Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 138 (1151) | Четвъртък, 1 декември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

През дните, когато заседаваше Деветият конгрес на Партията, делегатите от Силистренски окръг си направиха снимка за спомен с другарите Леонид Брежнев и Тодор Живков.

ЗЪРНЕНИЯТ ПРОБЛЕМ ОСНОВНА ЗАДАЧА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

ГРИЖИТЕ ЗА ЕСЕННИЦИТЕ НЕ СПИРАТ

ОЩЕ в началото на тази есен кооператорите от ТКЗС—Ситово, след като прецениха своите възможности и своята досегашна работа, сметнаха, че могат да се борят за получаването на 350 кг пшеница от декар през следващата година. Затова те решиха да работят така, че да отгледат житните посеви при високо агротехническо ниво.

При извършването на сеитбата се срещнаха много трудности особено в подготовката на почвата. С много труд и умение, с неколкократни обработки те ги преодоляваха и успяха да засеят пшеницата и ечемика при такова качество както никога досега. Сеитбата на стърнища, която миналата година беше извършена на големи площи и стана причина за силно понижение на добивите, тази година беше сведена до минимум. Площите бяха наторени присеитбено и предсеитбено с големи количества суперфосфат. Сеитбата се извърши с висококачествени семена.

Поради някои обективни и субективни причини не всички площи обаче можаха да се засеят в най-благоприятния срок—до края на месец октомври. Около 12 на сто от тях останаха да се сеят през месец ноември. Естествено, от тях не може да се очаква получаването на такива добиви, как то от засетите навреме посеви. Това създава известна трудност при изпълнението на поставената задача.

За да намалят отрицателното влияние от късната сеитба на тези площи и да компенсират евентуалната загуба, кооператорите от ТКЗС—Ситово решиха да извършат масово есенно подхранване на пшеницата с висока доза амониева селитра — 30 кг на декар. Понеже времето е дъждовно и почвата кална, работата се извършва главно на ръка. За да се избегнат отрицателните последици от неравномерното разпределение на тора върху почвата при ръчното разхвърляне, в стопанството е организирано извършването на това мероприятие кръстосано — в две посоки. Най-напред кооператори, които подхранват, преминават в едната посока на блока, като разхвърлят половината от дозата, а след това в другата посока с останалата половина. Така не остават ненаторени ивици в посевите.

ТКЗС—Ситово е едно от стопанствата на окръга, които имат най-много подхранена пшеница досега. Тук от 26 000 дка, засети с тази култура, са подхранени 13 000 дка или половината от тях. В стопанството на първо място в подхранването е бригадата в с. Поляна с бригадир Иван Петков, която почти приключи с изпълнението на тази задача. Ако времето позволи, подхранването на есенниците в Ситовския кооператив ще продължи и ще завърши преди настъпването на студовете.

Наред с изпълнението на тази задача специалистите от ТКЗС—Ситово през изтеклия месец подлагаха и необходимите грижи за опазването на посевите от вредители. За тази цел се организираха редовни проверки на отделните блокове за откриване на нападения от житен бегач. Досега такива не са открити, но в стопанството съществува готовност за извеждане на борбата с този неприятел.

Емил ПРАХОВ

ПРЕД ДЕНЯ НА ТЪРГОВСКИЯ РАБОТНИК

Винаги, когато човек влезе в гастронома на гр. Дулово, ще види, че е препълнено с посетители и всички бързат, а продавачката Иванка Костова, спокойна, но сръчна, бърза да обслужва колкото може по-бързо. Гледа човек и си мисли: как може така спокойна да е тя при такова напрежение в работата. Трудно е. Ала Иванка Костова е в истинския смисъл на думата продавач, такъв, какъвто изисква днес социалистическата търговия.

Иванка Костова не е от денва търговски работник. Тя се е оживяла в професията си. Още от детство започва да работи с баща си, после, като се омъжи за Коста Ганчев, също добър търговски работник, не прекъсна своята обичана професия и я работи вече десетина години.

В гастронома работят двамата. Тя и съпругът й. Те всякога намират време да заредят своя магазин с необходимите стоки. Затова и 1967 година за тях настъпи още преди 10 ноември. Планът от 160 000 лв. е изпълнен.

За пример са още много търговски работници от „Наркоп“—Дулово. С чест ще посрещнат своя празник Пенка Кунева, продавачка на щанда за обувки, Славка Желязкова. Преизпълняват плановете си и Неждет Мустафов от смесения магазин в с. Водно, Мюмюн Мустафов от смесения магазин в с. Поройно и други.

Венета ГЮРОВА

Смяна — достойна за пример

КОЛЕКТИВЪТ на цеха за плоскости при ДСП „Текстилни влакна“ в град Тутракан е сравнително нов и млад. Обаче ръководството на цеха за период от две години успя да обучи кадри и да създаде сплотен колектив. И резултатите от добрата работа не закъсняха. Миналата година тружениците от този цех преизпълниха годишния си план, а през настоящата — още към 20 октомври рапортуваха за изпълнението на програмата си през 1966 година. Произведени са преди срока 36 000 кубически метра плоскости, които се използуват за подкозяване на тавани, за застилане на подове, за обшивка на преградъчни стени, фурнир и други.

Продукцията на този цех се изнася и зад пределите на нашия окръг и е известна вече във Варненски, Толбухински, Разградски и други окръзи.

Колективът на цеха за плоскости не е получил нито една рекламация. А обещанията си изпълнява навреме. В чест на Деветия конгрес на БКП той обеща да изработи 100 кубически метра свръхпланови плоскости, а фактически изработи 500 кубически метра. Досега трудовите хора от този цех са изработили над 650 кубически метра свръхпланови плоскости и са решили тази цифра до края на годината да достигне 800.

Голям дял за успешната работа има смяната на Стефан Бовзовеев, която изпълнява ежемесечния си план 130-140 процента. Това е смяна, достойна за пример.

Михаил ТОМОВ

Цветът на селото...

ВЧЕРА ЗАВЪРШИ ПЕТХИЛЯДНИЯТ СЪБОР

Някой нарече участниците в петхилядния събор-семинар на младите първенци от селското стопанство на „Златни пясъци“ край Варна „цветът на селото“. Много точно и много образно определение. Наистина, това бяха все млади стопани на кооперативните поля и ферми, първенци в предконгресното съревнование в чест на Деветия партиен конгрес. Участието им в събора бе една голяма награда за упоритя и съзидателен труд за разцвета на кооперативния строй.

Ръцете на тези пет хиляди първенци изковаха не една трудова победа, извършиха не един трудов подвиг. Нима не е подвиг, не е геройство предсрочното изпълнение на годишните планове в животновъдните ферми, получаването на по-високи добиви от всички култури. Достоен за възхвала и уважение е и трудът на многобройния колектив на младите механизатори.

На митинга, устроен в понеделник в района на курортния комплекс „Златни пясъци“, пред участниците в събора говориха първият секретар на ЦК на Комсомола Георги Атанасов и министърът на земеделието Никола Палагачев. Същия ден се състояха срещи на всички съборяни по специалности с първия секретар на ЦК на ДКМС Георги Атанасов, с министъра на земеделието Никола Палагачев, със завеждащия отдел „Селскостопански“ на ЦК на БКП Камен Ивчев и други.

Петхилядният събор-семинар бе школа за всички участници. През десетте дни на събора те научиха толкова много неща, че е трудно да се определи голямото значение на всичко това. Десетте дни бяха не само време за почивка и активен отдих, а и за повишаване на знанията, за опознаване на най-добрите млади стопани от страната, заслужили правото да бъдат делегати на събора. Пък и самото провеждане на събора стана в изключително важен момент — веднага след закриването на Деветия партиен конгрес. Младежта от селата бе запозната най-подробно с конгресните решения и тя ще стане техен достоен осъществител.

Подхвърлена бе мисълта петхилядният събор-семинар да стане занапред традиция. Всяка година на „Златни пясъци“ край Варна, щом паднат пожълтелите листа на дърветата, младите първенци от селското стопанство в страната да се събират тук. Дълбоко сме уверени, че и новата инициатива — за ежегодно провеждане на петхиляден събор-семинар — ще бъде всячески подкрепена, ще бъде осъществена на дело. Защото младите първенци от село са цветът на селската младеж, цветът на селото.

Вълчо РАДЕВ

С голям интерес следяха хода на Деветия конгрес на БКП и животновъдите от ТКЗС — Срацимир. Сега в своите клубове те изучават материалите, изнесени на Конгреса.

НА СНИМКАТА: Бригадирът Димитър Вълканов разяснява пред свиневъдите доклада на ЦК на Партията.

АКТИВНА СПОРТНО-ТУРИСТИЧЕСКА ДЕЙНОСТ ПРЕЗ ЗИМАТА

През последните години у нас се направи твърде много за преодоляване на твърдението, че зимата е тих сезон за спортистите, и особено за физкултурниците, че през нейните месеци не могат да се разгръщат много прояви. Следата, която остави в това направление Втората републиканска спартакиада, е твърде дълбока. Нейният призив за активен спортен живот през зимата намери много привърженици и в нашия окръг. Хиляди учащи и младежи осъществиха на дело този призив, насищайки своето динамично ежедневие с различни спортни занимания, игри, походи и др.

Така в продължение на две-три години бяха положени основите на хубави традиции, които имаха за резултат обхващането на хиляди млади хора в активно спортуване и тогава, когато снегът покрива стадионите, пистите, игрищата.

Сега отново сме пред прага на зимата. Пред физкултурните и туристически дружества, пред колективите и комсомолските организации предстоят за разрешение много актуални задачи, свързани с организирането на масови спортни прояви през този сезон. Вече навлизохме във Втория етап на Третата републиканска спартакиада — най-масовото спортно събитие, посветено на 25-та годишнина от социалистическата революция в България. С нея през последните есенни дни в окръга бяха свързани много спортни състезания в Силистра, Тутракан, Черноли и др. Но веднага трябва да се каже, че направеното не е достатъчно: бе ше необходимо по-голямо раздвижване, бяха необходими повече спортни празници. Затова през зимата трябва да се осъществи една стройна организация, която да гарантира изпълнението както на спортните календари, така и многобройните задачи на Третата републиканска спартакиада, свързани преди всичко със съзнанието и укрепването у учащите се, у трудещите се навици за редовно, активно спортуване. Разбира се, всичко това трябва да се съобрази със зимните условия, с наличната материална база, която не е особено богата.

Както през изминалите няколко години, така и сега ударен участък през зимните месеци ще бъдат училищата. Пионерските и комсомолските организации, а също така и физкултурните колективи трябва да дадат организиран вид на естествения стремеж на подрастващите и през зимните месеци да бъдат навън. Да бъдат на свеж въздух: на пързалката, на ски-походи и т. н. Осъществяването на тази благородна задача не изисква много. Необходимо е само да има инициативни и активни деятели, които да създадат разнообразие от форми за масови спортни прояви. Трябва да се организират походи извън селищата. Необходимо е на всяка цена да се състоят и толкова интересните състезания с шейни, със ски и др. Те ще доставят неописуема радост на децата и едновременно с това ще ги привлекат на открито, на чист въздух. А през зимата за учащите се има ли нещо по-хубаво от това?...

След месец започва зимната ваканция. Тези петнадесет дни трябва да бъдат наситени с многообразни прояви — на всяка цена и със спортни. Инициативата на някои училища през този период да уреждат турнири по баскетбол, тенис на маса и др. спортове през тази година не бива да заглъхва, а трябва да намери почва и в други селища. Похвална е грижата на ширковци ежегодно непосредствено след Нова година да организират турнир по баскетбол. Той вече е неделим от спортния живот на селото. Така през зимата се осигуряват много развлечения на кооператорите и укрепват баскетболните традиции в селото, където този спорт си е спечелил толкова много привърженици. Като тези и подобни на тях състезания трябва да се организират и във всички училища, като особено място се отдели на турнирите по тенис на маса, които не изискват особено скъпа материална база.

От година на година туристическите прояви в окръга печелят все повече привърженици. Това е хубаво, радващо явление. Но през настъпващата вече зима на път към хижите, на походи към полетата и горите, потънали в сняг, трябва да тръгнат повече трудещи се. Защото съвсем ясно е, че много повече хора през почивните дни трябва да излизат сред природата. Дълг на профорганизациите в учрежденията, предприятията и заводите е да намират форми на организация, чрез които да обхващат работниците не само в производствена гимнастика, но и в активни физкултурни занимания, в туристически прояви. Този е пътят за пълноценна почивка, за отмора, за укрепване на физическите сили. През зимата трябва да се работи тъй, че хората да не останат само в домовете си, край печките, но да излизат из природата, да почувствуват нейното обаяние, нейната красота.

Наред с това е необходимо да се помисли за подобряване на материалната база. Защото наличните хижи в окръга вече не са достатъчни, колкото и добре да са уредени. Грижи за попълването на материалната база трябва да се положат в училищата, във физкултурните дружества и колективите. Трябва да се закупят повече ски и шейни, защото техният брой е съвсем малък навсякъде в окръга.

Изпълнението на тези и други задачи от този род ще насити зимата с интересни масови спортни състезания и прояви, ще оползотвори отдиха на много трудещи се, учащи. Но за това е необходима своевременна подготовка и попълнение на материалната база, необходими са обединените усилия на физкултурните и туристически дружества, на комсомолските и профсъюзните организации.

Международна информация

Политическият комитет обсъжда съветското предложение за чуждите военни бази

НЮ ЙОРК, 29 ноември (ТАСС). Вчера на следобедното си заседание Политическият комитет на 21-та сесия на Общото събрание на ООН продължи обсъждането на внесения по инициатива на Съветския съюз въпрос за ликвидиране на чуждите военни бази в страните на Азия, Африка и Латинска Америка.

Представителят на Сирия Жорж Тоаме решително отхвърли опитите на западните държави да представят като „пропагандно“ съветското предложение. За народите от трите континента, подчерта сирийският представител, ликвидирането на чуждите военни бази е въпрос за тяхното бъдеще, това е още една крачка в процеса на ликвидирането на колониализма. Съветското предложение е продиктувано от загриженост ООН да върви в крак с времето, решавайки най-важните проблеми.

Представителят на Сирия подчерта, че САЩ и Англия, запазвайки своите военни бази и центровете за влияние в Средния изток, с всички сили се стремят да поддържат напрежението в този район.

Вчера делегациите на Того и Либерия внесоха поправки към съветската проекторезолюция по обсъжданията въпрос. Общата дискусия по съветското предложение ще продължи до 30 ноември.

(БТА)

Общото събрание и правата на КНР

НЮ ЙОРК, 29 ноември (ТАСС). По поръчение на своето правителство нашата делегация ще гласува за възстановяване правата на КНР в ООН и за незабавно изгонване на чанкайшистите от ООН, заяви вчера представителят на България Милко Тарабанов на заседанието на Общото събрание на ООН. Това ще окаже положително влияние върху работата на ООН. Участието на КНР в работата на ООН е необходимо. Не могат повече да се пренебрегват законните права на 700-милионния китайски народ, каза българският представител.

На вчерашното сутрешно и следобедно пленарни заседания Общото събрание продължи да обсъжда въпроса за възстановяване законните права на КНР в ООН. След като завърши общата дискусия, делегатите направиха декларации за позицията, която ще заемат по време на предстоящото гласуване.

Нобеловата премия за мир не ще бъде присъдена

Нобеловият комитет при норвежкия стортинг взе решение да не присъжда за тази година Нобеловата премия за мир. Нищо не се съобщава за причините на това решение и за кандидатите на тази премия. Стана обаче известно, че са били разгледани над 33 кандидатури. Скандинавската преса посрещна решението на Нобеловия комитет с одобрение. Някои вестници изтъкват, че достойни кандидати за премията има, но тя трябва да се присъжда не само за добрите намерения, но и за положителните резултати.

Нова независима държава — Барбадос

ЛОНДОН, 29 ноември (БТА). Утре остров Барбадос престава да бъде колония на Англия и получава статут на суверенна независима държава. Това е петата говореща английски територия в района на Карибско море, излязла из под контрола на англичаните през последните четири години. Другите четири територии са: Ямайка и Тринидат—Тобаго, станали независими през 1962 година, а също Гвиана и Антигуа, които получиха независимост тази година.

Барбадос е един от най-гъсто населените острови във Вест Индия: средната гъстота на населението надминава 500 души на 1 кв. км. Площта на острова е 432 кв. км, населението му е 240 000 души. Повечето жители на Барбадос са негри и мулати. Столица и най-голямо пристанище в страната е Бриджтаун.

Климатът е тропически с редуващи се сезони — сух, прохладен и горещ. Почвата е плодородна, растителността — богата.

Икономиката на Барбадос почива върху отглеждането на захарно цвекло и памук. Развит е риболовът. Промишлеността произвежда главно захар и ром. Друг източник на доходи е туризмът.

(БТА)

Отчети и избори в Комсомола

С ДОБРА ПРЕДВАРИТЕЛНА ПОДГОТОВКА

И НА представителите на Окръжния и градските комитети на Комсомола, и на останалите гости на годишната отчетно-изборна конференция на комсомолската организация при СПУ — Тутракан направи впечатление старателната предварителна подготовка на ученическия комитет за това важно събитие в живота на организацията. Съгласно дадените указания от Окръжния комитет на ДКМС отчетният доклад е изработен с участието на всички членове на комитета, а и от зоркото око на секретаря Пирошка Сулай не са избегнали най-важните хубави и лоши прояви. Конференцията бе открита с хубава литературна програма. С интерес разглеждаха делегатите двете табла, от които едното проследява пътя на Партията от Бузлуджа до Деветия конгрес, другото — пътя на ДКМС. Две диаграми показват ръста на бригадирското движение и непрекъснатия растеж на учебните заведения.

В доклада се дава подробен отчет за постиженията и слабостите през изтеклата година. Като главна задача на комсомолската организация в училището се посочва — възпитаването на идейно убедени бойци за делото на Партията и комунизма, култивиране на чувство на национална гордост, любов към нашето, родното в учениците.

Много са мероприятията, проведени от дружествените бюра в изпълнение на тази задача. По дружества се е изучавало героичното минало на нашия народ, младежкото революционно движение, животът на Ленин и др. Пред седмите класове са изградени кръжоци по изучаване устава на ДКМС, с десетите класове кръжоци „Млад химик", „Млад математик", „Млад биолог" и др., в XI класове на семинарни начала се изучават основите на комунизма и др.

Хубава форма на работа по патриотичното възпитание са разговорите на различна тематика като: „Моралът на човека", „Трудните и леки пътища в живота", а накрая общотеоретическа конференция с участието на всички ученици на тема: „Комунизмът — мечта, настояще и бъдеще на човечеството".

Много помагат за възпитанието на комсомолците и редовните ежеседмични политически информации. Във всяка класна стая се поддържат политически карти, където се отбелязват най-важните политически събития през седмицата. Ученическият комитет е организирал и няколко политически анкети.

Но интересите на младежите са разнообразни. Ето защо не се подценява и тяхната музикална подготовка. Над 50 комсомолци са включени в общоградската музикална лектория. В IX-а и IX-б класове е проведен разговор за нашата и западната музика. Много и интересни мероприятия се провеждат и по разнообразяване живота в комсомолските дружества. За новогодишното тържество е подготвена интересна програма. На импровизиран кораб, извършил околосветско пътуване с курс към Родината, са изпълнени песни от много страни. Интересно е минал пролетният карнавал. Много са и постиженията във физкултурата и спорта.

Но най-радостен е фактът, че се подобряват и успехът и дисциплината. Средният успех на учениците в училището е 4,05. Добри резултати се отчитат и за лятната работа и производствена практика.

Хубавото в работата на конференцията беше това, че и в доклада, и в изказванията на делегатите имаше чувство на неудовлетвореност от постигнатото. С голяма загриженост се отчете, че още има някои ученици, които не обичат да учат, търсят да препишат домашните си или чакат някой да им подскаже урока. Справедливо някои от комсомолците в училището бяха критикувани за това, че бягат от колектива и че не се вълнуват от нашето велико съвремие.

В приетите от конференцията решения се предвиждат много мероприятия за преодоляване на тези слабости. Ако новоизбраният ученически комитет и дружествените бюра съумеят да ги изпълнят, няма съмнение, че догодина организацията ще има много повече успехи.

Викентий ДУКАНОВ

Перспективите са радващи

По решение на профкомитета при промкомбинат „Камъшит" Силистра, тази година за пръв път в предприятието се откри учебна година към профорганизацията. Изградени са 8 школи за комунистически труд и 3 школи за масова политическа просвета, в които са включени всички работници и работници, които не участвуват в партийните и комсомолските учебни звена.

На едно от последните занятия на школите по приетия тематичен план директорът на предприятието др. Димитър Марков изнесе лекция на тема: „Историята на предприятието и перспективното му развитие".

С голям интерес слушаха работниците за лошите условия, при които се е работило преди, за трудностите при изграждането на предприятието. Но още по-голям интерес събуди у тях неговото перспективно развитие. През новата петилетка ще се разширят почти всички цехове, като в стъкларския цех ваната от 5 тона ще нарасне на 25 тона. Още тази година работниците от цех „Ракита" — Дулово ще работят в нова двуетажна хигиенична сграда. Чувствително ще расте и цехът за фина керамика. В ново помещение работят и работниците от камъшитовото производство в района на ЗММ.

В близките години значително ще се разрасне и цехът за циментови изделия, ще се разкрие цех за огнеупорни материали, ще разрасне и цехът за найлонови изделия.

През петилетката обемът на общата промишлена продукция от 3 340 000 лева ще достигне 4 554 000 лева. А това ще даде възможност стотици нови жени да постъпят на работа в предприятието.

Тези перспективи са радващи. Те вдъхновяват работниците за нови трудови успехи.

Еленка ТОДОРОВА

Интересна седянка с младите жени

НЕОТДАВНА по инициатива на дружествените бюра на Комсомола в село Айдемир бе организирана седянка с всички млади жени от селото. За да се осигури масово посещение, бяха разработени предварително специални покани до жените. Гости на седянката бяха и секретарят на общинския комитет на БКП Дянка Велева и отговорничката на женкомисията при общинския комитет на Отечествения фронт.

С интерес разглеждаха жените малката изложба на предмети, изработени от техните сръчни ръце.

На седянката интересна беседа изнесе акушерката. Тя разказа за хигиената, която трябва да спазват жените. Много бяха отправените към нея въпроси.

С много голямо внимание слушаха жените и делегатката на Деветия конгрес на Партията Иванка Димитрова, която им разказа свои впечатления от работата на Конгреса.

Разговорите по двете беседи продължиха до късно през нощта.

Жените останаха доволни и пожелаха занапред да се организират пак такива седенки.

Янка КИРИЛОВА

От 1949 година досега комунистът Ахмед Ибрямов от с. Златоклас редовно е избиран за съветник. Оттогава досега е на отговорна работа в системата на народните съвети. Той редовно се среща със своите избиратели, информира ги за решенията, които се вземат на сесиите на съвета.

ПАИСИЕВО

ОТЧЕТНИ КОНФЕРЕНЦИИ И СЪБРАНИЯ НА ДОСО

Членовете на ДОСО от района на с. Паисиево отчетоха едногодишната си дейност на 23 ноември в читалищния салон. На конференцията присъствуваха делегати от всички села на района, ръководители от Паисиево и гости от Окръжния комитет на ДОСО. Отчетено бе, че през тази година ДОСО от района е постигнала значителни успехи в разнообразната си дейност. Стотици кооператорки и кооператори са участвували в различните дисциплини на ДОСО — гражданска отбрана, стрелци, автоматчици, авто-мото дело и др. Ръководството на ДОСО срещна голяма трудност при провеждането на курсовете по електротехника, в които участвуваха жени. Въпреки това 50 жени завършиха тези курсове и сега са доволни — вече знаят сами да си поправят бушоните, котлоните и други електрически уреди.

През тази година са допуснати и сериозни слабости. Не се чувствуваше, че има ръководство, което да поеме работата от сърце, а се очакваше само от председателя на общинския комитет Сами Рафиев. Ръководствата на ДОСО в Орешене, Звенемир, Листец и Долец се отнасяха формално към задълженията си и не провеждаха почти нищо. До ри членският внос в района не е събран. Недостатъчно се работеше по военно-патриотичното възпитание.

От изказванията на конференцията проличи, че работата на ДОСО през тази година е подценена.

Необходимо е избраното ново ръководство на общинската организация на ДОСО да работи така, че да не допуска и занапред тези слабости.

БОСНА

На 23 ноември тази година в читалището в с. Босна се състоя годишното отчетно-изборно събрание на организацията на ДОСО. Макар, че събранието мина при оживена обстановка, още отначало трябва да изтъкнем със съжаление, че не присъствуваха много от членовете на организацията, между които и Бедри Даилов — досегашен член на ръководството.

Отчетният доклад, прочетен от председателя на ръководството на ДОСО Джелил Халидов, беше кратък. Решенията бяха конкретизирани в четири-пет точки. А отчет на ревизионната комисия дори нямаше.

В доклада се подчерта, че през изтеклата година в селото бе организиран курс за мотоциклетисти, който успешно завърши под ръководството на лектора Иван Боев. Много кооператори и кооператорки участвуваха в обучението по гражданска отбрана. На 2 юни с мотоциклетистите бе организиран поход до с. Брадвари.

В работата на организацията има обаче и сериозни слабости. Най-голямата от тях е неосъществяването обучение по стрелба, въпреки че младежите постоянно се интересуваха от това.

В изказванията си присъствуващите направиха конкретни препоръки за подобряване на работата. Накрая бе избрано ново ръководство на първичната организация на ДОСО.

Хюсеин РАСИМОВ

КАЛИПЕТРОВО

НА 24 НОЕМВРИ т. г. в клуба на ТКЗС „Ленин" в село Калипетрово се състоя годишната отчетно-изборна конференция на ДОСО. Тя се откри точно в определеното време — 18 часа.

В доклада на ръководството бе направен обстоен анализ на многообразната дейност на ДОСО. Организацията е на едно от първите места в окръга. Значителни успехи има по военно-патриотичното възпитание на младежта, обучението по гражданска отбрана, стрелковата, мототехническата и електротехническата подготовка и др.

В своите изказвания присъствуващите направиха и критични бележки. Те препоръчаха през следващия период да се организират поредовно мотокросове, да се закупи лодка и започне курс по гребане, да се закупи също състезателен мотоциклет, с който ще могат да се представят в състезанията любителите на този спорт.

Иван ГАДЖЕВ

В партийната група при леярния цех на ДМЗ „Стомана" с отговорник Халим Акифов членуват само 4 комунисти. Със своя личен пример в провеждането на качествени отливки те са прочути не само в цеха, но и в целия завод.

Икономическо положение и социални и политически мероприятия на българския фашизъм в Южна Добруджа и Силистренски окръг

(Продължение от миналия брой)

и огромните заслуги на окръжната партийна организация и ръководените от нея поделения на Добруджанската революционна организация за опазване българския характер на Южна Добруджа и специално на Силистренски окръг.

При такава обстановка проблемът за земята е бил най-острият проблем в Южна Добруджа през 1940 година.

По силата на Крайовската спогодба преселниците румънци и куцовласи в Южна Добруджа се изселват в Северна Добруджа и заемат земите и имотите на българското население от Северна Добруджа, което се преселва в Южна Добруджа върху земите на куцовласите и румънците. По този начин и фактически, и юридически българското правителство признава поземлените реформи (по-скоро грабежи), извършени от румънската власт в Южна Добруджа по силата на „закона за организиране на Нова Добруджа".

През 1940 и 1941 година се извършва преселването на българското население от Северна Добруджа и настаняването му в Южна Добруджа и оземляване на местното население. Списание „Икономически преглед", орган на търговско-индустриалната камара в Русе, в статията на Евг. Димов „Социалните държавни мероприятия през 1941 година", бр. 19-20 от 15 декември 1941 година, обяснява тези събития:

„...Преди всичко трябва да бъде отбелязано, че след възвръщането на Добруджа животът в тази област бе подхвърлен на всестранна реорганизация. Между другото в тази част на страната ни се извършиха социал-политически държавни мероприятия от най-голям мащаб. След извършеното съгласно Крайовската спогодба от 1940 година изселване на румънското малцинство се освободиха в Южна Добруджа големи пространства земи, които увеличиха общата обработваема площ на България. Въпреки това едно разреждане на земеделското свръхнаселение от старите предели на страната не бе предприето, понеже със съдействието на държавата трябваше в най-къс срок да се създаде поминък на повече от 70 000 души българи, изоставили пак по силата на споменатата спогодба имотите си в северната част на Добруджа. Върху първоначално неокончателно разпределената между преселниците от Северна Добруджа земя до края на годината 87 на сто от тях се установиха на постоянно местожителство, като получиха кръгло 1 300 000 дка земя. При това трябваше да се имат предвид не само крайно належащите нужди за едно бързо оземляване на преселниците от Северна Добруджа, но и оние справедливи искания за обезщетение на оседналите южнодобруджанци, чиито земи румънците бяха отнели в недалечното минало при прокарване на тяхната поскоро денационализаторска отколе притежаваха никакви полски имоти или притежаваха недостатъчно такива. На тези семейства бяха раздадени други 650 000 декари земя". Или средно едно семейство е оземлено с около 35 дка ниви. Практически това означава, че огромната част от населението в Южна Добруджа се оставя пак в недоимък и лишения. Въпросът за земята в Южна Добруджа оставаше нерешен и остър проблем.

Освен тези мероприятия, засягащи селските стопани, занаятчии те-работодатели и работниците се освобождават за 1940 година от вноски за фонда „Обществени осигуровки", като им се запазват предвидените в закона права. На преселниците от Северна Добруджа занаятчии се отпущат от държавата кредити в размер до 40 000 лева, а на търговците — до 50 000 лева.

Всичко това са икономически и социални мероприятия, целещи да приобщят населението от Южна Добруджа към българската фашистка власт.

Освен това фашисткото правителство провежда в Южна Добруджа и политика (в тесния смисъл на думата — б. а.), подчинена на същата цел. На 11 септември 1940 година, 4 дни след подписването на Крайовската спогодба, на среща с държавните служители, определени да оглавяват административните органи в Добруджа, министърът на вътрешните работи и вероизповеданията П. Габровски определя тази политика: „...Добруджа ще представлява отделна административна единица, за която ще се приложи повече принципът на децентрализацията". (в. „Зора", бр. 6375 от 12 септември 1940 г.). И наистина, докато във вътрешността на страната вилнее терор и мракобесие, в Добруджа е посвободно — изграждат се обществени организации, читалища, кооперации, спортни и др. дружества. На печата се дава известна свобода.

За приобщаване на добруджанското население към политиката на българския фашизъм властта започва да провежда усилена пропаганда. Откриват се кина и се прожектират националистически филми. В градовете се създават общогражданси комитети за културното им издигане. Такъв комитет се създава и в Силистра със задача „Да се грижи за културното и национално възпитание на граничното население" (глава II, точка 3 от устава на комитета) и „Да създаде от град Силистра един от строежите на българизма..." (гл. II, т. 9 от устава). Този общоградски комитет започва да издава и седмичен вестник „Подем", чийто първи брой излиза в края на декември 1940 година, а последният, 191-ви брой, на 8 септември 1944 год.

Вестник „Подем" през всичкото време на своето излизане най-усърдно пропагандира великобългарския национализъм и шовинизъм, благодарност на Хитлерова Германия за „освобождението" на Добруджа и „националното обединение", извършено през 1941 година след разгрома на Югославия и Гърция, сипе омраза и бяс срещу Съветския съюз, Българската комунистическа партия и местните комунистически дейци.

В брой 48 от 12 декември 1941 година „Подем" пише: „Контролът над всички държавни служители, изповядвали и симпатизирали комунизма, които са успели да заблудят и са запазили службите си, трябва да се засили и при най-малка проява да бъдат уволнявани и наказвани! Обществени деятели, явно симпатизиращи на комунизма, трябва да се отстранят отвсякъде или да им се поискат дела и доказателства, че ще служат само на България!"

Цялата тази социална и политическа дейност на фашистката власт в Южна Добруджа създава условия за работа на партийната организация, коренно различни от условията, при които е работила по време на румънското чокойско господство. Но въпросът за анализа на тези нови условия и за определяне най-правилната партийна политика е задача на нова тема.

Христо МАНДЖУКОВ

Към историята на Силистренската партийна организация

ЛИСТ СЛЕД ЛИСТ

ВЯТЪРЪТ ли? Подхва нал многогласа песен, той напира в стъклата на широката стая. Мъчи се да смути съсредоточените жени, но милата усмивка на Исмигюл спира порива му. Успокоени, жените отново се навеждат над излъсканите дъски и броят на пасталите все повече расте. . .

Млада е Исмигюл. Млада и хубава. Хубава като аленото димитровче, втъкнато в кестенявите ѝ коси. Само 18 години са се минали от нейния живот, а е умна и сръчна. За една пролет успя да нареди звеното си на първо място в бригадата. В Черник тя достигна най-високия добив от царевицата — по 1 200 кг от декар. А тютюнът? Обиране нямаха хубавите, гладки листа. Исмигюл с песен повеждаше дружките си към блока в ранните росни утрини. От 75 дка те набраха 31 000 низи. Изсушиха ги добре. Накичиха с тях не един навес в стопанския двор. Звеното на девойката едно от първите започна елпезенето.

Вече 10 дни сръчните жени редят лист след лист. Ето ги Сейде и Аби бе. По 40 низи не им стигат на ден. Сейде издърпва внимателно вървата от нова низа и без да си отдъхне дори, започва да сортира листата. Една... Две... Три купчинки! Тя чевръсто изглажда всеки лист и веднага определя мястото му. Не минава час и край нея отново се приближава денкчията Осман Кяминов. Взема внимателно пасталите и поставя всеки в един от трите денка. В отсрещния ъгъл на стаята работи другият денкчия. Бейнаби Адилов сега усвоява трудната работа на денкчиите, но и под неговите ръце пасталите се подреждат равно, стегнато.

— В двадесетте денка, които правим всеки ден, събираме листата от 500-600 низи. Бързо работят жените. Не ни оставят да си починем.

Бай Осман не крие задоволството си. Той изважда лист хартия и започва да прави сметка на продадените денкове. Но звеноводката го изпревари:

— Сто и петдесет денка сме продали вече! След някой ден ще дойде отново закупчикът Реджеб Азисов и продаденият тютюн ще стане много повече.

Исмигюл стана извед нъж съсредоточена и сериозна. Името на младия закупчик ѝ напомни за взискателността му. Струваше ѝ се, че той подценява работата им. Затова пък те трябва да бъдат още по-точни, по-прецизни. Нали от качеството на елпезенето зависи оценката на едногодишния им труд? Звеноводката вдигна очи и обходи с поглед всички. До нея Сейде все така пъргаво сортираше лист след лист. По-нататък Фатме припряно присягаше към несортираната купчинка. Тя виждаше само ръцете ѝ — бързи и умели. А в ъгъла, току до последния прозорец, се трудеше най-възрастната жена от звеното. На помощ на Васвие и днес бе дошъл синът ѝ Расим. Седнали от двете страни на малка, ниска масичка, майка и син работеха мълчаливо, съсредоточено...

— Кой иска нови низи?

Гласът на по-възрастния денкчия сепна девойката. Тя първа присегна за нова низа и запригладжда омекналите листа. След нея запресягаха дружките ѝ. Тези, с които отгледа една дванадесета от всичкия тютюн в с. Черник.

Стефанка СТАНЕВА

Елпезират тютюна

ОТ СРЕДАТА на ноември кооператорите от с. Бащино започнаха да елпезират тютюна.

През пролетта те разсадиха 420 дка от тази култура. Брането на листата продължи и през октомври. Кооператорите успяха да направят общо 140 000 низи. Сега те са решили да завършат с преработката на тютюна до Нова година.

Голяма помощ на хората оказва агрономът Недко Кръстев. Той им обяснява как по-качествено да провеждат елпезирането, за да получат по-висока цена за тютюна.

На едно от първите места в елпезирането е звеното на Бехчет Елмазов, произвело 10 000 низи. Сали Хайруллов балира готовите пасталии, като се стреми да изпълнява работата си според указанията на агронома.

Добрата организация на елпезирането ще помогне на кооператорите от с. Бащино да приключат в срок тази отговорна задача.

Азизе МЮМЮНОВА

Високи добиви

ОТДАВНА завърши прибирането на царевицата в ТКЗС — Паисиево. Площите бяха освободени навреме и подготвени за сеитба. Богатата реколта бе прибрана в складовете.

След уточняването на последните данни стана ясно, че на първо място по високи добиви от царевицата се нарежда бригадата в с. Листец, която преизпълни поетото в чест на IX конгрес на Партията обещание и получи от площите, засети с тази култура, по 608 кг царевица с кочаните. Звеното на Али Рахимов от същата бригада достигна 615 кг среден добив.

Рекордният за стопанството добив се пада обаче на звеното на Садие Мехмедова от бригадата в с. Орешене. От 150 дка то получи по 730 кг вместо планираните 360 кг.

Високите добиви радват кооператорите. Те са награда за тяхното трудолюбие и умение.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Доячите от I обор в с. Голеш изпълниха годишния си план до края на септември. Те решиха да изградят „Група за комунистически труд", за постигане на което се борят с дружни усилия.

НА СНИМКАТА: Групата подготвя храна за животните.

Първенство, завоювано с обич

МЪЛЧАЛИВ човек е Георги Стефанов. Мълчалив и скромен. Не обича да разказва за своите успехи доячът. Нали всички работят като него? И те като него обичат животните. Грижат се за тях — и те им се отплащат.

Затова пък за Георги разказват другарите му от кравефермата в гр. Тутракан. Разказват толкова хубави неща! И участъковият зоотехник, и партийният секретар са единодушни в своята оценка.

Сега Стефанов е 40-годишен. Той бил млад, когато станал говедовъд. Млад и силен. Уверен в себе си. Лесно преодолявал началните трудности в работата си.

Когато след няколко години трябвало поради забояване да напусне за известно време фермата, той жадувал час по-скоро да се върне при животните. Да проточи врат някоя червенушка. Да я погали ласкаво. А после в съда да потекат белите струйки.

Мечтите на дояча се сбъднали. Той оздравял и наново заработил във фермата. И сега той е на първо място между другарите си. До края на октомври надои от групата си 37 856 л мляко, като преизпълни годишния си план с тон и половина. Добрият дояч работи усилено. Помага на другарите си да спечелят заедно съревнованието, което водят с говедовъдите от с. Антимово. Ще помогне и да снижат себестойността на продукцията. Та той не позволява да се похаби нито грам от фуражите. Учи своите другари на пестеливост, на чистота. Около неговите крави винаги е чисто. Почистени са и самите животни. Той води упорита борба с безплодието, което в неговата група е ликвидирано. А случи ли се да се разболее някое животно, Георги не оставя на мира ветеринарния лекар, чиято помощ незабавно търси.

. . . Сипва зора. Хладна. Ветровита. Георги крачи уверено към фермата, изминавайки незабелязано двата километра път. Животните очакват ласкавия си стопанин, за да наградят грижите му с нови гюмове мляко.

В. МАРИНОВ

Усилена обработка на тютюна

Полевъдите от село Пади на произведоха 60 000 низи тютюн вместо планираните 50 000 низи. Своя успех те посветиха на Деветия конгрес на БКП.

Под ръководството на Мюмюн Рашидов, който отговаря за тютюнопроизводството в бригадата, и денкчиите Махмуд Даудов и Риза Руфадов сега кооператорите усилено елпезират изсъхналите листа. Всеки ден се обработват по 2 000—2 500 низи. Само Махмуд Даудов на ден денкира по 600 кг тютюн.

В съревнованието, обявено във връзка със срочното и качествено елпезиране на тютюна, на първо място се нареждат звената на Махмуд Даудов и Джевдет Хилмиев.

Ахмед СЮЛЕЙМАНОВ

Пощенските услуги са подобрени

ПРЕДИ година беше писано във вестник „Силистренска трибуна", че пощенските услуги в село Окорш са много лоши. Окръжното управление на съобщенията в Силистра с голяма загриженост разгледа въпроса и назначи нов пощенски раздавач. Понастоящем в Окорш работят двама пощальони, които разнасят редовно вестниците и писмата. Населението е доволно от тяхната работа.

Сега пощенската станция се помещава в нова удобна сграда. Пък и пощенските служители се отнасят внимателно и отзивчиво към населението. Благодарение на упоритата работа на целия колектив, годишният план за приходите бе изпълнен два месеца предсрочно.

Жителите на село Окорш благодарят на Окръжното управление на съобщенията и местната пощенска станция за подобрените пощенски услуги.

Владимир ПОПОВ

МЕД ЛИ Е ЗАХАРТА?

ЗАДАДЕТЕ ли този въпрос в някоя лаборатория, ще ви кажат, че медът съдържа захар, но захарта, за да стане мед, трябва да ми не през работилницата на трудолюбивите пчели и освен това не е достатъчно само захар, а и нещо друго...

Обаче намират се все още „алхимици", които считат, че може „да мине кокошка за кон", и понякога продават свинска мас, сироп, захар, тухли и камъни за мед.

Един от тях — Махмуд Аптулов Алиев от с. Скала, Силистренско, решил да използува захарта не само за подхранване на пчели. . . Малко му се видели парите, които изкарва от 21 кошера. През лятото на тази година Махмуд закупил на вересия 980 кг захар от Матю Георгиев Марков — магазинер в Секуловската кооперация. Предварително Махмуд Алиев си доставил гюмове и тенекии от закупчиците Гина Господинова Михова от с. Скала и Ферад Абибулов Мехмедов от „Наркооп" — Дулово. После Махмуд Алиев насипал захар до около половината на тези съдове и след това налял отгоре мед. Затулена от меда, захарта (поне в очакванията на „алхимика") чувствително повишавала цената си. От 0.60 лева тя изведнъж се превръщала в „мед", за който кооперацията изплаща по 1,70 лева килограма, или само от един килограм Алиев печелил по 1.10 лв. Той сложил по този начин в отделните гюмове и тенекии 550 килограма захар и зачакал да узреят плодовете на измамата.

И ето—първото препятствие е преодоляно. На 1 август Алиев предава на Гина Господинова Михова 375 кг „мед". Михова, не проверила качеството на меда, му наброила 623,50 лева.

Преодоляно е и второто препятствие. През същия месец М. Алиев предава на закупчика Ферад Абибулов Мехмедов 15 гюма и 8 тенекии с „мед" —общо 840 килограма. Ф. Мехмедов също приема стоката на доверие, не я проверява и дава на М. Алиев 1 428 лева. От двамата закупчика М. Алиев взема 2 051,50 лв. Само от комбинацията със захарта в джеба му влизат 605 лева, за които не е положил никакъв труд.

В „Наркооп" — Дулово Енчо Добрев Енчев не проверява качеството на получения „мед" и последния на товарват на камиони и изпращат в Толбухин, където Тодор Иванов Петров, началник на склад при „Нектаркооп" — Толбухин посредством почистена дървена пръчка проверил всеки гюм от дуловската пратка. И някъде по средата на всеки съд пръчката спирала. Измамата била разкрита. Номерът на злополучния „алхимик" не минал.

Скоро народният съд в Дулово ще се произнесе по това дело. Но то ни се натрапва не само като един обикновен случай, а предимно с изводите, които се налагат.

Леон КОЕН

Неправилната експлоатация води до преразход на гориво

ЗА РАЗЛИЧНИТЕ автомобили са установени съответни норми преразход на гориво при средни експлоатационни условия. При потрижливо използуване и при добро техническо състояние на автомобила тези норми могат да бъдат намалени и да се спести гориво. В тях са предвидени някои увеличения при използуване на автомобили в по-тежки условия — пътни и атмосферни.

Износените двигатели на автомобилите изразходват повече гориво. Това е естествен резултат и един от признаците за лошото състояние на двигателя. Често пъти обаче автомобили, които не са изминали междуремонтния пробег и не са износени, изразходват значително повече гориво от установените норми. Причините за това могат да бъдат от най-различно естество. Най-често преразходът се получава поради лошото техническо състояние на автомобила, употребяване на лошокачествени горива, неправилно използуване профила на пътя и др.

Особено влияние върху разхода на гориво оказва скоростта на движението. Нормите са предвидени за движение на икономична скорост, която за товарните автомобили, автобуси, леки автомобили и мотоциклети е от 35 до 45 км в час. Движението с по-големи скорости винаги води до повишен разход на гориво.

Лошокачествени горива са тези, които имат по-ниско октаново число от определеното за съответните двигатели, по-голямо съдържание на смоли и по-голямо количество антидетонатори. Използуването на такива горива нарушава нормалната работа на двигателя. По-голямото съдържание на смоли и антидетонатори в горивата пък влияе за образуването на повече нагар в цилиндрите на двигателя, в който се появява детонационно горене. И в двата случая се намалява мощността на двигателя, а това от своя страна води до увеличаване разхода на гориво.

Двигателят работи най-добре при нормален топлинен режим 80-90° С температура на охлаждащата течност. Както пониженият, така и повишеният топлинен режим нарушава нормалната работа на двигателя, води до преразход на гориво и ускорява износването му.

Състоянието на спирачната система има голямо значение за безопасното движение на моторните превозни средства, но то може да оказва влияние и върху разхода на гориво. Когато спирачните механизми по време на движение на моторните превозни средства задържат, съпротивлението се увеличава, а с това се увеличава и разходът на гориво. Ниските скорости също дават преразход.

Най-голям преразход има ме тогава, когато запалителната и хранителната системи не са в ред. Причините за ненормалната работа на запалителната система могат да бъдат: нерегулиран прекъсвач, лоши контакти на прекъсвача, повреди в разпределителя на тока за високо напрежение, износени или нерегулирани свещи, пробит кондензатор, неизправни кабели и други. Тези повреди се отразяват на нередовните искри на свещите или напълно спират работата им. От хранителната система най-голямо влияние върху разхода на гориво оказва изправността на карбуратора. Причините за това могат да бъдат повишеното ниво на горивото, износени жигльори, повреден клапан на икономайзера и други. В зависимост от конструкцията на карбуратора може да има и други причини.

Намаленото налягане на въздуха на гумите също увеличава разхода на гориво. Практически е установено, че при намаляване налягането в гумите на моторните превозни средства с 0,5 атмосфера от нормалното разходът на горивото се увеличава с 4-5 на сто.

Винаги при преразход на гориво се получава ускорено износване на двигателя. При преразход поради много обогатена смес износването на двигателя нараства неколкократно, а с това се скъсява междуремонтният пробег на автомобилите.

Ето защо е необходимо водачите на автомобили да се запознаят добре със случаите, когато се преразходва гориво, и да поддържат добре колите си.

Решад АДЕМОВ

Консултации по въпроси на държавното обществено осигуряване

ВЪПРОС: Следва ли ТКЗС да ми изплати месечни добавки за деца за времето, когато бях на двумесечен курс за трактористи, както и за времето, когато се намирам в отпуск по болест?

Запитва: Димитър Атанасов Русев от с. Българка.

ОТГОВОР: Ако през времето на следването в курса за трактористи сте получавали трудово възнаграждение от кооперативното стопанство, което Ви е изпратило, имате право на месечни добавки за деца на общо основание.

В случай, че през това време сте получавали стипендия, нямате право на месечни добавки за деца, тъй като те се изплащат само към трудовото възнаграждение и паричното обезщетение за временна нетрудоспособност.

Справка: т. т. 2 и 17 от Указа за насърчение на раждаемостта и многодетството (стр. 502 от КТ) и т. 2 от Наредбата за уреждане правата на административния и инженеро-техническия персонал и механизаторите при ТКЗС по КТ (Изв. бр. 21 от 1962 г.)

ВЪПРОС: През месец юли тази година заболях и продължавам да се намирам в отпуск поради временна нетрудоспособност. Получавам основна месечна заплата 95 лева и имам общ трудов стаж 4 год.

Оказва ли влияние трудовият стаж върху процента на паричното обезщетение и колко процента от основната заплата следва да ми се заплати?

Запитва: Иван Стоянов от гр. Силистра.

ОТГОВОР: Процентът на паричното обезщетение поради временна нетрудоспособност се определя в зависимост от непрекъснатия трудов стаж на работника или служителя. Колкото този стаж е по-голям, толкова среднодневното парично обезщетение е по-високо.

Процентите на паричното обезщетение от среднодневното трудово възнаграждение са:

а) от 3 месеца до 5 год. непрекъснат трудов стаж — 60 на сто.

б) от 5 години до 10 години непрекъснат трудов стаж — 70 на сто.

в) от 10 години до 15 години непрекъснат трудов стаж — 80 на сто.

г) над 15 години непрекъснат трудов стаж — 90 на сто.

Когато временната нетрудоспособност продължи без прекъсване повече от 15 календарни дни, от 16-я ден паричното обезщетение се увеличава с 10 на сто само за тези, които получават такова по букви а, б, в.

При Вашия трудов стаж за първите 15 календарни дни по болест ще получите 60 на сто от среднодневното си трудово възнаграждение, а за останалите дни — 70 на сто.

Справка: т. 18, ал. II от изменението и допълнението на Правилника за прилагане на дял III от КТ (ДВ бр. 24 от 1963 г.) и § 1 от Указа за изменението и допълнението на КТ (ДВ бр. 99 от 1965 г.)

Николай КРУМОВ,
началник отдел „ДОО"

На морално-етични теми

Грубо погазване на законността

МАГАЗИНЕРКАТА в магазина за хранителни стоки към селкоопа в с. Бабук Димка Йорданова излязла в отпуск по майчинство. След изтичане на отпуска председателят на селкоопа Димитър Неделчев й предлага да постъпи на работа в някой друг магазин на кооперацията. Съображенията са, че поради наложилите се изменения, които има като майка с дете под 8-месечна възраст, ще спъва работата на магазина. Въпреки първоначалното съгласие, магазинерката отказва да заеме новата длъжност.

Вместо да потърси правилното разрешение на спора, тъй като че и интересите на кооперацията, а и правата на Йорданова да бъдат запазени, Димитър Неделчев намира най-лекия за себе си начин—уволнение. Инспекцията по охрана на труда към ОСПС възстановява неправилно уволнената майка с дете на четиримесечна възраст.

Оттук нататък обаче въпреки съставеният акт от ОСПС Неделчев започва да прави всичко възможно да не изпълни нареждането на органите на профсъюзите. Той, със съгласието на ОКС, създава нова длъжност, за която има работа около месец. Чрез заплашително писмо принуждава Димка Йорданова да започне работа на новосъздадената длъжност, без да издаде заповед за назначение, след това я отстранява от работа, без да има заповед, не й заплаща полагаемото й се възнаграждение за загубеното време поради неправилно уволнение, прави шумни изказвания, че никой не е в състояние да се меси в неговите работи и пр. Редят се едно след друго нарушения. За да прикрие своите несъобразни действия, Д. Неделчев подвежда окръжната прокуратура, като съобщава, че магазинерката е възстановена на работа. Въпреки допълнителните нареждания законността не е възстановена.

Справедливо възникват няколко въпроса. Нима трудовото законодателство е толкова безсилно, че един самозабравил се председател на селкооп може да не го спазва и да своеволничи, да се държи грубо и непристойно с подчинените си (има достатъчно сигнали за грубо и обидно отношение на Неделчев към служителите в селкоопа)? Нима Окръжната прокуратура и инспекцията по охраната на труда към ОСПС не могат да поставят на мястото този развилнял се закононарушител? Защо обществеността в Бабук допуска месеци наред една майка с дете под осемместна възраст да бъде разиграна?

Незабавното възстановяване на магазинерката Димка Йорданова, съобразно изискванията на законите в нашата страна, ще съдействува за възтържествуването на една справедливост, ще укрепи вярата на трудещите се, че никой не може своеволно да тълкува законите така, както изискват неговите болни амбиции за грубо укрепване на началническия авторитет.

А. АНГЕЛОВ

КОГАТО РОЗИТЕ ТАНЦУВАТ... КЪДЕ СА СИЛИСТРЕНСКИТЕ ЗРИТЕЛИ?

„Като чезне няма в труд поету награда, мисъл, фантазия отпада.“
П. Р. СЛАВЕЙКОВ

ЕДИН творчески колектив в театъра не е пожалил сили да пресъздаде поетичната творба на Валери Петров. Скептиците, невярващи в силите на театъра, са опровергани. Критичният зрител излезе с отзив в печата: „Спектакълът е един възторжен химн на ликуващата младост..., в който долавяме мелодията на нашето време“. Премиерата беше култорно тържество, на което присъствуваха всички отговорни ръководители. Поредицата от представления обаче през следващите седмици не се превърна в низ от празнични вечери.

Защо се получи така, че половината от столовете в салона бяха празни за представленията през втората и третата седмица?

Въпросът за театъра и зрителя е стар, колкото и самия театър. Зрителят е обикновен консуматор на художественото производство на театъра, киното, телевизията, рецитала. И както на всеки консуматор, вкусът му се мени и влияе от различни фактори, измежду които модата и подражанието и пр. Този вкус трябва да се възпитава и насочва чрез опознаване особеностите и спецификата на даден вид изкуство, което също се мени по форма, а фалшивото естествуване трябва да се разобличава, особено когато е снобско. Това трябва да става на базата на утвърдената здрава традиция.

Има ли такава традиция в Силистра?

При справка с миналото отговорът е утвърдителен. В Силистра театър е имало дори в турско и румънско. Всички помнят, че когато за първи път преди години започнаха абонаментните концерти на Русенската филхармония, билетите се раздаваха от др. Кузманов като купончета. Тогава? Нали преценяваме като неправда закриването на театъра като държавен? Защо не срещаме интелигенцията нито в театъра, нито в художествената изложба, нито на концертите? (Авторският предконгресен концерт на известния наш композитор Георги Златев — Черкин, за срам на Силистра, беше посетен само от деца, десетина любители на музиката и музикалната команда, доведена под строй.

Трябва неизвестните на широката публика автори да бъдат направени известни и познати с усилията на всички културни колективи, организации, институти и преди всичко органи, ръководещи културния живот в града и окръга. Трябва да се прибавят усилията и на всички ръководители, труженици и граждани и особено на борещите се за званието „колективи за комунистически труд“. Необходима е пропаганда на изкуството, творчески срещи с трудещите се, обсъждания и кръжоци за насаждане на елементарни естетически познания и любов към изкуството.

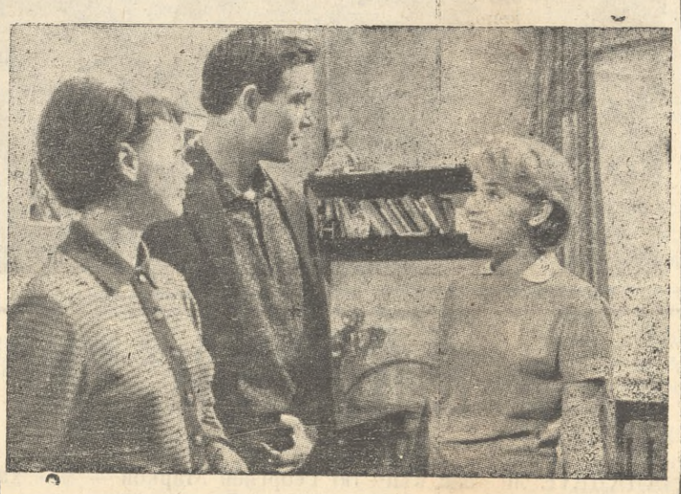
Зрителят трябва да се възпитава организирано. Колективите не е излишно да посещават организирано спектаклите. Нашият театър заслужава както подкрепата, така и доверието, което му се дължи. С минимален брой служители, с оскъдни средства и с много ентусиазъм щатните актьори и самодейците създадоха един поетичен и вълнуващ спектакъл. В него режисьорът Георги Калиферов е дал вярно тълкуване на авторовия текст. За това е спомогнало и художественото оформление на Тодор Чапкънов, изпълнено с много атмосфера, настроение и поезия.

Актьорите са работили отговорно своите роли и правилно критиката отбеляза постиженията на Тодор Акрабов (Старият) и Александър Петров (Младият). Тодор Акрабов за втори път тази година, след образа на Домина в „Черно и бяло“ от д-р Ставрев, ни радва с майсторски изграден образ и показва, че не е лишен от талант. Безспорни постижения са и образите на чиновничката (ученичката-самодейка Петранка Белева) с нейната искрена непринуденост и на колоездача (самодееца Георги Радилов) с неговата надута самоувереност на самохвалко и тромава непохватност пред лицето на избликналата любов. Николай Златев е твърде строг към него в статията си, макар че в единични моменти (изчистени в следпремиерните представления) прозвучаха фалшиви нотки в интонацията и жеста. Златев е прав в констатацията, че авторовият подтекст от второ действие не е достатъчно тънко поднесен на зрителя.

Пианистката на Ани Стоянова беше мила и естествена, а студентът (Й. Витлямов) не може да се вини, че е играл лошо, но в първите прояви костюмът му беше неудачно намерен и подчертаваше възрастта му. (Художникът при конкретната фигура на актьора можеше да помогне с костюма). Успешно са изградени и образите на Приятелката на младия (от Стефка Илиева) и на влюбените млади двойки от самодейците Милка Дачева, Георги Стоянов и Росица Димова. Младите дебютантки от балетния клас на ДМШ при читалището в образите на танцуващите рози бяха пластично и живо изваяни. Укорът, че били твърде танцувални, е така неоснователен, както и упрекът, че били твърде статични.

Нашият театър ни зарадва още с първото вдигане на завесата през сезона с една хубава постановка. Силите му обещават и следващите представления да не бъдат на по-ниско художествено равнище. Нека ръководителите на съответните институти и ръководителите на предприятията и всички граждани почувстват, че дължат подкрепа на един културен институт, от който градът и окръгът имат нужда. Театърът в Силистра трябва да стане държавен.

Борис ИЛИЕВ

Кадър от новия съветски филм „Рано сутрин“.

Какво знаете за джаза?

ДЖАЗЪТ е един факт, за който е говорено и писано много. Той има свое начало, своя история, талантливи представители и бездарни имитатори, връхни точки и упадък. Джазът има своите творци, които са влагали в създаването му сърце, има и своите предатели, които превръщат тази музика в занаятчийско стандартно производство в угода на ниските страсти и лошия уличен вкус.

Джазът съществува и се развива. Той намери път към четирите краища на света. Той е в програмата на всички станции. Той се слуша от милиони. Основните принципи, върху които се гради джазовата музика днес, определят развитието на естрадната песен не само в западните страни, но и у нас.

Но да надникнем в историята на джаза. Изминаха повече от 5 века от 1442 година, когато един португалски моряк, Антам Гонзалес, постави началото на едно престъпно деяние — отвличането и продаването на мъже, жени и деца от брегoвете на Африка. През следващите векове, чак до 19 в., тази търговия взе много големи размери. Най-голямото транспортиране на роби се извършвало между брегoвете на Западна Африка и тези на бъдещите САЩ, където на мястото на червенокожите се настаниха белите плантатори. Обработвайки захар и памук, хиляди черни роби живеели и умирали като животни. За да ритмуват своята работа през деня и за да мечтаят за своето освобождение, черните роби пеели песни в африкански ритми, наследени от техните прадеди. Много скоро те започнали да забравят своя роден език и да пеят на езика на своите англо-саксонски господари. Първоначално те са използували стари инструменти, изоставени от белите плантатори. Когато се смесят разтопени метали в един съд, се получава сплав с нови, непознати качества. Подобно нещо е станало и с песните на негрите в южните щати. Религиозните песни, народните балади, песните за войната — всички те се сливат в тъжния и завладяващ глас на негъра. След Гражданската война в Ню Орлеан и други градове се създават оркестри на черните. Техните мелодии отразявали съдбата на Диксиленд — страната на поробените негри, на 13-те милиона бедняци, за които съвременната социология е създала понятието расова сегрегация. Негърът Фейт Марбър създал първия оркестър, за да забавлява пътуващите. Това е станало на един от корабите, пътуващи по Мисисипи. Музиката се е харесала. Фейт приспособявал мелодията за танц. Това още повече допаднало. Младите негри свирели до припадане, а получавали отпадъци от печалбите. Но те си отмъщавали и тяхното отмъщение се криело в техните песни.

И така — джазът е създаден от американските негри, които са париите на обществото. Мнозина са се опитвали да определят чертите, които характеризират истинския, неподправен джаз.

Това е много трудно, защото тази емоционално-творческа проява на американските черни е едно от явленията на нашата съвременност, което познава твърде много фалшификатори.

Една от най-характерните, поетични и истински прояви на оригиналния джаз е блусът. Той е израз на ярост срещу белите, израз на жаждата за смях, за любов, израз на чувството, че трябва да се сложи край на теглото. Блусовете са специална и отделна форма на джаза и когато музикантът казва: „Нека свирим блус“, това означава нещо специфично. Употребата на думата блус между музикантите, която означава 12-тактовата форма, навлезе по-късно в живота и измени първоначалната представа за блуса. От 1915 година се знае, че блусът означава 12 такта.

Но винаги, когато едно нещо се търси много, то става предмет на търговия. Така става и с изкуството на американските негри. Джазовата музика се втъкава в звуковата атмосфера на нейния век. Изкуството на нюорлеанци попада в лоши ръце. И блусът също. Малцина остават да се борят да запазят спомените от зрелия период на джаза. Те оставят и своите имена. Един от колосите в джаза е Луис Армстронг. Този тромпетист, роден в началото на века, е познат в целия свят и с право е получил своята титла „царят на джаза“. Развитието на джаза е тясно свързано с името на Армстронг. Могъществото и лиризмът на неговия тромпет са го направили символ в традиционния джаз. Луис Амстронг е забележителен в своя стил „ва-ва“.

Луис Армстронг пише в своята автобиография: „Тромпетът е моят истински господар, защото е моят живот, а аз обичам живота и искам да изсвиря още много музика. Аз чувам още много високи тонове, които не съм издухал.“ По-нататък той пише: „Парите направиха глупци много от музикантите. Те забравиха живота и това, което обичат, станаха известни, но не могат да свирят, защото стоят до касите да преброят колко души са дошли на концерта им. Колко слушатели ще имам, това не ме интересува. Може да е един, може да са и хиляда.“

Към хората, които оставят следи в джаза, трябва да се причислят и Чарли Мингос, Сам Хой кингс, Вик Бронзли, Менфис Лим и др. Най-бляскава представителка на „скатовото пеене“ в джаза е Ела Фитджерал, която в своите песни, изоставяйки думите на „рефрена“, импровизира след солиращия инструмент. През 1937 година расистите убиха Бесис Смит, отказвайки да я настанят в болница за бели.

Само в няколко десетилетия джазът създаде своя история, периоди на развитие, на разцвет и упадък. В света на капитализма джазът получава все повече практическа стойност — той става музика за танц и обратното. Здравата еротика, която има във всяко народно творчество, е на изчезване. Джазът се превърна в индустрия.

Николай ФИЛИПОВ

Корени на големите неразбирателства

УСТАНОВЕНО е, че неразбирателствата в семейния живот в много случаи се дължат на факта, че младите, преди да встъпят в брак, не се познават достатъчно добре. Имам доста голям опит и доста наблюдения и струва ми се, че мога да направя някои констатации. Ето една схема на женитба, която с малки изключения се отнася почти за всички случаи, когато се стига до развод. Той е на 18-20 години. Запознават се в един ден. На вечеринка, на пример. След 10-15 дни те вече са женени, даже в повечето случаи родителите не се уведомяват. Минават двете три седмици и започва разочарованието. Младите си дават сметка, че психологически са две противоположни личности.

Изходът? — развод.

Със същата лекота, с която са отишли в съвета, отиват и пред съда.

Срещал съм млади хора, които казват, че ще сключат брак, за да видят как „върви“ семейният живот. А ако не „върви“ добре, изходът е ясен — развод.

Мисля, че вече е дошло време да се помисли много сериозно по този въпрос. Преди всичко дълг на Комсомола е да намери пътища за един откровен и сериозен разговор на морално-етични теми. Младежите трябва да знаят и правата, и задълженията на гражданите в нашата страна.

Струва ми се, че свидетелите, които придружават младите при сключването на брака, трябва да бъдат хора зрели, с известна тежест.

Н. СИМЕОНОВ
с. Стефан Караджа

Нови книги за вашия дом

ДЖОН ГОЛСУЪРТИ. Сказание за Форсайтови. Трета част.

ЕДГАР АЛЪН ПО. Без дъх. Сборник разкази.

ИНА ХОФ. Телефонът звъни през нощта. Роман.

АЛЕКСАНДЪР ГИРГИНОВ. Смях и мъдрост през вековете. Анекдоти, куриози, остроумия и афоризми.

НОВОСТИ В ЕЛЕКТРОПРАКТИКАТА. Сборник статии. Нови проблеми в педиатрията.

АКАДЕМИК НИКОЛАЙ СТОЯНОВ. Флора на България.

ВЪЛЬО ВЪЛЕВ. Експлоатация на автомобила.

ПРАКТИЧЕСКА ХИМИЯ ЗА ВСИЧКИ. Техника.

Подготовка за празника

СТАРА традиция за колектива при училището в с. Окорш е да чествува своя любим патрон, певеца на Добруджанската шир — Йордан Йовков.

За този празник учителският колектив и пионерската организация организират най-различни мероприятия. Затова той се очаква с нетърпение от населението на цялото село.

По предварително обмислен план се четат и разглеждат произведенията на големия писател. След предварителна подготовка се проведе конкурс-рецитал на стихотворения от българските автори. На този конкурс най-добре се представиха пионерките: Дима Димитрова, Любляна Дикова и Петра Димитрова.

В деня на празника се проведе фестивал. Много добре се представиха първокласниците с драматизацията на приказката „Снежанка и седемте джуджета“, второкласниците с вокална група и най-вече пионерите от шести клас с драматизацията на „Шибил“. Осмокласниците бяха организирали седянка и танцова група.

Радка ДЕНЕВА

ХУМОРИСТИЧНА ЗООЛОГИЯ

ПРИЧИНАТА

Веднъж свраката прелетяла над Зоологическата градина. Слушайки очарователната песен на канарчето в клетката, тя надала грак:

— И аз бих пяла така, ако ми дадат държавна квартира!

„ВЪЛКЪТ КОЗИНАТА СИ МЕНИ, НРАВА — НЕ“

Една съвременна вълчица, която нямала никакъв успех... сред овцете, си боядисала козината в овчи цвят и започнала да отмъква в горската си квартира овен след овен...

ПО-ХИТРА ОТ ЛИСИЦА

Някаква хазайка подучила лисиците (чиито очи, както се знае, вечер светят), да предявят искане пред другите горски животни да им плащат за осветлението.

ПОД КРИЛОТО НА ПАРАГРАФА

Бухалът подал молба до Горския съвет, в която искал да му плащат допълнително по параграфа „Нощен труд“.

НЕДОВОЛНИ ВИНАГИ ИМА

От модерните електрифицирани овцеферми не са доволни само вълците...

* * *

Горският съвет реши, че е край но време животните да скъсат с адамитството, т. е. да престанат да ходят голи. Вълците вед нага си поръчаха палта от лъвска кожа и после вече не можеше да се разбере кой е вълк и кой — лъв...

* * *

На едно от поредните си заседания във връзка с модните прически Горският съвет взе решение Лъвът да се подстриже високо и да си намали гривата. Макар и да е лъв, той се подчини на волята на колектива и... запри лица на овца.

ФИЛОСОФИЯТА НА ОПАШКАРЯ

— Другари-и-и-и, да не забравяме все пак, че красотата на пауна е в опашката!...

ПОЛЕМИКА

Орелът обвини кокошката в липса на творчески полет. Кокошката на свой ред обвини орела, че гледа на нещата отвисоко...

ИЗПОВЕД НА ЕДИН КАРИЕРИСТ

— Доволен съм, че моят житейски път се схожда с този на орела: ту се издигам нависоко, ту падам ниско...

ТАКТИКАТА НА МИЖИТУРКАТА

Охлювът никога не счупва рогата си в двубой, както става с овните, защото знае кога да ги скрие...

* * *

Пепелянките подали оплакване против таралежа, че е много остър в отношенията си към тях.

КАК СЕ СЪЗДАВАТ ЛОЗУНГИТЕ

В непоносимия юлски пек къртицата издигнала лозунг: „Да работим кьртовски!“... и се скрила в дупката си на сянка.

ВАРИАЦИЯ НА „СИТ НА ГЛАДЕН НЕ ВЯРВА“

Костенурките живеят четиристотин години и до края на живота си не могат да разберат какво значи „жилищна криза“...

ГЕНЕЗИС НА ДОМАШНИТЕ ПТИЦИ

Горският съвет констатира, че някои хвърковати като орела, лястовицата и славея са се главозамаяли и хвърчат много високо. Беше решено да им се подстригат крилете. Така на света се появиха кокошките, пуйките и юрдечките...

Симеон МАНОЛОВ

Искате ли да получавате РЕДОВНО през 1967 година вестник „Силистренска ТРИБУНА“

АБОНИРАЙТЕ СЕ НЕЗАБАВНО ТИРАЖЪТ Е ОГРАНИЧЕН.

Вестникът през следващата година ще отпечатва РАЗКАЗИ, СТИХОТВОРЕНИЯ, ПОВЕСТИ.

Годишен абонамент 3,12 лв.
Шестмесечен 1,56 лв.

Станете абонати на вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“

ОТП „ТОПЛИВО“

ОБЯВА

На основание Наредбата на Министерството на вътрешната търговия за разпределение на строителните материали за стоков фонд ПРЕДПРИЯТИЕТО ПОКАНВА от 1 януари 1967 година всички граждани от Силистра, Тутракан и Дулово, които възнамеряват да строят през 1967 година или са в строеж за довършване на жилищни сгради, да посетят предприятието и се зарегистрират за необходимите количества строителни материали.

На всички зарегистрирани граждани предприятието ще води картотека. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕТО ЩЕ СЕ ИЗВЪРШИ ПО РЕДА НА ЗАПИСВАНИЯТА. Записването на гражданите от Дулово и Тутракан ще става в съответните филиали ВЪЗ ОСНОВА НА ПРЕДСТАВЕНО РАЗРЕШИТЕЛНО ЗА СТРОЕЖ ОТ ГРАДСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ.

От предприятието

ШЕВНАТА МАШИНА

ВАША ДЯСНА РЪКА

Тя дава възможност на добрата домакиня да ушие за себе си или на децата си всичко, каквото пожелае.

Изберете!	КРАЧНА	РЪЧНА
„НАУМАН“ (ГДР)	*268 лв.*	*160 лв.*
„ЛУЧНИК“ (Полша)	*216 и 230 лв.*	*172 лв.*
„МИНЕРВА“ (Чехия)	*268 лв.*	*172 лв.*
„ПОЛОНИЯ“ (Унгария)	*256 лв.*	*172 лв.*

Продажба и на дългосрочно изплащане!

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров“ — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-28; зам. главен редактор — 32-29; секретариат — 39-55; отдел „Партиен“ — 32-01; отдел „Селскостопански“ — 32-48; отдел „Икономически“ — 32-11; отдел „Култура и бит“ — 32-40; Коректори — 31-32; вестник „Зия“ — 31-85; Администрация — 32-31;

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 139 (1152) | Събота, 3 декември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Решенията на Деветия конгрес ще се претворят в дела

ВЧЕРА, 2 декември, в сало на кино „Москва“ Силистра се състоя съвещание на партийния и стопанския актив от окръга.

Гост на съвещанието беше и членът на Политбюро на ЦК на БКП и председател на Държавния комитет за наука и технически прогрес проф. Иван Попов.

Първият секретар на Окръжния комитет на БКП другарят Вельо Максимов изнесе пред съвещанието подробна информация за работата на Деветия партиен конгрес, в която бяха посочени големите задачи на Окръжната партий на организация в изпълнение на взетите от Конгреса реше ния.

Обширно изказване за основ ните моменти от работата на Конгреса направи и др. Иван Попов. Той изтъкна, че Деветият конгрес на нашата Партия има огромно значение за сплотяване редиците на международното комунистичес ко и работническо движение.

Говорейки за големите за дачи, поставени от приетия на Конгреса пети петгодишен план, др. Попов изтъкна, че ако през следващите години творчески и със стопанска загриженост се осъществят предстоящите задачи за повишаване на производителност та и ефективността на труда, Народна република България ще се нареди в челните реди ци на икономически силно раз витите страни.

В своите изказвания на съве щанието партийни и стопански ръководители от окръга с пълно единодушие подкрепи ха изводите и задачите, поста вени от Окръжния комитет на БКП в светлината на задачите, поставени от Конгреса.

След това секретарят на Окръжния комитет на БКП др. Христофор Иванов проче те мероприятията на бюрото на Окръжния комитет по раз ясняване, изучаване и изпъл нение решенията на Конгреса.

Накрая от името на комунистите и трудещите се от окръга беше изпратена телегра ма до ЦК на БКП, в която се изразява готовността на кому нистите и трудещите се от окръга за претворяване в жи во дело решенията на Кон греса.

НАВРЕМЕ ДА СЕ ПОДГОТВИМ ЗА ПРИКЛЮЧВАНЕ СМЕТКИТЕ В ТКЗС

Делят ни броени дни до крайния срок за приключване сметките в ТКЗС. До 20 януари 1967 година кооператорите трябва да знаят окончателния размер на своето възнаграждение. За да се изпълни тази задача в срок и качествено, необходимо е усилията на ръководствата на ТКЗС, специалистите и счетоводните колективи да се насочат с голямо внимание към нея.

Сега подготовката вече е приключила и всички усилия са насочени към практическото извършване на пълна инвентаризация. Подлежат на инвентаризация основните средства, стоково-материалните ценности, незавършеното производство, паричните средства и други имущества. Предварително определените комисии трябва в отделни описи да отразят кое имущество ще се бракува, да установят полезните материали, които да се заприходят, а негодните да предадат за отпадъци или унищожат. Завършен вид инвентаризацията има, когато резултатите от нея са докладвани на общото събрание с мнението на управителния съвет, взето е известно решение и са направени счетоводните операции.

Не се ли спази тази последователност в работата по инвентаризацията, резултатът не може да бъде задоволителен. Все още някои УС и ръководители на ТКЗС гледат на инвентаризацията като на някакво „броене“ на вещи, без което не може. Има и главни счетоводители, които считат, че е достатъчно да се вземат данните от частичните инвентаризации, извършени преди 5-6 месеца в отделните отрасли. За миналата година не могат да се похвалят с качествено извършена инвентаризация счетоводните колективи на ТКЗС в с. Паисиево, Нова Черна, Сокол, Белица и други.

Трябва да се обърне внимание на ръководствата на ТКЗС от окръга по остойностяването на наличната продукция, срещу която БНБ кредитира стопанствата за навременно изплащане труда на кооператорите. Освен че точно трябва да се установи количеството и качеството на тази продукция, необходимо е и прецизно да се определи нейната продажна цена. Това особено много важи за лозовия материал, тютюна и други производства.

Установените различия от годишната инвентаризация тогава, когато са за сметка на кооперативното стопанство, неминуемо ще дадат отражение върху крайните резултати на всяка производствена единица — звено, бригада или ферма. Необходимо е да се помисли как най-правилно и от кого да се поне.ат тези разлики особено тогава, когато те са от минали години.

Като мероприятие на годишното приключване трябва да се причисли и проверката на начисления труд. След нейното приключване фактически се установява и окончателният размер на фонда трудово възнаграждение общо за кооперативното стопанство. Проверката на труда по отрасли и производствени единици е от голямо значение особено за онези стопанства, в които е прието заплащането на кооператорите да е обвързано с чистия доход. Изпълнението на тази задача може да се поеме от нормировчика, председателя на контролния съвет или счетоводителя по труда. Уточняването на начисления труд за основно заплащане, за допълнително заплащане, за премии, отпуски, по майчинство и т.н. е в зависимост от източниците на неговото изплащане.

Еднакво отговорна е и работата на планово-икономическите служби по подготовката за срочно и качествено приключване на план-сметките на отделните производствени единици. То трябва при всички случаи да бъде в унисон с изискванията на правилните за работата на всяко кооперативно стопанство. В онези стопанства, където е прието да се върши коригиране на план-сметките, това трябва да започне без всякакво протакане. Още през м. ноември управителните съвети на ТКЗС в с. Зафирово и Малък Преславец утвърдиха корекциите, предложени от специалистите и ръководителите на производствените единици. В зависимост от конкретните условия корекции могат да се извършат на декарите, средните добиви, единичната цена, броя на животните и т. н. Работата по коригирането не бива да се сведе до обикновено нагласяне на цифровите данни. Най-прецизно и обективно трябва да се разгледат мотивите, които налагат извършването на корекциите. Вичко да се документира точно, за да се използува по всяко време на годината.

Срочното приключване на сметките в ТКЗС е напълно възможно и е по силите на счетоводния персонал, с който разполагат сега стопанствата в окръга. За това обаче не е необходимо само желание, а и една солидна подготовка, системна и упорита работа от счетоводните колективи под непосредственото ръководство на главните счетоводители и управителните съвети на ТКЗС.

МЕХАНИЗАТОРИТЕ НЕ БЕЗДЕЙСТВУВАТ

ДО НЕОТДАВНА в ремонтната работилница на ТКЗС — Кайнарджа царяше тишина и спокойствие. Тук се мяркаха само няколко работници, които се занимаваха с поправката на пристигналите от полето повредени части от тракторите или прикачния инвентар.

От няколко дни обаче ремонтната работилница, както и дворът около нея са обхванати от небивало оживление. Тук сега са всички трактористи, прикачници и бригадни механици на стопанството — може би повече от 100 човека. Само до преди няколко дни те замръкваха и осъмваха на полето. Подготвяха почвата за сеитба и я засяваха. Валираха и торяха. А когато сеитбата завърши, продълбочаваха или пре ораваха дълбоката оран.

Тези хора сега са тук, в стопанския двор край ремонтната работилница. Разпръснати на по-малки или по-големи групи, те ремонтират събраните по бригади култиватори, сеялки, баляци, брани, ротационни мотики и други прикачни машини. Условията на стопанството не позволяват ремонтът на прикачния инвентар да се извършва на закрито. Затова всички бързат да използуват сравнително по-хубавите есенни дни преди започването на големите студове.

Най-многобройна е групата на механизаторите от първа бригада с бригаден механик Енчо Солаков. Те са повече от десет човека. Сега работят по култиваторите. Разглобили са ги. Подменят буксите, напластяват осите, оправят повредените повдигателни механизми, държателите и други.

До тях е групата на Войновската бригада под ръководството на бригадния механик Христо Токушев. И тя се състои от близо десетина човека. Те се занимават с друг вид машини — валяците. Разглобили са ги и внимателно преглеждат всеки детайл.

По-близо или по-далеч от тях са пръснати механизаторите и от останалите бригади. Едни се занимават с браните, други с ротационните мотики, трети със сеялките. Всяка група е започнала работа по този вид прикачен инвентар, който най-много се нуждае от ремонт.

В помощ на трактористите и прикачниците са дошли и ремонтните работници, които обикновено лятно време са комбайнери, а след приключването на полската работа работят в ремонтната работилница. Комбайнерите Георги Кръстев и Марин Петров от с. Кайнарджа помагат на механизаторите от с. Чолаково в подготовката на плуговете. Друга група комбайнери и постоянни работници под ръководството на Иван Ибришимов са включени в помощ на Войновската бригада и сега ремонтират култиватори.

Не е по-малко оживлението и вътре в работилницата. Тук обслужващият персонал с най-голямо старание подготвя нови части или реставрира някои от старите. Понеже в стопанството е въведен кръглогодишен ремонт, в работилниците са докарани само два трактора. Те са разглобени и подготовката им се извършва от техния персонал, подпомогнат от група монтьори под ръководството на главния майстор по тракторите Руси Шербанов.

Цялата работа по ремонта на машинно-тракторния парк в Кайнарджанския кооператив се извършва под прякото ръководство и контрол на началника на ремонтната работилница Руси Тонев. Според него прикачният инвентар ще бъде подготвен до 20 декември, след което ще се обърне по-голямо внимание на подготовката на тракторите и комбайните. Голямата активност, с която всички трактористи, прикачници, бригадни механици и монтьори са се включили в изпълнението на тази задача, е гаранция, че определеният срок ще бъде спазен.

М. ТОДОРОВ

НОРМАЛНА РАБОТА И ПРЕЗ ЗИМАТА

ЗАПОЧНА последният месец на годината. Както за много предприятия в окръга, така и за ДИТ „Дунав“ — Силистра той означава край на още една напрегната производствена програма. Единадесет месеца трудолюбивият колектив на предприятието превъзмогва ежедневните трудности в работата си и с чест ритмично изпълнява задачите си.

През тази година бе предвидено да се произведат над 2 540 тона рафинирано слънчогледово масло. Само за месец ноември предприятието е произвело и е предало на търговските организации 290 тона първокачествено рафинирано слънчогледово масло при план 283 тона. Стойността на произведената продукция се равнява на 255 000 лева вместо предвидените 251 000 лева. Досегашните резултати показват, че планът на предприятието за годината ще бъде изпълнен към средата на декември.

И през зимните месеци планът ще се изпълнява ритмично, тъй като подготовката за това започна много отрано. Необходимите количества суровини отдавна са осигурени. Слънчогледовото семе е съхранено в подходящи складове, в които липсва влага и се предпазва от разваляне. Работните помещения се отопляват добре. Набавени са горивни материали. На всички работници е раздадено топло зимно облекло, поставени са здрави стъкла на прозорците на помещенията.

През тази година бе построен и цех за бутилиране. За работата му се изискват по-специални условия. Затова тук на зимната подготовка е оборнато особено внимание. Прокарано е парно отопление за сушене на измитите бутилки.

С цел да се подобри транспортирането направена е каменна настилка на двора и при първи удобен момент тя ще бъде асфалтирана.

Благодарение на грижите на административното ръководство, зимните условия няма да попречат на трудолюбивия колектив да работи с пълни сили.

Р. РУСЕВ

Високи добиви от цвеклото

КООПЕРАТОРИТЕ от гр. Тутракан обработиха 150 дка цвекло. Сега те привършват работата около прибирането на тази култура.

Въпреки лошите климатични условия, при които работят, хората са доволни, че трудът им е богато награден. От всеки декар те получават средно по 4 000 кг цвекло.

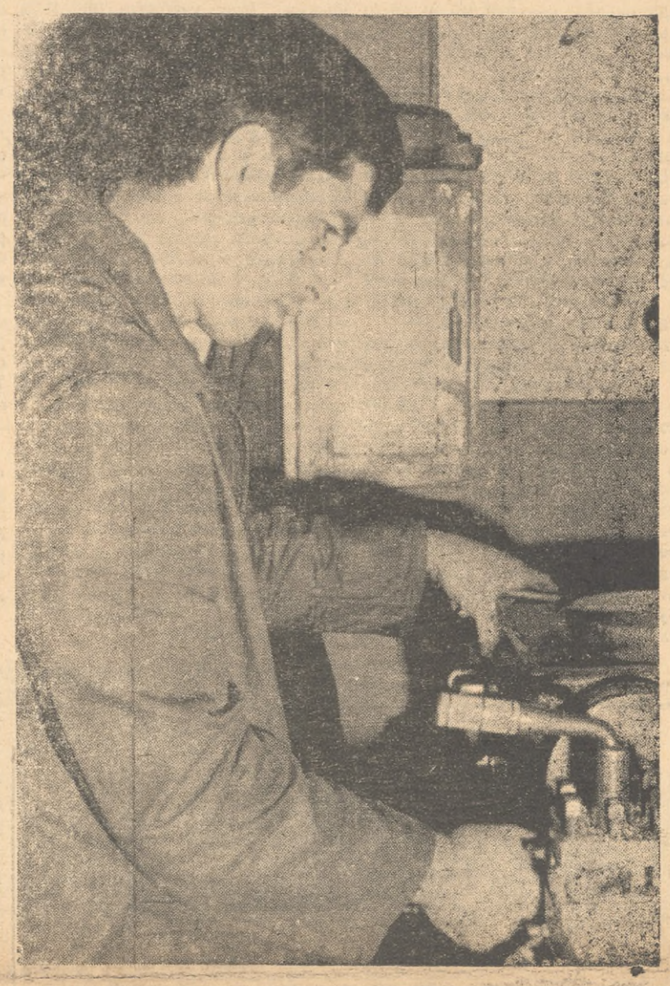
Извозването на продукцията е добре организирано. Там, където камионите са затруднени, в помощ идват каруцарите. Бригадирът Васил Станев е доволен от хората си.

В. МАРИНОВ

Отново първи

НЕОТДАВНА стана известно че ДП „Печатни произведения“ — Силистра е първенец за третото тримесечие в системата на „Печатни произведения“ в страната. Колективът изпълни своя план с най-високи показатели в съревнованието между другите окръжни предприятия и с право бе награден от Комитета по културата и изкуството и ЦК на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти. На състоялото се тържество на 1 XII. 1966 г. в Силистра другарят Петър Панайотов — председател на ЦК на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти връчи преходното червено знаме, грамота на Комитета на културата и изкуството и парични награди за колектива. На тържеството присъствуваха другарите Христофор Иванов — секретар на ОК на БКП Мико Николов — председател на ОС на Профсъюзите, Иван Брезоев — секретар на ОНС, Георги Михайлов — председател на ОС на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти.

От името на колектива благодари другарят Радуканов — директор на ДП „Печатни произведения“, и обеща, че ще положат всички усилия, за да запазят знамето и за четвъртото тримесечие при тях.

Стругарят Йордан Цонев от завод „Хром“ е всеяло отдаден на професията си. Затуй и работата му е винаги първокачествена, затуй достига високо изпълнение на трудовата норма — 150 процента. Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПРЕДСРОЧНО

ВЕЧЕ няколко години подред ДП „Фотография“ в Силистра изпълнява предсрочно годишните си планове. Традицията и сега не е нарушена, но с тази разлика, че предприятието приключи годината още по-рано — на 1 декември бяха отчетени 88 190 лева при план 88 000 лева.

Този нов успех на колектива не е изненада за него. Още в навечерието на Деветия партиен конгрес членовете му обещаха да изпълнят много дни предсрочно годишния си план. Всички работиха с голям ентусиазъм и пълно напрежение на силите. Добрите условия за работа в силистренското ателие също оказаха влияние върху постигането на този висок успех. Всеки ден тук биваха обслужвани по около 400 граждани, които винаги оставаха доволни от висококачествената работа на квалифицираните работници на ДП „Фотография“. И ваха граждани да си правят художествени снимки, идваха любители—и всички неведнъж са благодарили за бързата работа.

Но в разгорялото се в чест на Деветия конгрес на БКП съревнование най-висок успех постигна колът в Тутракан, който изпълни годишния си план още на 9 септември. Колегите им от Дулово също не изостанаха и с упорит труд дадоха своя дял в новата трудова победа на ДП „Фотография“. Решителна роля изиграха и доброто сработване между административното и профсъюзното ръководства, които умело насочваха дейността на предприятието и правилно организираха работата.

Колективът на предприятието работи на колективна норма и това даде силен импулс, който пречи на изоставането. Всички работят съзнателно и ако се изключи едно име на първенец, то трябва да бъде последвано и от имената на останалите служители.

Според колективния трудов договор предприятието трябваше да отчете в края на годината изпълнение на плана 102 на сто, но колективът е решил до последния ден на декември да извърши работа за още 7 000 лева, с която сума годишният план ще бъде изпълнен с около 107 на сто.

Служителите от ДП „Фотография“ обещават и през идната година да работят все така съзнателно и да постигнат нов, още по-висок успех в своята дейност.

Атанас МАРИНЧЕВ

Сигурна опора

СП „Комунални услуги“ в гр. Тутракан до преди 7-8 години бе в окаяно положение. Не се получаваха редовно и заплатите. Предприятието е на самоиздръжка, а работата не вървеше, не се изпълняваха и производствените планове. Търсейки нови форми на работа, ръководството на предприятието се опря преди всичко на бригадите за комунистически труд. Сега всички постоянни работници и служители са включени в бригади за комунистически труд.

От няколко години СП „Комунални услуги“ в Тутракан се радва на успехи, които го прославиха не само в окръга, а и в страната. През първото тримесечие на годината колективът бе национален първенец в системата на предприятията за комунални услуги. През третото тримесечие бе окръжен първенец. А за четвъртото тримесечие се бори пак да заеме първото място в страната. Годишният план е изпълнен още на 30 август, четири месеца по-рано. В чест на Конгреса на Партията ежемесечно се регистрираха нови трудови успехи. При годишен план 144 100 лева към края на деветмесечието са реализирани 170 149 лева.

И сега силата на предприятието е в бригадите за комунистически труд. Пет от тях са вече удостоени с високото звание „Бригада за комунистически труд“. Първа в окръга от счетоводните бригади бе удостоена с това звание тази на счетоводния колектив при „Комунални услуги“ в Тутракан с от говорник Вергил Русев. Счетоводният колектив тук не допуска дебитор ска задлъжнялост. Бригадата за комунистически труд при банята с от говорник Стела Марино изпълни десетмесечния си план за девет месеца. Не остава назад и колективът на хотела с отговорник Койка Камбурова. Високи успехи имат строителните и бояджийските групи.

СП „Комунални услуги“ — Тутракан е в съревнование с едноименното предприятие от Омуртаг. В това съревнование се включиха активно всички от предприятието. И резултатите не закъсняха. За 9 месеца е намалена себестойността на продукцията с 0,03 лв., а печалбата съставлява 167,2 процента.

Бригадите в това предприятие работят по комунистически. И разнообразна е тяхната дейност. Бригадата за комунистически труд, която се грижи за хигиената извършва и някои операции като: измазване, основно изпиране, гладене и други, без това да се възлага на други лица.

Многостранна е дейността на СП „Комунални услуги“ — Тутракан. На работниците от това предприятие е поверена грижата за чистотата на града, паркирането. Към него е афишното бюро, жилищният фонд, пералнята, калайджийските и коларо-железарските работилници и др. Ежегодно се организират курсове по бродерия в селата и в града. Към предприятието са привлечени пласьори, които помагат за пласирането на стоки от други предприятия в града. Обаче сърцето на предприятието си остават бригадите за комунистически труд, които са сигурна опора на ръководството и добра гаранция за успешното изпълнение на производствената програма.

В. ДИМИТРОВ

Международна информация

АЛЕКСЕЙ КОСИГИН В ПАРИЖ

ПАРИЖ, 1 декември (Кор. на БТА). Над централното авеню Шан-з-Елизе и по-големите държавни и обществени сгради на френската столица се развяват от тази сутрин съветски червени и френски трицветни знамена: Париж приветствува пристигането на официално посещение на министър-председателя на Съветския съюз Алексей Косигин. Специалният самолет „Илюшин—18“, идващ от Москва, кацна на летището „Орли“ в 11 часа преди обед. Президентът генерал де Гол, министър-председателят Жорж Помпиду, министри и други официални лица приветстват при стъпването му на френска земя съветския министър-председател, както и заместник-председателя на Министерския съвет Владимир Кирилин, министъра на външните работи Андрей Громико, министъра на гражданското въздухоплаване Логинов и другите придружаващи лица.

След прегледа на почетната рота гостите и френските ръководители влязоха в официалния салон на летището. Президентът генерал де Гол поздрави с „много добре дошъл“ от името на Франция председателя на Министерския съвет на СССР. Сътрудничеството и приятелството между нашите два народа — изтъкна той — служат на равновесието, прогреса и мира в света.

Алексей Косигин отговори на сърдечното приветствие, като по сочи между другото, че сближаването на Съветския съюз и Франция упражнява благоприятно влияние върху международните отношения.

В този момент загърмяха 101 топовни салюти в чест на високия гост от Съветския съюз.

Изключително тържественият и същевременно приятелски характер на посрещането демонстрира уважението на Френската република и народ към СССР и значението, което се отдава на гостуването на Алексей Косигин в период, който бележи растящо консолидиране и задълбочаване на отношенията между двете страни.

САЩ се готвят да се намесят в събитията в Средния изток

МОСКВА, 1 декември (ТАСС). „Макар че инициатор за изостряването на обстановката в Близкия изток стана израелската военщина, самата тя е само оръдие, с което действува империалистическият запад“ — пише И. Погодин в „Правда“, коментирайки съобщението, че Шести американски флот е готов да се намеси в събитията в Средния изток. „Както е известно — пише коментаторът — подобна „готовност“ беше демонстрирана на 15 юли 1958 година, когато веднага след революцията в Ирак Шести флот започна да стоварва в Бейрут 10 000 свои войници... Днес запалхата от десант на морска пехота от Шести флот се използува, „за да се въздействува“ върху развитието на революцията в Сирия и за сплашване на патриотите в Йордания“. (БТА)

Комсомолски устрем

НЕОТЛОЖНА ЗАДАЧА НА КОМСОМОЛА

НИЕ СМЕ съвременници на научно-техническа революция във всички видове стопанска дейност на човека. Осъществяването на всеобщ и бърз технически прогрес е първостепенна задача, поставена от Деветия конгрес на БКП, за развитието на народното стопанство. В тази връзка особено силно изпъква въпросът за подготовката на кадрите, за повишаване квалификацията на заетите в материалното производство работници. А тези кадри естествено е, че ще бъдат предимно младежи.

Ето защо дълг на Комсомола е да оказва, колкото може по-голямо съдействие и помощ за осъществяването на тази задача, която, щото младежите, като непресъхващ извор, да заемат определеното им от съвременния етап на развитие на народното стопанство място.

Въпросите на образованието и повишаването на техническите и селскостопански знания на младите работници, механизатори, животновъди, полевъди и специалисти в окръжната организация на Комсомола стоят за разрешаване с цялата си тежест.

Досегашните резултати от работата на комсомолските комитети по повишаване образованието на младежите, тяхната професионална подготовка и квалификация показват, че сме се доближили до интересите и нуждите на младежта. С всяка измината година броят на записалите се да продължават образованието си без откъсване от производството все повече нараства. Само за работническата младеж цифрата на обучаващите се във вечерните техникуми нарасна от 520 на 600.

В това отношение системно и упорито работят комсомолските комитети от ДИП „Липа", ДМЗ „Стомана", ДИП „Добруджа", РП „Оргатехника", Промкомбината в Тутракан и др.

В ДИП „Липа" се учат над 65 на сто от членовете на Комсомола. В ДМЗ „Стомана" заводският комитет води на отчет всички задочници, оказва им нужната помощ и следи за нормалното приключване на всеки срок.

Под една или друга форма увеличава се и броят на обучаващите се младежи в селското стопанство. През учебната 1965-1966 година са обхванати само в МТУ и учебните форми на ДОСО над 1 000 младежи. Расте и броят на участниците в курсовете и школите за квалификация и преквалификация на младите механизатори към ТКЗС и ДЗС, на ръководителите на младежките производствени единици.

Добра оценка заслужават в съвместната работа с ДОСО комсомолските комитети от Дулово, Тутракан, Кайнарджа, Ситово и др. Тая много важна задача обаче в някои комсомолски комитети продължава да се подценява и резултатите не са добри. Така например в промкомбината в Дулово има 80 членове на Комсомола, от които учи само един. Почти също е положението и в промкомбинат „Текстил" — Силистра, където от общо 63 младежи само 4 повишават своето образование. Не се занимават сериозно с въпросите на техническото обучение на младежите и комсомолските комитети от Главиница, Алфатар, Зафирово и др.

Въпреки постоянното увеличаване броя на повишаващите образованието си младежи все още слаба е ролята на комсомолските организации. Добрите резултати в много случаи се дължат на проявения интерес от страна на самите младежи, а не на грижата на комсомолските ръководства.

Но наред с увеличаване броя на младежите, които повишават своето образование, неотложна задача на комсомолските комитети е да следят отблизо как се учат тези младежи, да окажат при нужда необходимата помощ. И в това отношение някъде се допускат сериозни слабости. Не във всички предприятия се отигуряват редовни смени, не се следи за успехата и дисциплината на задочниците. Все още съществува формализъм при провеждането на курсовете за квалификация и техническите кръжоци. Много са случаите, когато завършилите курсовете не получават необходимите разряди или ако получат, не се назначават на съответната работа.

Въпросите на техническата и селскостопанска учебна година дават възможност и за политическа подготовка на младежите. Тия въпроси обаче не винаги се съчетават и резултатите са едно странчиви.

Нужни са още много усилия и практическа работа, за да се съз даде стройна и добра организация по техническата и професионална квалификация на младите работници. Това е постоянна и неотложна задача на комсомолските организации и ръководства.

Гинка ПЕЦОВА

МЛАДЕЖТА — В ПОХОД ЗА ЗНАНИЯ

Учениците от осми „б" клас са за първа година в гимназията в гр. Тутракан — досега са учили в прогимназията. Трудничко е да свикнат извед нъж с новите учители, с повисоките изисквания. Но те преодоляха бързо това с помощта на учителския колектив и комсомолската организация и вече са едни от най-добрите класове в гимназията.

НА СНИМКАТА: Класът на занятие в кабинета по история, обзаведен добре с най-различни материали. За учителя Георги Цачев не е трудно да изясни пред своите ученици и най-сложните периоди от историческото развитие.

ТЕХНИКА И МЛАДОСТ — РЪКА ЗА РЪКА

НОЕМВРИЙСКИТЕ дни с изненадващите дъждове и неприятния студ са примамили голяма част от селяните от Калипетрово в топлите уютни домове. Пусти са шосираните селски улици, безмълвни са сгушените в есенната мъгла дворове и градини. Оголените клони на дърветата известяват, че наближава зима. Тая тишина и сива пустота по улиците разколебават представата ми за интензивния и динамичен живот на тружениците от кооперативните стопанства.

Но с влизането в стопанския двор картината на създалото се неприятно впечатление се измения и на нейно място се появява със специфичния си ритъм и своеобразие кооперативният живот.

Млад мъж в зелена винтяга търпеливо обяснява нещо на група младежи. Изчаквам да свърши и след отдалечаването на младежите се приближавам. Това е бригадирът на животновъдите Димо Жеков, който токущо е дал последни упътвания на своите подчинени. Той ме посреща любезно и ме повежда към оборите. Тук са част от комсомолците, работещи в механизираната краве ферма. От секретаря на комсомолското дружество — Стефан Гаджев, разбрахме, че болшинството от животновъдите в стопанството са младежи. Само в кравефермата работят 12 комсомолци. С голямо внимание те следят техническите новости и начините за тяхното приложение в животновъдството. Имат специална папка, в която след обсъждане записват възможните за прилагане новости.

В тази кравеферма за пръв път в окръга на практика са приложили частичната механизация още през 1963 година. Тогава те са използвали само доилните агрегати.

В отчетния дневник за изпълнението на плана във фермата има много цифри, които говорят за трудолюбието на младежите, за техния стремеж за преизпълняване на плановете. Ето някои от тях: при план да надоят за десетмесечието 989 400 литра са надоени над 1 075 000 литра и планът е преизпълнен с над 85 600 литра. При план да доят по 3 500 литра годишен млеконадой за крава младежите ще надоят по 4 000, а от някои крави и по 5 300 литра.

Секретарят на комсомолското дружество Стефан Гаджев, който е зоотехник по специалност, обяснява на младите доячи някои особености на доилния агрегат.

За тези успехи дял има не само механизацията, която се прилага във фермите, а и съзнателното отношение на комсомолците към поставената задача, тяхната загриженост и любов към животните. Имената на доячките Йорданка Тодорова, Русанка Чернева и Куна Петрова, които в чест на Деветия партиен конгрес изпълниха годишният си план два месеца предсрочно, са известни в цялото стопанство.

През миналата година всички комсомолци са завършили курса по животновъдство, а тази година ще изучават опита на животновъдите от СССР, Дания, Холандия и др. В момента успешно се прилага във фермата груповото отглеждане на телетата, при което един гледач вместо 20-25 телета гледа по 50-60.

В новия обор, който в близките дни ще се механизира напълно, ще се отглеждат сто крави. Монтирани са доилните агрегати и автоматичните поилки. В момента се монтира и механично устройство за почистване на помещението. Така трудът на комсомолците ще се облекчи и значително ще се намали себестойността на продукцията.

Когато човек разглежда всички тези неща, не може да не вярва в оптимизма на младежите, които с упорития си труд успешно овладяват приложената във фермата механизация и тяхната ферма не носи загуба, както в други места, а печалба за стопанството.

Петко ВЪЛЧАНОВ

С младежка упоритост

В кооперативното стопанство в Старо село като механизатори работят предимно млади хора — членове на Комсомола. Още преди пет години, след завършването на машинно-тракторното училище, тук дойдоха на работа младежите Ранко Димитров и Петко Монев. Със своите трактори „Беларуси" те работиха с младежка упоритост и за кратко време се прочуха в цялото стопанство. Още тогава те образуваха към тракторната бригада комсомолска група, а за неин отговорник избраха Ранко. С много старание работят Ранко и неговите другари-комсомолци за срочното и качествено изпълнение на поставените им задачи. Голям е техният дял в увеличаването на добивите от основните селскостопански култури.

За цялата младежка тракторна бригада 1966-та година приключи още в края на месец октомври, когато колективът изпълни годишния план на бригадата 111 на сто.

Само за 10 месеца Ранко Димитров изработи 11 000 декара мека оран при план за годината 9 700, а Марин Петров — 11 300 декара при план 9 300. Чувствително преизпълнение на годишния си план има и Петко Монев, който работи със самоходно шаси. Те винаги поддържат в изправност поверените им машини, водят борба за икономисване на гориво.

И ако Ранко Димитров бе избран за делегат на петхилядния младежки събор в град Варна, това е достойна награда за неговия упорит труд.

Заслужена е и високата награда, с която беше удостоена цялата младежка тракторна бригада на тържествения предконгресен пленум на Окръжния комитет на ДКМС — футболна топка и грамота.

Василка РАВАЛИЕВА

Час по биология в десети „б" клас на вечерната гимназия в Силистра. Учителката Костадинка Гайдарджиева се стреми да преподава така учебния материал, че той да се разбере и запомни от учениците още в самия час. Та нали това са работници и работнички от Развойното предприятие за организационна техника, промкомбинат „Електрометал", ДИП „Липа" и други предприятия! През целия ден те са в производството и „крадат" от времето, за да научат уроците си. Въпреки тези трудности класът е един от първите в гимназията по успех.

Неотклонно по избрания път

САМО след няколко месеца първият випуск на техникума по механотехника в Силистра ще влее своите жизнени сили в артериите на бързоразвиващата се промишленост на града и окръга.

С голяма любов курсистите от IV-в курс усвояват специалността, която са си избрали. Непреодолим е техният интерес към практическите занятия. Ето защо неотдавна, водени от преподавателя Дянков, те посетиха Завода за металорежещи машини, за да се запознаят на място с производството, което усвоява младият работнически колектив на завода. Там те се възхитиха от умелите и изкуствени производствени манипулации на работниците при изработването на хидравлични ножовки, които разнасят славата за родното ни машиностроене далеч зад границата.

Трайно впечатление оставиха в съзнанието на всички модерните металообработващи машини, с които са обзаведени цеховете. Погледите бяха приковани върху лентоотрезната машина ОЛ 251 — дело и предстоящо производство на ЗММ — Силистра.

Д. МАРИНОВ

ЮЛИАНА

Наистина, какво хубаво, звучно име. Да е родена през месец юли — месеца на пшеничното плодородие и узрелите кайсии? — Не е. Защото в автобиографията си сама пише, че е родена през един мрачен октомврийски ден в малкото селце Търновци. Но тя се е родила с твърд, инак весел подкупващ характер. И да си ядосан, застанеш ли срещу нея, погледне ли те в очите, яростта ти ще премине, ще се разнежиш. Ако Юлия не е с тоя характер, тя нямаше да може да издържи на напрежението, на избухливия характер на нашите кооператори, които идват на отчет при нея.

Юлиана, или както всички в управлението на стопанството я нарича Юлия, е стройна и красива девойка. Има смугло и миловидно лице. Очите ѝ са кестеняви, попили цвета на добруджанската земя. Косата ѝ е черно смолиста. А когато говори, гласът ѝ звучи меко и приятно. Добротата ѝ е пословична. Колкото за трудолюбието ѝ...

Юлия дойде на работа в кооперативното стопанство — Тутракан направо от Икономическия техникум, който завърши във Варна през 1963 година. Стана книговодителка и само след три месеца я повишиха в длъжност счетоводител. Макар че беше още много млада, тя пое със сърце голямата задача.

Голямата длъжност в счетоводството ѝ поглъща почти цялото време в цифри, сметки... Ала Юлия не се уморява. Не се гневи срещу работата. Обича професията си. Ето защо, въпреки че е претрупана с работа, тази есен тя записа задочно висше образование „счетоводна отчетност" пак във Варна. Учи се добре и упорито.

Въпреки всепоглъщащия труд като счетоводителка, въпреки заетостта си като задочничка Юлия взема активно участие и в обществения живот в кооперативното стопанство. Има много длъжности: секретар-касиер на профкомитета, участвува в женкомисията, в Комсомола... Колко много е натоварена с работа, а нито веднъж не се оплаква. Тя намира време и да се готви за изпити, да поддържа своята моминска красота, да се срещне с дружки и приятелки, да споделя свои мисли, които са характерни за всяко младо момиче.

Работи и учи Юлия! А с трудолюбието си тя може да служи за пример на всяко младо момиче.

Рачо НИКОЛОВ

На снимката се вижда част от цеха за производство на кутии и други дървени предмети при промкомбинат „Камъшит", от които след това се правят различни сувенири. Работниците са съвсем млади хора — (отляво надясно) Марко Ангелов, Слави Тодоров (бригадир), Васил Пецов, Любен Колев и Гроздю Стоянов. Първите четирима работят на шлайфмашини, а Гроздю подрежда в момента готови кутии.

Тези комсомолци учат едновременно • във Вечерната гимназия и Техникума по дървообработване. Това не им пречи да са начело в съревнованието както по изпълнението на плана, така и по качеството на продукцията.

За ръководителя на смяна в ДИП „Добруджа" Станчо Димов всеки от предприятието ще ви каже само хубави думи. Вече четиринадесет години този тих и скромен човек помага на младите тъкачки да израстват като добри производственички, да завоюват високи трудови успехи. Но и той е доволен от тяхното трудолюбие.

Защо не се доставят редовно липсващите стоки?

НАПОСЛЕДЪК в магазините на гр. Дулово липсват доста стоки. Повече от половин година не могат да се намерят мъжки кетени потници, за които се отправят много често запитвания към продавачката Жечка Стоянова. В щанда за конфекция пък се доставят мъжки ризи само с твърда яка. А гражданите на Дулово желаят в магазина да намират всякакъв вид ризи, а не само с твърда яка, производство на видинското предприятие „Вида". В магазина за конфекция има мъжки костюми, ушити от хубави платове. Но защо такива платове липсват в магазините?

Ръководството на ГПК „Наркоop" трябва да направи всичко възможно и достави търсените от гражданите стоки.

Венета ГЮРОВА

ЗИМАТА може да дойде всеки ден и със снежнобялата си покривка да скрие оголените полета и черните дъгари. Кооператорите от село Боил я посрещат спокойни. Те навреме завършиха всички задачи. За това им помогнаха особено много бащата-трактористи Бейзат и Джемал Лютфиеви, които работят с трактор ДТ-54.

...Беше отдавна. В Паисиевското стопанство за пръв път докараха тежка машина. Тогава Бейзат и Джемал бяха деца. Те често идваха от Боил в Паисиево да я видят. Бягаха след трактора, докато изчезваше от погледа им. Оттогава те заживяха с една нова мечта — да станат трактористи. Горещото желание беше завладяло еднакво сърцата на двете братчета. Така се изнизаха годините. Бейзат и Джемал отраснаха, но искрата, която беше запламтяла в души те им, не угасна.

Някак бързо преминаха и двете години в казармата. Нищо не беше в състояние да заличи детския спомен за трактора, да отмени желанието им. Полето ги зовеше.

Записаха се в новооткри-

ГОРДОСТТА НА БРИГАДАТА

тите курсове за трактористи и ги завършиха с успех. Когато председателят им съобщи, че стават стопани на новополучената машина ДТ-54, те посрещнаха новината с радостно нетърпение.

Това беше само преди три години. Време, през което Бейзат и Джемал успяха да спечелят сърцата на хората със своя упорит и честен труд, с прекрасното си другарско отношение. Сега те са най-добрите механизатори в бригадата. Показват на другарите си как трябва да се работи, готови са да се отзоват на всички. Някак естествено братята се нало жиха и с успехите си. Вместо запланираните 16 500 дка мека орач, те извършиха за десет месеца 23 837 декара мека оран като икономиса ха 2 837 кг основно гориво.

Младите трактористи не знаят почивка. Дори и най-малкото свободно време използуват за почистване на машината. Грижат се за нея като за свой другар и тя винаги е изправна. Двамата механизатори работят образцово. Единият от тях е сменен, а другият — старши. Трудно е да се определи на пръв поглед кой какво изпълнява. И двамата еднакво са привикнали да слушат песента на машината. Появи ли се някоя нередност, веднага я отстраняват. Не стихва работата им и през зимния сезон. Тогава сами извършват ремонта и прегледите. Легнал под тежката машина, пристягат болт след болт. Хората от селото с гордост говорят за успехите на Бейзат и Джемал, разбрали упоритостта им и любовта им към машините.

Милко Николов
(наш кореспондент)

ОБРАТ В РАБОТАТА

Докато преди няколко години кравефермата в Тутракан носеше загуби на кооператива, то сега нейната дейност значително се подобри. Ръководени добре от бригадира Минчо Игнатов и зоотехничката Василка Пишмишева, кравегледачите постигнаха високи успехи. Фермата завърши деветмесечието с 4 680 лв. печалба, а десетмесечието — с 6 000 лева. Това вдъхновява доячите за още по-упорита работа. Те обещават да се трудят така, че до края на годината да получат 20 т мляко над плана, което ще донесе на стопанство то 2 000 лв. печалба. Така плановата загуба от 1 366 лева ще бъде ликвидирана.

Тези успехи на тутраканските говедовъди се дължат на добрата организация на труда и на неговото правилно заплащане. Намесата на специалистите намали заболяванията на животните. Яловостта при тях е снижена от 28 (както беше през миналата година) на 13,5 процента. Животновъдите разполагат с необходимия фураж. За всяка крава на ден са осигурени 2 кг фуражни смески, 1 кг трици и 25 кг сочен фураж.

Доброто състояние на животните и стремежът на хората към нови успехи ще заздравят постигнатите резултати и през 1967 година. Ежемесечното отчитане на работата, на граждането на най-добрите доячи ще помогнат отново на ръководителите да налучкат най-правилния път за повишаване заинтересоваността на хората. Те ще направят необходимото и за подобряване на битовите условия на доячите. Пред тях ще се изнесат редица лекции за обогатяване познанията им.

Животновъдите от кравефермата в гр. Тутракан вярват, че през идващата година ще завоюват още по-големи успехи.

В. ДУКАНОВ

Неуморен труженик

ВСЯКА сутрин, преди да е започнал работа нашият колектив, в Стройуправление — Силистра ще видите началника на техническия отдел другаря Васил Виделов вече на работното си място. Ако проследим неговата ежедневна работа, ще се убедим, че др. Виделов има изработена една стройна и последователна програма. Сутрин, докато е бодър в утринната тишина, го завари винаги приведен над бюрото, където разглежда и уточнява с молив в ръка плановете за обектите, прави справки докъде са придвижени отделните детайли на строящите се обекти. След това дава съответни разпореждания на другарите си от отдела и, обикновено след 8 часа, излиза по обектите сред техническите ръководители, сред строителните работници. С присъщата му деловитост и далновидност той на място решава текущите задачи, като уточнява какво да се работи, къде да се предвижат кранове те, коя бригада да се подсили с още работници, за да може да се осигури ритмичната работа на строежите. Той винаги намира подходящи другарски думи да поощри, да импулсира работниците, да повиши тяхното самочувствие, да поговори с трудовите хора не само за изпълнение на плана, а и за личния им живот. Завърнал се вечер от обектите, той сяда, за да свърши една или друга писмена работа, набелязва задачите си за следващия ден и не забелязва кога е останал сам в Управлението. Неговото ежедневие е изпълнено с постоянно напрежение.

Другарят Виделов съумява така да си построи работата, че да не се чувствува остро липсата на още трима технически ръководители и празнотата, която съществува поради отсъствието на главния инженер.

Подражавайки на своя ръководител, добре работят и другарите Апрахан Апрахамян, Димо Минов, Гинка Бойчева и Митко Димов.

Не останаха невъзнаградени усилията на този колектив, ръководен от другаря Виделов. За големите усилия през деветмесечието в чест на IX конгрес на БКП ДСО—Русе удостои колектива с преходното знаме „Технически отдел—първенец" и парична награда.

Другарят Виделов е един от най-старите технически ръководители на строителната организация. Много труд но можем да изброим обектите, които той е ръководил.

Генчо ДИМИТРОВ

Незапомнена цвеклова реколта

Две хиляди декара захарно цвекло засяха през пролетта полевъдите от ТКЗС — Нова Черна. Те вложиха много труд и умение за обработката на ценната култура. Още повече че бяха обещали в чест на Деветия конгрес на Партията да получат надпланови добиви. Специалистите от всички бригади ръководеха най-загрижено работата. Цвеклото беше окопавано, торено и поливано в най-подходящ момент.

Сега кооператорите прибират незапомнена реколта. Всичкото цвекло е изваде но. Усилията на ръководството са насочни към по-скорошното извозване на продукцията. Пред стопанския двор на новочерненската бригада са складирани хиляди тонове цвекло. Превозването му е към своя край.

Досегашните данни сочат че плановият добив е изпълнен 200 на сто. Кооператорите преизпълниха с чест обещанията си пред родната Партия. Вместо по 3 355 кг средният добив надхвърли 6 000 килограма. Само бригадата в с. Нова Черна с ръководител Александър Чокоев изпълни плана за цялото стопанство.

Вдъхновени от решенията на Деветия конгрес на БКП, кооператорите от ТКЗС — Нова Черна ще заработят така, че да получат и през 1967 год. още по-високи добиви от всички култури.

Мария ТРИФОНОВА

Стругарят Кирил Стоянов от завод „Хром" е един от най-трудолюбивите производственици. Усвоил е тънкостите на стругарството и работата му винаги е първокачествена. Изпълнява трудовата норма над 150 на сто.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Труд сред лозята

РЪКОВОДИТЕЛИТЕ и специалистите от ТКЗС — Старо село се отнасят с голяма загриженост към зимната подготовка на трайните насаждения. Честите валежи, които в този район на окръга са особено изобилни, създават големи трудности за по-бързото изпълнение на тази важна задача. Членовете на лозарските бригади използуват всеки подходящ за работа ден. Благодарение на това половината от лозята са вече изрязани. Загребани са 460 дка.

Много усилия са нужни и за зазимяването на вкоренените облагородени лозички. Стопанството обработва 70 дка маточници и още толкова вкоринилища. То произвежда посадъчен материал не само за свои нужди, но и за нуждите на други стопанства в окръга. Миналата година то продаде 160 000 първокласни пръчки, а засади 40 000. Досега лозарите са подготвили за презимуване 140 000 облагородени първокласни пръчки.

Интересно е да се отбележи, че до 1970 год. в ТКЗС Старо село площта на маточниците ще достигне 200 дка, а на лозята от 1 100 на 1 500 дка. През следващата година стопанството ще произведе 600 000 пръчки от двата ценни винени сорта Ризлинг и Тамянка. Дългогодишният бригадир Григор Илиев организира добре работата в лозята. Заедно със своите другари той ще съумее да изпълни плана за петилетката в областта на лозарството.

Ст. ГЕОРГИЕВА

С личен пример

ДО ПРЕДИ една година в животновъдните ферми на с. Преславци работеха само мъже. Жени тук не постъпваха или ако постъпеха, не се задържаха дълго. А за девойки-животновъдки и дума не можеше да става. Не се решаваха те да отглеждат животни. На някои работата във фермите се струбаше срамна и обидна. На други пък им се виждаше трудна. И така продължаваше с години.

Секретарката на комсомолското дружество Исмигюл Алиосманова често се замисля ше по този въпрос. На много събещания беше чувала, че не само младежите, но и девойките в нашия окръг масово навлизат във фермите. Работят добре и завоюват производствени успехи. Много от тях се нареждат в редиците на първенците и получават на награди. Нима девойките от село Преславци стоят по-долу от другите? Нима те не могат да гледат животните както мъжете?

Тя се опита да внуши на някои момичета да постъпят във фермите. Но усилията й бяха напразни. Никой не се поддаваше на нейната агитация. Тогава тя сама реши да стане животновъдка. Разбираше, че само така може да се разруши съществуващата традиция. Затова, когато миналата зима в бригадата докараха малки пиленца и се чудеха на кого да ги дадат, тя отиде при бригадира и заяви, че желае да стане птичарка. Съгласи се бригадирът, но работата беше за двама човека и тя трябваше да си намери колежка.

Веднага Исмигюл потърси дружката си Зюхре Зюлкярова. От малки бяха израснали заедно. Заедно навсякъде ходеха. Надяваше се, че няма да й откаже. И наистина, Зюхре не се поколеба. Съгласи се веднага. Щом приятелката й е с нея, нямаше нищо страшно. Щяха да работят заедно, заедно щяха да делят и трудностите, и радостите в новата работа.

Двете шестнадесетгодишни момичета поеха около 2 000 пилета, отгледани до двумесечна възраст. Те трябваше да се грижат за тях, докато станат носачки и бъдат включени в основното стадо.

Нямаха нужния опит двете девойки. Никога през живота си не бяха гледали толкова много пилета. Затова, макар и да бяха отишли със желание на работа, в първите дни съмнението ги обхвана и не им даваше спокойствие. Дали няма да сбъркат нещо? Тук една малка грешка може да струва живота на стотици пиленца.

За да не сгрешат в работата, те решиха най-точно да изпълняват всичко това, което поръчат специалистите — зоотехникът и ветеринарният лекар. Двете птицевъдки много се радваха, когато те ги посещаваха, и винаги ги отрупваха със своите многобройни въпроси.

През цялата пролет и лято Исмигюл и Зюхре полагаха най-добри грижи за пиленцата. Въведоха строг дневен режим. Хранеха ги съгласно изискванията. Стараеха се със собствени сили да им осигурят разнообразна и пълноценна храна. Всеки ден, когато привършеха с другите работи, отиваха в люцерновия блок и сами накосяваха известно количество люцерна, с която хранеха птиците. А когато люцерната привърши, те намериха друг източник за зелена храна — цвекловите листа. Всеки ден отиваха на цвекловия блок, където полевъдите вадеха и почистваха цвекловите глави, и събираха изрязаните листа.

Наред с доброто хранене двете момичета полагаха големи грижи и за поддържане на хигиената. И двора, и помещенията бяха винаги добре почистени, водата навреме подменена. Добрата хигиена и доброто хранене оказаха благотворно влияние върху здравословното състояние на птиците и спомогнаха смъртността при тях да намали до помалко от 1 на сто.

Това беше голям успех за младите птицевъдки. Но най-голяма беше тяхната радост, когато в полозите се появиха първите яйца. Малки, снежно бели яйца, които пълнеха с радост сърцата на младите момичета. Тогава птиците не бяха достигнали още шестмесечна възраст.

В стопанството се заговори за успехите на младите птицевъдки. Чудеха се техните съселяни как две шестнадесет годишни момичета могат да се справят с такава сериозна и отговорна задача. За тях започнаха да се чуват най-похвални думи. А тези, които някога с недоверие посрещнаха постъпването им в птицефермата, при тези разговори не казваха нищо. Отминаваха с мълчание, защото виждаха, че техните предсказания не се сбъднаха.

И Исмигюл и Зюхре продължиха да работят с още по-голяма сръчност и умение. През есента носливостта започна бързо да се увеличава. Към ноември тя достигна 60 на сто. Всеки ден те събираха по 1 100—1 200 яйца. С това допринесоха кооперативът да преизпълни значително в чест на IX конгрес на Партията планът за яйцедобива.

Но скоро двете птицевъдки ще се разделят със своите любимки, които ще бъдат включени към основното птиче стадо и настанени в големия птичарник на с. Стефан Караджа. Дните и месеците, прекарани във фермата, обаче те няма никога да забравят. Новата за тях работа им хареса много. Тя същевременно беше едно сериозно изпитание за тях при навлизането им в живота. Тя им показа, че и те могат да бъдат пълноценни труженици на социалистическото общество, че и те могат да постигат големи производствени успехи, че и те могат да бъдат сочени за пример пред останалите кооператори.

И ако управителният съвет на кооператива реши и през тази зима да изпрати пилета в с. Преславци, те отново ще поемат тяхното отглеждане, но този път вече без страх, с още по-голяма любов и добър производствен опит.

Емил ПРАХОВ

Как ще стане разпределението на дефицитните строителни материали през 1967 год.

ТАЗИ година снабдяването на населението с дефицитни строителни материали — тухли, керемиди, дървен строителен материал — беше много лошо. Не само в нашия окръг, а в цялата страна гражданите са чакали с часове, дни и седмици понякога, за да се снабдят с необходимите им материали за строеж. Стоковите фондове, които се отпускат за населението в градовете и селата, биха задоволили нуждите, ако не изцяло, то поне 80 на сто, ако бяха правилно разпределяни от ОТП „Топливо" и отдел „Търговия и изкупуване" при Окръжния народен съвет. Допуснатите слабости принудиха много граждани да спират временно работата по строителните обекти и да отправят запитвания до по-горни инстанции на какво се дължи това.

През месец юли тази година Министерският съвет с 39-то постановление определи как по-правилно да се разпределят строителните материали за стоковия фонд. Въз основа на това разпореждане Държавният комитет за планиране, Министерството на вътрешната търговия, Министерството на строежите и Министерството на архитектурата и благоустройството издадоха наредба, в която степенуват обектите при следния ред:

а) за довършване на започнати жилищни сгради;

б) за ремонт на жилища;

в) за строителство на нови жилищни сгради;

г) за други нужди (строителство на вили, гаражи и др.);

д) за съвсем малки нужди и ремонти.

Ръководството на ОТП „Топливо" и градският народен съвет в Силистра провеждоха съвместно съвещание, на което разгледаха подробно наредбата и взеха решение за жилищните сгради от първа група да се определят от постъпващите в складовете строителни материали до 50 на сто; за втора група — до 20 на сто; за трета група — до 20 на сто; за четвърта група — до 5 на сто и за пета група — 5 на сто.

За да се спазят определените проценти, необходимо е ония граждани, които си строят нови жилища, и тези, които възнамеряват да строят през идущата година, а и ония, които ще извършват текущ или друг ремонт, да се явят в ОТП „Топливо" за регистриране заедно с издаденото им разрешително от техническата служба при ГНС. За гражданите от първа и втора група ще се води картотека до завършване на жилищата. Разпределението на материалите ще става по реда на записванията в ОТП „Топливо" въз основа на определени групи и проценти.

Отделите „Търговия" при Окръжния и градския народен съвет могат да правят отклонение до 5 на сто от стоковите фондове на тези материали за граждани по спешност — съборена сграда, паднал покрив, стена и др. Тези отклонения ще се извършват след оглед на място от специална комисия, като за целта се съставя протокол или се издава служебна бележка от ГНС. В противен случай исканията не се уважават. При закупуването на материали от ОТП „Топливо" желателно е гражданите да се явяват с разрешителното за строеж, тъй като на същото ще се отбелязват получените строителни материали.

Тази наредба дава право на Окръжния кооперативен съюз при разпределението на стоковите фондове за селата да определя на крайградските села по-големи количества строителни материали. В нашия окръг това предимство ползват селата Калипетрово и Айдемир.

Новият начин на разпределение на дефицитните строителни материали значително ще облекчи населението при получаването им.

Иван МАРКОВ

БОГАТСТВО, ЗА КОЕТО ТРЯБВА ДА СЕ ГРИЖИМ

„ПЛАНЪТ както всяка година, така и тази ще бъде преизпълнен, но работата не е само в плана“ — това бяха първите думи на директора на ДП „Печатни произведения“ — Силистра, другаря Велико Радуканов.

Всъщност, с плана това предприятие винаги е било повече от добре. Още през 1964 година колективът му, след като две тримесечия беше на челно място в съревнованието в системата на „Печатни произведения“ в страната, успя да завоюва първото място в това съревнование и бе награден от Комитета по културата и изкуството. Тази година през последното тримесечие този колектив отново спечели знамето и се надява да го задържи до края на годината. Почти всички книжарници в града и някои в окръга са изпълнили или в близките дни ще изпълнят годишните си планове. Досега от това преизпълнение има вече десет хиляди лева над плана.

Разбира се, всичко това е много хубаво. ДП „Печатни произведения“ наистина е развило през последните няколко години дейност, която прави чест на целия му колектив. От 28-те съвета в окръга в 20 има книжарници, като в останалите книгите се разпространяват на пласьорски или на обществени начала. По вска вероятност скоро ще се разкрият книжарници и в селата Мерден и Срацимир — по такъв начин всички централни селища в окръга ще имат книжарници.

Материалната база в смисъл на помещения в града е добра Освободената маслобойна реши въпроса за складовете. Но материалната база в окръга не е на онова ниво, на което би трябвало да бъде. Излишно е да се убеждаваме какво представлява книгата, как с всяка измината година заема по-голяма част в жизненото и културно ниво на нашия гражданин от града и селото. Но цялата беда е в това, че тази книга в селата няма под ходящи помещения за пласиране. Сериозен упрек заслужават съветите — те не осигуряват тези помещения. На много места книжарниците се помещават в едва ли най-ненужните помещения на селото. Така например в Кайнарджа децата трябва да газят калта до края на селото, пък и не само децата, а и възрастни, за да се снабдят с необходимите им книги. А в самия център на селото съществува обущарница, която, освен че заема едно удобно помещение, в никакъв случай не е по-важна от книжарницата. Особено в такова немалко село като Кайнарджа. Или да вземем село Сребърна. Там отношението е по-непростимо нехайно. Стаята, в която се продават книгите, е на частен собственик, който не един път се е опитвал да гони книжарницата оттам. Нещо повече — окуражен от нехайното отношение на съвета, той си нанася каците със зеле в книжарницата. И отгоре на всичко другарите от съвета са съгласни при това положение да се затвори книжарницата. После се спряха на някаква стая в селкоопа, съвместно със „Зърнени храни“, откъдето трябваше да се изнасят, след като плъховете съсипаха към 500 книги. Не по-цветущо е положението в Попина, но там се строи нова сграда, в която ед но от помещенията ще бъде за книжарница. В Тутракан ДП „Печатни произведения“ построи със собствени средства книжарница без никаква помощ и заин тересованост от страна на ГНС. А сега там стои под въпрос откриване на книжарница в крайния квартал „Шеремеца“, срещу нобата гимназия. Впрочем, така ва беше открита, но... бяха изгонени и книжарите, и книгите. А да няма книжарница там, където са събрани толкова много учащи се и учители, е с нищо неоправдано.

Книгоразпространението от година на година се увеличава. И това, разбира се, е естествено. Повишават се интересите, повишава се културата, повишава се нуждата от хубава и интересна книга. Показателен е фактът, че нова литература, особено художествена, въобще не се задържа по складовете. Но това се отнася за града. А в селата, въпреки решенията на централните ръководства, селкоопите бягат от книгата като дявол от тамян. А при това те са задължени да помагат — нищо, че не носи книгата големи печалби, с книгите не се прави стокооборот! Интересно е, че и училищата избягват да се включват в активното разпространение на книгата. В често урежданите десетдневки на детската, съветската или българската книга те не вземат онова участие, което морално са задължени да вземат. Нещо повече — някои училища връщат пакетите книги обратно, без да са ги предложили и раздали на учениците. А би трябвало към всяко училище, особено в по-големите, да съществуват складове за литература и от учебен, и от художествен, и от научно-технически характер. Това ще улесни както учениците, така и „Печатни произведения“ в по-експедитивното пласиране на необходимата книга.

Хубавата книга навлезе здраво в нашия бит, превърна се в навик. Все повече се увеличава броят на истинските любители и ценители на книгата. Нека улесним хората, които се грижат да стигне тя до нас, нека заангажи раме вниманието на обществени те и търговски организации в нейното разпространение. Защото книгите са събрали цялото богатство на човешката мисъл през вековете, защото те правят живота ни по-богат и съдържателен.

Николай ЗЛАТЕВ

ЦЕНАТА НА ЕДНА ВАТЕНКА

МИНАВАЛИ сте по булевард „Комсомолски“ в Силистра, нали? И сигурно ви е направило впечатление голямото здание, боядисано в резедав цвят. Това е Сградостроителното училище. Неговата история е доста необикновена в сравнение с тази на останалите учебни заведения в града. Не че е строена с особени материали. И тук са вградени хиляди тухли, и тук са се преплели стотици метри арматурно желязо, и тук са се излели много кубици бетон. Но по време на строителството от скелите не са се чували дрезгавите гласове на стари майстори,а са кънтели песните и смехът на съвсем млади момчета. Пет години те са сновали като работливи мравки по издигащата се снага на собственото си училище. Дългите часове на практичащата тук учебна практика са им дали много познания и сръчност и за мнозина от излезлите вече от Сградостроителното училище младежи това е бил първият сериозен изпит в овладяната труд на, но благородна професия на строителя.

* * *

„... Не желая безсмъртие
и пътища леки,
а ватенка топла
за зимния ден“.
(П. Пенев)

Под тези думи на работника-поет, събрали в себе си цялата скромност на строителя, днес в училището се учат 249 ученика, между които има и тридесетина момичета. Те са се събрали тук предимно от нашия окръг, за да запълнят зеещата празнина от квалифицирани строителни работници. От ден на ден започват нови и нови строежи, а набирането на работна ръка е труден въпрос. Той нами ра своето разрешение тук, в това кипящо от трудов ентусиазъм гнездо. Вече седемсто тин негови възпитаници са из летели с укрепнали крила и са накацали по скелите не са мо в окръга, но и на много места из страната.

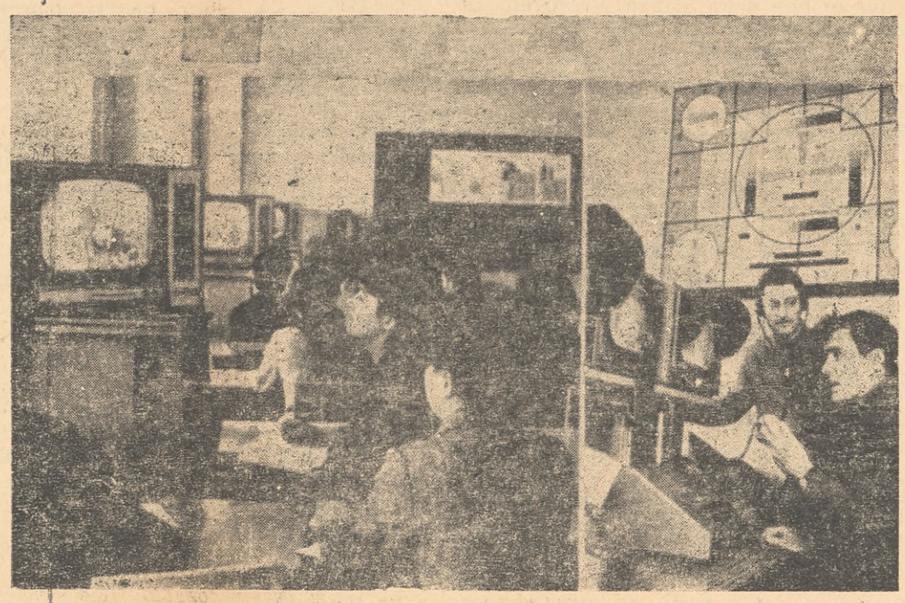
Както и в другите училища, тук също се изучават общообразователни предмети. Но акцентът се поставя върху специалните: сградостроителство, техническо чертане, строителни материали и т. н. Практиката е главното звено в цялата учебна верига. В седмичната програма са предвидени три пъти по седем учебни часа за нея. Тя се провежда по обектите на строителната организация. Освен че са построили собственото си училище, за което са били отпуснати 190 000 лева, а са изразходвани само 70 000 лева (!), учени ците са завършили жилищен блок „Комуна“, ведомствения на предприятията на ул. „Бойка войвода“ и още редица частни едно и двуетажни жилищни сгради. Много пъти сме виждали тези момчета и момичета да се катерят по скелите, да подават напръскани с вар лица от прозорците, да чукат с теслите си и да им пригласят със смеха си. Всичко сякаш е на шега, а работата бързо напредва. Знанията и умението под наблюдението на груповите ръководители се напластяват ежедневно, ежечасно. Понякога умората и тежката, нерядко мокра от дъжда и потта ватенка, при гискат раменете, но младежи те не роптаят — те по този начин се приучват да ценят плода на своя труд. И днес в училището се споменават имената на Антон, на Васката и на Петко, които го напуснаха с богат запас от знания и оставиха след себе си ярка диря на трудолюбие и упоритост.

По тази диря вървят уверено Вели Хасанов и Радка Стоянова от I-а курс, Симеон Петров и Стефан Василев от II-а курс, Реджеб Менасанов и Хаджар Сюлейманова от II-е курс. По нея вървят и останалите момчета и момичета, които се учат днес в училището. Примерът на първенците и от личните условия за занимания и почивка трябва да дадат и тази година добри резултати — още няколко десет ки добре подготвени строителни работници — зидаро-мазачи, строителни дърводелци, арматуристи, мозайкаджии и др., които ще получат IV или V разряд.

Всеки две години от училището излизат и ще излизат младите работници. Те ще от насят със себе си и частица от труда на двадесет и трима преподаватели, възпитатели и групови ръководители. Тези млади хора не жалят си лите си, за да приучат своите възпитаници на труд и упоритост, на воля и постоянство в овладяването на гордата, на свободната професия на строителя.

Георги УЗУНСКИ

Из Съветския съюз

Телевизори в аудиториите. УЗТС— това е учебна затворена телевизионна мрежа — която широко се използува в учебния проце: на Рязанския радиотехнически институт. Тя се състои от апаратна, студио, лекционни аудитории, където се намират телевизионните камери и няколко десетки телевизори, монтирани в аудиториите.

Лекциите по телевизията могат да гледат и слушат едновременно 600 студенти.

Има специална уредба, която позволява на студентите да разговарят с лекторите и да им поставят въпроси. Телевизионната мрежа се обслужва от пет радиста.

НА СНИМКАТА: Вдясно: инженер Г. Рязанцев (на преден план) и оператор Ю. Адабашев готвят телевизионната система за работа. Вляво: в една от аудиториите. ТАСС—БТА

Завесата е вдигната

В ПРИТИХНАЛИЯ читалищен салон зрителите напрегнато следят изпълнението на самодейците. За пръв път в село Цар Асен се вдига истинска завеса, за пръв път се играе на истинска сцена. Това е щастие и за зрителите, и за самодейците. Като спомен ще останат предишните представления на самодейния театър в селото, свързани с много трудности. Едва през последните години колективът се разраснал и неговите участници сега са повече от 25. Благодарение на обичта на самодейците към театъра, на сцената в селото оживяха много образи от любими драматични произведения.

При новосъздадената обстановка през този сезон самодейците поставиха битовата комедия на Александър Гиргинов „Върла магесница“. Особено се отличиха Тодор Славков, Деньо Колев, Кирекица Петрова и др.

Сега пред малкия колектив стои задачата да си подбере нова пиеса. А докато я подготвя, ще бъдат посетени с комедията „Върла магесница“ селата Мерден, Върбино, Алфатар и др.

Добромир СТРЕМСКИ

Юбилей в Свищов

НА 8 НОЕМВРИ 1936 година в Свищов при тържествена обстановка било открито Висшето търговско училище „Димитър Ценов“. Наследник и приемник на някогашното търговско училище е Висшият финансово-стопански институт. Скоро той ще празнува своята скромна 30-годишнина. Юбилейните тържества в Града на дарителите по този случай ще станат на 3 и 4 декември т. г.

„Червената академия“ — така някога бе наричано ВТУ в Свищов. И българската буржоазия в този случай имаше право, защото то в действителност беше гнездо на прогресивни студенти. Героичното минало на ВТУ бе оросено с кръвта на скъпи жертви, дали живота си като политически затворници и партизани. Кой ще забрави кипящата дейност на БОНСС при ВТУ? Могат ли да се заличат из паметта на неговите възпитаници лекциите на професорите-комунисти, някогашната славна „тройка“: академик д-р Ив. Стефанов, чл. кор. на БАН, проф. Тодор Владигеров и непрежалимия покойник академик Атанас Бешков? Те бяха любимците на свищовското народно студентство. С чувство на признателност трябва да се спомене и името на първия ректор проф. Димитър Бъров.

В своето 30-годишно съществуване институтът даде на страната ни над 5 300 дипломирани специалисти. Едва ли има кът в Родината, където да няма възпитаник на ВТУ или ВФСИ. Тези специалисти работят навсякъде като достойни продължители на славните традиции на БОНСС отпреди четвърт век.

През тази учебна година, съвпаднала с юбилея на Висшия финансово-стопански институт, в него се обучават над хиляда редовни и хиляда и триста задочници-студенти. Педагогическата и научно-изследователската работа е поверена в ръцете на 70 професори, доценти, преподаватели и асистенти. Почти половината са кандидати на икономическите и географските науки.

В юбилейната година ВФСИ бе обогатен с откриването на нов профил — педагогически — и нова специалност — механизация и автоматизация на управленческия труд.

Не малко са възпитаниците на ВФСИ, които работят в различните отрасли на народното стопанство и в нашия окръг. Много от тях са на отговорна работа в различните сектори. Но където и да са днес, на каквато и работа да са, те не са забравили и не ще забравят своята Алма матер. С умиление и чувство на благодарност те ще си спомнят за младежките години, прекарани в упорит труд из аудиториите и залите на института. Всички тях Висшият финансово-стопански институт в Свищов кани да посетят още веднъж Града на дарителите и да вземат участие в скромните тържества по случай 30-годишнината на института, които се уреждат на 3 и 4 декември.

Александър ЗДРАВКОВ,
директор на Техникума по икономика „Г. Димитров“ — Силистра

Честна постъпка

НА 24 ноември при пътуването ми с рейса ло ЗММ съм изпуснала, без да усетя, портмонето си с 30 лв. Същото е било намерено от Димитринка Гичева — учителка в училището за слабо развиващи се, и веднага предадено на кондукторката.

Изказвам най-сърдечната си благодарност на тази честна гражданка, която е имала съзнанието, че това са пари на друг като нея трудещ се.

Ст. БОЕВА

Лекоатлетическа среща

СТАНА традиция девическите отбори на физкултурно д-во „П. Хитов“ — Тутракан и УСШ — Силистра всяка есен да си гостуват взаимно. Тази есен те отново си дадоха среща — преди известно време в Силистра и на 27 ноември в Тутракан.

Още стартът на 100 м показа, че срещата ще бъде гореща. Бакалова от Силистра се наложи трудно над Гицка Йорданова от Тутракан. На 400 м победи Деш ка Иванова. На 800 м също доминираха гостенките, но третото място бе на осмокласничката от Тутракан Гинка Здравкова. Тласканото на гюле събра много зрители около сектора. Н. Костадинова от Силистра и този път бе първа. За кой ли път на сектора за скок на височина застанаха една срещу друга Л. Даскалова и Н. Костадинова. През последните месеца Даскалова бе по-убедителна и спечели и този път. В последната дисциплина — 4х100 м липсваше най-добрата спринтьорка на Тутракан Мария Добрева и това се отрази на отбора. Въпреки оспорваната борба победиха силистренки.

Стоян ЦОНЕВ

Спорт

ПАК НАРУШЕНИЯ!

13-ят кръг в „А“ и „Б“ окръжни футболни групи беше предимно кръг на домакините. От проведените 14 срещи в двете групи нападателите са реализирали 54 гола — или по четири гола на среща. По-големи резултати се получиха в срещите: Главиница — Варненци — 5:0, Белица—Искра — 4:2, Черно лик—Дулово — 4:0, Попина—Стар село — 5:1, Гарван—Паисиево — 4:0. Но някои отбори постигнаха победи и като гости. Промкомбинат — Тутракан се наложи над Алфатар с 4:1, а Сребърна над Секулово — с 4:2.

Голяма тревога буди инцидентът, станал в ДЗС „Янко Забунов“ по време на срещата между местния отбор и отбора на село Средище. За футболистите от Средище това не е нещо ново. Но този случай беше връх на всички техни проявления. При резултат 2:0 за ДЗС „Янко Забунов“ в 81-та минута е отсъден пряк свободен удар в полза на домакините. Състезателят Марин Михайлов Чобанов от Средище апострофира решението на съдията и влиза в остро пререкание с него. За тази му постъпка той е предупреден да напусне терена. Но Михайлов се нахвърля върху съдията, взема свирката му и я хвърля в калта. В същия момент състезателите от Средище също не остават „безучастни“. Те обграждат съдията и Петър Стоянов Денев му нанася удар. След този инцидент срещата е прекъсната и е присъден служебен резултат в полза на домакините.

Какво повече може да се каже за станалото на терена? Към ръководството на физкултурното дружество в Средище трябва да се отправи апел да реагира остро към нарушителите на спортния морал.

След проведения 13 кръг начело в класирането на „А“ окръжна група е отборът на ДМЗ „Стомана“ с 18 точки. Класирането на „Б“ група се оглавява от отбора на Попина, който е набрал 21 точки.

Васил КОЖУХАРОВ

В настъпление срещу второгодничеството

ВЪПРОСЪТ за преодоляване и предотвратяване на второгодничеството, за успешното обучение на децата в училище все по-често се поставя на разискване в съвещания и по страниците на периодичния печат. От училищен проблемът прераства в обществен. И то съвсем основателно. Масовото второгодничество е покостно и ненормално явление в учебно-възпитателната работа. Само през настоящата учебна година повече от 2 000 деца в целия окръг повтарят същия клас в общообразователните училища. А това значи десетки хиляди лева отново дадени средства, това значи над 2 000 граждани да навлязат в живота със закъснение.

Но второгодничеството нанася не само материални щети: то оказва вредно влияние и върху психическото развитие на децата, понижава самочувствието им. Затова въпросът за второгодничеството се поставя пред всички работници по народната просвета в окръга за задълбочено всестранно проучване с оглед на неговото постепенно положително разрешаване в практиката. В продължение на две години с директорите на училищата ще се проведе научно-теоретическа конференция по този проблем. Първа стъпка бе окръжният семинар върху темата „Второгодничеството и пътища за неговото преодоляване“ с лектор другаря Васил Василев, завеждащ катедра по педагогика в Института за усъвършенствуване на учители — Варна.

Докладчикът систематизира в пет групи условията и причините за изоставането и второгодничеството на учениците:

1. Слабости в организацията на учебно-възпитателната работа (ниско качество на уроците, несвоевременно попълване пропуските в знанията на учениците, липса на система в работата с изоставащите, шаблон в проверката и оценката на ученическите знания, много домашни работи — държи се на количеството, не се мисли за качеството и т. н.).

2. Ниска научна подготовка на учителите в психологическо, педагогическо и дидактическо отношение.

3. Недобра възпитателна работа, слаба връзка на учителите с ученическите колективи и липса на нови, дружески взаимоотношения между учителите и учениците.

4 Недостатъци в личността на учениците, в заложбите им и организацията на умствената им дейност.

5. Оскъдност в материалната база — в училище и в къщи.

Не всички причини се намират във всяко училище, а обикновено преобладават едни или други; не се намират в чист вид, а се преплитат, явяват се в различни комбинации. След изучаването им могат да бъдат набелязани пътищата и средствата за тяхното преодоляване — с това трябва да започне работата във всяко училище. Основното е коренно да се преустрои и решително да се подобри урочната работа на учителите, добре да се организират упражненията, демонстрациите, наблюденията. Тежестта на работата във всеки час да пада върху преподаването на новия материал, върху задълбоченото му осмисляне и анализиране с помощта на учениците в съответна най-благоприятна творческо-емоционална атмосфера. Дори традиционните методи — беседа, разказ — така да се организират и провеждат, че да активизират учениците, да будят мисленето им. Особена роля играе педагогическият такт на учителя и организацията на самостоятелната работа във всяко звено на урока.

Докладчикът се спря и на учителя, и на директора като фактори в борбата за висок успех, за съзнателно и трайно усвоени знания. Пропуските в знанията на учениците могат и трябва да се отстраняват от съответните специалисти — и то своевременно, системно, строго индивидуално, с любов към децата и с високо чувство за отговорност.

В основното училище в с. Алфатар вече е започната работа-настъпление срещу второгодничеството. Направени са интересни и задълбочени проучвания. Директорът на училището Иван Лазаров изнесе обстоен съдоклад, който в много отношения допълни казаното от докладчика, илюстрира с практически примери теоретическите постановки от лекцията. Съвсем сериозно, отговорно целият педагогически колектив се е заловил за работа. Напълно конкретно учителите обмислят как да поведат борбата за всяко дете, какви подобрения да направят в училище. Важно място в набелязаните мероприятия заема работата с родителите, с организациите в училище и в селото. Предвидено е какво ще се прави за повишаване квалификацията на учителите и за подобряване на учебно-материалната база.

В изказванията на много директори пролича правилно виждане на задачите по борбата с второгодничеството — голям проблем, изискващ задружните усилия на училище и общественост, на държавни и стопански органи. Той не може да бъде решен нито изведнъж, нито в един съвсем кратък период от време — това е ясно. Но решително подобряване на резултатите от учебно-възпитателната работа може и трябва да настъпи. Сега задачата е да се води борба за предотвратяване на изоставането, да се осигури усвояването на изискванията минимум учебен материал от всяко нормално развито дете.

През пролетната ваканция в София ще се състои национална конференция по темата: „За постигане на пълна и висока успеваемост на учениците в начално училище“. Преди това в Силистра ще се организира окръжна среща на най-добрите начални учители. Подготовката за тези съвещания трябва да почне още отсега — и то във всяко училище, от всеки учител. Чрез пълна мобилизация на силите в чест на II конгрес на Съюза на българските учители на упорита работа за успешно обучение на подрастващите, предотвратяване на изоставането и преодоляване на масовото второгодничество!

М. СТОЯНОВ

Искате ли да получавате РЕДОВНО

през 1967 година вестник

„Силистренска ТРИБУНА“

АБОНИРАЙТЕ СЕ НЕЗАБАВНО

ТИРАЖЪТ Е ОГРАНИЧЕН.

Вестникът през следващата година ще отпечатва РАЗКАЗИ, СТИХОТВОРЕНИЯ, ПОВЕСТИ.

Годишен абонамент 3,12 лв.

Шестмесечен 1,56 лв.

Станете абонати на вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров“ — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-28; зам. главен редактор — 32-29; секретариат — 39-55; отдел „Партиен“ — 32-01; отдел „Селскостопански“ — 32-48; отдел „Икономически“ — 32-11; отдел „Култура и бит“ — 32-40; Коректори — 31-32; вестник „Зия“ — 31-85; Администрация — 32-31;

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 140 (1153) | Вторник, 6 декември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Неспокойно ежедневие

В РЕМОНТНАТА работилница на ТКЗС — Калипетрово кипи усилена работа. Тук е въведен кръглогодишният ремонт. Около машините се трудят с голямо умение хората от сърцатия колектив.

В ремонтната зала сега се извършва среден ремонт на трактор ДТ—54. Мощната дизелова машина е разглобена на съставните й части. Трактористът Йордан Коларски и монтьорът Стефан Георгиев работят по ходовата част на трактора, а Неделчо Славов се труди над двигателя — монтира буталомотовилната група.

И в стругарната е неспокойно. Тук стругарите Роман Георгиев и Вълчо Тодоров обстъргват втулки за бордовите фрикциони на трактора. В работилницата се ремонтират и автомобили. Сега се поправят един „Чепел“ и „Ифа“. Над двигателя на „Чепела“ работи Йордан Липков, който извършва основен ремонт.

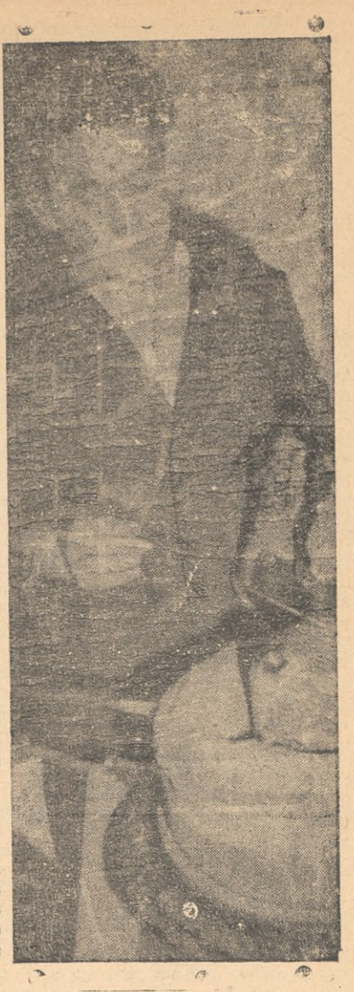
Навън под хангара за комбайните група работници ремонтират един СК—3. Отдалече се чува свистенето на електрожена, а пламъкът обагря в червено лицата на хората.

— Много ни помага кръглогодишният метод — споделя началникът на работилницата Димитър Попов. — Така винаги по няколко трактора и коли са при нас и ремонтът протича нормално. В стопанството има 43 трактора. До края на тази година ще извършим 1 основен и 1 среден ремонт на 2 трактора ДТ—54.

— Какво е положението с ремонта на комбайните?

— От септември досега извършихме среден ремонт на три комбайна, — отговаря Попов. — Наред с това, както виждате, извършваме ремонт и на автомобили, а също така и на други земеделски машини. Неспокойно е нашето ежедневие.

Найден ПЕТРУНОВ

Много са работниците в ДИП „Хром“ — Силистра, удостоени със звание за добра работа. Един от тях е заварчикът Добри Колев, отличен със званието „най-добър в професията“ за високо качество и преизпълнение на трудовата норма със 108 процента.

СЕЛСКОСТОПАНСКАТА ПРОСВЕТА НА НИВОТО НА ЗАДАЧИТЕ

Деветият конгрес на БКП постави в областта на селското стопанство отговорни задачи. През следващата петилетка следва да се произведе 7 300 000 тона хлебно и фуражно зърно, като средният добив от пшеница за страната нарасне на 300 кг от декар, а от царевицата на 500 кг. Животновъдството трябва да стане високопродуктивен и рентабилен отрасъл.

Тези резултати могат да се постигнат чрез правилното използване на техниката и широкото преминаване към комплекс на механизация във всички отрасли, чрез по-нататъшна химизация на производството, внедряването на нови сортове и т. н.

Това изисква селскостопанските труженици да се въоръжат с повече агротехнически и зоотехнически знания, да повишават своята квалификация и овладяват тънкостите на производството. За по-нататъшната интензификация и специализация на производството и непрестанното нарастване на производителността на труда особено значение има широкото и смело внедряване на постиженията на науката и челния опит. А тях кооператорите, механизаторите и другите работници в селското стопанство могат да усвоят в различните форми на селскостопанската просвета. Традиция стана ежегодно, под ръководството на градските и общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС от окръга да организират широка селскостопанска просвета чрез школи, курсове и кръжоци.

Школите за изучаване на челния опит и курсовете с откъсване от производство са основна форма на тази просвета. През изтеклата 1965-66 година в системата на селскостопанската учебна година се учеха повече от 20 000 кооператори, механизатори и специалисти. Особено добре беше организирано нейното провеждане в ТКЗС Айдемир, Калипетрово, Дулово, Секулово и др. В ТКЗС с. Айдемир всяка година се провеждат краткотрайни курсове с откъсване от производството. Те са масово посещавани. В тях участниците получават съществени и трайни знания по изучавания материал. Специалистите се готвят и изнасят много добри лекции.

В ТКЗС с. Калипетрово се организират школи по изучаване опита на тези, които от редица години са утвърдени като постоянни първенци. Там, наред с теоретичните беседи, се провеждат и практически упражнения по пикирането на разсада, разсаждането на доматите и др.

Независимо от постигнатите в окръга успехи в областта на селскостопанската просвета през изтеклата година, то сега подготовката й изостава. Затова има в известна степен и обективни причини. Неблагоприятното време затрудни бързото прибиране на царевицата и цвеклото, а от там и сеитбата на есенниците. Всичко това ангажираше вниманието на партийното и стопанското ръководства, на специалистите и на всички кооператори и стана причина за забавянето на работата по подготовката и започването на селскостопанската учебна година.

Сега обаче полската работа вече приключва и се създават благоприятни условия за организиране на различните форми на просвета. Ръководствата на много стопанства обаче все още не са преодолели изоставането по тази задача и не са пристъпили към осъществяването на конкретни практически мерки.

Нужно е градските и общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС, специалистите и бригадните съвети да се заемат бързо за изграждането на формите на селскостопанската учебна година. И сега школите за изучаването на челния опит и курсовете с откъсване от производството трябва да останат основна форма. В школите да се изучава опитът само на онези първенци, които в продължение на няколко години са затвърдили своите производствени резултати.

Другата основна форма—специализираните курсове — трябва да се изгражда по бригади и ферми за изучаване новостите в отглеждането на отделни култури и на отделните видове животни, най-новите начини на производство и др.

Особено внимание да се обърне за повишаване на квалификацията на механизаторите. С тях да се организират във всяко стопанство курсове, където да се изучават освен новите селскостопански машини въпросите на комплексната механизация и агротехниката на отглежданите от тях култури.

Само при такава организация може да се разчита на трайни успехи в селскостопанската просвета. Новостите и опитът на челниците ще станат достояние на всички кооператори и прилагането им в практиката ще доведе до успешно изпълнение на задачите, поставени от Деветия конгрес на Партията.

И ТПК „Дунав“ ИЗПЪЛНИ ГОДИШНИЯ СИ ПЛАН

В ДНИТЕ след Деветия конгрес на БКП работниците от ТПК „Дунав“ — Силистра продължиха още по-упорито борбата за предсрочно изпълнение на годишния производствен план. Напрежението не стихна както в цеховете за промишлени услуги на населението, така и в отделите за готова продукция. Много от тях отдавна рапортуваха изпълнението на годишната задача. В редиците на първенците са работниците от хлебарския отдел дали на народното стопанство надпланова продукция за 175 000 лева, кооператорите от кожухарския отдел — със 145 на сто изпълнение, обущарският цех — преизпълнил значително контролната цифра, и т. н.

С общите усилия на целия колектив кооперацията изпълни с един месец предсрочно годишния си план. А това значи, че на гражданите ще бъдат извършени в повече промишлени услуги за стотици хиляди лева и ще бъдат произведени големи количества надпланова продукция.

Кооператорите са доволни от постигнатите успехи и сега още по-упорито осъществяват на дело предвидените мероприятия за осигуряване на ритмично провеждане на производствената дейност през първите дни на следващата година.

Русанка ТОМОВА

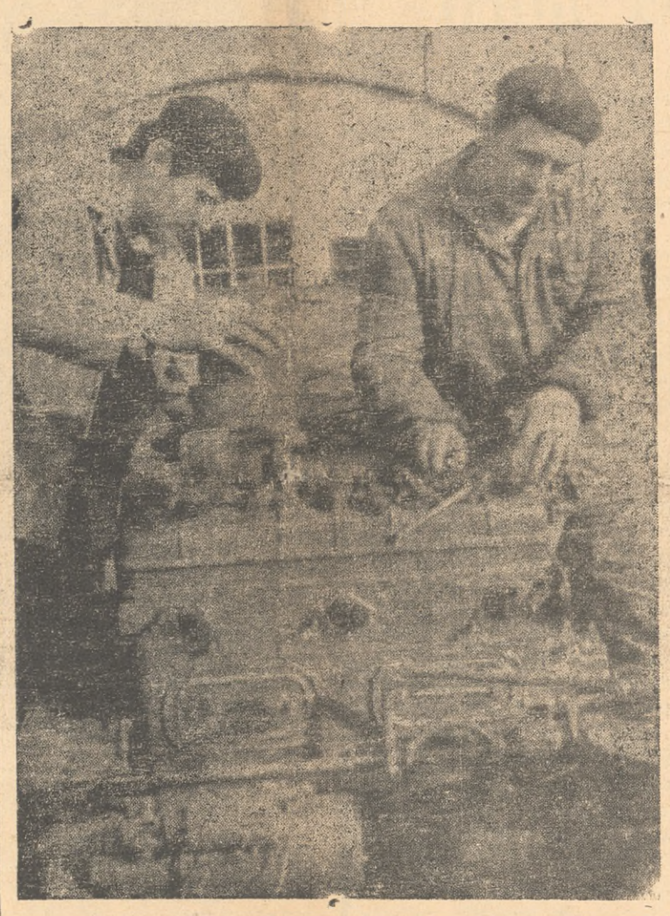
Нов строеж

МНОГО доволни са кооператорите от ТКЗС—Голеш от помощта, която им оказва селскостопанската авиация в тяхната производствена дейност. Самолетът, работещ в района на кооператива, през тази година натори хиляди декари с минерални торове. За в бъдеще помощта, която ще оказва авиацията на стопанството както при торенето, така и в борбата с болестите и неприятелите, ще стане още по-голяма.

Неудобното в работата е това, че в люцерновия блок, който е избран за летище на самолета, няма никакви условия за съхранение на торовете и препаратите. През цялото време те стоят на открито и са изложени на неблагоприятното въздействие на атмосферните условия.

За да се избегне това неудобство, ръководството на стопанството реши да построи в местността, където се намира площадката за кацане на самолета, навес, под който да се съхраняват торовете и препаратите. На обекта вече се работи усилено. Всеки ден тук идват две групи строителни работници от селата Голеш и Добруджанка под ръководството на Георги Стойков.

М. ТОДОРОВ

Далеч е още жътвата, но за прибирането на бъдещата реколта комбайнерът Симеон Йовчев от ТКЗС с. Срацимир се готви отсега. Началникът на работилницата Алеко Иванов внимателно следи хода на ремонта.

НА СНИМКАТА: Комбайнерът Симеон Йовчев и началникът на работилницата Алеко Иванов проверяват качеството на ремонта на двигателя на комбайна.

ХУБАВА ПРОЯВА

Във връзка с културно-масовата работа сред учащите се на 4 декември бе проведен конкурс за най-добри декламатори, певци и хумористи. Конкурсът се проведе в салона на младежкия клуб и бе организиран от ГК на ДКМС и СП „Културен отдих“. Може би никога младежкият клуб не е събирал толкова много ученици, дошли да аплодират изпълненията на своите другари. Желаещите да участвуват в конкурса бяха записани преди четири дни, което позволи да се подготви програма, разнообразена и от изпълненията на новия естраден оркестър „Мелодия“. В конкурса взеха участие ученици от първа и втора гимназии, механотехникума, икономическия техникум и ССТ „Добруджа“. Техният брой надхвърли цифрата 40. Един след друг излизаха младите певци и декламатори и рецитираха с вдъхновение стиховете на наши изтъкнати поети. От реците най-добре се представиха Жеко Иванов, Нелушка Асенова и Александрина Александрова. Горещо бе посрещана и извиквана неколкократно на „бис“ ученичката Йорданка Георгиева, която изпълни с много чувство няколко естрадни песни. Добре се представиха в естрадното изпълнение и Лидия Велева, Мариана Калчева и Васил Косев. С голям интерес бяха изслушани хумористичните изпълнения на Русанка Рачева и Стойна Стайкова. На най-добре представилите се бяха раздадени награди от ГК на ДКМС.

Да се надяваме, че това няма да бъде единственото мероприятие сред учащите се от нашия град.

Стефан МАРИНОВ

И ПРЕЗ ЗИМАТА ДОБРИ УСЛОВИЯ

ПРЕД овцефермата в с. Зарник ни посрещна бригадирът Емурлла Заиров. Набитият, усмихнат мъж ни поведе към сградите.

Агнилните помещения са напълно подготвени. Те са разделени на боксове, в които ще зимуват агнетата според възрастта им. За малките животни са направени специални ясли за фуража. Набавена е и достатъчно слама за постеля.

Обиколихме цялата ферма. За 603 овце и 286 шилета се грижат девет овчари. Под ръководството на бригадира още в края на август бе приключена осеменителната кампания. Сега всички очакват към средата на декември първите агънца. А миналата зима кампанията започна към края на декември.

— Тази година ние преизпълнихме плана за млякото с шест тона. Получихме и повече агнета и вълна. Продадохме 3 тона агнешко месо свръхплана. Ранното агнене сега ще ни помогне да преизпълним още повече плановете. Доилният период на овцете ще се удължи. Прирастът ще бъде още по-голям.

Бригадирът говореше със задоволство за миналите и бъдещи успехи. И той имаше право. По всичко личи, че подготовката за агнилната кампания е много добра. А и животните са в отлично състояние. През цялото лято, освен богата паша, на овцете е давано ежедневно по 300 гр концентриран фураж. И за оборно-зимния сезон фермата разполага с необходимия фураж. За малките агнета е осигурено достатъчно количество люцерново сено, а за възрастните животни — силаж, бобенище, царевичак и зърно.

Всички сгради са ремонтирани. Счупените стъкла са подменени. Вратите поправени. Оградите на откритите кошари притегнати. Хранилките са също готови.

С необходимата загриженост ръководството на бригадата се е отнесло и към подобряването на битовите условия за овчарите. В дежурната стая са поставени легла с дюшеци и одеяла. Младите овцевъди са абонирани за бестници и списания, които четат на по-възрастните си другари.

Зия ИСМАИЛОВ

СЪТРУДНИЧЕСТВОТО НА СТРАНИТЕ—ЧЛЕНКИ НА СИВ В ОБЛАСТТА НА МАШИНОСТРОЕНЕТО

Рафинирането е процес, от който до голяма степен зависи качеството на произведеното олио. В ДИП „Дунав“ Силистра тази операция се извършва от младата рафиньорка Стоянка Борисова. Освен високо качество на продукцията тя дава и високо изпълнение на трудовите норми — 125-130 на сто.

СТРАНИТЕ-членки на Съвета за икономическа взаимопомощ си сътрудничат в областта на машиностроението на многостранна и двустранна основа. Многостранното сътрудничество се осъществява от постоянните комисии на СИВ по машиностроене и радиотехническа и електронна промишленост и се провежда главно в следните насоки: координиране на плановете за развитието на машиностроението и разработване на препоръки по специализацията и кооперирането на производството; координиране на плановете по научноизследователската и проектно-конструкторска работа; разработка на препоръки по типизацията, унификацията и стандартизацията.

На основата на съгласуваните планове се разработват въпросите на международната специализация и кооперирането на производството. Комисията по машиностроене за периода от 1959 до 1965 година разработи препоръки по специализацията на повече от 1750 видове, типове и типоразмери машиностроителна продукция, в това число по 21 типа товарни и пътнически вагони, 179 вида най-важни и дефицитни стругове и ковашко-пресови изделия, 75 вида трактори, самоходни шасита и други важни селскостопански машини, 205 вида машини и оборудване за текстилната промишленост и други.

През 1965—1966 година на основата на представените от страните балансови данни бяха разработени 41 препоръки по специализацията на изделия от радиотехническата и електронната промишленост, обхващащи апаратурата за уплътнение, концертни предаватели, приемопредаваща апаратура за служебни цели, телевизионни устройства, някои типове електровакууми и полупроводникови прибори и други.

Нашата страна е получила специализация по 16 позиции машиностроителна продукция. Приетите препоръки по специализацията позволиха за много видове изделия да се организира крупно серийно и ефективно производство. През четвъртата петилетка нашият износ на машини и съоръжения нарасна 3,7 пъти, а износът на машини и съоръжения, по които НРБ досега е получила специализация, представлява около 41 на сто от целия износ на машиностроителна продукция.

В резултат на проведеното двустранно и многостранно съгласуване на плановете за развитието на машиностроението и разработените препоръки по специализацията и кооперирането на производството нашите страни осигуриха устойчиви темпове на развитие на този отрасъл. Производството на машиностроителна продукция в страните-членки на СИВ през 1965 година се увеличи 1,8 пъти в сравнение с 1960 година.

Успехите на съвместната дейност са тясно свързани с успехите на всяка отделна страна. У нас съществено развитие получиха подотраслите: транспортно машиностроене, тракторно и селскостопанско машиностроене, металообработващи машини, приборостроене, радиотехническа и електронна промишленост и др.

В директивите на Деветия конгрес на БКП по петгодишния план се предвижда продукцията на машиностроенето в 1970 година да нарасне в сравнение с 1966 година 2,5 пъти. Значително ще се увеличи производството на електрокари, акумулатори, електротелфери, металообработващи машини, трактори, хидравлични съоръжения, изделия на радиоелектротехниката, приборостроенето, морски и товарни кораби и други.

В областта на научно-техническото сътрудничество комисията по машиностроене за девет години разработи препоръки по координацията на повече от 10 хиляди теми, обхващащи всички основни отрасли на машиностроенето. Това ускори работата и в крайна сметка от плановете на страните бяха изключени около 5 хиляди паралелно разработвани теми. Освен това комисията даваше препоръки за провеждане на консултации и изпитания, обменяха се технически документации, образци, каталози. Със съвместни сили бяха разработени единна апаратура за международна полуавтоматична телефонна връзка, транзистори „Мега“, универсална система за автоматичен контрол, регулиране и управление на производствените процеси (УРС) и др.

Понастоящем се работи за изпълнението на перспективния план по координация на научните и техническите изследвания за периода 1966—1970 година.

Важна предпоставка за по-нататъшното задълбочаване на специализацията и кооперирането се явява широкото внедряване на унификацията, типизацията и стандартизацията в международен мащаб. Комисията по машиностроене прие повече от 380 препоръки, свързани с типизацията и унификацията на отделни машиностроителни изделия. Внедряването на препоръките по типизацията и унификацията обезпечи взаимозаменяемост на отделните механизми и възли, което от своя страна способствуваше за значително разширяване на стокообмена.

Тази година в областта на радиоелектрониката се разработваха препоръки по типизацията и унификацията на някои полупроводникови и електровакуумни прибори, телевизори, радиоапарати, грамофони. В областта на автомобилостроенето се разработват препоръки по стандартизацията на методите за изпитване на товарни автомобили, автобуси и основни агрегати към тях.

Наред с всичко това се разработват и някои методологични въпроси на сътрудничеството. Не прекъснато се усъвършенстват формите и методите на работа, създават се предпоставки за изпълнението на набелязаните програми за развитието на машиностроенето в отделните страни.

Иван ПЕНЧЕВ

ПО-ЦЕЛЕНАСОЧЕНА ПОЛИТИЧЕСКА РАБОТА

Партиен живот

ПЪРВИЧНАТА партийна организация при ПТТ станция в гр. Тутракан има определен дял в изпълнението на плана за приходите и културното обслужване на клиентите. Комунистите са между тези, които най-съвестно изпълняват служебните си задължения и служат за пример на останалите. В специална тетрадка при партийната секретарка Боцка Райновска са записани поръченията, които организацията е дала на всеки свой член както във връзка с производствената работа, така и за комунистическото възпитание на безпартийните. На 16 ноември т. г. се състоя събрание на организацията, в дневния ред на което беше включен и въпросът за изпълнението на партийните поръчения.

През месец юни единадесетте членове и кандидат-членове на организацията проведоха много интересно събрание, на което се състоя разговор на тема „Какъв комунист съм аз“. Комунистите анализираха поотделно собствената си дейност, обсъдиха заедно как всеки от тях играе авангардна роля като партиен член, какъв личен пример дава на другите, как е в семейството си и т. н. През юни се състоя още едно интересно събрание, посветено на 70-годишнината на Силистренската партийна организация. Разглеждани са също така въпросите на партийната учебна година, за дейността на профкомитета в пощата и за другите масови организации.

Всичко това е хубаво. То показва, че комунистите от тутраканската пощенска станция водят организационен живот. Едновременно с това обаче има сериозни основания да се мисли, че тази първична партийна организация трябва да подобри още работата си, да разшири кръга на въпросите, с които се занимава.

Преди всичко трябва да се отбележи фактът, че колективът на ПТТ станция — Тутракан не беше изпълнил за деветмесечието плана си за приходите с около 800 лева. Сега изоставането още се преодолява. Вярно е, че има обективни причини. В началото на годината обилните снеговалежи, заледяването и ветровете повредиха много телефонната мрежа, което се отрази зле, особено на междуградските връзки. Освен това по липса на материали изостава градската служба — не са построени предвидените нови телефонни постове. В средата на ноември тази служба изпълняваше плана си едва 50 на сто.

Не може да се приеме обаче, че обективните трудности са единствената причина за изоставането с плана. Наред с административното ръководство, което едва ли е използувало всички резерви в това отношение, определена вина има и първичната партийна организация. Независимо че отделните комунисти гледат сериозно на задълженията си и се справят със задачите, организацията като цяло недостатъчно се е занимавала с изпълнението на плана. През тази година тя за пръв път на 23 юни е разгледала на партийно събрание как се изпълняват организационно-техническите мероприятия. Като се има предвид, че на същото събрание е проведен и разговорът на тема „Какъв комунист съм аз“, на първия въпрос комунистите не са имали възможност да обърнат по-голямо внимание. За втори път партийната организация се е занимавала на събрание с производствените задачи на 16 ноември, когато началникът на станцията Александър Ковачев е информирал партийните членове за изпълнението на плана. Но и тогава са били разгледани отначало два други въпроса и накрая началникът е информирал организацията.

Ясно е, че направеното от партийната организация по този въпрос е недостатъчно. Необходимо е да се анализира изпълнението на възловите, най-важните задачи в плана на пощата, да се набележат конкретни партийни мероприятия за преодоляване на трудностите, организацията като цяло да поведе колектива към постигане на по-големи успехи. Ако се работеше така, комунистите и всички служители от пощата в Тутракан можеха да посрещнат Деветия конгрес на Партията с по-големи трудови постижения.

През цялата година партийната организация не се е занимала на свое събрание с движението за комунистически труд. Това е също сериозен пропуск. Като се има предвид, че пощенските служители всеки ден обслужват хора, разгръщането на движението за комунистически труд играе голяма роля за подобряване на работата и възпитанието на трудещите се.

Организацията има стремеж да преустрои дейността си съобразно изискванията на Майския пленум на ЦК на БКП и най-новите решения на Деветия партиен конгрес. Но вярно е също така, че съществуват и някои неправилни методи на работа. В тримесечните планове на партийната организация например се предвиждат събрания с всички служители по изпълнението на плана, което е задължение на профорганизацията и администрацията. Трябва да се разграничава партийната работа от профсъюзната и административната, защото смесването им намалява силата на политическата дейност на партийната организация.

Необходимо е и Градският комитет на Партията в Тутракан да оказва по-ефикасна помощ на първичната партийна организация в пощата за преодоляването на тези слабости.

Димо ИВАНОВ

Изтъкнатият деятел на просветното дело в Силистра Злати Еников, сега пенсионер, е пропагандист в начална школа за политическа просвета в стопанското предприятие „Комунални услуги“. Участниците в школата слушат с голям интерес увлекателните беседи на дългогодишния учител и вземат активно участие в събеседванията.

НА СНИМКАТА: Школата по време на занятие. Пропагандистът Злати Еников изнася поредната лекция.

КРАЧКА НАПРЕД

НАРЕД с изучаването на предавания материал от учителите, учениците са заети в извънкласни форми, членуват също така в пионерската организация. За извънкласната дейност на учениците отговарят в училищата дружинните ръководители. Те са хората, които я насочват по начертания от Партията път, разнообразяват ежедневието на пионерите, държат постоянна връзка с комсомолските комитети.

В района на общинския народен съвет в с. Паисиево работят един щатен и осем нещатни дружинни ръководители. Направената неотдавна проверка от представители на Пионерския дом в Силистра показа, че през тази година пионерската организация е направила крачка напред в своята дейност.

Щатната дружинна ръководителка в Паисиево Радка Братанова е редовна професионална учителка. Правилно разбира ролята на пионерската организация за изпълнението на задачите в училището и възпитанието на учениците в комунистически дух. Дейността на организацията е построена на планови начала. Приети са годишен перспективен план, срочни планове на дружината и отрядите, план за обучението на актива, определени са също отрядни ръководители.

Навременни мерки се взеха за приемането на третокласниците в ДПО „Септемврийче“. Започна работа по подготовката на седмокласниците за приемането им в редовете на Комсомола. Из насят им се беседи по устава на ДКМС. Новоизградените комсомолски дружества при осмите класове, под ръководството на дружествените бюра и дружинните ръководители, започнаха организационен живот.

Навсякъде се изучава младежкото революционно движение под ръководството на учителите по история. Проведени са мероприятия в чест на Деветия конгрес на БКП. Издадени са табла, уредени са кътове, състояха се вечер в Паисиево и рецитал в Звенемир, посветени на Партията.

Пионерската дружина в село Боил, под ръководството на Иса Хасанов, издава дружинен стенвестник. В Звенемир е изградено пионерско информационно бюро и клуб „Млад приятел на книгите“. Дружинната ръководителка в това село Мария Йорданова няма голям опит, но приема задачите с чувство на отговорност.

В дейността на пионерската организация съществуват и някои слабости. Недостатъчна е например помощта, която оказват на организацията класните ръководители и учителите-специалисти, слабо е взаимодействието между дружинните и отрядните ръководители

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Прелом в дейността на ДОСО

ГОДИНИ наред общинската организация на ДОСО в с. Секулово беше една от изоставащите в окръга. Под ценяваше се изпълнението на учебния план. Общинският комитет и неговият председател проявяваха инертност, търсеха преди всичко обективни причини за слабата дейност на първичните организации. Съвсем малко се работеше по военно-патриотичното възпитание и не се обръщаше необходимото внимание за разширяване на техническите дисциплини и спортно-състезателната дейност. Убиваше се духът на активистите, които искаха да спортуват, активно да участвуват в досовските дисциплини. На техните въпроси отговорът на общинския комитет беше един и същ: чакайте, ще видим, ще се постараем, ще проверим, сега няма време и т. н.

Очевидно трябваше да се отдели по-голямо внимание на тази организация. Окръжният комитет на ДОСО, с пряката помощ на общинския партиен комитет, предложи на миналогодишната общинска конференция да бъдат избрани нови хора в ръководството. В състава му бяха включени активисти, които обичаха досовските дисциплини и сериозно мислеха за избавянето на организацията от това тежко състояние.

Когато има желание, резултатите не закъсняват. Новоизбраният общински комитет на ДОСО се хвана здраво за качественото изпълнение на учебния план. От предвидените 365 души за учебната 1965/66 година бяха обучени 469 по различните досовски дисциплини: гражданска отбрана, стрелци, автоматчици, приложна електротехника, авиомоделизъм и др. По този показател организацията се нареди на първо място в окръга.

Под непосредственото ръководство на общинския комитет на ДОСО през тази година се проведоха три масови стрелби с населението, майсторско управление на мотоциклети с 66 участника, постоянно действуваща лектория с донаборната младеж, тържествени проверки и зари по случай бележити дати и други мероприятия, които засилиха ролята и авторитета на досовската организация в Секуловската община.

Всички тези успехи общинският комитет, с председател Христо Ганев, с чувство на гордост отчете на провелата се неотдавна общинска конференция на ДОСО. На конференцията комитетът благодари на своите активисти и лектори по всички дисциплини — на Ради Ангелов, Георги Кочев, Минко Христов, Марийка Радева, Марийка Георгиева, Ангел Недялков и други, които като доброволни сътрудници положиха много усилия за обучението на населението и укрепването на досовската организация.

Окръжният комитет на ДОСО, отчитайки съревнованието за учебната 1965/66 година и ръководейки се от всички показатели, даде добра оценка за Секуловската организация на ДОСО.

Кънчо КЪНЧЕВ

Пионерската стая в основното училище в село Чернолик е уютно обзаведена.

НА СНИМКАТА: Пионери от отряд „Дочо Михайлов“ старателно подреждат пионерския кът в стаята.

Интересът се повишава

ИНТЕРЕСЪТ на трудещите се от района на с. Сребърна към вестниците и списанията и особено към нашият окръжен вестник „Силистренска трибуна“ се повишава с всяка измината година. През следващата 1967 година близо 90 на сто от кооператориге ще получават и четат вестника. 200 броя абонати в това село са записани още до 10 октомври, а до края на срока ще достигнат 250 броя.

Голяма е в това отношение заслугата на пощальоните: Георги Костадинов и Петко Драганов, които вършат добра разяснителна работа сред населението не само за окръжния вестник, но и за централните. Определените бройки за вестник „Работническо дело“ също са абонирани.

Абонаментната кампания за останалите вестници и списания продължава.

Нашите селища

СРЕБЪРНА – легенда и действителност

НАМИРАЩО се на 15 километра западно от Силистра, на три километра южно от Дунава, близо до русенската пътна магистрала, с. Сребърна заема изключително благоприятно географско месторазположение. Езерото, опреснявано от вливащата се в него, днес пресъхнала река Синковец, и Дунава са били фактори за развитието на интензивен живот по тези места още в римска и предримска епоха, което се потвърждава от разкриваните и сега археологически находки. Местните летописци намират, че селото е наследник на старата римска крепост Теголиче. За произхода на името на селото също има доста предания и легенди. Съгласно едни то произхожда от името на загинали наблизо в бой ханski син Сребрун, според други от голямо съкровище сребърни монети, заровени в землището, от които уж се намирали и сега стари пари — „сребърки“. Трети извеждат името му от турското Синабе, Селебина (богата, златна, сребърна софра, т.е. плодородна земя, изобилие на дивеч и риба и др. такива) и оттук Сребърна. По-вероятно е схващането, че името се е получило от сребристите отблясъци на подскачащата над водната по бързината риба, и особено от изумрудно-сините със сребрист бляск, някога много по-обширни езерни води.

В историческите документи селото е известно само със сегашното си чисто българско име. Българска е и по-голяма част от топонимията на местностите в района: Езерото, Даковата чешма, Папрата, Голямата поляна, Бялата пръст, Тодоранкината чешма, Червенката, Терзиев кладенец, Крушака, Мошганев кладенец, Скрипцата, Кълнежа и др. Най-старият известен ни засега документ, в който се споменава името на селото, е един турски данъчен регистър от 1621 г. Съгласно данните в него с. Сребърна плаща джизие (поголовен данък, налаган на българската рая) за 65 домакинства. От направената в регистъра с друг почерк отметка „Намаляло с 15 къщи“, датирана 12. XII. 1622 г., може да се предположи, че селището е било в упадък и населението му е било принудено да се изселва на други места.

Под същото име селището се среща в документ от 25. IX. 1675 г., а така също и в следващите столетия. За известно време в него са се заселвали и турци, за което говори обстоятелството, че паралелно със съществуващите на три места стари български гробища е имало и турски на мястото на сегашния център на селото. Може да се предполага, че по време на руско-турските войни и кърджалийските размирици голяма част от населението се е пръснало. От старото население останали няколко десетки домакинства, известни под името алейци (илийци), отъждествявани от някои изследователи с гребенците, които образували Илийската махала. След Одринския мир през 1829 г. тук се заселват завръщащи се от Тулчанско и Бабадагско, прогонени от войната бежанци от с. Караарнаут, известни като „солунци“, а всъщност костурчани и дебърци. От техния македонски диалект доскоро у старите хора са били запазени думите: чарга, травка, съчки, греди, туа и т. н. Към тях по-късно се присъединили и преселници-балканджии от Орхание и Габровско, образували общо отделна махала — Горнеската, тъй като идвали от горе, от Балкана. По сведения на стари хора заселници има и от с. Гърлица, и от други места, дори и казаци — рибари, от които и днес е останал родът Козаците.

Заедно с нарастването на населението и икономическото му замогване към средата на миналия век бързо се развива и духовният живот. В 1862 година е изградена църквата, украсена с интересни в стилово отношение икони. По същото време или малко след това, към 1864 г., е открито селско училище с Даскал Станю от Северна Добруджа. Към 1875 година в селото вече има добре уредено читалище с 35 ученика, обучавани от учителя П. Атанасов. В селото по това време се получават като абонамент редица книги и вестници, което говори за бързо развиващия се културен живот на сребърци.

Надарени с буден революционен и свободолюбив дух, сребърци не са чужди на национално-освободителните борби на българския народ против варварското иго на османските феодали. По запазени спомени от стари хора, благодарение на съдействието на някои сребърци руските войски са нанесли едно решително поражение на турската армия в една от войните в местността Кълнежа. За отмъщение след отстъплението на русите турците убили учителя Петър Кондоглу, който съобщил на русите турските позиции, а Иван Гюров починал от побоя, нанесен му от ситовския бей. Пак според сведения на стари хора, които за съжаление все още не са документирани, след посещението си в Силистра, преди да бъде изпратен във Ветрен при Велико Скуртолов и прехвърлен през Дунава в Румъния, Лев ски спрял в Сребърна и основал революционен комитет. В състава на комитета влезли братята Николчо, Стоян и Боню Бончеви, Велчо Панев, Иван Гюров Кудин и др. Комитетът развил значителна организационна дейност. По време на освободителната руско-турска война в 1878 г. голяма част от населението потърсила спасение от османската жестокост в изселване в Румъния.

След Освобождението Сребърна е самостоятелна община, като общинското управление първоначално било настанено в Томовия дюкян. За нуждите на общината през 1882 г. бива построена нова обществена сграда. На 24. II. 1907 г. в селото е основана земеделска спестовно-заемателна каса, имаща за цел да противодействува на активизиращата се дейност на частния лихварски експлоататорски капитал. Икономическият и културен подем в селото, настъпил след Освобождението, бил спънат от войните и румънската окупация на Южна Добруджа. През 1916 година селището е било опожарено, като били изгорени над 30 къщи и избити 47 видни селяни.

Борческото сребърско население взема активно участие в обществено-политическите и революционни борби и след Освобождението против подтисниците и експлоататорите. Заедно с населението на съседните села Ветрен и Айдемир то участвува в борбата против Стамболовата диктатура, а по-късно и против румънското чокойско робство. Ръководено десетилетия наред от бойка партийна организация, създадена от Петко Симов, Войко Иванов и други смели сребърци, селището се превръща през времена на румънската окупация в крепост на българското народностно съзнание и ярък факел на комунистическите идеи. Много са акциите, които партийната организация е провела, но една, изразена в разпространяване на позиви със социалистическо съдържание през 1936 г., остана паметна в съзнанието на населението. Жестокият полицейски терор, арестите, съдилищата, репресиите над населението от властта, подпомогнати от заселените на земите на българите румънски колонисти в „Крушака“ и македонски куцовласи в югозападната част на селото, не сломиха неговата воля за борба, за национално и социално освобождение.

По силата на Крайовската спогодба от есента на 1940 година, с която Южна Добруджа се връща към майката-родина, и Сребърна получи своето национално освобождение. На мястото на изселилите се колонисти и куцовласи се настаняват 40 семейства преселници от селата Липница и Алмалий. Паралелно с икономическия напредък на отделни единици, създали малки промишлени предприятия като валцова мелница, манган за чистене на памук, дараци за вълна и памук и др. такива, започва борбата на трудещите се маси, ръководени от партийната организация, за социално освобождение. Още в 1940 г. тук се основава риболовна кооперация „Добруджа“ от прогресивно настроени лица като Димитър Симов, Ради Радев, Недялчо Радев, Иван Трифонов и други, която заедно с икономическата си роля изпълнява и политическа задача — легално прикритие на дейността на партийната организация. Тя имала обширен район на действие, обхваща селата Сребърна, Попина, Гарван и Айдемир.

Огромна промяна в живота на сребърци и в облика на селото донесе с победата на Деветосептемврийското въстание народната власт. Още през 1946 г. беше основано ТКЗС. Последователно в селото се построиха нови обществени сгради — училище, кооперативен дом, търговски дом, читалищен дом, здравен дом, които оформиха един рядко хубав център и площад, сред който се издига монументален обелиск на загиналите в освободителните войни. Водоснабдено, електрифицирано, радиофицирано, благоустроено с асфалтирана главна улица и добре оформени тротоари със своите 530, почти всички нови, светли и просторни домове, накацали в окичените с цветя дворове на невисокия и продълговат хълм, село Сребърна е не само важен селскостопански център, но и интересен за туристи и излетнички обект. Синеещото се отдалеч езеро, което заема 7 000 декара площ, представлява една изключително по своята екзотика картина. В това „Колорадо на блатните птици“, както го нарича пътешественикът Феликс Каниц, намират условия за прехрана и размножаване десетки редки птици: водни патици, гмурци, водни лястовички, лиски, блатни чайки, стрепци, лопатари и най-вече редките у нас пеликани. Преди прекъсването на свързващия го с Дунава канал през 1940 г. в езерото са се развъждали повече от 20 вида риби—шаран, каракуда, таранка, гибан, косат и др. с годишен улов над 50 тона риба. Огромното рибно богатство вече не съществува. Вследствие на променената водна среда, рибното многообразие изчезна поради изграждане, за да се запазят само в минимални количества червеноперката и облещът. Възстановяването на канала за съединяване на Сребърското езеро с дунавските води е повече от необходимо. Заобиколено с хубава гора и овощни градини, с красивите си водни лилии и растящия на повече от пет метра височина камъш, сред който се провират пеликаните, скачат ондратите и се спотайват рибите, езерото би привличало в празничен ден стотици силистренци за почивка и отмора. Уреждането на транспортните проблеми, осъществяването на необходимите подобрения на водния режим, на редица благоустройствени и залесителни работи, разрешаването и на редица други въпроси, стоящи пред търговските, туристическите и някои други организации, би превърнало целия район от Айдемир до Сребърна в един забележителен излетен обект, а самото село в своебразна вилна зона на Силистра.

Лука ВАЙСИЛОВ

С УСТРЕМ В РАБОТАТА

ГОЛЯМА и незаменима е помощта, която оказват на стопанството шофьорите и товарачите от автотранспорта на ТКЗС—Кайнарджа. Всеки ден те извозват десетки и до ри стотици тонове готова продукция, доставят различни материали, необходими за правилното протичане на производствената дейност. Без техния труд стопанството не би просъществувало дори няколко дни.

С всяка измината година броят на камионите в стопанството постоянно се увеличава. Сега в кооперативна работят 26 товарни коли. Едновременно с увеличението на техния брой през последните 2-3 години значително нарасна и тяхната заработка. Сега всяка кола извозва много повече товари отколкото преди.

Особено големи са успехите, които постигнаха шофьорите и товарачите през тази година. Те се дължат от една страна на съзнанието и дисциплината на шофьорския колектив. Между шофьорите и товарачите вече няма хора, които да проявяват недисциплинираност, да бягат от работата. Напротив, сега те сами я търсят. От друга страна ди спечерът на кооперативна Тодор Пипиджиев осъществява много добро ръководство на работата на отделните коли. Той никога не разчита само на задачите, които се възлагат от кооперативното ръководство, а търси допълнителни работи в отделните бригади или на други обекти. Освен това диспечерът със своята добра организаторска работа сплотява колектива около себе си. Той полага големи грижи всички коли да се натоварят равномерно съобразно техния тонаж. За тази цел редовно следи изпълнението на плана на отделните камиони и не допуска някои от тях да направят повече тонкилометри за сметка на други.

През тази година автотранспортната бригада имаше план да заработи 2 722 000 тонкилометра. В чест на IX конгрес на Партията шофьорите и товарачите поеха обещание да изпълнят плана си до започването на конгреса, а до края на годината да направят 3 000 000 тонкилометра.

Колективът при автотранспорта с чест изпълни поетото обещание. Той действително изпълни плана си така, както беше решил — до започването на IX партиен конгрес. До края на ноември бяха заработени близо 2 800 000 тонкилометра и по всяка вероятност до края на годината ще бъдат направени всичко 3 000 000 тонкилометра.

Трудно е да се излъчат първенците между колективите на отделните коли. Защото, когато погледнем справката за изпълнението на техните планове, виждаме, че различията между тях са твърде малки. Но ако се вгледаме по-подробно в работата, ще забележим, че като най-добър се откроява колективът на кола „ЗИЛ—130“ с ръководител шофьора Димитър Харалanов, който при годишен план 257 000 е направил 290 000 тонкилометра. На второ място след него се нарежда колективът на „ЗИЛ-164“ с ръководител шофьора Руси Токушев, който при годишен план 84 000 тонкилометра е направил 106 500 тонкилометра. Не му отстъпва колективът на „ЗИЛ-164“ с ръководител Илия Станев, който при същия план има почти същата заработка.

Както вече казахме, една от причините за изпълнението на плана е добрата организация и съзнателното отношение на шофьорите и товарачите. Не можем обаче да отминем и въпроса за доброто поддържане на колите. Колективът на авторемонтните работници под ръководството на Петър Апостолов работи с голяма загриженост за отстраняване на всички неизправности. Когато се налага, често пъти остава в работилницата и след работно време, за да не стане причина колите да бездействуват. И действително, много малък е броят на колите, които да не работят по технически причини, особено в напрегнатите кампании.

Бригадата при автотранспорта работи на стопанска сметка. Това кара шофьорите и товарачите не само да се стремят да преизпълняват своя план, но и да постигат икономии на горивни и смазочни материали, резервни части и други. Досега например е направена една икономия от близо 10 т горивни материали.

Преизпълнението на плана за тонкилометрите, както и направените икономии ще осигурят преизпълнението на плана за чистия доход, а това е от полза както за стопанството, така и за работниците от автотранспорта.

Емил ПРАХОВ

ТУК СЕ РАЖДА КРАСОТАТА

ДА! Тук в цеха за фина керамика при промкомбинат „Камъшит“ се ражда красотата. Тук човешката ръка я извайва върху глинените предмети, тук човек върби ръка за ръка с нея. Готовата продукция мами, привлича. Кое е по-хубаво? С право името на цеха се носи далеч зад пределите на страната.

...Преди пет години работниците влязоха тук с несигурни стъпки. Новата работа им носеше много изненади, много трудности. Трябваше да се учат. И те се учеха. Една част от тях заминаха в Троян за усвояване на производството. И ето една по една трудностите биваха преодолявани. От Троян се завърнаха, по несли със себе си зрънца от майсторството на старите троянски грънчари. Един на друг предаваха опита си. Движенията им от ден на ден ставаха все по-сигурни. Все повече обикваха професията си.

Оттогава измина много време. Хората с мъка си спомнят първите дни. Цехът израсна. От 15-20 човека в началото той нарасна двойно, тройно. Откриха се няколко отдела. В първия от тях се преработва глината и така подготвена отива в отдела на точарите. Тук са наредени малки машинки, които се управляват с ритмичното движение на краката, а ръката бърза да оформи самия предмет, който ще се изработва.

Наистина, интересно, наистина, се иска голямо умение да направиш от глинените топкиваза, стомничка, пепелник. Ала тук работят добрите майстори като Сава Захариев и Димо Енчев, които винаги преизпълняват нормите си. На вече готовите предмети според модела им се поставят дръжки. Сетне се изпращат в отдела за шарки.

Не можеш да повярваш, че малката помпа може така умело да се направлява, та шарките да стават толкова хубави, толкова правилни. Тук добре се справят с работата си Теодора Вълкова и Елисавета Начева. Те работят с точност, с чувство на отговорност.

После произведенията се пекат, глазират и наново се поставят в пещта при 960 градуса температура. При тази температура глазурата се стопява и предметите получават лъскавина. Колко много отдели, колко разнообразят с точност, с чувство на отговорност.

През третото тримесечие цехът е на първо място в предприятието и е награден с преходното червено знаме „Цех-първенец“. Тук около 40 на сто от работниците са завоювали званието „За комунистически труд“. А на изложбата тази година в гр. Пловдив стоките, изработени от тях, получиха най-висока оценка. Сключиха много договори и сега работят за ГДР, Австралия, Чехия, Унгария, Италия. Толкова много поръчки имат, че пласментът за цялата 1967 година им е осигурен.

— Ние не само работим, но и живеем задружно — споделя Величка Герасимова, началник на цеха.

Вярно е, че живеят задружно. Заедно бяха на петдневна екскурзия из страната. Заедно посетиха сродните на тях предприятия. Сключиха шефство с поделение 65 880 в с. Бояново, Ямболско. Разменят си табла на първенците, изпращат си подаръци. Сега подготвят такива табла за Нова година. Голямо внимание отделят за подготовката на „Вечер на керамиката“. Всяка година тази вечер посрещат много тържествено. Тази година тя ще стане на 25. XII. За тогава се подготвят отсега. Все повече в отношенията им проличават другарството, взаимопомощта. Към цеха се откри отдел за елхови играчки, с работниците в него са също в дружески отношения, помагат им като на ново домци.

За колектива на цех „Фина керамика“ може да се кажат само хубави неща. Тук работят хора, отдали се на красотата, хора, които изпълняват задълженията си. С особено старание работят сега, вдъхновени от решенията на Деветия конгрес на Партията, за още по-голямо изпълнение на плана. Дълго след като човек напусне цеха, носи в сърцето си обич към тези скромни труженици.

Радка АНАСТАСОВА

Майстор-пресьорът Георги Николов от ДИП „Дунав“ е един от най-трудолюбивите производственици в предприятието. Винаги достига 130-140 на сто изпълнение на трудовата норма. С трудолюбието и всеотдайната си работа служи за пример на своите другари.

НА СНИМКАТА: Майстор-пресьорът Георги Николов по време на работа.

ЗЛАТОТО НА КАЛИПЕТРОВЦИ

В СКЛАДА за предаване на обработения тютюн в ТКЗС с. Калипетрово днес е шумно и весело. Отдалеч се долавя острият мирис на българското злато, жълтеят се натрупаните бали, които са вече готови за продажба.

На една маса близо до вратата Христо Александров, представител на „Тютюнева промишленост“ — Шумен, е разположил приемателните документи и отбеля ва теглото на балите и качеството на тютюна. Кантар джията Георги Кожухаров отчетливо съобщава цифрите.

Тук са и агрономът Руси Кечков, и бригадирът на първа бригада Йордан Гешев. Димитър Георгиев е прескаво възбуден. Няма шега — приемат тютюна на неговото, трето звено!

Из склада пъргаво шетат три млади жени, забрадени с бели кърпи. Елена Йорданова, Керана Вълчева и Иванка Вътрикова поемат готовите бали. Отнасят ги на кантара и след претегляне то им отново ги нареждат на купчини. Работата около тях е привършена и остава само да бъдат натоварени на колите, за да се изпратят в тютюневата фабрика.

. . .Георги е готов да претегли донесената от жените бала, но Христо Александров не я харесва, защото е влажна. Е, случва се понякога и така, но нали голямата част от тютюна е качествена.

—Добри са резултатите от тютюна тази година—споделя агрономът. — По-голямата част от производството минава за IV-то качество, има и III-то. Трябваше да засадим 700 дка, а ние засадихме 800. Тютюнът израсна хубав, доброкачествен. При план да получим общо 120 тона добихме 180 тона от сортовете „Остролист“ и „Трапезунд“. Това прави по 230 кг от декар при план 150. Досега сме продали на държавата над 80 тона тютюн.

Предаването и обработката на тютюна не задържа останалите работи в стопанството.

Тютюнът стана доходно перо в бюджета на стопанството. Затова не само ръководителите, но и кооператорите желаят увеличаване на площите, засадени с него.

Н. НИКОЛОВ

ПОКОЛЕНИЕ СТРОИТЕЛИ

ЗАВЪРНЕШЕ ли се от работа Велико Киров, погалваше малкия Ангел със загрубялата си длан.

— Нищо. Нека отсега да му замирише на мистрия — отвръщаше той на забележките на жена си. Нека да се одраска детето. После добавяше: Трябва да ми вземе занаята.

Подобна картина се повтаряше после и с втория син — Павел, и с третия— Петър. Според Велико Киров децата му трябва да растат здрави и калени. И те растяха, заякваха. Ангел като най-голям пръв тръгна след баща си. Заобикнаха бащиния си занаят и другите двама братя. Колко много настояваха учителите пред бащата поне малкия Петър да прати в гимназия, защото беше отличник в училището. Но и в Петровите жили течеше неспокойната кръв на зидаря. И той като Павел завърши двегодишен курс за сградостроители. И в списъка на майсторите-зидари от семейство Кирови се записа четвъртият майстор-строител.

Бащата още се катери по скелите на къщите в село Попина. Най-големият му син си построи хубава къща в Тутракан. Павел и Петър поскитаха малко из страната, по големите строежи на Черноморието. После се прибраха в родния край. Ангел ги прибра при себе си в Тутракан. Образуваха отделна група към „Комунални услуги“ — групата на трите братя-зидари. Живеят заедно в къщата на Ангел. Ангел вече има семейство. Петгодишния си син ще направи също строител. Занаятът на зидаря трябва да остане жив във фамилията на стария Велико Киров.

Харесват бащиния си занаят и трите братя. Харесват го, защото зидарят най-напред посреща слънцето, защото по високите скели е другар на птичките... Защото... сладък е хлябът, след като слезеш от високата строителна скеля. А когато постройката извиси снага над останалите строежи, строителят изпитва истинско щастие, защото след себе си оставя следи, следи за векове. Голяма любов към професията има у трите братя. Те обичат много зидарството. Ангел вече има VI разряд, другите двама са четвъроразрядници. Ала още много има да се учат в занаята, както сами признават в откровен разговор.

— Нормата преизпълняваме. По-долу от 130-140 процента рядко завършваме месеца. Работим. Обичаме работата си. Няма да изложим нашия зидарски род. Разкрасяваме Тутракан. Той е наш град. И влагаме в работата цялото си умение. Само че още се учим. Учи ни работата, строежът.

Кратко е откровението на братята-зидари. И пак тухлите се спояват в красив, растящ с мину тите червен зид. Нареждат ги с привичната си походка, маниер...

Хладни са утрините сега. Откъм Дунава мразовит вятър профучава покрай големия жилищен блок до рейсовата спирка. Там, долу в подножието на блока, до главната улица, тия дни братята бързат да завършат павилиона. Ще ги видите зачервени, леко облечени. Като че ли за тях е още лято. Изпотени от труд, с разцъфнала усмивка. Защото вж ждат плода на своя труд. И са щастливи.

Викентий ДУКАНОВ

КАК ЧОВЕК СИ ПРОБИВА ПЪТ

Работният ден в ДМЗ „Стомана“ беше започнал преди петнадесет минути. Говорехме с председателя на заводския профкомитет за първенците и колко са те. Той пока за това по интересен начин. Измъкна едно от чекмеджетата на бюрото си и извади от там понатъпкан плик със снимки:

— Ето на! Гледай ги — всичките са първенци тази година! — каза той и ми подаде купчинката, подредени като карти за игра, снимки.

Започнах да ги разглеждам една по една и някъде по средата ми направи впечатление, че това са все млади хора — само тук-там ме поглеждаха изпод набръчкано чело поизморени от живота очи. На гърба на всяка от снимките имаше написано име. Но изглежда на една от тях това беше пропуснато.

— А този толкова ли е известен, че и името му не сте написали? — попитах аз.

— Я да видя! — протегна ръка Петър Димитров, взе я и пак ми я подаде.—А, това е Димо Гочев, шлосер от механичния цех. Заедно с него карахме войниклъка. Много добър другар е. Винаги ще ти помогне с чисто сърце и, дето се вика, от гърба си ризата ще свали, за да ти я даде. А пък е трудолюбив за десет души...

* *

Механичният цех беше пълен от многогласия хор на работещите машини. Тяхното многозвучие ту се набиваше с все сила в ушите, ту заглъхваше до монотонно бръмчене, примесено от време на време с рязко извънтяване на чук върху метала. Звуците се гонеха и разпиляваха някъде високо под покрива на цеха и оттам отново се връщаха при хората. А те сякаш не им обръщаха внимание. Всичко тук е интересно само за външния човек. Ето, електротелферът, закачил на куката си някаква част, минава ниско над главата на Димо, но той, какъвто си е нисичък, хич не се бои от него. Наведен е над супура на един от новите стругове „Дунав“, очите му съсредоточено следят пъргавите пръсти на ръцете: пасва нето не е лесна работа и изисква пълно концентриране на вниманието. А така е с всички части на струга. Така е до края на монтирането им, докато новата машина, опакована в полиетилен, заблести край входа на цеха готова за далечен път...

Понякога, когато някой се заинтересува, Димо бавничко, спокойно цеди думите, зад които прозира извървеният от него път. Не е кой знае колко дълъг той. Не е може би и толкова любопитен, защото стотици и хиляди като Димо Гочев са вървели и вървят по него. Впрочем, той така мисли и не намира нищо необикновено в това да се трудиш, но така, че околните да не отминават с мълчание направеното от тебе. Но вникнем ли в този труд, прави впечатление метаморфозата, променила мечтите на едно момче, което преди няколко години е търсело пътя си в живота.

То искало да стане шивач или дърводелец. Защо ли? Просто така. Харесвало му. Но свободните места в промишлено-техническото училище били само за шлосери и то се изправило един ден пред стягащото гърдите му менгеме. След военната служба това момче дошло в „Стомана“ и заедно с майстора Добри Иванов и другите шлосери започнало да прави менгемета. Те били големи и тежки. А то ни сичко и слабовато, но упорито. И днес това момче, премина ло през простите менгемета, майсторски пасва частите на сложната машина. Това до преди няколко години момче се е превърнало в мъж, името на когото се споменава от всички с уважение. Защото той си е пробил път в живота със собствените си ръце, с трудолюбието и волята си. Дали е доволен от този път? Без да се замисля, той отговаря:

— Работата ми е интересна... Не омръзва, защото всеки ден все нещо ново се прави. И най-важното — виж даш какво излиза от ръцете ти... А тогава човек може ли да се чувствува празен? Може ли да не бъде доволен от живота и от пътя си в него?

Георги УЗУНСКИ

ВСЕОТДАИНОСТ

— ЕЛЕНА ли търсите? Току-що отиде да вземе съдовете за обедното доене.

Слабичка, чернокоса жена се зададе откъм стаята на доячите и свенливо подаде ръка. Беше Елена. Тя сложи кофата под напращялото виме на една крава и първите струйки докоснаха празния съд.

Богат и интересен е живо тът на тридесетгодишната доячка. През 1951 година баща ѝ Ганчо Павлов става един от учредителите на кооперативното стопанство в село Сокол. Тогава Елена била 15-годишна девойка. Слаби били мишците ѝ, но работела наравно с възрастните.

—Един дълъг блок се беше белнал в равнината тогава — си спомни доячката. — Шушулките на памука издраскваха ръцете ни, но аз не се отчайвах. По 80 кг обирах на ден.

Елена работела винаги с такава всеотдайност, че ръководителите на стопанството я сочили за пример. Името ѝ било написано винаги върху похвалната дъска в центъра на селото. Девойката била ударничка — най-младата в кооперативата.

Младостта с нейните трепети и мечти не отминала момичето. През 1954 година Елена се омъжила за пастира Дико Костадинов. След няколко години тя станала доячка. Поверили ѝ 12 крави. Доила ги ръчно, но достигнала до 2 000 литра мляко от животно, макар че породният състав на кравите не бил подбран. Сега Елена се грижи за 20 крави. По план тя трябваше да надои общо 48 300 литра за годината. В чест на Деветия конгрес на БКП младата комунистка обеща да надмине тази цифра. Тя устоя на дадената дума. Годишният план изпълни на 1 ноември, като надои само за 10 месеца 48 650 литра. До края на годината тя ще получи още 6 000 литра мляко над плана. Така средният млеконадой от групата ѝ ще

достигне 2 600 литра от животно при план 2 400.

Разбира се, за успехите на Елена имат дял и нейните другари. С особена любов тя говори за помощта, която ѝ оказва бригадирката на фермата Митка Лазарова, проявяваща се като добър организатор. Грижи се за снабдяването на фермата не само с фуражи, но и с всичко необходимо за доячите. Бригадата живее организиран, колективен живот. Елена и сега си спомня за 14. II. т. г., когато колективно отпразнували рождения ѝ ден.

За добра работа доячката е отличавана с материални и морални награди. Тя няма да забрави 1 май 1965 година. Тогава я удостоиха със звание то „Ударник на комунистическия труд“, връчиха ѝ Паспорта на трудовата слава.

Елена е не само добра животновъдка. Тя е и отлична къщовница. Върне ли се вечер у дома си, тя домакинствува с обич. Много грижи отделя и за двете си деца Гинка и Ангел. Очаква с нетърпение завръщането на съпруга си, който сега е шофьор в стопанството.

Когато се разделихме с Елена, тя беше издоила вече няколко крави. Сръчни и пъргави са нейните ръце. Затова, макар и дребничка на вид, тя за срамва и мъжете във фермата. В топлите ѝ кафяви очи още греят зарите на оная всеотдайност, с която е работила през моминските години. Всеотдайност и скромност, които покоряват.

Недю НЕДЕВ

НАПРЕЖЕНИЕ КИПИ В ЛОЗЯТА

ЛОЗАРО-овощарската бригада в с. Българка, на която са поверени 650 декара млади и стари лозя, отдавна започна подготовката им за зимуване. Труд кипи в лозята. За резачи са подбрани опитни кооператори с дългогодишна практика. Но те и сега се вслушват в съветите на специалистите за провеждане на правилна резитба. Има и млади кооператори, които в момента усвояват тази нова за тях работа. По такъв начин се създават нови майстори-лозари.

Най-добре се справят с резитбата кооператорите Петър Филев, Тодор Добрев, Жеко Панев, Коло Йорданов, Нако Колев и други.

Може би досега подготовката на лозовите насаждения щеше да бъде към края си, ако не бяха честите валежи, които спират и забавят работата. Това буди основателна тревога сред кооператорите, които използват всеки подходящ ден за резитба и загребване.

Бригадата се състои от 50 мъже и жени. Според бригадира Костадин Куцаров работната ръка не е достатъчна за навременната и добра обработка на 650 декара лозя и повече от 250 декара овощни градини.

Досега са загребани на ръка 217 декара новозасадени лозя. От плододаващите насаждения найнапред започна резитбата на десертния сорт „Болгар“, който заема площ от 120 декара. За да се улесни работата, няколко пъти са направени опити да се орат междуредията с трактор „Болгар“, но е много кално.

Бригадата напряга всичките сили, за да подготви за зимуване лозята и овощните градини.

Дочо АТАНАСОВ

ЗЛОБОДНЕВКА

Късна есен е — декември,
студ и дъждове.
Срещат ни гостоприемни
разни сборове.

Днес било
„Свети Димитър“,
утре „Разпус“ бил,
а след някой ден долитат
„Рангел“ с „Михаил“.

И се лее вред резняка —
мътен или чист.
Откъм Влашко северняка
духа поривист.

А в полето много още
кукуруз, цвекло —
неосвободени площи.
Питаме — защо?

Нощи дълги, скучни,
сиви...
Уж е есен вън —
самодейни колективи
дремят — зимен сън.

Есен е, а след Конгреса
на пролет дъхти.
Идат слънчеви и весели,
идат светли дни!

Минчо ДИМИТРОВ

КАК ЩЕ НИ СВАРИ ЗИМАТА?

...Без достатъчно количество концентриран фураж в свинеугоителните бази на Дулово, Срацимир, Калипетрово и др.

...Без достатъчно сено за животните в стопанствата на Айдемир, Алфатар, Ишир ково, Средище, Бабук и др.

Тези кооперативи са оставили големи площи люцерна (втори откос) за семе. Люцерновото семе се продава по 2.40 лв. килограма.

...Без попълнен „щат“ за кравите в кооперативните стопанства в Малък Преславец, Паисиево, Средище и други.

Наесен се броят не само пилците...

Наши профили

ТОЗИ път ви представяме Господин Христов Иванов от с. Казимир. Възраст — 23 години. По темперамент — буен, побойник и скандалджия. По занятие — козар, пасе козите на своите съселяни. Бил е телчар в кооперативното стопанство, но прехранил телетата с люцерна и три от тях умрели — затова бил освободен от длъжност. Подръчно оръжие в скандалите му е сопата, но си служи добре и с камък, нож, дори и с... брадва.

Преди известно време, връщайки се от града, пийнал коняк и бира в „Механата“ край с. Бабук. Това не му стигнало и продължил пиенето в ресторанта на Бабук. Така в пияно състояние се завърнал в родния си дом в Казимир. Тук му казали, че майката на Йордан Кунев от същото село кълняла детето му, защото заедно с другите деца набило с пръчка детето на Йордан. Разбрал-неразбрал за какво става дума, Господин грабва брадвата и отива у дома на Кунев. Счупва две дъски от стобора, строшва две стъкла на вратата и вли за в стаята. Йордан си лежал на кревата. Господин вдига брадвата срещу Йордан и му нанася порязна рана на главата и на дясната ръка. Отнасят Кунев в болницата, където лежи шест дни. Сега се води следствено дело за опит за умишлено убийство.

Когато пишем тези редове, ние се страхуваме да не пострадаме от побойническите наклонности на Господин.

ВЕДЕН

Издигане в длъжност

Остана свободна длъжност:
завеждащ светлината.
Шефовете обходиха
с угрижен поглед щата.
След спорове горещи
на кърпицата се спряха.
„Стига на низова работа
е стояла под земята!“ —
решиха единодушно
и... попълнен бе щата.

Али РИЗОВ

Ще плачат ли лозите?

ВИЖДАЛИ ли сте как плачат лозите? Как текат сълзите им в сезона на пролетната резитба?

Представете си разплакани лози на площ 2 220 дка. Покъртителна картина!

Как да се помогне на лозите?

— Като се изрежат през есента! — казва агрономът Емил. И продължава: — При есенната резитба лозите не плачат. А при пролетното изрязване изтича част от хранителните им вещества.

— Но защо обясняваш това на мене, кажи го на другарите от сребърския кооператив — казвам аз.

— Ние го знаем това — отговарят другарите от сребърския кооператив,—но ня маме свободна работна ръка. Сега прибираме царевичака.

— И лозите напролет ще плачат — така ли?

Трифон ЗАРЕЗАН

Гостува ни поетът—сатирик Иван Коларов

ПРОИЗХОДЪТ НА САХАРА

Да се честнува ден на това-онова
не е дело на ничия днешна глава.
Туй е древна традиция и по закона
се заражда в държавата на фараона.
Глашатаи разнесли такъв манифест:
„Учредява се Ден на дървото от днес!“
И народът започнал тоз празник да чества
без да жали ни време, ни сили, ни средства:
за естрадите — клен, за трибуни — дъба,
за огньовете — бор, за венците — върба...
И така му харесал въпросния празник,
че веднага последвали празници разни:
чествал Ден на водата и Ден на пръстта,
даже дни на животни и дни на цветя.
Тъй нараствали ден подир ден тържествата,
че изчезвали месец след месец благата:
уж си имало ден на това-онова,
а пък нямало ни онова, ни това...
Ето как от страната цветуща и стара
произлязла... Сахара!

ОТГОВОР

Ти питаш как съм се превърнал на въпрос —
с присвити колене и клюмнал нос?

Посрещаше ме майка ми с плесници:
— Защо не учиш флейта и езици?
В гимназията мъмреха ме в хор:
— Защо не влезеш в нашия отбор?
В завода ме кори профпредседател:
— Защо не станеш ти изобретател?
В Единната ме пита бивш юрист:
— Защо не си и тук пропагандист?
Жена ми почва още от вратата:
— Защо донасяш мъничка заплата?...

Аз нямам отговор и свеждам нос
и бързо се превръщам на въпрос!

МАТЕРИАЛИЗЪМ

Той е материалист по убеждение:
идеалите превърна... във имение.

СТ. ДИМИТРОВ

ХР. ВЕЛЧЕВ

— Тези трябва да са кьорави, щом на дамаджаната казват „връзка“.

Смях от далече

В графата „Образование“ писал: „началническо“...

* * *

Чакащите ред в поликлиниката се утешавали с мисълта, времето е най-добър лекар.

* * *

Ние ценим авторите, които търсят, но предпочитаме тези, които намират.

* * *

С такава сила се опираше на колектива, че колективът стенеше.

* * *

Драматургът не можа да реши семейния проблем в дома си и го пренесе на сцената.

* * *

Лекторът започна отдалече и отиде още по-далече...

* * *

Ораторът беше знаменит: едва се появи на сцената и цялата зала закрещя: „Регламент!“

* * *

Той считаше за унизително да се изкачва по служебната стълбица и мечтаеше за ескаватор.

* * *

В залата на смеха вед нъж се появила табела: „Пазете тишина!“

* * *

Докладчикът будеше живи мисли в спящата публика.

Превод от руски

СТ. ДИМИТРОВ

МАЙКАТА: „Готвим го за поет!..“.

АНЕКДОТИ

Попълвайки анкетен лист, слушател пита младолика дама на колко години е.

— Хайде да изчислим — отговорила тя. — Когато се омъжих, бях на осемнадесет, а мъжът ми беше на тридесет. Сега той е двойно повече, значи аз съм на тридесет и шест.

* * *

Моята жена има отвратителна памет: тя всичко помни.

* * *

Слушайте, драги мой — казал диригентът, почуквайки с палката по пулта. — Не забравяйте, че пеете партията на тореадор, а не на бик.

* * *

Един млад човек влязъл в антикварен магазин.

— Прекрасна картина. Но кои са тези дама и господин, облечени в костюми от времето на Людовик XIV?

— Прародители.

— Чии?

— Вашите, ако купите картината.

Превод от руски

По два реда за НЕРЕДНОСТИТЕ

ДИЧЕВО. Имахме хубава парк-градина. Казвам имахме, защото вече я нямаме. По-точно — тя си е на мястото, но вече не се посещава от деца, пенсионери и влюбени, а от селските кози, патки, кокошки и прочие домашни животни.

Оградата има много отковани дъски, телената мрежа на чешмата е повредена. Почти всички дръвчета са наранени от козите.

Кой ще отговаря за пропилените народни средства?

Пита: Осман Каров

ДОБРОТИЦА. В нашето село има 176 радиоточки. Радиоуредбата работи само до 20.30 часа, когато започват новините. Тогава хората вече са се прибрали от полето и с право искат радиоуредбата да работи до по-късно.

Началникът на ПТТ станция — Добротица отговаря, че няма определен човек за радиоуредбата.

Сега наближава краят на годината и независимо от това, че кооператорите не са слушали радиоточките (понеже са на работа, а когато се върнат от работа, радиоточките мълкват), пощенската станция ще събере таксата за 1967 година.

Петър Атанасов (Бикарчето)

ЕПИГРАМИ

НЕВЕРОЯТЕН СЛУЧАЙ С ФУТБОЛИСТ
Жена му го прокле и го отмина —
със празен сак се върна от чужбина.

ЖЕНАТА НА МОЯ ПРИЯТЕЛ
Добре е, че я има на земята,
та аз, нещастника, да разбера,
защо се в песни пее, че жената
била красива, умна и добра!

Цоньо НЕДЕЛКИН

Против алкохола статия написа
и със хонорара като вол напи се.

ВОЛСКО МНЕНИЕ
Не трябвало хомота да му бъде
позлатен, а подплатен.

СЛЕД ПРЕМИЕРАТА
Най-хубавото в пиесата, безспорен факт,
бе дългият антракт.

РЕПЕРТОАРНА
Абе съвременна, съвременна,
ама съвсем е ненавременна.

ЛОГИКА
Може да стои като чувал,
може да е лоша, нескопосана —
трийсет лева за нея съм дал
и я нося, защото е вносна.

Слав ДЕЛИСЛАВОВ

* * *

Взе го тя със удоволствие —
да й носи продоволствия.

Димитър КРЪСТЕВ

* * *

Щом е за връзки,
лъска и дъски.

Митко БЪРЗИЦОВ

СТ. ДИМИТРОВ

Отношение към цвеклото...

Ситни — дребни като камилчета

или продължение на коментара за това, защо лявото око на Осата се ококори учудено, а дясното погледна заплашително.

В миналия брой редакторът най-безотговорно ме лиши от повечко място за изказване, ама аз си го жилнах по едни части и той, от страх да не спомена нещо и за него, днес пак ми даде думата. Още тогава си бях сложила на мушката Строителната организация. Другарчетата оттам може би са си помислили, че съм ги забравила, но да прощават: аз забавям, но не забравям!...

Абе, бамбашка хора са това строителите! Проектите ли са им все криви, те самите ли са криви, но се вижда, че работата им е крива. Аз дип много не отбирам от вар и тухли, ама ще си кажа туй, дето го видях, па белким ми олекне и те се пооправят. Строят хората и не се шегуват — в делник и в празник, зиме и лете. Много къщи дигнаха и всичките ги боядисаха — де само с бяло, де със зелено или някакво друго мацало. Хубави къщи станали, знаете, но от бързане (нали горките почти винаги закъсват със сроковете) взели, че забравили да сложат тенекиени первази на прозорците. Пък може би така им се е харесало, може ли ги разбра? Както и да е, но станала тя, каквато станала. На дъжда хич не му пука от тази работа и си вали ли, вали. В резултат събраният по первазите прах се превръща на кал и под силата на водата започва да тече по бялата стена и я прави на бербат — като ми протекли от етаж до етаж едни чучурки, като ми оставили едни черни следи, да не ви разправям! Пък и вие сигурно сте ги виждали, нека кажем, на блок № 17 на улица „Г. Димитров“. Но всяко зло за добро! Така поне децата ще могат да видят какво е това ерозия, защото водата не само че мърси, ами свлича и мазилката.

Но за да не обвинят строителите и проектантите, че определям неоснователно работата им като крива, ще ги подсетя за още нещо. Решили са те да правят търговски комплекс насред Силистра и наистина го правят. Уж хубаво като го гледаш, но влезеш ли вътре, ще ти се откачи главата от чудене, как са могли да направят таквиз работи. Най-напред мислили да има там ескалатор, па после им хрумнало да го сменят със стълба и го сменили. Гледаш и отстрани — груба работа (зер това щяло да бъдат перилата на ескалатора), гледаш я отпред — глупава работа: отдясно — малко дете със зор ще се промуши, отляво — повече от метър до стената. Криво! Е, питам аз тогава, нямало ли е кой да види какво става там, преди да се излее бетонът? Или е имало, но е рекъл: „Карай да върви, то това е за декорацията!“

В този търговски комплекс е включен и гастроном. Туй, дето се вижда, е поизпипано (ако не се смята ремонтът на течащия покрив веднага след завършването на строежа), но туй, дето е за удобството на персонала, е карано през куп за грош. Направили са му баня, ама де да мога да видя кой и как ще се къпе в нея: точно под душа минават тръбите на парното отопление и ми става смешно, като си помисля, че вместо да мие човека, водата тях ще плакне. А той нека си стои мръсен и си въобразява, че се къпе така, както си въобразяват и строителите, че са си свършили работата добре.

Криви строители, ей! Сега пък заради тях редакторът не ми дава да кажа нещо и за „Комунални услуги“, защото съм била напълнила вече определените ми редове. Чакай, ще ги науча аз и тях и него следващия път!

Деосирал ОХО—БОХО

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 141 (1154) | Четвъртък, 8 декември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Младежки отклик на партийните решения

ВЧЕРА в салона на Окръжния народен съвет се състоя съвещание на окръжния комсомолски актив във връзка с разясняването и изучаването на решенията на Деветия партиен конгрес. Гости на съвещанието бяха първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов и Петър Велков, командир на Централния бригадирски щаб на ЦК на ДКМС.

Пред присъствуващите обширна информация за работата, решенията и значението на Деветия конгрес на Партията направи другарят Максимов. Той очерта големите задачи, които постави за разрешение от трудещите се през Петата петилетка Деветия партиен конгрес. В историята на нашата Партия, подчерта другарят Максимов, Деветият конгрес се явява най-представителният. Затова приетите от него решения са изява на творческата мисъл на Партията и народа, дело на колективния ум Конгресът направи равносметка и на изминатия път от Априлския пленум на ЦК на БКП досега.

Димитровският Комсомол винаги е бил единен и сплотен около Партията, деен нейн помощник. Поради това изпълнението на решенията на Деветия партиен конгрес е първостепенна задача за всяка комсомолска организация, за цялата младеж.

Първият секретар на ОК на Комсомола Йордан Танков разясни подробно мероприятията на Бюрото на Окръжния комитет на ДКМС за работата на комитетите и организациите за изпълнението на решенията на Деветия конгрес на Партията.

Вълчо РАДЕВ

Разнообразна дейност на читалищата

Наред с големите задачи за икономическото развитие на страната Деветият конгрес поставя важни и неотложни задачи пред всички идеологически учреждения, пред народните читалища — да използуват създадените благоприятни възможности за подигане на цялата културна дейност на много по-високо равнище. За внимателното им народните читалища, като важни културни институти, трябва да дават свой голям принос със своите многообразни по съдържание форма — библиотечна дейност, лекционна пропаганда, народни университети, художествена самодейност, литературни кръжоци, музейни сбирки, курсове за чужди езици — народните читалища играят важна роля за културното издигане и комунистическото възпитание на трудещите се, на младежта. През последните години тяхната база в окръга укрепна. Библиотеките им притежават 480 000 тома книги (почти два пъти повече в сравнение с 1965 година). На читателите през миналата година са раздадени за прочит 482 108 книги. Цялостно се разнообрази читалищната дейност, широко се разгърна движението за обогатяване на музейните сбирки. Нарасна броят на художествените колективи. Повиши се значително качеството на самодейните спектакли.

Разясняването на всеки показател от Директивите за развитието на народното ни стопанство през периода 1966-1970 година сега трябва да бъде основното съдържание на читалищната, масово-политическата и културно-просветна работа.

Вече настъпи най-подходящият период за разгръщане на богата и разнообразна културно-масова работа в читалищата.

Важен сектор в библиотечната дейност е работата с читателите. Поставянето на книгата в услуга на трудещите се налага да се организират повече подвижни библиотеки в стопанските дворове, фермите, строителните обекти; да се уреждат повече читателски конференции по различни въпроси на промишлеността и селското стопанство, вечери с най-различна тематика. Опитните вечери трябва да се използуват за обсъждане на книги, разказващи за опита на най-добрите производствени и др. необходимо е всяко читалищно ръководство, възползвайки от профила на населения пункт, системно със специалистите от ТКЗС, да организира и провежда читателски конференции с разнообразна селскостопанска тематика, за възпитанието на децата, за семейството, за патриотичното възпитание на населението и др. народните читалища трябва да вземат под своя грижа уредбата на клубовете на животновъда и да организират в тях разнообразни инициативи: подвижни библиотеки, водене на съревнователна табла, четене на вестници и списания, изнасяне на беседи и политически информации и др.

Специално внимание трябва да се обърне на бригадите за комунистически труд. Съвместно с тях трябва да се организират вечери, посветени на разпространението на хубавия опит, да се обсъждат книги и филми, да се изнасят беседи за другарството и трудовата дисциплина и др.

Читалищата си остават най-добри разпространители на книгата, ценители на нейните достойнства, популяризатори на нейните идеи и образи. Затова книжните фондове на библиотеките трябва да се обогатяват. Цялата политическа, научно-популярна и техническа пропаганда на читалищата чрез книгите зависи до голяма степен от техния подбор, от правилното комплектуване на книжния фонд. Затова назряване то на необходимите книги трябва да стане първостепенна грижа не само на читалищните ръководства, но и на цялата местна културна общественост.

Развитието на страната налага лекционната пропаганда да разширява непрестанно своя обсег на действие и да издига идейно-политическото си равнище. Главната цел на лекционната пропаганда през зимния сезон трябва да бъде най-широкото популяризиране постиженията на нашия народ в строителството на социализма и на решенията на Деветия партиен конгрес за изграждане на марксистко-ленински мироглед у трудещите се, за тяхното комунистическо възпитание и т. н.

Необходимо е във всяко читалище да се уреди кът на пропагандиста, в който освен конгресните материали и партийните решения всеки лектор и пропагандист да намери пълна информация за стопанското, политическото и културното положение на страната и района. В читалищните библиотеки трябва да се води информация на темите, които се изнасят от общинските и местните лекторски групи.

Съдържанието на лекционната пропаганда трябва да бъде свързано с развитието на страната ни по пътя към комунизма, с въпросите за повишаване производителността на труда, със зарибения проблем и др.

Сега при нашите условия трябва особено много да се активизират народните университети. Необходимо е да се даде широк размах на разпространението на политически и научни знания чрез живо слово.

Художествената самодейност играе важна роля за повишаване на културното и естетическо възпитание на населението. И затова непрестанно трябва да се повишава нейното идейно и художествено равнище. В предстоящия сезон читалищните ръководства трябва да съдействуват за организационното укрепване на художествените състави, за постигане на високи успехи от всички колективи.

Сега, когато предстои масовото изучаване на решенията на Деветия конгрес и на Директивите за развитието на народното стопанство, читалищата в окръга ще трябва да се включат най-активно в мобилизиране усилията на трудещите се, в организирането на богата и разнообразна културно-масова работа, с което ще откликнат на най-важните проблеми, които вълнуват населението от окръга.

Кооперативната промишленост в окръга изпълни годишния план

НА 6 ДЕКЕМВРИ предприятията от кооперативната промишленост в Силистренски окръг рапортуваха пред Партията и народа, че са изпълнили с 24 дни предсрочно плана си за 1966 година. Седемте кооперации произведоха готова продукция и извършиха промишлени услуги на населението за повече от 9 040 000 лева. До края на годината се предвижда преизпълнение на контролната цифра за продукцията със 700 000 лева. Този значителен успех е резултат на разгорялото се социалистическо съревнование за предсрочно изпълнение на плана за първата година от петата петилетка в чест на Деветия конгрес на БКП.

Най-важната задача, която решаваха кооператорите, бе усъвършенстването на производството и повишаването производителността на труда.

Почти във всички предприятия бяха доставени нови машини и се разшири използуването на електродвигатели. Така в ТПК „Добруджанка" — Силистра цехът за бродерия бе обзаведен с нови и високопроизводителни бродиращи машини, в цеховете на ТПК „Дунав" се разшири използуването на електроенергия, в ТПК „Метал" се доставиха нови стругове и се механизира производството на електрическите скари за изпичане на кебапчета и т.н. В резултат на това производителността на труда нарасна в сравнение с плана с 4 на сто и се снижи себестойността на продукцията и услугите.

Макар че в абсолютни цифри нарасна обемът на готовата продукция, през тази година бе направена решителна крачка в разрастването на промишлените услуги на населението. В сравнение с миналата година относителният дял на услугите нарасна с 8 процента, с тенденция за по-нататъшно увеличение.

Голям успех в производствената си дейност постигна ТПК „Добруджанка". Колективът й изпълни годишния си план с два месеца предсрочно. Силен тласък напред получи цехът за бебешка и детска конфекция. В началото на годината в него работеха 70 човека, а сега броят на производствениците достигна 170. Цехът за телена оградна мрежа даде 400 тона готова продукция при план 200 тона.

Характерно за тази година е, че кооперациите поставиха ударението върху укрепването на съществуващите цехове за услуги на населението. Повечето от тях бяха снабдени с нови машини и се увеличи броят на производствения им персонал. Затова в сравнение с миналите години новооткритите клонове са сравнително малко.

Добрата организация, новите машини, работата по повишаване квалификацията на производствениците и социалистическото съревнование осигуриха благоприятни финансови резултати. Всички кооперации изпълниха плановете си за печалбата и поевтиниха производството.

За производството през новата 1967 година навсякъде е извършена добра подготовка, която ще осигури ритмично изпълнение на плана още в първите дни на месец януари. Нека пожелаем на работниците от кооперативната промишленост още по-големи успехи през втората година от петата петилетка.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Един месец предсрочно

В съревнованието в чест на IX конгрес на БКП и за предсрочно изпълнение на петилетката преносвачите и превозвачите от агенция „Транс ред" — Тутракан изпълниха годишния план от 280 200 кв., като към 30 ноември извършената от колектива работа възлиза на 281 080 лв.

Голям дял в предсрочното изпълнение на плана имат превозвачите от бригадата на Петър Бъчваров. Тя извозва тръст и папур от блатото при с. Нова Черна. Ежедневното преизпълнение на задачата по извоза на този материал е постоянен показател. В съревнованието бригадата завоюва почетна грамота от ЦС на профсъюзите.

С високи трудови успехи се отличи и бригадата преносвачи с ръководител Борис Долгеров, работещи в ДАП — Тутракан.

А също така преносвачите и превозвачите от другите бригади на агенцията — Тутракан, благодарение на които се обезпечи своевременно извоза на строителни материали и стоки от Бръшлян до Поина.

Сега колективът на агенцията след като отчете изпълнението на годишната си програма, реши до края на годината да даде преизпълнение от 25 000 лв. и да увеличи печалбата.

Михаил ТОМОВ

Знай и умножавай традициите на своя народ!

Под този лозунг премина вчера окръжното съвещание по военнопатриотично възпитание на народа, организирано от Окръжния комитет на Комсомола, ОК на ДОСО, ОС на БСФС, ОС на БТС, Военното окръжие и други. В деловия президиум заеха места първият секретар на ОК на ДКМС Йордан Танков, председателят на ОК на ДОСО Димитър Желев, председателят на ОС на БСФС Иван Бочев, майор Белчев от Военното окръжие и др.

Доклад за изпълнението на решенията на Политбюро за военнопатриотичното възпитание на народа и по-специално на младежта и пионерите прочете Йордан Танков. Докладчикът разказа подробно за хубавите мероприятия в окръга, осъществени във връзка с военнопатриотичното възпитание. По-добре е била организирана работата с донаборната младеж. Голям успех е провеждането на окръжен събор на донаборната младеж, окръжен преглед за проверка на физическата подготовка на единадесетокласниците от гимназиите-донаборници и др.

На съвещанието станаха и много изказвания.

Накрая бяха приети подробни мероприятия за подобряването на работата по военнопатриотичното възпитание през 1966-1967 година.

Велислав РАЙКОВ

Не един читател идва през тези дни в библиотеката на Окръжна да си избере книга. Разбира се най-редовни са учениците...

Самолети кръжат

ЗА ДА натежат от плод житните класове и в кооперативните хамбари да постъпят по-големи количества зърно, не малък дял имат екипажите на четирите самолета, намиращи се на територията на окръга. Те извършиха предсеитбено торене на 124 000 дка земя, която се засява с пшеница.

Сега се извършва подхранване на поникналите есенници. Есента е благоприятна за осъществяване на тази задача. Над кипналите от влага, зеленеещи се вече кооперативни поля кръжат стоманените птици на селскостопанската авиация. С амониева селитра са подхранени повече от 36 100 дка.

Въпреки благоприятното време за подхранване на посевите на много места това мероприятие не може напълно да се извърши. Самолети и торове има, но липсват площадки за кацане и излитане на машините. Често трябва да се изчакват дни за изпръхване на почвата. В противен случай самолетите затъват и не могат да излитат. Необходимо е Управление „Земеделие" при ОНС да помисли за строителство на бетонни или асфалтови площадки на няколко места в окръга. Така ще се осигури непрестанна работа на самолетите.

И. МАРИНОВ

От голямо значение за правилното развитие на животните е поддържане на необходимата чистота в фермите. Затова всекидневно почистват боксовете и дворчетата, в които животните се хранят на открито.

Музикална вечер за Петко Стайнов

НА 1 ДЕКЕМВРИ се навършиха 70 години от рождението на именития български композитор академик Петко Стайнов — народен артист и лауреат на Димитровска награда. По този случай Окръжната библиотека при Образцово народно читалище „Доростол" в град Силистра организира музикална вечер.

Вечерта се състоя на 6 декември в салона на читалището. Пред любителите на музикалното изкуство лекция за жизнения и творчески път на академик Петко Стайнов изнесе Петър Карагеоргиев, диригент на хор „Седянка". Докладчикът подчерта, че въпреки своята слепота именитият музикант се домогва до големи постижения, като използува народни мотиви, а също създава прекрасни произведения по текстове на П. П. Славейков, И. Йовков, Н. Фурнаджиев, Т. Траянов и др. български поети. Лекцията беше изнесена на хубав стил и придружена със записи от изпълнения на най-хубавите творби на големия български композитор.

Н. НИКОЛОВ

Преработват тютюна

Кооператорите от село Калугерене обработиха 250 дка тютюн. Те се грижеха така за тази култура, че успяха да получат с 10 000 лева повече от плана.

Сега хората от бригадата на Махмуд Садъков елпенират и денкират тютюневите листа. Повече от половината вече са обработени.

На челно място в изпълнението на тази задача е звеното на Заид Берберов. Отличават се с добрата си работа Атиже Тахсинова, Иванка Лазарова, Сание Алиева и Хасан Халимов.

Салим АРИФОВ

Международна информация

РАЗВИТИЕТО НА ФРЕНСКО-СЪВЕТСКИТЕ ОТНОШЕНИЯ РАЗКРИВА НОВИ ВЪЗМОЖНОСТИ

МОСКВА, (ТАСС). „Френският народ разбира все по-ясно, че разширяването на съветско-френските отношения разкрива нови възможности за практическо осъществяване на общоевропейско сътрудничество на всички държави в нашия континент" — пишат специалните кореспонденти на „Правда" в Париж Николай Брагин и Борис Котов. Те публикуват в днешния брой на вестника статия, посветена на френско-съветските отношения във връзка с посещението на Алексей Косигин във Франция.

„Много признаци говорят, се изтъква по-специално в статията, че напоследък във френското обществено мнение са настъпили съществени промени в оценката на важността на неотложното разрешаване на проблемите на европейската сигурност чрез свикване на общоевропейско съвещание, както предложиха социалистическите европейски страни в Букурещката декларация. Сега тук стават все по-малко хората, които не разбират реалността на нашите дни: ключ за нормализиране на положението в Европа е сътрудничеството на всички европейски страни без изключение".

„Сега особено ясно се вижда, продължават кореспондентите, колко благотворен е пътят, по който е тръгнала Франция. Силна и независима Франция, която сама определя какво отговаря на нейните национални интереси, е важен фактор за международната и преди всичко европейската сигурност. Примерът на Франция има благоприятно въздействие за създаване на здрав климат на нашия континент".

В статията се подчертава, че френско-съветските преговори протичат в атмосфера на откровеност, взаимно разбирателство и крепнещо съгласие, които са така характерни за отношенията между Франция и СССР в сегашния етап. И макар че никой не ще започне да твърди, че позициите на Съветския съюз и Франция съвпадат напълно по всички международни въпроси, общността на интересите, която сближава френския и съветския народ, може да съедини нашите страни с още по-сърдечни и здрави връзки". (БТА)

Свалени още четири американски самолета

ХАНОЙ (ТАСС). Части от противовъздушната отбрана на Виетнамската народна армия свалиха вчера над територията на провинциите Йен Бай и Туен Куанг четири американски самолета.

Както съобщава Виетнамската информационна агенция, общият брой на американските самолети, свалени над Демократична република Виетнам, е вече 1 586. (БТА)

ДА НЯМА ИЗОСТАВАЩИ ЗВЕНА В ПАРТИИНАТА ПРОСВЕТА

Учебната година в Партията

ПОДГОТОВКАТА на новата партийна учебна година в Секуловския район беше по-добра в сравнение с миналите години. Преди всичко в центъра на политическата просвета, съобразно указанията на ЦК на БКП, са идеологическите дисциплини. В четирите села от района са изградени начални школи за политическа просвета и кръжоци по политическа икономия, комунистически морал, Устава на БКП и на тема „Наука, природа и знание", в който участвуват слушатели-турци.

Особено внимание бе обърнато на подготовката на пропагандистите. Те всички са с висше и средно образование. Двама участвуваха в организирания от Окръжния комитет на Партията през лятото семинар в Силистра. Повечето от пропагандистите са извършвали тази обществена дейност години наред и някои от тях получиха признание за своя упорит труд не само от слушателите, но и в окръжен мащаб. През тази година например Стефан Димитров беше награден от Окръжния комитет на Партията с екскурзия до Германската демократична република за едно с много други свои колеги от окръга, а Янаки Георгиев получи като награда грамота и книги. Сега, през новата учебна година, пропагандистите с още по-голям жар и опитност се заеха със своята благородна работа. Много хубаво е, че няма сигнали за проваляне на занятия по тяхна вина.

Общо школите и кръжоците в района са вече на пето занятие. Някои учебни звена обаче изостават. В с. Скала например кръжокът е на трето занятие, на второ занятие е кръжокът за слушателите-турци с пропагандист Февзи Бехчедов. Общинският партиен комитет организира проверка на повечето от досегашните занятия и е в течение с тези слабости. По негови указания бюрата на първичните партийни организации потърсиха сметка на онези комунисти, които не посещават редовно занятията и стават причина някои от тях да се провалят.

Необходимо е да се отбележи, че в някои учебни звена са включени комунисти, които са вече стари хора и им е трудно всяка седмица да посещават занятията. Това особено се отнася за жените. По-добре би било за тях да се организира лекция или пък да посещават просветните партийни събрания един път месечно.

Сега обаче е късно вече да се правят промени и се налага бюрата на първичните партийни организации и общинският партиен комитет да вземат мерки за създаване на такива условия, при които ще посещават занятията и по-възрастните комунисти. Не навсякъде например помещенията се отоплявят, както трябва, а това пречи на нормалната просветна работа. Трябва да се обърне също така сериозно внимание за навременното започване на занятията. На 24 ноември например някои учебни звена започнаха работа с около един час закъснение. При такова положение и тези слушатели, които идват навреме, си губят времето, отегчават се от чакане и следващия път също могат да отсъствуват.

Сега предстои изпълнението на много отговорна задача — изучаването материалите на Деветия конгрес на Партията. Общинският партиен комитет в с. Секулово трябва да вземе такива мерки, които ще осигурят стопроцентово присъствие на всички кръжочници. Не бива да се забравя, че решенията на Конгреса ще ни служат като ръководство за действие в продължителен период от време и задълбоченото запознаване на трудещите се с тях е от голямо значение за изпълнението на грандиозните задачи през петата петилетка.

Към общинския партиен комитет е изграден кабинет на обществени начала. Тази инициатива е много хубава. През новата учебна година кабинетът е развил известна дейност. Необходимо е обаче да се обзаведе за него една стая, в която пропагандистите да получават постоянна помощ при разясняването на някои въпроси и намирането на подходяща литература. Всъщност такава стая вече е определена в читалището и трябва да се ускори нейното обзавеждане.

Димо ИВАНОВ

НА ПАРТИЙНИ ТЕМИ

ИЗМЕНЕНИЯТА В УСТАВА ПОСТАВЯТ НОВИ ИЗИСКВАНИЯ

НОВИТЕ положения в устава на Партията, приети на Деветия конгрес, отразяват измененията, които настъпиха в живота на партийните органи и организации от Осмия конгрес досега. През този период и особено след Майския пленум на ЦК на БКП значително нарасна ръководната роля на Партията, подобри се политическата и организаторската дейност на партийните органи и организации, комунистите израснаха политически.

Измененията, които станаха в устава на Партията, повишават изискванията пред комунистите, произтичащи от задачите и перспективите, които начерта конгресът.

Сега ново уставно изискване е да се повишава научното равнище на партийното ръководство, да се издигне по-нататък политическата и организаторската роля на партийните органи и организации.

В приетата от конгреса резолюция по някои изменения и допълнения в устава се казва: „За да се повиши ролята на местните партийни органи като политически ръководства, към техните основни задачи да се направят следните допълнения:

а) Да насочват народните съвети, административните и стопански органи и организации, да контролират тяхната дейност и да им помагат в усвояването на правилния стил и метод на работа. Партийните органи не подменят административните и стопанските органи и организации, не допускат смесване на функциите на партийните и други органи и ненужно дублиране в работата;

б) Да изучават обективните процеси и явления в обществения и политическия живот, настроенията на трудещите се и техния практически опит."

Едно от най-съществените изменения в устава е премахването на кандидатския стаж. Сега, когато няма да се разчита на допълнителна проверка, първичните партийни организации трябва точно да спазват ленинския принцип за индивидуален подбор, като още по-продължително и по-непосредствено се запознават с морално-политическите качества на желаещите да бъдат приети в Партията, да проявяват по-голяма взискателност към тях. В партийните организации и занапред ще се приемат за членове най-съзнателните и предани на делото на комунизма, които проявяват най-висока политическа дейност, челници в материалното производство и специалисти.

Новото положение задължава градските и общинските партийни комитети по-отблизо да следят и правилно да регулират числения и социален състав на партийните организации, като от страняг допуснатите досега слабости.

Ново уставно положение е и това, че членовете на ДКМС, които желаят да встъпят в Партията, са длъжни да представят препоръка от градските и общинските комитети на Комсомола, която е равна на препоръката на един партиен член. Това обстоятелство повишава отговорността на комсомолските комитети за възпитанието на своите членове. Препоръка се дава на най-достойните комсомолци, които отговарят на качествата за член на Партията.

В устава се предвижда и удължаване срока за провеждане на годишните отчетно-изборни конференции на градските и общински партийни организации от една на две години, с което се осигурява по-голяма перспективност в дейността на комитетите.

Деветият конгрес на Партията реши да се запише нов член в устава, който дава право на Централния комитет да свиква национални партийни конференции. С това по-пълно ще се използва колективният ум и опит на Партията при обсъждането на назрели важни проблеми през времето между конгресите.

Някои изменения и допълнения са насочени към по-нататъшното укрепване на първичните партийни организации като основни клетки на Партията. В основните задачи на първичните партийни организации са внесени някои съществени допълнения. Сега уставът изисква от тях едновременно с организиране на агитационната и пропагандистка работа и възпитанието на трудещите се в комунистически дух да изучават настроенията на трудещите се и своевременно да дават отговор на въпросите, които ги вълнуват.

С друго допълнение от партийните организации се изисква своевременно да информират окръжния, градските и общинските комитети за настроенията, успехите, недостатъците и трудностите, които се срещат по места, за да им се оказва по-конкретна помощ.

Има някои допълнения и по задачите на партийните групи. Като се запазват начинът и звената, където се изграждат групите, в устава е добавено, че „основно тяхно задължение е да извършват разяснителна работа и да мобилизират силите на трудещите се при изпълнението на задачите".

Деветият конгрес прие решения, с които се внася по-голяма яснота във връзка с партийните наказания. Новото тук е, че сега уставът повелява за малки грешки и незначителни постъпки своевременно да се въздейства чрез другарска критика, предупреждение, обръщане на внимание и др. Това има съществено значение и насочва партийните организации към по-системна помощ на онези другари, които допускат слабости и грешки. Иска се да се проявява най-голямо внимание и другарска грижа не само при разглеждане на въпроса за изключване от Партията, а въобще, когато се налагат партийни наказания.

С практическото прилагане на новите изменения в устава още повече ще нарасне ролята на партийните комитети и първичните партийни организации и те още по-успешно ще решават поставените пред тях задачи.

Иван ЛАЛЕВ

Участниците в Петхилядния събор от Силистренски окръг преди тръгването им за Варна

Грижата за човека — първостепенна задача

НА ТОЗИ въпрос бе посветен денят на партийния секретар, проведен неотдавна в кооперация „Дунав". Преди да започне деловата работа, присъствуващите партийни секретари от предприятията и учрежденията в Силистра разгледаха самата кооперация, запознаха се с условията, при които работят самите работници. Партийното и стопанското ръководства бяха положили грижи за създаване на добри санитарно-хигиенични условия за работа. Навсякъде видяхме изрядна чистота и ред.

Секретарят на заводския комитет на БКП при кооперацията др. Дечо Марков изнесе доклад за опита на партийните организации в това направление. Той изтъкна, че инициативата на ГК на БКП да се разглежда този въпрос е помогнала много за оправянето на редица въпроси, които засягат хората не само в работата, а и в семейството и живота.

Още в началото на 1966 година партийният комитет на свое заседание е приел план-програма за подобряване индивидуалната работа с хората, за проучване на техните нужди, за оказване на материална и морална помощ, за битовото им устройване и т. н.

В кооперацията са постигнати добри успехи по подобряване организацията на производството и качеството на продукцията. Положени са грижи и за квалификацията на работниците. Проявява се нужното внимание към дългогодишните работници, към младите семейства. Използуват се разнообразни форми на материално и морално стимулиране. На най-нуждаещите се работници се отпуска парична помощ, организиран е крайморски лагер, в който желаещите прекарват своята лятна отпуска.

Полезна работа в това отношение се извършва и в бригадите за комунистически труд.

В доклада си др. Марков изтъкна, че въпреки постигнатите успехи не може да се каже, че в това отношение е направено всичко и е постигнато пълно задоволяване нуждите на работниците. В някои от клоновете на кооперацията има още много работа за подобряване условията на труда. В това отношение не се използват всички резерви за подобряване заплащането на работниците, ненапълно се използват и материалните и морални стимули. Много има да се желае още и по подобряване грижата на хората извън производството, за техните семейства.

Един от най-важните проблеми е и политическото възпитание на колектива.

Изнесеният доклад предизвика широко обсъждане. Изказаха се секретарят на общостроителния партиен комитет при Стройрайона Йордан Петров, секретарят на партийната организация при ДИП „Дунав" Георги Чолаков, партийният секретар при ДИП „Липа" Недко Христов, Кирил Иванов от ДИП „Добруджа" и др.

Всички другари бяха единодушни, че грижата за човека трябва да бъде най-главната задача за партийния работник, за всички комунисти. Изказалите се партийни секретари разказаха за интересни мероприятия, извършени в изпълнение на тази задача. Стана полезна обмяна на опит между партийните секретари.

След изказванията др. Милка Гинева, председател на кооперацията, отговори на зададените въпроси.

Накрая секретарят на ГК на БКП др. Георги Кардашев обобщи изказванията и даде ценни указания за работата на партийните комитети и организации по този много важен въпрос.

Ползата от провеждането на това мероприятие за градската партийна организация е голяма. Необходимо е обаче да се направи още по-добра предварителна подготовка. Хубаво е за напред на такива мероприятия да присъствуват и директори на предприятията и началниците на учрежденията, защото разрешаването на много от повдигнатите въпроси зависи именно от работата на административните ръководства.

Иван НЕДЕВ

„Какъв комунист съм аз"

На тази тема първичната партийна организация при отдел „Административно-организационен" към Окръжния народен съвет проведе неотдавна специално събрание. Два и половина месеца се готвиха комунистите от тази организация за събранието. Затова повечето от тях се изказаха.

Откровено, от сърце партийните членове разказаха как се трудят, как изпълняват служебните си задължения, говориха за участието си в обществения живот и какъв личен пример дават на безпартийните. И не само това — комунистът живее в даден квартал, има семейство, важно е какво поведение има и там, как възпитава децата си.

Проведеният разговор на кара всеки да се замисли върху себе си, върху своите постъпки и постъпките на другарите си. Събранието показа, че е намерена още една пътечка, която води до сърцето на всеки комунист, създадена е още една здрава връзка между него и партийната организация. А това спомага организацията да стане по-бойка, по-инициативна, да се засилва авангардната й роля.

Йовко МАРИНОВ

УЧИТЕЛСКОТО СОЦИАЛДЕМОКРАТИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ (1905-1913 г.)

Пред научната сесия по историята на Партията в Силистренски окръг

СЪЗДАВАНЕТО на социалдемократическа учителска група в Силистренски окръг е свързано с общото развитие на социалдемократическото учителско движение в България и участието на прогресивното учителство в класовите борби на пролетариата и в разпространението на идеите на научния социализъм и на марксическите педагогически възгледи у нас.

Острите борби между БРСДП (т. с.) и БРСДП (ш. с.) се пренасят с всичка сила и в средите на учителството, организирано в БУС. Двете течения — социалдемократическото и опортюнистическото — водят непримирима борба. Броят на народните учители, прегърнали марксическите идеи като свое кръвно дело, расте навред. Преследванията, уволненията не ги плашат. Те все по-открито разобличават ръководството на съюза като чуждо на професионалните и класовите интереси на самото учителство.

Съвсем очевидно става, че работата на учителските социалдемократически групи вътре в самите дружества се натъква на все по-сериозната съпротива на упорито провеждания общодемократически курс от страна на съюзното ръководство. ЦК на БРСДП (т. с.) решава учителите-социалдемократи да напуснат БУС и да се организират в своя учителска социалдемократическа организация.

На 16 и 17 април (29 и 30. IV) 1905 г. по време на великденската учителска ваканция се провежда учителска сбирка на учителите-социалдемократи.

На сбирката се изнася доклад за работата на всичките 49 кръжоци, които са работили през годината за повдигане класовото съзнание на членовете и са водили системна агитация и пропаганда сред народното учителство. Разглежда се проектоустав, отношението на социалдемократическата организация към работническата социалдемократическа партия, ОРСС и БУС и по печатния орган „Учителска искра".

Между първите групи-учредителки е била и Тутраканската учителска социалдемократическа група, основана на 18 май 1905 г. със секретар Васил Бъчваров, основен учител в с. Зафирово (Сарсънлар), член на БРСДП (т. с.), родом от гр. Силистра. В основната група участвували (към 3. XII. 1905 г.) 12 члена (Васил Бъчваров, Ценка Илиева, Георги Славчев, Йорданка Славчева, Йонка Икономова, Цена Стефанова, Никола Кръстев, Иван Митанов, Никола Чолаков, Братован Илиев, Дойчин Петров (БРСДП) и Гица П. Робова).

Поради слабото влияние на учителите-социалдемократи в Силистра през 1905 г. не се е създала учителска социалдемократическа група. Това става през 1906 г. след усилена пропаганда за спечелване на една част от учителите, които идейно не са били достатъчно оформени, а други са били под влияние то на съюзистите общоделци.

На 25 и 26 декември 1905 г. през време на „Коледната конференция" е бил избран във Временното управително тяло делегатът на Тутраканската учителска социалдемократическа група Никола Кръстев, който е бил без пълномощно, но защитил партийния курс в учителската социалдемократическа организация.

След завръщането му групата изслушва отчет и взема резолюция, подписана от всички членове, в която се осъждат действията на анархо-либералите Ралев и Герасков.

От създаването до конституирането си през новата учебна 1905-1906 г. Тутраканската учителска социалдемократическа група развива активна организационна и пропагандна дейност пред учителите и работниците-занаятчии в града и селата. Редовно се провеждат организационни и просветни събрания, като се изнасят реферати върху „Диалектическия метод", „Отликите на социалдемократическата учителска организация от българския учителски съюз", „Социалното положение на народния учител" и др. Въпреки трудните условия за работа — мизерни заплати и нередовното им изплащане, като първа последица от „великото дело" на министъра Шишманов, преследване на учителите-социалдемократи от страна на властта и всевъзможни обвинения по техен адрес от учителите-съюзисти (широки социалисти), наричайки ги „червеноризци", „анархисти", „рушителите на държавата" и пр. социалдемократическата пропаганда все повече се засилвала.

Учителят-социалист П. А. Токушв от с. Белица е бил арестуван в Тутракан затова, че не е позволил на трима офицери от Русенския гарнизон, дошли в селото и подтиквани от местните селски дерибеи, да влязат в неговата стая да пренощуват и да го оскърбяват.

Учителската социалдемократическа група изразява протест против азиатските нрави на „мусовите чеда". Малко по-късно на въпросния учител-социалдемократ му бил съставен акт от тутраканския околийски началник, защото не си свалил шапката и пушел, когато е наблюдавал религиозно шествие. По този начин той нарушил чл. 482 от Наказателния закон, според който обвиняемият трябва да бъде запрян 15 дни или да плати глоба 50 лв.

Огромен тласък за подем на работническото движение дава първата руска революция от 1905-1907 г. Тя повдига борческия устрем на работническата класа. Правителството взема все по-крупни мерки срещу борещите се — арести, побоища, заплашвания с военен съд и др. Раздвижването сред работническата класа дава отражение и сред държавниците наемници — служителите и учителите, които издигат свои искания от икономически и политически характер.

Принципът на така наречения „неутралитет" на БУС служи да насочи и организира учителите с общоделски разбирания на още по-безпринципна борба против учителите-социалдемократи, които все по-открито разобличават ръководството на Съюза като чуждо на професионалните и класовите интереси на самото учителство.

На едно заседание на дружеството на БУС в гр. Силистра учителят-социалист др. В. е изнесъл реферат по „Социалното положение на учителя", като правилно е обосновал въпроса, че учителят е пролетарий и неговата съдба е свързана със съдбата на работническата класа. Учителят г. Г., представител на широкия социализъм в Доростол, отхвърля това определение, като заявява: „Учителят може да бъде пролетарий само по нужда, а не по обществено положение... Никой няма право да нарича учителя пролетарий (макар и той да гласува заедно с работническата класа)..." След това той се учудва как държавата търпи тези „анархисти" (учителите-социалдемократи).

В началото на 1906 година учителите-социалисти активизират своята дейност в гр. Силистра. Учителят П. Стойчев многократно е изнасял реферати пред публични събрания (учители, работници, служители), в които доказва, че спада към пролетарската класа, като пояснява на слушателите си онези особености, които отличават учителството от индустриалния пролетариат; охарактеризирвал особеностите на учителската социалдемократическа организация, с които се отличава от работническите синдикати по отношение начините на нейната борба; изказва увереност, че учителската социалдемократическа трябва да влезе в организационна връзка с партията, защото силата на учителската организация е в силата на партията на работническата класа и др.

През октомври 1906 г. група от 7 души учители, които преди това поздравяват I конгрес на

(Следва)

Жечка Христова работи като бобинарка в тъкачния цех на ДИП „Добруджа". Тя е една от много добрите работнички. Достига 155 на сто изпълнение на нормата.

НА СНИМКАТА: Бобинарката Жечка Христова по време на работа.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

НАЙ-ДОБРАТА

И ТАЗИ заран Ревасие Ахмедова стана рано. Часовникът я събуди в четири часа. Набързо се подготви и излезе от къщи. Както всеки ден, така и днес тя трябваше да събуди някои свои колежки-доячки от краве-фермата на с. Чернолик. За това те я наричаха ранобудната

След малко, събрани в група, те прорязваха тъмнината на ноемврийското утро, отправени към фермата. Движеха се бързо и без много приказки. Като наближаваха към стопанския двор, групата им постоянно се увеличаваше с нови доячки, идващи от други краища на селото.

Другарките на Ревасие изпълниха обора с бодри по движквания. Те се заловиха да почистят помещението, да разнесат сутрешната дажба на животните.

Не мина и половин час дори, а животновъдките бяха готови за сутрешното доене. Те присягаха към напращелите вимета на отпочиналите крави и в съдовете зашумя топло мляко. И пак най-сръчна от всички беше Ревасие. Младата жена е не само най-ранобудната, но и най-пъргавата между доячките.

Както повечето от другарките й, така и Ревасие е привързана от малка към животните. Затова, когато стана време да тръгне на работа в стопанството, тя не се поколеба в избора си. Стана кравегледачка, макар че беше още твърде млада за такава нелека работа. Нежните й ръце лесно се изморяваха. Не беше свикнала да се справя с доенето на 15-те животни, които й зачислиха. По-старите доячки не останаха безучастни към Ревасие. Помагаха й. Учеха я. Особено леля Айше—най-опитната между жените във фермата тогава. Тя умееше да отгатва мъката на девойката. Усещаше кога ръцете й отмаляват и веднага й се притичаше на помощ. И досега Ревасие й е благодарна.

Така измина една година от живота на младото момиче. То напусна за известно време фермата, но любовта към кротките, мили животни отново я върна при тях. Сега тя се зае още по-сериозно за работата си. Трудолюбието и непреклонността пред трудностите скоро наредиха Ревасие между първенците. За три години тя успя да спечели симпатиите на всички. Всички я обичат. Уважават нейния неуморим труд, волята й да постига все по-големи успехи. И Халил Аптулов — бригадирът на животновъдите, съвсем справедливо я сочи за пример, защото тя остави далеч зад себе си миналогодишните първенци.

Сега младата доячка е в съревнование с Разие Бейтиева, Кадрие Ахмедова и Айше Абтулова. Доскоро те бяха първенци на фермата, но Ревасие оспорва първенството им. Та тя изпълни годишния си план още в началото на ноември. Предаде 36 т мляко и до края на годината ще надои още стотици литри мляко над плана.

. . . Ревасие премести столчето си по-близо до една от своите любимки:

— Ако всичките ми крави са като „Канела", двойно ще преизпълня годишния си план. Хубаво мляко ми дава тя.

Доячката погали животното и обгърна с поглед гюмовете. Беше доволна. И сега бе надоила повече от 50 л мляко. До края на деня неговото количество щеше да се утрои. А така ще бъде и утре. Всеки ден ще носи нова радост на най-добрата доячка.

Зия ИСМАИЛОВ

Пред люпилната кампания

През миналата година люпилнята в град Тутракан даде на окръга 53 000 пилета в повече от годишния план, който предвиждаше 570 000 пилета. Тази година колективът на люпилнята трябва да осигури за нуждите на стопанствата от окръга 750 000 пилета. Новото задължение е значително по-голямо от миналогодишното. Но малкият сплотен колектив, създадените добри условия и натрупаният опит са сигурна гаранция за успешно изпълнение на поставената пред предприятието задача.

До месец октомври тази година дейността на люпилнята се ръководеше от ДЗС „Янко Забунов". А сега тя е подчинена на ОКС. С това значително се подобри организацията на работата. За бъдещата дейност на люпилнята не по-малко ще спомогне прокараният нов път, специалната кола за пренасяне на работниците, подготовката на необходимия инвентар, набирането и обучаването на жени, които ще работят през новия люпилен сезон.

Голям дял за постигането на всички успехи на люпилнята в град Тутракан има ръководителката й Гинка Минчева. За десетте години, през които тя работи на тази длъжност, е усвоила значителен опит, който й помага много добре да организира работата. Тя също така се занимава с обучението на новопостъпващите тук работнички.

Няма съмнение, че и през тази година, като имаме пред вид добрата подготовка, която е извършена досега, люпилнята ще изпълни успешно своя план. В близките няколко дни в инкубаторите ще бъде заложена за люпене първата партида яйца.

Валентин МАРИНОВ

Съхраняват лозовите пръчки

ТКЗС в с. Сребърна е едно от стопанствата в нашия окръг, които произвеждат вкоренени лози, необходими за засаждането на нови лозови насаждения. Сега наред с другите работи, които имат да вършат, лозарите от стопанството се занимават с подготовката на извадените вкоренени лози за презимуване.

Кооператорите от лозарската бригада на Георги Иванов подготвиха специални землянки, в които зазимиха 60 000 вкоренени пръчки. Те вземат необходимите мерки да ги предпазят от измръзване и от нападение на различни заболявания.

Марин СЕРТЕВ

УСИЛЕНА РАБОТА СРЕД ЛОЗЯТА

ТКЗС—БЕЛИЦА е между тези стопанства в окръга, в които лозарството тепърва се развива. За сметка на това обаче ръководителите, специалистите и всички кооператори, заангажирани в него, полагат големи усилия за правилната обработка на наличните 786 дка лозя.

Сведенията на Окръжния народен съвет показват, че стопанството е на първо място по подготовката на лозята за зимата. Добрите резултати идват като естествена последица от неуморния труд на хората, които въпреки лошите климатически условия правят всичко възможно за правилното изпълнение на тази важна задача.

Кооператорите от селата Белица и Варненци, които обработват по 50 дка лозови насаждения, са извършили вече резитбата и загребването им. Не изостават в своята работа и другарите им от с. Шуменци. Те са извършили резитбата на 600 дка и загребването на 490 дка лозя.

Един от най-добрите резачи е звеновод Стоян Йорданов. Той организира качествена резитба в с. Белица. И в другите бригади тази отговорна задача бе поверена на най-опитните лозари. Тяхната работа се ръководи и контролира от главния агроном на стопанството — др. Илия Ганев. Той организира и пръскането на лозовите насаждения против бактериини заболявания.

Работата сред лозята в ТКЗС — Белица е към своя край. Това ще осигури на стопанството добра гроздова реколта през идущата година.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Фуражният цех на ТКЗС Срацимир снабдява със смески много ферми в окръга.

На снимката: Кооператорите Господин Георгиев, Петър Шопов, Стоян Лаков и Енчо Илиев ронят царевица за нуждите на цеха. Всеки ден те подготвят по няколко тона зърно.

РЕЗУЛТАТИ, КОИТО РАДВАТ

За доячите от ТКЗС с. Стефан Караджа производствената година завърши преди повече от месец. Тогава те изпълниха годишния си план за млеконадоя. Така те удържаха с чест даденото пред Партията обещание да посрещнат нейния Девети конгрес с изпълнен годишен план.

До края на ноември от трите кравеферми на кооператива е получено 958 т мляко, докато според плана до края на годината се предвиждаше да се получат 812. Такъв голям успех доячите от кооператива в с. Стефан Караджа не са постигали никога досега.

Добрите резултати се дължат най-вече на системната и целенасочена работа на доячите от трите ферми за изпълнение на поетото обещание. Всички те още от началото на годината заработиха с голям трудов ентусиазъм. Полагаха много грижи за доброто хранене на животните, за спазването на хигиенните изисквания, за съблюдаването на дневния режим. Ръководството на стопанството и специалистите следяха отблизо работата във фермите и оказваха помощ на животновъдите там, където беше нужно. Голямо внимание обърнаха на осигуряването на зелен конвейер за кравите, откъдето се постигна висок и постоянен млеконадой през цялата година.

С настъпването на есента и намаляването на зелената храна животновъдите пристъпиха към обработката на фуражите. Засега, на ред с другите фуражи, на кравите се дават меласирани какалашки.

И в трите кравеферми на кооператива почти няма дояч, който да не си е изпълнил годишния план. Сравнително най-голямо изпълнение обаче имат доячите от фермата на с. Преславци с ръководител Демиран Сюлейманов. При план 488 т те са добили 596 т. В техните редици се намира и първенецът на стопанството Максуд Назифов, който при план 37 т е надоил вече 52,5 т мляко. На второ място е неговият колега Мухарям Асанов, надоил 38 т при план 27 т. Най-много мляко — 54 т е добил Георги Алуминов — дояч от фермата на с. Осен. Според процентното изпълнение на своя план той не е първенец, защото бе предвидено да добие 51 т мляко. За своя труд и за получената голяма продукция обаче този трудолюбив дояч заслужава уважението както на своите колеги, така и на всички кооператори.

Животновъдите от кравефермите на ТКЗС — Ст. Караджа водят борба не само за преизпълнение на плана за общата продукция. Тяхната цел е да направят отрасъла, в който работят, рентабилен. И в тази насока те постигнаха добри успехи. Чрез използуването на евтини фуражи се осигури чувствително намаляване на материалните разходи.

В резултат на преизпълнението на плана за общата продукция, както и от намаляването на материалните разходи се стигна до намаляване на планираните загуби. По предварителни данни се очаква говедовъдството в стопанството да приключи годината с известна, макар и неголяма печалба.

Емил ПРАХОВ

Обновено село

ШЕСТ месеца село Калугерене потъваше до пояс в калта, а през останалите шест месеца на годината се чистеше от нея. Така беше по-рано. Сега положението е съвсем друго. Улиците му приличат вече на градски. Площадът в центъра на селото е покрит изцяло с базалт. Благоустройствените мероприятия буквално настъпват срещу калта — метър по метър. Където няма чакъл, има поне от едната страна базалтови плочки.

Нови къщи, нови улици, нови градинки, нови чешми. . . А организацията на труда в кооперативното стопанство е достигнала до своята устойчива зрелост. Всеки знае какво се иска от него, и го прави без драми и вълнения.

Хората свикват с новото и хубавото. И се стремят да направят живота си още по-хубав, селото си още по-красиво.

Такова е обикновеното турско село Калугерене — с тъжно минало и светло бъдеще.

Раиф ЮМЕРОВ
ученик от X клас

Сава Велинов е един от добрите застрахователни деятели от Силистра. За безупречната му работа по събирането на застраховките той бе награден неотдавна със значката на ЦСПС, учредена по случай Деветия конгрес на Партията.

НА СНИМКАТА: Управителят на Окръжния клон на ДЗИ Тодор Кондов поздравява Сава Велинов при връчването на значката.

ПОПИТАТЕ ли за бай Стефан тенекеджията от Тутракан, и малките деца ще ви ориентират къде работи. Малко са онията тутраканци, които не го познават. Та бай Стефан упражнява занаята си в Тутракан вече 40 години. През последните десетина години е отговорник на тенекеджийския цех на Промкомбината.

ПРИ СЪРЦАТИЯ МАЙСТОР

Може би дял за познаването му не само от тутраканци, а и от населението в околните села има и самият той. Когото и да срещне, ще го поздрави, ще се заприказва с него, понякога ще се пошегува.

Но бай Стефан Хараламиев никога не обича да отлага днешната работа за другия ден. Всякога се стреми да поправя донесените съдове качествено и с вкус. Затова и при него идват много повече клиенти, отколкото при останалите тенекеджийни работилници в града.

. . . И днес старият майстор е в работилницата, където е необичайно тихо. На него и на двамата му помощници Петър и Никола предстои да отидат и покрият с ламарина едно павилионче. Макар вече да е готов да тръгне, принуден е да остане за малко още в работилницата, защото са дошли нови клиенти.

Та в работилницата може да видите напълно ремонтирани кофи за вадене на вода от кладенци, нови тавички за печене на хляб. Не липсват и печки — стари, донесени за ремонт.

— Сега настъпва зима и повече се сещат за нас. Затова е тесничко тук — скромничи или по-скоро се шегува старият майстор, все още жизнерадостен, възпълничък, с побелели коси.

Всъщност в цеха поправят не само печки, кофи, но и улуци, ракиени казани, кофпомпи, изработват се аспирации за семечистачните машини, аспирации за хлебозавода. Само последния месец са изработили стотици тавички за хляб, лейки за зареждане на машини с горивo, извършили са ремонти на много повредени предмети.

Трудолюбивите работници от цеха достигат високо изпълнение на трудовите норми. Ежемесечно изпълняват плановете си средно 120 на сто. През някои месеци постигат и 130 процента.

Старият майстор Стефан Хараламиев влага цялото си умение и старание. Защото обича професията си. Пък обичат го и помощниците му, старят се да бъдат като него. Уважават го и хората от града. При него идват и от по-далечни села. Така е, когато майстор се прочуе с майсторлъка си.

Викентий ДУКАНОВ

Писма на читателите

ЗАЩО НЕ СЕ ОСИГУРЯВА РЕДОВЕН ПРЕВОЗ ЗА РАБОТНИЦИТЕ?

ПОЧТИ всяка заран на автобусната спирка до ресторант „Албена" в Силистра работниците са принудени да чакат автобусите повече от половин час.

През летните и есенните дни пътуващите до индустриалната зона на Силистра не обръщаха голямо внимание на закъснението. Ала сега сме вече зима. Става все по-студено и не е желателно работниците да чакат сутрин толкова много рейсовете на ДАП, за да ги превозят до предприятията. Много сутрини работниците се мъчат по някакъв начин да стъпят поне с единия крак в тъй препълнения автобус.

Смятам, че е крайно наложително ръководството на ДАП в Силистра да помисли за превозването на работниците до предприятията, защото много често заради закъсненнето на колите хората закъсняват и за работа. Нима заради неуредиците на ДАП трябва да страда работата в производствените предприятия.

Д. НИКОЛОВА

НЕКА ЕДИН ОТ РЕЙСОВЕТЕ ЗА ВАРНА ДА МИНАВА ПРЕЗ СРЕДИЩЕ

Село Кайнарджа отстои на тридесет километра от Силистра и се намира в близост до пътя Силистра—Варна през с. Средище. Много от жителите на селото желаят да пътуват до гр. Варна. Но едно такова пътуване им струва много време. Затова не е ли възможно поне един от пътуващите три автобуса за Варна да минава по пътя през с. Средище и да се връща по същия път. Така ще бъдат обслужвани повече пътници от селата на Силистренски окръг, които ще могат да пътуват директно за гр. Варна и обратно.

Ние смятаме, че това предложение е уместно и в най-скоро време ще намери разрешение.

Мария ХРИСТОВА
Иван ДОБРЕВ
Димо БОНЕВ
Неделчо ТОНЧЕКЛИЕВ

Пламенен радетел и първоучител на българите

Худ. Йордан МАРИНОВ

1050 години от смъртта на Климент Охридски

Иван Вазов

Българският език

Език свещен на моите деди,
език на мъки, стонове вековни,
език на тая, дето ни роди
за радост не — за ядове отровни.

Език прекрасен, кой те не руга
и кой те пощади от хули гадки?
Вслушал ли се е някой досега
в мелодията на твойте звуци сладки?

. . . . . .

Ох, аз ще взема черния ти срам
и той ще стане мойто вдъхновенье,
и в светли звукове ще те предам
на бъдещото бодро поколение;

ох, аз ще те обриша от калта
и в твоя чистий бляск ще те покажа,
и с удара на твойта красота
аз хулниците твои ще накажа!

ИМА един българин, чието име вече десет века и половина живее в съзнанието на поколенията. Имената на малките хора умират с физическата смърт на носителите им. Над имената на големите времето няма власт.

Защо името на Климент Охридски е за нас светиня? Защото е първият наш писател, който пише на български език? Защото е първият учител и педагог? Защото продължи делото на братята Кирил и Методий на българска земя? Защото помогна да се укрепи държавата на Борис и Симеон? Защото е провъзгласен за светец?

За нас е по-важно да не забравяме, че има един българин, който научи нашите пра-пра-прадеди да четат и пишат, да облагородяват дървета, да облагородяват сами себе си. Един българин, за когото учените-славяноведи още спорят дали е българин, или панонски славянин, или пък — грък?! Ние не знаем нито мястото, нито годината на раждането му. Исторически те паметници сочат само година на неговата смърт — 916 година. Като се има предвид, че е живял до дълбока старост, може да се предположи, че е роден към 840 година.

Когато четем или говорим за него, в съзнанието ни изплува една покъртителна картина: неколцина мъже-славяни, одрипавели, пребити и гладни, с последни сили вървят към обетованата земя — България.

„...закопнели за България, за България си мислели и се надявали, че България е готова да им даде спокойствие". (Из Пространното житие от Теофилакт).

Тези мъже са учениците на Кирил и Методий. След смъртта на Методий (885 г.) князът на Моравия Светополк под влиянието на немското духовенство прогонва славянските просветители.

Има един българин...

Сред тях е и Климент. Завърнал се в България, той не остава да работи в столицата Преслав, а заминава в отдалечения Охридски край, който вече е в границите на българската държава. Макар и да е вече петдесетгодишен, той е изпълнен с неизчерпаема енергия и работи още около тридесет години за културното издигане на своя народ.

Въпреки религиозния характер на творчеството и дейността му ние не може да не се преклоним пред паметта на този голям културен строител, който пренебрегва царския двор пред родния си край, където става учител и основава голямо културно средище — Охридската школа.

Борис го цени високо и нарежда на управителя на областта, Домета, да му създаде всички условия за работа. Симеон го назначава за пръв епископ „от български род". Но големият творец никога не мечтае за висок пост. Климент Охридски два пъти подава оставката си като епископ, но Симеон не я приема.

Най-голямата заслуга на този голям българин, чието име носят днес редица училища, както и Софийският университет, се състои в това, че създава славянско училище и че изхвърля гръцкия език от църквата, училището и книжнината, заменяйки го с български.

Не по-малко значение имат и неговите творби — поучителни и похвални слова. Климент е автор на похвалното слово за Константин — Кирил. Предполага се, че двете житийни биографии на Кирил и Методий са написани от Климент Охридски.

Известни са редица поучения и похвали, които не са подписани от Климент, но се приписват на него поради близост в стила. Но трябва да се има предвид, че Климент имал мнозина последователи или, направо казано, подражатели... Епигони са съществували през всички времена.

От църковния амвон Климент произнася своите пламенни, животворни слова. Той поставя началото на българското ораторско изкуство.

Неговите слушатели са прости, неграмотни хора. С живо слово той вселява в душите им силния български дух, който остана несломен през вековете!... Защото има един българин, за когото учените още спорят дали е българин, или панонски славянин, или пък грък?!

Симеон МАНОЛОВ

Знаме на националното ни достойнство през вековете

ТРУДНО можем да си представим цялата стара българска книжнина без огромното дело на Климент Охридски. Той е най-видният от учениците на Кирил и Методий, от малък ги е съпровождал почти навсякъде и е един от най-начетените им последователи. Неговото дело е дело от общославянски характер — освен че подготвя хиляди ученици, разпространяващи езика и писмеността на славяните, той е изтъкнат книжовник като писател, книжовното дело на когото лягат в основите на цялата старославянска литература.

Климент Охридски е славянин по произход. Неговото дело е оставило значителна следа в съзнанието на населението от Охридската област и житиеписците Теофилакт и Димитър Хоматиан не един път и не на едно място в житията си посочват това. Пък и самият факт, че след като пристига в България, той не се установява в Преслав, а заминава в предполагаемото му родно място, е още едно доказателство за действително славянския му произход.

Истинското му име не е известно. От ранна възраст той следва великите славянски учители, взема участие във всичките им дела. Образованието си получава като техен ученик. От тях е усвоил гръцкия език и гръцкото образование, но като истински славянин той е усвоил един от първите славянското писмо и четмо, ставайки по-късно техен въодушевен защитник и разпространител.

Климент е член на групата, която солунските братя вземат със себе си, заминавайки в Моравия при княз Ростислав. Той ги придружава и при отиването им в Панония при княз Коцел, и на събора във Венеция, заедно с тях е при заминаването им за Рим. Той е един от учениците на братята, които са получили свещенически сан в Рим. По всяка вероятност той е приел тогава името Климент — името на великия Херсонски светец, чиито мощи Кирил открива и запазя със себе си в Рим.

И в Моравия, и в Панония, особено след смъртта на Кирил, той като пръв сподвижник и любим ученик на Методий развива още там голяма учителска дейност. Освен това помага на Методий в преводаческата му работа и в създаването на първите оригинални произведения на старобългарски език.

Условията за работа в Моравското княжество стават все по-непоносими. След смъртта на Методий, Климент заедно с Горазд — друг предан ученик на братята, оглавяват борбата против засилващото се немско влияние в Моравия. Новият княз Светополк и новият папа Стефан V са на страната на немското духовенство и делото, толкова години и с такъв труд създавано, започва да изчезва. В ожесточената борба немските духовници начело със своя епископ Вихинг привличат Светополк на своя страна и започват безогледно преследване на учениците на солунските братя. Най-видните от тях са оковани и хвърлени в тъмница, другите изгонени от държавата, продадени в робство и т. н. След дълги мъчения и изневерства те са прогонени от Моравия. Климент, Наум, Сава и Ангеларий с запътват към България, която в този исторически момент е имала голяма нужда от делото им. Борис ги посреща с почести и им създава всички условия за книжовна и просветителска дейност.

Климент не се задържа дълго в Борисовата столица и заминава за Охридската област, където развива една изключително богата, плодотворна и активна дейност. Той събира и обучава ученици от всички възрасти, за седем години са обучени над 3 500 ученика. От тях той прави духовници, учители, свои помощници, свещеници и пр. По-късно, по времето на Симеон, той става епископ — първия славянски епископ, и, извикал Наум да го замести, се отдава на по-широка културна, строителна и книжовна дейност. Построява в Охрид манастир, построява две черкви, написва множество съчинения.

В Югозападна България Климент създава това, което неговите велики учители и техните последователи не можаха да създадат в Моравия: славянско училище и подготвени за черквата и училището свещеници и учители. Гръцкият език се изтласква от черквата, от училищата, от книжнината. Нараствала народностната култура, нараствало националното и държавното самочувствие, нараства и мощта на Симеоновата държава. Не случайно Симеон два пъти се среща с Климент, преди да започне победните си походи срещу Византия.

В зората на самостоятелното културно развитие на българския народ Климент Охридски създава произведения, не изгубили силата, блясъка и въздействието си през цялото Средновековие и оплодотворили сродните славянски литератури. Цели десет столетия неговата дейност на писател и проповедник остава жива и плодоносна. Той написва голям брой поучителни и похвални слова, превежда най-важните християнски книги, създава много служби за празници, псалмопения и др. С жив, образен език, език близък до народния, той написва двете биографии на великите славянски учители. И трябва да кажем, че тяхното безсмъртие във вековете се дължи именно на житията, които Климент им е съставил. И ако те хвърлиха семето, Климент беше този, който подготви почвата, посади дървото и го отгледа. Дървото на националното ни и културно самоосъзнаване, издържало няколковековни опити за асимилация. В това отношение делото на Климент Охридски, като строител на българската култура и език, като пръв създател на българската просвета е вечно!

Н. ЗЛАТЕВ

Рисунка проф. Д. ГЮДЖЕНОВ

21 години с неговото име

Училище с богати традиции още от миналото, от неговото създаване до днес. Първа гимназия — Силистра е била истинско огнище на просвета и култура в продължение на години.

През годините на фашистския терор, през румънско време, изживяла неколкократно нерадостната съдба на изгнаничеството, местена от град на град, гимназията успя да запази своя облик не само като институт за истински знания, но и като разсадник на борчески, патриотичен дух, като огнище на българщината. Първа гимназия възпита много свои потомци, заели достойно място в науката, изкуството, медицината, спорта, в обществения живот като Дочо Михайлов, Борис Колев, Йордан Йорданов.

И днес тя изпраща в живота хора, получили солидна подготовка и въоръжени с комунистически мироглед, хора, строители на желания комунистически свят.

На днешния ден ученици и преподаватели, обхванати от радостна възбуда ще отпразнуват 1050 години от смъртта на своя патрон Климент Охридски. Отрано административното ръководство, ръководствата на учителската, партийната и комсомолска организации обсъдиха план за тържественото отпразнуване на тази годишнина. Деветокласниците, под ръководството на преподавателя си по литература Борис Павлов, готвят монтаж, посветен на делото на големия славянолюбец; физкултурният колектив, завоювал не един път призови места на републикански състезания, ще се представи също със своя продукция. В чест на празника е утвърдено знаме-отличие — „клас първенец". Кой ли от класовете ще го спечели, като се имат предвид сериозните показатели?

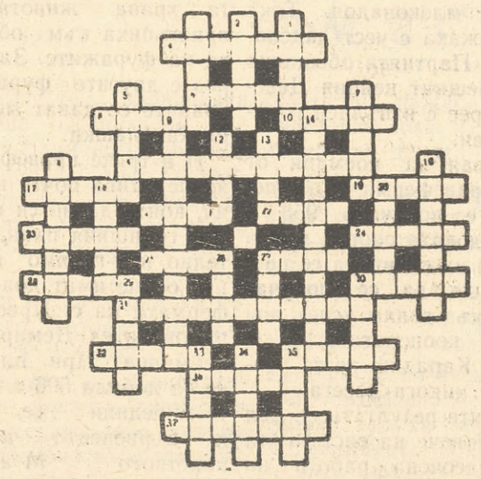
Не са малко и младите творци — хората, изпитали мъката на словото. Те вече са представили за литературния конкурс своите първи творчески опити с тематика за родното училище и за патрона на гимназията. Те също ще чакат своята „присъда" и признание. Защото за начеващия творец няма нищо по-важно от моралната награда, така необходима за младия художник.

В неделя, в салона на театъра, се проведе една чудесно осъществена инициатива — конкурс-викторина на тема „Какво зная за историята на родното училище и за неговия патрон Климент Охридски". Всеки клас е определил петорката, своя отбор, своите представители, които ще защитават честта му на „знаещ" по зададените въпроси.

Отбор след отбор пред журито минават IX-те, X-те и XI-те класове. Колко ли се вълнуват поставените на „подсъдимата скамейка"? Тяхното вълнение споделят другарите им в салона — ще отговарят ли добре на всички въпроси, няма ли да се смутят? „Избраниците" не посрамиха и себе си и класовете си. Уверено, макар с трепереща от вълнение гласове, те построяват своите отговори убедително, точно, аргументирано. По 50 точки — най-високата оценка, получават Кина Йорданова от X-в клас, Мария Драганова от XI-в клас, Ленин Миленов и Красимира Талигарова от XI-а клас, Шенол Мустафов от XI-в клас, Василка Петрова от X-в клас. Първото място си поделиха с равен брой точки отборите на XI-а и XI-в класове. Учениците се бяха подготвили добре и с нетърпение очакват деня на празника.

Славчо ИВАНОВ

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 4. Един от създателите на славянската писменост, с когото Климент Охридски е провеждал съвместно широка просветна дейност 6. Древно название на гръцката народност, запазило се и до днес 8. Силен стремеж, устрем към нещо 10. Елементи от органичната химия 15. Две имена на виден наш възрожденец и книжовник — един от колосите на възрожденската ни епоха 17. Талант, дарование 19. Творец на литературно произведение 21. Сратник на Климент Охридски, един от организаторите на Преславската книжовна школа 22. Коренноплодно растение 23 Роднят град на създателите на славянската писменост 24. Наш езиковед, автор на книгата „Свети Климент Охридски в книжевния помен и в научното дирене" 25. Съмишленик на Климент Охридски, изгонен от Моравия след премахването на славянското богослужение 27. Вода, на латински 28. Дезинфекционна маслена течност 30. Известен латв. — съветски писател. 31. Химически процес за разлагане чрез електрически ток 32. Град в Япония, пристанище на о. Хонсю 35. Народен духов музикален инструмент 36. Остров от групата на Големите Антили във Вест Индия 37. Български филолог и общественик, един от основателите на Софийския университет „Климент Охридски".

ОТВЕСНО: 1. Презимето на наш млад литературовед, автор на книгата „Климент Охридски", издание на „Наука и изкуство" — 1966 год. 2. Изтъкнат български княз, управлението на който се характеризира с поставяне основите на широка просветна дейност на славянски език 3. Средновековен литературен жанр, използуван и от Климент Охридски за обезсмъртяване делото на Кирил 5. Вид румънска и молдавска народна песен 7. Растения с тънко зелено стъбло 9. Наша народна артистка, автор на книгата „Така блестят звездите" 11. Клон от медицината 12. Полско название на парламента 13. Герой от опера на Бородин 14. Княжество, в което непосредствено след смъртта на Кирил, Методий и Климент Охридски се връщат и работят за културното издигане на тамошните славяни 16. Област в Чехословакия, откъдето групата на Климент Охридски е била изгонена за усилена просветна дейност на славянски език 18. Италиански мислител, изгорен на клада в Рим 20. Окръжен град в Северозападна България 26. Герой от повестта „Грамада" на Иван Вазов 27. Област в Гърция, където Паисий писа „История славянобългарска" 29. Виден унгарски оперетен композитор 30. Наш поет, заслужил деятел на културата и лауреат на Димитровска награда 33. Град, в който Климент е учителствувал седем години и обучавал на четмо и писмо 3 500 ученици 34. Презимето на преводача на „Жития на св. Климент Охридски", написано от охридския архиепископ Теофилакт в края на XI век 35. Първоучител на Климент Охридски, за когото е написал Похвално слово.

Съставил: Георги КАРАПАНАЙОТОВ

Църквата „Св. Климент" в Охрид — 1925 година

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 142 (1155) | Събота, 10 декември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕВЕТИЯТ КОНГРЕС НА БКП И НАШИТЕ ЗАДАЧИ

Христофор ИВАНОВ
секретар на ОК на БКП

От 14 до 19 ноември бе проведен Деветият конгрес на БКП. Надеждите, с които комунистите и всички трудещи се от страната го очакваха, се оправдаха. Той одобри единодушно политическата линия и практическа дейност на Партията и прие решения за следващия период от дейността ѝ. Трудещите се от нашия окръг също очакваха конгреса с голям интерес, посрещнаха го ентусиазирано, следяха работата му с голямо внимание, защото той има значение и за развитието на икономиката на окръга ни.

Задачите за бъдещото икономическо развитие на страната са обсъдени. Решения за това са приети от конгреса на Партията. Скоро ще бъдат утвърдени и от Народното събрание. Те са солидна платформа за по-нататъшните успехи в социалистическото строителство, за сплотяване на партийните редици около ЦК, за укрепване единството на Партията и народа.

В заключителната си реч на Конгреса др. Т. Живков каза: „Директивите за петия петгодишен план, решенията, които конгресът утвърди, са практическа програма за по-нататъшното изграждане на социалистическото общество в нашата народна република. Зад цифрите и задачите на новата петилетка стоят всъщност големи дела, творчески мъки, радости и надежди, отправени към бъдещето на нашия народ". Действително бъдещето ще бъде светло и прекрасно, но е съпроводено с много труд, мъки и усилия. Това изисква духът, увереността и ентусиазмът на Деветия конгрес да се пренесат във всички партийни органи и организации. Да закипи широка организаторска и политическа работа за повишаване на трудовата и политическата активност на всички, да се разгори социалистическото съревнование за изпълнение на решенията на конгреса. Това не бива да бъде кампанийна задача, а постоянно да държи будна политическата и възпитателната ни работа.

Окръжният комитет на БКП е вземал мерки, за да може да се запознаят всички комунисти и трудещи се с решенията на конгреса. Едновременно с това партийните комитети и организации трябва да приемат и конкретни мероприятия за провеждане в дела на конгресните решения, да конкретизират и задачите, които стоят пред тях. Под ръководството на партийните комитети и организации стопанските организации трябва да приемат практически мерки за успешното завършване на първата година от петилетката и за подготовката на промишлените предприятия, стопанствата и другите организации за изпълнение на плановете за 1967 година.

Необходими са грижи за широко разясняване и запознаване с принципите на новата система за ръководство на народното стопанство и за нейното правилно прилагане. Масовите организации — профсъюзите, Комсомолът, Отечественият фронт, трябва да мобилизират усилията на своите членове за практически дела. БЗНС горещо одобри приетите от партийния конгрес решения. Следователно, и те не бива да остават настрани, а да обединят силите си за решаване на големите задачи на петилетката.

Нужно е да се положат по-големи грижи от ръководствата на масовите организации за организационното им укрепване и за превръщането им в дееспособни колективи, годни да поемат и решат задачите, поставени от конгреса.

В партийните форми на политическа просвета през месеците януари и февруари ще се изучат по-задълбочено някои проблеми от документите на конгреса. Предварителната грижлива подготовка на пропагандистите ще осигури по-качествено и задълбочено запознаване на комунистите с решенията на конгреса и задачите на Партията. При провеждането на занятията пропагандистите и лекторите не бива да преповтарят вече приетите и утвърдени цифри и задачи в решенията и директивите, а да потърсят и по-добре да изяснят нашия път на развитие, възможностите на социалистическото строителство, ролята на БКП като организатор и ръководител на целокупния живот в страната. Да се изясни мястото на БКП и оценката, която й направиха делегациите на КПСС и другите представители на братските партии в международното работническо и комунистическо движение. Правилно трябва да се определят и конкретните задачи на трудовите колективи, произтичащи от решенията.

Необходима е гъвкава организация на работа без много заседания и събрания, без дълги доклади. Добре да се видят и подхванат перспективните задачи и да се осигурят материални условия за тяхното решаване. Не бива да се пренебрегват и най-належащите практически задачи, които стоят пред нас за укрепване на промишлените предприятия, изпълнението на плановете им, за осигуряване на повече продукция от селското стопанство през 1967 година, грижите за сел костопанските култури, подхранването им, борбата с вредителите. Своевременно да се решават възловите въпроси, свързани с икономиката, с усъвършенстване на социалистическите обществени отношения, с ускоряване на техническия прогрес, с повишаване производителността на труда, подобряване на трудовата и производствена дисциплина. Усилията на всички да се насочат към разкриване и използуване на резервите.

Правилно е постъпил ГК на БКП в Силистра, като е набелязал най-важните проблеми, които трябва да се решат в града през 1967 г. в осъществяване решенията на конгреса. Те ще осигурят мобилизиране усилията на комунистите, издигане на авторитета и ролята на партийните организации.

Организатори за изпълнението на решенията трябва да бъдат партийните комитети и организации. Изисква се пълна мобилизация на цялата Партия, на целия наш народ. Линията е дадена, задачите изяснени; нужен е труд, упорит труд за изпълнение решенията на Деветия конгрес на славната БКП.

ЗАПОЗНАХА СЕ С РЕШЕНИЯТА НА ПАРТИЙНИЯ КОНГРЕС

ЧЛЕНОВЕТЕ на втора квартална първична партийна организация в Силистра разгледаха на свое събрание в четвъртък решенията на Деветия партиен конгрес. Събранието премина при голяма активност. Изказаха се много комунисти, между които Петър Кудинов, Стоян Дулев, Тинка Илиева, Марко Димитров, Марийка Костова и други. Те говориха за голямото значение на Деветия партиен конгрес за развитието на страната през годините на Петата петилетка. Подчертаха, че изпълнението на решенията на Конгреса ще допринесе за нарастването на икономическата и политическата мощ на страната, за подобряването на материалното и културното благосъстояние на народа.

Направени бяха и много предложения от изказалите се. Те предложиха мерки за подобряване на дейността на комисията за народен контрол в квартала, за патриотичното възпитание на гражданите. Мнозина настояха да се подобри битовото и търговското обслужване на населението и се повиши контролът в магазините.

Събранието набеляза мероприятия за изпълнението на решенията на Деветия конгрес. През следващата година по-голямо внимание ще се обърне на идеологическата работа, ще се засили дейността по военнопатриотичното възпитание на трудещите се. Ще се организира и празник на квартала съвместно с отечественофронтовската организация.

Комунистите от квартала ще дадат своя принос за осъществяване в дела решенията на Деветия конгрес на Партията.

Б. Р.

Разгърната програма за изпълнение на конгресните решения

ВЪПРЕКИ залетяните пътища около 150 комунисти от района се събраха на 8 декември тази година в киносалона на село Добротица. Секретарят на общинския партиен комитет Коста Иларионов изнесе пред тях доклад за работата, решенията и значението на Деветия конгрес на Партията. Тъй като Конгресът начерта перспективите за развитието на нашата страна през следващата петилетка, комунистите изслушаха с голям интерес доклада. Салим Мутталибов, Неделчо Гойчев и други партийни членове зададоха въпроси във връзка с работата на Конгреса, на които секретарят на общинския комитет отговори изчерпателно.

Членката на общинския партиен комитет Марийка Димитрова прочете на събранието мероприятията, които трябва да осъществят комунистите от района във връзка с изпълнението на задачите, поставени от Деветия партиен конгрес. В тях се предвижда преди всичко разясняване и изучаване на материалите на Конгреса в кооперативното стопанство, учрежденията и предприятията. През следващите години партийният комитет и първичните партийни организации ще организират системно изучаване и прилагане на челния опит от района, окръга и страната. В кооперативното стопанство комунистите ще работят така, че да се прилага все повече комплексната механизация, включително и в обработката на техническите култури, да се използват хербицидите против болестите и вредителите по растенията, да се разгръща непрестанно техническият прогрес. По този въпрос е предвидено до 10 януари идната година общинският партиен комитет да приеме разгърната програма. Във връзка със селското стопанство са включени мероприятия и за превръщането на животновъдството в рентабилен отрасъл.

Голямо значение за бъдещата работа на комунистите ще имат също така мероприятията за разгръщане дейността на комисиите за народен контрол, които ще докладват в общинския партиен комитет два пъти месечно помощта, която ще оказват партийните организации на Комсомола и по редица други въпроси.

Предложените мероприятия бяха приети единодушно от комунистите. Осъществяването им ще бъде от решаващо значение за изпълнение и преизпълнение на конгресните решения, за постигане на още по-големи успехи в Добротишкия район.

Димо ВАСИЛЕВ

Есенно-зимните пръскания са важен момент в агротехниката на овощните градини. Те играят голяма роля в борбата с редица болести и неприятели по дърветата. Посредством тяхното провеждане се осигурява получаването на богата и висококачествена плодова реколта, годна не само за вътрешна консумация, но и за износ.

На есенно-зимните пръскания кооператорите от ТКЗС — Дулово отдават необходимото значение и навреме започнаха тяхното провеждане. Те използуваха всеки хубав ден за работа в овощните градини.

НА СНИМКАТА: Тракторист Шефкет Ризаев и кооператорките Тодора Райнова и Христина Петкова извършват пръскане на овощната градина с бордолезов разтвор.

Ще бъдат ли готови машините в срок?

С НАЧАЛНИКА на ремонтната работилница в с. Добротица др. Коста Цонев се срещнахме в неговата неголяма, затоплена стая. Не е трудно да си представиш човек за какво сме говорили. Около единствения въпрос — какво правят с ремонта на машините, протече цялата ни беседа.

Ето някои от по-важните отговори:

— Както е редно, приехме график за ремонта на машините, който бе предварително обсъден. Направен е достояние на бригадните механици, трактористите и работниците от работилницата. Ремонтът трябваше да започне на 1 декември. В момента по ориги се извършва частичен ремонт на прикачния инвентар. В работилницата са един трактор „Беларус" и един ДТ—28. Два трактора ще бъдат изпратени в ремзавода — Попово, а един вече сме получили. Ще изпратим също и две товарни коли. Ремонтират се и два комбайна. Запасни части се доставят нормално. Работници имаме, така че се надяваме да завършим ремонта в срок.

Като съдим по получените отговори то на пръв поглед можем да повярваме, че всичко е в ред. Защо обаче ни говорят неказаните отговори?

За да се извърши ремонтът в срок, от решаващо значение е да се спазва приетият график. Определено обаче може да се каже, че това изискване е нарушено, иначе не може и да бъде. Нека си отговорим защо?

Затова, защото в стопанството има да се орат още над 5 000 декара дълбока оран, да се прибере 500 декара сорго и силажира царевица. Не е трудно да се убедим, че приетият график може да остане формален документ в работата.

— Ние ще направим всичко възможно, за да завършим ремонта навреме — заяви в края на разговора ни др. Цонев.

Разбира се, не можем и сега да не се съгласим с хубавото желание. Но отново възниква въпросът — Как?

Ако ръководството разчита, че ще може да използува сградата на новостроящата се ремонтна работилница, която е в процес на строеж, е почти невероятно. В малките станчки, където сега работят монтьорите, може да се внасят за ремонт 2-3 трактора, а комбайните и прикачният инвентар се ремонтират на открито в студ и сняг.

При такива условия и създалото се положение трудно е да се повярва, че всичко ще бъде така, както трябва.

Необходимо е сега както в бригадите, така и в работилницата да се прибере всичкият свободен инвентар от полето, годният за работа да се зазими. Подлежащият на ремонт да се ремонтира, колкото се може по-скоро и качествено, за да се спечели време за ремонт на останалите машини веднага след завършването на работата.

Иван ПЕЙЧЕВ

За новогодишните подаръци

НАБЛИЖАВА Нова година. За едни тя е ден, в който ще си спомнят радостите и успехите, постигнати през изминатите 365 дни, за други надежда и вяра в бъдещето, а за трети просто повод за веселба и развлечение. Новата година ще дойде с новите планове, с новите стремежи, с подаръците и пожеланията за още по-хубав и щастлив живот. За нейното посрещане е готвят всички, но най-усилена е подготовката в търговските организации. Всякога в предновогодишните дни магазините са препълнени с купувачи. Един търсят подаръци, друг желае да купи нещо за себе си, да осигури необходимите продукти за празничната трапеза. Търговските работници се стремят да посрещнат всички, все едно да отправят с усмивка, което търсят.

В Силистра подготовката за новогодишната търговия започна отдавна и сега се завършват някои от последните работи. След два дни ще бъде открит в сградата на строителната организация нов магазин. В него гражданите ще намерят най-разнообразни сувенири, произведени в нашите промишлени предприятия. Тук ще се продават детски играчки и пакетирани подаръци.

На улица „Георги Димитров", близо до джамията, в новооткрития павилион се продават от няколко дни детски играчки и дребни подаръци. Щандове за подаръци ще бъдат открити също така и в магазина за железария в блок „Лилия".

От 20 декември ГТП „Градска търговия" ще започне продажбата на новогодишни елхи. Новото сега е, че по-голямата част от тях ще бъдат предварително поставени на дървени кръстачки за улеснение на клиентите. Осигурени са над 2000 броя и нуждите ще бъдат задоволени. Те ще се продават в центъра на града на няколко места, за да се избегне образуването на „опашки" и да се пести времето на хората.

Бенгалски огън, свещички и предмети за украсяването на елхите ще предлагат магазинът в сградата на строителната организация, щандовете в блок „Лилия" и павилионът до джамията.

Както и през миналите години, така и сега търговската организация ще предложи на клиентите комплектувани подаръци — за деца, за жени, за девойки, за мъже.

Най-новото е, че ГТП „Градска търговия" ще открие до закусвалня та на ул. „Георги Димитров" специален магазин за продажба на риба. В него освен различни видове замразена и солена риба ще се предлагат и големи количества жива риба. Той е съоръжен с басейна за съхранение на 5 тона жива риба и два аквариума за непосредствена продажба.

Новогодишни стоки и подаръци ще се предлагат и в останалите магазини на ГТП „Градска търговия", като щандовете в централния магазин, магазина за луксозни стоки и др.

Една от най-добрите производственички на дамаджани в промкомбинат „Камъшит" е Марийка Иванова, която редовно изпълнява трудовите норми над 120 на сто при високо качество.

65 000 лева над плана

ТРУДОВО-производителната кооперация „Съединение" — гр. Тутракан изпълни годишния си план на 2 декември, като даде надпланова печалба за 2 000 лева. Първенци в съревнованието са бригадата шивачи на Слави Паскалев, която изпълнява задачата си ежемесечно над 120 на сто, бригадата за дамско облекло, с отговорник Ангелина Кърилиева, обущарската бригада на Балчо Балчев и др. Първите две бригади са получили високото звание „Бригада за комунистически труд" и са носители на паспорта на трудовата слава.

До края на годината колективът обеща да даде надпланова продукция за 65 000 лева, като произведе допълнително 4 900 чифта обувки и увеличи обема на услугите на населението.

Михаил ТОМОВ

Международна информация

Декларациите на САЩ за миролюбие са лицемерни

МОСКВА, 8 декември (ТАСС). Кандидат-членът на Политбюро на ЦК на КПСС Дмитрий Устинов нарече „лицемерни" декларациите на САЩ за стремежа им към мирно уреждане на виетнамския въпрос. „Създава се впечатление, каза той, че самите те се боят да не би тези декларации да бъдат взети сериозно, и веднага предприемат нови бандитски действия от рода на зверските масови бомбардировки над предградията на Ханой и над други райони на ДРВ, които те предприеха на 2 и 4 декември". Оракторът говори за солидарността на Съветския съюз с ДР Виетнам.

Устинов произнесе реч на тържественото събрание, посветено на връчването на орден „Ленин" на град Тула (на 200 км южно от Москва). Тула е награден за мъжеството и непоколебимостта при героичната отбрана на града през годините на Втората световна война и за постиженията му в развитието на народното стопанство. (БТА)

Успехи на Армията за свобождение на Южен Виетнам

ХАНОЙ, 8 декември (ВИА). На 2 декември силите на Армията за освобождение на Южен Виетнам в провинция Биен Хоа са извадили от строя цяла колона от американския 11-ти бронеран полк на шосе номер 1, нанасяйки му още един силен удар — трети в едно денонощие.

В една от първите информации на агенция Освобождение се казва, че след 18-минутен бой Армията за освобождение на Южен Виетнам е унищожила и седемте танка и бронетранспортьори „М. 41" и „М. 11" и почти всички войници, намиращи се в тях.

Само няколко минути по-късно частите на Армията за освобождение пресрещнали две други колони, дошли като подкрепление и настъпващи от двете посоки на шосето, и им нанесли тежки загуби. (БТА)

Сблъсквания между работници и хунвейбини

ПЕКИН, 8 декември (ТАСС). Различни публикации, разпространявани в Пекин, продължават да разказват за сблъсквания между работници и хунвейбини. В отворено писмо работниците в град Чунцин (провинцията Сичаун) пишат, че на 4 декември през време на един от митингите в стълкновенията между работници и хунвейбини са били убити 11 и ранени 200 души. Същия ден в град Уси (провинция Цзянсу) в сградата на местния градски комитет на Китайската компартия е станало кърваво сблъскване между „революционни учащи се" и работници, мобилизирани от градския комитет. В резултат на сблъскването били убити 13 души, главно работници; ранени са 180 души.

Според съобщение от информационния студентски пункт при Източно-китайския педагогически институт в Шанхай, на 3 и 4 декември в сблъскванията между хунвейбини и работници при редакцията на шанхайския вестник „Цзефан жибао" са били убити 7 души. Напоследък хунвейбините започнаха да критикуват редакцията на вестник „Цзефан жибао", че „върви по стъпките на Шанхайския градски комитет на ККП". (БТА)

ЗА МЕТОДИКАТА НА ЗАНЯТИЯТА В ШКОЛИТЕ ПО ОСНОВИ НА МАРКСИЗМА-ЛЕНИНИЗМА

В помощ на пропагандистите

ПРЕЗ настоящата учебна годи на на Партията в зависимост от общата и политическата подготовка на слушателите бяха въведени две нови форми за политическа просвета на комунистите: начални школи за политическа просвета и школи по изучаване основите на марксизма-ленинизма.

От изградените досега школи в системата на партийната просвета особено значение и перспектива има школата по основите на марксизма-ленинизма. Особеният характер на тази школа на мира отражение в съдържанието на изучавания материал, по-високата обща и политическа подготовка на слушателите и особено в методологията на занятията. В елементите на методиката спадат преди всичко: начините, похватите и средствата, с помощта на които се осъществява учебният процес, разпределението на времето, формата на занятията, структурата на лекцията, групирането на основните въпроси и подвъпроси, ритмичността в изложението, акцентуването, актуализирането и др.

Школата за изучаване основите на марксизма-ленинизма има своя специфична методология, различна от тази на другите учебни форми, като например кръжока или лекторията. Това обаче не навсякъде се схваща и разбира добре. На много места се допуска понижаване нивото на занятията в школите и тяхното свеждане до нивото на занятията в кръжоците.

В примерните програми ясно се посочва, че занятията в школите трябва да се провеждат вечерно време веднъж в седмица по два часа с почивки от по 15 минути. Посочва се и по кои лекции да се провеждат семинарни занятия. Тези методически изисквания обаче не се спазват навсякъде, което се отразява отрицателно върху качеството на занятията и усвояването на материала.

Така например изградената в с. Секулово школа по основи на марксизма-ленинизма има подготвен пропагандист. Необходима обща и теоретическа подготовка имат и самите слушатели. В тематичния план на школата обаче се предвижда материала по политикономия да се вземе не за една година, а за две години. Ако това удължаване на срока беше се извършило за сметка на по-задълбоченото разглеждане на проблемите, е добре. При положение обаче, че те вместо два часа траят само по половин час, ясно е, че вместо задълбочаване се получава едно опростяване и повърхностно минаване на материала. Този пример не е единичен. С такова намаляване на времето на лекциите минават и лекциите в школите по философия с пропагандист И. П. в Дулово, по научен комунизъм с пропагандист В. Р. в Тутракан, по философия с пропагандист Д. В. в Белица и др.

Спазването на времето от два часа с 10-15 минути почивка е необходимо условие за изнасяне на задълбочена и качествена лекция, за воденето на записки, задаването на въпроси от слушателите към пропагандиста и оттам за по-доброто усвояване на преподавания материал.

Важен момент от занятието в школата представляват семинарите. Те обаче на редица места не минават на нужното ниво, не се различават много от събеседванията в занятията на кръжоците.

Вместо задълбочено обсъждане на поставените по предварителен план въпроси в продължение на два часа, както са указанията в програмата, често пъти те се превръщат в обикновени препитвания от по 10-15 минути.

Семинарите имат предназначение да помагат на слушателите сами да построяват структурата на материала, да отделят съществения от несъществения, да се въоръжават със собствени аргументи, да се учат на собствен стил на излагане, мислене и разсъждение, да стигат до собствени изводи и обобщения, да свързват теорията с практиката.

За провеждането на едно добро семинарно занятие е необходима добра предварителна подготовка. Неговият успех е заложен още в самото изнасяне на лекцията, структурата и плана на същата, правилното формулиране на въпросите, от посочването на основната и допълнителна литература и др.

Пропагандистът предварително трябва да осигури добрата самостоятелна работа на слушателите над книгата. Трудно може да се говори за семинар там, където всеки се е готвил по един отделен въпрос, взема думата, развие го оттук-оттам и след това се минава на следващия въпрос. И в семинара, както при лекцията, успехът на работата зависи преди всичко от умението на пропагандиста да ръководи семинара, да поставя въпросите, да насочва, да обобщава, да създава живост, непринуденост и другарска атмосфера при обсъждането на проблемите. При ръководенето на семинара пропагандистът трябва да следи да не се отклоняват разискванията по несъществени и несвързани с темата въпроси.

Необходимо е добре да се разбере, че изискванията към слушателите в школите по основи на марксизма-ленинизма са много по-големи отколкото в кръжоците. Това следва да намери отражение в цялостния метод на работа — изнасянето на лекциите, самостоятелната работа над книгата и семинарното занятие.

Само при такива условия слушателите ще могат в продължение на четири-пет години да получат системни и трайни знания.

Нужно е в това отношение партийните комитети и организации, а така също и самите пропагандисти стриктно да спазват указанията на отдел ПА при ЦК на БКП и примерните програми за школите за учебната 1966-1967 година.

Лука ВАСИЛЕВ

Комунистите-членове на ТКЗС в с. Паисиево с отговорник Хамди Хабилов решините и прикачния инвентар.

За да няма изоставащи ученици

КЪМ края на месец ноември по инициатива на родителския комитет и учителския съвет при народното основно училище „Димитър Благоев“ с. Ножарево се проведе среща на учителите с родителите на децата. На срещата директорът на училището Борис Наков запозна родителите с новия правилник за общообразователните трудово-политехнически училища. Освен това бяха разгледани въпросите за отсъствията на учениците, намаляване до минимум броя на изоставащите деца и второгодниците.

Със загриженост родители и учители обсъдиха тези много важни въпроси и взеха мерки за подобряване успеха и дисциплината на децата в училището.

На новоизбрания родителски комитет, в който влизат другарите: Йордан Цанев, Стоянка Венева, Мухарем Махмудов, Шюкри Садъков и Наим Хамдиев, се постави задача да следи отблизо успеха и дисциплината на децата и да помага на учителския колектив за намаляване до минимум броя на изоставащите деца.

Ахмед СЮЛЕЙМАНОВ

Постоянна грижа

НАВРЕМЕ започнаха занятията на кръжоците за партийна просвета в района на Зафировската община. Партийната учебна година бе тържествено открита. На всички участници в звената бяха разяснени подробно плановете за работа.

Общинският партиен комитет следи отблизо работата на кръжоците. На 27 ноември той проведе заседание, на което бе разгледан ходът на работа в кръжоците. На заседанието присъствуваха и всички секретари на първичните партийни организации. Бе отчетено, че за разлика от други години тази година кръжоците за политическа просвета на комунистите работят по-добре. Всички звена работят по предварително начертания план. Пропагандистите изнасят хубаво лекциите си и увличат в събеседванията почти всички слушатели. Всичко това се дължи на предварителната подготовка, извършена от първичните партийни организации. Участниците са били включени в кръжоците в зависимост от техните желания.

Отчетено бе, че в момента най-добре работи кръжокът по политическа икономия в с. Зафирово с пропагандист Михаил Величков. Той изнася лекциите си много увлекателно, защото се подготвя отрано за занятията. В този кръжок голяма активност при събеседванията проявяват всички слушатели. Затова общинският партиен комитет реши да покани за обмяна на опит тук всички пропагандисти от района на общината.

Наред с добрите страни в дейността на кръжоците бе констатирано, че в някои кръжоци не всичко върви добре. Така например кръжокът в село Богдан ци не е в график със заниманията. За това вина има и секретарят на първичната партийна организация Сеяфи Юсуфов. Не всички членове на общинския партиен комитет посещават занятията на кръжоците, за да видят добрите и лошите страни в работата им.

За да се отстранят пропуските в работата на учебните звена в Партията, общинският партиен комитет набеляза специални мерки

Петър НЕЙКОВ

Ново, комунистическо отношение към човека

Повече от десет години учителят Мехмед Зекериев от с. Черноли е пропагандист. Тази година като ръководител на просвет на форма при Отечествения фронт той старателно се готви за всяка лекция.

ГРАДСКИЯТ народен съвет в Тутракан проведе неотдавна сесия, на която се обсъди работата на изпълнителния комитет с жалбите на трудещите се през 1966 година. Изтъкнато бе, че тази дейност непрекъснато се подобрява. Проявява се ново, комунистическо отношение към човека. Това се дължи и на ръководните кадри, които работят в нашите предприятия учреждения и организации. Квалификацията им е чувствително подобрена и поставените въпроси и искания от гражданите се разрешават компетентно. Изпълнителният комитет на съвета внесе известно подобрение в стила, метода и формите на работа при разрешаването на жалбите.

Освен съветниците, на сесията присъствуваха ръководители на предприятия и учреждения, както и членът на изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет Георги Екзаров.

Изказалите се подчертаха, че наистина има подобрение на работата както по разрешаването на жалбите, така и по приемането и изслушването на гражданите. Особено добри резултати дава уреждането на приемни часове по предприятия, където член на ИК на ГНС приема граждани за подаване на жалби и заедно с ръководителя на даденото предприятие поставените от работниците и служителите въпроси се разрешават на място. Тези приемни дни в по-големите предприятия се обявяват по-рано и работниците се насочват към разрешаването на някой особено наболял въпрос.

Такова разглеждане на жалби се извърши от председателя и секретаря на ГНС в ТПК „Съединение“, ДИП „Текстилни влакна“ — поотделно в предачния и конопочукачния цех, Промкомбината, Завода за газови уреди, РТС, ТПК „Нов живот“ и другаде. В селата от района на гр. Тутракан също се състояха по няколко официални приемни дни, които бях добре разгласени предварително. В резултат на това много кооператори се отправиха към пълномощничеството и в присъствието на председателя на производствения съвет, партийния секретар и члена на ИК на ГНС на място се разглеждаха и разрешаваха въпросите.

Тази практика за приемане и разглеждане на жалбите е много добра и спестява времето на работниците, служителите и кооператорите, не се получават разтакавания и нерви. За жалби по квартирни, благоустройствени и други въпроси, които не могат веднага да се разрешат, се дава подробно обяснение какви са възможностите на съвета.

В последно време зачестиха оплаквания от граждани против реда на обслужването в градските автобуси. Действително, по вина на ръководството на ДАП, в Тутракан не се следи и не се спазва разписанието, поради което то работници и служители се явяват със закъснение на работа. Във връзка с тези сигнали Градският народен съвет е занимал ДАП—Силистра за вземане на съответни мерки.

Сесията обърна внимание на ръководството на „Наркоопе“ за лошото поддържане на книгите за похвали и оплаквания и особено за това, че не се отговаря на гражданите. Като виждат, че написаното в тези книги остава без последствие, хората се отказват след това да изразяват по този начин мнението си. В книгата на ресторант „Москва“ гражданинът Христо Стефанов от с. Дебелец, Великотърновско, поискал да му сервират кюфтета. Отговорът бил, че са се свършили, а на други маси сервирали кюфтета. След като клиентът поискал книгата за похвали и оплаквания, веднага му сервирали желаната храна. Ето до какво смешно положение е стигнал персоналът на този ресторант. Сесията реши управителния съвет на „Наркоопе“ още в първото си заседание да разгледа работата с жалбите и заведе отчитането им съгласно изискванията на Указа за жалбите. На виновните длъжностни лица да се наложи съответно наказание и се уведоми за това изпълкомът на Градския народен съвет.

Има оплаквания и за други предприятия и учреждения, например за пощата. Гражданинът Никола Чолаков от София дал по ръчка за бърз разговор с Етрополе, но в разстояние на три часа не можал да говори и се отказал. От началника на П. Т. Т. станция не му е даден отговор. Пътникът Константин Константинов, също от София, се оплаква от персонала и по-конкретно от дежурната служителка в хотел „Дунав“. Тя отсъствувала от работното си място и Константинов изпуснал по тази причина ракетата, тъй като не можал да си вземе куфара от стаята.

От изнесеното е видно колко навременна и необходима беше сесията по тези въпроси. Подобрение в работата с жалбите има, но изискванията са още по-големи. Първостепенна задача на всички ни е да спазваме същестуващите правилници и разпоредби по Указа за жалбите на трудещите се.

Стоянка БОЕВСКА

Пленум на БЧК

В СЕЛО Нова Черна се състоя неотдавна пленум на общинския съвет на Българския червен кръст. В работата на пленума взе участие и д-р Йордан Кръстев от Окръжния съвет на БЧК.

Доклад за едногодишната дейност на БЧК в района на Нова Черна изнесе акушерката при здравната служба Грета Велева. След това отношение по поставените въпроси взеха Драгана Атанасова, Пенка Костадинова, Иван Драганов, Милка Костова и други. Д-р Мартинов, участъковият лекар в с. Цар Самуил, разказа за кръжоците с членовете на БЧК и изградените санитарни постове в селото.

Накрая д-р Йордан Кръстев изказа от името на Окръжния съвет на БЧК благодарност за постигнатите успехи в района, обърна внимание на някои недостатъци и посочи най-важните задачи във връзка със започването на учебната година в БЧК.

Николай НЕДЕВ

УЧИТЕЛСКОТО СОЦИАЛДЕМОКРАТИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ (1905-1913 г.)

Пред научната сесия по историята на Партията в Силистренски окръг

учителската социалдемократическа организация, състоял се на 9 юли 1906 г. в София (с телеграма № 333 и подписана от Митанов, Мимилигов, Арнаудов, Стоянов, Йорданов), образуват социалдемократически кръжок, който прераства на 25.XII. 1906 г. в учителска социалдемократическа група от 9 члена (Иван Митанов, Марин Кочев, Петър Свраков (чл. на БРСДП), Крум Арнаудов, Дочо Цанев, Атанас Михов, Драган Пенев, Радка Маджарова, Руси Стаматов).

Делегат на I конгрес на УСДО, представляващ Тутраканската социалдемократическа група, е бил Васил Бъчваров, който проявява голяма активност в работата на конгреса и бива избран в комисия по „разните въпроси“. В. Бъчваров е отправял обвинение срещу Любен Дюгмеджиев за това, че същият е член на социалдемократическата организация, а сътрудничи под псевдоним „Чуждунец“ в сп. „Учителска мисъл“, списание, което „Коледната конференция“ решила да бойкотира. С това той нарушил решението на конференцията и трябва да отговаря пред конгреса. Л. Дюгмеджиев признава вината си.

На II конгрес (3 юли 1907 г.) В. Бъчваров бил делегат на тутраканската група, като същевременно представлявал и силистренската група, обаче като представител на групата от Силистра бил касиран от конгреса, тъй като групата не е изпълнила забележката по чл. 14, буква „а“ от Устава, а също така групата се проявила компрометиращо през последните избори. Обаче В. Бъчваров отхвърлил това определение и настоял да се впише следното: „Игнорирано е постановлението на Устава“ и то бе прието от конгреса.

В отчета на В. Бъчваров за работата на тутраканската група през 1906-1907 г. се вижда, че тя е провела 10 събрания в града и селата на околията при много трудни условия — драконовски мерки и ограничения от страна на реакцията. Някои събрания са провеждани в квартири, въпреки че през нощта същите са обикаляни от стражари и други технни лица. Неведнъж членовете на учителската социалдемократическа организация са бивали причаквани след връщането си от събрания. Групата е брояла 11 члена, напълно финансово издържени.

В отчета за работата на Силистренската група през 1906-1907 г. се казва, че са проведени 11 събрания, като са изнасяни реферати на тема: „Народното образование и социалната демокрация“, „Самообразованието на учителя-социалдемократ“ и др. Групата се състои предимно от млади учители, които са отдалечени от града. Повече е работила в себе си, за себе си, по-малко е бодила пропагандна и агитационна дейност сред учителите в околията, без особени публични прояви и акции.

Обаче и двете групи (Силистренската и Тутраканската) изпращат протест във връзка с въвеждането на реакционния антиработнически закон, който ограничава стачното право на работниците, и с направените изменения в Закона за народното просвещение, насочени главно против социалдемократите-учители.

Безправието и провалите не спират. Заповедите, с които се уволняват учителите, са чудовищни не само по своята неграмотност, но главно и по своята „мотивировка“, която нагледно показва как българският учител е изложен на каприза и произволите на разни местни партизани и тузове.

При всички условия на властвуващата буржоазия да парализира дейността на народните учители за тяхното самообразование и за защита на професионалните си интереси учителите-социалдемократи от Силистра са намирали възможност да продължат активно своята дейност, като се занимавали с въпросите: „Самообразованието на народния учител“, „Трите течения в учителското движение“, „Опозиционният блок“, „Новото положение на БУС“ и др. Маската на широките социалисти, на тяхната фарисейска и „социалдемократическа“ фразеология е снета от учителите-социалдемократи.

Учителската социалдемократическа група в Тутракан през 1907 г., разглеждайки въпроса за „Социалистическата пропаганда и агитация всред народното учителство“, излиза с резолюция, която изпраща в редакцията на в. „Учителска искра“ за публикуване, в която се подчертава нуждата от социалистическа просвета, по-голяма активност и преданост към делото на пролетариата и повече общуване с партийните и синдикални организации.

Действително връзките на групата с партийната организация не са били много близки през този период.

Учителската социалдемократическа група в Тутракан е взела резолюция по повод незаконното уволнение на учителя-социалдемократ П. Токушев за това, че е отишъл при годениците си, за което му е било съставено акт за „незаконно съжителство“, въпреки че кметът е знаел предварително за това. Другарите П. и Ел. Токушева остават без работа. В резолюцията се казва, че „най-енергично протестираме против бруталното и престъпно намесване на административните и училищни власти в личния и семеен живот на учителите“ и се иска възвръщане правата на уволнените съпруги.

Правителството на стамболовистите твърде много се е компрометирало пред народа. Недоволството срещу него постоянно расте. Учителите-социалдемократи и съучастниците им, разглеждайки през този период въпроса за „Учителското движение и реакцията“, излизат с протест срещу буржоазната реакция, против безсрамното лицемерие на опозиционните буржоазни котерии, против идеолозите-общодели и радикалдемократи в съюза.

Обсъждайки новия закон за народното образование, тутраканската социалдемократическа група присъединява своя протест против реакционната политика на буржоазията.

През това време тутраканската социалдемократическа група по дейност съперничи на много други групи като Плевенската, Търновската, Врачанската и други въпреки някои допуснати грешки на В. Бъчваров като секретар на групата по отношение общите акции с другите организации.

Правителството на стамболовистите, което управлявало страната от 1903-1908 г., през м. януари 1908 г. било свалено чрез първи парламентарни избори. Съставено било ново правителство, оглавявано от лидера на демократическата партия — Александър Малинов. За министър на народната просвета бил назначен Никола Мушанов.

Българският учителски съюз с радост посреща програмата на „новото“ правителство. Съюзистите — „широки социалисти“ в гр. Силистра се опитват да убедят „политическото гражданство“, че ако днешната държава се погрижи за уредбата на училищата, народното учителство би подготвило чрез младото поколение бляскаво бъдеще на България — бъдеще, в което „националното единство“ на българския народ ще изгрее земния рай в страната. Ето по този начин се замъглява съзнанието на учителите. Учителската социалдемократическа група безпощадно бичува практическите проявления на този „социализъм“.

Активизират се и лидерите на БУС в Тутракан. На едно тяхно събрание (25. III. 1908 г.) с реферат излиза общодецът Г. Загоров, целта на който е била обругаване на „червените реакционери“ (има предвид учителите-социалдемократи). Друг забъркан „социалист“—Ц. Вълев, изтъква, че прибързано е да се заключава отсега за реакционната политика на демократическата партия. Трябвало да властвува и тя 20 години, та тогава да се вземе определена линия. Еснафски заблуждения.

При такива условия се открил III конгрес на Учителската социалдемократическа организация (6. VII. 1908 г.). Делегати на конгреса са били от Силистренската група — Малчо Станев, а от Тутраканската — Братован Илиев.

С решенията на III конгрес се завърши периодът на окончателното организационно изграждане на СДУО. Уточнена била линията на нейното по-нататъшно развитие. Тя очистила своите ре

Пред празника на търговския работник

ЕДИН ВЕЖЛИВ ТЪРГОВСКИ РАБОТНИК

„Нищо не ни струва така евтино и нищо не се цени така скъпо, както учтивостта"

(М. Сервантес)

Какво ли може да се каже чак толкова за един магазинер. Магазинери много. На пръв поглед е така. Но за магазинерите най-много говорят хората, особено сега през зимата, времето на много покупки, на ежедневното посещение на магазинерите. И хубави, и лоши думи ще се чуят по адрес на стоката, по адрес на самите магазинери. Може би защото това е в природата на човека да търси все по-хубавото. И защото хората в нас са трудови хора и се налага в повечето случаи да бързат, понякога са склонни да упрекват магазинера, че е муден, че едни обслужва по-напред и пр. Надали обаче ще се намери човек от квартала край пазара в град Тутракан, който да каже лоша дума за Иван Върбанов, магазинер в смесения магазин.

Иван е 44-годишен. Попреуморява се понякога, но не оставя клиента да си излезе недоволен от магазина. Ще те посрещне вежливо. Ще ти каже — довиждане и общоприето магазинерско — пак заповядайте. В магазина идват разни хора — по-възрастни, които бавят с поръчката, сещат се за нови неща, пак поръчват... „Трябва търпение—казва бай Иван. — Бавната поръчка се компенсира с бързото обслужване... Не са рядко и бързите клиенти. А магазинерът трябва да смята, да приема поръчки".

Не му е много до общи приказки — магазин голям, все има работа, да се подреди, да се почисти. Но и тук трябва такт, не бива да се обиди клиентът. В случая помага средната линия—хем от време на време да се намеси в разговора, но преди всичко да вник не в поръчките, в сметките...

Уважават хората от квартала внимателния магазинер. Уважават го и от управление то на „Наркооп", защото при него ревизиите не завършват с начети. Стоката съхранява старателно, плановете преизпълнява. Сам търси, иска стоки, които се търсят от клиентите. За целта поддържа пряка връзка с началник складовете и знае какви стоки има там.

Деветмесечния план Иван Върбанов преизпълни с 6 000 лева. Магазинер е от четири години само, но със старанието си изпъкна над останалите магазинери в града, със старанието и честността си като търговски работник. Често ще го сварите в магазина час и повече след работно то време. Докато има клиенти, той все ги обслужва.

Хубави думи казват за него и в управлението. Имат го предвид за удостояване с пас порта на трудовата слава. А след няколко дни ще замине на екскурзия в Румъния. От магазинерските работници от Тутракан „Наркооп" представи на ОКС — Силистра Иван Върбанов, който като награда за безупречно изпълнение на служебния си дълг ще посети Букурещ и други градове на братска Румъния.

Какво ли наистина може да се каже за един магазинер, още повече за такъв като Иван Върбанов. Като се пои не от чирашките години в кожухарницата, целият му живот след това минава в труд. Животът калява работника, а скромността и трудолюбието му като работник правят впечатление на ръководителите на града, които го издигат на търговска работа. Малко време е той в къщи, но вечер, наред с разговорите в семейството за търговските работи и ученето на сина си — деветокласника Христо, все ще се отвори дума за неговата младост, за I и II фаза на Отечествената война, в която Иван взе участие. Особено на тая мисъл го навеждат материалите на IX партиен конгрес, които преглеждат колективно в къщи. И от гърдите на бившия фронтовак ще се изтръгне радостна въздишка: Е, хубав стана животът. Хубав!

Дял със скромния си труд в магазина за този хубав живот има и Иван Върбанов — един старателен, вежлив търговски работник.

Викентий ДУКАНОВ

ПРИ УПОРИТА РАБОТА резултатите са добри

МНОГО труд вложиха търговските работници от потребителната кооперация в с. Сребърна за изпълнението плана си за стокооборота. В чест на Деветия конгрес на БКП те организираха действено социалистическо съревнование и вложиха цялото си майсторство и умение най-пълно да задоволят нуждите на населението. Борбата за първото място в съревнованието продължи и в дните след Конгреса. Магазинерите се стремят най-вежливо да посрещат и изпращат клиентите, да им покажат голямото разнообразие от стоки и да доставят търсените артикули. Закупчиците бяха ежедневно сред хората и изкупуваха селскостопанските излишъци, а отговорниците за обществено хранене създадоха приятна обстановка за своите клиенти.

Най-добре се справи със задачата си магазинерът в с. Сребърна Марин Киров. Неговият план за годината е 190 000 лева, а той вече надхвърли 210 000 лева. В общественото хранене първенец е Желязко Костов, който даде преизпълнение на годишния план 8 000 лева. С преизпълнение на плановете си могат да се похвалят и закупчиците Кръстина Тодорова, Надя Георгиева и Тодорка Костадинова.

Ръководството на кооперацията отрано взе мерки да осигури магазините с необходимите стоки за зимния сезон. За тази цел бяха отделени 10 000 лева. Сега в складовете на Сребърна и Ветрен са съхранени хранителни продукти, плодове и зеленчуци, консерви и различни промишлени стоки. В подготовката за нормална търговия през зимата се отличи доставчикът Георги Тодоров, който с голяма упоритост изпълни заявките на магазинерите.

Колективът на потребителната кооперация в с. Сребърна, изпълнил годишния си план по стокооборота, с готовност ще навлезе в новата година и още по-пълно ще задоволява нуждите на населението.

Марин СЕРТЕВ

КРАСОТА, РОДЕНА В ТРУДА

И започнаха да организират екскурзии. Ето сега, на светлината на утринното неделно слънце това горско цвете е така пленително. Вижте капчицата роса, която тегне като живак на листенцето. Защо утре, когато застанем зад платната, да не го направим също като тук, като истинско...

Така се научиха да търсят истината за красотата. И я откриха. И не само красотата в природата, а и у себе си — човешката, душевна красота.

— Ето, вижте ги — Миланка Костова, Стефка Тодорова, Тодорка Дюрева и останалите по-опитни бродерачки час по час се надвесват над новоприетите момичета. Все е по-хубаво, когато заедно с по-опитните се преодолее първата трудност в професията. А трудности има колкото щеш. В нито един пункт от многостепенната работа няма лека манипулация: бродиране, стригане на килима, оформяне, подплатяване...

Когато заглъхне работният ден, момичетата не бързат да излизат. Те се събират около Ориа дира, за да чуят резултатите от осемчасовата работа, да поговорят по качеството на продукцията, по трудовата дисциплина, по колективния живот.

И сега през зимните месеци е трудно, но никой не отпуща отчаяно ръце. Младежката секция при цеха за фъкана бродерия на промкомбинат „Текстил" не е свикнала лесно да отстъпва. „Ние се учим да преодоляваме, а не да отстъпваме" — такъв е девизът на комсомолките, тези двадесет и шест чародейки, от чиито ръце се ражда красотата.

Р. ШИМАБЕЕВ

ГОЛЯМО ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ

В с. Зарник няма краве ферма, но тук се отглеждат 85 телета за угояване. За тях се грижат трима животновъди. Най-дългогодишен телчар между тях е Зайнул Неджибов. Той вече няколко години се занимава с отглеждане на телета за угояване. Заедно с него постъпваха на работа и други кооператори, но не можеха да издържат трудностите и винаги напускаха. Само Зейнул се задържа тук и с упорития си труд успя да въведе ред в обора.

През тази година на работа в обора постъпиха още двама кооператори — Искендер Ибрахимов и Мюстеджеб Ахмедов. Те са възрастни и трудолюбиви мъже. Още щом постъпиха в обора, те се хванаха здраво на работа. За всичко, което не им беше ясно, се допитваха до бай Зейнул. Той от своя страна сам им обясняваше много неща, когато смяташе това за нужно. Той им показваше как трябва да се спазва дневният режим. С какви храни трябва да се хранят телетата и кога трябва да им се дават.

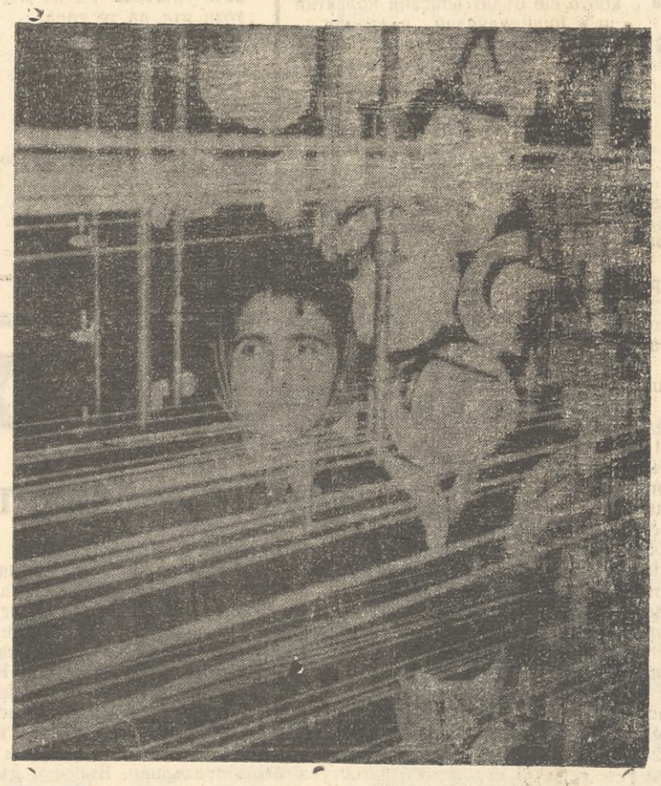
Едновременно с това дългогодишният телчар искаше да научи своите колеги на добра трудова дисциплина. Стремежът му беше в помещението да се поддържа добър ред и хигиена. Затова всяка сутрин още в шест часа сутринта тримата телчари пристигаха в обора и най-напред хубаво почистваха и изхвърляха тор, после изчесваха телетата и чак след това започваха да дават храната. Стремяха се дажбата да бъде разнообразна и пълноценна. В нея влизаше концентриран фураж, главно смески, грахово сено, силаж и други храни.

Благодарение на добрите грижи телетата се развиваха много добре. При тях не се появяваха никакви болести. Те даваха прираст много по-голям, отколкото беше предвидено по плана.

Съгласно годишния план тримата телчари трябваше да получат 6 600 кг прираст. Но благодарение на добрата работа този план беше отдавна изпълнен. До края на месец ноември те постигнаха 15 150 кг. прираст. До края на годината те смятат да произведат още 1 200 кг. По такъв начин годишният план ще бъде преизпълнен близо три пъти.

Със своя самоотвержен труд телчарите от с. Зарник подпомагат стопанството в изпълнението на плана за говеждото месо.

Зия ИСМАИЛОВ

Дългогодишната практика и любовта към труда са направили Майрам Оник, сновачка в ДИП „Добруджа", майстор в своята професия. Затова колективът постоянно я излъчва за ударничка при отчитане на съревнованието. При високо качество на продукцията тя изпълнява нормите си над 160 на сто.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Автоматизацията непрекъснато навлиза в нашите промишлени предприятия. Пълненето на бутилки с олио в ДИП „Дунав" Силистра се извършва с автоматична машина с висока производителност. Тук работи пълначката Петранка Недкова — една от най-съзнателните работнички в предприятието.

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

НР България и Съветът за икономическа взаимопомощ

Установеното тясно икономическо и научно-техническо сътрудничество между НР България и останалите социалистически страни е доброволно, основава се на принципите на пълно равноправие, братска взаимопомощ и изгода. Това сътрудничество особено силно се разви след създаването и укрепването на Съвета за икономическа взаимопомощ, обединяващ европейските социалистически страни и Монголската народна република. Нашата страна влиза в числото на основателките на Съвета и според възможностите си дава своя принос за неговото укрепване и развитие.

Принципите, целите и задачите на Съвета за икономическа взаимопомощ са напълно издържани в духа на марксизма-ленинизма, на пролетарския интернационализъм. В тях във висша степен се съчетават специфичните изисквания за развитието на братските страни, икономическият потенциал на който, както е известно, се различава значително.

Икономическото сътрудничество и взаимопомощ между страните-членки на СИВ непрекъснато се развиват и усъвършенствуват, защото носят голяма полза на всяка страни и особено на тези с по-слабо развита икономика, каквато е България.

Преди победата на народната власт нашата страна притежавше незначителна дребнособственическа промишленост, а селското стопанство беше разпокъсано с най-примитивна техника за обработване на земята. Това тежко наследство беше ликвидирано за кратък срок и България се превърна в индустриална страна с едро, кооперирано и високо механизирано селско стопанство.

През 1965 г. нашата промишленост произведе около 21 пъти повече продукция в сравнение с довоенните години. С този успех уровенът на промишленото производство у нас, изчислен на глава от населението, вече представлява към 50 на сто от уровена на промишленото производство в такива високо развити индустриални държави като Чехословакия и Германската демократична република.

Най-важното е обаче, че в страната ежегодно се създават големи производствени мощности, което ще позволи в перспектива да бъдат постигнати още по-добри резултати. Само през последните пет години бяха построени и въведени в експлоатация основни фондове в размер близо 80 на сто от тези, създадени в България от съществуването ѝ до края на 1960 година.

Посочените успехи са резултат на предимствата на социалистическата стопанска система, на правилното партийно и държавно ръководство, на огромната творческа енергия на трудещите се и най-пълно мобилизиране ресурсите на страната. Много голям дял в тези успехи има също така сътрудничеството и взаимопомощта с братските страни в рамките на Съвета за икономическа взаимопомощ и преди всичко икономическата и научно-техническата помощ, която СССР ни оказва.

В какво се изразява това сътрудничество и взаимопомощ?

Известно е, че без стабилна енергетика е невъзможно да се развива на съвременно ниво и с високи темпове стопанството на която и да било страна. Енергийните ресурси на България са още недостатъчни и доколкото притежава такива, са силно капиталоемки, с недостатъчна ефективност. Затова нашата страна задоволява потребностите си с еже годно увеличаване вноса на въглища, кокс, суров нефт, нефтопродукти, електроенергия. В общите потребности на страната вносът на енергийни ресурси в близка перспектива ще надхвърли 40 на сто. Този основен за нашата икономика проблем се решава успешно благодарение на сътрудничеството ни със страните от Съвета за икономическа взаимопомощ и преди всичко със Съветския съюз По същия начин ние решаваме суровинния проблем и за развитието на другите отрасли на промишлеността, в това число на химията и машиностроенето.

Нашата страна не разполага с големи природни богатства и просторен вътрешен пазар, поради което е невъзможно да осъществява самостоятелно затворен цикъл на възпроизводството. Деветият конгрес на Партията потвърди с нова сила, че главните проблеми на нашето развитие и за в бъдеще ще се решават главно чрез разширяване и задълбочаване на международното социалистическо разделение на труда, провеждано преимуществено в рамките на Съвета за икономическа взаимопомощ.

България, вярна на своя интернационален дълг, полага също така необходимите усилия за подпомагане икономическото развитие на другите страни-членки на СИВ. Нашата страна влага значителни за нейните мащаби капиталовложения за развитието на основните отрасли на добиваща та промишленост, селското стопанство и другите клонове на материалното производство. Особено бързо у нас се развива цветната и черната металургия, някои химически производства и редица произведения на селското стопанство, от потреблението на които са особено заинтересовани другите братски страни. Така например НР България задоволява преобладаващата част от импорта на потребностите на страните-членки на СИВ от плодове, зеленчуци, грозде, вино, тютюн, цигари, консерви. Заедно с това в нашия износ за тези страни ежегодно растат количествата на редица цветни метали в обикновен и преработен вид.

Създаването на икономически и други предпоставки за най-рационалното и ефективно решаване на посочените проблеми в интерес и в взаимна изгода за всички братски страни — това е главната задача и роля на Съвета за икономическа взаимопомощ, който по планов път обединява усилията на социалистическите страни за постигането на нашите интернационални цели.

Илия ВРАНЧЕВ

ди от дребнобуржоазните елементи в лицето на прогресистите. Всичко това допринесло за изграждане на здраво единство в самата социалдемократическа организация.

Братован Илиев (по-късно известен педагог-марксит) в една своя статия „Демокрацията като демагогия и реакция", печатана във в. „Учителска искра" пише: „Демократическото правителство още с идването си на власт, особено по време на изборната борба, започва наляво и надясно да си служи с демагогията, като обещаваше златни гори на дребнобуржоазните маси, на работниците и в частност на народните учители. То обещаваше, че ще премахне реакционните законоположения на стамболовистите, че ще внесе подобрение в жизнения поминък на средните и дребни собственици, че ще се „грижи" особено за работниците, че ще „примирява" и удовлетворява „противоположните интереси на разните обществени слоеве" и не ще служи само на една класа". Понататък Братован Илиев казва: „Министър Мушанов заяви, че ще търпи политическите убеждения на учителите. На народните учители се обещава, че ще им се подобри положението и ще се отмени реакционният стамболовистки закон за народната просвета".

Критикувайки остро и аргументирано приемите и средствата на буржоазната държава, Братован Илиев посочва, че буржоазните правителства си служат с различни методи —„за един момент демагогия, обещание, залъгвания, а при друг момент репресии, юмрук и шашка, после пак демагогия, след нея пак репресии и т. н."

Изходът от тежкото положение, в което се намирало народното учителство, можел да се намери само в общата борба заедно с работническата класа под ръководството на Партията.

След конгреса тутраканската група напълно одобрява взетите резолюции на конгреса и бламирането на Г. Кръстев и М. Воденичаров и настоява изключването им от организацията.

Силистренската група през 1908 година брои 8 души, като вниманието ѝ е било насочено преди всичко към пропаганда и агитация за класово осъзнаване на учителите, изясняване същността на буржоазната държава, реакционната същност на новия закон за народната просвета, фалшивостта на общоделския „социализъм" на БУС.

По-голяма активност бележи тутраканската група след избира нето за секретар на Йорданка Славова, която се е формирала като добър организатор, агитатор и ръководител. В началото на 1909 г. групата осъжда на протестни събрания посегателството на буржоазното правителство върху интересите на работническата класа.

През 1909-1910 г. Силистренската социалдемократическа учителска група (брои 10 члена) е провела 9 събрания. Събранията са се посещавали и от неорганизирани млади учители. Единствено на събранията на учителите-социалдемократи не идвали учителите-съюзисти „широки социалисти". Те считали членовете на СДЮО като свои врагове и с всички средства им пречили, клеветели, доносничали пред властта. Обаче учителите-социалдемократи винаги посещавали мероприятията на „широките" (на БУС) и вземали думата (когато им се даде) по повдигнатите въпроси, за да разберат учителите кои им са истинските защитници. Групата е получавала 11 бр. „Учителска искра", 7 бр. в. „Работнически вестник". 4 бр. „Ново време", 10 екз. „Капиталът", 6 вида брошури в 71 екз. като: „Произход на семейството, частната собственост и държавата", „Пролетарската майка", „Карл Маркс и неговото историческо значение", „Людовиг Фойербах".

През същия период Тутраканската учителска социалдемократическа група се състояла от 5 члена и е провела 5 събрания. Активността на тази група през 1909-10 г. е спаднала поради новия състав (млади учители, новоприети в организацията) и неопитност в организационната работа. Събранията са се провеждали предимно в неделя сутринта, когато учителите са свободни, обаче съюзистите с цел да попречат на своите членове да не посещават събранията на социалдемократическата група започнали да насрочват собствените си в същия ден и същия час.

На 23 май 1910 г. в гр. Силистра по инициатива на местното музикално дружество „Седянка" с председател Асен Господинов, член на БУС, се свиква музикален събор. В организацията на събора вземат особено участие „обединените социалисти" от БУС и от „Съюза на съюзистите". На събора са били поканени и министрите Мушанов и Кръстев. А. Господинов приветствувал „другаря" Мушанов с развълнуван и разтреперан глас.

Учителите социалдемократи дават отрицателна оценка на този събор. Те не са виждали положителното в това музикално мероприятие—първо по рода си в нашата страна в крайдунавски град като нашия. Друг е въпросът за политическите убеждения на някои от организаторите му. Затова в оценката е казано следното: „Откъсвайки се от класовите интереси на мнозинството от учителството, съюзистите се сдушават с представителите на буржоазията, затъпявайки по този начин острието на борбата против класовия враг — българската буржоазия".

„Само в социализма е спасението, а БУС е далеч от него!" — така завършва обръщението на учителите-социалдемократи към ония учители, които се намират под влиянието на общоделците — съюзисти от БУС.

В обстановка на силна класова борба се провежда Петият конгрес на УСДО (1910 г.). Делегати на конгреса от Силистренската социалдемократическата група е Васил Бъчваров, а от Тутраканската — Коста Генов.

(Следва)

ДВЕ СЕДМИЦИ ПРЕДИ ЗИМАТА

Казват, че зимата приличала на старостта. Май че обратното беше: старостта приличала на зимата. Както и да го обърнем — все не е вярно. Защото зимата няма нищо общо със старостта. Този, който ги е сравнил, може би имал предвид бялото — и зимата, и старостта са бели. Но ние ще му напомним, че косата и мустаците може да си ги боядисаш, но а боядисай зимата, де!

Имаме още някои аргументи, но ще ги спестим, за да остане място и за други дописки. Дописката се шири по всички страници на вестника и е най-важната, както горският е най-важен в селото.

— Най-важният човек в селото не е горският, а бригадирът на лозаро-градинарската бригада — казаха пожаревци.

— Защо? — зяпнахме ние от учудване.

— Ами защото сега лозаро-градинарската бригада елпезира тютюн.

— Ами къде е връзката?

— Връзка няма, ама има будилник.

Големи дяволи са тия пожаревци — ти им говориш за логическа връзка, те ти разправят за будилник. И кой знае — като съвременните модерни поети — какво искат да ти кажат с тоя будилник.

— Абе, работата — казаха — стои така: нали сега вече започва мъртвият сезон, нали вече виното се избистри до последно, та хората не си лягат вече с кокошките, а си лягат, когато кокошките заспиват с перушината си назарана. Та по тази причина хората от лозаро-градинарската бригада закъсняват малко за работа. И бригадирът сложи в помещението, дето се елпезира тютюнът, един будилник. И засича — който закъснее...

— Значи тоя будилник е нещо като хронометър, с кой то засичат времето на бегачи те — уточнихме ние нещата, но ни възразиха:

— Абе, ние не сме никакви бегачи, но винцето пречи мат ко. Е, ние не закъсняваме много — две-три минути само, но бригадирът иска да сме точни като пожарникари. Който не дойде точно в осем, казва, ще му отрежем половината надница. А то си има норма, а и ние иначе сме сръчни: елпезираме, без да спрем, до последно. После, ве черта, пием пак до последно — значи докато кокошките припляскат с перушината си. За петли не може да става дума, защото ги изклахме. На прасетата още не им е дошъл редът. Има още две недели до зимата.

* * *

Когато наближи зимата, не само се пие, но и се чете. Именно сега подвижните библиотеки трябва да си кажат думата. И те я казват, но само на някои места. Например, селските библиотекари, включително и този от Пожарско, награбват по един наръч книги и ги отнасят в свинарниците, краварниците и прочие пунктове за производство на чист доход. Та библиотекарите стоварват книгите в стаичката за културно-масова работа, там, където е радиоапаратът, евентуално и телевизорът.

След като поприбират работата си, краварите, свиневъдите и прочие — вдигат си измиват ръцете (мийте си ръцете преди четене!) и прочитат по две-три книги — я художествени, я научно-популярни. Това — добре, но подвижните библиотеки са съвсем неподвижни в силистренската болница. Има болни, на които четенето не им вреди, но няма книги. Затова се обръщаме към близките на болните, когато отиват на свиждане (в сряда и неделя от 14.00 часа — закъснели не се допускат), освен ябълки и шоколадови бонбони „Дръвчета“, да носят и по някоя художествена или научно-популярна книга — в зависимост от специалността и вродените наклонности. Може и списание „Филмови новини“ — за мъжете, а за жените — „Жената днес“ с приложение-схема на плетките. Защото идва зима и трябва да се плетат пуловери. А дърветата, обратно на хората, когато наближи зима та, се събличат окончателно (стриптийсът не ходи само по хората).

Само боровете и елите не се събличат. Иглите им остават да се зеленеят остро и предизвикателно. За някои дървета не важат законите на природата.

Както е и при хората...

Симон ПЕРОВ

Никола КОВАЧЕВ „ЛОДКИ“

СЪОБЩЕНИЕ

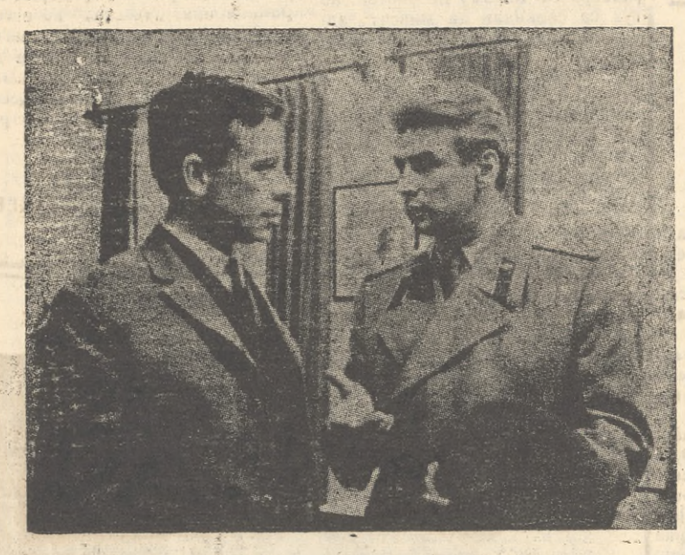
На 13 декември, вторник, в 9 часа сутринта ще се състои редовната сесия на Окръжния народен съвет при следния дневен ред:

1. Доклад за здравното дело в окръга от секретаря на ИК на ОНС Иван Брезоев.

2. Доклад за работата на народните съвети от окръга по жалбите, сигналите и предложенията на трудещите се от Георги Ексаров, началник на отдел „Организационен“ при ОНС.

Сесията ще се проведе в салона на ОНС.

Поканват се всички граждани да присъствуват на сесията.

Кадър от новия съветски филм „Край прозорците минават влакове“, който от понеделник ще се прожектира в кино „Доростол“ — Силистра.

Той не остарява...

ТАКА започна своето слово Павлинка Петрова, дружинен председател на пионерската организация от народното основно училище „Н. Вапцаров“ — Силистра за патрона на училището на 7 декември, когато беше отбелязан празникът му. Дълго се готвиха за него учители и ученици. Проведоха конкурс по математика, конкурс-рецитал по творби на Н. Й. Вапцаров, състезание за написване на най-хубаво съчинение по български език.

В ранното утро на празника в стройни колони, с фанфарна музика и знамето на училището учениците преминаха през главната улица на града. Те се събраха в салона на кино „Москва“, където се състоя празникът. Той започна при тържествена обстановка. Прозвучаха фанфари, ученици изпълниха монтаж от стихове и песни по творби на Н. Вапцаров.

След литературно-музикалната програма започна деловата част на празника. Павлинка Петрова с пламенни слова говори за кръсия, но богат живот на революционера и твореца Н. Вапцаров. Тя говори и за разнообразната дейност на училището, в което се учат 1 050 ученика в началния и основния курс.

Другарят Николай Георгиев, директор на училището, съобщи, че се въвежда почетна книга, в която ще бъдат вписани колективни и индивидуални първенци — отличници, физкултурници и др. Тук ще бъдат отличени и членовете на експедиционния отряд, завоювал първенство в състезание о „По стъпките на Бачо Киро“.

Накрая бяха поднесени привет ствия от името на ГНС и основни училища в града. На отличените се ученици бяха връчени наради. Беше прожектиран филм.

Недю НЕДЕВ

Нови стихове

В Боянската църква

Помниш ли...
когато камъните скриха стъпките
на двама ни,
като мъничка илюзия
звънна разлюляната камбана на смеха ти—
влизахме...

Тежката врата зад двамата
угаси света и стана тъмно
и отново оживя измамата,
че над каменните зидове се съмва
и че Десислава коленичи
пред зората, пламнала над Търнов...
Мое русо, мъничко момиче,
аз очаквах ти да се обърнеш,
да ти кажа, че една царица
доземи пред тебе се покланя...
Обърни се, мъничко момиче,
обърни се, искам да ти кажа
пред окаменелите столетия,
пред очите на онези, първите,
колко неизменни са поетите —
кръстопът на радости и скърби...

Но мълчах. И ти не се обърна...
Бяхме тъй далечни, тъй далече...
Тежката врата със стон ни върна
мирисът на есенната вечер
и измамата, че пак ще звънне
златната камбана на смеха ти.
Десислава чакаше да съмне,
за да коленичи пред зората.

ЕСКИЗ

Неповярвала, нецелуната
ти си тръгваш от мен...
в двете малки прозорчета
вехне пъстрият ден.
Сто и шест неизминати
втори път стъпала...
вече тръгваш... не мога
този път да те спра.
Мойта мъничка стая
беше тясна за теб —
две тавански прозорчета
слагат нощния креп.
Ако някога видиш
над града и света
два прозореца светли —
знай, че още не спя!

В. ЧЕРНЕВ

Ако в моя труден път

Не си отивай
като звездата призори.
Без тебе
всяка обич
ми се струва малка.
Ще се загубя в мрака
без твоите очи.
Не си отивай!

Борислав ДОБРЕВ

без очи остана,
пипнешком
от стрък на стрък,
роден край,
ще те намеря.

Ако в моя труден път
си изгубя и ръцете,
привечер
по песен на звънци,
роден край,
ще те намеря.

Добри ЙОРДАНОВ

Докъде води слабата бдителност

ВЕЧЕРТА вече се била спуснала над село Шуменци, когато двама безобидни наглед велосипедисти минавали през него. По-внимателният наблюдател би открил как очите им зорко сглеждат къщите, покрай които минавали. Погледите опипвали всяка порта, всеки двор, всеки прозорец. По едно време двамата се спогледали и бързо се вмъкнали в един вратник. После последвали два-три скока през двора, от там на чардака и четири ръце се протегнали към висящите свински бутове. Единият вече бил сложен под мишница, когато стопанката изскочила навън и завикала:

— Крадци! Дръжте ги!

Двамата побягнали с плячката си, метнали се на едно от колелата и изчезнали из мрака. Но останал другият велосипед, който завел милицията в Тутракан при Марин Арабаджиев и Велико Къздарев...

Това бил епилогът на краткатата, но активна престъпна дейност на Марин Арабаджиев.

До тази своя последна кражба Арабаджиев абсолютно с нищо не привличал вниманието върху себе си, въпреки че имало някои факти, които основателно биха предизвикали известни въпроси. След бързото му залавяне от органите на народната милиция в неговата къща бил извършен обиск. В една от стаите бил открит цял склад: килими, одеяла, чаршафи, дамско и мъжко бельо, домакински съдове, инструменти, стоки и какво ли още не на стойност няколко хиляди лева. От този момент кълбото бързо започнало да се разплита.

Марин Арабаджиев, тридесет и две годишен мъж, работил до 1964 година в Горското стопанство в Тутракан, но се „разболял“ и напуснал. Единствена жена му, санитарка в градската болница, носела в къщи около 70 лева месечно, но това било много малко за издръжката на мъжа й и малката им дъщеря. А Марин, въпреки че можел да работи, не искал. Искал да има всичко по най-лекия начин. Парите в къщи не стигали и той започнал да краде.

Дебютът му бил в детската

На морално-стични теми

градина „В. Терешкова“ в Силистра, откъдето през една нощ откраднал електрическия грамофон, дрехи, одеяла, чаршафи и бельо. На следната нощ се вмъкнал в другата детска градина и понеже нямал къде да спи, преспал там (!), а рано сутринта задигнал, каквото можал, и се измъкнал. След връщането си в Тутракан той започнал систематически да краде. Един ковач в града му направил специално желязо за разбиване на врати и се снабдил с две връзки всевъзможни ключове. Впрочем, той не винаги ги е използувал, защото „услужливи“ граждани са го улеснявали много често с оставянето на ключа под изтривалката, със забравяне то на отворен прозорец, простиране на пране в двора, когато няма никой в къщи, и т. н. По този начин Марин Арабаджиев успял да извърши за една година повече от 40 кражби — обикновени и с взлом. Измежду последните най-крупната му е в Нова Черна, където от магазина задигнал стоки за над 1 000 лева. Арабаджиев привлякъл и братята на жени си — Марин и Велико Къздареви, с чиято помощ обрал Ловния дом в Тутракан.

По този начин Арабаджиев „работил“ около една година. Но защо не е бил заловен по-рано? Нямало ли е кой да съобщи за него в милицията? Жена му е искала да стори това, но страшните заплахи на съпруга й са я възпирали. Баща му, пазач в едно от градските предприятия (!) може би също е знаел. Синът му с крадени строителни материали е ремонтирал основно къщата и пак с крадено я е обзавел доста добре. Но ръката на закона вече е сложена върху престъпниците: Арабаджиев е осъден на 5 години затвор, Велико Къздарев — на 1 година, Марин Къздарев — на 4 месеца, а Цвета Арабаджиева — на два месеца условно.

След като знаем вече тази история, у нас се буди основателно недоумение. Той се е срещал с хората, които са го познавали, били са му съседи и са виждали, че той ремонтира и се обзавежда. Не им ли е направило впечатление, че заплатата на една санитарка и на един пазач не могат да позволят тази работа! Никой не си е задавал въпроса откъде идват тези пари и така търсените днес строителни материали за частно строителство! Или може би те мислят, че бдителност се проявява само за да открием чуждестранен агент?! Не! Гражданската съвест трябва винаги да бъде будна и за такива „герои“ като Марин Арабаджиев. А ако приближим към нея и вниманието при опазването на собствените си вещи, то крадците до известна степен сами ще върнат ръцете си.

Георги УЗУНСКИ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Три срещи на борците в Полша

ПРЕЗ 1965 година представителният селски отбор по свободна борба на Силистренски окръг се класира на първо място в селската спартакиада. За този успех и за набиране на по-голям международен опит ЦС на БСФС определи международна среща с републиканския първенец на Полша. Сборният отбор на Познанска област, класирал се първи в страната, ни гостува през септември и се срещна с нашите борци в три срещи, от които загуби две и една завърши наравно.

През ноември т. г. нашият републикански шампион върна визитата на полските борци от Познанска област, като също се срещна три пъти с тях. Първата среща се проведе край град Катовице с местния отбор на Челяджи. Домакините бяха се постарали да разгласят срещата и салонът на големия културен дом беше препълнен. Въпреки дългия изморителен път нашите борци се бориха с много амбиция и спечелиха всичките си срещи с категоричния резултат 8:0. Публиката бе доволна от срещите и аплодираше сполучливите хватки на българските борци.

Втората среща се състоя в с. Войчехово. Тук домакините противопоставиха един млад, но много амбициозен и добре подготвен физически отбор. Но все пак опитът и майсторството на нашите борци си казаха думата и те спечелиха с 6:5:0.5.

Последната среща на нашите борци бе фактически с целия състав на шампиона на Полша — отбора на Познанска област. Тя се състоя в един от най-големите центрове по борба край град Катовице. Състезателите от двата отбора поднесоха на зрителите динамична и красива борба. Физически добре подготвените полски борци търсеха изненадващите контраатаки за постигане на евентуално изравняване от срещата в България. Това не им се удаде. Нашите борци превъзхождаха в техническо и тактическо отношение и спечелиха крайната победа със 7:1.

По време на гостуването ни в Полша бяхме посрещани навсякъде братски. Посетихме много промишлени предприятия, музеи, запознахме се с историческото минало на полския народ.

Дж. ИБРАХИМОВ

В голямото междучасие

ПРЕЗ тази година голямото междучасие в училищата се използува за физкултурни занимания. Досега това не се практикуваше навсякъде, като се считаше, че голямото междучасие е достатъчно учениците сами да си отдъхнат от тричасовия умствен труд. Но тази практика не се оказа напълно ефикасна. Новото оползотворяване на голямото междучасие показва вече добри резултати.

На един от първите си съвети учителите при основното училище „Ц. Черковски“ в село Средище разгледаха основно този въпрос. Приет беше конкретен план. Сега всеки учител знае какво ще прави с класа, при който е бил през третия час. А застъпените дисциплини в плана са много: баскетбол, бягане 60 метра, скачане дълъг и висок скок, народна топка и др. Щом звънецът възвести края на третия учебен час, всички ученици излизат на двора. Под ръководството на учителя по физкултура Мехмед Галибов и дежурния учител става бързо прегрупиране и подреждане. На баскетболната площадка играят осмите класове, петите класове се състезават по народна топка, шестите — в бягане на 60 метра. А децата от седми клас играят хора — при тях на акордеон свири преподавателят по музика Стефан Радев. Сред учениците са и всички учители, включително и директорът Георги Николов. Та нали отдихът е за всички!...

Така е един ден. Друг — дисциплините се сменят. И като че ли петнадесетте минути на междучасието не достигат — борбата за победа се разгорещява, хората са хубави и играе леко и т. н. Но първият звънец подканва учениците. Заканите на „победените“ не спират — утре те ще се реваншират на всяка цена.

Георги Ц. ДИМИТРОВ

ОБЯВА

ДСП „Млекопреработване“ — Силистра има вакантна длъжност за

вътрешно-ведомствен контрол (финансов ревизор).

Кандидатите да отговарят на изискванията съгласно новите щатни таблици.

Справка предприятието — телефон 31-34.

ОТ ПРЕДПРИЯТИЕТО

ОБЯВА

ЗММ—Силистра търси работници и средни техници за следните специалности:

1. **СТРУГАРИ от VI разряд нагоре неограничен брой.**
2. **ШЛОСЕРО-МОНТЬОРИ от VI разряд нагоре неограничен брой.**
3. **СРЕДНИ ТЕХНИЦИ — студена обработка 5 души.**

Кандидатите да са жители на гр. Силистра.

Справка: Личен състав. Телефони — 27-40, 28-62, 28-63, 28-64.

ОТ ПРЕДПРИЯТИЕТО

МНОГО ВАЖНО!

Съгласно окръжно № 8850/28. X. 1966 год. на Дирекция за вътрешна търговия „Петрол“ — София ВСИЧКИ БОНОВЕ за петролни продукти от емисия 1964, 1965 и 1966 год. от стария образец се изваждат от обръщение и се подменят с нови бонове от емисия 1966 год., които по формата на отпечатъка се различават от стария образец.

Предупреждаваме Ви, че старите бонове от горните емисии ще върват на бензиностанциите до 15 ДЕКЕМВРИ 1966 год. включително.

След 15 ДЕКЕМВРИ 1966 год. останалите Ви стари неизползвани бонове ще обмените на каса бонове с писмо опис, подписано от Директора или негов заместник и от гл. счетоводител. Срок на обмяната до 1 ЯНУАРИ 1967 година.

След тая дата необменените бонове остават за ВАША СМЕТКА.

Искате ли да получавате РЕДОВНО през 1967 година вестник

„Силистренска ТРИБУНА“

АБОНИРАЙТЕ СЕ НЕЗАБАВНО

ТИРАЖЪТ Е ОГРАНИЧЕН.

Вестникът през следващата година ще отпечатва РАЗКАЗИ, СТИХОТВОРЕНИЯ, ПОВЕСТИ.

Годишен абонамент 3,12 лв.

Шестмесечен 1,56 лв.

Станете абонати на вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 143 (1156) | Вторник, 13 декември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

КОНГРЕСНИТЕ РЕШЕНИЯ — ДОСТОЯНИЕ НА ПАРТИИНИЯ И СТОПАНСКИ АКТИВ

КАЙНАРДЖА

На 9 т. м. в село Кайнарджа се състоя събитие, към което проявиха интерес всички жители от района на съвета. В салона на читалищния дом се събра партийният и стопански актив, пред който първият секретар на Окръжния комитет на Партията др. Вельо Максимов разказа за Деветия партиен конгрес. Той проследи хода на Конгреса, най-интересните изказвания на делегатите и гостите, също така се спря на най-важните задачи, които постави Конгресът за следващата петилетка.

Присъствуващите изслушаха с голямо внимание доклада на другаря Вельо Максимов. Русан Енчев от Войново, Димитър Кулев и Велико Енчев от Кайнарджа и други се изказаха и зададоха въпроси, на които първият секретар на Окръжния комитет на Партията отговори изчерпателно.

За да претворят в дела решенията на Деветия конгрес на Партията, комунистите от Кайнарджанския район приеха на съвещанието специални мероприятия. Предвижда се подобряване на научно-техническото ръководство на общинския партиен комитет и първичните партийни организации, като за целта се засилят връзките на района с научно-изследователските институти, подробно запознаване на трудещите се с решенията на Конгреса и т. н. Освен това до края на декември първичните партийни организации ще приемат свои практически мероприятия по изпълнението на тази важна задача.

Димитър КОВАЧЕВ

АЛФАТАР

В салона на новия кооперативен дом в село Алфатар се събраха на 9 т. м. повече от 250 души — партийният и стопански актив от района на съвета. Доклад за работата, решенията и значението на Деветия конгрес на Партията изнесе председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров. Въпреки че са следили това голямо политическо събитие в нашата страна през тази година, всички с голям интерес изслушаха доклада, в който другарят Сава Шиваров подробно им разказа за големия международен авторитет на БКП за това, че Деветият конгрес е най-представителният от всички досега и т. н. Отговаряйки на въпроса на Никифор Божинов, той се спря подробно и на перспективите за развитието на Силистренски окръг през петата петилетка.

Във връзка с доклада зададоха въпроси и направиха изказвания също така директорът на комуналното предприятие в селото Христо Събчев, кооператорката Иванка Данкова и други.

На съвещанието бяха приети мероприятия, които трябва да бъдат осъществени от общинския партиен комитет и първичните партийни организации от Алфатарския район за изпълнение решенията на Деветия партиен конгрес. Предвижда се през следващата година да се организира научна конференция по рентабилността в животновъдството, да се обърне особено внимание на доходността на културите и т. н.

НОВА ЧЕРНА

НА 9 декември в залата на общинския народен съвет се състоя съвещание с партийния актив от общината, посветено на работата и решенията на Деветия конгрес на българските комунисти. Присъствуваха над 70 човека от селата Нова Черна, Цар Самуил и Сяново. В работата на съвещанието взе участие и секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов.

Пред актива обширна информация за работата и решенията на състоялия се неотдавна Девети партиен конгрес изнесе секретарят на Окръжния комитет на БКП Христофор Иванов. Другарят Иванов говори за единството и сплотеността на нашата Партия, за нейния пораснал авторитет в международното работническо и комунистическо движение. Спря се и на големите задачи, които начерта Конгресът за периода 1966-1970 година.

На съвещанието станаха оживени разисквания. В своето изказване председателят на кооперативното стопанство Станьо Друмев говори за радостните перспективи, които се откриват пред ТКЗС. До края на 1970 година продукцията на стопанство то ще нарасне на 6 000 000 лева. Председателят на общинския народен съвет Христо Петков подчерта, че селата от района на общината ще получат нови придобивки.

Секретарят на общинския партиен комитет Трифон Гецов разясни подробно мероприятията за работата на общинската организация на БКП по изпълнението на решенията на Деветия конгрес на Партията. През следващите години особено внимание ще се обърне на комплексната механизация и на повишаването на добивите от селскостопанските култури, превръщането на кооперативното стопанство във високо рентабилно.

ПАИСИЕВО

Партийният актив от района на Паисиевската община бе свикан на съвещание на 9 декември във връзка с работата и решенията на Деветия конгрес на Партията. Гост на съвещанието бе секретарят на Окръжния комитет на Партията Шакир Шакиров.

Пред присъствуващите, за решенията на Деветия конгрес на българските комунисти, говори другарят Шакир Шакиров. Той ги запозна обстойно с директивите на новия петгодишен народностопански план и с постигнатите успехи от Априлския пленум на ЦК на БКП досега.

Делегатът на IX конгрес на БКП Ниязи Мехмедов, председател на кооперативното стопанство, сподели свои впечатления от работата на Конгреса. Той заяви, че Конгресът ще остане като събитие с голямо значение в историята на нашата Партия.

Накрая бяха приети мероприятия на общинския партиен комитет за претворяване в живо дело решенията на Деветия партиен конгрес.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

надпланова продукция

С ВИСОКИ трудови успехи завършва първата година от петата петилетка бригадата на Сабри Салиев от месодобивния цех на ДСП „Родопа". Вдъхновена от решенията на Деветия конгрес на БКП, тя изпълни своите норми през месец ноември 128 на сто. Преизпълнението на трудовите норми за нея е станало градиция.

Примерът на тези труженици следват и останалите бригади и цехове на предприятието. В резултат на благородната надпревара за предсрочното завършване на програмата си колективът на ДСП „Родопа" изпълни годишния си план по изкупуването на угоен добитък и обработката на животинска продукция с два месеца предсрочно. За единадесетте месеца предприятието отчете 5 111 000 лева продукция при годишен план 5 070 000 лева. Всеки производственик е дал над планова продукция средно за 4 203 лева. Годишният план за печалбата е преизпълнен с 32 000 лева, за снижение на себестойността на продукцията — с над 60 000 лева. Подобрено е и качеството на продукцията.

Сега колективът на предприятието, след като преценi постиженията и възможностите си продължава борбата за още по-високи трудови успехи. Приетo е ново обещание — до края на годината колективът да произведе надпланова продукция за 450 000 лева.

Михаил ТОМОВ

Те заслужиха признателността на хората

ШОФЬОРИТЕ от товарния трафик и пътническия превоз на ДАП — Силистра не изпълниха производствения си план за първото тримесечие на 1966 година. Голямо влияние оказаха за това силното заснежаване на пътищата и фактът, че някои от предприятията-товародатели се въздържаха да дават товари, защото не бяха уточнили напълно производствените си планове за годината.

Неизпълнението на плана накара колектива на предприятието да се замисли и да огледа организацията на своята работа. Обсъждането на този въпрос стана на събрания на бригадите, организирани от цеховия профкомитет. Препоръчано бе заводският профкомитет да насочи вниманието си главно към въпроса за социалистическото съревнование, разрастването на движението за комунистически труд и изучаването и прилагането опита на първенците. На тези събрания монтьорите от сервизната работилница поеха обещание не само да дават навреме добре ремонтирани превозните средства, но и да дават по 3-4 автомобила в повече. Диспечерският апарат пък насочи вниманието си по издирване на товарите, организиране на по-голяма продължителност на работния ден и увеличаване двупосочността в движението.

Както монтьорите и работниците от експлоатацията, така и шофьорите на товарните автомобили и шофьорите на автобусите срещнаха много допълнителни трудности при преодоляване на изоставането, пред които обаче те не се огънаха. Напротив, целият колектив, насочван от партийните организации и профкомитета, положи всички усилия, за да се представи достойно в съревнованието, организирано в чест на Първи май, Девети септември и Деветия конгрес на Партията. Колективът преизпълни плановете си по всички показатели.

Напрежението в работата не беше еднакво през всички месеци на годината. Потокът от пътници през лятото бе намалял, но затова пък в окръга бяха създадени благоприятни условия за шофьорите от товарния трафик. Неоценима е помощта, която те оказаха на кооператорите от Черноли шкото стопанство за построяване на шосето Черноли — Правда. От ранна пролет до късна есен тук извозваха камъни, пръст и други строителни материали шофьорите Велико Георгиев, Кольо Мигев, Петър Иванов и др. Голямо мъжество и постоянство проявиха и шофьорите на самосвали Георги Кръстилев, Александър Филипов и Йордан Димитров по направата на шосето Кайнарджа — Голеш и неговото асфалтиране.

Високо съзнание в своята работа проявиха и шофьорите от пътническия превоз. Въпреки че не достигаха колите и голяма част от шофьорите в този превоз напуснаха, то ръководството на автостанцията намери сили в себе си, за да преодолее грамадното изоставане на плана за пътниците и приходите и в крайна сметка към 1 декември т. г. да отчете в касата на предприятието повече приходи и да извози 156 000 пътници над плана.

Към 1 декември 1966 година ДАП преизпълни годишния си план по тоновете и пътниците. Това е хубав резултат от денонощния напрегнат труд на 563-та работници и служители, които от няколко години насам работят по новата система на стопанско ръководство. За една година израснаха много първенци, многократници и ударници на комунистическия труд. Високи успехи постигнаха в своята работа Христо Желев, Янка Поликаров, Продан Господинов, Васил Мавров, Димитър Янков, Стефан Николов и други.

Деветият конгрес постави нови изисквания и пред колектива на ДАП — Силистра. Планът, който ще бъде приет през следващите дни, ще бъде по-напрегнат. Ще се родят нови трудности, които обаче ще бъдат преодолени от хората на кормилото, за да излязат от тях още по-добри майстори в своята професия, заслужили признателността на колектива.

Никола НАНЕВ

Честуваха Климент Охридски

СИЛИСТРА. НА 10 т. м. при тържествена обстановка в кино „Москва" се честува патронният празник на Първа политехническа гимназия „Климент Охридски" в гр. Силистра. Присъствуваха ученици и учители от гимназията, представители на учителските колективи от други училища в града, общественици.

Доклад за народополезното дело на Климент Охридски, за неговия съдържателен живот и богатата му творческа дейност прочете директорът на училището др. Найден Томов. Докладчикът подчерта, че в своето над 50-го дишно съществуване гимназията е била истинско огнище на просвета и култура. Само през годините на народната власт тук са получили диплом за средно образование над 2 000 възпитаници на училището.

Другарят Атанас Неделчев, заслужил учител и дългогодишен директор на гимназията, разказа за спомени за историята на гимназията през годините на румъно-чокойската власт и българския фашизъм, а също така и за многообразната дейност на ученици и учители след Девети септември. От името на ОК и ГК на БКП, изпълкома на ОНС и отдел „Народна просвета" приветствено слово произнесе др. Николай Георгиев.

Директорът на гимназията връчи награди на отличилите се в конкурса-викторина по случай 1 050 години от рождението на Климент Охридски, конкурса по математика и литературния конкурс.

Ученици от IX клас изпълниха монтаж за Климент Охридски, а участници от кръжока по художествено слово изнесоха рецитал от творби, посветени на Партията. Физкултурнички изпълниха красиви упражнения. Прожектиран бе филмът „Човек без паспорт", а вечерта в ресторант „Аloeна" се състоя задушевна атмосферна другарска вечеря.

Недю НЕДЕВ

НОЖАРЕВО. НА 8 декември в основното народно училище „Димитър Благоев" в Ножарево бе организирано тържество, с което бе отбелязана 1 050-годишнината от смъртта на Климент Охридски. Под ръководството на учителката по български език и литература и дружинен ръководител Ирина Маркова учениците от VIII клас подготвиха богата програма.

За живота и дейността на безсмъртния първоучител на българите доклад изнесе Стоян Христов. След това бяха изпълнени подходящи стихове и песни.

Ахмед ДЕМИРОВ

Първи агнета — първа радост

В СТАДАТА на Иван Стоянов, Димитър Тодоров и Елен Димитров от овцефермата на с. Попина се родиха първите агнета. Единадесет агнета, които донесоха радост в сърцата на всички овчари, Те са първият им успех за новата стопанска година. В близките дни ще започне агненето и на овцете от стадата на останалите овчари.

Ранното агнене през тази година е резултат на добрата предварителна подготовка. Осеменителната кампания започна още на 15 юли и приключи в кратък срок. На овцете беше подсигурена добра паша и достатъчно концентриран фураж, което помогна сега те да се намират в добро състояние. Това гарантира получаването на здрави и жизнени приплоди.

Освен това животните са настанени в добре подготвени помещения. Осигурени са необходимите фуражи. Както бригадирът Христо Кожухаров, така и повечето от овчарите работят от дълго време във фермата и имат необходимия опит за успешното извеждане на агнилната кампания. Всички овчари са решили да работят така, че да запазят живота на всяко новородено животно. Във фермата е въведено вече нощно дежурство — едно от първите условия за постигане на това.

Никола МАРКОВ

Семинари в Окръжния комитет на БКП

НА 11 декември се състоя семинар с пропагандисти от окръга, които ръководят кръжоци по изучаване историята на БКП. Присъствуващите бяха запознати от лектор-консултанта Марин Люлюшев с принципите, методите и приемите при разработката на лекция в системата на партийната учебна година.

Особено внимание бе обърнато на онагледяването със светлинни, звукови и графически средства. Изнесена бе практическа лекция върху темата: „БКП — вдъхновител и организатор на въоръжената борба на българския народ против фашизма и хитлеристката окупация".

* * *

Вчера започна четиридневен семинар със секретарите и зам. секретарите на градските и общинските партийни комитети и работниците от Окръжния и градските комитети на Партията. Първата лекция на тема „Осъществяване на по-действен и обществен контрол" бе изнесена от началника на Инспекцията за народен контрол Ангел Димитров. След това другарят Стоян Георгиев от ОК на БКП изнесе лекцията „Мястото на градските и общинските партийни комитети за издигане теоретическото равнище на комунистите".

Семинарът продължава.

Подготвянето на канапетата в пълен комплект е деликатна работа. Затова курсистките от техникума по дървообработване Минка Савчева и Петра Добрева внимателно приготвят фурнира за тях. Той трябва грижливо и здраво да бъде поставен.

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

☆

Джонсън в Манила, Уилсън в Родезия... Ежедневието ни обсипва с псевдосъбития. „Все повече", „по-нататъшното" — разпознаваме ги по неизменния слоевесен амбалаж. Те заглъхват само пред истинското събитие. То не е „по-нататъшно", не означава „още повече", защото създава нещо различно, нещо, каквото не е съществувало досега. Такова истинско събитие е сближаването между Съветския съюз и Франция. „За първи път — каза Косигин — две велики държави с различни социални системи твърдо решиха да поставят отношенията си на здрава основа".

Нов тип двустранни отношения

„Постигнато бе споразумение да се проучат и съставят съвместно дългосрочни планове за сътрудничество в областта на търговията, на икономиката, на науката и техниката" — гласи публикуваната на 9 декември декларация от Рамбуйе. Приет бе статутът на междуправителствената комисия и на смесената търговска камара, с което съветско-френското сближение навлезе в организационната си фаза. Кооперирането прониква в автомобилната промишленост, в цветната телевизия, в ядрената енергия, в космическите проучвания и се говори вече за общи проекти в самолетостроенето, в електрониката и т. н. Свързват дейността си изследователски центрове и лаборатории. Постепенно ще бъдат обхванати всички прогресивни отрасли, в които допълващите се или паралелни постижения правят изгодно съгласуването на усилията. За тази цел — се посочва в декларацията — „двете правителства ще насърчават индустриалното и техническото кооперира не между обществените и частните френски предприятия и съветските индустриални предприятия". С оглед на изпълнението на програмите, се предвиждат редовни консултации от равнището на експертите до това на държавните глави. С една дума пътуването на Косигин преведе принципите, прокламирани в съветско-френската декларация от 30 юни т. г., на езика на конкретните реализации. Сложи се начало на широко и трайно кооперира не между двете страни. За плановото съветско общество това е необходима предпоставка, позволяваща мащабно международно разделение на труда. Не по-малко е значението на тези разпоредби и за Франция. Тя придобива, според официалния коментар на Франс прес, делови връзки, „защитени от икономически кризи и евентуални рецесии".

Мястото на Германия

„Разискванията предполагат различия в гледищата" — отбелязва Косигин на обеда във френския министерски съвет. На фона на общите оценки по отделни пунктове гледищата на Москва и Париж се различават. Противните на съветско-френското движение настървено се залавят за факта, че в декларацията не се назовава излишно Германия, за да спекулират с някакви „дълбоки противоречия" по германския въпрос. Истината е по-скромна: по свои съображения Франция се въздържа засега да признае равноправието на двете германски държави. Но това не попречи на събеседниците да възприемат на практика обща програма, основана на признаването на границите и на ядрената невъоръженост на Германия. Отхвърляйки провокационните реваншистки тези, Съветският съюз и Франция се съгласяват, че германското обединение не може да бъде предварително условие за нормализиране на положението в Европа, а само негов резултат. В декларацията се изтъква, че „намаляването на напрежението е първият необходим етап в желаното развитие на отношенията между европейските страни". Разделянето на Германия е част от разделението на Европа, поради което германският въпрос е неразрешим на плоскостта на студената война. Само ако бъде последван примерът на сътрудничеството, „биха могли постепенно да се създадат благоприятни условия за разискване на големите проблеми, които се поставят в Европа, и да се стигне накрая до съгласие по тяхното уреждане". Останалото е работа преди всичко на самите германци. „Ние съвсем не разбираме защо искат от цяла Европа да смята обединението като главна или дори единствената цел на намаляването на напрежението между Изтока и Запада" — коментира на 10 декември парижкият в. „Комба".

Във вярната посока

Наистина, списъкът на „големите европейски проблеми" далеч не се изчерпва с Германия. Още по-важни са въпросите за политическата безопасност на европейските народи, за техния научен и икономически напредък, помощта за развиващите се страни и т. н. А специално за Запада на Европа стои и въпросът да се прекратят вмешателствата на САЩ. Солидарен и самостоятелен европейският континент, който си остава основно средище на цивилизацията, ще може да изпълни и големите си отговорности в света. А това се налага с особена сила в един момент, когато „тежкото положение", създадено от чуждата намеса в Далечния Изток, по-специално във Виетнам, е главното препятствие за нормализиране на международната обстановка и заплашва мира.

Свидетелство за заразителната сила на примера на СССР и Франция са гласовете за преоценка на политиката, които вече се надигат от единия край до другия на Западна Европа.

Н. НИНОВ
наблюдател на БТА

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 9. XII. 1966 год.

ТКЗС	Яйца за деня в %	Подхр. пшеница в %	Есенна д. оран в %	Изв. оборски тор тона
Айдемир	16,7	61,5	93	8605
Калипетрово	X	5	98,2	6440
Бабук	4,8	25,7	80,8	4629
Алфатар	12,4	4,3	82,8	8920
Алеково	9	59	96,1	4347
Иширково	X	48	84	7285
Смилец	26	52,8	96	5500
Попина	0	1,7	92	6478
Сребърна	27	47	80	8457
Ситово	30	60,4	83	6758
Сраимир	8	0	79	6740
Кайнарджа	20	5.1	97,9	7137
Голеш	0	5,4	93,5	6845
Средище	37,5	0	91	13400
Тутракан	15,6	64,4	87	3076
Нова Черна	28	78,4	84	9080
Старо село	0	88,3	89,3	5330
Белица	27	4,4	88,1	6580
Главиница	8.7	84	87,1	7190
Ст. Караджа	26 8	6.0	96,1	4664
Окол	8	65,7	77,7	5003
Сафирово	18,3	0	99,2	5637
А. Преславец	12,9	100	96	6570
Тулово	X	1,2	80,7	3290
Междей	10	0	85,8	3870
Окорш	19	23 5	100	6160
Секулово	48	73,3	95	5570
Добротица	7,4	98,6	81,8	7914
Черноли к	28	49,8	85,2	5440
Паисиево	10.3	95	80,5	5680
Всичко ТКЗС	18,4	39	87,7	28.695
ДЗС				
Силистра	41,2	X	71,4	4320
Н. Черна	X	35	60	4259
Я. Забунов	27	0	100	6245
Окорш	X	93	100	3265
Всичко ДЗС	33,3	19	82,2	18109
З-ко за окр.	19,5	38,2	88,8	25000

За просветната година в Отечествения фронт

В ЕДНА ЛЕКТОРИЯ

ПРИ училище „Христо Ботев“ в Тутракан са изградени две лектории към Отечествения фронт. За тях отговаря учителката Мария Ганева. Тя с охота съобщи темата на предстоящата за тая вечер лекция, посветена на красотата в поведението на новия човек. Затова и лекцията бе посетена от 40 души, родители на ученици от това училище.

. . . Декември е. Покрай прозорците вече свисти леден вятър. Двама мъже, облечени в дебели шуби, казаха, че скоро ще завали сняг. Но миг след това затоплената печка в една от стаите на училището ги накара да съблекат шубите. А увлекателните думи на лекторката Мария Ганева съвсем ги отснаха от времето навън и ги накараха да слушат унесено.

Лекторката спокойно говореше за новия морален облик на членовете на социалистическото общество, сочеше примери на себеотрицание, доблест, другарство. Не пропусна да направи съпоставка с морала на Запад. Цитира факти на нечувани престъпления от млади хора в САЩ. Говори с болка за зверствата във Виетнам. Изчерпателно отговори на въпросите на Йордан Маринов, Радка Илиева, Веска Кинова и другите слушатели.

Участниците в лекторията вече си отидоха. Навън е студено. Не ни се иска да задържаме дълго Мария Ганева. Просто искаме да споделим само за няколко минути впечатленията си от работата в лекторията през тази и предходните години. Третата квартална организация на Отечествения фронт в Тутракан вече единадесета година организира просветни звена за гражданите от квартала. В това училище Мария Ганева е от десет години, а седем години е секретарка на първичната партийна организация. Десет години е пропагандистка на Партията и на Отечествения фронт.

Броят на изоставащите ученици в училището е намалял, защото за това е спомогнала и редовната просветна работа с техните родители. При всяко занятие на лекторията родителите се срещат с учителите на своите деца и се интересуват как се учат. Установена е практиката при всяко занимание на лекториите да присъствуват всички учители, независимо от това дали са пропагандисти или не. Отношение по разглежданите въпроси вземат и самите учители.

Пропагандистката Мария Ганева похвали за усърдната подготовка за лекциите в просветните звена на Отечествения фронт към училището Денка Захариева, Цветанка Патрашкова, Минка Пешева, учителки и дългогодишни лекторки. За себе си нищо не каза. Може би от скромност.

От ГК на Отечествения фронт узнахме, че Мария Ганева е упорита не само в учителската си професия, а и като лекторка. Била е пропагандистка и към партийната организация в квартала. Нейните лекции винаги са добре онагледени и хубаво поднесени на слушателите. В това се убедихме и тая вечер, след като присъствувахме на заниманието в нейния кръжок. Миналата година при нея са идвали да обменят опит и някои пропагандисти от селата. Не лоша е и работата на останалите учители-пропагандисти от училището. И тях ги сочат за пример в Тутракан. Работата им в просветните звена на Отечествения фронт им помага за подобряването на учебно-възпитателната работа с децата.

Викентий ДУКАНОВ

Полезна обмяна на опит

По инициатива на женкомисията към градския комитет на Отечествения фронт в Тутракан неотдавна в гр. Бяла се проведе среща за обмяна на опит между женактивите от двата града. Уведомени предварително за нашето пристигане, другарките от Бяла ни посрещнаха много добре. Поведохме дружески разговор.

Много са инициативите на другарките от Бяла, които могат успешно да се проведат и в Тутракан. Една от тях е организирането на вечери на социалистическото семейство. Такава вечер решихме да проведем и ние жените от Тутракан в най-скоро време. Доклад за ролята и значението на социалистическото семейство ще изнесе районният прокурор Стефка Кърджиева.

С нашето посещение в Бяла освен това, че обменихме опит с женкомисията от този град, ние се запознахме и с историята на града. Разказаха ни за геройчната смърт на партизанката „Бойка“. Другарката Шишманова — уредничка на военно-историческия музей, ни разказа за историята на часовниковата кула, за паметника на Панайот Волов, за историческия мост на Кольо Фичето и др.

След това посетихме и промкомбинат „Янтра“, където над 400 жени работят готово облекло от най-различни модели и платове, красиви шушлеци, якета, детски облекла и др., които се изнасят и в чужбина.

Накрая бе уредена среща, където още по-задушевно жените продължиха разговорите за инициативите и мероприятията, които са проведени и ще се проведат в бъдеще от двете женкомисии.

Ст. БОЕВСКА

Отрядният съвет на отряд „Дочо Михайлов“ при учидседател Валентин Иванов лището в с. Чернолик с председа обсъжда предстоящите задачи на отряда.

Отблясъци от петхилядния събор

Ще запомнят задълго...

ЗАДЪЛГО ще запомнят петхилядния събор-семинар на младите първенци от селското стопанство, състоял се неотдавна в красивия черноморски курорт „Златни пясъци“ край слънчева Варна, участниците и от нашия окръг. Мрачните есенни дни бяха малко и те не попречиха на делегатите на събора да изживеят много приятни, полезни мигове. За десетина дена те научиха и видяха толкова много неща, че твърде често сега си спомнят и разказват за тях на своите другари. Пък и има за какво да разказват.

В големия ресторант на курортния комплекс „Морско око“ са се събрали все знатни животновъди — доячи, овцевъди, свиневъди, млади специалисти зоотехници. Те унесено слушат увлекателните слова на Иван Милушев, началник на управление „Животновъдство“ при Министерството на земеделието. Той засяга някои актуални проблеми на съвременното животновъдство, говори за задачите, които се поставят за разрешение през годините на Петата петилетка, за увеличаването на продукцията от животновъдството и превръщането му във високо рентабилен отрасъл на народното стопанство. Речта му е интересна, затова младата зоотехничка Цветанка Друмева, завеждаща ферма в с. Варненци, записва старателно в бележника си новостите. А до нея са седнали свиневъдката Цветанка Лазарова от село Прохлада и Маринка Пехливанова, завеждаща ферма в село Грънчарово.

Те се стараят да запомнят някои от новите начини по отглеждането на животните. (Снимка 1).

Лекциите и заниманията са привършили. Време е за разходки и развлечения из просторния парк на курорто, край брега на лазурното море. Младият тракторист Ранко Христов, секретар на комсомолското дружество на механизаторите от Старо село, и неговият съселянин Кирил Димитров, диспечер на кооперативното стопайство, са застанали на моста, вдаден навътре в морето. Любуват се на буйните морски вълни. Е, през лятото не са имали възможност да сторят това! Ала и сега е приятно човек да погледне отблизо разлюляната морска шир, да подиша чистия въздух, да се порадва на корабите, които порят повърхността на морето... (Снимка 2).

Първата част на лекцията е преминала. Дадена е кратка почивка, след което ще започне събеседването, ще се задават въпроси на лекторите. Толкоз хубави и приятни са тези почивки, макар и кратки. Току-що опозналите се делегати на събора разговарят помежду си, обменят свой опит. Един такъв момент е заснел фотообективът. Лазар Кръстев, свиневъд от село Прохлада, разказва нещо много занимателно на новите си приятели. А те се смеят и не забелязват, че към групата им се е присъединил непознат човек, делегат от друг окръг. Ала и на него му допадат разговорите на силистренци. Га затуй е дошъл да послуша, да понаучи нещичко. Не само Лазар обича да разказва приятни историйки. Доячът Иван Пенчев от Алеково, бивш моряк, често взема инициативата, споделя свои мисли за работата си, за току-що чутата беседа. (Снимка 3).

Десетина дни, прекарани на „Златни пясъци“ край красива и гостоприемна Варна. Десетина дни, пълни с много радост и вълнение...

Текст: Вълчо РАДЕВ

Снимки: Георги МУХОВСКИ и Гаро МАЗЛОМЯН

Интересно събрание

Комсомолският клуб е любимо място на младежите. Тук те провеждат тържества, вечери, танцови забави, кръжочни занимания и събрания. Неотдавна клубът беше отново препълнен с младежи, дошли да присъствуват на просветното събрание, организирано от второто дружество на ДКМС, на тема: „Моралният кодекс на строителя на комунизма“.

Лекторът Атанас Панайотов, агроном в ТКЗС, обясни подробно понятията: любов към Родината и народа, патриотизма и интернационализма, скромността, честността, съзнателното отношение към труда и социалистическата собственост и др.

Умело подбраните примери от живота и художествената литература по убедителен начин изясниха тези понятия пред младежите.

Събранието завърши с въпроси, изказвания, а на края както винаги с танцова забава.

М. ЦВЕТАНОВА

☆

Вести от Голеш

ТАЗИ година почти всички младежи, членове на Комсомола, се включиха в кръжоци и школи, за да повишават своите политически знания. Всеки понеделник вечерта в младежкия клуб е оживено. С голям интерес комсомолците слушат изнесените от пропагандистите лекции, водят записки, задават въпроси.

Старателно се подготвят и пропагандистите за всяка лекция. С примери от живота те илюстрират изнесените лекции. Грижливо и пълно отговарят на зададените от младежите въпроси. Ето защо занятията в учебните звена се провеждат редовно и минават с голям интерес.

Янка САВОВА

Актуална задача на съвета

ПОСЛЕДНАТА сесия на селския народен съвет в с. Нова Черна се занима с много актуална задача — състоянието на родните читалища и тяхната работа през зимните месеци.

Доклад по този въпрос изнесе др. Мартинова. В него тя се спря обстойно на дейността на трите народни читалища от района през изтеклата година и посочи задачите през тази зима. Положителна оценка даде сесията на дейността на театралния състав от с. Цар Самуил, на хора от Нова Черна. Известно подобрение се отчете и в книгораздаването в Нова Черна.

Наред с тези положителни страни обаче, в работата на читалищата, се сията посочи и редица слабости. В съдоклада на постоянната комисия по културно-масовата дейност, изнесен от др. Бобев, читалищните ръководства от района бяха критикувани за това, че не работят системно за развитието и укрепването на художествената самодейност, в резултат на което те се подготвят само когато има прегледи, а през останалото време бездействуват. Не се работи системно за разнообразяване живота на населението, не се подготвят сатирични програми за бичуване на слабостите и грешките.

Слаба е и дейността на лекторската група. Малко са изнесените лекции и беседи на културно-просветни, стопански и здравни теми.

По изнесените доклади взимаха отношение както съветниците, така и присъствуващите на сесията други кооператори.

Старият комунист, един от основателите на ТКЗС Димитър Тенев, говори подробно за трудните условия, при които са работили читалищата преди, за тяхната активна театрална и хорова дейност тогава. Той изказа пожелание през тази година интелигенцията и младежите от Нова Черна да проявяват още по-активна дейност за разнообразяване живота на кооператорите през зимните дни.

Ценни предложения за подобряване на културно-просветната работа в района през тази година направиха в своите изказвания и другарите: Трифон Гецов — секретар на общинския комитет на БКП, Жейно Николов — секретар на СОНС, Станьо Друмев — председател на ТКЗС и др. Те единодушно подчертаха, че правилно изпълнителният комитет е поставил този много важен въпрос на разглеждане от сесията на съвета. Те посочиха необходимостта съветът да окаже по-близка и конкретна помощ на читалищните ръководства и да вземе мерки за отстраняване на допуснатите слабости през миналата година.

На сесията станаха полезни разисквания. Направиха се ценни предложения за подобряване на работата. Нужно е сега да се премине незабавно към изпълнението на взетите решения. Да се активизират самодейните художествени колективи, театралните състави към читалищата, лекторската група и др. Трябва също така да се вземат мерки за подобряване на книгораздаването във всички села. А за това се изисква близката и конкретна помощ на съветниците и читалищните ръководства.

Пеню ПЕНЕВ

УЧИТЕЛСКОТО СОЦИАЛДЕМОКРАТИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ (1905-1913 г.)

Пред научната сесия по историята на Партията в Силистренски окръг

На конгреса Братован Илиев изнася реферат за „Трудовите усилия на народния учител“, в който се подчертава жалкото състояние на българския учител при капитализма и се сочи единственият път — съвместна борба със социалдемокрацията за подобряване материалното положение и политическите права.

Основните въпроси, които са били обсъждани и изяснявани от Тутраканската и Силистренската социалдемократически групи през 1910 г., са били: „Държавният изпит на основното учителство“, „Неутралитет ли“, „Учителското движение у нас“, „Реакцията и учителството“, „Законодателната дейност на „демократичното“ правителство и работническата класа“, които са излизали и с различни протести против безгрижието на държавата спрямо интересите и живота на работническата класа; държавните изпити като средство за отстраняване на прогресивните учители от работа; мизерните заплати; беззаконните уволнения и др.

Численият състав на двете групи от създаването им до 1911 г. се е движел от 5-16 души. Тази малобройност не могла да не оказва решаващо влияние върху работата им сред учителството за пропагандиране на социалистически идеи, за откъсването му от БУС, за осветляване училищната политика от гледището на социалдемокрацията.

Явно е, че по основния въпрос за професионалната мощ на учителството ЦК на Партията е заел неправилна позиция и особено по отношение членството на учителите в УСДО.

Влиянието на идейно-политическите и педагогически възгледи на пролетарските педагози, на УСДО и нейния орган „Учителска искра“ сред учителството до войните било твърде слабо, както било слабо и влиянието на Партията сред населението. На УСДО се отричала задачата и възможността да бъде организатор и ръководител на професионалните борби на учителството. Причината за това се крие в разцеплението вътре в работническото движение, влиянието на опортюнистическото течение и доктринерското, неленинско становище на Партията по редица основни въпроси на революцията. Това положение се изменило след Първата световна война в резултат на огромното въздействие на Октомврийската социалистическа революция.

В страната започва да се води шумна антитурска шовинистична, войнствена пропаганда. Отношенията между България и Турция се изострят. Над Балканите надвисва жестоката сянка на войната.

За да се попречи пътя на буржоазията за по-нататъшно ограбване на народа и за усилено подготвяната от нея война, БРСДП (т.с.) и ОРСС преминали към широко организиране на работнически акции. УСДО взела голямо участие в подготовката на тези акции.

Учителските социалдемократически групи в Силистра и Тутракан на свои събрания обсъждат създалата се политическа ситуация и неведнъж излизат с протести против готвещата се война от буржоазията, което цели да удави народа в кръв. И двете групи излизат с резолюции и искания за пълно приравняване на учителите в политическо и гражданско отношение с другите граждани; да не се преследва учителят за неговите политически и религиозни убеждения; да се гарантира на учителя свобода да участвува в общественополитическия живот; да бъде допуснато учителството до всички изборни места на държавното управление; премахване на всички изключителни и специални комисии; учителите да се назначават и уволняват от родително-учителските комисии, в които двете за интересовани страни да бъдат представени наравно и с равни права. С протест излиза Тутраканската група, в който се заявява: „Най-високо протестираме против новия законопроект за народната просвета; заявяваме, че с мощната сила на пролетариата ще го сломим“.

По случай откриването на VII конгрес на Учителската социалдемократическа организация (1912 г.) Тутраканската учителска група поздрави конгреса.

Протестите продължават против законопроекта на Пеев. В тях се подчертава, че когато народното учителство поднася своя живот и здраве по бойните полета, за да защитава интересите на буржоазията, същата иска да нанесе атентат над неговите права и свободи чрез ултрареакционния законопроект за народна просвета, внесен в камарата от министъра Пеев.

След VII редовен конгрес (1912 г.) организацията се намираше при благоприятни условия да се засили числено. Но... мобилизацията и войната прекъсват организационния живот..., за да не се възстанови повече в Южна Добруджа.

През пролетта на 1913 година учителските социалдемократически групи в Тутракан и Силистра се разформироват поради присъединяване на Южна Добруджа към Румъния по силата на Букурещкия договор.

Марин ЛЮЛЮШЕВ

Техническият прогрес в селското стопанство

Широк размах на механизация

ЕДНА от основните задачи, залегнала в решенията на Деветия конгрес на Партията, е интензификацията на селското стопанство. До края на петата петилетка трудът на селскостопанските труженици трябва да стане много по-производителен, което ще намали до голяма степен себестойността на продукцията.

Най-главният път за решаване на тази важна задача е увеличаване на техническата наситеност в ДЗС и ТКЗС.

Естествено е, че досега най-много машини имат тези стопанства в нашия окръг, в които са застъпени в по-големи размери интензивните култури. Такъв кооператив е и айдемирският. Тук хиляди декари са заети от трайни насаждения. Зеленчукопроизводството е също така твърде много развито. Човек не може да си представи дори колко хора би трябвало да се заангажират в обработката на тези култури, ако машините не биха им били първите и най-големи помощници.

Радостен е фактът, че ръководителите и специалистите на стопанството се отнасят с необходимата сериозност и загриженост към въпроса за попълване на машинния парк. Тук ежегодно се отпущат необходимите средства за закупуване на нови, модерни машини, за обзавеждане на ремонтната работилница, за подобряване обслужването на машините. Не се отминава и грижата за работниците, за които са създадени условия за труд и отдих.

Стопанството разполага с 39 трактора. Теглителната сила на камионите и ремаркетата е около 2 000 конски сили. Според инженера на стопанството др. Димитър Кескинов наложително е увеличението на транспортните средства. Само така ще може да се преодолеят трудностите в напрегнатите моменти през годината. Ще може да се прибере продукцията навреме и без загуби.

Най-слабото звено по отношение на механизацията в ТКЗС — Айдемир си остава зеленчукопроизводството. В близките години тук ще се подобри напояването на културите. Ще се закупят шасита за окопаване на пипера и доматите, за прашене, за транспорт и др.

Тук са разрешени редица въпроси по отношение механизацията в животновъдството. Във всички кравеферми има инсталирани доилни агрегати. В много от тях изхвърлянето на тора става също механизирано. Новопостроеният телчарник се оборудва с модерна техника. Храната в свинефермата се подава на животните по механизиран път. Стрижбата при всички овчи стада е напълно механизирана. Тук се използува ток от електрическата мрежа, което носи икономии на стопанството.

На техническия прогрес в ТКЗС — Айдемир е даден широк път. Много рационализации, които носят немалки икономии на кооператива, са дело на колектива при ремонтната работилница. Само през тази година тук са направени 4 цистерни с вместимост над 1 200 л едната. Те са в помощ на лозарите. С тях се пренася бордолезов разтвор. Цистерните сами се зареждат и разтоварват. Това спестява много труд и допринася до голяма степен за уплътняване работата на „Болгарите“, като се избягват празните им ходове.

Наскоро механизаторите изработиха машинка за чистене на метляното семе. Като имаме предвид, че само в бригадата на с. Ламбрино са произведени 15 т метли, можем да преценим какви икономии ще донесе тя на стопанството.

В работилницата е направен и стенд за регулиране на дюзите на дизеловите двигатели. Така престоят на машините значително се намалява. Количката за първоначално пускане на двигателите при зимни условия до голяма степен улеснява работата на механизаторите.

Голям икономически ефект има и нож-скобата, с помощта на която се вадят вкоренените лозички. По време на сеитбата тук се използуваха направените в работилницата 4 железни влачки, които показаха много добър ефект.

В най-скоро време ще бъде завършен стенд за прогонка на двигателите след основен ремонт, машинка за плетене на мрежа, преса за подготовка на калта при правене на тухли, кошове с вместимост 800 кг, с помощта на който ще се зареждат самолетите при подхранване на посевите, и др.

През идущата година техническата наситеност в стопанството ще се увеличи още повече. Ще се набави инсталация за напояване „Марица—54“. Ще се закупят още нов селектор, стогометател, комбайн, два „Беларуси“, един „Болгар“ и много други по-малки машини. От голямо значение е, че през идущото лято зърноплощадката ще бъде напълно механизирана. Стопанството е отпуснало 9 000 лв. за закупуване на необходимите за целта машини. Лимитен обект за 1967 год. е и фуражният цех, който ще подобри и улесни работата на животновъдите.

Широкият размах на механизацията ще помогне на ТКЗС Айдемир да увеличи производителността на труда, да превърне всички отрасли в рентабилни.

Стефанка СТАНЕВА

Един от първите работници в завода за газови печки в гр. Тутракан е Нако Андреев. Неговата отличителна черта е редовното пре изпълнение на трудовите норми и бързото усвояване на професията.

Предсрочно изпълнен план

Животновъдите от с. Варненци изпълниха предсрочно плана за млекопадоя. До 25 ноември добрите говедовъди надоиха 390 т мляко, толкова, колкото сочи годишният им план. Те са получили вече 38 т мляко над предвиденото.

За добрите резултати допринесоха много наличността на необходимия фураж, организацията и неуморният труд на хората от фермата. Голям дял се пада и на Христо Иорданов, който ръководи с умение животновъдите.

Радостни от постигнатото, говедовъдите от с. Варненци работят така, че през идващата година да получат още по-изобилна и поевтина животинска продукция.

Марийка ХРИСТОВА

Голяма е тревогата ни

С ТЕЗИ думи започна своя разказ главният счетоводител на ТКЗС в с. Добротица, др. Сава Белев.

Такива думи в началото на един разказ не могат да не събудят у слушателя интерес към неговото съдържание.

Колкото и болезнено да бе за счетоводителя, притиснат от обективните факти, той разказа за всичко, с което не можеш да не се съгласиш и да оправдаеш тревогата му.

— През миналата година— разказва др. Белев — засадихме немалко площи с тютюн. Грижливо ги обработихме и земята ни се отблагодари. Бригадата в село Добротица събра и изсуши 42 тона листна маса. В село Ирник се набраха 16 тона, в Босна — 85 тона, Яребица — 17 тона, а в бригадата в село Любен — 110 тона, или общо 270 тона тютюн.

По предварителните ни изчисления средствата, които очаквахме да получим от тютюна, не само си връщаха разходите, но и оставаше голяма сума за разпределение на кооператорите. За съжаление оба че тези наши сметки останаха само на книга. Ще питате защо?

По липса на специални складове, за да можем да съхраним събраното богатство, запълнихме с тютюневи низи телчарниците, агнилниците и откритите навеси. Така ние зачакахме през хубавите дни да дойде комисия и ни разреши да преработваме и предаваме тютюна. Казвам зачакахме, защото и сега е същото. А времето не чака. С всеки изминат ден то става все по-студено, а част от животните са на открито.

Работата обаче не стига до тук. Надеждата ни, че може би ще се реши нещо в близките дни, също е изчерпана. Комисията, която трябваше да дойде при нас от село Паисиево, по всички данни си личи, че ще се задържи до края на годината, тъй като има да приема много тютюн. Създалото се положение ни наложи през последните дни сами да си разрешим в някои от прилагите да започне обработването на тютюна. В село Босна са готови около 6 500 кг, а в с. Любен около 3 000 кг. По друг начин ние не можем да постъпим, защото загубите с всеки изминат ден растат.

За да не бъда голословен, ето няколко факти: в село Любен с тютюн е зает един телчарник. Това наложи да съберем и отглеждаме телетата при такива условия, че не само не можем да получаваме какъвто и да е прираст, а се стигна дори до там, че умряте от задушаване. В село Добротица са заети агнилниците, а в близките дни се очакват първите агнета. При положение, че овцете бъдат на открито, то процентът на смъртността може да достигне голяма цифра.

Слушаш разказа на счетоводителя и не можеш да не вярваш в голямата тревога. А като прибавим към всичко и ежедневно растящите загуби от тютюна, разходите на фуражи без прираст, смъртността и т. н., твърдо се убеждаваме, че всичко ще се отрази на доходите на кооператорите. А това е най-големият недостатък в стопанската дейност.

Създалото се положение сега налага без нито ден протакане всички организации, които имат отношение към изкупуването на тютюна, да направят възможното и прекратят по-нататъшните загуби на стопанството.

Иван ПЕЙЧЕВ

Високи добиви от цвеклото

И кооператорите от с. Преславци получиха високи добиви от цвеклото. Те обработиха 160 дка от тази култура. Засяха навреме площите. Навреме окопаха и торихa посевите. Сега всички се радват на надпланoвите добиви. От декар полевъдите извадиха средно по 5 000 кг цвекло.

Въпреки лошите условия хората излизаха редовно на работа. Добре бе организирано и превозването на продукцията. Освен с камиони и ремаркета, цвеклото се превозваше и с каруци, по неже земята бе много разкаляна.

Най-висок добив постигна звеното на Вели Юмуков. От 20 дка то получи 112 т цвекло.

Муртаза МУРТАЗОВ

Другарките на звеноводка та Мюшеде Хасанова са едни от най-сръчните между кооператорите в гр. Дулово. По 25—30 низи на ден елпе зира всяка жена. Затова звеното ще приключи в срок обработката на тютюна и ще го продаде без загуби.

Дълга история

РЪКОВОДСТВОТО на „Комунални услуги“ в с. Главиница от около една година възнамерява да премести бръснарницата в с. Ножарево от тъмната забутана стая в нова, по-светла, просторна и хигиенична. След дълго протакане на първи декември т. г. бръснарят Мухсин Хамдиев заедно с помощника си преминаха в новото помещение. Обаче задоволиха ли нуждите на клиентите със своето преместване в новото помещение?

— Не.

Година откакто е дадена стаята за бръснарница, но директорът на „Комунални услуги“ Ангел Димитров и главният счетоводител Петко Добрев не намериха време и средства, за да довършат подготовката на помещението за бръснарница. Вратата на последното е за склад и е непригодна, тръбите и мивката за водопровода още се търкалят без полза в двора на бръснаря, а той бръсне повече на сухо.

Село Ножарево има около 1100 жители, за които бе запланувано да се поставят два стола за бръснене. Обаче другарите от „Комунални услуги“ в с. Главиница направиха „икономия“, като поставиха само едно огледало без мивка и без нито един съвременен въртящ се стол, макар че въртящи се столове са закупени. В бръснарницата няма даже закачалка за дрехите.

И възниква сред клиентите законен въпрос:

— Докога бръснарите от това предприятие ще бръснат клиентите си без изминаване на лицата им с прясна вода? И защо предприятието е харчило средства за тръби, мивки, щом като не ги влагат в употреба?

Ахмед ДЕМИРОВ

ЗИМНАТА РЕЗИТБА НА ОВОЩНИТЕ ДЪРВЕТА

ДОБИВИТЕ от овощните градини до голяма степен се определят през есента. През периода на покой на овощните дървета се осигурява необходимата влага и хранителни вещества, провеждат се растително-защитни мероприятия.

Една от най-важните агротехнически задачи през този период е резитбата. Тя позволява активно да се въздействува върху растежа и плододаването на растенията, на добива и на качеството на плодовете. Целта и характерът на резитбата се менят в зависимост от възрастта, силата на растежа, вида и сорта на растението. Когато дръвчето е младо, основна задача е да се формира здрава и високопродуктивна корона, а в периода на пълно плододаване — поддържане на добър растеж, повишаване качеството и размера на плододобива.

Различаваме два начина на резитба — съкращаване и прореждане. При съкращаването отделяме (премахваме) връхната част на леторастите и клонките, а при прореждането отделяме страничните разклонения (над клонка) или изцяло отделни клонки, които са неправилно насочени. Реагирането на растението при тези два способа е различно. При съкращаването на клонките и клоните се предизвиква растеж на пъпките, които без резитба остават спящи или по-слабо биха се развили. Увеличава се прирастът на леторастите.

Силно съкращаване се извършва на новозасадените дръвчета и то след преминаване големите зимни студове, преди развитие на пъпките. Това се прави на 3 до 5 пъпки на клонче при прасковата, на 10-12 пъпки при кайсията и т. н. При силното съкращаване се има предвид съответствието на надземната част на дръвчето с намалената коренова система при изваждането му от разсадника. Извършва се формиране на коронката на младите дръвчета, които сме определили за нискостеблени. При кайсията стеблото се оставя до 80 см, при прасковата — до 50 см и при другите овощни култури на не повече от 50 см височина. Правилно е формирането на дръвчетата да се извършва в самото насаждение и то от обучени овощари. Най-перспективните корони за овощните дървета са цалмета с наклонени клони, подобрена чашовидна корона, подобрена етажна корона.

През неплододаващия период при системно (ежегодно) съкращаване се достига до общо отслабване на развитието на дървото или клонките. Удължава се неплододаващият им период (круши, ябълки, кайсии, праскови и др.), сгъстява се неоправдано короната. Съкращаване на клонките е наложително, когато силата на растежа отслабне, особено когато дървото е в периода на изсъхване. В този случай се прибягва към резитба на по-стара дървесина. Например при старите кайсиеви дървета се отстраняват клони на 3—5 до 8-годишна дървесина. Когато се очаква обилен плододобив, резитбата се насочва към отстраняване на част от плодните пъпки, за да има нормален плододобив и залагане на достатъчно плодни пъпки за следващата година.

Резитбата за съкращаване трябва да бъде правилно съчетана с другия способ — прореждането. Той се отразява слабо върху растежа на клонките, но с това короната на дръвчетата добре се просветлява. Тази резитба е задължителна особено при силно растящите овощни видове (прасковки, кайсии, сливи, джанки, ябълки, круши и др.) и то най-вече в млада възраст и в началото на плододаването. При добре формираната корона на дървото трябва да се осигури компактност, т. е. скелетните клони да се разпределят равномерно, без да се засенчват или кръстосват.

Резитбите през периода на плододаването изискват да се спазват някои основни положения. Независимо дали короната ще е обемна или плоска, скелетните клони се разполагат на етажи. За скелетни клони се оставят тази, които имат ъгъл на отклонение не по-малко от 40 градуса. При много остри ъгли те се свързват слабо със стъблото и лесно се счупват, а при съвсем тъпи ъгли на отклонение или хоризонтални и наведени клоните изостават в растежа си и не могат да изпълнят своите задачи. Общо количеството на основните клони трябва да бъде не по-малко от 5 и не повече от 10. Излишните скелетни разклонения при младите дървета не се премахват, но техният растеж трябва да се ограничава. Това се постига, като се наклоняват или навеждат чрез превиване и привързване.

През този период характерът и задачите на резитбата се менят. За да се получи редовен добив, необходимо е правилно да се съчетаят резитбите за съкращаване и прореждане. Трябва да се осигурят нормален растеж и натоварване с плодни пъпки на леторастите. Така че през зимния период резитбите се извършват според конкретното състояние на дървото. Слаб ли е растежът, трябва да се съкращава над жизнена клонка.

Най-подходящо време за резитба е, когато дървото се намира в покой. В райони с умерена мека зима това е есенно-зимният период, който е валиден и за близки до Дунава и защитените от студените ветрове места. На откритите райони, изложени на студен, суров вятър, резитбите в този период могат да доведат и до отрицателни резултати. Особено чувствителни в този случай са прасковите, крушите и кайсиите. Сега може успешно да се извърши резитба на скупените, изсъхнали и неправилно насочени клони при възрастните дървета, като обезателно раните се намазват с блажна боя. Резитбата винаги трябва да се съпътствува с торене с органични и минерални торове, обработки за влагозапасяване и унищожаване на изсъхналите плодове, които са скривалища на болести и неприятели.

Само така ще може да се разчита на богата плодова реколта.

Никола НИКОЛОВ

ПОБРАТИМИ С ТРУДА

При среща с непознати първите думи са най-мъчителни. След тях разговорът започва или непринудено, или спира съвсем. Впрочем, оказа се че с механизатора Александър Камбуров се разговаря лесно. Той е жизнерадостен младеж с живо, енергично лице, от което усмивката не се отлъчва никога. . .

— Започнах работа в Станцията по растителна защита веднага, след като напуснах редовете на казармата — споделя той, — и не съжалявам, че съм направил такъв избор, въпреки че имаше толкова много пътища.

. . .Пътища. . . Пътища... Те се изпречиха пред юношата веднага, щом за после ден път прекрачи прага на Машинно-тракторното училище в с. Средище. Кога бяха се търкулили годините? И той, както своите приятели, не можа да разбере това. Изучаваха машините; не само една, не са две; много дни и много машини.

Един приятел преди години му беше доверил: „Аз не се плаша от машината, какво има в нея—едни железа—нищо повече. . .“ Колко неправилни бяха тези думи, Александър разбра по-късно. Разбра, че така може да говори само човек, на когото машината не е разкрила своята голяма тайна. Стори ли това веднъж, знай, че вече те е пленила, не си само неин и на никого другиго. Така стана и с него. Когато за пръв път седна зад командното табло на тежката, грамадна машина, Сашо наистина се поизплаши. Още повече когато двигателят затресе околността с труднопоносимия си шум. Не бяха свикнали ръцете с това задължение, което изисква манипулацията с кормилото, не беше свикнала волята, смелостта. . .

Но всичко това са реставрирани спомени от ученическата скамейка. Сега нещата стоят много по-различно.

Всичко бе започнало толкова простичко. Пролетта на пираше неудържимо, селскостопанските култури избуяваха и набираха сили, за да се отплатят с богата реколта. Така беше и с царевицата, и с тютюна, и със слънчогледа. . . Растенията избуяваха, но не спяха и плевелите, и преносителите на различните болести. Поразените, които извършиха своето дело от първите месеци на пролетта и лятото. Доста поразии щяха да сторят, ако навреме не се беше притекла бригадата на Георги Василев, в която е включен и Сашо. Едно след друго се редяха стопанствата в окръга, които ги викаха на помощ: Голеш, Кайнарджа, Ситово. . .

Не знаеха трактористите ден и нощ, почивка и обяд, но застанаха като твърда стена пред болестта и плевелите; твърда и непревземаема. Едно след друго следваха пръсканията, така, както ги изисква агротехниката. Ден след ден, седмица след седмица. . . Измина месец и от лицата на ръководителите и самите кооператори тревогата изчезна завинаги; спасени бяха хиляди декари землища от истинско опустошение. Царевицата завърза големи кочани, тютюнът пусна широки като мъжка длан листа.

„Благодарим ви от сърце, приятели“ — казваха тогава председателите и пожелаваха на Сашо и колегите му все такава ползотворна работа. . .

. . . Сега е зима. Започна ремонтът на машините. Всъщност това не е ремонт, а едно преглеждане, защото повечето от тях са нови, запазени. Ето, през последния месец пристигнаха още 50 трактора. Щом пукне пролет, ще плъзнат в кооперативните землища, за да се преборят още веднъж с онова дългогодишно зло, което слага под съмнение реколтата.

И Александър Камбуров е край машината си. Ласкаво опипва всяка една част; преглежда всеки един болт, колкото и маловажен да е той, защото още от училище знае, че всичко трябва да си е в ред, за да бъде и работата безупречна.

В двора на станцията е хладно, но момчетата правят всичко възможно да преодоляват трудностите. Насипаха чакъл, направиха площадка за гариране. Машините стоят в прави редици като послушни, кротки чудовища. Те са различни по форма и вид, защото всяка от тях върши различна работа.

Станцията е още нова, няма стари традиции в борбата с различните плевели и вредители, но нали у Александър и колегите му има желание и упорство—те винаги ще бъдат победители.

Р. ШИМАБЕЕВ

Крайно интересно! Крайно интересно!

От 15 декември във вестник „Силистренска трибуна" ще се отпечатва крайно интересната приключенска повест

„КОЙ?"

Мрачна, дъждовна есенна нощ. В голям научно-изследователски институт в една капиталистическа страна е убит при загадъчни обстоятелства известен учен, професор Едвард Милер. От известно време той работи за военните и току-що е направил важно откритие в областта на ядрената физика. В ръцете на воюващите то би се превърнало в могъщо средство за унищожение на целия живот на земята...

...Инспектор Гард от криминалната полиция и журналистът Честър са в кабинета на убития професор. Инспекторът разпитва дежурния в института. С трепереш глас последният разказва...

...Малко след полунощ на сигналното табло в стаята на дежурния се запалва лампичка. Сигналът е даден от кабинета на професор Милер. Дежурният се изкачва на втория етаж и тръгва по широк коридор, от двете страни на който се редят лаборатории на видни учени, работещи в института. Изведнъж насреща му се изпречва професор Милер, който минава мълчаливо край него и слиза по стълбата. Все пак дежурният влиза в кабинета на професора и пред изумения му поглед се открива колкото страшна, толкова невероятна картина: точно сред стаята е простряно обезжизненото тяло на Милер. Та нали той току-що го срещна в коридора?! Загадка... мистерия...

Още една чудноватост. Репортажът на журналиста Честър за убийството изчезва от страниците на вестника. В последния момент собственикът на вестника Хейс нарежда да не се отпечатва материалът, след като самият той през нощта е поръчал на Честър да събере факти по произшествието.

Със засегнато честолюбие младият журналист решава на своя глава да разкрие необяснимата загадка около мъртвия и едновременно жив професор.

Разбулването на тази тайна ще научите от приключенската повест „КОЙ?" на съветския писател П. БАГРЯК.

РАДОСТНА РАВНОСМЕТКА

ДЕВЕТИЯТ конгрес на Българската комунистическа партия реши, че вниманието на всички работници в областта на народното образование трябва „да се насочи главно към подобряване качеството на обучението и възпитанието на подрастващите". Под този девиз премина и състоялата се наскоро в Силистра окръжна отчетно-изборна конференция на Съюза на българските учители. На нея присъствуваха делегати от всички 84 учителски организации в окръга.

Както в доклада, изнесен от председателя на ОК на СБУ Ст. Стоичев, така и в разискванията пролича искрената загриженост на Окръжния комитет и на делегатите за развитието на учебното дело в окръга, почувствува се готовността им да работят за неговото подобряване и издигане на нов етап.

На конференцията се отчете двегодишен период от време, през който — в унисон с големия напредък във всички области на нашия живот — и образованието бележи радостни успехи. Най-благотворно влияние оказаха приетите на 22.XI. 1964 година от ОК на БКП решения за подбряване на образованието в окръга. Подобрение има както в учебно-материалната база, така и в по-пълното осъществяване на Закона за задължително осмокласно образование, и в разрешаването на проблема за кадрите. ТКЗС оказват все по-чувствителна помощ на учебното дело — поемат издръжката на по-голям брой учащи се, осигуряват топла за куска на децата, подпомагат строителството и обзавеждането на общежития, училища и детски градини (Алфатар, Калипетрово, Попина, Секуло во и т. н.).

Повече грижи се полагат и по-успешно се организира работата за повишаване квалификацията на учителите. В практиката навлизат нови форми за усъвършенстване педагогическото им майсторство — школи за изучаване добрия педагогически опит, научно-практически конференции и т. н. Укрепва педагогическият кабинет като съвместен орган на ОК на СБУ и отдел „Народна просвета" при ОНС. Активна и полезна дейност развиват неговите секции—особено по руски език, по български език, за началния курс и т. н. Гордост са нашите изтъкнати учители, които участвуваха в VI национални педагогически четения и в национални съвещания с изнасяне на собствен опит (А. Василев — получил I награда за своя доклад, М. Бобчева, В. Иванова и др.).

В нашите училища идват много млади специалисти, някои от които бързо се налагат като любими учители сред учениците и авторитетни граждани в обществото — Славчо Иванов, Васил Добрев и Елисавета Димитрова — Силистра, Цветан Донов — Паисиево, Екатерина Иванова — Сребърна и др. Истинският учител е дръзновен творец. В урочната и извънкласната работа на редица учители навли за новото. Тематично планират уроците си А. Василев, М. Чалъкова, Ц. Ангелова и др. преподаватели по история.

Радостно е, че все по-голям брой учителски организации ръководят добре методическата работа, постига се единодействие и тясно сътрудничество между творческите комисии и директорите на училищата (училищата „Ст. Караджа", „Л. Каравелов" и „В. Левски" — Тутракан; „Макаренко", „Кирил и Методий", „Иван Вазов", „Н. Вапцаров", „Отец Паисий", ПТУ по дървообработване — Силистра; „Хр. Смирненски" — Дулово и др.). Постепенно се налага правилно разбиране ролята на производствените съвещания и се повишават грижите за тяхната по-добра подготовка. Налице е стремежът и в училищата да се събере шаблонът в методическата работа и да се издигне тя на по-високо равнище.

Съвсем естествено проблемите на методическата работа заеха централно място и в доклада, и в изказванията. Те се свързаха с въпроса за резултатността от учебно-възпитателната работа и с успешното преодоляване на второгодничеството.

Начело в борбата за по-добри учебно-възпитателни резултати и за създаване ново отношение към учителския труд са участниците в движението за комунистически труд. Но направеното досега за това движение в окръга не е достатъчно и то не е заело полагаемото му се място.

Важни задачи имат да решават комисиите за културно-масова работа. Чрез разнообразната си дейност те допринасят за идейно-политическото израстване на съюзните членове и за разнообразяване живота им. Интересно изказване по този раздел от дейността на учителските организации направи учителката Милица Ботева от Тутракан, изтъквайки необходимостта от тясно съгласуване дейността на всички организации в училище. Елеонора Мирчанова говори за единодействието между организациите на ДКМС и СБУ по комунистическото възпитание на учителите. За съжаление, срещат се и от рицателни примери — у някои учители има разрив между думи и дела. Все още самообразованието не е навляло в практиката на всички учители — поради липса на опит, но и поради подценяване и липса на системен контрол и подпомагане.

Отчетно-изборната конференция е важен момент в живота на Окръжната организация на СБУ. Тя направи сериозен и задълбочен анализ на състоянието и на работата в организациите. Това несъмнено ще съдействува за подобряване по-нататъшната дейност на Съюза, за издигане на по-високо равнище учебно-възпитателната работа в окръга, за да се изпълнят с чест решенията на IX конгрес на БКП.

След като приеме решения за по-нататъшната работа на окръжната организация на Съюза на българските учители, конференцията избра нов окръжен комитет и делегати за II конгрес на Съюза на българските учители.

Стоян ПЕЕВ

Нови книги

БЛАГА ДИМИТРОВА. Обратно време. Стихове. БН.

ДАМЯН П. ДАМЯНОВ. Като тревата. Стихове.

В. А. ЗЕЛЕНЦОВ. Виетнамският народ ще победи. Превод от руски.

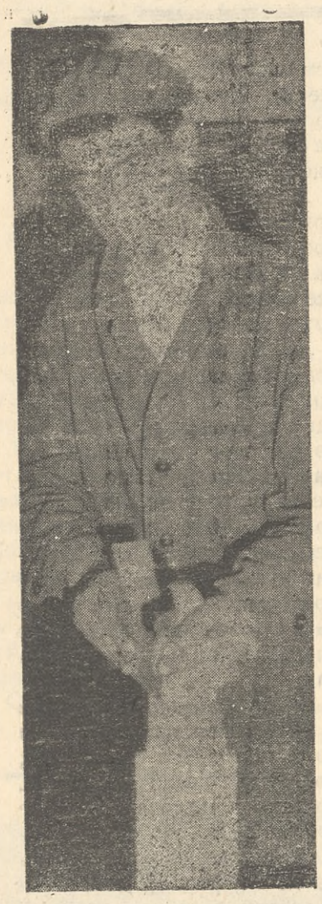
НИКОЛАЙ НОСОВ. Незнайко на Луната. Роман-приказка. Превод от руски.

ГЕОРГИ КАРАСЛАВОВ. Обик новени хора. Роман — IV част.

ВЛАДИМИР ЧИВИЛИХИН. Грехът на Клава. Превод от руски.

МАРКО НЕДЯЛКОВ. Стрък чемшир.

КИРИЛ ЛАЗАРОВ. Незабрави ми дни.

В ПТУ по дървообработване се обучават надеждни кадри за нуждите на мебелната промишленост в окръга.

НА СНИМКАТА: Ради Нягулов от II курс сглобява отделните части на нова библиотека.

ВЪПРЕКИ ВЪПРОСИТЕЛНИТЕ

ИЗВЕСТНО Е, че Кайнарджа е едно не съвсем малко село, в което читалищната работа се смята за една от най-добрите в окръга.

Към читалището има битов оркестър с ръководител Петър Палчев, има и театрален колектив. Той подготвя пиесата „Неразделни". Ще се изгради и вокална група. Но тук идва и първата въпросителна. Миналата година в селото имаше тригласен хор, един от добрите в окръга. Ала сега още нищо не е започнало да се прави за възстановяването на работата с него. Човекът, когото докарваха от Средище (!), за да го ръководи, не може да продължи да изпълнява задълженията си. Но в селото има друг човек, който може и е дал съгласието си да го ръководи. Все пак той не е направил нищо. А учителят по пеене в училището Ангел Цолов, въпреки желанието на хористите, все намира причини и не се захваща за хора. В селото има повече от 250 младежи. Какъв чудесен хор може да се изгради от тях!

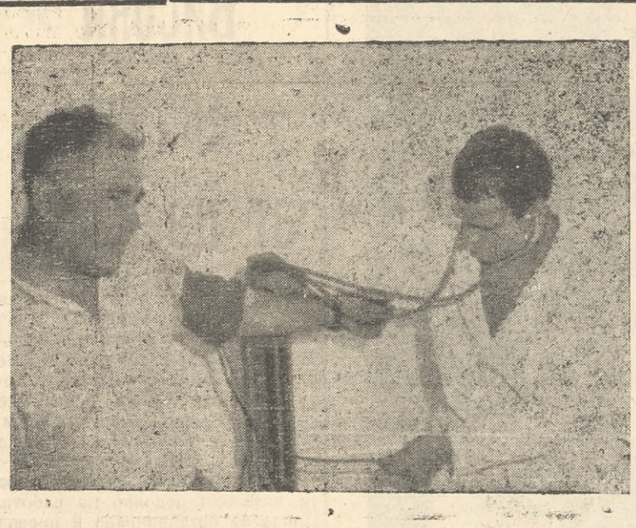
Във връзка с предстоящите прегледи от Третия републикански фестивал все пак се правят доста неща. Създават се вокална и естрадна групи. Подготвят се и се изнасят рецитали. Съвместно с ДОСО и Комсомола е проведена среща на три поколения, „проговори" и първият говорящ вестник на кайнарджанска почва. Скоро ще се проведе битова вечер на снахата и свекървата. Както всяка година ще се организират дни на кукерите, празник на цветята и др. Тези мероприятия са немислими без сърцата и активна дейност. Ако става дума и за други, то е не само затова, че не са станали, а затова, че е имало условия да бъдат осъществени.

Проблем за кайнарджанските самодейци е липсата на помещения за репетиции. Вечер, особено когато се съберат два-три колектива да репетират, просто изнемогват за помещения. Може би с построяването на новата административна сграда въпросът ще бъде разрешен, но само отчасти...

Има и още един проблем за селото. В него, както във всяко голямо село, има кинопрожекционен апарат и киносалон, в който два пъти седмично се прожектират нови филми. Но операторът изглежда се интересува повече от пчелите си, защото днес в киносалона няма печка. И естествено е да намаляват зрителите, като сега техният брой е спаднал на не повече от триде сет.

Радостно е, че в колективите, изградени в селото, се включват активно младежите, въобще, по-голямата част от интелигенцията. Учителите са ядрото на театралния колектив. В различни лектории участие вземат агрономите и други служители. Хубаво е, че в Кайнарджа читалището и Комсомолът са решили въпроса за активното участие на младежите в културния живот на селото. Но навсякъде ли е така?...

Николай ЗЛАТЕВ

Внимателен е към своите пациенти д-р Т. Русев. Затова за него в Йордановo могат да се чуят много хубави думи.

Обява

Използувайте **единствената възможност** на 16, 17 и 18 XII. **петък, събота и неделя от 17 и 19,30 ч.** да видите в Силистра **под купола на отопления цирк, построен до ресторант „Албена"**, ГОЛЯМАТА МЕЖДУНАРОДНА ПРОГРАМА с интересна шведска музикално-цветна водна феерия. Участвуват изтъкнати циркови и естрадни артисти от 7 страни: Швеция, Швейцария, Румъния, Югославия, ГДР, България, Чехословакия.

Пеят: **Саша Попаз, Фреди Крозби, Ралор Хнид, Вили Айтова, Сашка Панкова, Юри Войнов, комикът-музикал Тондо,** играят: **Мистер Кели, Мечка-ловец.**

Весел конферанс и злободневен хумор **Тодор Панков.**

Колективни посещения ТКЗС, ДЗС ,предприятия и др. с предимство.

Предварителна продажба на билети в кафе-сладкарница.

Заявки за билети — тел 28-78 и 30-86.

Осигурени автобуси след представленията за всички квартали.

Из съвременната румънска лирика

Деди

В земята слизат ред по ред дедите,
а ний растем с годините нагоре
и наследили живите им корени
пак там им продължаваме следите.

Под камъните лягат те в пръстта,
а ние все из светлото витаем
и мъките им в нас си ги дълбаем,
а си делим по равно радостта...

Лучиян БЛАГА

Панта рей

Не ще премина вече изминатия път
реката не ще зърна как бродът си дълбае,
нито коне как хрупкат тревата в горски кът,
където сън сънуват покойните ногаи...

А стъпките ме водят далече във захлас,
и времето ми свлича доспехите отвсъде,
и крача край тревите и слушам онзи глас,
че тъй било и няма как иначе да бъде...

Смълчан оглеждам пътя, по който ще премина;
денят ме разцелува и си отива вече,
и озарен от бляна на моята родина
аз тръгвам по-нататък, да стигна по-далече...

А. Е. БАКОНСКИ
Превел от румънски: Л. ДИМИТРОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Хубавото беше много малко

Очаквахме интересна и съдържателна игра в последната среща на силистренски терен от есенния кръг на първенството. Основание за това ни даваха успешните прояви на „Доростол" у дома и името на гостуващия отбор—„Бенковски"—Видин, заемаш всяка година челно място в групата. Но останахме разочаровани както от играта на домакините, така и от представянето на гостите. Свидетели бяхме може би на най-слабата среща през сезона. Хубавото беше епизодично, то се изрази едва ли не само при отбелязването на двата гола от силистренци. Но те останаха дължници на многобройните си привърженици.

Какво ни представиха 90-те минути? Много тичане, остри, стигащи често до грубости схватки, редки и слаби удари към вратите, безцелно и безразборно чистене на топката, чести съдийски сигнали, които съвсем накъсаха играта. Това е накратко резюмето на срещата.

И двата отбора започнаха нервно, нечисто, с изобилие от грешки и в паса, и в ходовете, и във връзката между отделните линии. Отдадохме това на нервното напрежение, но минутите се изнизваха, а очакваният обрат не настъпваше. Видинчани изпъкнаха с по-голямата си обигра ност, лекота в разиграването на топката, по-точен пас и предпочитание към комбинативна игра. Домакините действуваха по-само отвержено, по-пробивно, с по-го ляма стръв в нападенията.

В самото начало на срещата пролича, че защитата на „Доростол" не е стабилна и лесно се огъва на фланговете. От активната и смела игра на Янков няма ше и помен. А в осмата минута леко позволи да му вземат топката и само отчаяната намеса на Димчев, ликвидира опасността. Отдясно Цинцаров действуваше бавно и на няколко пъти позволи на Каменов (Б-11) да се озове зад гърба му и да центрира опасни топки. Добре че останалите колеги от отбраната действуваха решително. Особено добри прояви имаше младият Димчев.

В нападението на силистренци дебютира Густинов, но засега няма да коментираме играта му. Останалите нападатели се показаха в обичайната си светлина. Този път в средата на терена се получи равновесие. Полезна работа свърши с неизчерпаемата си енергия Георгиев, докато Гаков с подобрена игра бе в основата на много нападателни акции. В 27-та минута миналият вдясно Филипов се освободи последователно от двама защитници и подаде на Такев, който изсипа топката в наказателното поле. Заелият удобна позиция Манов я посрещна с глава и прати в мрежата — 1:0 за „Доростол". До края на полувремето отново неточна игра и на двата отбора.

След почивката доростолци заиграха по-дейно с изявено намерение да затвърдят успеха си. В 51-та минута Методиев имаше тази възможност, но му трябваше малко повече бързина, когато влезе в наказателното поле и беше засечен от двама защитници. Все пак той се реванширa в 58-та минута, когато Цинцаров внезапно се включи в нападението по десния фланг и подаде на границата на наказателното поле на Методиев. Централният нападател се освободи умело от защитника и стреля неотразимо под гредата.

От този момент гостите няма ше какво да губят и се втурнаха да гонят евентуално изравняване. Но техните атаки се разбиваха от защитата на силистренци, която през второто полувреме беше по-сплотена. Играта се изнерви и грубостите, особено от страна на видинските състезатели, зачестиха. Тук-там избухнаха остри схватки, все по-често се намесваше съдията, който не показа нужната решителност, за да пресече грубите прояви. Срещата издребня и до края на мача играта беше много посредствена. Добро впечатление остави треньорът на „Доростол" Печеников, който за да предотврати нежелателни инциденти, премести Густинов на левия фланг.

Така в един слаб, безцветен мач завърши последната игра на „Доростол" на собствен терен за сезона. На отбора предстоят още две срещи навън — на 18 в Търговище и на 21 т. м. анулираният мач с „Волов" — Шумен. Дано в тези игри на чужд терен доростолци ни зарадват с по-добри резултати.

Йордан СИМЕОНОВ

МНОГООЧАКВАНОТО ПИСМО

— разказ —

МОЖЕ БИ ви се е случило да чакате дълго време нещо хубаво — например, както аз чаках цели 18 дни писмо от едно момче. То не ми беше съвсем безразлично. Не искам да кажа, че бях влюбена в него или нещо подобно. Но всеки ден минимум по три пъти (максимумът е тайна) на дничах с надежда в пощенската кутия. Най-лошото беше, че съквартирантката ми, която има детективски наклонности, ме улавяше при надничането. Тя се усмихваше ироничо и без да й омръзне, повтаряше до втръсване: „Без емоции, малката!"

Аз нито съм малка, нито съм емоционална, но всеки е свободен да си бръщолеви разни глупости.

Но най-важното — вчера писмото дойде.

„Бях в София в командировка, затова забавих малко писмото".

Като че ли в София няма пощенски кутии!...

Не знам дали и вие сте като мен — когато получите желаното Нещо, то да ви стане безразлично. Или... може би в мене има нещо ненормално. Даже вед нъж, спомням си, ми намекнаха за такава работа, но аз не обърнах внимание.

Момчето, за което става дума, не е като другите. Не е например като оня с мустаците, с когото вчера излязох на разходка. Седим си ние на зелената пейка. Той ми заразправя колко трудно е в град като този да се живее интересно. Всички момичета били еснафки, правели се на скромни, а всъщност той ги знаел колко са скромни. После мина на „интелектуални" теми: Джони Холидей щял да се развежда със Силвия Вартан, Брижит Бардо имала на лицето си 7 пластически операции и прочие. Научих още, че моят познат успял да се снабди с една плоча на Битълсите, купил я за десет лева от един оказионен магазин в София. Даже, ако искам, можело да отидем у тях да чуем плочата.

Това за Битълсите ми хареса. Все пак, съгласете се, че не във всеки музикален магазин се продават плочи с изпълнения на Битълсите, купил я за десет лева и изобщо... Плюс това моето транзисторче е вечно без дурички...

Аз имам навик от време на време да си пробвам чувството за хумор. Докато моят познат говореше най-оживено за „боговете на джаза", апострофирах неговия ентусиазъм, като го попитах: „Изваянявай, за какви „битълси" ми говориш? Нали „битълс" е име на прическа?"

Моят спътник не можа да разбере номера, погледна ме втрещен и попита: „Наистина ли не знаеш нищо за Битълсите? Аз те мислех за намахана мадама, пък ти си била ненормална кретенка!" После, без да ми каже „лека нощ", стана от пейката и си отиде.

Но ако се съмнявам дали всичко при мен е нормално, не е заради тази историйка с Битълсите, а заради писмото, което чаках цели осемнайсет дни. И когато то получих, не се зарадвах. И ако ви се случи някога и на вас да д ъ р ж и т е един ден н е р а з п е ч а т а н о писмото, което преди това сте очаквали с нетърпение, да знаете, че нещо се е случило с вас. Нещо непоправимо. Дори ако прочетете после четири пъти писмото, както направих аз вчера, пак няма да се оправят нещата.

А момчето, от което получих писмото, не ми беше съвсем безразлично. Беше интересно момче.

Запознахме се толкова смешно, пред едно павилионче на РЕП. Тъкмо си бях купила „Филмови новини". Той се доближи до мен и ме помоли съвсем учтиво да прелисти за секунда списанието. Бил сигурен, че вътре има негова снимка. Засмях се, защото никак не ми приличаше на артист. Даже нямаше брада, или очила, или поне мустаци. Съвсем обикновено момче. Аз съм любопитна и се хванах на въдицата му без стръв, като го попитах: „Каква роля сте играли?" Отговорът беше: „Иванушка-глупака"... После кривнах в уличката към къщи и артистът също кривна, продължавайки да ме уверява, че действително е играл ролята на Иванушка-глупака в едно детско филмче. Явили се 203 кандидати за ролята. Все пак ангажирали именно него. О, той е участвувал и в други филми, но в по-незначителни роли. Например във филма „Червената шапчица" е играл „Лъв пън". Да, да, точно така. Имало един такъв кадър: Червената шапчица отива на гости на своята баба. Понеже е добро дете, всички горски обитатели я обичат и когато Червената шапчица минава през гората, цветчетата се отместват, за да й направят пътечка да мине, дърветата и те се отместват, даже и пъновете. Артистите намъквали костюми от картон с нарисувани на тях дървета или пънове, с две малки дупки на очите — за гледане. „Левият пън", т. е. моят познат се вживял добре в ролята си, слушал внимателно командите на режисьора: „Лъв пън, три крачки вляво — да мине Червената шапчица!" И всичко изглеждало съвсем като истинско.

Така се запознахме. Беше много забавно запознаване. Аз имам слабост към интересните момчета. Падам си по тях. Но не знам защо повечето момчета се държат по един и същ начин с момичетата. На мен например поне 101 пъти са ми казвали, че съм хубава, че съм умна — а то нито едното вярно, нито другото. Като се запознаеш с едно момче, то ти казва първо, че си хубаво, добро и умно момиче. После започва да ти разправя какво има в квартирата си. И се оказва, че в квартирите на момчетата се намират най-интересните неща на света — телевизори ли не щеш, транзистори, магнитофони, грамофони, илюстровани западни списания, антикварни книги и какво ли не. Като че ли ти нито телевизор си виждала, нито магнет, нито пък си тренирала джудо.

А, щях да пропусна. Имаше едно момче, което ми предложи да отидем в квартирата му да пием „Чинцано". Пратили му го от Мароко или Тунис — не си спомням точно откъде. Оригинално, нали? Е, струва 4.50 лева бутилката, но затова пък много момичетата не знаят какво е „Чинцано" и са любопитни да научат.

Всъщност защо ви заразправях всички тия случки? Може би просто така — да знаете какви неща могат да се случат в един обикновен град, като нашия, с едно обикновено момиче.

З. КОЛЕВА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 144 (1157) | Четвъртък, 15 декември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Радостта на овчарите

В сравнение с други години овцете в село Падина бяха осеменени по-рано през това лято. Навреме се подготвиха и овцефермите за новата агнилна кампания. Особено внимание се обърна на агнилните помещения. С помощта на кооператорите от селото беше съхранено необходимото количество фураж в близост до фермата.

От няколко дни всички овчари с трепет очакват появяването на първите агнета. Но най-напред радостта споходи овчаря Рамадан Мехмедов. В неговото стадо се роди първото агне. За няколко дни броят на новородените животни нарасна на десет. Под непрестанните грижи на добрия овчар те се развиват много добре.

Р. АХМЕДОВ

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ ПРЕД ДЕНЯ НА ТЪРГОВСКИЯ РАБОТНИК

Вчера салонът на кино „Доростол" се оказа малък да събере стотиците търговски работници, дошли да честват за втори път своя празник — деня на работниците от търговията. Техни гости бяха другарите **Йордан Георгиев** — секретар на ОК на БКП, **Кръстю Атанасов** — заместник-председател на ОНС, **Георги Желев** — председател на Окръжния комитет на профсъюза на търговските работници.

В доклада, изнесен от др. Георги Желев, се направи подробен анализ на успехите, постигнати от работниците в търговията в Силистренски окръг по случай техния празник. Грихилядната армия работници от кооперативната и държавната търговия се включи активно в благородното социалистическо съревнование в чест на Деветия конгрес на славната комунистическа партия и води упорита борба за най-пълно задоволяване нуждите на потребителите. В резултат на това годишният план за стокооборота е преизпълнен към единадесетмесечието с повече от 500 000 лева. Населението получи стоки за 2 808 000 лева в повече, отколкото през същия период на миналата година. Най-високо изпълнение на обещания та през единадесетмесечието са постигнали магазините на ДСП „Булгарплод" — 106 на сто, ГТП „Градска търговия" — 104,4 на сто, Окръжно търговско предприятие — 104 на сто, потребителните кооперации в селата Варненци, Ишиково, Голеш, Стефан Караджа и други.

В социалистическото съревнование и движението за комунистически труд, в ежедневната работа за по-добро снабдяване и обслужване на трудещите се изпъкнаха десетки търговски работници — челници в професията. За пример на колегите си са Мария Стоянова, Мита Павлова, Атанас Костов, Марин Койчев, Золтан Солай, Енчо Харалампиев, Ангел Рашков и много други.

В своя доклад др. Георги Желев се спря на задачите поставени пред търговските работници от държавната и кооперативната търговия с Директивите, приети на Деветия конгрес на Партията. На първо място стои задачата за снабдяване на населението с всички търсени стоки.

Накрая др. Желев, от името на всички търговски работници, увери Окръжния комитет на Партията, че ще вложат всичките си сили и енергия за претворяване на делорешенията на историческия Девети конгрес на БКП.

След това др. Кръстю Атанасов връчи на проявили се работници значки на Централния съвет на професионалните съюзи за дългогодишна професъюзна и обществена дейност.

Събранието завърши с музикално-художествена програма, изпълнена от самодейци при Окръжния кооперативен съюз.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

ЗА ПОВЕЧЕ ЗДРАВЕ И ПЪЛНОЛЕТИЕ

ЧОВЕКЪТ! Той е бил и ще бъде в центъра на вниманието на Партията и правителството. Това още веднъж беше потвърдено от решенията, които прие Деветият конгрес на БКП. Човекът е творец на всички блага, но активността на творчеството му твърде много зависи от здравословното му състояние. Не случайно е възникнала и поговорката „Здрав народ — силна държава".

Състоянието на здравното дело в Силистренски окръг — това беше един от основните въпроси, с които се занима сесията на Окръжния народен съвет, състояла се на 13 т. м. На нея освен съветниците присъствуваха и много здравни работници.

В доклада на секретаря на Изпълнителния комитет др. Иван Брезоев бяха посочени грижите, които се полагат за опазване здравето на трудещите се от нашия окръг, и факторите, които влияят върху това.

Безспорни са успехите. Непрекъснато се намалява процентът както на общата, така и на детската смъртност, което е най-очевидният показател за работата в областта на здравеопазването. Удължава се средната продължителност на живота на хората — за мъжете от 51 през периода 1935-39 г. на 68 години през 1960-62 г., а за жените съответно от 53 на 71. Расте броят на здравните заведения, на здравните работници. През 1965 година в амбулаторно-поликлиничните заведения са обслужени 438 723 души.

Сесията отчете обаче, че макар големите успехи в сравнение с миналото, в сравнение с изискванията те са недостатъчни. Четири пъти е намален процентът на детската смъртност от 1944 година досега. Но все още той е по-голям от средния за страната и от всички други окръзи. Затова този въпрос бе главна тема както на съдоклада, прочетен от др. Асен Чапкънов — председател на постоянната комисия по народно здраве към ОНС, така и на много от изказванията. Другарката Мария Михнева, сътрудник в Окръжния комитет на Отечествения фронт, и д-р Кръстева — зав. Детско отделение в Окръжната болница, с много примери посочиха някои от факторите, които пречат за още по-голямото намаление на детската смъртност.

С решенията, които е приела сесията на Окръжния народен съвет, състояла се през 1964 г., се задължават общинските народни съвети да открият детски млечни кухни. С малки изключения това е изпълнено, но формално. Само в Срацимир и Ситово тези кухни работят както трябва. В останалите села те или работят на периоди, или в тях се приготвят само брашнени каши и пюрета, с което по същество не изпълняват предназначението си. И главното е, че това се дължи не на липса на средства, а на липса на заинтересованост.

Същото е положението и с млекораздавателните пунктове. Но липса на мляко ли те не работят в районите на Средище, Главиница, Паисиево, Дулово и някои съставни села на другите общини? Тази година в окръга са получени около 2 000 т мляко над плана. Значи и тук причината е другаде.

Поради липса на помещения не е добре устроена работата и в детските и женските консултации.

В изказванията си д-р Кръстев — главен лекар, и д-р Атанасов — зам. главен лекар на Окръжната болница, Грета Велева, акушерка от Нова Черна, и др. поставиха един доста съществен въпрос — взаимодействието между здравните работници и обществеността. От правилното отношение към него не малко зависи какво ще бъде състоянието на здравеопазването в окръга.

Сесията прие решения за подобряване на работата в тази област и подробен перспективен план за по-нататъшното намаляване на заразните и паразитните заболявания през 1966-1970 година в Силистренски окръг.

Вторият въпрос, с който се занима сесията на ОНС, беше докладът на др. Георги Екзаров за работата на народните съвети с жалбите, сигналите и предложенията на трудещите се през 1966 г. Съобщено бе, че с всяка измината година жалбите намаляват. През 1965 година те са с 392 по-малко от тези през 1964 г., а за десетте месеци на тази година те са със 120 по-малко в сравнение със същия период на миналата година. Но фактът, че за десет месеца са постъпили 962 жалби, от които 468, т. е. повече от половината са основателни, говори, че все още стилът и методът на работа на много звена в окръга не е на високата, която изисква Майският пленум на ЦК на БКП. Това особено важи за някои управителни съвети на ТКЗС, защото най-голям е броят на жалбите за нарушение правата на кооператорите. Не винаги се спазва и законният срок, в който трябва да се разгледат и решат постъпилите жалби, което кара тъжителите да пишат в по-горни инстанции и да се усложняват въпросите, които иначе биха могли да се решат бързо и лесно на място.

Накрая сесията освободи другарите Димитър Михайлов и Денка Господинова от председатели на постоянни комисии и избра за председател на постоянната комисия по селското стопанство др. Виктор Ганчев, а за председател на постоянната комисия по търговията др. Тома Жендов.

Д. ГОСПОДИНОВА

Сесия на Окръжния народен съвет

С изпълнен годишен план

ДОСТОЙНО посреща деня на търговските работници колективът на потребителната кооперация в село Малък Преславец. Планът за единадесетмесечието по стокооборота той изпълни предсрочно — в търговията на дребно със 105 на сто, в общественото хранене 102,3 на сто, в изкупуването на селскостопански произведения 114 на сто.

Само от преизпълнението на плана за изкупуването на селскостопански произведения страната ни получи допълнително продукти за хиляди леза. Това се дължи на упоритя труд на закупчиците, които през цялата година бяха непрекъснато сред кооператорите, разясняваха им стопанската политика на страната и ги подпомагаха според възможностите си в организацията на личното стопанство.

Търговските работници от с. Малък Преславец се стремяха непрекъснато по-пълно да задоволяват нуждите на населението със стоки и да намаляват до минимум издръжката на стокооборота. И тук те постигнаха добри резултати. Разходите за 100 лева стокооборот за единадесет те месеца на годината са — в търговията на дребно 4,74 лева, в общественото хранене — 9,35 лева.

Голям дял в преизпълнението на плана имат бригадите, борещи се за званието „Бригада за комунистически труд" и индивидуалните първенци Иван Енев и Кирил Нешев.

М. МИРОВ

В ремонтната работилница е оживено

МНОГО работа свършиха механизаторите от ТКЗС — Паисиево през тази година. Те навреме извършиха всички мероприятия по отглеждането на селскостопанските култури, в резултат на което бяха постигнати и високи добиви.

Преди месец обаче полската работа приключи и механизаторите прибраха от полето зачислените им машини. За да работят тракторите и прикачният инвентар безупречно и през следващата година, те трябва да бъдат много добре подготвени.

Ремонтната работилница на стопанството сега е обхваната от голямо оживление. Тук са всички трактористи и прикачници, които заедно с монтьорите започнаха работа по тракторите и прикачния инвентар. Условията за работа сега са много по-добри, отколкото до преди една година, когато помещението за работилница не беше завършено и всички ремонти се извършваха на открито, върху снега.

Благодарение на усърдната работа на всички механизатори, подготовката на прикачния инвентар в стопанството почти приключи. По-голямата част от него вече е добре зазимена. Комбайните не са ремонтирани, но също са добре зазимени. Сега основната задача на трактористите, прикачниците и ремонтните работници е подготовката на тракторите, която се извършва под ръководството на главния майстор Адил Мехмедов. В момента се ремонтират два трактора ДТ-28 от бригадата на с. Зебил и един Беларус от бригадата на с. Паисиево.

Едновременно с тракторите в ремонтната работилница се извършва и ремонт на камионите. В момента се работи по две машини. Ръководител на групата, определена за ремонт на автомобилния транспорт, е Ибрям Кадиров.

Голяма помощ на монтьорите и трактористите от стопанството оказват стругарите Тодор Димитров и Рафи Бейтулов. Те редовно снабдяват машините и инвентара с всички необходими болтове, оси и други части, които могат да се подготвят в работилницата. Не е малка и помощта на Фехми Юмеров. Той поправя инсталациите на излизащите от ремонт трактори. Едновременно с това се занимава и с ремонта на динамата на комбайните.

Механизаторите от ТКЗС — Паисиево са решили да извършат висококачествен ремонт на всички селскостопански машини. Това ще гарантира нови, още по-големи успехи на кооператива през следващата година.

Мильо НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Заслужено носят имената на патроните си

СЪРЦАТ и трудолюбив е работническият колектив на предачния цех в промкомбинат „Тек стил" — Силистра. Той не само преизпълнява производствените си планове, но се стреми винаги да дава качествена продукция. Трите тъкачни бригади изпълниха с един месец предсрочно годишния план, като вместо заплануваните 365 000 лева произведоха продукция за 377 000 лева. До края на годината те ще изработят прежди за повече от 30 000 лева.

На челно място в трудовата надпревара е бригада „Валентина Терешкова" с бригадир Михаил Димитров. Не остават назад и работниците от бригадите „Лиляна Димитрова" и „Васил Левски" с бригадири Исмет Шукриев и Фикрет Елегеров. Ударнички на цеха са запредачките Руска Нягулова и Божанка Стойчева.

Високото качество на продукцията е отличителна черта на цеха. Най-добри качественички, уважавани от целия колектив, са Коприна Иванова и Юлия Якубова. В общия успех имат дял работниците от обслужващия персонал. Благодарение на техния труд се осигурява непрекъсната работа на машините. За пример на другарите си е шлосерът Господин Иванов. Той отстранява навреме повредите на машините и се грижи за тяхната изправност.

Трите бригади на предачния цех се борят за завоюване званието „Бригада за комунистически труд". Членовете им живеят по комунистически — примерни в работата и в живота.

За успехи в съревнованието, посветено на Деветия конгрес на БКП, цехът бе отличен с Грамота на ОК на профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост. Сега работниците се трудят за претворяване в живо дело решенията на Деветия конгрес на Партията.

Недю НЕДЕВ

В график

ЗАТИХНАЛ е вече шумът под навеса на ремонтната работилница. Хората, които наскоро завършиха ремонта на прикачния инвентар, сега дооправят за втори път дълбоката оран. Няма да мине седмица и Тодор Илиев, Атанас Иванов, Йордан Тодоров и техните помощници ще се завърнат от полето. Тогава те ще започнат ремонта на комбайните.

— Кажи-речи само комбайните остават неподготвени още. Вижте тези червени кръгчета! Те показват, че почти всички трактори на стопанството са ремонтирани.

Инженерът на ТКЗС — Малък Преславец, енергичният, опитен и обичан от всички Георги Роев, с достойнство посочи план-графика. И има за какво да се гордее добрият организатор. Въвел в стопанството кръгогодишния ремонт, той е направил всичко възможно за осъществяването му.

Сега в работилницата се чувствува оня спокоен ритъм, който е белег на добре планирана дейност. Старши тракторист Димитър Петков, бригадният механик Иван Стоев и сменният Недко Киров завършват среден ремонт на Беларус.

— Утре и тази машина ще бъде готова. В график сме!

Механикът остави стопаните на Беларуса да довършат работата си, а той заоглежда внимателно разглобения трактор ДТ—20. Край него съсредоточено работи нисичък младеж със зацапани от масло пъргави ръце.

— Хайде, Марине! Завършвай ремонта, че на сватба ми се играе!

— Скоро ще тропаме, другарю Роев.

— Хей, Марине, една сватба ще направим, да я помни цялото село!

— С всичката механизация ще дойдем!

Дълго не секват шегите. Хората надвикват пукота на машините и шума от ковачницата. А в нея, край високите огнени езици на огнището е многолюдно. Хората протягат длани към топлината. Нов северняк тъкмо навън по следните окапали листа. Бай Йордан — ковачът е гостоприемен. Той посреща с усмивка всеки, дошъл да отнесе от неговото гнездо искрица топлинка. Момчетата влизат и с благодарност отминават, а набитият, червендалест мъж продължава своята работа.

— Добър помощник ни е Йордан. И с автоматичния чук се научи бързо да борави, и с момчетата се разбира. Инженерът вдигна от земята кантар на плуг, на който са поставени нови дебели халки:

— Идеята за тези халки ни даде хе онзи млад тракторист. Подновихме ги всички. Напролет мъчно ще се скъсa някоя от тях.

Роев не скри доволството си от работата на тракториста Йордан Василев. Та този висок, облечен в зелена памуклийка, сериозен и сръчен човек е взел най-дейно участие при ремонта на прикачния инвентар. Нито ден не е отсъствувал от работа. Проявил е голяма находчивост и умение...

...Дълго достига до нас шумът от работилницата. Той не ще затихне през цялата зима. И машините ще бъдат готови, когато пролетта отново ги поведе сред полята в битка за още по-голямо плодородие.

С. Г.

Здрави и качествени са тъканите, произвеждани в ДИП „Добруджа" — Силистра, затова голяма част от продукцията е предназначена за износ. Тук се трудят стотици работнички — тъкачки, сновачки. В редиците на първенците е сновачката Русанка Раданова, която изпълнява дневната трудова норма средно 160 на сто.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Международна информация

Пленумът на ЦК на КПСС завърши

МОСКВА, 13 декември (ТАСС). Пленумът на ЦК на КПСС, който завърши днес, разгледа следните въпроси: „Международната политика на СССР и борбата на КПСС за сплотяване на комунистическото движение", „Проектоплан за развитие на народното стопанство на СССР за 1967 година" и „Проектобюджет на СССР за 1967 година".

Пленумът избра Михаил Соломенцев за секретар на ЦК на КПСС.

В разискванията по първия въпрос (доклада на Леонид Брежнев) взеха участие 13 души, след което пленумът единодушно прие постановление относно международната политика на СССР и борбата на КПСС за сплотяване на комунистическото движение.

По докладите на председателя на Съюзнорепубликанския планов комитет Николай Байбаков и на министъра на финансите Василий Гарбузов пленумът на ЦК на КПСС прие постановление, в което се одобряват в общи линии проектоплана за развитие на народното стопанство и проекта за държавния бюджет на СССР за 1967 година. (БТА).

НА КАЗАРМЕНИ НАЧАЛА

МОСКВА, 13 декември (ТАСС). Вестник „Советская культура" публикува статия под горното заглавие, в която се коментира съобщението за включването на четирите централни художествени колектива на Китай в състава на Народноосвободителната армия на КНР.

„Китайският народ по указание на ръководителите на ККП се лишава от любимото си изкуство. Отсега нататък от него ще му бъдат поднасяни от сцената грамките псевдореволюционни лозунги на хунвейбините и цитати от произведенията на председателя Мао, пише авторът на статията А. Тишков. Той подчертава, че „в днешен Китай, където, изпълнявайки указанията на Мао Цзе-дун и на неговата група, безчинствуват хунвейбините... великото изкуство, създавано от народа в продължение на векове, широко се преследва и изкоренява, то е обявено за вредно и „ревизионистично".

В статията се отбелязва, че авторите в Китай биват преследвани. Някои от тях, според съобщения на чуждите вестници, в знак на протест против безчинствата на хунвейбините, са сложили край на живота си. Между тях са голямата писателка Лао Ше, известната киноартистка Бай Ян, прочутият артист Чжоу Син-фан. „Дълбоко се заблуждават онези, които се мъчат да „забранят" голямото изкуство, създадено от народа и принадлежащо на народа. Китайският театър е ва в статията. (БТА)

Камбоджа протестира

НЮ ЙОРК, 13 декември (ТАСС). Американските войски и техните сайгонски марионетки не прекратяват провокациите против неутрална Камбоджа. Безцеремонното нарушаване на въздушното пространство на тази страна стана обичайна форма на тези провокации. Само през септември самолети и хеликоптери на войските на САЩ и Южен Виетнам са нахлули 93 пъти във въздушното пространство на Камбоджа. Това се съобщава в разпространеното тук като официален документ на Съвета за сигурност писмо на постоянния представител на Камбоджа при ООН Хоут Самбат до председателя на съвета. (БТА).

Сирия се бори за икономическо освобождение

АЛЖИР, 13 декември (ТАСС). Конфискуването на имуществото на „Ирак петролеум къмпани" в Сирия, заяви намиращият се тук министър на информацията, културата и туризма на Сирия Мохамед Зоби, ще подкопае материалната база на колониализма в Средния изток.

Ние знаем, каза той, че политическата свобода няма никакъв смисъл, ако не е подкрепена от икономическо освобождение. Именно за да постигне това освобождение, нашият народ води борба срещу колониализма и империализма. (БТА)

ОТЧЕТИ И ИЗБОРИ В ПРОФСЪЮЗИТЕ

КЪМ НОВИ УСПЕХИ

В ПРОФСЪЮЗНИЯ дом в Силистра се състоя на 9 т. м. годишната отчетно-изборна конференция на окръжната организация на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти. В работата на конференцията взеха участие секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов, председателят на Централния комитет на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти в София Петър Панайотов и председателят на Окръжния съвет на профсъюзите Мико Николов.

Отчетният доклад за едногодишната дейност на организацията бе прочетен от председателя на Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти Георги Михайлов. Той изтъкна, че трудовите колективи, включени в този профсъюз, са постигнали големи успехи в чест на Деветия конгрес на Партията. Начело в съревнованието са работниците и служителите от окръжното предприятие „Печатни произведения". За деветте месеца на тази година те станаха национални първенци, завоюваха преходното червено знаме на Комитета за култура и изкуство. Предприятието е реализирало оборот през деветмесечието за 794 264 лева срещу 754 814 лева през същия период на миналата година. Хубави постижения има и ДП „Фотография", което вече две години работи по новата система на ръководство на народното стопанство. За деветмесечието планът за печалбата е преизпълнен в това предприятие с 34 процента. За този период на годината и служителите от окръжното предприятие „Кинефикация" преизпълниха плана си за оборота с 4 на сто и за зрители с 2 на сто.

Значителна дейност е развил профсъюзът и по политико-просветната и масово-политическата работа, по въпросите на държавното обществено осигуряване, охраната на труда, социално-битовите въпроси, активизиране на жен комисията и др.

За постигането на всички тези успехи голям дял имат бригадите, включени в движението за комунистически труд. Между тях са бригадата за комунистически труд при книжарница „Георги Димитров" в Силистра, бригадата при кино „Н. Вапцаров" в Дулово, която се бори за това почетно звание, бригадата за комунистически труд в Окръжна библиотека и други.

В едногодишната дейност на окръжната организация на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти обаче има и несполуки. Не е задоволителна работата на профорганизациите в БСФС, Комсомола, тутраканското читалище и т. н. Дори в профорганизацията при отдел „Култура и изкуство" на Окръжния народен съвет, където има двама члена на Окръжния комитет на Профсъюза, дейността не е задоволителна. Профорганизациите при „Кинефикация" и „Печатни произведения" можеха да работят така, че да не се допускат например некачествени прожекции на филми, дублиране на билети, неправилно разпределение на някои ценни издания в книжарниците и т. н.

Изказалите се делегати на конференцията допълниха доклада и направиха ценни предложения за постигане на още по-големи успехи през следващия период. Председателката на профкомитета при ОП „Кинефикация" Йорданка Чаушева изтъкна, че картите за почивка, които се получават в тяхното предприятие, са крайно недостатъчни. Освен това те са за малко известни почивни станции у нас, а има служители, които се нуждаят от карти за известни лечебни курорти. А за Варна карти въобще не се предлагат.

Интересен въпрос постави пред седателят на профкомитета при Окръжния комитет на Комсомола Господин Назлиев — какви обещания могат да поемат организационните работници и как да се разгръща в тези профорганизации движението за комунистически труд. По същия въпрос взе отношение и другарката Стефка Ангелова от Окръжния музей, като посочи, че в тяхната профорганизация (при отдел „Култура и изкуство") все още чакат да получат показатели за разгръщане на движението за комунистически труд.

За някои слабости по охраната на труда, които трябва да се преодолеят, говори завеждащият Инспекцията по охрана на труда при Окръжния съвет на профсъюзите Стефан Симеонов. Той изтъкна, че някои книжарници из окръга нямат елементарни условия за работа. А ДП „Фотография", макар че разполага в нови помещения, не е взело ефикасни мерки те да се отопляват през зимата, също така да има вентилация. В предприятията все още не е разрешен въпросът с приемния ден на ръководителите, през който работниците и служителите могат да подават жалби. Не се ползуват още с необходимия авторитет помирителните комисии. Допуска се и ненавременно изплащане на заплатите при читалище „Доростол".

На конференцията се изказа и председателят на Централния комитет на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти Петър Панайотов. Той даде висока оценка на работата на ОП „Печатни произведения" и на женкомисията при Профсъюза. Другарят Панайотов обърна особено внимание на два момента от профсъюзната дейност—обмяната на положителния опит и подготовката на събранията. От предварителната подготовка, от правилния подбор на въпросите, които ще се разглеждат, зависи много дали събранията ще бъдат интересни за хората и ще допринесат полза.

След като се спря подробно на някои въпроси по идеологическата работа в профсъюзите, другарят Петър Панайотов пожела от името на Централния комитет на Профсъюза нови успехи на работниците от полиграфията и културните институти в окръга по изпълнение на решенията, взети от Деветия конгрес на Партията.

Конференцията избра нов окръжен комитет на Профсъюза, ревизионна комисия и делегати за окръжната конференция на профсъюзите.

Димо ВАСИЛЕВ

ПРИЗНАТЕЛНОСТ

ВСЕКИ, който познава младежа Мухсин Исмаилов, учител по професия и секретар на комсомолското дружество в село Звенемир, би казал, че той просто е надарен от природата с много добрини. Винаги скромен, изключително тих и благ, но всякога готов да помогне на този, който дири неговата помощ, неговия съвет, независимо от това дали е млад или възрастен.

Непознати са за Мухсин гордостта, надменността към другарите, подценяването на ежедневната рбота. От него са доволни всички. А той е едва на двадесет и две години. Младеж, който сега изпитва сладостта и горчивината на живота, среща се с трудностите. Пък и прави първите стъпки в учителското поприще, първите стъпки в живота.

Макар и толкова млад, невед нъж се е срещал с големите трудности. Още от малък остава без баща. На майчините му плещи ляга грижата за петте деца. Майка му се оженва втори път. Вторият баща поема грижите за децата присърце, обиква цялото семейство. Временното нещастие е преодоляно. Семейството зажи вява пак радостно.

Мухсин завършва основното си образование в съседното село Зарица с отличен успех. След това продължава да се учи в педагогическото училище за начални учители в град Разград. Там е три години подред секретар на дружественото бюро на ДКМС в паралелката. Взема участие в летните средношколски бригади. И тук е за пример на другарите си. Учи се прилежно и упорито. Затова завършва с отличен. В народната казарма е отзивчив, изпълнителен и старателен. Поради това другарите му го избират за секретар на комсомолското дружество, а командуването на поделението му поверява задачата да се грижи за повишаването на образованието на онези трудоваци, които не са имали възможност да се учат в училище. За добра организаторска работа и хубави производствени успехи в чест на двадесетата годишнина на Деветосептемврийската победа е награден с юбилеен диплом от Окръжния комитет на Комсомола в град Варна.

С нетърпение младежите от родното село очакваха Мухсин да се върне при тях и да оглави комсомолското им дружество. Познаваха го още от дете и вярваха в силите и организаторските му способности. През първата година след уволнението от казармата стана учител, а след една година учителстване и директор на училището. Младежите преди две години го избраха за секретар на дружеството на Комсомола.

Заедно с учебно-възпитателната работа Мухсин ръководи умело и комсомолците. Само за две години коренно се измени дейността на комсомолското дружество в Звенемир. Създаден бе добър комсомолски актив. Младежите се отнасяха с голямо уважение към него. Мухсин успя да увлече в комсомолската работа и девойките-туркини. И въпреки това съчетава хубаво учителската и комсомолската работа. С дружни усилия в селото се създаде колектив за художествена самодейност, който завоюва първото място в общинските прегледи.

Който посети селото, не може да не забележи добрата нагледна агитация, дело на сръчните и изкусни ръце на Мухсин. А с какво голямо внимание се посрещат лекциите му в комсомолския кръжок! Към Мухсин се обръщат за помощ не само младите, а и възрастните, търсят го от отечественофронтовската организация, читалището. По предложение на общинския комитет на Комсомола Мухсин Исмаилов бе приет преди няколко месеца за кандидат-член на Партията.

Мухсин има голямо желание да продължи образованието си във висше учебно заведение. Всяко свободно време сега той използва за подготовка. Мечтата му е да стане инженер-физик. И вярва, че догодина ще бъде приет за студент. Нека му пожелаем през следващата учебна година да се влее в студентските редици.

М. ХРИСТОВ

С нужната загриженост

ЕДНА от големите грижи на учителския колектив и родителския комитет към училището в Голеш е задържането на подлежащите за обучение деца. В това отношение наред с общоучилищните и класни родителски срещи, неотдавна учителите заедно със съветниците от селото посетиха домовете на всички деца, които не посещават редовно училището, и на място се срещнаха с техните родители. Подробно им се разясни вредата от нередовното посещение на учебните занятия и бяха запознати с успеха и дисциплината на своите деца. Заедно с това бяха набелязани и мероприятия за подобряване на посещаемостта на учебните занятия, повишаване на родителския контрол и др.

Родително-учителските срещи по махали завършиха с обща среща на родители и учители от трите села: Голеш, Краново и Добруджанка. Тук учителят Дано Томов изнесе доклад на тема: „Ролята на семейството за възпитанието на децата.

По темата се изказаха много родители. С нужната загриженост те направиха ценни предложения за подобряване на работата по въпитанието на децата в семейството и училището.

М. ЦВЕТАНОВА

Майстор Манол

Не е ни приказка, ни песен...

ТОВА, което ще разкажа, също се отнася за Манол. Ала не за оня прочут от народната песен майстор Манол. Думата ми е за младия тракторист Манол Николов от село Нова Черна, спечелил заради голямото си трудолю-

Когато бе на събора на „Златни пясъци" край Варна, Манол Николов опита хладината на морската вода. Съжаляваше, че не бе лято, за да се гмурне под гребена на вълните...

Снимка: Гаро МАЗЛОМЯН

бие правото да бъде делегат на първия събор на младите първенци от село.

...Бяха изтекли вече няколко дни от започването на събора, а още не можех да открия кой е най-добрият тракторист от нашия окръг, заслужил високата чест да бъде участник в събора на петте хиляди първенци-комсомолци от селското стопанство. Много пъти бях срещал този весел и жизнерадостен, среден на ръст момък. Но и през ум не ми е минавало, че той притежава толкова златни и сръчни ръце, че е един съвременен в пълния смисъл на думата майстор Манол в своята тъй трудна професия.

От няколкото срещи после с него и с негови съселяни, дошли на събора, напълно се убедих, че Манолчо, както го наричаха някои съборяни, е голям майстор в работата си. Та той вече осем години не слиза от кормилото на тракторите, осем години непрекъснато пори равните кооперативни поля, засява ги с едро зърнеста пшеница, с царевица. Пролет и лято, есен и зиме снове със своя „Беларус" по калните и неотъпкани пътища на добруджанската шир, обработва като истински стопанин безсинорните кооперативни ниви. Само през тази година изора над 13 000 декара мека оран, вместо предвидените 10 000.

Ами още колко други неща са плод на неговите работливи ръце! Засял е 1 700 декара с пшеница, култивирал и бранувал е стотици декари посеви, изорал е дълбоко хиляди декари. Превозил е десетки тонове зърно от блоковете до хамбарите. Неговата помощ е постоянно търсена, особено когато работата е тъй належаща и трябва да се извърши в кратък срок.

Двадесет и шестте години не са пречка да е вече обичан и уважаван от всички кооператори. Напротив, само с усърдието си на голям майстор в занаята е станал любимец на комсомолците от селото. Оценявайки работата му като прецизна и висококачествена, управителният съвет на кооперативното стопанство неведнъж го е награждавал. А партийната организация го прие за кандидат-член. Скоро ще бъде утвърден и за редовен член на Партията. Това ще е най-голямата му награда, най-голямото признание за доблестния му и съзнателен труд за благото на кооператива.

Обича Манол Николов машините, та затуй се е отдал всецяло на тях. Та той би могъл да работи еднакво и на трактора и на комбайна, там, където има най-голяма нужда. Двете години, прекарани в МТУ — Русе, го накараха да заобикне селскостопанските машини така дълбоко, че никога да не се раздели с тях. Те станаха негов вечен спътник в живота, частица от ежедневието му.

— Друга работа не бих могъл да хвана — казва Манол. — Едва ли някой някога ще успее да ме откъсне от тракторите...

Както посочих в началото, това не е ни приказка, ни песен за оня прочут от народното творчество майстор Манол. А малък разказ за младия механизатор Манол Николов от село Нова Черна, който, наистина, е съвременен майстор Манол.

Вълчо РАДЕВ

В ЦЕХА НА КОМСОМОЛЦИТЕ

— ТУК само аз и още няколко от работниците не сме комсомолци. Ние сме комсомолски цех. — С тези думи ни посрещна цеховият ръководител на цех „Вело-мото" към промкомбината в гр. Тутракан Димчо Димов. Настоятелен телефонен звън прекъсна нашия разговор с него. Трябваше да се забавим още, докато излезем из цеха, защото при стария и опитен майстор се заредиха няколко работника да питат за неща, свързани с работата. Дойдоха и клиенти, зазвъня още два-три пъти и телефонът.

— При нас и друг път е така. Но сега пред новата година оживлението е още по-голямо! — позасмя се леко Димов.

И наистина, тук естеството на работата е такова, че в цеха винаги идват хора. Колективът на цеха изпълнява дребни поръчки, а те са много и трябва да се изпълняват бързо.

— Стремежът ни е да задоволим клиентите. Да им изпълняваме поръчките в срок и качествено!—каза бай Димо.

Когато влязохме в цеха, ние се уверихме, че наистина тук работниците са пред новогодишно съревнование. Никой дори не забеляза нашето влизане, всеки беше съсредоточен в работата си. Монтьорът Иван Шопов, тенекеджията Михаил Джиранов, шлосерът Михаил Стойчев бързаха да поправят перални, електромотори и други дребни поръчки на клиентите. В новогодишно съревнование са групите на бобиньорите, монтьорите, шлосерите и тенекеджиите. Миналата година цехът бе първенец в промкомбината. В доклада за третото тримесечие за пример се сочи дърводелският цех и цехът „Вело-мото", където комсомолците при план 59 600 лева са извършили работа за 64 000 лева, а плана за печалбата са изпълнили 150 на сто.

Ще бъде ли обаче и тази година цехът първенец в промкомбината? С тази мисъл живеят тук работниците сега.

Минаваме край младия шлосер-оксиженист Димитър Димитров, който бърза да завърши заварката на колело на строителна количка. Край очите му, предпазни от очила, пръскат искри. Скрити, невиждани искри на радост проблясват и в очите на младежа, защото работата напредва, количките ще влязат в строя в срок. До него ремонтира кошовете на количките комсомолецът М. Балкански. И той бърза. Дори не ни забелязва.

Колективът не пада по-долу от 110 на сто изпълнение на плана.

Сега един голям партиен документ — Директивите на Деветия партиен конгрес—вдъхновява работниците към още по-упорит труд. Тук, в напрежението, в динамиката се чувствува ледениият дъх на Дядо Мраз, който е свързан с изпращането на още една година. А тя трябва да се изпраща с чест.

Викентий ДУКАНОВ

Нека по-често да слушаме такива лекции!

НИТО пронизващият вятър, нито ледениият дъжд спряха потока от мъже, жени и комсомолци към читалището в село Голеш. Вестта, че дошъл лектор от Силистра и ще говори по международното положение, доведе хората в читалищния салон в точно определеното време. Надойдоха слушатели и от Краново и Добруджанка. Залата се оказа малка, за да побере желаещите да присъствуват на тъй интересната лекция.

Когато секретарят на общинския партиен комитет Алекси Кудинов даде думата на Димо Бъчваров от отдел „Пропаганда и агитация" на Окръжния комитет на Партията, стихна и най-малкият шум. Посетителите внимателно заслушаха увлекателния лектор, който им заговори по въпроси от международното положение.

Лекторът запозна слушателите с икономическото положение и стремежа на САЩ към регионални войни, с милитаризацията на Западна Германия. Говори и за разцеплението между хунвейбинците в Китай.

Ярък пример за големия интерес към лекцията е фактът, че на лектора бяха зададени десетки въпроси, на които той отговори изчерпателно.

Вярвам, че лекторът остана крайно изненадан от това, че и хората от района на Голешката община следят живо международните събития и често коментират компетентно.

Нека по-често да слушаме такива хубави лекции!

М. ЦВЕТАНОВА

Трудови успехи на сдружените земеделци

НА ГОДИШНОТО отчетно-изборно събрание на местната земеделска дружба в с. Паисиево се направи задълбочена оценка за трудовите успехи на членовете на БЗНС от селото. Събранието отчете, че много от сдружените земеделци имат добри успехи в изпълнението на своите планове. Като пример в това отношение се посочи работата на овчаря Мехмед Мурадов, който при план 182 агнета е получил 185, вместо 7 900 литра мляко е надоил 8 758 литра, преизпълнил и плана си за вълната и прираста и се наредил на едно от първите места в стопанството. Похвална е и работата на Георги Михайлов и Расим Осуфов от същата овцеферма. С чест е изпълнил своя план и гледачът при свинете-майки Христо Пехлива нов.

За добра работа беше награден от ръководството на стопанството и Добри Добрев.

На събранието се отчете, че през годината е значително подобрена съвместната работа на местната дружба с партийната организация. Положителна оценка се даде и за изпълнението на взетите решения на миналогодишното отчетно събрание. Приети са трима нови членове, редовно са провеждани организационните и просветните събрания. В организацията редовно се разглежда работата на сдружените земеделци от животновъдството. Оказва им се нужната помощ.

Наред с тези положителни страни бяха посочени и някои слабости, които ако не бяха допуснати, успехите щяха да бъдат много по-големи. Изтъкна се като съществена слабост това, че членовете на ръководството не се включват активно при изпълнението на заплануваните мероприятия, а оставят цялата работа на председателя на дружбата Атанас Николов. От направените изказвания пролича, че и в бъдеще под ръководството на Партията сдружените земеделци от селото ще работят активно за изпълнението и преизпълнението на производствените си планове, ще се включват активно в социалистическото съревнование, като с това ще дадат своя принос за увеличаването на добивите от растениевъдството и продукцията от животновъдството.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Модно ревю—естрада

ПО ИНИЦИАТИВА на рекламното бюро от гр. Пловдив и местната потребителна кооперация неотдавна в киносалона в с. Главиница се организира и проведе голямо модно ревю-естрада.

Под звуците на естрадния оркестър „Реклама" от гр. Пловдив на присъствуващите бяха показани различни модели дамско и мъжко облекло за всички сезони.

В програмата на ревюто бяха включени: хумор, естрадни песни и стари шлагери, посрещнати с голям интерес от зрителите.

Тая полезна инициатива на местната потребителна кооперация е добра форма за рекламиране на стоките и трябва да се последва и от други кооперации.

Славчо ГЕОРГИЕВ

Групата млади зоотехници от нашия окръг, делегати на петхилядния събор на младите стопани-първенци, често пъти се разхождаха из красивия парк на черноморския курорт „Златни пясъци". Споделяха мисли, разговаряха за наученото на събора, опознаваха се. Затова станаха добри приятели. И никога няма да се забравят.

Снимка: Гаро МАЗЛОМЯН

Техническият прогрес в селското стопанство

ЗА ПОВЕЧЕ ХЛЕБНО ЗЪРНО

НАДПЛАНОВ добив от пшеницата получиха през лятото кооператорите от ТКЗС — Айдемир. Вместо планираните 215 кг от декар те достигнаха 250 кг. Най-висок бе добивът в ламбриновската бригада. Тук той варираще между 300-325 кг средно от декар. Добри резултати при ечемика постигнаха полевъдите от бригадата на Мирчо Илиев в с. Айдемир — по 301 кг зърно от декар от 1080 дка, засети с тази култура.

Сега в кооператива са засети 10700 дка пшеница и 2600 дка ечемик. Освен „Безостая—1", пет на сто от посевната площ се пада на „Мироновска—808".

Сеитбата на есенниците в ТКЗС—Айдемир се извърши според изискванията на агротехниката. Семената бяха първокласни, обеззаразени. Подготовката на почвата от начало на кампанията не създаваше големи трудности. По-късно обаче, поради къртенето на буци, механизаторите извършваха предсеитбената оран с предплужник на 25 см дълбочина. Наложи се и дискуване на почвата. Допълнителните обработки до голяма степен удължиха срока на сеитбата. Много добър ефект се получи от работата с тервелските брани (преди дъждовете).

По време на кампанията всички механизатори бяха на трудовия си пост. Най-много се отличи тракторист ът Емил Георгиев, който извърши 1 900 дка предсеитбена оран и 1 600 дка сеитба. Стопанството е раздало 615 лв. премии за висококачествена оран. До 10 т. м. специална комисия ще обходи посевите. Всеки декар качествена сеитба ще бъде премиран с по 3 стотинки. Материалните стимули оказват голямо влияние. 7 100 дка пшеница, която е засята навреме, е в отлично състояние.

За това голям дял се пада и на торенето. Специалистите са съставили подробен план за извършването на това важно мероприятие. Те са използвали до голяма степен помощта на стопанската авиация. Със самолет са наторени предсеитбено 6 000 дка с по 25 кг суперфосфат. Останалата площ е торена на ръка и с машини. С по 15 кг гранулиран суперфосфат са били наторени предсеитбено 8 600 дка пшеница и 1 100 дка ечемик. Стопанството разполага с необходимата амониева селитра за подхранване на посевите. От тях със самолет са подхранени вече 6 100 дка с по 15 кг амониева селитра средно на декар. Други 800 дка са подхранени на ръка. По план посевите ще получат и през пролетта също то количество амониева селитра.

В стопанството се води и необходимата борба с вредителите на житните култури. Тук е извършена сеитба върху 1 100 дка, чийто предшественик е бил също пшеница. Стърнището е третирано с хексахлоран против житния бегач.

Направено е необходимото и за евентуална борба с плевелите. Закупена е машина „Ган-8" за пръскане с хербициди.

Стремежът на всички ръководители и кооператори в ТКЗС — Айдемир е още през идващата година да получат по-високи добиви от житните култури, за да изпълнят едно от решенията на Деветия партиен конгрес — повече хлебно зърно.

Стефанка СТАНЕВА

Разнообразен пионерски живот

ИНТЕРЕСНИ и разнообразни сборове провеждат пионерските отряди от дружина „Млада гвардия" в с. Старо село. Сякаш оживяват героите Никола Вапцаров, Митко Палаузов, Павлик Морозов, чиито имена носят отрядите. Голяма част от учениците са включени в различните драматизации. Всички са активни. Седмокласникът Марин Димитров играе ролята на загиващия партизанин под зеления дъб. Други пък представят Вапцаров пред съда. Пленяваща е играта на петокласниците. Всеки се е постарал да даде нещо ново в програмата.

В. РАВАЛИЕВА

Звеното на старите зидари

КЪСНО настъпва утрото в тези зимни дни. Но хората, ранобудните хора от с. Голеш от здрач се отправят към фермите, към строителните площадки.

Между неуморните, пърги строители е и старческото звено на дядо Иван Трайков. Какво от това, че слана та е попарила сетните трепвички и студът щипе бузите? Весели и пълни с енергия, другарите на стария строител се отправят към обекта. А там отново размахват чуковете. Под опитните им десници плочките на оградата, която работят, се нареждат като зърна на огърлица. Завършат ли я, петимата другари ще започнат нов обект.

Спорна е работата на възрастните строители. Те са не само сръчни, но сговорни и съзнателни. Разбират се като братя, като истински приятели в труда. И никога не избират обектите. Винаги с готовност се отзовават на всеки нов строеж.

Голям дял за успешната работа на звеното има самият ръководител. От 47 години дядо Иван е зидар. Овладял е всички тънкости на професията, която обича от цялото си добро сърце. Другарите му са като него. Като него обичат строителството и работата на звеното е спорна и хубава.

Янка СЛАВОВА

През петата петилетка нашата страна с помощта на Съветския съюз ще развива собствена автомобилна индустрия. Първата лека кола по типа на леката кола „Москвич—408" е произведена вече в гр. Ловеч

Изделията на завод „Хром" в Силистра за един кратък период добиха популярност из цялата страна. Неръждаеми супници, тигани, сервизи за ракия, пепелници и други домакински съдове наред с бензиновите лампи и водопроводните кранове примамват погледа на купувача с блестящите си хромирани или никелирани повърхности. Тази работа се извършва в галваничното отделение на завода.

НА СНИМКАТА: Георги Вълчев, Иванка Гайдарова и Диманка Ангелова, които изпълняват трудовите си норми над 170 на сто.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПЪРВИТЕ СТЪПКИ

КЪСЕН есенен ден. Мъглите забулват в своя бяло-сив саван хоризонта и високия бряг на Дунава. Долу край шосето, до старата конопочукачка кипи усилена работа. До самото шосе от огромна купчина баластра работници непрестанно пълнят голямото гърло на една бетонобъркачка. От тук сместа се извозва с ремарке до предварително изкопаните ями, където се отливат „стъпките". Така строителите наричат сто и двадесетте железобетонни блокове, излети в земята на една площ от 6 000 метра, на които ще се опрат колоните на бъдещия цех за плоскости.

Изкопите за двайсети на „стъпки" са вече готови, но с това, което предстои, направеното е само начало. На строителната площадка се виждат големи купчини пръст. Хората са в непрекъснато движение — едни копаят, други плетат арматурата, трети отливат бетона.

Новият цех за плоскости ще има производствена мощност 20 000 кубически метра годишно, или пет пъти повече от мощността на съществуващия цех. За суровина ще се използуват не само отпадъците от конопа и стърготините от дъскорезниците, но и лозовите пръчки, които са в изобилие в околността. С него ДИП „Текстилни влакна" ще увеличи значително обема на производството си и ще заангажира годишно със състава на строителната бригада броят на хората се увеличи значително. Въпреки това, като се има предвид обема на работата, направеното за срочното завършване на обекта не е достатъчно. Ръководството на Стройрайона омаловажава този обект. За изкопаването на хилядите кубически метра пръст то е отделило само един агрегат с недостатъчна производителност. Основният изкопен инструмент си остава кирката и лопатата.

Напускайки строителната площадка, човек остава възхитен от упоритата работа на труженици те, които неуморно копаят тежката и влажна пръст. Но достатъчен ли е само техният ентусиазъм за срочното завършване на обекта? Необходимо е строежът да се снабди с повече и ефективни изкопни агрегати, да се създаде здрава организация на труда и да се осигурят условия за работа при неблагоприятни условия. Това са въпроси, които може да реши ръководството на Стройрайона Силистра.

Михаил ТОМОВ

На произвола на съдбата

ИЗМИНА повече от месец, откакто електромонтажната бригада от „Елпром"— гр. Шумен е прекъснала осветлението на кравефермата в ТКЗС „Христо Ботев" в град Тутракан, за да замени електропровода от трансформатора до оборите. Същата бригада, без да завърши работата си на този обект, започнала провеждането на нова мрежа в с. Антимово.

От своя страна ръководството на стопанството трябвало да обезпечи временно осветление на оборите. Такава възможност съществува. В ремонтната работилница има един стар електромотор. Неотдавна стопанството закупи още един нов. Оба че светлина на оборите не бе обезпечена.

И ето, трите обора, в които са настанени около триста крави, са вече втори месец без осветление. Доячите и пастирите ходят пипнешком в тъмните помещения вечер и сутрин като слепци. Трудно доят кравите. Понякога в тъмнината остават неиздоени животни, а мляко то при наливане в гюмовете се смесва със слама и какво ли още не. Тъмнината пречи на животновъдите да почистят навреме новородените телета и да ги настанят.

Доячите и пастирите от тази кравеферма неведнъж са се обръщали за съдействие към своите преки отговорници в животновъдството — зоотехничката Василка Пес мишова и главния зоотехник Васил Монов, но последните им отговарят кратко и бездушно: „Ако ви изнася".

Освен това в същата кравеферма трудът на гледачите неправилно се отчита. За гледане на сто крави се заплаща толкова, колкото се заплаща за гледане и на 60 крави. И на този въпрос главният зоотехник на стопанството Васил Монов, ако се обърне някой от заинтересованите гледачи към него, отговаря: „Ако ти изнася".

Може ли да се търпи повече такова бездушие и безотговорно отношение към тружениците на стопанството, оставени на произвола на съдбата.

М. МИРОВ

Плесенни отравяния по животните

ПЛЕСЕННИТЕ отравяния по животните се срещат най-вече през есенно-зимния сезон при оборното им отглеждане. Те се явяват в резултат на недобре изсушени и нападнати от плесени фуражи.

При конете особено опасно е изхранването на слама, нападната от черна плесен. През миналите години това бе причина за смъртта на голям брой коне в ТКЗС с. Междеи, ДЕСС — Силистра, ДЗС Нова Черна и други стопанства.

Черната плесен се появява най-вече в недобре складираната слама, вследствие лесното проникване на дъждовната и снежна вода. От навлажняването пластовете на сламата се самозагряват и се създава благоприятна среда за развитие на най-различни плесенни гъбички, между които и тези на черната плесен. Сламата изглежда обсипана от сажди или с тъмно оцветени дребни мушици, а понякога е като зацапана от въглен. Черната плесен се отделя много лесно от сламките при докосване с ръка или с друг предмет. Черната плесен заразява всички видове грубі фуражи, но се развива найвече по сламата и плявата. В старите слами тя се запазва години наред, без да загуби отровното си действие.

През тази година поради обилните валежи в много стопанства голяма част от сламата не беше навреме прибрана и правилно съхранена. А това създаде условия за нейното разваляне и опасност за поява на заболяване сред конете в по-шир рок размер.

Налице са вече в окръга и първите случаи на заболяване. Неотдавна болестта се появи в ТКЗС с. Срацимир и взема масов размер. Характерно за тази болест е, че протича в три стадия. Най-напред се наблюдават подувания на устните, напречни пукнатини, а впоследствие люспи. Животните показват и слабо възпаление на устата и изтичане на слюнка. Апетитът е обикновено запазен. Поради съвсем лекото протичане на заболяването в този стадий гледачите не му обръщат сериозно внимание. По-късно тези изменения изчезват. Животните се хранят редовно и общото им състояние е добро. Само някои от тях се изморяват лесно, а понякога се изпотяват.

Около месец-два от първите признаци на болестта част от конете показват унесеност, подобно на дрямка. Появяват се подувания в областта на гърлото, затруднено гълтане, изтичане от устата на гнилостен мирис. Сега животните показват променчив апетит. Голяма част от тях имат повишена температура 40-41,8 градуса и неправилна сърдечна дейност. Съставът на кръвта им силно се изменя. В устата на някои се констатират силни поражения от язви. Слизестите ципи на очите са зачервени и рядко пожълтели. Ако не се вземат своевременни мерки за отстраняване на развалените фуражи и лечение на животните, изходът на болестта е обикновено лош.

Опитът показва, че заболяването от черна плесен по конете нанася много материални загуби в стопанствата, в които се появява, поради това, че е трудно лечимо.

За предотвратяване появата на болестта в други стопанства от нашия окръг е необходимо специалистите да направят преглед на наличната слама и за храна на конете да се използуват само добре складираните и запазени купи. Поразената слама не бива да се използува нито за фураж, нито за постеля. В случай на недостиг на фуража такава слама да се използува за храна само на рогатия добитък. Наложително е ветеринарните лекари да направят преглед на конете и чрез разпит да установят дали има признаци на начално заболяване. Освен това те трябва да запознаят конегледачите как протича то, за да може в първите случаи да се вземат здравни мерки против болестта.

М. ПЕТРОВ

ВЕЧЕР НА ЖИВОТНОВЪДА

ТРАДИЦИЯ стана в Селскостопанския техникум всяка година да се организира и провежда вечер на животновъда и полевъда. На тази среща четвъртокурсниците изнасят литературно - музикална програма и отчитат постигнатите успехи в опитното стопанство.

За тазгодишното тържество курсистите от IV-в и IV-г курсове съобщиха с предварително обявление, а останалите с нетърпение зачакаха тържествената вечер.

Преди да бе настъпила вечерта в деня на тържеството, салонът на техникума се изпълни с ученици и гости от училищата в гр. Силистра. Пред присъстващите, освен другите номера, бе показана с успех пиесата „Нонкината любов" от Ивайло Петров. За успеха на пиесата допринесе особено много хубавата игра на курсистите: Никола Стоянов, Ариф Хасанов, Елена Янкова, Донка Димитрова, Мария Карастоянова и др.

След пиесата срещата продължи с танци, викторина и др. Под ръководството на курсовите ръководителки Пенка Михайлова и Гинка Пангелова в един от кабинетите бе организирана изложба с експонати от получена продукция в животновъдството, тетрадки и бележници на най-добри курсисти-животновъди. С уредената изложба, която продължи два дни, успяха да се запознаят над 550 ученици и гости.

Хубавата традиция и в бъдеще ще бъде продължена.

Д. КУНЕВ

Задача от национален характер

В ЖЕЛАНИЕТО си да увековечат подвизите на бойците и командирите от Първа българска армия и давайки израз на дълбоката признателност на унгарския народ към освободителното дело на българските войни, проливали кръвта си и дали своя принос в освобождаването на Унгария, Унгарското правителство реши да изгради в замъка Шиклош край река Драва музей на Първа българска армия.

Във връзка с този случай в историята на отношенията между двата народа Министерството на народната отбрана, съвместно с Комитета по културата и изкуството, призоваха всички участвували в Отечествената война и техните близки да предадат за нуждите на музея запазените оръжия, трофеи, униформи, снимки или ордени.

По този случай в Силистра на 12 декември в салона на театъра се проведе събрание с участниците от 31 силистренски полк. Другарят Станчо Николов — секретар на ГК на БКП, откри събранието и даде думата на другаря Цонко Генов — научен сътрудник към военно-историческия музей в София и ръководител на експедицията по събирането на експонати в Силистренски окръг. Той разясни пред назначението на музея и подчерта, че за изграждането му е необходима отзивчивостта на всички бивши бойци от Отечествената война. Техните запазени оръжия, снаряжения, трофеи, оръдия, документи и снимки са безспорно един скъп спомен за геройски изживени дни. Но желанието да бъде прославена паметта на геройски загиналите на фронта и прославили името на България изисква от всички, запазили такива експонати, да ги предадат, за да бъде обзаведен музеят. Експедицията направи няколко обиколки из окръга, като от селата Алфатар, Сребърна, Попина, Гарван, Калипетрово, Средище, Кайнарджа и др. събра някои оръжия, униформи и др. Образуван бе комитет по събирането на експонатите, който до края на месеца трябва да ги предаде. Няма и съмнение, че бившите участници в 12-та дебруджанска пехотна дивизия и 31 силистренски полк ще предадат запазените от тях матери али, за да заемат отреденото за тях място в залите на историческия замък Шиклош край историческата река Драва.

Н. ЗЛАТЕВ

Приказка

Яхна Северняка
кон с хиляда гриви
и се втурна в мрака
във кушия дива.

Вихрите подгони,
халите натири,
в сиви, голи клони,
с остър вой засвири.

Чу го в небесата
баба Зима скрита,
грабна от стената
сребърното сито.

Почна тя да сее,
ситото замята,
долу се белее
цяла в сняг земята.

Сее баба Зима,
мърмори и кима:
— Спи със дни и нощи!
Какво чака още!

Приготвих сурвачки,
приготвих играчки,
напълних му коша —
и все аз съм лоша.

По цял свят децата
с трепет във сърцата,
чакат ти шейната
долу на Земята.

Сложил за постели
два облака бели,
Дядо Мраз си дреме,
чака свойто време.

Искам Дядо Мраз!

ИСКАМ ДА ЗАВЕЕ
СВИРЧО-СЕВЕРНЯК,
СИТНО ДА ЗАСЕЕ
БАБА ЗИМА СНЯГ!
МЕТЪР ДА ЗАТРУПА,
ТРИ ДНИ ДА ВАЛИ,
ЧЕ ДА ДОЙДЕ ТУКА
ДЯДО МРАЗ, НАЛИ?

Минчо ДИМИТРОВ

12 — 18 XII седмица на противопожарната охрана

НА ДЕНОНОЩЕН ПОСТ

С НЕБИВАЛИ темпове се развива нашата родна промишленост и селско стопанство. С всяка измината година в строя влизат все нови и нови промишлени обекти. Усвояват се нови непознати в миналото производствени процеси. Деветият конгрес на БКП начерта пътя за бъдещото развитие на нашата страна в политическо, икономическо и културно отношение през петата петилетка. В историческите решения, приети от конгреса, е ярко изразена грижата на Партията за добруването на нашия народ, за неговото още по щастливо утре.

Успехът в работата ни по опазването на народното стопанство от пожари зависи много от това доколко трудещите се от нашия район са убедени в необходимостта от прилагането на противопожарните изисквания и как спомагат за тяхното изпълнение. Неотменен дълг на противопожарните органи, на ръководителите на заводи, фабрики, селскостопански обекти и други, на ръководствата на масовите организации е да учат на противопожарна бдителност, да сочат мерките, които трябва да се вземат за недопускане на пожари.

Основна задача, която стои пред противопожарните органи в град Силистра и която години наред се изпълнява, е популяризиране причините за пожари сред населението и производствените колективи в промишлените предприятия. Като резултат от това пожарите и щетите от тях в града ни са сведени до минимум.

Друга задача, която успешно се решава от районната противопожарна охрана, е отстраняването на противопожарни нередности в промишлените предприятия, складовите обекти, магазините, в трудово-кооперативните земеделски стопанства. В това отношение са постигнати значителни успехи. В много промишлени предприятия и ТКЗС са отстранени всички причини за пожари и е създаден образцов противопожарен ред. Някои от тях като ДИП „Дунав“, ДИП „Липа“, ДИП „Добруджа“, „Текстилни влакна“ с. Айдемир и шест кооперативни стопанства в района са обявени за образцови в противопожарно отношение.

Голяма част от пожарите се причиняват от деца. Във връзка с това провежданата агитационно-разяснителна работа от районната противопожарна охрана сред населението е насочена и към децата. Чрез беседи, разкази, разясняване случаите на пожари, причинени от деца, прожектиране на диафилми и други форми се въздействува върху децата за създаване в тях на пожаропредпазни навици.

Районната противопожарна охрана при решаване въпросите за опазването на обществената и лична собственост от пожари не работи откъснато от обществеността, от административните ръководства на предприятията, от политическите и масови организации. Тя винаги се опира на тях и търси тяхната помощ и съдействие. С всеки изминат ден връзката между органите на противопожарна охрана и обществеността се задравява, с всеки изминат ден броят на доброволните сътрудници и активисти на противопожарна охрана се увеличава.

Наред с мерките, които са взети и се вземат за опазването на обществената и лична собственост от пожари и за създаване в населението на трайни противопожарни навици, районната противопожарна охрана разполага със съвременна пожарогасителна техника и с добре обучен личен състав. Те са поставени на денонощно дежурство и са готови всеки момент да окажат помощ на всяко предприятие, кооперативно стопанство и всеки гражданин, щом имуществото им е обхванато от пламъците на огъня или е застрашено от опожаряване и други бедствия. Не един път огнеборците от районна противопожарна охрана — Силистра са доказвали способността си своевременно да ликвидират възникнал пожар и спасят ценно народно имущество. На 22 септември 1966 година пламъци обхванаха шприц-отделението на ДИП „Липа“ гр. Силистра. Извиканите на помощ огнеборци за няколко минути потушиха пламъците и спасиха предприятието от опожаряване. По същия начин те действуваха при потушаване на пожарите в канцеларията на промкомбинат „Камъшит“, в ТПК „Дунав“ и много частни жилищни сгради.

Всичко това противопожарните органи вършат, водени от чувството на отговорност, за все по-успешно решаване стоящите пред тях задачи.

Като всички трудещи се, противопожарните служители от РПО гр. Силистра намират своето място в изпълнението на грандиозните задачи, начертани от Деветия конгрес на БКП. Те ще полагат и ще полагат всички сили, умения и творчество за защита от пожари на всичко онова, което народът твори.

майор Найден НАЙДЕНОВ
ст. лейтенант Коста БОШКОВ

Вечер на здравната просвета

Неотдавна в с. Кайнарджа по инициатива на читалищното ръководство и на Отечествения фронт се проведе за първи път вечер на въпросите и отговорите на здравна тема. Цял месец се подготвя това мероприятие. Предварително бе обсъдено как да се организира, какви въпроси да се зададат. Заангажира се цялото ръководство на читалището, на Отечествения фронт, като отговорниците отидоха при хората в звената, работните участъци и учреждения.

С голям интерес се посрещна организирането на тази вечер. Зададени бяха над 50 въпроса, които обхващаха кожни, вътрешни, очни и др. заболявания. Интересни въпроси се обсъдиха и из областта на хирургията, гинекологията и пр. В организирането на тази вечер се прояви особено много Петър Палчев. От окръжната болница от Силистра бяха дошли д-р Мижорков, д-р Кирчев, д-р Василев, д-р Енчев, д-р Иванов и д-р Китов. Те отговориха на въпросите с подробности и на разбираем език. След приключването бе прожектиран филмът „Поява и лечение на рака“. След филма от името на всички благодари на лекарите Борис Върбанов — председател на читалището в Кайнарджа.

Димитър КОВАЧЕВ

Прощаване

Сетните листенца
есента отбрули
и децата с топли
шапки закачули.

Всичките отведе
в тихата градина,
нежно ги погали
и далеч замина.

Първи сняг

Първи сняг!
Първи сняг!
Откъде дойде и как,
докато сме всички спали,
ти затрупал си дома ни?

Аз дойдох със Северняка,
да се съмне не дочаках,
че зрънцата —
тъй дочух—
искат пухкав
бял кожух.

Стефанка СТАНЕВА

Много деца в Силистра имат възможност да вземат уроци по любимите си инструменти в детската музикална школа.

НА СНИМКАТА: Преподавателката Роза Мицова дава първите уроци по виолончело на Лидия Батанова.

КОЙ?

ПРИКЛЮЧЕНСКА ПОВЕСТ П. БАГРЯК 1

1. ТРАДИЦИОННО НАЧАЛО

— Телефонът! — Линда дръпна спящия мъж. — Чуваш ли?

— М-мг... — Фред се обърна на другата страна.

— Аз ли да отида?

Той се приповдигна на лакти и щракна запалката.

— Има време... — После спусна крака на пода и започна да търси с тях пантофите. — Моите клиенти няма къде да бързат.

Когато се върна, Линда попита:

— Е?

— Някакъв професор... Сам шефът телефонира. Навреме, дявол да го вземе! Тъкмо трябва да правим вноска за пианото.

— Как можеш?

Той вдигна рамене.

— Не бъди лицемер. С нищо няма да му помогнеш вече.

На улицата валеше дъжд. Беше тъмно и влажно и след топлото легло Фред Честер се чувствуваше особено неуютно. Той вдигна яката на палтото и се сгуши. Помисли си: престъпници никога не се грижат за репортьорите — нощем, а още и в такова време...

Изскърцвайки със спирачките, от тъмнината внезапно изскочи, като вдигаше нагоре облак капки, позната кола. Фред едва се отмести.

— Салют, старче! — приветствува го обикновеният му партньор в подобни пътувания фоторепортьорът Мелани.

Сядайки в колата, Честър със завист погледна своя спътник. Би наги бодър — нощта за него е като деня. Сам Фред все още не можеше да дойде на себе си и за да се ободри, жадно всмукна цигара.

Пред вратата, водеща към територията на института, дълго и придирчиво проверяваха документите им. Накрая ги пуснаха. Като минаваха по двора, Фред незабеляза обичайното оживление. Разсичайки тъмнината с ярката светлина на фаровете, пристигна някаква кола. Пламваха светлинките на джобни фенерчета. Част от хората бяха облечени във военна униформа. Фред не видя кореспонденти на други вестници.

Като се качваха по стълбата, те се сблъскаха с Гард. Девид Гард, старши инспектор от криминалната полиция, беше отдавнашен познат на Фред. Те се поздравиха.

— Слушай, Деви, що за народ? — осведоми се Фред.

— Т-с-с! — Гард допря пръст до устните. — Сериозна история. Този професор работеше за военните. Той, струва ми се, е открил нещо важно.

Фред наостри уши. С интуицията на опитен журналист той почувствува миризмата на сензация и ревниво се огледа настрани.

— Къде са „автоматичните писалки“?

— Репортьорите ли? — Гард се усмихна. — Няма да има други.

Фред с чувство му стисна ръка. И наистина казват: „Добрите приятели са по-ценни от парите.“

— Да вървим, ще ви съпровождя — каза Гард.

Те тръгнаха по дълъг коридор на втория етаж. От двете страни — врати на лаборатории. Върху метални табелки бяха изгравирани имената на известни учени. Инспекторът отвори една от вратите, давайки път на кореспондентите. Фред успя да прочете над

писа: „Професор Едвард Милер“. В малката светла стая имаше стенен шкаф, писалище и пишеща машина.

Блесна мълния. Мелани побърза да щракне затвора.

— Да вървим, да вървим—гиподкани да бързат Гард. — Това е станало в кабинета.

Те влязоха. Големият кабинет на професор Милер напомняше мравуняк. Някакви хора търсеха нещо, измерваха, фотографираха. Обикновена картина. В тази суетня Фред не забеляза веднага тялото, простряно на пода точно всред стаята.

Професор Милер лежеше на една страна, с лице към вратата, притиснал под себе си дясната ръка. Тялото му беше напрегнато, сякаш паднал, се е опит-

(Следва)

По следите на нашата критика

В бр. 140 от 6 декември на в. „Силистренска трибуна“ в рубриката на хумористичната страница „По два реда за нередностите“ бе изразено недоволството на жителите на Добротица, които притежават радиоточки, поради това, че радиоуредбата работи само до 20.30 часа.

С писмо №1932 от 9 декември председателят на съвета Дим. Михайлов ни уведомява, че с Окръжната станция на съобщенията е уговорено за отпускане на бройка — за програмата на радиоуредбата.

О Б Я В А

ОКРЪЖНА БОЛНИЦА — СИЛИСТРА търси кандидат със средно образование и не по-малко от седем години трудов стаж за УПРАВИТЕЛ НА ДОМ ЗА МЪЖЕ С ДУШЕВНИ НЕДЪЗИ село Правда, Силистренско.

ЗАПЛАТА 95 ДО 110 ЛЕВА МЕСЕЧНО.

От ръководството.

Предварителна продажба на билети в кафе-сладкарница.

Заявки за билети — тел. 28-78 и 30-86
Осигурени автобуси след представленията за всички квартали.

Използвайте единствената възможност на 16, 17 и 18 XII петък, събота, неделя от 17 и 19.30 ч. да видите в Силистра под купола на отопления цирк, построен до ресторант „Албена“,

голямата международна програма

с интересна шведска музикално-цветна водна феерия. Участвуват изтъкнати циркови и естрадни артисти от 7 страни: Швеция, Швейцария, Румъния, Югославия, ГДР, България, Чехословакия,

Пеят: Саша Попаз, Фреди Крозби, Ралор Хнид, Вили Айтова, Сашка, Панкова, Юри Войнов, комикът-музикал Тондо, играят: Мистер Кели, Мечка-ловец.

Весел конферанс и злободневен хумор Тодор Панков.

Колективни посещения ТКЗС, ДЗС, предприятия и др. с предимство.

Искате ли да получавате РЕДОВНО през 1967 година вестник „Силистренска ТРИБУНА“

АБОНИРАЙТЕ СЕ НЕЗАБАВНО

ТИРАЖЪТ Е ОГРАНИЧЕН.

Вестникът през следващата година ще отпечатва РАЗКАЗИ, СТИХОТВОРЕНИЯ, ПОВЕСТИ.

Годишен абонамент 3,12 лв.
Шестмесечен 1,56 лв.

Станете абонати на вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров“ — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-28; зам. главен редактор — 32-29; секретариат — 39-55; отдел „Партиен“ — 32-01; отдел „Селскостопански“ — 32-48; отдел „Икономически“ — 32-11; отдел „Култура и бит“ — 32-40; Коректори — 31-32; вестник „Зия“ — 31-85; Администрация — 32-31;

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 145 (1158) | Събота, 17 декември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Научна сесия за Силистренската партийна организация

В ГОЛЕМИЯ САЛОН на Окръжния народен съвет в Силистра бе открита вчера двудневна научна сесия, посветена на 70-годишнината на Силистренската партийна организация. Присъствуваха повече от 400 души — активни борци против фашизма и капитализма от окръга и от други места в страната, които са участвували в борбите на Силистренската партийна организация, работниците от Окръжния комитет на Партията, секретарите на градските и общинските партийни комитети, председателите на ТКЗС, историци, работници от Окръжния музей и др. В президиума заеха места членът на Централната контролно-ревизионна комисия на Българската комунистическа партия ИВАН ГЕОРГИЕВ, членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП САВА ШИВАРОВ, ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, НИКОЛА НИКОЛОВ, ХРИСТОФОР ИВАНОВ, ШАКИР ШАКИРОВ, ГЕОРГИ КАРДАШЕВ и МИЛО НИКОЛОВ, председателят на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма АСЕН ЧАПКЪНОВ, активните борци против фашизма и капитализма ЙОРДАН САРАФОВ и ВЪЛКО ВЪЛКОВ от Русе и ДИМО ЧОКОЕВ, СИМЕОН ЖЕКОВ, МАРИЯ РУСЕВА, КОЛЬО ЛАЛЕВ и АТАНАС НИКОЛОВ от Силистрески окръг, старши-преподавателят от Софийския държавен университет ГАНЮ ГАНЕВ и секретарят на Окръжния комитет на Комсомола ЙОРДАН ТАНКОВ.

Научната сесия бе открита с кратко слово от секретаря на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов. Той изтъкна, че след Бузлуджанския конгрес през 1891 година Силистренският край е един от първите в нашата страна, където се създава партийна организация. През тази година бе честувана по най-тържествен начин 70-годишнината на Силистренската партийна организация. За да се отбележи още по-пълно този славен юбилей, както и да се осветлят по-добре редица моменти от историята на Силистренската партийна организация и добруджанското революционно движение, Окръжният комитет на Партията организира настоящата научна сесия.

След като съобщи дневния ред на сесията, другарят Христофор Иванов даде думата на другаря Симеон Жеков, който изнесе доклад на тема: „Икономическото развитие на Силистренски окръг и дейността на Силистренската партийна организация до войните". Вчера бяха изнесени също следните доклади и научни съобщения: „Някои моменти в добруджанското революционно движение и Силистренската партийна организация" (доклад) от Ганю Ганев, „Силистренската партийна организация в годините на Втората световна война" (доклад) от Христо Манджуков, „Учителската социалдемократическа организация в Силистренски окръг" (научно съобщение) от Марин Люлюшев и „Великата октомврийска социалистическа революция и влиянието ѝ върху революционното движение в окръга" (научно съобщение) от Аврам Василев. По докладите и научните съобщения станаха разисквания.

Днес научната сесия продължава своята работа.

Димо ИВАНОВ

КОНФЕРЕНЦИЯ НА ПЪРВЕНЦИТЕ

С МНОГО труд и напрежение бяха изпълнени дните на механизаторите от нашия окръг през тази година. По този повод на 14 декември в салона на Окръжния народен съвет се проведе конференция на механизаторите-първенци от кооперативните и държавни земеделски стопанства и от РТС на окръга. Освен механизаторите, на нея присъствуваха председателите на профкомитети в селското стопанство, председателите на ТКЗС и директорите на ДЗС, главните агрономи и инженери от стопанствата.

На конференцията присъствуваха и другарите **Никола Николов**, секретар на ОК на Партията, **Димитър Михайлов** — заместник-председател на ОНС, **Кирил Чамов** и **Пенко Бояджиев** — специалисти от Министерството на земеделието, **Виктор Ганев** — зав. отдел „Селскостопански" при ОК на Партията, **Михаил Станчев** — председател на ОК на Профсъюза на работниците от селското стопанство, както и много специалисти от ОНС.

Доклад за успехите на механизаторите през изтеклата година и за участието им в решаването на зърнения проблем изнесе другарят Николов. Той подчерта, че добивите от основните селскостопански култури през последните години чувствително нарастнаха. Едновременно с това се увеличи производителността на труда в селското стопанство. Много голям дял за постигането на тези успехи играе механизацията. Сега над 140 процеса в селското стопанство се извършват с машини. Все по-широк път си пробива комплексната механизация.

Николов се спря на някои проблеми, които вълнуват механизаторите и които трябва правилно да се решат още през идущата година от стопанските ръководства, за да не се стигне до задръжка в използуването на техниката.

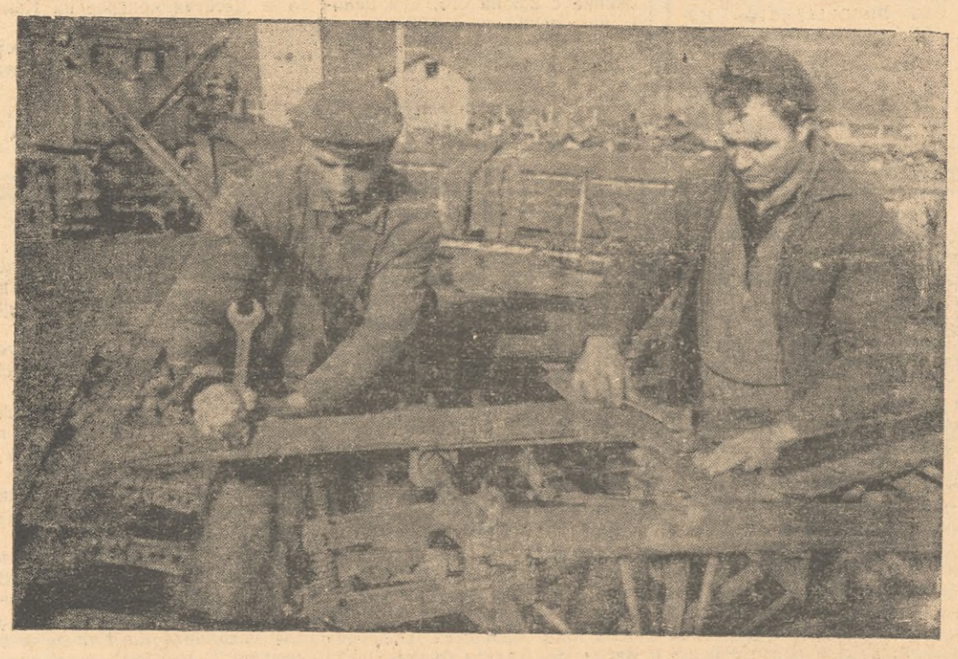
Много от присъствуващите на конференцията се изказаха и поставиха различни въпроси. Всички единодушно одобриха възстановяването на тази стара традиция — ежегодно да се провеждат конференции на първенците-механизатори, на които те да отчитат своите успехи и да обменят положителния опит. Първенците Йордан Данев от ТКЗС — Сокол, Петър Йорданов от ТКЗС — Ситово и Павел Павлов от РТС — Тутракан говориха за своята работа през годината, разказаха за свои опит.

Главният агроном на ТКЗС — М. Преславец, Стоян Чакъров, главният агроном на ТКЗС — Дулово Цветан Георгиев и председателят на ТКЗС — Бабук Александър Великов се изказаха по въпросите на комплексната механизация, а председателят на ТКЗС—Иширково Георги Колев се спря на въпроса за битовите условия при механизаторите.

След изказванията другарят Димитър Михайлов връчи награди на 42 трактористи, шофьори и председатели на профкомитети, постигнали най-големи успехи в своята едногодишна дейност.

Деловата част на конференцията завърши с приемане на призив от присъствуващите до всички механизатори от окръга за активно включване в социалистическото съревнование през следващата година и за по-големи успехи в решаването на зърнения проблем.

Емил ПРАХОВ

На снимката: Механизаторите Дичо Енчев и Симеон Симеонов от бригадата на с. Краново привършват ремонтирането на после дния култиватор.

Достойно посрещат празника

С радост посрещат своя празник работниците от ГТП „Градска търговия" — Силистра.

Много от тях вече отрапортуваха предсрочното изпълнение на годишния си план по стокооборота. Меж ду тях са продавачките от магазин №22 с отговорник Ради Вълчев, изпълнил плана с 22 дни по-рано; продавачите от магазин №11 с бригадир Трифон Бояджиев и продавачите от магазин №45 с отговорник Мария Стоянова, изпълнили годишния си план с 20 дни по-рано.

Работниците от тези магазини призоваха всички останали търговски работници на предприятието на благородно социалистическо съревнование за своевременно и културно обслужване на покупателите, за предсрочно изпълнение на годишната си програма по стокооборота.

М. ЦАВКОВА

В магазина на самообслужване

ПРЕД Нова година търговските магазини са най-оживени. Наред с купувачите радостни са лицата и на търговските работници. Особено доволни са продавачите, когато са заковолили вкуса и желанията на многобройните си клиенти.

Не спира потокът от хора и в магазина на самообслужване в Силистра с отговорник Кирил Димов. Свободният и бърз избор на стоките пести времето на клиентите, затова тук те са толкова много.

В красиви фигури хранителните стоки са подредени в средата на търговската зала. Невъзможно е човек да не спре погледа си върху щандовете с компоти, комфитюри, зеленчукови консерви. Те сякаш го приканват да направи по-голяма покупка и да стане постоянен купувач на магазина.

Кирил Димов се е постарал да създаде приятна за клиентите си обстановка. Хигиената тук е на особена почит и не е чудно защо магазинът е обявен за образцов в санитарно хигиенно отношение.

Благодарение на дългогодишната си практика Кирил Димов е станал майстор в професията си и редовно преизпълнява плановете за стокооборота. И сега, в чест на празника на търговския работник, той отрапортува предсрочно изпълнение на годишния си план.

Атанас ВИТАНОВ

За нови, още по-големи успехи в търговията

18 декември — ден на търговския работник

Над двеста хиляди търговски работници от външната и вътрешната търговия ще честуват утре за втори път своя празник. На този ден те ще отчетат забележителните си успехи в снабдяването и изкупуването, постигнати през първата година на петата петилетка. Тази година празникът им ще бъде по-радостен и по-тържествен, защото се честувува след историческия Девети конгрес на Българската комунистическа партия, който начерта светли перспективи по пътя на строителството на комунизма.

Бурното развитие на икономиката е характерна черта на нашата Родина. Увеличава се броят на промишлените предприятия, произвеждат се изделия, за които в близкото ни минало не можеше да се мисли, укрепна и стана високодобивно селското ни стопанство. При тези условия нарасна културното и материалното благосъстояние на народа. Това поставя все по-големи изисквания пред хилядната армия работници от външната и вътрешната търговия. Върху основата на растящото производство и растящите доходи непрекъснато се увеличава стокооборотът на дребно, чийто обем през 1965 година се увеличи 4,2 пъти в сравнение с 1952 година. В разстояние на 10-12 години станаха важни промени и в структурата на стокооборота. Продажбата на хранителни продукти расте значително бавно от продажбата на нехранителни стоки. Особено бързо се увеличиха продажбите на телевизори, хладилници, перални, радиоапарати, прахосмукачки и други промишлени стоки, които широко навлязоха в бита на хората.

Големи са успехите, постигнати от търговските работници и в нашия окръг. Стокооборотът на дребно през 1965 година достигна 55 402 000 лева, а гази година се очаква да нарасне на 59 000 000 лева, докато през 1952 година е бил само 15 754 000 лева. На глава от населението през 1952 година са продадени стоки за 98 лева, а през 1965 година — за 324 лева. Нов облик получи и търговската мрежа в градовете и селата. Само в град Силистра през последните няколко години се откриха десетки нови, просторни и с вкус обзаведени магазини. В останалите селища на окръга непрекъснато се строят търговски домове и се откриват нови магазини.

Зад тези забележителни успехи ярко се открояват високопатриотичните усилия и творчески дръзновения на нашите търговски работници, които самоотвержено воюват за преуспяването на социалистическата ни Родина, за подобряване снабдяването и бита на трудещите се, за по-културен и честит живот. В ежедневната борба за по-добро снабдяване и обслужване на трудещите се израснаха много бригади и ударници на комунистическия труд, орденоносци, значкисти и отличници. Известни на населението са имената на най-добрите магазинери, продавачи и щандисти, като Мария Стоянова, Митя Павлова, Атанас Костов и Бохос Бохосян от ГТП „Градска търговия" — Силистра, Марин Койчев и Стоян Пенчев от ОТП — Силистра, Золтан Солай от ОТП — Тутракан, Енчо Харалампиев, Али Шакир Драс и Стоянка Чолакова от ГТП „Здрава храна" — Силистра, Ангел Рашков от Топливо, Радка Баева от ДП „Многотехника", Кольо Караколев от „Техноснаб" и много други.

Директивите, които приe Деветия конгрес на БКП, поставят от говорна задача и високи изисквания пред търговските работници. Предвижда се обемът на стокооборота през петата петилетка да нарасне с 40 процента, рязко да се намали броят на липсващите стоки и най-пълно да се задоволят нуждите на населението. Тези задачи могат да се напълнят успешно само чрез грижливо изучаване на потребностите, бързо приспособяване към изменянията на пазара, подобряване културата на обслужването и активно въздействие върху производството.

Утре, честувайки своя празник, работниците от търговията ще дадат тържествено обещание пред себе си и пред народа, че ще претворят в живо дело задачите, поставени им от Деветия конгрес на славната комунистическа партия.

Честит празник, търговски работници! За нови, още по-големи успехи в нашата социалистическа търговия.

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

УТРЕ, неделя, 18 декември, в Силистра ще се проведе семинар с новоизбраните секретари на дружествените бюра от сектора на промишлеността.

☆

ВЧЕРА в ДИП „Добруджа" — Силистра се проведе събрание за разясняване на решенията на Деветия партиен конгрес. Пред колектива на предприятието говори другарят Йордан Георгиев, секретар на Окръжния комитет на Партията и делегат на Деветия конгрес. През дните на следващата седмица такива събрания ще продължат да се провеждат и пред другите трудови колективи в окръга.

☆

НА 19 и 20 ДЕКЕМВРИ, понеделник и вторник, в Силистра ще се проведе семинар-практикум с библиотекарите от централните села в окръга. На него ще бъдат обсъдени въпроси, свързани с ежедневната работа на тези работници на културния фронт: обработка на книгите, библиотечна отчетност и др.

☆

НА 21 ДЕКЕМВРИ в Силистра ще се проведе съвещание с всички библиотекари и читалищни секретари, което на първо място ще обсъди подготовката за предстоящите прегледи от Третия републикански фестивал. На него ще се разискват и по подготовката на отчетно-изборните събрания в народните читалища.

☆

КУКЛЕНИЯТ ТЕАТЪР при Образцово народно читалище „Доростол" в Силистра сега усилено репетира. В подготовка е постановката на пиесата „Вълшебният галош". Над нея под ръководството на режисьора Стефан Чумпалов сега работи състав от 12 души. Премиерата ще се състои на 20 декември. Един хубав новогодишен подарък за децата!

☆

НА 20 ДЕКЕМВРИ в салона на Образцово народно читалище „Доростол" — Силистра ще се проведе вечер за Елин Пелин по случай годишнината от смъртта му.

☆

НА 13 ДЕКЕМВРИ театърът при Окръжния народен съвет в Силистра представи в Главиница новата си постановка „Вълчи времена" от Илия Волен.

☆

ОТ НЯКОЛКО дни гост на трудещите се от Силистренски окръг е Тракийският ансамбъл за народни песни и танци с главен ръководител и хореограф Петър Захариев.

Ансамбълът ще гостува в окръга до края на месеца и ще посети много селища. Жителите ще имат възможност да видят едно богата програма.

Учебният процес в Механотехникума — Силистра е сепрово ден с много практически занятия. В помощ на учителите и учениците идват струговете, бормашините...

НА СНИМКАТА: Курсистите Христо Дачев и Петър Чаушев работят на бормашина.

Международна информация

САЩ поемат извънредно тежка международна отговорност

МОСКВА, 15 декември (ТАСС). Предаваме декларация на съветското правителство, в която се казва:

Американският империализъм извърши ново тежко престъпление. Беше бомбардиран Ханой — столицата на суверенната социалистическа държава Демократична република Виетнам. На 13 декември самолети на военновъздушните сили на САЩ бомбардираха жилищни квартали на Ханой, разположени по крайбрежието на Червената река. На 14 декември американски самолети отново бомбардираха гъсто населени райони на виетнамската столица. Разрушени са жилищни сгради, сред мирното население има убити и ранени.

Разпалвайки пламъка на агресивната война против виетнамския народ, американската военщина напоследък съсредоточава кораби на Седми американски флот по крайбрежието на Северен Виетнам.

Тези нови злодеяния водят към по-нататъшно сериозно изостряне на международната обстановка.

Американските войски отидоха на виетнамската земя като завоеватели, като потисници на свободата и независимостта на виетнамския народ. Войната на САЩ против виетнамския народ е най-циничната проява на агресивната политика на американския империализъм, подигравка над международното право, над общоприетите норми на човешкия морал и хуманност. Тези злодеяния влекат след себе си извънредно тежка международна отговорност. Всеки честен човек ги заклеймява.

Ако онези, които определят политиката на САЩ, проявяваха здрав разум, те трябваше вече да се убедят, че нищо няма да помогне на американската военщина да сломи волята на мъжествения виетнамски народ за свобода и независимост. Народът и славните въоръжени сили на Демократична република Виетнам, които се вдигнаха в защита на своята родина, оказват отпор на нападенията на американската авиация. Южновиетнамските патриоти нанасят съкрушителни удари над интервентите.

Справедливата борба на виетнамския народ се ползува с огромната подкрепа на всички, на които е скъп мирът, които се обявяват за справедливост, за свобода и независимост на народите. Съветското правителство, целият съветски народ решително осъждат новите агресивни актове на САЩ против Демократична република Виетнам.

Верен на своя интернационален дълг Съветският съюз твърдо и последователно застава на страната на братската социалистическа държава — Демократична република Виетнам. Той е оказвал и за в бъдеще ще оказва всестранна подкрепа на героичната борба на виетнамския народ против престъпната агресия на американския империализъм.

Правителството на САЩ, което все повече разширява войната във Виетнам, не трябва да забравя предупреждението, направено от социалистическите държави на букурещката среща в началото на юли т. г. САЩ трябва да прекратят агресията. Единствено виетнамският народ има право да решава въпросите, засягащи Виетнам. (БТА)

Американците губят войната

ВАШИНГТОН, 15 декември (ТАСС). Новоизбраният сенатор-демократ от щата Южна Каролина Холингс след 5-дневно посещение в Южен Виетнам е стигнал до извода, че Съединените щати губят войната във Виетнам. По време на среща с президента Джонсън той е призовал да се засилят бомбардировките над ДРВ. Сенаторът Холингс смята, пише „Вашингтон пост", че ако бомбардировките не довдат до „желаните резултати", обединените сили на американските и южновиетнамските войски ще трябва да нахлуят в територията на ДРВ.

(БТА)

Свалени нови 10 американски самолета

ХАНОЙ, 15 декември (БТА). Виетнамската информационна агенция съобщава, че според уточнени данни вчера над територията на Демократична република Виетнам били свалени 10 американски самолета — 8 над Ханой и 2 над провинция Нин Бин.

По такъв начин общият брой на свалените над ДРВ американски самолети възлиза на 1609.

Всяка лекция става все по-интересна

РАБОТНОТО време отдавна е свършило. Но в затоплената стая на плановия отдел на ДСП „Родопа“ в Силистра още свети. Зад бюрата са насядали нови хора. Някои дори са облечени във ватенки и дебели шуби. Още не са почувствували топлината. Това са все участници в кръжока към първичната партийна организация при предприятието по изучаване историята на Партията. Тая вечер кръжокът има свое поредно занимание. Занятието още не е започнало, а слушателите вече разлистват тетрадките и за последен път си припомнят записаното за миналата лекция. Зер предстои най-напред събеседване и всеки трябва да вземе участие в него, да изкаже своето мнение по изясняването на един или друг въпрос, поставен от пропагандиста.

Техническият отговорник на кръжока проверява отсъствващите и отбелязва причините за отсъствието. Тая вечер на кръжока не са дошли трима участници, тъй като са в командировка из окръга. Глъчката вече е секнала. Пропагандистът Иван Ганев замолва за тишина. После той задава въпрос, след което приканва кръжочниците да вземат отношение. Кратка пауза. Двамата-трима слушатели вече са готови

Учебната година в Партията

да говорят по зададения въпрос. Пръв заговорва Вълчо Коконов, Той накратко обрисува положението в страната през разглежданията период, говори за нахлуването на чуждестранния капитал. Другите допълват, а ръководителят на кръжока обобщава казаното.

Последователно и много задълбочено се изясняват и следващите въпроси. Слушателите Тодор Господинов и Гинка Йовчева говорят за борбата на БРСДП против социалшовинизма на Втория интернационал, за отношението на тесните социалисти към пролетариата у нас, засяга се стачното движение. Хубаво се изясняват и идейните позиции на анархолибералите и прогресистите. Изяснява се значението на Балканската война. Не се пропуска борбата на тесните социалисти против войната, за създаване на Балканска федерация. По тези въпроси аргументирано говорят слушателите Орлин Димитров и Михаил Енев.

Тая вечер всички кръжочници са се подготвили добре за събеседването. Затова и повечето от тях говориха изчерпателно по въпросите разгледани в предходното занимание на кръжока. Личше доброто отношение и интересът към разглеждания период от историята на Партията. От добрата подготовка за събеседването бе доволен и пропагандистът.

Настава пак тишина. Ръководителят на кръжока Иван Ганев съобщава темата на новото занятие. Всички слушатели грабват моливите и върху белите листа на тетрадките записват: „Тесният социализъм — своеобразно марксистко течение, близко до болшевизма“. За минута само моливите са поставени на масата. Но сетне пропагандистът заговорва така увлекателно, съобщава толкова нови неща от историята на Партията, че кръжочниците хващат отново моливите и записват.

Пропагандистът много аргументирано разкрива голямото значение на тесняшкия период от развитието на Партията. Спира се и на грешките, които допускат тесните социалисти. Говори подробно за отличителните черти между тесния социализъм и болшевизма. Изтъкват се заслугите на Партията на тесните социалисти за укрепването на международното работническо движение, за подкрепата на болшевишката партия за превръщането на Първата световна империалистическа война в гражданска и др.

Поредното занимание на кръжока е свършило. Кръжочниците напускат стаята. По пътя за дома продължават разговорите за лекцията, изказват своето задоволство от работата на пропагандиста. Защото лекцията бе интересна и те обогатиха познанията си за историята на Партията.

Вълчо РАДЕВ

Добри производственици

ДНИТЕ по учебна практика в училището по дърво обработване-Силистра се посрещат с голям интерес от учениците. В момента групата под ръководството на Господин Петров работи усърдно върху своята продукция и скоро ще завърши изработването на определените предмети.

За нуждите на гражданите ще бъдат пуснати в продажба изработените от групата канапета, които по нищо не отстъпват на фабричните такива.

Това показва, че училище то подготвя способни кадри за родната промишленост.

Иван ПЕЙКОВ

И този път пред младите животновъди, участници в Петхилядния събор-семинар на „Златни пясъци“, се изнася много интересна лекция. Животновъдите Георги Димитров от ТКЗС в с. Нова Черна, Христо Христов от ДСС в гр. Силистра и Лазар Кръстев от с. Прохлада слушат внимателно за новостите по отглеждането на животните. Снимка: Георги МУХОВСКИ

В чест на Вапцаров

Пионерите и чавдарчетата от с. Зафирово проведоха неотдавна сбор, посветен на 57-годишнината от рождението на поета-революционер Н. И. Вапцаров, който е техен патрон.

Дълго се готвиха учениците за това събитие. Запознаха се с живота на Вапцаров, заучаваха стиховете му.

В деня на честуването всички се събраха в читалището. Сборът бе открит от дружинната председателка Пенка Радева. Доклад изнесе пионерката Ценка Бонева. Отряд „Валентина Терешкова“ изпълни литературно-музикална програма от песни и стихове из творчеството на поета. След програмата се състоя и викторина на тема „Познавате ли Вапцаров и неговата поезия?“

Накрая се състоя конкурс за най-добро изпълнение на Вапцарови стихотворения. Първите места заслужено спечелиха Пенчо Петков и Иванка Тодорова.

Кина ДАЧЕВА

За да бъде по-празнично новогодишното тържество

ПИОНЕРИТЕ от дружина „Млада гвардия“ в Старо село отдавна започнаха подготовката за тържественото отпразнуване на Новата 1967 година. В орядите и четите се чувствува голямо оживление. Шесток ласниците ще представят новогодишните тържества из другите страни, а всички останали репетират новогодишни песни, подготвят си специалните костюми.

Посрещането на Новата година с раздаването и размяната на подаръците ще стане на 31 декември сутринта, а след обяд по решение на дружинния съвет ще се уреди голям новогодишен пионерски бал. Гостите на бала ще бъдат посрещнати от две деца, костюмирани, с реверанси и поклони. Десетина сурвакари ще суровакат новодошлите, а други пионери в национални носии ще ги черпят с варена царевица, пуканки и бонбони.

Точно в 14 часа четири пионерки по микрофона ще обявят началото на новогодишния бал, а членове на драматичния състав при училището ще изпратят новогодишни пожелания до всички отряди и чети. В блесналата от ярка светлина и хубава украса зала ще станат забавните игри, изнадите и индивидуалните поздравления за здраве и щастие.

Весело ще е на новогодишното пионерско тържество в Старо село. Защото за посрещането на Новата година е помислено отрано.

В. РАВАЛИЕВА

МОЕТО СЕЛО

ДОЙДЕ денят, в който трябваше и аз да се разделя с моето родно село. Отивах да отбия редовната си военна служба. Искрено казано, като че ли не съжалявах за нищо, освен за бащината къща. Като дете имаше какво да правя на село, но моите двадесет години не бяха задоволени от селския живот. Струваше ми се, че напускам едно село, в което не пулсира ника къв живот. Да! С тия мисли и вълнения оставих родното си село.

...Но ето че изминаха двете години и аз трябваше отново да заживея на село. Не очаквах да ми предложи нещо повече от това, което оставих. Но... не познах тоя път.

Когато слязох от автобуса, аз бях обграден от четири големи сгради. Светлината в тях показваше, че са пълни с хора. В мен се пробуди чувство на радост и гордост. Да! Точно на гордост, когато говоря за моето село, вече и аз имам с какво да се похваля.

Не можах да се стърпя и тръгнах към едно от тези грамадни бетонни тела. Беше училището. В него се научих да чета и пиша. Тук вкусих сладостта на книгите, оттук поех пътя за моята съдба. Веднага забелязах измененията, които са станали. Издигнат е втори етаж. През прозорците се виждаха ученици, наобиколили лост и висилка. Значи и физкултурен салон си имат вече. Коридорите бяха пълни с ученици, жадни за знания.

Пред погледа ми се изпречи една друга осветена сграда. Отдалеч се виждаха подредените витрини — търговска сграда. Ново беше за мен, че има и сладкарница, в която се трупаха много хора, особено деца. Трябваше да видя какво има и на втория етаж. При ятно чувство изпитах, когато разгледах красиво подредените обувки, платове и много други стоки, които биха задоволили вкуса и на най-изискания купувач. Продавачката едва смогваше да обслужва клиентите — те бяха много.

Излязох и оттук възхитен. Тези хора, които бяха постигнали своето, сега идваха да се възползуват от новите придобивки. Нека! Това е тяхно право. Радвайте се, мили, трудолюбиви хора! Вие сте заслужили и по-големи радости. Тия, които бдят над вашето щастие, са спокойни, защото бъдещето на социалистическата ни родина е още по-светло.

Мислите ми бяха прекъснати от един мой приятел. Разбрах, че имаше желание да ме води при младежите. Но къде са те? Скоро видях и това. Бях въведен в една зала — читалня, с подредени списания и вестници. Човекът, който ги беше подредил, сега беше наобиколен от кооператори, младежи и пионери. Всички чакаха да им запише книгите, които си бяха харесали.

Часът беше към седем и половина вечерта и аз реших да се прибера в къщи. Но разбрах, че ще се прожектира филм. Та нали преди две години имаше прожекции само в неделя, а днес е вторник! По-късно ми обясниха, че в селото е закупен апарат и могат да прожектират филми, когато пожелаят.

Нямах повече време. Знаех, че родителите ми са се научили вече, че съм пристигнал, и не исках да ги държа в напрежение. По пътя от ново вниманието ми беше привлечено от други две масивни сгради. Оставих да ги разгледам на другия ден. Минах покрай съвета и пощата. Учудих се, че в тях няма никой.

— Хей, момче, ти да не би да не си оттука — отговори на въпроса ми един човек. —Не видя ли оная светлина, там се премести вече.

Обърках се. Струваше ми се, че трябва доста време, за да опозная отново родното си село. Толкова много бяха промените през изтеклите две години.

Не усетих как съм влязъл в къщи. Стреснаха ме радостните възгласи на моите родители.

Иван ПАНЕВ
с. Смилец

В първите редици

Годишното отчетно-изборно събрание на комсомолското дружество при „синя смяна“ в ДИП „Добруджа“ — Силистра се състоя непосредствено след Деветия конгрес на Партията. Доклад за едногодишната дейност на дружеството изнесе неговият секретар Господин Иванов. Той изтъкна, че в борбата на колектива на предприятието за изпълнение решенията на Осмия партиен конгрес дял има и комсомолското дружество при „синя смяна“. А тези успехи не са малки. За деветте месеца на тази година производственият план на фабриката бе преизпълнен в натурално изражение с 2,8 на сто, а в ценово изражение — с 8,02 на сто. Освен това 98,18 процента от продукцията е първокачествена при план 95,5 на сто.

В доклада се направи преценка на дейността на всеки член на дружеството. За пример бяха посочени комсомолките Йорданка Атанасова, Славия Гебешева, Пенка Гоцева, Станка Димитрова и др. Не бяха отминати и допуснатите слабости през отчетния период. В изказванията си младите тъкачки направиха ценни предложения за подобряване на работата.

Партийният секретар при смяната Иван Трендафилов и секретарката на заводския комитет на ДКМС Денка Чернева призоваха в своите изказвания комсомолците на упорита работа за претворяване в живо дело решенията на Деветия конгрес на Партията и Десетия конгрес на Комсомола.

Събранието избра ново бюро на дружеството със секретар Иванка Парашкевова.

Петранка ДОДОВА

КЪМ ИСТОРИЯТА НА СИЛИСТРЕНСКАТА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ

ЗА ЛИКА НА „БЛАГОДЕТЕЛНАТА“ БУРЖОАЗИЯ ОТ ЮЖНА ДОБРУДЖА

ИЗЯСНЯВАНЕТО на революционните борби в Силистра и околията, водени от партийната организация и революционните сили на населението против румънската буржоазна класа за национално освобождение и социална правда, неминуемо се свързваха с участието и мястото в тия борби на местната българска буржоазия. Това е голям проблем и за неговото уясняване е необходимо дълго проучване. Независимо от това обаче някои факти налагат да се разкрие ликът на известни в миналото силистренски и добруджански буржоазни дейци. Това се налага предвид неправилното осветление, в което се представят, и тенденцията, която се проявява за охарактеризирането им като големи патриоти и благодетели на българското население от Силистра и околията.

Другарят Атанас Неделчев в статията си „Кога и как бе построено училище „Отец Паисий“, поместена в юбилейния бюлетин на училище „Отец Паисий“ в Силистра през 1965 година, пише: „След дълги преговори с нашето Министерство на външните работи и ръководството на българското културно общество за субсидиране построяването на училищна сграда в гр. Силистра, от пуснати бяха за целта 3 400 000 лей.“ Организира се комисия от граждани, която да ръководи строителството на сградата. Трябваше обаче да се намери някой много състоятелен гражданин в Силистра, който да заяви пред румънските власти, че той със свои средства ще строи българско училище. Единственият състоятелен в града гражданин, който можеше да понесе тая отговорност, бе Васил Ив. Калчев. **Той изпълни честно и отговорно задачата,** която му възложи българското културно общество“.

Трудно е да се каже на какво се е базирал др. Атанас Неделчев, когато е писал тази статия. Вероятно на спомени и лично отношение към Васил Ив. Калчев. Не е трудно обаче да се прозре желанието да се представят тогавашните лидери на българската буржоазия в Силистра като борци за „народна култура“, за „българско народно образование“, за права и свобода на българското население, пъшкащо под изключителния режим, въведен от румънската власт в Южна Добруджа.

Трудещите се от Добруджа, революционните дейци, участвували в борбата на партийната организация от Добруджа против румънския чокойски гнет и българския фашизъм, не биха се съгласили да се тегли равенство между теглото и борбите им и интересите и предателството на реакционната добруджанска буржоазия. Това би означавало оневиняване на тази буржоазия за тежките погроми и свирепия терор. Посочената статия на др. Атанас Неделчев дава удобен повод да се поразкрие ликът на Васил Ив. Калчев и подобните нему „честни“, „състоятелни граждани“, отнасящи се с „отговорност“ към нуждите и теглата на обезправеното от румънската буржоазия българско добруджанско население.

В борбите на българското население в Южна Добруджа против асимилаторската политика на румънската буржоазна власт важно място заемат българските културни общества. Създадени още в първите години на така нареченатата втора окупация на Южна Добруджа от кралска Румъния (1919 г.), те като фокус събират, преплитат и определят мястото, ролята и интересите на различните обществени групировки на българското население от Южна Добруджа в неговата борба за национално освобождение, социална правда и културно развитие.

Българските правителства, особено след 1923 година, след победата на фашизма в България, обилно са субсидирали българските културни общества, за да могат да провеждат сред населението официалната политика на българския фашизъм. Естествено е в тази си дейност правителства та да се опират на лидерите на българската буржоазия в гр. Силистра — Кирил Манолов, Йордан Лефтеров, Васил Калчев, Лефтер Бояджиев, Стефан Пенков и на подобните им в Добрич (Толбухин) и останалите градове. Последните стават негови агенти в града и Добруджа. Чрез тях, на тяхно име, в техните банки са изпращани хиляди и милиони левове за нуждите на българското културно общество и за подпомагане на българското население.

От 1923 до 1929 год. председател на Българското културно общество е Кирил Манолов. Издействуването от него юридическо признание от румънската власт на Българското културно общество през 1924 година е благородна патриотична проява. Но когато се надникне зад паравана на този патриотизъм, блясват с цялата си мерзост алчността, жаждата за богатство, голият интерес. Патриотичните жестове се изгубват, любовта към народа остава празнословие, израства сметкаджията, „патриотът“, готов и вярата си да продаде „за парата“, залагащ „душата на народа“. Като председател на Българското културно общество в Силистра Кирил Манолов се грижи за българските училища в града — за сгради, дворни места, трапезарии и т. н. От тази широка „патриотична“ дейност той е печелил, имал изгодна сметка. Иначе не би си струвало труда. Колко и какво е спечелил, трудно е да се каже, но не е трудно да се показе, че неговият патриотизъм е измерван със сметката и изгодата.

През 1935 година, живущ вече в София, Кирил Манолов изпраща заявление до министъра на външните работи и вероизповеданията: „Чест ми е да Ви уведомя, че за нуждите на Българското частно училище в гр. Силистра — Румънския като председател на Българското общество през времето от 1923-1929 г. се наложи да купим съседния парцел за постройка на двете училища от 886 кв. м с две постройки, на които е построено сега библиотеката и трапезарията, необходими за частното българско училище. По липса на кредити от бюджета на повереното Ви министерство аз заплатих от личните си мои средства стойността на мястото от лева 240 000 и съм подарил 120 000 лева за нуждите на Българското културно общество“. И моли да му бъдат изплатени.

Министерството на външните работи и вероизповеданията изпраща заявлението на Кирил Манолов за проверка на българската легация в Букурещ. С писмо №464 от 28. XII. 1935 г. легацията отговаря, че действително БКО (Българско културно общество) под председателството на Кирил Манолов решава и през 1924 г. откупува дворното място на братя Захари Миневи, за да бъде построено в бъдеще на това място основно училище. Мястото е закупено за 220 000 леи, като на продавача са броени 190 000 леи от средствата на нас тоятелството и 30 000 леи са задържани като дарение на Миневи за бъдещото училище. Кирил Манолов не е купил имота със свои средства и не е подарил посочената сума в заявлението му. По-сетне през 1932 г. имотът е бил прехвърлен върху дружество „Прогрес“, акционери в което са били Илия Божанов и Н. Атанасов.

Ето това е истинското положение по патриотизма, по голямата народнополезна дейност на Кирил Манолов, това са били неговите грижи на българските училища и българските деца в Силистра, за развитието на българската култура. Ето това са и основните причини, поради които с всички средства, по всякакъв начин лидерите на българската буржоазия от града и Добруджа се стремили „да ръководят“ Българските културни общества, да се „грижат“ за българските училища, за българската култура.

Политическите им убеждения и политическата им дейност, любовта и благодеянията на реакционната българска буржоазия от Южна Добруджа не са отивали по-далеч от икономическите им интереси, от кесията им. Техният патриотизъм е имал определена цена. Още по-скъпо платен „патриот“ е бил Васил Ив. Калчев, „честно и отговорно“ изпълнил задачите, възлагани му от Българското културно общество.

През 1934 г. БКО в Силистра построява училище „Отец Паисий“ със средства, отпуснати от българското правителство. Строежът е възложен след публичен търг на инженер-архитекта от гр.Кюстенджа Ганчо Иванов за 2 500 000 леи (Протокол на комисията по провеждане на търга от 15. VII. 1934 г.) Предвид жестокия полицейски и икономически терор училището се строи на името на Васил Ив. Калчев, като във всички документи се отбелязва, че се строи „недвижим имот на Васил Ив. Калчев“. Последният е сключил и контракта (поемните условия) с инж. Ганчо Иванов. Когато през 1935 г. училището се завършва и се прави равносметка, то възлиза на 2 892 931 леи или с 393 000 леи по-скъпо от първоначалната проектна стойност.

С факта, че Васил Калчев приема да се строи училище на негово име, е можал да се представи за голям родолюбец. За неговите материални облаги никой не е говорил, не е можел и да говори. Но идва Крайовската спогодба. Южна Добруджа е присъединена към фашистка България и Васил Ив. Калчев бърза. На 20 август 1941 г. подава молба до министъра на външните работи и вероизповеданията: „Известни са Ви участието и ролята, които ми бяха поверени за съществуването на училищата в моя град Силистра през румънско време. Не се смятам, още забравени и условията, т. е. атмосферата, раздухвана от пресата, в която трябваше да изпълнявам тази роля при подозрението на румънските власти, че **над мен стои българското правителство,** за установяването на което много пъти и по сред нощ съм бил претърсван дори и в леглото, за да констатирам на следния ден липсата на много мои материални документи. **Като благодарен на бога,** че ми даде възможност да завърша тая роля благополучно, имам чест да Ви моля да разпоредите **да ми бъдат изплатени,** по възможност най-неотложно, **останалите** ми вземания, произхождащи от това мое участие и роля за съществуването на тия училища, както следва...“

И изрежда Васил Ив. Калчев в 6 пункта вземанията си за превърляне на здания, за лични задължения към него, за данъци, за пътувания и рушвети и т. н. — всичко 3 597 000 лева. Молбата завършва с увереност, „че ще вземете под внимание положението ми на човек, който много се нуждае в момента от тая сума, че ще разпоредите изплащането ѝ“.

Ни малко, ни много — от собствения си джоб Васил Калчев похарчи за издръжка, строеж и т. н. за българските училища в град Силистра, вън от дадените му от българското правителство, 3 600 000 лева

По повод молбата на Калчев силистренският търговец П. Василев с писмо до Министерството на външните работи опровергава исканията на Калчев и заключава: „Имайте предвид, че както тоя скъперник-кръчмар, така и цялото му семейство тъгуват за румънците, при които живееха царски“. Близкият приятел на Васил Калчев, силистренският богаташ Илия Божанов, пише на 23. X. 1941 г. на директора на вероизповеданията при Министерството на външните работи и вероизповеданията: „Уреждането въпроса на Васил Ив. Калчев трябва да се ускори, защото и той носи душа като всички хора и може предварително да умре...“

След дълги преговори Министерството на външните работи предлага и Васил Калчев се съгласява на една глобална сума от 300 000 лева, **с което се ликвидират** всичките му искания. По-точно и по-ясно едва ли може да се каже — Васил Ив. Калчев е бил човекът, над когото „стои българското правителство“, и е провеждал политиката на българския фашизъм в Добруджа, че от изпълнението на дейността си по „... съществуването на училищата“ в гр. Силистра извличал огромна печалба, измервана в хиляди и милиони лева, че „патриотичната“ му дейност е била диктувана и подчинена на интересите на набъбващата му кесия, че Илия Божанов не е бил по-различен „патриот“ от Васил Калчев.

(Следва)

Пред празника на търговския работник

ЗА ЦЯЛ ЖИВОТ

СЛУЧИ се точно преди че-3 години. Този слънчев летен ден Мария се завърна в къщи развълнувана. Толкова ве село и беше. Искаше и се да запее силно, та да я чуят всички. И онези, разбира се, които не искаха да повярват, че това крехко девойче ще застане зад тезгяха на градския магазин, отрупан от единия край до другия с радиоапарати, телевизори, магнитофони...

Трудно дочака първото утро. За последен път премисляше всичко. Ето започваше нов живот. „С пари ще работиш, може да съркаш някога, а за такива работи не потупват по рамото" — казваха познатите и, щом научеха за решението й да започне работа в търговията.

Тя за стотен път обещаваше сама на себе си да внимава, да бъде услужлива и внимателна с клиентите си. Но те — клиентите какви ли хора щяха да се случат! Знаеше само едно, че ще бъдат всеки ден различни. Много характери: недоверчиви, припрени, интелигентни... „Трябва с всеки един да търся общ език, да съумея да рекламирам стоката".

Когато отвориха магазина по улиците още нямаше много граждани. Мария огледа за последен път всичко, което от този решаващ ден нататък трябваше да бъде ежедневието, животът й. Стори и се, че само за част от секундата, страхът прелетя над нея като досадна птица. „Ами ако не успея"! Ще има да ми се смеят..." — помисли си Мария, но вярата в собствените й сили не я напусна и сега.

Първият клиент... първи трепети, на младата продавачка. Всичко онова, което беше чела в лекциите на търговски те курсове в гр. Русе, сега трябваше на практика да се окаже полезен помощник...

Ден след ден... Година след година:

— Радиоапарати „Мелодия"?

— Да, имаме. Много са хубави. Вижте, на ултра-къси вълни, апаратът работи превъзходно. Моделът е подобрен...

Клиентът е доверчив. Той се вслушва в приятния глас на девойката. На такъв глас може да се вярва. Радиоапаратът е закупен. Много радост ще донесе той в къщата на този гражданин.

— Да ви е честит...

...В началото на годината на специално събрание беше съобщен годишният пан за оборота, който заедно със своята млада колежка Стоянка Ненева трябваше да реализират. Цифрата беше голяма — 310 000 лева. Но ето че младичкото момиче не се изплаши. „Какво пък, ще го изпълним. Щом са ни го определили, значи е възможно да се реализира" — доверчиво казва тя на своята колежка.

Колко време е една година. Докато мине единият сезон, идва пролетта, после лятото, есента, и отново зимата. Но тази година за младите търговски работнички от магазина за електрически апарати, уреди и радиочасти не се състоеше от дванадесет месеца. Предстоеше конгрес на Партията. Трябваше да се бърза повече от всякога, та с откри то чело да се докладва за още една победа. И ето два месеца предсрочно изпълниха годишната си програма. Сега работят за следващата, като ежедневно правят по около две-три хиляди лева оборот.

На тридесет и първи август в София се състоя Седмият конгрес на профсъюза на търговските работници. Единственият делегат от градските търговски работници беше Мария Стоянова. Този избор не беше случаен. Младата комсомолка беше носителка на много отличия в ежедневната си работа: значка „Ударник", Грамота за образцов ред...

...Когато работният ден привърши и в просторния магазин отшумят стъпките на последните клиенти, едно слабичко, стройно момиче грабва чантата с учебниците и тичешком тръгна към Икономическия техникум. Преподавателите там разговарят за познати неща. Мариика слуша внимателно. Тя е не само любознателна и любопитна. Нейната амоиция е да овладее икономическите науки, за да бъде още по-полезна на хората. Трудно се работи и учи едновременно. Мисълта понякога се преуморява и започва да изневерява, в очите припарва мимолетна болка, ръцете потръпват, но здраво стиска писалката. Цифрите се редят една след друга, красиви като моминска маниста, после уравненията, логаритмите... Никой не усеща кога отбива и последният звънец. Градът отдавна е смълчан, а нощта се е притаила с тъмнината си по всички улици. Сега трябва да се почине, за да има утре нови и пресни сили да посреща клиентите с ведро лице.

„Как успяваш да боравиш с толкова много пари?" — питат я понякога учудени приятелките й, но младата продавачка усмихната отвръща: „Когато човек е пестелив, парите никога няма да го изкушат". Друго е по-важно — да обичаш истински професията си, да гориш с нея всеки ден, всяка година, цял живот".

Р. ШИМАБЕЕВ

Основа за бъдеща дейност

С ГОЛЯМ интерес кооператорите от ТКЗС Малък Преславец следяха работата на Деветия конгрес на БКП. На съвещание с партийния и стопанския актив от двете съседни села те изучиха решенията на Конгреса. Тогава бяха набелязани и конкретни мерки за приложението им още през идущата стопанска година.

Планът, който е уточнен по звена и ферми, предвижда получаването по 350 кг пшеница от декар. Според него животновъдите трябва да постигнат още през 1967 година 20 на сто увеличение на продукцията. Ще се увеличи производството на яйца, месо и мляко.

Възможностите за изпълнение на новия план с оглед решенията на Деветия конгрес на Партията в ТКЗС Малък Преславец са реални. Тук въпросът за комплексната механизация е правилно поставен. Макар че през това лято добивите от пшеницата не са били особено високи, то данните от миналите години показват, че в стопанството житният урожай може да бъде твърде висок. Сегашната картина на есенниците ни кара да вярваме, че добивите през 1967 година ще достигнат 350 кг на декар. Засети навреме, житата и ечемиците са в отлично състояние. Всички са подхранени с амониева селитра. Фактът, че механизаторите и от двете села са към края на преоряването на дълбоката оран, дава основание да смятаме, че ще се създадат добри условия и за царевицата.

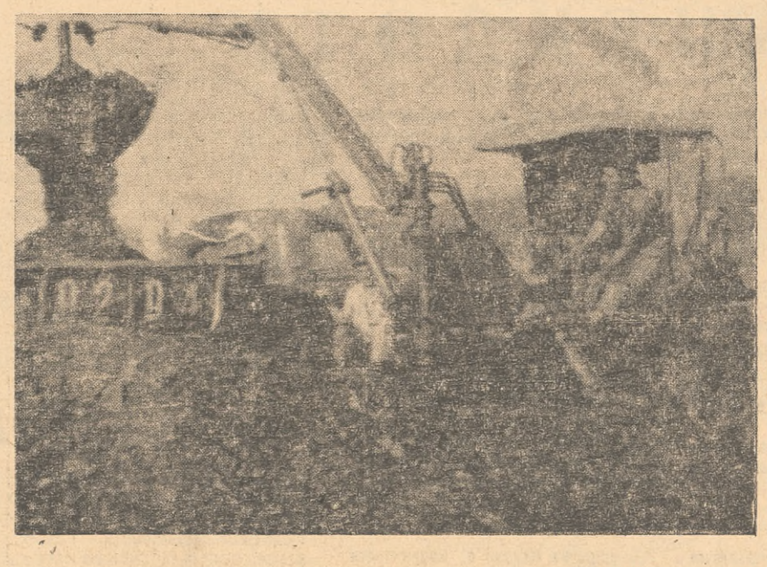
Планът в животновъдството е изготвен въз основа на полученото през годината. От всяка кокошка досега са добити по 160 яйца. През 1967 година птицевъдите ще работят така, че да получат по 180 яйца от носачка. Макар че стопанството разполага само с 6 000 птици, на птицевъдството то се обръща не малко внимание. Тук съществува традиция малките пиленца да се вземат до 10 януари. Те се от глеждат с много грижи и умение. Сформирането на новите стада става винаги навреме. И сега при младите птици но сливостта е стигнала 50 процента. Това е сигурен залог, че планът за яйцата и през идущата година ще бъде далеч преизпълнен.

Състоянието на говедата е добро. Те ще зимуват при благоприятни условия, в ремонтирани сгради. За тях са осигурени почти всички необходими фуражи. Недостигът ще се компенсира с преработката на грубите фуражи, които редовно се меласират. Освен това планът за млякото е изпълнен до средата на декември. Реализирано е преизпълнение и на планувания прираст.

През тези дни счетоводният колектив при ТКЗС — Малък Преславец, който се състои от 11 души, работи усилено по приключване на годината. Вместо на 20 януари той ще успее да завърши работата си 5 дни по-рано. За това говори добрата организация на инвентаризацията, която в с. Долно Ряхово е напълно завършена. Уточнени са добивите от всички култури. Осчетоводени са разходите, освен за тютюна, който се пребротва и продава. Тук трябва да отбележим, че всеки ден по 250 души са заангажирани в белезенето и денкирането на тютюна. Всички се стремят да продадат час по-скоро готовата продукция, за да не допусне влошаването на качеството й. И резултатите са налице. Цената на тютюна се движи между 1,45—1,65 лева на килограм. Като се има предвид, че планът за тази култура е преизпълнен, то може да се оправдаят очакванията на ръководителите за реализация на по-големи доходи от нея.

Предварителните данни сочат, че планът от 3.60 лв. на човекоден ще бъде изпълнен. Това радва хората. Те са уверени, че през годините на петата петилетка ще постигнат още по-добри резултати. Решенията на Деветия конгрес, върху които се планира бъдещата им дейност, ги вдъхновяват.

Стефанка СТАНЕВА

От една година производствените процеси в „Транспред" — Силистра се механизират усилено. Сега по-голяма част от товаро разтоварните работи се извършват с подемни агрегати.

НА СНИМКАТА: грайферистът Велико Димов и шофьорът Ферад Ахмедов товарят и извозват въглища за консервния комбинат „Нектар".

Снимка: Христо Василев

Добри шофьори

ПРЕДИ десетина години в староселското кооперативно стопанство имаше само една износена товарна кола. Сега 10 нови камиона денонощно превозват плодовете от общия труд. Шофьорите са опитни в професията си хора. За някои от тях стопанската година отдавна завърши.

Други Атанасов изпълни годишния си план още преди Деветосептември. Вместо 31 200 тон/километра той достигна 61 209 тон/километра. До края на месец ноември изпълни личния си план 196 на сто. От всички най-добре поддържа машината си дългогодишният шофьор Георги Ганев. За единадесет месеца той измина 116 192 тон/километра, при план 84 000 тон/километра. Той обеща да спести 1 500 литра бензин. Досега е направил икономия на 2 000 литра. Марин Бойчев изпълни годишния си план в чест на Деветия конгрес.

Добри и упорити са шофьорите от Старо село. Те са дали дума да посрещнат Нова година с 15 000 тон/километра над плана. Благодарение на тяхното единство и високо съзнание, те не са допуснали да остане нито килограм селскостопанска продукция неизвозена от кооперативните поля, нещо повече. Тази есен помогнаха и на колегите си от Нова Черна за превозване на захарното цвекло. Колективът води съревнование и за доевтиняване на превозите.

Василка РАВАЛИЕВА

Търговската мрежа в Тутракан се разширява

ВЪВ ВРЪЗКА със задачите на петата петилетка, приети на Деветия конгрес на БКП, ръководството на Наркооп в Тутракан изработи конкретен перспективен план за разширяване на търговската мрежа до 1970 година. В резултат на нарасналото жизнено равнище в много от магазините стана вече тясно за нормално излагане на стоките и културно обслужване на клиентите. През годините на петата петилетка изискванията ще се увеличат значително, което налага създаването на удобна за извършване на продажби търговска мрежа.

В това отношение има вече не малко направено. За деня на търговските работници се откри в блок „Лебед" модерно обзаведена сладкарница. В съседство на нея ще заработят гастроном и закусвалня. Помещенията им са измазани, електрифицирани и сега се подреждат рафтовете.

В блока до пристанището се обзавежда нов магазин за електроматериали. Предвижда се в най-близко време да се открият още два нови магазина — един за конфекция и един за обувки. След завършването на новостроящия се блок в центъра на града, книжарницата на ДП „Печатни произведения" ще получи ново, светло и удобно помещение.

Не са забравени и покрайнините на града. В квартал „Христо Ботев" „Наркооп" строи търговска сграда. За нуждите на кварталците, в началото на новата 1967 година тук ще заработят ресторант, гастроном, текстилен магазин и сладкарница.

Разширяването на търговската мрежа изисква създаването на подходящи кадри. Затова ръководството на кооперацията изпрати в школата на ЦКС в Русе младежи на обучение.

Предвидените мероприятия ще позволят културно да се обслужват клиентите и ще помогне на търговските работници да изпълняват в срок плана за стокооборота.

Викентий ДУКАНОВ

Село Ножарево се преобразява

СХЛУПЕНИТЕ къщурки и газените лампи, които характеризираха с. Ножарево до преди Девети септември 1944 година отстъпиха място на тухлените къщи и електричеството. Вече 90 процента от домовете на кооператорите са нови. Правите улици, засадени с 2 000 броя липови и тополови фиданки, паркът от 7 декара в центъра на селото, високите сгради на търговските магазини, модерната фурна, блоковите жилища на държавното стопанство правят селото красиво и оживено. Но само това ли е? Ножаревци получиха от народната власт осмокласно училище, две целодневни детски градини, нов магазин, баня, сладкарница поща, културен дом и други придобивки. Само през последните няколко години са шосирани повече от 1 500 линейни метра улици. Местната библиотека при читалището е обзаведена с над 3 000 тома книги и брошури. Сега се радиофицира селото и се прокарва ново шосе към стопанския двор на ТКЗС.

Вдъхновени от решенията на Деветия конгрес на БКП, жителите на Ножарево с още по-голяма любов се грижат за благоустрояването на своето село. През петата петилетка те ще завършат радиофикацията на пълно, ще доизградят домове на културата, ще построят ново училище и ще направят тротоари по главните улици.

Ахмед СЮЛЕЙМАНОВ

РАСТАТ РАЦИОНАЛИЗАТОРСКИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ

С ВСЯКА измината година нашата родна промишленост расте и се развива. Но за укрепването на икономическата мощ на страната ни не е достатъчно промишлеността да се развива само в широчина. Необходимо е да се подобрява технологията, механизацията и автоматизацията, да се съкръщава периодът на производствения цикъл, да се подобрява качеството на изделията. На тези въпроси голямо внимание се обръща в Директивите на Деветия конгрес на БКП за развитието на страната ни през петата петилетка. В изпълнението им взимат участие не само инженеро-техническите кадри, но и самите работници, участвуващи непосредствено в производството, които със своите предложения допринасят за усъвършенствуване на производствения цикъл.

Голям успех в това отношение е постигнат в промкомбинат „Електрометал" — Силистра. За годината са постъпили 28 рационализаторски предложения, от които 22 са направени от работници. Така например, допреди два месеца в леярната на промкомбината съществата за отливане на водопроводните тръби са обработвани след сушене и нагряване. Работниците Трендафил Атанасов и Осман Юмеров, мислили, изпробвали и предложили този процес да се извършва при студена и сурова обработка на сърцата. И ето, след завършване на пробната експлоатация ТИС утвърждава предложението на двамата леяри. Спестени са гориво, време, средства. Само от това рационализаторско предложение предприятието реализира икономя от 7 500 лева.

Творческата мисъл на хората, заети в производството, не спира. Те търсят, нами рат и предлагат нови усъвършенствувания. Сега Георги Ахилев, технически ръководител от същия цех, е предложил да се използува стара смес за добавка при изработване на сърцата. Това предолжнеие е с икономически ефект 5 530 лева годишно. Тези две рационализации са внедрени в производството през месец декември.

В промкомбината са направени други 20 рационализации от работници. Такава е рационализацята за обработка на нови плоскости на десет и двадесеттонните ексцентрик преси, на Иван Дачев, Фикрет Гафаров и др., а също така усъвършенствувания в работата на мелниците. От всички 28 рационализаторски предложения 25 са утвърдени от ТИС и се внедряват в производството. Икономическият ефект от тях възлиза на 15 800 лева.

Само през последните петнадесет дни за утвърждаване от ТИС са постъпили 16 нови предложения. Главният инженер на предприятието Желязко Кушев своевременно представя предложенията за проона експлоатация, след което се утвърждават или отхвърлят от технико-икномическия съвет.

Рационализаторското движение е намерило благотворна почва в промкомбинат „Електрометал". Фактът, че 75 на сто от предложенията са направени от работници, говори за добрата организаторска работа на Научно-техническото дружество.

Михаил ТОМОВ

Успехите по здравеопазването на животните са радващи

АКО хвърлим поглед върху данните за смъртността на селскостопанските животни и птици през деветмесечието на т. г. ще видим, че при говедата тя е 0,6 на сто, при овцете 1,6 на сто, при свинете 4,4 на сто и при птиците 9,1 на сто. Сега Силистренски окръг се нарежда на едно от първите места по отношение ниската смъртност при животните.

Ниската смъртност през 1966 година не е случайна. Тя е резултат от редица мероприятия, които донесоха през последните години успехи в борбата с болестите при селскостопанските животни. Така докато през 1961 умрелите говеда са 2,6 процента от общия им брой, то миналата година този процент намалява на 1,1. През 1962 година процентът на умрелите овце в окръга е достигнал 3,9, а през 1964 година той е снижен на 2,2. Още по-очебийни са добрите резултати в свиневъдството. От 18,6 процента през 1961 година, през 1965 смъртността тук е снижена на 7 процента. Такава е картината и при птиците. Смъртността при тя през миналата година е 13,5 на сто, докато три години преди това е била 41,5 на сто.

Не бива да се смята, че намаляването на смъртността е резултат на повече заклани животни. Данните показват, че докато през 1964 г. са били заклани 1488 говеда, то през 1966 година техният брой е намален на 1217. При свинете броят на заклатите животни през тази година е 2 968, а преди две години той е бил 5 494. Намален е броят и на заклатите овце и птици. Явно е, че успехите по отношение няма ляване на смъртността са безспорни. В тази битка за запазване на всяко животно се отличиха особено много ДЗС—Силистра, ТКЗС в селата Калипетрово, Мекден, Алфатар, М. Преславец, Кайнарджа и др.

Кои са причините за добрите успехи?

Смело можем да кажем, че постигнатото в това отношение се дължи на една поредица от благоприятствуващи субективни и обективни фактори, които се от разиха положително върху растежа, развитието и здравеопазването на животните. Намаляването на смъртността при животните и птиците в Силистренски окръг не дойде случайно.

Успехите са плод на упоритя труд положен от стотици труженици, работещи на полето, от животновъдите, селскостопанските специалисти, ръководителите и др.

От 1963 г. решително се подобри фуражната база в окръга. Произвеждат се повече и по-качествени груби и концентрирани фуражи, с които се задоволяват около 60-70 на сто от нуждите на животновъдството. Това се дължи на прилагането на нови агротехнически мероприятия, на създаването на по-висока култура в полевъдството.

Освен това в кооперативните и държавни земеделски стопанства ежегодно се строят подходящи помещения, които осигуряват добри условия за отглеждането и развитието на добитъка.

Повиши се квалификацията на хората, които работят в животновъдството. Повечето от тях са опитни, подготвени теоретически и практически кадри, които прилагат на дело най-новите постижения на зоотехническата и ветеринарна наука по отношение храненето, гледането и здравеопазването на животните.

Решаващ дял за успехите в борбата за здравеопазването се пада на селскостопанските специалисти — ветеринарни лекари, зоотехници и агрономи, а така също и на партийните, административни и стопански ръководители. Броят на селскостопанските специалисти все повече расте. Подобрява се зооветеринарното обслужване в животновъдството. Внедряват се нови средства и методи за имунопрофилактика, нови профилактични и лечебни специалитети, нови ефикасни методи за диагностика и профилактика на различни заболявания.

Наред обаче с успехите на окръга като цяло, има някои стопанства, които кретат и са на последните места в борбата със смъртността при животните. Такива са: ТКЗС Зафирово, ДЗС Окорш, ДЗС Нова Черна, ТКЗС Секулово, ТКЗС Паисиево и др. Ръководителите, селскостопанските специалисти и животновъдите от тези стопанства трябва да предприемат бързи мерки за намаляване на смъртността.

Само така нашият окръг ще може да завоюва още по-големи успехи в опазване здравето на селскостопанските животни.

Д. ВЕЛЕВ

НА НЕВИДИМИЯ ФРОНТ

ЕДНА нова сграда в края на селото примамва погледа на всеки минаващ през Чернолик на път за село Златоклас. Но малцина знаят, че това е новата ветеринарна лечебница. Сграда, в която един малък и млад, но сърцат колектив води непримирима борба срещу невидимите с просто око врагове на животните.

Три години не е голям срок. Но той е достатъчен, за да се почувствува силата на новото в борбата с болестите по животните.

— Само преди три години—разказва ветеринарният лекар Неждет Адемов — стопанството ни имаше за лечебница една стая в свинефермата. Какви са ни били възможностите за едно постоянно и правилно лечение всеки може да си представи. И за най-незначителните случаи трябваше да търсим помощта на ветеринарната служба в Дулово. Новата обстановка измени не само отношението ни към работата, но и ефективността на борбата ни с болестите. Фактът, че сега разполагаме с лечебна зала и операционна, осеменително помещение, манипулационна, аптечен склад, две стаи за персонала и др., ни дава възможност да водим значително по-ефективна и отговаряща на съвременните изисквания борба с болестите и почти да не търсим помощта на други ветеринарни служби. Ако до преди няколко години от различни зарази болести умирах стотици животни, то сега смъртността е доведена до минимум. Стана възможно успешно да се справяме с такива болести като: ендометритите, следродилна кома, мастит чума, антракс и др. Под наше наблюдение са не само намиращите се в стопанството над 47 000 животни—говеда, биволици, магарета, овце, птици и др., но и всички животни на кооперата, които ежедневно търсят помощта на нашата лечебница.

Сега пред ветеринарния лекар, а така също и пред ветеринарните техници Ридван Билялов, Йордан Матов от с. Правда, Хълми Хаджилев от с. Яребица и дългогодишния служител на ветеринарната служба Христо Рядев стои задачата да изучат всички причини за заболяванията, най-вече храненето, а оттук и правилното диагностиране. За да могат да предотвратят всяка болест още в зародиша.

Опирайки се на съвременните успехи на ветеринарната медицина, те правят опити да ги прилагат в практиката. Така например успешно използуват българското лекарство хетолин против дребния метил. Някои специалисти считаха, че дезинтерията при условията на стопанството не може да се излекува, но те приложиха свой метод на лечение. Продължителността и постоянството се наложиха и болестта спря.

И за в бъдеще колективът ще продължи да изучава особеностите на животновъдството и ще прави всичко възможно, за да го превърне в печеливш отрасъл на черноликото стопанство.

Иван ПЕНЧЕВ

ФОТОВИТРИНА

Патките в Кайнарджа са много благодарни на... когото трябва,... че им е направен гьол пред фурната.

ПРЕДНОВОГОДИШНО ПОЖЕЛАНИЕ КЪМ ОТГОВОРНИТЕ ДРУГАРИ ОТ КООПЕРАТИВИТЕ В СРЕДИЩЕ, СРАЦИ МИР, МЕЖДЕН, ДУЛОВО И БЕЛИЦА.

ДРАГИ ДРУГАРИ,

ПО СЛУЧАЙ НОВАТА ГОДИНА НЕКА ДЯДО МРАЗ — КАТО НОВОГОДИШЕН ПОДАРЪК — НАТОРИ ЖИТНИТЕ ВИ ПОСЕВИ С АМОНИЕ ВА СЕЛИТРА!

ТРЕВОЖНО СЪОБЩЕНИЕ

НА 9-ТИ Т.М. КОКОШКИТЕ-НОСАЧКИ В КООПЕРАТИВИТЕ НА СТАРО СЕЛО И СОКОЛ СА ОБЯВИЛИ СТАЧКА С НЕОПРЕДЕЛЕН СРОК — НЕ ИСКАТ ДА СНАСЯТ.

ИСКАНЕТО ИМ Е ЕДНО: ПО-ДОБРИ ГРИЖИ.

Наши профили

Услужлив към себе си

ПАРИТЕ са сила. Парите са власт. Парите са жени. Парите са богатство. Парите са... творение на дявола за човешкото изкушение. Колко работи са станали за пари и колко ли пък не са станали поради липса на пари.

Не е устоял на изкушението им и куриерът от Коларово Никола Петров Николов. Той ги носи от Зафирово. Получава ги и вместо да ги даде на съселянина си Велико Стоев, ги прибира. Трябват му — защо да не ги прибере. Дребна сума — няма и седемдесет лева. В селото има още един Велико Стоев. Никола заявява, че ги е дал на него „погрешно". Разбрало се, че няма такава грешка и той си „признал", че искал да си „услужи" с тях и после приятно да изненада този Велико, на когото са парите. Дума да не става, че ги е присвоил — той е искал само да си услужи. Е да, но много станаха изненадите от него в това село. Други двама войници също са изненадани от неполучените, но изпратени пари. А едно момиче така и не дочакало за писа си. А какво ще дочака този самоуслужлив към себе си куриер, все някога ще се изясни.

В. КОЛЕВ

Молба

Миличка „Осичке",
пиша ти писмо.
Помогни, сестричке,
сполетя ни зло.

Във селата наши —
Сращимир, Сокол —
изпрати ни бързо
крава или вол.

Нека им помогнем,
че през есента
страшно изостават
те със оранта.

Без дълбока оран,
сестро, ни кажи,
как ще има влага
в сушавите дни?

Ванчо

Епиграми

Подготовка

На изпит за да не се стеснява,
полите си тя стеснява.

Студентска младост

Ой, ти младост,
буйна младост,
все на градус!

На лекция

Ала-бала, ала-бала...
и приспа той цяла зала.

* * *

Вдигна сватба съвременна—
взе си булка бременна.

Учрежденска

Понякога при нас в щата
така се объркват нещата,
че човек не знае даже
на кого да се подмаже.

Турхан РУСИЙСКИ

Хитрец

На упоритите
от опашката
кокали пробута,
а родninите юнашката
отнесоха бута.

* * *

Ти му сочиш пътя,
той се лута —
търси валута!

Бор. КОНСТАНТИНОВ

АНЕКДОТИ

Получавайки петдесетдоларова банкнота от пациента си, психиатърът казал:

— Чудесно! Моят психологически проблем е решен. Сега да преминем към вашия.

* * *

Геолозите на една експедиция получили пощата си. Млад геолог извадил от плика чист лист хартия.

— Какво е това? — попитали го приятелите му.

— Писмо от жена ми.

— Но защо нищо не ти е писала?

— Когато си ходих последния път, ние се скарахме и оттогава не си говорим...

* * *

—"Как мислите, Джонс, развитието на автомобилната промишленост у нас, в Щатите, към подобрение или към падение на морала води?

— Безусловно към подобрение. Например рязко се намали конекрадството.

* * *

Мъж-инженер казва на жена си:

— Мила Бети, защо не споделиш с мен рецептата си за тази баница? Мисля, че тя ще предизвика революция в циментовата промишленост.

* * *

Случката става в ада. Бащата-дявол се завръща в къщи. Майката-дяволица хваща за ръката малкото дяволче и казва на мъжа си:

— Можеш да го напердашиш. Целия ден се държа като ангел.

* * *

Американка влязла в козметичен кабинет. Лекарят й направил древногръцки профил, изгладил й бръчките, изрязъл й двойната брада и намалил наполовина устата й.

— Още какво, мисис? — попитал той.

— Бихте ли могли да направите очите ми по-големи и по-изразителни?

— Разбира се — отговорил той и се обърнал към касата: — Дайте сметката на дамата!

Превод от руски

ВЕНЕЦИЯ ИЛИ...

ПОСЛЕДНИТЕ есенни дъждове превърнаха улиците на Силистра в непроходими препятствия. Гледаш, върви някоя другарка, облечена добре, обута с фини обувки, и се оглежда, за да не попадне в територията на мътните барички.

Ако минете покрай новата закусвалня с велосипед, трябва непременно да си вдигнете краката и да карате по инерция, защото иначе няма да остане чисто място по дрехите ви.

Шофьорите пък, които идват от Русе, „измиват" колите си в „блато" пред ДМЗ „Стомана".

Днес пък на обяд гледам на улицата един първокласник плаче. А трябва да се радва, че Дядо Мраз ще му донесе подаръци. Питат го хората защо плаче — някой батко ли го е ударил, двойка ли е получил, пари ли е загубил? Оказа се, че си е изтървал чантата в една локва и не може да я намери. Хеле, с общи усилия я извадихме от дъното, както вадят потъналите кораби.

САС

СЕНЗАЦИИ В ЗАФИРОВО

Хр. ВЕЛЧЕВ

Без думи

КАЗАХА ми — ако зажаднея за сензации, да отида в хоремага на Зафирово. Зафировецът е една антена, която... жъне, копае, отглежда говеда и всякакви други кротки домашни животни, а когато вле зе в хоремага, започва да излъчва сензации.

Седнах в един ъгъл на хоремага и зачаках да се появи сензацията, да се завърти между масите като страшно ефектна жена, да докосне всекиго от клиентите с ефирния си воал, после да задуши всички ни — един по един — в демоничните си обятия и да ни шашне. Но сензацията не се появяваше. Аз поглеждах от време на време през прозореца — чаках една кола, която трябваше да ме закара до града. Селяните непрекъснато си поръчваха коняк. Аз не си поръчвах нищо, защото случи се в момента да нямам никакви пари — нито лични, нито служебни.

Зафировският хоремаг се намира кажи-речи в центъра, край главната новоасфалтирана улица. Отвън прошумяваха газки и зилове.

— Окепазиха ни хубавото шосе. Замърсиха го с царевичак и цвекло! — възмущаваше се един интелигентен селянин, който държеше празна зелена кофа и стоеше прав. Той преметна кофата в другата си ръка и продължи: — А има забранителен знак в началото и в края на улицата.

— Я не обиждай камионите, че и моят момче е шофьор, ами ела да пиеш едно коняче. Аз черпя. Ако не пиеш,... — напсува го един повече пийнал селянин. Той предлагаше на всички присъствуващи да ги почерпи и псуваше всеки, който откажеше.

Дотук нищо интересно. Но сензацията все пак се появи. Появи се тя, когато в заведението влезе един зафировец с учудени очи.

— В сечището има духово! — каза с равен и спокоен глас той — все едно, че става въпрос за гъби. — Има — повтори той. — Вчера извадих към пет кубика чукани (пъново — бел. автора). Днес отивам да ги взема с каруцата — няма ги. Духовете ги задигнали. Знаех си аз отдавна, че в сечището има духове.

Както казахме в самото начало, сензацията е страшно ефектна жена с ефирен воал. Тя изчезва тъй, както се е появила — изведнъж. Сега тя изчезна, когато се обади интелигентният селянин със зелената кофа.

— Да ви кажа ли кои са тези „духове". Тия „духове" са Бедри Ниязиев и Махмуд Мустафов. Те крадат чуканите и ги продават.

Докато интелигентният зафировец обясняваше това за седемнадесетгодишните „духове", псуващият селянин ме забеляза че не пия нищо и ми викна:

— Ей, момче, ако не пиеш нещо от мене, ще...

Аз предотвратих опасността, като приех почерпката.

Точно тогава сензацията отново се появи. Нали казах в началото, че зафировецът е антена. Една „антена" с таке излъчи сензацията и тя... тръгна между масите като ефект на жена и започна да задушава присъствуващите в демоничните си обятия.

...Ставаше въпрос за най-хубавата жена в селото, която си счупила крака. „Антените" страшно се засичаха: едни твърдяха, че жената си счупила крака над коляното, други — под коляното, трети пък успокояваха останалите, че само си е навехнала стъпалото на левия крак. Имаше една групичка, която най-убедително защищаваше мнението, че жената си е натъртила крака доста по-нагоре от коляното. Псуващият зафировец съвременно отбеляза, че натъртената ябълка е по-сладка и т. н. и т. н.

Колата, която чакаха, пристигна и така не можах да разбера къде точно най-хубавата жена на Зафирово си е счупила крака и при какви обстоятелства: като се е качвала на стълбата или при падане от мотор... Тия дни смятам пак да прескоча до Зафирово да установя истината и тогава ще ви осведомя.

Симич

АКО...

(Стари поговорки с нови уговорки)

„Ако-дако, няма мляко."
— Отговор в сладкарниците
точно срещу празниците.

„Ако имаш кому да се осланяш,
няма нужда много да се покланяш."
— Големец ли ти е тъста —
ще си позапазиш кръста.

„Ако имаш вино за проливане,
аз нямам глава за разбиване",
— Не се плаша, щом друг плаща,
напиване не ме хваща.

„Ако казах — не отрязах".
— Обичайно оправдание
при неизпълнено обещание.

„Ако си богат — всекиму си сват".
—Спечели на ТОТО
или от ЛОТАРИЯ,
ще видиш ти колко
роднини имаш в България.

Минчо ДИМИТРОВ

Всички на плаж!

СЕЛО Паисиево си има традиции. Особено спортни. Едно време из цяла България се носеше славата на волейболистите. Да не говорим за футболистите, които биеха наред всички отбори от околията и които след като отпаднаха от „А" окръжна група, ще отпаднат и от „Б" групата.

За тази цел и в нашето село решихме да си построим стадион. Като в другите села. Издължахме го, но се оказа, че трябва да го строим с техници, хора и машини. И както си е издължан, защо да не стане на един басейн. Хем няма да си имаме разправии с „Водстрой", хем през лятото ще се къпем и развиваме разни видове спортове, а през зимата ще играем хокей. А може и моржове да се намерят в селото.

✡

СЕЛО Боил е само на два километра от Паисиево. Близко е значи. Но денят на завършването на фурната е далеч. А няма и две години как са я почнали. Стените са готови, остава да се покрие и обзаведе. След две години и това ще стане. След още четири години ще се направи асфалтът. Няма да е лошо асфалтът и фурната да се поизчакат, та заедно да ги полеем при откриването. Няма да се охарчим и народна пара ще спестим.

Никола МИЛКОВ

Посвещава се на силистренските предприятия Оргатехника, Керамична фабрика, ДСП „Булгарплод", Строително промишлено предприятие, на РТС-то и промишлената в Дуловo и на ТПК „Домостроител" — Тутракан.

КОЙ?

ПРИКЛЮЧЕНСКА ПОВЕСТ П. БАГРЯК 2

вал да стане. Кръв почти нямаше. Гард се наведе над трупа и внимателно обърна главата. Очите под гъстите, сраснали се в горната част на носа вежди бяха отворени. На побледнялото лице, малко по-ниско от дясното око, рязко се отделяше синкавочервен белег, следа от неуспешен експеримент. Честер въпросително погледна Гард.

— Куршумът е минал малко по-ниско от сърцето. Аутопсията ще покаже. Прострелян е. Ето погледнете. — Инспекторът посочи малка акуратна дупка в стената. Мелани я фотографира.

— От този ли са стреляли? — Фред кимна към пистолета, лежащ на пода редом с трупа.

—Виждаш ли... — Гард помълча. — Стреляли са двама. Вероятно професорът се е защищавал. За всеки случай, ето. — Той заведе репортьорите до противоположната стена. Там, в промеждутъка между два книжни рафта, чернееше втора дупка, напълно подобна на първата. Мелани отново фотографира, отначало едро, а след това, оттегляйки се в другия край на кабинета и сменяйки обектива, направи още няколко снимки, така че да хване наведнъж двете стени.

— А не би ли могло да са стреляли в професора два пъти?— попита Фред. — Помниш ли, как то в делото Мортон?

— Не. — Гард поклати глава. — В пистолета липсва само един патрон. Вторият изстрел е бил произведен от друго оръжие.

Честер погледна часовника.

— Сега е четири часът и десет минути. Кога се е случило това? И къде е могъл да се скрие убиецът? И въобще как може да се скрие, нали зданието се охранява?

— И аз бих искал да зная това —каза Гард.

Един от агентите тихо му съобщи нещо.

— Да вървим — обърна се Гард към репортьорите. — Ще разпитаме дежурния.

Те отново влязоха в първата стая. Дежурният, мъничък пълен човек със сива коса, седеше зад масата, закрил с ръце лицето си. Той трепереше.

— Успокойте се — каза Гард. — Постарайте се да разкажете всичко. Поред.

В отговор се чу нещо неразбрано.

— Елате на себе си. Аз искам най-сетне!

Дежурният вдигна глава. На Честер се стори, че лицето му е още по-бледо, отколкото лицето на убития. Всички мълчаливо очакваха.

— Това... това се случи около полунощ — произнесе дежурният. Той продължаваше да трепери, лицето му конвулсираше нервно.

— По-точно — поиска Гард.

Дежурният за минута се замисли.

— Това се случи веднага след полунощ... Часовникът удари и... Сигналът се запали скоро, след като часовникът удари...

— Говорете по-ясно — помоли Гард. — Какъв сигнал?

— Пред дежурния виси табло със сигнални лампички, инспекторе — поясни някой от агентите.

—Ако се натисне в някоя от лабораториите бутон, на таблото пламва лампичка.

— Добре, продължавайте.

— Запали се двадесет и седма — каза дежурният. — Лабораторията на Милер... Помислих си още: кой може да бъде там в такъв късен час? Снех телефонната слушалка... набрах номера... Никой не отговори. Докато звънях, сигналът угасна... Успокоих се. Реших: някаква неизправност в сигнализацията. Но сигналът веднага пламна отново! Тогава тръгнах нагоре... тръгнах по коридора... Гледах по табелките... никога не съм бил в тази лаборатория... не знаех къде е вратата.. И тогава... — Гласът на дежурния изведнъж стана глух, сякаш се раздаваше от празна бъчва. — И тогава го срещнах.

— Кой?

Дежурният мълчаливо кимна по посока на кабинета.

— Милер ли?

— Той вървеше бързо по коридора срещу мене. „Вие ли дадохте сигнала?" — попитах аз, но той не отговори. Отмина. Не зная защо, господин инспектор, почувствувах се някак не на себе си. И си помислих: „Не, Джозеф, ти все пак си длъжен да видиш какво се е случило там! „Джозеф" — това съм аз, господин инспектор, винаги така говоря на себе си...

Дежурният замълча.

— Продължавайте — каза Гард.

— Бях така развълнуван, че домъквайки се до края на коридора, не намерих вратата. Два десет и седми номер... Вероятно го бях пропуснал... Тогава тръгнах назад и видях вратата. Тя не беше заключена. Преминах в кабинета. Гореше светлината, а на пода лежеше... той! Нямаше никой друг. Вдигнах тревога.

— Чухте ли изстрели? — бързо попита Гард.

— Не.

— Сигурен ли сте, че в коридора срещнахте именно професор Милер?

— Да. Същия сив костюм на карета... черните коси... очите., очите...Не, не забелязах...не, не, не зная... повече нищо не зная... всичко казах...

— Какво мислиш? — осведоми се Честер, когато репортьорите останаха с Гард без чужди свидетели.

— Това не е просто убийство — бавно произнесе инспекторът. —Изглежда са премахнали професор Милер.

Фред се понадигна. В очите му пламнаха хазартни пламъчета.

— Но това е то! Отдавна чакам такъв случай. Повод за голям разговор.

Гард веднага охлади неговия жар.

— Това, което казах, не е за печата. Боя се, че и този път ще ти се наложи да се ограничиш с чисто криминални подробности.

— Но нима на теб самия не е безразлично... — започна Фред, но инспекторът го прекъсна на сухо:

— Моите интереси нямат никаква връзка с това. Аз съм длъжен да издиря убиеца. А всичко останало не се отнася до мен. А и тебе съветвам по-малко да философствуваш.

... По пътя за редакцията Честер обмисли как по-добре да поднесе материала. Жалко, разбира се, че не трябва да пише с какво се занимаваше Милер. И все пак това ще бъде сензация, истинска сензация! Той си представи гигантските заглавия, фотоснимките на цяла страница — трупа на професора и лицето на едър план — отделно. Благодарение на Гард.

В къщи Фред се върна вече призори. Въпреки безсънната нощ той изпитваше чувство на приятно удовлетворение от успешно извършената работа. Материалът беше продиктуван, отредактиран, набран. Честер сам проследи как го поставиха на първа страница. Наистина, снимките не дочака. Но на Мелани можеше да се довери — той няма да го подведе.

Фред снизходително целуна спящата Линда, на един дъх изпи чаша студено мляко и, бързо съблечайки се, се мушна под одеялото. Когато се събуди, беше вече десет часът. През спуснатите щори се промъкваха слънчеви лъчи и като че ли нищо не напомняше за мрачните събития от изминалата нощ. Намерил се на улицата, Фред с наслада вдъхна есенния въздух и, предвкусвайки удоволствието, помисли как сега ще разгърне сутрешния вестник. Макар да беше опитен журналист, Честер все пак изпитваше пристъпи на радост, като виждаше материалите си напечатани на страницата.

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров" — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-28; зам. главен редактор — 32-29; секретариат — 39-55; отдел „Партиен" — 32-01; отдел „Селскостопански" — 32-48; отдел „Икономически" — 32-11; отдел „Култура и бит" — 32-40; Коректори — 31-32; вестник „Знак" — 31-85; Администрация — 32-31;

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 146 (1159) | Вторник, 20 декември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НАУЧНАТА СЕСИЯ ЗА СИЛИСТРЕНСКАТА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ ЗАВЪРШИ

Откритата на 16 декември тази година двудневна научна сесия, посветена на 70-годишнината на Силистренската партийна организация, завърши своята работа. През втория ден на сесията присъствува и първият секретар на Окръжния комитет на Партията др. Вельо Максимов. На 17 декември бяха прочетени следните доклади и научни съобщения: „Сребърският процес и отражението му в революционната борба на Силистренската партийна организация“ (доклад) от Асен Чапкънов, „Емигрантите-комунисти от Силистренски окръг и участието им в революционната борба“ (доклад) от Иван Георгиев, „Приложението на Закона за „Нова Добруджа“ (научно съобщение) от Йордан Маринов, „Силистренската партийна организация и работата ѝ в работническо-селския блок 1926-1934 година“ (научно съобщение) от Петко Апостолов и „Комунистическият младежки съюз и работата му сред младежта“ (научно съобщение) от Димо Чокоев. (Части от докладите и научните съобщения ще бъдат поместени по-късно във вестника).

Президиумът на сесията

В своите изказвания присъствуващите на сесията допълниха изнесените доклади и научни съобщения и донесоха редица епизоди от революционната борба в окръга.

Научната сесия бе закрита от другаря Вельо Максимов. Той подчерта, че бюрото на Окръжния комитет на БКП, присъствуващите и всички комунисти от окръга могат да бъдат доволни от извършената работа на научната сесия. Както в докладите и научните съобщения, така и в разказаните спомени бяха осветлени редица периоди от историята на Силистренската партийна организация. Това допринася за достигане до единомислие в партийните редици не само по основните въпроси на революционното движение, а и по подробностите около един или друг епизод. Изясняването на историческата истина има голямо значение за запазване на твърдостта и революционния характер на нашата Партия, за възпитателното въздействие върху младото поколение. Няма съмнение, че без дейността на Партията и ДРО румънската буржоазия можеше да успее в своите цели за денационализация и прогонване на българския елемент от нашия край.

От името на бюрото на Окръжния комитет на Партията другарят Вельо Максимов благодари на докладчиците и изказалите се на научната сесия и призова присъствуващите и цялата окръжна партийна организация на вдъхновена работа за изпълнение решенията на Деветия конгрес на Партията.

Димо ИВАНОВ

УТРЕ ОКРЪГЪТ НИ ЩЕ ПОСРЕЩНЕ СКЪПИ ГОСТИ

Дружбата ни с великия руски народ датира от векове, и както каза др. Тодор Живков и в бури, и в слънчеви дни ние ще продължаваме да вървим рамо до рамо със Съветския съюз. Тази дружба не прекъснато укрепва и се разширява. Нейните плодове се срещат във всяко кътче на нашата страна. С нея са свързани нашите успехи в устремното ни развитие по пътя към комунизма.

Още по-ярко започва да свети слънцето на дружбата и в нашия окръг. През месец август делегация, водена от първия секретар на Окръжния комитет на БКП др. В. Максимов, посети Хмелницка област на Украинската съветска социалистическа република. От утре в продължение на десетина дни скъп гост на трудещите се от Силистренски окръг ще бъде делегацията на Хмелницка област, водена от първия секретар на Областния комитет на Комунистическата партия на Украйна др. Бубновский.

През време на пребиваването си в нашия окръг гостите ще посетят някои кооперативни стопанства и промишлени предприятия, ще се запознаят с успехите и живота на трудещите се, ще почувстват огромната им любов към съветския народ.

Град Хмелницки. Завод за тракторни резервни части.

Ранни агнета — преизпълнен план

В овцефермата на с. Суходол работят все дългогодишни и опитни овчари. Дългата практика ги е научила добре да познават изискванията на животните, а това им помага много в работата. И не случайно от година на година те постигат все по-големи успехи в своята производствена дейност.

През миналата година според изпълнението на производствения си план на първо място в Соколския кооператив се нареди ха овчарите от фермата на с. Бащино. Суходолци останаха след тях. От това те не бяха никак доволни. Нима са по-лоши от своите колеги? Нима не могат да излязат на първото място в стопанството? И те решиха да работят така, че да постигнат през идущата година такива резултати, каквито никога досега.

Основите на бъдещата дейност се залагат още през лятото на предната година, тогава, когато започва подготовката за осеменяването на стадата. За да се извърши това мероприятие навреме, овчарите положиха немалко труд. Обхождаха мерата надлъж и шир. Търсеха най-хубавата паша. В горещите дни пасяха животните само нощем. Подхранваха ги с концентриран фураж. Пресушиха ги в определения срок. Това им даде възможност да приключат най-рано в кооператива и в скъсен срок осеменяването на стадата.

Не бяха малко и грижите за опазването на бременните животни от аборти. За тази цел овчарите се стремяха да им осигурят висококачествени фуражи, да ги поят внимателно, а от началото на декември да не ги разкарват по далечни мери.

В първите дни на декември дългоочакваната радост споходи Суходолската овцеферма. Родиха се първите агнета. Празнично настроение изпълни сърцата на овчарите. В тези дни всички бяха необикновено развълнувани, радостни, приказливи. Бригадирът на фермата Зекеря Ахмедов веднага отиде на телефона и радостната новина веднага стана достояние на ръководството на кооператива.

Така, с по-ранното агнене на овцете, овчарите от Суходол изпревариха своите колеги от Бащино. А това е първото важно условие, осигуряващо високо изпълнение на плана както за месото, така и за млякото.

През новата година суходолските овчари трябва да получат по 105 агнета от 100 овце, да добият по 42 л мляко и да настригат по 3,300 кг вълна от овца. Стремежът на всички е не само да изпълнят, но и значително да преизпълнят показателите на новия план, да получат по-голяма обща продукция и да направят тяхната ферма печеливша. В тази насока те постигнаха известни успехи през настоящата година. Плана за приходите те преизпълниха, като получиха 37 806 лв. вместо 36 800 лв. Същевременно намалиха чувствително разходите. Вместо 19 600 лв. те реализираха 15 690 лв. Окончателните сметки още не са направени, но може да се предполага, че Суходолската овцеферма ще осигури известна печалба още през тази година.

Емил ПРАХОВ

Първите агнета

Преди няколко дни в овцефермата на с. Главан започна агненето на овцете. Досега се родиха вече над 20 агнета. Много от овцете близнят. Това ще гарантира преизпълнението на плана за приплодите.

Най-много агнета досега са родени в стадото на овчаря Драган Тодоров. От 6 оагнени овце той е получил 10 агнета. А Иван Тодоров от 5 оагнени овце е получил 7 агнета.

С помощта на ръководството на стопанството овчарите са осигурили добри условия за правилно протичане на агнилната кампания и за опазването на новородените животни. Помещенията са добре ремонтирани. Осигурени са необходимите фуражи.

Иван МАРИНОВ

Надпланова продукция за 28 800 лева

Смяната на груповия майстор ли Манолов от цеха за хлебни изделия при ТПК „Нов живот“ – Тутракан непрекъснато повишава качеството на продукцията. екарят Хайри Исмаилов и месаят Илия Димчев станаха майстои в производството на вкусни лебни изделия, които са търсеи от населението. Това им даде ъзможност да преизпълнят годишния си план към единадесетмесечието с 16 000 лева. Ентусиазирани от успеха си, те са решили до края на годината да дадат допълнителна продукция от хлебни изделия за 12 800 лева. Техния пример следват и останалите работници от кооперацията, в резултат на което годишната програма ще бъде преизпълнена.

М. МИРОВ

Част от присъствуващите

Признателност към подвига на героя-комунист

Декемврийският студ не попречи на стотици кооператори, младежи и учащи се от Алфатар да се стекат масово в неделя след обед в центъра на селото. Всички те дойдоха, за да вземат участие в тържеството по случай откриването на бюста-паметник на загиналия в борбата срещу фашизма и капитализма смелия борец-комунист алфатареца Йордан Петров и новата административна сграда на кооперативното стопанство. На тържеството присъствуваха и много гости, близки и съратници на Йордан Петров от Силистра, Русе и др. Между тях бяха първият секретар на Окръжния комитет на Партията ВЕЛЬО МАКСИМОВ, членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП САВА ШИВАРОВ — председател на Окръжния народен съвет, ХРИСТОФОР ИВАНОВ — секретар на ОК на БКП, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ, заместник-председателите на Окръжния народен съвет ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ и КРЪСТЬО АТАНАСОВ, председателят на ОК на ДОСО ДИМИТЪР ЖЕЛЕВ и др.

Тържеството бе открито от секретаря на общинския партиен комитет в селото ГЕОРГИ ПЕХЛИВАНСКИ, който даде думата на СИМЕОН ДРАГАНОВ, заместник-секретар на общинския партиен комитет. Той говори за живота и дейността на загиналия в борбата с фашистите, безстрашния комунист Йордан Маринов Петров от село Алфатар. Кратък бе животът на Йордан Петров. Той живя само 32 години, но половината от тях бяха посветени на борбата на Партията и на рода за свобода и щастие. В не една акция е вземал участие младият комунист, неведнъж е изпълнявал отговорни комсомолски и партийни задачи. Йордан Петров падна пронизан от вражески куршум през 1943 година. Не доживя свободата на родината си, но днес тя е мирна и свободна. Неговите съселяни доизграждат това, за което той се бореше и мечтаеше. Затова му издигнаха и паметник.

С всеобщо одобрение се посрещна решението за учредяване стипендия на името на Йордан Петров в размер на 100 лева, която ще се дава на този ученик, който завършва с най-висок успех основното си образование.

След това думата бе дадена на другаря Максимов, който оцени похвалната инициатива на общественост в с. Алфатар за издигане бюст-паметник на Йордан Петров. От името на бюрото на Окръжния комитет на Партията той откри бюста-паметник. Пред присъствуващите блесна образът на Йордан Петров. После паметникът бе отрупан с венци, поднесени от общинския партиен комитет, общинския народен съвет, кооперативното стопанство и останалите масово-политически организации. Под звуците на духова музика бе почетена паметта на героя с едноминутно мълчание на колене.

Открита бе и новата административна сграда. Председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров честити новата придобивка на алфатарските кооператори и преряза червената лента. После гости и кооператори разгледаха двуетажния дом на кооператива със салон за 400 места и стаи за административния персонал.

Тържеството завърши с литературно-музикална програма, изнесена от певческата група при читалището и пионерите от училището.

Вълчо РАДЕВ

ЗА ВИСОКА НОСЛИВОСТ ПРЕЗ ЗИМАТА

През изтеклата година кооперативните стопанства от окръга получиха добри резултати в птицевъдството. Преизпълнен е годишният план за средната и общата продукция на яйцата. Това даде възможност стопанствата да предадат на държавата над 4 000 000 яйца надпланова стоковa продукция. Снижена е под изкупните цени и себестойността на продукцията от птицевъдството.

По плана за 1967 година с наличните 200 000 носачки кооперативните стопанства от окръга трябва да произведат 30 500 000 яйца, като получат средно по 170 яйца от носачка. На държавата ще продадат 27 000 000 яйца. Задачата е напрегната, но реално изпълнима.

Високата зимна носливост при птиците е решаваща за изпълнение на годишния план за общата продукция на яйцата. Ето защо усилията на ръководствата, специалистите и птицевъдите трябва да бъдат насочени към създаване на добри условия за отглеждане на носачките през зимните месеци. Това предполага да бъдат правилно решени някои организационни и технически мероприятия в птицевъдството.

На първо място сега, след окончателното комплектуване на птичите стада и настаняването им в добре ремонтираните и дезинфекцирани кокошарници е необходимо във възможно най-къс срок да завършат ветеринарно-профилактичните третирания и изследвания на птиците. Всяко закъснение води до намаляване на носливостта. Успоредно с това зоотехниците да изготвят най-благоприятен дневен режим за птиците с определяне времето за залагане на мека храна, смеските, зърнената смес във вечерната дажба и др., който режим стриктно да се спазва от гледачите. Специалистите и птицевъдите знаят от собствен опит, че всяко нарушение на дневния режим води до нарушаване на изградените рефлекси в птиците и като краен резултат до рязко намаляване на носливостта.

През зимния период на носачките трябва да се осигурят редовно пълноценни дажби. Във всички електрифицирани птицеферми да започне удължаване на светлинния ден до 14 часа. Особено важно за доброто хранене на птиците през отделните залагания е да се осигури достатъчен хранителен фронт. За целта е необходимо самохранилките да бъдат постоянно заредени със сухи комбинирани фуражни смески. В птичарниците трябва да има винаги прясна, а през студените дни хладка вода за пиене. Изключително важно условие за висока зимна носливост е поддържане на благоприятен микроклимат в помещенията. Температурата не бива да пада под 9 градуса, което се постига чрез добро уплътняване на вратите и прозорците. Постелята трябва да бъде винаги суха. През студените и влажни зимни дни птиците трябва да прекарват в помещенията, като се осигури добра вентилация. Спазването на всички тези условия неминуемо ще доведе до очакваните резултати.

Носливостта на птиците в кооперативния сектор на окръга сега е около 20 на сто. Основна причина за това е, че се закъсня с комплектуването на стадата, с профилактичните третирания на ярките и др. Много ниска — под 10 на сто — е носливостта в ТКЗС Бабук, Попина, Сокол, Добротица, Паисиево и др. стопанства.

Причините за ниската носливост в тези стопанства трябва да се търсят в лошите грижи за носачките. В ТКЗС Бабук ярките се отглеждаха при много лоши условия и естествено сега трудно могат да станат пълноценни носачки.

Много организационни причини съществуват в ТКЗС — Алеково. Не случайно на лагера ярките снасяха повече яйца отколкото в птичарниците. В ТКЗС Сокол, Попина, Добротица и др. ниската носливост се дължи на късно получените пилета, поява на болести, организационни причини и т. н.

Като се има предвид, че задачата е през зимните месеци носливостта да не е по-ниска от 55 на сто средно за окръга, а през второто тримесечие на годината — под 60 на сто, то абсолютно необходимо е ръководствата на стопанствата, специалистите и птицевъдите да мобилизират силите си и бързо да проведат целия комплекс от мероприятия, гарантиращи висока носливост.

Голям резерв за изпълнение на плана в птицевъдството е получаването на ранни пилета. Люпилната кампания започна. Стопанствата трябва да имат пълна готовност за приемане на ранните пилета. Първото зареждане на помещенията да не бъде покъсно от края на месец януари. Това налага птичарниците да бъдат напълно ремонтирани и готови в най-скоро време.

Сега е времето за създаване здрава основа за изпълнението на плана за 1967 година в птицевъдството. Борбата за висока зимна носливост, решаващ фактор в изпълнението на задачата, трябва да се подеме от всички ръководители на стопанствата, от специалистите и особено от птицевъдите. Необходимо е управителните съвети на ТКЗС да огледат задълбочено още веднъж готовността за изпълнение на плана по птицевъдството, като вземат бързи мерки за преодоляване изоставането.

Партиен живот

КОМУНИСТИТЕ — В ПЪРВИТЕ РЕДИЦИ

ПРЕЗ лятото трудовият колектив на Пристанище Силистра не беше в график с изпълнението на производствения си план. Сега обаче положението е съвсем друго. До 12 декември по показателя тоноперации са обработени 457 200 тона товари при годишен план 392 000 тона, или 117 процента. Изпълнението по основния показател — физически тонове, достигна предвиденото в годишния план. Като се има предвид, че до края на декември транспортните работници очакват да обработят още към 10 000 физически тона, поетото обещание за тази година в чест на Деветия конгрес на Партията ще бъде изпълнено.

Съществен дял в преодоляването на трудностите и преизпълнението на годишния план и обещанията има партийната организация. Тя стоеше в центъра на организаторската работа по разгръщане на съревнованието в чест на Деветия конгрес на БКП. Преди всичко комунистите помогнаха със своя личен пример в производството. Повечето от тях са в този сектор — от всичко 23-ма члена на Партията 17 са в производството. Най-добра през тази година е бригадата на комуниста Кирил Танов. Тя се състои от десет души, шест от които са партийни членове. Дружният колектив бързо и висококачествено извършва товаро-разтоварните работи, в резултат на което за Октомврийския празник бе удостоена с почетното звание „Бригада за комунистически труд". Пример за подражание са също работници-комунисти от останалите бригади Иван Петров, Иван Стамов, Кирил Милков и много други.

В пристанището вече 90-93 процента от обработката на товари те става по механичен начин. Два петтонни електрически портални крана, още два „автопогрузача", също мощни кранове и редица други машини облекчиха тежкия труд на докерите и повишиха производителността на труда. Във връзка с механизирането на трудовите процеси трябва да се изтъкне, че и тук комунистите са на най-трудните и отговорни участъци. Между тях особено се открояват със своите постижения старши-кранобикът Михаил Чобанов.

Не само с личния пример на отделните свои членове, а и като цяло партийната организация оказва благотворно влияние за изпълнението на задачите. На свои събрания тя е обсъждала производствени въпроси през януари и юли. Голямо внимание е отделено на тези въпроси също така на състоялото се през август годишно отчетно-изборно събрание.

Изпълнявайки решенията на Майския пленум на ЦК на БКП, първичната партийна организация се стреми все повече да повишава своята авангардна роля, да разширява кръга на въпросите, с които се занимава. През тази година комунистите са изслушвали информации на партийни събрания и са обсъждали дейността на Комсомола, профорганизацията, бригадите за комунистически труд. В средата на септември е обсъдена също необходимостта от приемане на млади работници в организацията.

От голямо значение за бъдещата дейност на организацията е запознаването на целия колектив с решенията на Деветия конгрес на Партията. Неотдавна се състоя събрание, на което директорът на ДИП „Добруджа" Ангел Петров разказа за работата, решенията и значението на Конгреса. На второ събрание комунистите приеха във връзка с изпълнението на конгресните решения специални мероприятия.

Хубави неща за дейността на партийната организация могат да се кажат още. Но в интерес на истината е необходимо да се посочат и някои слабости. Преди всичко трябва да се изтъкне фактът, че организацията не е обсъдила на свое събрание един много важен въпрос за пристанището — готовността на колектива за зимата. Като се има предвид, че тук работата зависи от замръзването на Дунава, освен от всички останали трудни климатически условия, пропускът е голям. Партийната организация трябва да обсъди и прецени задълбочено дали е в състояние да поведе безпартийните за преодоляване на трудностите в най-критичните моменти.

Работата с партийните поръчения също не е на необходимата висота. Дадени са поръчения на комунистите в началото на годината, много от които се покриват със служебните задължения, и досега не е отчетено как членовете на Партията изпълняват тези поръчения. Крайно недостатъчно е също така веднъж в годината да се занимава организацията с движението за комунистически труд. Та на пристанището има пет бригади, включени в това движение, кои то се нуждаят от повече грижи и помощ.

През пялата година не е включен в дневния ред на нито едно събрание въпросът за партийната просвета. Във връзка с изучаването на материалите на Деветия конгрес на Партията това сега е наложително да стане. От голяма полза би било провеждането на разговор на тема „Какъв комунист съм аз".

Че комунистите от Пристанище Силистра играят авангардна роля при изпълнението на задачите, в това не може да има никакво съмнение. Посочените слабости обаче показват, че първичната партийна организация има възможност да постигне още по-големи успехи.

Димо ИВАНОВ

За предотвратяване на второгодничеството

Учителят — централна фигура

Непосредствено след окръжния семинар върху темата „Второгодничеството и пътища за неговото преодоляване" в училище „Стефан Караджа" — Тутракан се проведе педагогически съвет по същия въпрос. Впрочем този съвет беше заплануван още в началото на годината, а библиография за подготовка на учителите бе поставена на видно място още преди два месеца. На заседанието на педагогическия съвет обширен доклад прочете заместник-директорката на училището Ирина Михайлова. Статистиката за изостаналите от набора си деца показва, че в петите класове 38 деца се учат по-късно от връстниците си, в шестите — 53, в седмите 31 и в осмите — 16. Големият брой второгодници тревожи с право учителите, още повече че страната ни е пред въвеждането на задължително средно образование. И в доклада, и в разискванията бе подчертана мисълта, че учителят е централна фигура в учебния процес и от неговата научна, педагогическа и методическа подготовка, от желанието му за работа зависят резултатите в учебно-възпитателната работа. Безспорно е, че и други фактори влияят: състояние на материалната база (училищна и семейна), личността на ученика и пр.

Учителите се отнесоха самокритично към контактите си с родителите. Не че не е работено в тази насока, не че родителите не са търсени, но в Тутракан все още има родители,, които не проявяват интерес към работата на своите деца в училище. Бяха обменени мисли и върху приемствеността по въпроса за формите за внедряване на самостоятелно мислене. Беше подчертано и решаващото значение на онагледяването на уроците, което съдействува за по-дълбокото усвояване на учебния материал. За подобряване на бъдещата работа съветът прие мероприятия.

Сега в предметните комисии се обсъжда въпросът за тематичното планиране на учебния материал. През годината ще продължат тематичните ревизии по работата с второгодниците и впечатленията ще бъдат обобщени от директора на училището.

Викентий ДУКАНОВ

Запознават се с материалите на Конгреса

ОТШУМЯХА конгресните дни. Но интересът към работата на Деветия конгрес на Партията, към неговите решения и значението му не е намалял сред кооператорите и кооператорките от село Варненци. Та нали предначертанията на Конгреса трябва да се претворят в дела!

На разширено съвещание партийното бюро и ръководството на отечественофронтовската организация в село то решиха да изпратят по производствени участъци лектори, които подробно да им разяснят конгресните решения. В изпълнението на тази важна задача бяха включени предимно учители и служители.

Още на другия ден след съвещанието определените лектори започнаха работа в звената и фермите. Кооператорите разискваха оживено материалите и решенията. Най-интересни бяха за тях перспективите за развитието на селското стопанство. При голяма активност преминаха събранията в трета бригада. Там вече са разгледани докладът, резолюцията и директивите на Конгреса.

Сега кооператорите и механизаторите от село Варненци организират така работата си, че да постигнат през следващите години още по-големи успехи както в повишаването на добивите от различните селскостопански култури, така и в превръщането на животновъдството в рентабилен отрасъл. Защото те знаят, че претворяването на конгресните решения в дела — това е пътят към още по-голямо благоденствие.

Марийка ХРИСТОВА
Марин ПОПОВ

В с. Секулово е изграден кръжок по политическа икономия, в който се учи партийният и стопански актив.

На снимката: Пропагандистът Пенчо Иванов, главен агроном на кооперативното стопанство, изнася поредната лекция.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЕДНО ПОЛЕЗНО ПОСЕЩЕНИЕ

УЧИТЕЛИТЕ от Машинно-тракторното училище в с. Средище са млад колектив. За да обогатят и повишат квалификацията си, те използуват различни форми на работа. Една от тези форми е обмяна на опит с други професионално-технически училища.

За да обменят своя опит в учебно-възпитателната работа, те заминаха за село Суворово — Варненско. Посетени бяха уроци по теоретични предмети и по учебна практика. Разгледани бяха работилници, учебни стаи, кабинети.

Двата колектива споделиха своя опит и изказаха ценни мисли по отношение онагледяването на материала, като се посочиха макети и таблици, направени саморъчно от ученици.

За успешната подготовка на учениците не малка роля играят и възпитателите. В изказванията си възпитателите от двата техникума се спряха на чистотата в спалните помещения, дисциплината и т. н.

След срещата учителите-гости поеха обратен път. За тях такива срещи са много полезни, защото видяните от тях неща бързо намират място в практиката им.

Георги ДИМИТРОВ

Интересна среща

КУРСИСТИТЕ от Икономическия техникум в Силистра проведоха на 11 декември тази година среща с главния редактор на вестник „Силистренска трибуна" Денка Господинова. Като делегат на Деветия конгрес на Партията другарката Господинова разказа на курсистите за работата, решенията и значението на Конгреса. Беседата на делегатката беше за нас крайно интересна и ние я изслушахме с голямо внимание. Едно е да четем от вестниците, а друго — да сподели човек с нас личните си впечатления от това голямо събитие.

Станка ЙОРДАНОВА

Любимо културно занимание

КАКВО всъщност представлява марколюбителството — филателията? Тя е занимание, което е овладяло сърцата на милиони хора по света. На нея посвещават часовете си на отдих хора от различни възрасти и професии. С всеки изминат ден тя става любимо и увлекателно занимание на все по-голяма част от младежта.

Марколюбителството има огромно познавателно значение. На пощенските марки са дадени в миниатюр художествени образи, важни исторически събития, научно-технически постижения, етапи от социалистическото строителство, културни годишнини, международни честувания на видни личности, образите на видни ръководители, писатели. Запознават ни с далечни области от нашата планета, с флората и фауната им. Освен това филателията представлява и една форма на спестяване. Тя е особен начин на влогонабиране по пътя на културния отдих и развлечението.

В Дулово вече втора година съществува филателно дружество. То започна работата едва с пет души, а сега тази цифра е утроена. Това ни дава основание, че през идната година дружеството ще развива по-разнообразна дейност. Планира се изграждането на кръжоци в училищата. Пред учащите се ще бъдат изнесени 12 интересни лекции за филателията. На видни места ще бъдат поставени агитационни табла с пощенски марки, ще се уредят кътове с други материали на филателията. В редиците на упоритите филателисти се нареждат като най-усърдни Живко Петров, Петър Василев, Георги Чакалов, Тодор Великов, а сред учащите се — Христо Николов, Евгени Николов, Орлин Янков.

В чест на предстоящия X конгрес на филателистите трябва да се положат още повече усилия за масовизиране на филателията. Пред Нова година родителите могат да направят един хубав подарък на децата си, като сложат началото на една колекция от пощенски марки.

Янко ПАНАЙОТОВ

КЪМ ИСТОРИЯТА НА СИЛИСТРЕНСКАТА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ

Революционните борби на партийната организация, на Добруджанската революционна организация и населението довеждат до големия Сребърски процес от 1936-1938 г. Как се стигна до процеса и как се проведе борбата по подготовката и по време на процеса, са въпроси, достатъчно изяснени в книгата на др. Иван Георгиев „Добруджа в борбата за свобода" (стр. 410-419) и в обширната статия на др. Асен Чапкънов „Сребърският процес от 1937 година" (в. Силистренска трибуна от 7, 9 и 11 юни 1966 г.).

Значителна част от документите на румънската сигуранца, на основата на които е започнал процесът и е съставен обвинителен акт, са документи на ЦК на ДРО. В тях се разкрива преди всичко престъпната предателска роля на реакционната българска буржоазия в Добруджа. И на основата на тези документи 2 000 души са инквизирани по полицейските участъци, 337 съдени и 92 осъдени. Тези документи разкриват сговора между румънските власти и лидерите на българската буржоазия да бъде ударено и ликвидирано революционното движение. Те ясно, недвусмислено говорят, че румънската власт, организирайки и провеждайки процеса, защищава и интересите на българската буржоазия, че Сребърският процес е съд и на българската буржоазия над прогресивните сили и революционното движение в Добруджа. Другояче не може да се обясни фактът, че документи, разобличаващи българската буржоазия, служат като обвинение в ръцете на румънските власти.

Редно е в случая да се отбележи, че този факт не се споменато в труда на др. Иван Георгиев „Добруджа в борбата за свобода", нито в статията на др. Асен Чапкънов „Сребърският процес от 1937 година". Неотбелязването на този момент от двамата автори обаче не означава, че те не разглеждат реакционната българска буржоазия в Добруджа като предателска. На друго място и в други статии те посочват и доказват предателската роля на продажната добруджанска българска буржоазия.

А това са факти, борби, които трябва да се осветлят, и всеки деец и всяка политическа група да застане на своето място. А какви са фактите? През 1935 г. ЦК на ДРО излиза с предложение да се изгради единен фронт на добруджанското българско население срещу настъплението на румънската реакция. Създаването на единен фронт не означава за отделните политически групи и дейци отказване от техните политически разбирания, от техните идеи и лозунги, това, което предлагаше и което би представлявала евентуално създадената тази минoритарна партия. В името на общите цели, на общата борба единният фронт би обединил силите за единно действие. А през 1935 г. положението в Южна Добруджа властно диктуваше нуждата от единодействие.

Основа на единния фронт ДРО предлага да бъдат „въпросите за защита на училищата, за отварянето на български училища и в селата, за издръжката им (от румънската държава — б. а.), въпросът за борба против данъците и данъчните екзекуции, конверсията, побоищата, колонисткият и полицейско-административният терор" (Статия „За единния народен фронт", поместена в бюлетина „Добруджанско дело", циклостилен орган на ЦК на ДРО, год. I, бр. 6).

Не е могла ДРО да посрещне това предателство с равнодушие и мълчание, защото това ще спре народните борби за демокрация и свобода, за правда, за култура и образование, за народно единство, ще загуби като политически ръководител и революционна организация, ще се дискредитира пред народните маси.

В „Позив към потиснатото българско население в Добруджа" ЦК на ДРО разобличава гнусните предатели: „Предателската банда около черната, фашистка и предателска пачавра вестник „Добруджански глас", (Орган на реакционната българска буржоазия от Южна Добруджа, издаван в гр. Добрич — б. а.) пак засъска с истинския шпионски глас. Охранените и надути потомци смукачи, които години наред смучаха потта, труда и мъката ви, руджанци. Това е отговорът на „благодетелната" българска буржоазия. Отговор, колкото позорен, толкова и подъл, отговор на родоотстъпници и национални предатели.

Дългогодишният опит беше научил добруджанското население, че бягството от борбата, разкъсването и разединението на неговите сили във всички случаи само е насърчавало румънските потисници и грабителската и национал-потиническата им политика. Заради това и българското население стига до „обезличаване, икономическо разорение, пълно национално безправие, насилствена денационализация и прогонване". По-нататъшното вървене по този път неминуемо води до „открито предателство спрямо на родните интереси и пряко насърчение на потисниците" (пак там).

Това са мотивите, това е смисълът, това са целите на предлагания единен фронт — цели високо благородни, хуманни и патриотични. Как обаче отговарят тази назряла, крещяща нужда, на повика на историческия момент лидерите на българската буржоазия в Южна Добруджа?

Капитанов, български богаташ от Добрич (Толбухин), още с получаването на предложението за създаване на единен фронт отива в румънската сигуранца и й съобщава за предложението. И не само това. Предателите заплашват, че ще продължат да предателствуват, ще продължат да доносничат на румънските власти, ще продължат да се гаврят с най-светлите чувства на добруджанци. Това е отговорът на „благодетелната" българска буржоазия. Отговор, колкото позорен, толкова и подъл, отговор на родоотстъпници и национални предатели.

Не е могла ДРО да посрещне това предателство с равнодушие и мълчание, защото това ще спре народните борби за демокрация и свобода, за правда, за култура и образование, за народно единство, ще загуби като политически ръководител и революционна организация, ще се дискредитира пред народните маси.

В „Позив към потиснатото българско население в Добруджа" ЦК на ДРО разобличава гнусните предатели: „Предателската банда около черната, фашистка и предателска пачавра вестник „Добруджански глас", (Орган на реакционната българска буржоазия от Южна Добруджа, издаван в гр. Добрич — б. а.) пак засъска с истинския шпионски глас. Охранените и надути потомци смукачи, които години наред смучаха потта, труда и мъката ви, продават земята ни, как убиват братята и бащите ни, как чернят майките и сестрите ни?

О, жалки предатели! Мислите ли вие, че сте в състояние да спрете победоносния ход на една революционна организация? Мислите ли да застанете на пътя на един борчески поток, който бучи от мъката на двадесетгодишно кърваво робство... и да го отклоните, без да ви пометe? Мислите ли да спрете целия закон на историята?

Никой никога не може да спори това. Защото изтерзаният добруджански народ знае кои са Тошевци, Капитановци, Ковачевци, Лефтеробояджиевци, Пенковци, Иванангеловци, Е. Николовци. Той знае, че това са имената на новите поп Кръстевци и хаджи Пенчовци на черното робство над Добруджа.

И той ще даде заслуженото им."

Това е решителен, мъжествен призив за борба против тиранична власт на румънската буржоазия и чокои и техните български помагачи, зов, който може да събуди и заспалия. И всички тези документи бяха обвинение в Сребърския процес. Те ясно говорят и за големия размах на революционното движение, и за падението, до което е стигнала реакционната българска буржоазия в Добруджа.

Революционното движение в Добруджа е било онази стомана на бариера, която преграждала достъпа на върхушката на българската буржоазия до населението, оня щит, който отбива всякакви паразитите и хранениците на българските държавни фондове, смъкнати с камшик от оголения гръб на българския народ, днес пък идват да хвърлят предателската си храчка върху мъченическото ви чело". И на заплахата, че ще доносничат, че ще продължават да предателствуват, ДРО отговаря: „Какво, да спрем да се борим, да спрем доблестно и самоотвержено да защищаваме нашите потъпкани и ограбени права и интереси? Да скръстим ръце и да гледаме как грабят имота и скверният огнищата ни, как идеологически, националистически и патриотически диверсии на продажниците на интересите на българското население. Тази бариера, този щит трябвало да бъдат строшени. Сребърският процес е именно един от големите опити на това строшаване, на разчистване пътя на добруджанската реакция до българското добруджанско население. И този безуспешен опит се извършва с помощта на румънската полиция, на румънската прокуратура и румънския буржоазен съд.

Затова и безславният край на Сребърския процес се посреща от реакционната българска буржоазия с гняв и възмущение. Миноритарният вестник „Пробуда", издаван в Силистра, обвинява: „Румънското правителство със своята прибързана мярка създаде трибуна на комунистическите доктринери да проповядват откритото, под защитата на войската и съда, като има грижата да привлече около 1 000 слушатели, пред които се развиха обстойно принципите на истинското социалистическо движение... Следователно правителството заслужава да бъде поздравено за добрите резултати от взетите мерки."

Всички тези документи доста ясно и убедително определят дела на реакционната българска буржоазия за терора, погромите и убийствата, за грабежите и безправието, на които е било подложено добруджанското българско население. За лична изгода, за лична обезпеченост, за богатство тази буржоазия е била готова на всичко — на политическа хамелеонщина, на национално предателство, на дружба с врага на собствения си народ, на трабеж на народни средства, на доноси, клевети, интриги и лъжи. Почувствувала, че губи власт над народа, когото е яздила дълги години, реакционната буржоазия извършва най-мерзки дела и най-черно предателство.

В интерес на историята, на истината е редно това предателство да бъде отново проучено, разкрито и докрай заклеймено с позора на народното презрение и омраза.

Приведените факти и документи разкриват лъжепатриотичния лик на реакционната българска буржоазия. Писаните досега статии и материали, засягащи този проблем, както и настоящата статия, не са имали за цел и не са могли да покажат всички случаи на падение на българската реакционна буржоазия в Добруджа, шумно рекламираща своя „патриотизъм" и своите „благодеяния" за добруджанското население. Досегашните проучвания и бъдещите материали, които трябва да бъдат написани на тази тема, ще помогнат да бъдат изживени и онези малки колебания в оценките за тази буржоазия, намиращи все още тук-там място.

Христо МАНДЖУКОВ

ПРОМКОМБИНАТ „ТРАНСМАРИСКА“ ПРЕЗ ПЪРВАТА ГОДИНА НА ПЕТИЛЕТКАТА

НАЙ-ГОЛЯМОТО предприятие в гр. Тутракан е промкомбинат „Трансмариска“. Началото на неговата дейност започна с няколко национализирани мелници и една неголяма содо-лимонадена работилница. Може би учредителите му не са и помисляли, че днес той ще има десетки цехове с разнообразна дейност и производство за милиони левове.

Истинският прелом в икономиката на предприятието датира от 1960 година, когато бе въведена стопанската сметка. Дотогава много от цеховете не бяха рентабилни, не изпълняваха плановете си, а и качеството не бе на нужното ниво. Стопанската сметка научи ръководителите им как да пестят всеки лев, как да икономисват материалите и труда на работниците. Качеството като фактор, който определя до известна степен потребителната стойност на предметите, стана постоянна грижа на целия колектив.

Но само с въвеждането на стопанската сметка въпросите на производството в промкомбината не можаха да се решат. Необходимо бе да се повишава непрекъснато квалификацията на работниците и инженеро-техническите кадри. Голяма роля в това отношение изиграха курсовете на техническата учебна година, където заедно с теоретическите лекции се провеждаха и практически занимания.

Социалистическото съревнование се оказа мощен лост за мобилизиране силите на колектива в изпълнение на производствените задачи. Неговата висша форма — движението за комунистически труд, намери благоворна почва. Ако преди три години в цялото предприятие имаше само една бригада за комунистически труд, то сега с това звание се гордеят 22 бригади и три се борят за завоюването му. Над 70 процента от производствениците са включени в движението за комунистически труд. В много цехове съревнованието се води под девиза „За работническата чест, за честта на професията!“

И все пак проведените мероприятия се измерват с резултатите. А те са повече от добри. Нима е малък успехът, че от всичко шестнадесет цеха петнадесет са рентабилни. Нерентабилна е леярната, която е създадена преди две години и е още в период на укрепване. Резултатите обаче през последните месеци показаха, че в началото на следващата година и леярната ще покрива направените си разходи.

През изтеклото от началото на годината време промкомбинатът произведе продукция за 1 561 000 лева, като преизпълни годишния си план над 70 000 лева. Разходите на сто лева продукция при план 94,15 лева са намалени на 93,23 лева. Реализирана е печалба с 4 000 лева над предвидената. Средната работна заплата нараства по-бавно от производителността на труда. Тези няколко цифри характеризират добре икономическото състояние на предприятието. А то е базата, върху която се развива производството по обем и по асортимент.

Списъкът на произвежданите стоки се увеличава с всяка измината година. Неотдавна колективът започна производството на бойлери за баня, сега се усвоява изработването на нафтови печки, които по думите на конструкторите ще бъдат по-евтини от съществуващите и същевременно по-леки и с красив външен вид. Голямо разширение получи леярната. Сега в нея се отливат 900 тона метал годишно срещу 150 през 1965 година. Добри перспективи се откриват и пред цеха за лодки, производството на които не надминава 150 броя. След разширението на цеха и обзавеждането му с машини той ще дава годишна продукция 1 500 лодки. Увеличение на производството има и в останалите цехове.

Деветият конгрес на Партията постави нови задачи пред промишлените предприятия. Колективът на промкомбинат „Трансмариска“, който винаги е откликвал с радост на партийните мероприятия, с още по-голям жар ще работи за изпълнение на плановете, за да даде своя скромен принос в увеличаването икономическата мощ на нашата страна.

Михаил ТОМОВ

Кооператорите не бездействуват

ПРЕЗ последните няколко години в кооперативното стопанство на с. Главиница все по-определено място заема тютюнопроизводството. Растат площите, заети със сортовете остролист, трапезунд и хърманлийска басма, а за добрите грижи тютюнът им се отплаща с едри кехлибарени листа.

Само през тази година, бригадите на Наим Шефкъев от с. Ножарево, Даил Хасанов от с. Падина и Трифон Станчев от с. Калугерене в чест на Деветия конгрес на БКП, под ръководството на младия агроном Исмаил Хасанов, засадиха и отгледаха богата тютюнева реколта върху 700 декара площ. Общо през годината те направиха и изсушиха над 230 000 низи тютюн. Работата обаче не свърши дотук. Сега, когато настъпиха студените зимни дни и секна песента в полето, трудолюбивите кооператори се пренесоха в складовете, където още в началото на месец ноември започнаха елпезирането и денкирането на тютюневите листа. От своя практика всички добре знаят, че навреме подготвеният тютюн и предаден на страната носи на стопанството хубави доходи. Затова те най-напред елпезираха онези низи, които бяха застрашени от евентуално разваляне.

— Всеки ден манипулираме по 8 000 низи — разказва агрономът, — досега сме денкирали почти 50 на сто от събраната реколта и сме продали на държавата над 40 тона.

В постоянно съревнование са и работниците, заети с балирането на листата. Сред тях особено се отличават: Мюслюм Саръков от с. Ножарево, Исмаил Рафиев от с. Калугерене, Махмуд Даудов от с. Падина и др. На челно място между звената са тези на Юсуф Аюбов и Хаккъ Якубов от Ножарево, на Махмуд Даудов, от Падина, на Заид беров от Калугерене и др.

Обработката на тютюна продължава по приетия график и готовите бали редовно се предават в приемния пункт на с. Главиница.

Ахмед ДЕМИРОВ

Неугасима любов

ЗАВАРИХМЕ Мария Кабаиванова съсредоточена над нов модел, предназначен за износ. Работеше старателно, с чувство към красотата. Спираше за миг, оглеждаше модела и наново шарките следваха една след друга. Усмивка озаряваше лицето ѝ. По всичко личеше, че е доволна от работата си.

— Обичам професията си — казва тя. — Обичам изкуството.

Затова и работи с такова голямо усърдие, затова нейното трудолюбие завладява всички. С право казват за нея, че е пулсиращото сърце на цеха.

... Мария Кабаиванова дойде в цеха за фина керамика в промкомбинат „Камъшит“ още с основаването му. В професията си е срещала много трудни моменти, които няма да забрави. Тя помни както първите трудности, така и първите радостни успехи. За усвояване на новото производство ръководството на предприятието я изпрати на курсове в Троян. Помни вълнението, с което започваше след това всеки нов модел. Всичко за нея беше изпит. „Ще се справи ли?“, „Научила ли е нещо в Троян?“ — тези въпроси си задаваше всеки ден. И тя успяваше. Надделяваха трудолюбието ѝ, желанието ѝ за подобряване на производството, за издигане името на цеха, за увеличаване изпълнението на нормите си. Хората в цеха обикнаха Мария. Все повече се учеха от нейния опит.

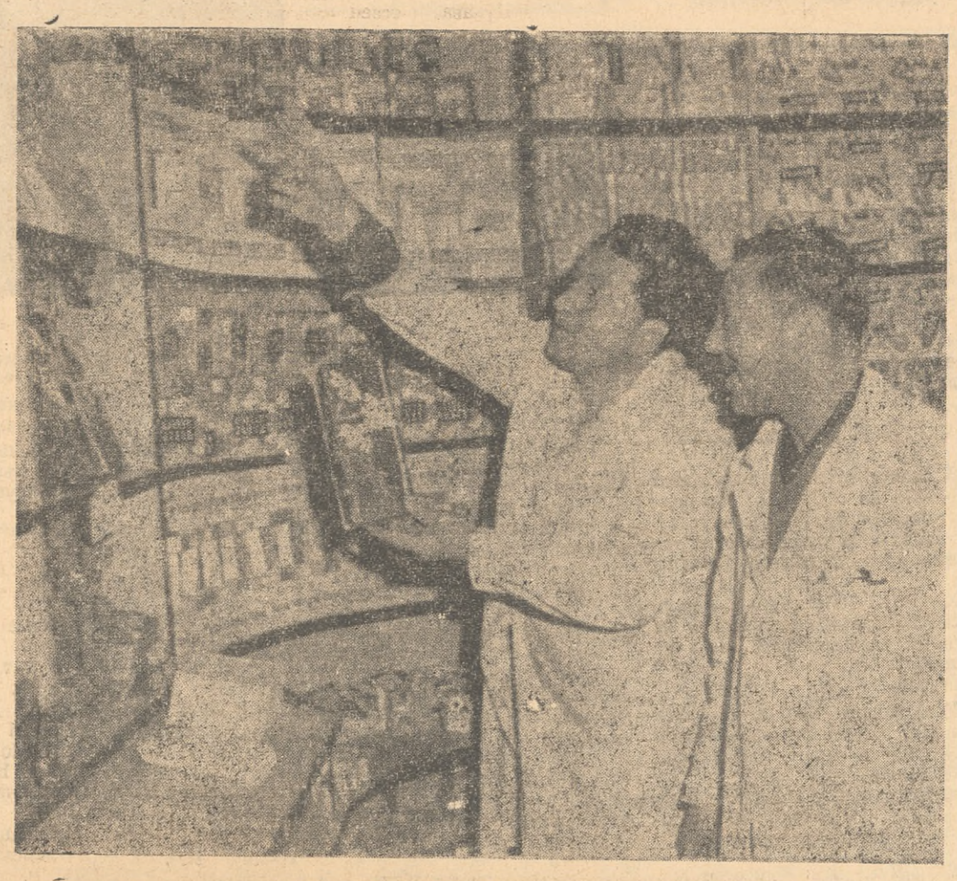
Когато избраха Кабаиванова за бригадирка, тя се замисли: „Ще може ли да се справи?“. Мислеше си, че никак не е лесно да ръководиш бригада. Трябва с личния си пример да завоюваш любовта им към изкуството. Но хората от бригадата вярваха в Мария, работеха с чувство на отговорност, завоюваха все повече и повече успехи. Мария не допусна да отстъпят първото място в цеха. Трудовите си норми изпълняваха 160 на сто. Това бе голяма победа не само за бригадирката, но и за членовете на бригада „Валентина Терешкова“, които вложиха цялото си умение и с чест защитиха името си на добри работници. С радост отчетоха те изпълнението на плана за 1966 година и с радост заработиха за новата 1967 година. Сега работят за месец май 1967 година. Техните артикули не се връщат, нямат лошокачествена продукция. Далеч зад пределите на страната се разнасят изработените от тях пепелници, чашки, вази...

Не са малко и наградите, които получи бригадата за добрата си работа. Бяха наградени с обиколка из България, с парична награда. А Мария Кабаиванова е удостоена със званието „Най-добър в професията“, „Ударник на комунистически труд“. Това задължава много и Мария работи още по-сръчно, още по-умело.

Неусетно текат часовете. Привечер трудолюбивата бригадирка се прибира доволна в къщи. Тук я очакват приятната обстановка и домакинската ѝ работа, но мислите ѝ непрекъснато са заети с утрешния ден. Какво предстои да вършат, как трябва да го направят. За да върви работата добре, Мария разчита много на партийната група, на която е партиен групов отговорник, разчита много на тези хора, които с личния си пример води напред, към повече знания, към по-големи постижения.

Една комунистка обича безпределно своята работа. Тя е от ония хора, които милеят за общественото. Сега и зана пред тя ще влага цялото си дръзновение за изработване на продукция без рекламации.

Радка АНАСТАСОВА

Светли, просторни и удобни магазини — такава е сега търговската мрежа в град Силистра. Витрините радват окото на човека с красиво подредените стоки. Търговските работници с любов се грижат за хубаво вътрешно оформление. Генчо Великов и Шериф Мехмедов, магазинери в магазин за бакалия №118 в Силистра обръщат голямо внимание на подреждането на стоките и широкото им рекламиране. Затова винаги изпълняват плана за стокооборота.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

И старите помагат

ЦЯЛО лято помагаха на младите по-възрастните кооператори от гр. Тутракан. Какво от това, че много от тях са надхвърлили вече 60-те години? Здрави и опитни, те не отстъпват на другите. Ето, Райна Вълкова е изработила вече над 200 трудови дни. Не са по-назад и Стефан Начев и баба Гануца, и др. на полето.

Вчера есента бе забравила един от хубавите си дни. Слънцето докосваше лозята с топли лъчи. Една група възрастни кооператори режеха калеми за облагородяване на млади лозички. Докато се стъмни, те напълниха цяла каруца.

Днес над тутраканското поле е пришпорил бял кон декември. Възрастните кооператори елпезят тютюн в топла, закътана стая. Около 40 човека тук не споделят гнева на студения вятър. Звеноводите Георги Начев и Стоян Статев са се погрижили навреме за тютюневите низи. Чевръсти са ръцете на Елена Георгиева. Но тя е млада. Въпреки това възрастните кооператори не ѝ отстъпват. С нея подемат те и веселите закачки, и хубавите песни.

Викентий ДУКАНОВ

ЧОВЕКЪТ ОТ ПОЛЯТА

В ЖИВОТА на всеки човек има по един ден, който застава пред него като кръстопътен камък. Той не прилича по нищо на другите. Започва с най-хубавия изгрев и завършва с най-незабравимия залез. Ние го помним дълги години, защото в минутите и часовете му сме дали най-после окончателен отговор на хората и на себе си какви ще бъдем. Минават години. Едни благославят този ден, други го ненавиждат, защото първите чувствуват, че са намерили истинското си призвание, а вторите, че са измамили собствената си надежда.

И механизаторът Йордан Кръстилов Радев от с. Ситово си има един ден, когато реши да отдаде живота си на тази трудна професия.

Беше преди дванадесет години. Всичко се е запазило толкова свежо в паметта му, че не е никак трудно да се надникне през месеците и дните, които са преминали в радости и тревоги, в амбиция и трудолюбие...

...Равното като длан поле, бялата снежна пелена над него, зъзнещите птици, накацали по вледенените храсти — всичко това беше през онзи първи ден, когато подкара своя Беларус. Колко се радваше тогава, че грамадната машина му се подчинява така послушно. Извозваха оборски тор. Претовареното ремарке се клатушкаше отзад, а от кафявата планинка върху него се диплеше бялата пара. Снегът беше пухкав, а земята напоена с влага, затова колелетата затъваха, Беларусът пухтеше, напънал всички сили, а зад него оставаше като криволичеща бродерия коловозът.

Колко тор беше изхвърлил през тези първи дни, не помнеше, но знаеше, че един ден, когато отчитаха работата, посочиха него като първенец.

Впрочем всичко това беше през първите месеци. После започна подготовката за сеитбата. За пръв път и Йордан участвува в нея.

— Най-трудното в моята работа е пролетната сеитба. Много трябва да се внимава. Не сееш ли хубаво, след поникването всичките недостатъци излизат на бял свят — смее се механизаторът.

Той е винаги усмихнат, млад човек. Ето, заедно със своите колеги от кооперативното стопанство в с. Ситово, пристигна на окръжното съвещание в Силистра.

— Полезни са тези срещи, когато се организират — споделя Йордан. — Тук се виждаме, говорим за работата, учим се от делата на по-добрите механизатори. Ето и сега ще наградят най-добрите, най-заслужилите...

През настоящите зимни дни в ремонтната работилница в кооперативното стопанство в с. Ситово полската работа намаля. Дизелите и беларусите са почти всеки ден в парка. Започнаха дните, отредени за ремонт на техниката. Ето, от няколко дни Йордан Кръстилев, заедно със своите колеги, ремонтира прикачния инвентар. Тази работа на пръв поглед е лека, защото няма разглобяване и сглобяване на сложни двигатели. Но това е така само от пръв поглед. И тук трябва да се внимава много, да се отстранява прецизно всяка една повреда, защото натоварването на прикачния инвентар през различните кампании не е малко. Разбира се, когато започнат да преглеждат тежките машини, вниманието трябва да е стократно по-голямо.

Една след друга следват задачите на механизатора. След ремонта — разхвърляне на тор с тороразпръсквачка, после пролетна сеитба...

Преди седмица механизаторите от Ситово, заедно с Йордан, посрещнаха своя колега Андрей Рандев, който беше на събора на петхилядниците във Варна. Толкова интересни неща им разказа той за срещите и разговорите, които са били провеждани, че момчетата дълго слушаха, превърнали се целите на слух. Нови и интересни неща научиха за натоварването на машините, за икономите на горива, за пълното използуване на всяка една малка или голяма рационализация...

Йордан Кръстилев Радев, въодушевен от думите на участника в събора Андрей Рандев, още от сега си е поставил за задача да надмине миналогодишните си постижения, да бъде отново един от най-добрите механизатори не само в своята комплексна бригада, но и в редица други стопанства. Той не се страхува от трудностите. Те са го съпътствували толкова години, всеки ден, всеки час, че вече не му правят особено впечатление. Важното е с чест да се изпълнява поръчението на кооперативното ръководство, да се оправдава доверието на полевъдите, които с право виждат в лицето на механизаторите свои най-достойни заместници...

Р. МИХАЙЛОВ

НАШИЯТ РАЗГОВОР ПО ИКОНОМИЧЕСКИТЕ ВЪПРОСИ В ТКЗС

На бригадните съвети по-големи права

НАБЛИЖАВА краят на настоящата година. Започва подготовката за идущата. Едно от важните мероприятия, които трябва да се извършат в ТКЗС, е приемането и утвърждаването на начина на заплащане труда на кооператорите.

Възприетата практика от кооперативните стопанства ежегодно да преразглеждат и изменят някои трудови норми наред с положителните има и някои отрицателни страни. По принцип преразглеждането е правилно. Що се касае обаче до начина и реда на извършването ѝ, не могат да се кажат много хубави неща. В какво по-конкретно се състои работата?

В повечето кооперативни стопанства има назначени нормировчици, които извършват наблюдения на по-трудоемки работи и на мероприятия, при които трудовите норми се отклоняват чувствително от фактическата изработка. Установените норми по научно-техническия способ може в най-голяма степен да се смятат за реални, най-точно и сигурно да отразяват настъпилите изменения в производствения процес, в климатичните и почвените условия и пр. Но когато се постави въпросът до утвърждаване на получените резултати от управителните съвети, всичко се обръща наопаки.

Вместо да се разглеждат задълбочено елементите на работното време и да се набележат мероприятия за подобряване организацията и технологията на работа, понякога се вземат решения, които противоречат на елементарните принципи на диференцирано заплащане труда на кооператора според количеството и качеството на вложения от него труд. Получава се така, че при наличието на обективно получени резултати се вземат субективни решения. В кооперативните стопанства съществуват голям процент норми, особено в растениевъдството, които са толкова ниски, че един кооператор ги изпълнява за 2, най-много 3 часа, което идва да потвърди гореказаното. Това се получава, защото не всички членове на управителните съвети са запознати с конкретните икономически въпроси. Освен това в желанието си да „помогнат“ на даден кооператор или група кооператори някои от тях проявяват доброжелателство, което нанася голяма вреда по отношение укрепването на трудовата дисциплина и организация на работа и принуждава кооператорите да правят избор на работата.

При новия начин на организация, какъвто е вътрешностопанската сметка, е възможно този метод на разглеждане на въпросите по нормирането и заплащането труда на кооператорите да се измени.

Необходимо е управителните съвети на ТКЗС да се ограничат само в разглеждането и приемането на трудови норми за нови култури, нови мероприятия и нова технология. Да определят само общите въпроси по организацията и заплащането на вложения труд. Налагащите се изменения в трудовите норми в течение на годината, дължащи се на промени в почвено-климатичните условия, като заплевеленост, суша, влага, студ и др., да се предоставят за разглеждане и решение от бригадните съвети. Предимството на тоя начин се заключава в това, че в района на едно голямо кооперативно стопанство измененията не настъпват във всички села или бригади еднакво. Дори и в района на едно село не могат всички блокове да имат например една и съща заплевеленост. Съответните бригадири и специалисти от населеното място най-добре познават района си и най-правилно, точно и навреме могат да видят и да отразят измененията се условия на работа и да коригират временно ако е необходимо, трудовата норма. Това изменение, обаче, трябва да става в границите до 30 на сто по-долу или по-горе.

След като бригадите са на вътрешностопанска сметка и изразходват материални средства и труд, защо и самите бригадни съвети да не решават сами тоя въпрос? Това ще трябва да става в рамките на заложените разходи за труд по стопански единици. Нормативите, които се изработват в началото на годината, трябва да отразяват правилно и да отчитат възможно най-точно съществуващите условия за работа в различните бригади и села, да се опират както на технологическите карти, така и на фактическите резултати от разхода на труд за последните две-три години.

Този начин на работа ще повиши творческата инициатива на бригадирите, звеноводите и кооператорите. Бригадните съвети ще могат по-оперативно да решават въпросите по организацията и заплащането на труда, без да чакат да се обсъждат и решават централно от управителния съвет, с което се забавя и затормозва работата. В такъв случай ролята на нормировчика ще се сведе до контролиране границите на измененията, до помагане на бригадните съвети при решаването и обсъждането на текущите въпроси по организацията и заплащането на труда, до провеждане наблюдения за нови видове работа, до изучаване организацията и др.

Възприемането на такъв начин на работа смятам за по-прогресивен от досегашния. Той ще спомогне за подобряване организацията и заплащането на труда на кооператорите. Разбира се, в тая насока могат да се направят още някои доуточнявания, особено по отношение на конкретния начин на работа и реда, по който ще се извършва. Принципно обаче поставеният въпрос отговаря на духа на времето и заслужава вниманието на ръководителите на кооперативните стопанства и селскостопанските специалисти.

К. КОЛЕВ,
нормировчик на ТКЗС с. Ситово

Сега, когато стихна работата в полето, пред монтьорите настъпиха решителните дни — подготовката на машините за идната година.

НА СНИМКАТА: Монтьорите от ремонтната работилница на с. Кайнарджа под ръководството на Иван Ибришимов усърдно ремонтират култиваторите на войновската бригада.

РЕДОВЕ ОТ ПОЩАТА

СРЕДИЩЕ. Всяка година сед ми декември е светъл празник за учениците, учителите и помо щния персонал от МТУ в селото. На този ден те празнуват годиш нината от рождението на патро на на училището Н. Вапцаров.

И този декемврийски ден събра всички в салона на училище то. Гости на тържеството бяха инспекторът при Министерството на земеделието др. Великов, на чалникът на Управление „Земеде лие“ при ОНС др. Нешо Нешев и др. Доклад за живота и рево люционната дейност на Н. Вапца ров изнесе преподавателят по български език и литература Си меон Кънчев. В него той подчер та, че животът на поета-револю ционер е пример за нас, негови те потомци.

Летопис на училището прочете директорът Русан Христов.

Приветствие от името на ком сомолската организация прочете секретарят на ученическия коми тет Тодор Ив. Тодоров.

От името на Управление „Зе меделие“ приветствие поднесе др. Нешо Нешев. Той подчерта роля та и значението на МТУ за наш ия окръг и пожела то с чест да носи името на големия наш поет-революционер.

Тържеството завърши с лите ратурно-музикална програма.

Георги Ц. ДИМИТРОВ

ПАИСИЕВО. До преди две се дмици пощата на селото се поме щаваше в малка схлупена сгра да, далеч от центъра му. Това много затрудняваше кооператорите. Те трябваше да прекосяват селото от единия край до друг ия заради едно писмо. Затова беше решено за поща да се изп олзува една от стаите на чита лищния дом. Само за един ме сец новото помещение беше под редено.

Сега в пощата винаги е ожив ено: едни адресират писма, други получават пенсиите си и т. н. Хубаво стана, че Окръжна та станция на съобщенията раз реши въпроса с доставянето на вестниците — сега всяка сутрин специална кола ги доставя на чи тателите в селото. Докато преди окръжният вестник се получаваше едва три дни след излизането му, сега той пристига в същия ден. Хубави придобивки, на кои то паисиевци сега се радват!

Милко НИКОЛОВ

СЛУЖИТЕЛКА НА ЕСКУЛАП

Има професии, в които на пръв поглед няма нищо забележително. И нищо героично. Професии, над значението на които често не се замисляме, но които оставят трайна сле да в битието на тези, които са посветили целия си живот на хората. Професии, превърнали се не само в източник на препитание, но и в смисъл на живота, в съдба.

Радослава Михайлова — настояща управителка на аптека №4, е една от тях. Тихото, невидимо присъствие на аптекаря живее във веселия смях на оздравяващите. Двай сет години тя работи, за да бъде този смях по-жизнерадостен, по-весел, по-здрав. Мал ко са професиите, така точни като нейната. Двайсет години нейните безпогрешни рецепти. нейната фармацевтична компе тентност са в услуга на силистренското гражданство.

... Как е започнала ли? Как то хиляди други. И все пак в нейното начало си има нещо само нейно, дълбоко свързано с личната и с професионал ната ѝ съдба. И което трудно се подава на описание. То си

остава някъде в самата нея, съществува в първите неуверени години на управителка на аптеката към болницата в Силистра, в първите радости и разочарования, оставащи за цял живот, защото са първи. Те са свързани и с ентусиазираните години на младостта, и с омъжването ѝ в града, и с все по-нарастващите домакински и професионални задъл жения.

...Когато разговарях с нея, не можах да повярвам, че тази на средна възраст, запазена же на има повече от двадесет годи ни работа в аптеките. Завър шила висшето си образова ние в Букурещ и омъжила се в Силистра, тя със забележи телна всеотдайност се заема с работата си. А тази всеот дайност не изчезва и досега. Нещо повече — в името на ра ботата често са страдали и домакински задължения, чес то не се е ходило на театър, на кино, понякога не се е нами рало време да се обядва. За щото и обядът, и киното, и те атърът, и всички други неща остават на заден план пред нуждата на хората от навре ме взетите и приготвени ле карства. Това не е само дълг — това е една искрена всеот дайност към професията, из брана и с любов упражнявана от нея. И някак си между другото, едва в края на раз говора ни тя спомена, че тази година са я наградили с Наро ден орден на труда — брон зов. Като че ли не орденът, не признателността, а удовле творението от любимата рабо та са за нея по-значителна на града.

От три години е управи телка на най-голямата аптека в града с почти двайсет чове ка персонал. Работа много, по време на разговора ни из ваха поне двайсет познати или непознати да питат, да се консултират. Като че ли тя е не само изпълнител на рецеп тите, а и универсален лекар. И може би опитът и дългого дишната практика наистина да са я превърнали в такава — една рядко скромна и отзив чива жена, отдала се без ос татък на една от най-тихите и най-благородни професии. Професия, в която няма греш ки.

Николай РОМАНОВ

Отблизо и далеч

МИСЛИ И АФОРИЗМИ

ВСИЧКО е създадено за чове века, а не човек за всичко.

АКО вълкът не беше изял Чер вената шапчица, за нея нищо не бихме знаели.

ЛОШОТО винаги влиза в едно то ухо и остава в другото.

ВСИЧКИ се подчиняват на времето, но времето не се подчи нява на никого.

ВСИЧКИ хора, неразбиращи изкуство, можеш да сравниш с цве тя, направени от хартия.

КАТО АНЕКДОТ

Слонът презрително погледнал мишката и казал:

— Ти си най-голямото нищо жество от всички същества, кои то аз съм срещал някога!

— Повторете, моля ви се — за църкала мишката, — аз искам да запомня тези думи и да ги ка жа на една моя позната бълха.

* * *

Параход с американски турис сти, които разглеждали Капри, неочаквано започнал да потъва. Всички пътници се хвърлили към спасителните лодки.

— Без паника, моля! — раздал се чрез високоговорителя строгият глас на капитана. — Най-на пред да се спасят туристите, пъ туващи с кредит.

Без думи.

ЧЕРТИТЕ НА БЪДЕЩЕТО

В своята публицистична книга „Чертите на бъдещето“ английс кият писател Артур Кларк изказ ва мисли и за развитието на тех никата през следващите 150 годи ни:

XX ВЕК. 70-те години. Косми чески лаборатории, кацане на Луната, разшифроване езика на китообразните, ракета с ядрен двигател.

80-те години. Кацане на друга планета, изучаване извънземни те форми на живот, гравитацион ните вълни.

90-те години. Овладяване на енергията при синтеза на ядро то, кибернетичните организми.

XXI ВЕК. 1-во десетилетие. Преселване на други планети, изкуствен разум, добиване на по лезни изкопаеми от морето.

2-ро десетилетие. Сонди за из следване на земните дълбочини, управление на времето.

30-те години. Установяване на контакт с извънземни цивили зации, добив на полезни изкопа еми от Космоса, биотехника.

XXII ВЕК. 1-во десетилетие. Среща с други разумни същест ва, астроинженерна техника.

ОТНОВО МОРСКИ ЗМЕИ

В това утро океанът бил уди вително прозрачен и спокоен. Не големият съд се насочил към ко раловия риф „Голямата бариера“ (Австралия). Изведнъж един от пътниците извикал: „Погледнете какво странно нещо има пред нас!“

Във водата била спусната ло дка и двама смелчаци — францу зите Робер Лесерек и Хенк Дей он, снабдени с фотоапарати, от плували към странното подводно същество, напомнящо огромен змей. То спокойно лежало на дълбочина три метра и като че ли очаквало приближаването на хората.

Първото нещо, което поразило Робер Лесерек и Хенк Дейон, би ли две очи с вертикални, както при котките, зеници.

Зад огромната черна глава се извивало тънко туловище, като на акулите. То било също черно с кафяви петна. Дължината му била приблизително 22-24 метра.

Когато хората се приближили и започнали да снимат, животно то отворило уста и бавно изчез нало в дълбочината.

Редакцията на френския вест ник „Пари матч“ се обърнала към видните учени П. Будкер, професор в парижкия музей по естествена история, и към Иван Съндерсон от Кембридж с мол ба да коментират този случай и направените снимки. Мненията на учените съвпадат. Животно то, което срещнали пътешестве ниците, по всяка вероятност при надлежи към много рядката раз новидност на акулите, живеещи на големи дълбочини. Само сери озно раняване може да застави животното да се вдигне от мор ската дълбочина до повърхността на океана. И това съвпада с оно ва, което е видял Лесерек: на опашката на животното той заби лязал огромна рана.

Нови книги

МИЛЧО РАДЕВ. Събота ве чер. Роман. НМ

ИВАН ХАДЖИЙСКИ. Бит и душевност на нашия народ. БП

СВОБОДА БЪЧВАРОВА. По следната зима на Иван. НМ

МАКСИМ НАИМОВИЧ. По пъ тищата на съвременността. БП

ЗАХАРИ СТОЯНОВ. Съчине ния в три тома. БП

РЕЙ БРЕДБЪРИ. Марсиански хроники. Превод от английски.

АЛЕХО КАРАПЕНТИЕР. За губените следи. Роман. НК

ОБЯВА

ОКРЪЖНА БОЛНИЦА — СИЛИСТРА търси кандидат със средно образование и не по-малко се дем години трудов стаж за УПРАВИТЕЛ НА ДОМ ЗА МЪЖЕ С ДУШЕВНИ НЕДЪЗИ село Правда, Силистренско.

ЗАПЛАТА 95 ДО 110 ЛЕВА МЕСЕЧНО.

От ръководството.

СЪОБЩЕНИЕ

ДСП „Булгарплод“ — Силистра търси:

ГЛАВЕН ЕНЕРГЕТИК

ОКСИЖЕНИСТ-ПАСПОРТЧИК

Постъпване веднага. ЗАПЛАТА ПО ЩАТ.

Справка: Личен състав на предприятието, тел. 22-96

Личен състав

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Една година в групата на майсторите

НАСТОЯЩАТА година първен ството по борба в „А“ група се проведе на турнирна кръгова сис тема в осем кръга. Още със започването на първенството някои отбори окупираха челото в табли цата и до последния кръг водеха борба за челната тройка. Някои отбори през цялото време се намираха в средата на таблица та, а други се движеха в опасна та зона. Всичко това направи ин тересно първенството, поднасяше интересни срещи на любителите на борбата в цялата страна.

Как се представи „Доростол“ в групата на майсторите? Още от самото начало бе поставена цел та — да се задържи в елитната група. Системната подготовка, за почнала още през зимата, даде добри резултати. В първия кръг през месец март т. г. всички със тезатели се бориха добре и за пръв път победихме отбора на „Лудогорец“ — Разград. Изнена дващата загуба от „Спартак“ — Варна и следващите три поредни загуби понижиха самочувствие то на отбора. Въпреки възмож ностите на отделните състезате ли отборът имаше само две точ ки в актив и заемаше предпосле дно място в таблицата. Това се дължеше на несистемната подго товка на някои основни състеза тели. Наложи се да се вземат специални мерки от секцията по борба и ОС на БСФС, за да мо же да се осигури оставането в „А“ група.

Благодарение на взетите мерки подготовката се подобри. Трите последователни домакинства ни донесоха победи над „Спартак“ — Варна, „Миньор“ — Маджаро во и „Локомотив“ — Г. Оряхови ца и пето място във временното класиране. На тези срещи добре се бориха Сюлейманов, Костади нов, Леонов и др. Изненада е рав ната среща с „Лудогорец“ — Раз град и то по вина на състезате ли, на които се разчиташе.

Оставането в групата бе осигу рено преди последния кръг. Това успокои състезателите и те нама лиха тренировките и натоварвани ята. Затова отборът се предста ви много слабо на последния кръг в Бургас. Иван Арабаджи ев, Васил Илиев и др. се отнесо ха твърде несериозно към после дните си срещи и позволиха да ги победят състезатели, които те са побеждавали не един път в по отговорни състезания. С такава несериозност се отнесоха и Нико лов, Муртазов, и Илиев в среща та с „Лъсков“ — Ямбол и станаха причина за загуба въпреки възможността за по-друг резул тат.

Завърши отборното първенст во по борба в „А“ група. Отмина всичко, изживяха се радостите и разочарованията от победите и загубите. В крайното класиране отборът на „Доростол“ зае седмо място. Сега е необходимо да се вземат сериозни мерки за подго товката на отбора и неговото комплектуване. В някои катего рии трябва да се включат добри юноши, още повече, че някои със тезатели преминават в друг от бор, а някои преминават в по горни категории. Ето защо секци ята по борба, ръководството на „Доростол“ и ОС на БСФС тряб ва да вземат необходимите мер ки, за да се представи отборът по-добре на следващото първен ство. Всички състезатели имат сили за това.

Дж. ИБРАХИМОВ

Новогодишният дял на държавната лотария ще раздаде многобройни печалби

ПАРИЧНИ:

1 Х 10000 лв.	21 Х 100 лв.
1 Х 2000 лв.	210 Х 40 лв.
2 Х 1000 лв.	210 Х 20 лв.
4 Х 500 лв.	и други

ПРЕДМЕТНИ:

25 броя леки коли
1 тристаен апартамент в Пловдив
1 едностаен апартамент в София — напълно обзаведен

със: спалня комплект—двойно легло (с пружини, дюшеци, чаршафи, одеяла, възглавници), четирикрилен гардероб, тоалетка, нощни шкафчета, гарнитура-канапе, салонна маса с 4 стола, 2 фотьойла, 2 табуретки, салонен бюфет, телевизор „Пирин“, радиограмофон, електрическа печка „Мечта“, хладилник „Мраз“, перална машина, кухненска маса и столове, стенна закачалка, килими, шезлонг, цветарник, полюлей, картини и др. включително 2 чифта чехли.

1 вноска в БИБ за строеж
1 място за вила в Горна Баня
4 мотора
4 телевизора „Опера“
4 хладилника „Мраз“
22 български перални
21 електрически печки
21 радиоапарата „Ехо“
21 часовници съветски
и много други печалби

Участвувайте в лотарията! КУПЕТЕ СИ ВЕДНАГА БИЛЕТИ!

Тираж: 4 януари 1967 год.

КОЙ?

ПРИКЛЮЧЕНОКА ПОВЕСТ П. БАГРЯК 5

Никога не преставаше да го удив лява това, че думите и мислите, родени от него, като че ли се освобождаваха от властта на ав тора и изведнаж започваха да живеят самостоятелен живот на вестникарските страници, като деца, станали възрастни и излез ли от родителския дом в необят ния свят. А понякога се случва ше, че откъснали се на свобода, думите се бунтуваха в този нов живот и се държаха съвсем не така, както се искаше на авто ра. И вече нищо не можеше да се направи...

Като повика момче-вестникопро давач, Честер постави в длан та му десетлемова монета и разтво ри миришещия още на прясна боя брой. На първа страница не говият материал го нямаше. Вто ра, трета, четвърта, пета... Той бързо прочете с очи заглавията: „Дълбоководна експедиция“, „Са молетна катастрофа“, „Среща на министри“, „Бракосъчетанието на мис Каролина Бекли“...

Репортажът беше изчезнал.

2. СРЕЩАТА

Що за дяволщина! Сам видя как възраха материала му на първа страница... Мистика! Това беше така неправдоподобно, че, не вярвайки на собствените си очи, той за трети път бавно прелисти всичките двадесет и четири страници на вестника.

В редакцията също никой нищо не знаеше. Разпореждането да се сними материалът дошло в последната минута. Самият Хейс заповядал. Наложило се на ново да набират първа страница, броят закъснял с един час и по ловина. В отговор на разпитвани ята на Честер сътрудниците вдиг наха рамене.

— Така се надявах!... — си призна Фред на началника на своя отдел Мартенс. — Какво е това в края на краищата?

Винаги тъжен, страдащ от за дух, Мартенс съчувствено кимаше с глава.

— Кой може да знае това, Че стер? Според мен вашият мате риал беше точно онова, което трябва. Аз нямам никаква връз ка с това, сам разбирате. Шефът!

— Добре, ще се наложи да пи там шефа! — не издържа Фред. Мартенс сложи ръка на рамото му.

— Не ви съветвам...

Но Честер вече бягаше по стълбата. Насреща му се изпре чи Мелани. Винаги усмихнат, сега италианецът също така изглеждаше разстроен.

— Защо снеха материала? — спря го Фред. — Какво ви е спо летяло тук?

Фоторепортьорът съкрушено поклати глава.

— Не зная...

Фред яростно изпсува и побяг на по-нататък.

— Може би аз съм виновен за всичко — извика подире му Мелани, — фотолентата се ока за осветена!

Но Честер се бе скрил вече зад завоя на стълбата.

Обаче, дотичал до приемната на Хейс, той се спря рязко на прага. „Наистина защо? Какво искам да получа? — помисли той. — Ами че Хейс няма да почне да обяснява постъпките си на всеки репортьор от криминална та хроника! Не, прав беше Мар тенс — това не ще доведе до до бро...“

И Фред вече искаше неусетно да изчезне, но в този миг мис Хорн, високата, слаба, прилича ща на възпитателка секретарка на Хейс, го забеляза.

— Мистер Честер, колко хуба во, че дойдохте! — с усмивка изчурулика тя. — Шефът тъкмо прати за вас.

И тя любезно разтвори пред Фред вратата на кабинета.

Жарът на Честер се бе вече изпарил и заедно с него и реши телността. Но нямаше какво да прави — той прекрачи през пра га и се спря мълчаливо.

Хейс беше зает с разговор по един от своите многобройни теле фони. Съдейки по лицето му, раз говорът не беше от приятните. Той дори отмести малко телефон ната слушалка: вероятно събесед никът му викаше. И наистина, Фред ясно различи думите, съп роводени с усилено дрънчене на телефонната мембрана:

— ... или цялата ваша кантора ще отиде при дяволската майка!...

„Аха, значи и на тебе понякога се поскарват“ — се мярна у Фред злорадна мисъл. Но това бе ше само за миг. Забелязъл влез лия в кабинета Честер, шефът му хвърли неприязнен поглед и като притисна плътно слушалката до ухо, бързо завърши разговора с думите: „Добре... тъй вярно... мо же да не се съмнявате, господин Дорон“.

Фред продължаваше да стои на прага, очаквайки мълчаливо неизбежното строго мъмрене. Ка кво би могъл да очаква още, ако материалът от свързания набор е попаднал в коша?

— Защо стоите, Честер? — с неочаквана любезност произнесе Хейс, повдигайки иззад масата късото си дебело тяло. — Моля ви, седнете.

„Сега ще се започне“ — тъжно помисли Фред, отпускайки се в креслото.

— Аз бях доволен от вас, Чес тер — продължи шефът, крачейки из кабинета. — Особено в по следно време. Вие, струва ми се, втора година работите без от пуска?

Фред мълчаливо кимна, без да гледа шефа. Накъде ли клони?

— Трябва да си почивате. Не пременно. Незабавно. По лицето ви се вижда колко сте уморени.

Сърцето на Фред се сви: нима е краят?

— Извинете, сър — произнесе той, стараейки се да не издаде вълнението си, — извинете, но аз се чувствувам отлично. Не съм уморен и мога...

— Не, не — прекъсна го Хейс. — Никакви възражения. Вземете жена си и заминете за две се дмици на море. За днешния ма териал ще получите двоен хоно рар. Освен това ще ви дадат още двеста и петдесет кларка, аз ве че се разпоредих.

И Хейс седна зад масата, да вайки да се разбере, че разгово рът е свършен.

Нищо неразбиращият Фред отстъпи бавно към вратата.

„Да попитам ли, или да не по питам? — трескаво размишляваше той, гледайки шефа. — Ех, нека рискуваме!“

— Извинете, сър — избърбо ри той, като се спря. — Защо моят материал... Бих искал да зная...

Произнасяйки тези думи, Фред веднага съжали за това. На всички сътрудници в редакци ята беше отлично известно, че шефът не може да търпи, когато подчинените му задават въпроси.

Обаче този път в сивите, дълбоко лежащи очи на Хейс, за учудване на Фред, дори се мяр на нещо прилично на съчувствие.

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Улица „Георги Димитров“ — сградата на Партийния дом, телефони: главен редактор — 28-28; зам. главен редактор — 32-29; секретариат — 39-55; отдел „Партиен“ — 32-01; отдел „Селскостопански“ — 32-48; отдел „Икономически“ — 32-11; отдел „Култура и бит“ — 32-40; Коректори — 31-32; вестник „Знаме“ — 31-35; Администрация — 32-31;

ДОБРЕ ДОШЛИ, СКЪПИ СЪВЕТСКИ БРАТЯ!

ГОСТИННО ПРОСИМО, ДОРОГІ РАДЯНСЬКІ БРАТИ!

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 147 (1160) | Четвъртък, 22 декември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДРУЖБА ОТ ВЕКОВЕ ЗА ВЕКОВЕ

От вчера скъп гост на Силистра и окръга е шестчленната делегация на трудещите се от Хмелницка област на Украинската съветска социалистическа република, водена от др. Н. Бубновский, първи секретар на Областния комитет на Комунистическата партия на Украйна в гр. Хмелницки. Още със стъпването им на българска земя, на територията на нашия окръг ние приветствуваме членовете на делегацията със сърдечното българско „Добре дошли". Посрещаме ги с отворени сърца и души, тъй както се посреща най-скъп приятел и другар, както се посреща брат. От пристигането на делегацията до последните минути, през които ще бъде между нас, ние пожелаваме на съветските приятели и братя най-приятно и ползотворно прекарване, в интерес на взаимното опознаване и нашата дружба.

Тя, нашата дружба, дружбата на българския народ с великия руски народ и другите народи на Съветския съюз, е вековна. Родена още в годините на средновековието, тя се превръща в светла вяра, в негаснеща надежда за помощ от по-големия брат, от Дядо Иван, от братушките, за национално освобождение през вековете на тъмното отоманско иго. Освободителната война от 1877—1878 година бе реална, най-ярка проява и израз на тази вяра и тази надежда. Тя с кръв спои за вечни времена и дружбата, и братството, и живота. Затова с топлота и сърдечност посрещаме нашите приятели и другари, нашите братя от Хмелницка област.

Великата октомврийска социалистическа революция освободи Русия от помещиците и буржоазията. С бързи крачки тръгна по пътя на социализма народът-богатир. Неговият пример бе бъдещето на народите от цял свят. И още по-ярко лумна огънят на нашата дружба. За българския народ, тъпкан от български и чужди капиталисти, от български и чужд фашизъм, Съветският съюз бе опование, опора. Най-добрите синове на българския народ намериха в Съветския съюз свое отечество и се бориха за неговото укрепване. Колко голяма е любовта на българите към Русия, говори фактът, че българските фашисти не се решиха да участвуват в антисъветската война през 1941—1945 година. И когато Червената армия настъпи в България на 8 септември 1944 година, страната се заля от стачки и митинги, затворите падната под народния гняв. Деветосептемврийското въстание избух на с небивала сила във всички кътчета на нашата Родина. Народът посрещаше освободители, посрещаше пак братушките, посрещаше ги с цветя, с „ура", с хляб и сол. Затова с радост и с пълни души посрещаме нашите приятели и другари, нашите братя от Хмелницка област.

Взел съдбата си в собствените си ръце, българският народ с ентусиазъм и жар се залови да изгражда социалистическо общество. Беше трудно и още е трудно. Но ние знаехме и знаем, че с нас са нашите съветски братя, че те най-щедро ще ни помагат и ни помагат в трудния път. И нашата дружба, нашето братство доби плът и кръв. Заводите, които поставиха Родината сред индустриалните страни, тракторите, които събудиха плодородието на нашата земя, знанията, които превърнаха възможността в реална действителност, ние получавахме и получаваме щедро от Съветския съюз. Нашите икономики се сближиха тясно една с друга. Дружбата, единството и сътрудничеството между България и Съветския съюз навлизат в нов, по-висок етап на развитие „Те са едно от най-скъпите завещания, оставени на Партията и народа от Георги Димитров, от хилядите герои, паднали в борба та за свобода и социализъм. Съюзът между България и Съветския съюз — символ на нашата свобода, независимост и комунистическо бъдеще—ще бъде пазен от днешните и идните български поколения като най-скъпо наше завоевание", заяви др. Тодор Живков пред Деветия конгрес на Българската комунистическа партия. Затова с открити сърца, с гордост от нашите успехи, с желанието да покажем какво сме постигнали в социалистическото строителство посрещаме нашите приятели и другари, нашите братя от Хмелницка област.

А има с какво да се гордеем. Това е ентусиазираният труд на нашите работници и кооператори, създал новия облик на Силистра и селата от окръга, това са новите заводи, изпълнените годишни планове, хамбарите, пълни с жито, и фермите— с добитък; това са нашите училища, читалища, библиотеки, художествени колективи — сеячи на социалистическа култура, пропагандатори на нашите успехи, източници на опит и вдъхновение. Не лоши последователи на примера на съветските братя се оказахме — добре се учихме, добре и ще се учим.

Наша делегация посети Хмелницка област през втората половина на август тази година. Тя беше приета най-радушно, най-топло, най-сърдечно. Делегацията ни посети промишлени предприятия, колхози, училища, институти. И навсякъде трудещите се на Хмелницка област посрещнаха нашите представители като представители на братски народ, като близки другари, като борци, застанали в общ фронт в борбата за щастие, за социализъм и мир.

Съветските гости също ще бъдат в наши предприятия и кооперативни стопанства, в наши училища и читалища. Те ще имат възможността да се запознаят с нашите успехи, да усетят с душа и сърце и нашата любов, и нашата благодарност за помощта, и дружбата към Съветския съюз, към Комунистическата партия на Съветския съюз, към народите на великата страна на строящия се комунизъм, към трудещите се от Хмелницка област.

С посещението на първата делегация от Хмелницка област в нашия окръг завършва началното опознаване. Предстои през следващите години така създадената връзка да се задълбочава и развива. Делегации на наши предприятия, кооперативни стопанства и организации, на предприятия, колхози и организации от Хмелницка област взаимно ще се посещават, ще се опознават, ще разменят опит, ще се учат едни други, ще се съревновават и в стегнат строй ще вървим напред към комунизма. От това печели нашата обща борба, нашата вековна дружба.

Скъпи наши приятели, чувствувайте се у нас, в нашия окръг, като на своя родна земя, като в свой дом. Ние ви посрещаме с открити сърца, с нашето българско „Добре дошли".

Гара Русе. Първи стъпки на българска земя.

Сърдечно посрещане на пратениците на Хмелницка област

По стар славянски обичай край с. Цар Самуил девойки, облечени в национални носии, поднасят на гостите хляб и сол.

Последни минути и влакът, с който пътуват нашите скъпи гости, спира на Русенската гара. След миг те са в братските прегръдки на другарите ВЕЛЬО МАКСИМОВ — първи секретар на Окръжния комитет на БКП, и САВА ШИВАРОВ — председател на Окръжния народен съвет. Група пионери от училище „Отец Паисий" поднасят цветя и връзват пионерски връзки на всички членове на делегацията.

Делегацията води първият секретар на Хмелницкия областен комитет на Комунистическата партия на Украйна др. Никита Дмитриевич БУБНОВСКИЙ — кандидат член на ЦК на КПСС, член на ЦК на Комунистическата партия на Украйна и депутат във Върховния съвет на СССР. В нейния състав са и другарите Леонид Васильевич КУЛЬПИНСКИЙ — секретар на Изпълнителния комитет на Областния съвет, Александр Николаевич ЛЕСОВОЙ — първи секретар на Каменец-Подолския градски комитет на Партията, Вера Прокофьевна КОЛОМИЕЦ, секретар на Областния комитет на Комсомола, Андрей Павлович ЗАРОВНЫЙ — председател на колхоза „Маяк" в Полонския район, и Сергей Васильевич ХМЫЗ — зам. главен редактор на Областния вестник „Радянське Поділля".

Неусетно минава пътят от гара Русе до с. Цар Самуил. Тук на границата между двата окръга са дошли членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП, членове на Изпълнителния комитет на ОНС, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС, първият секретар на ОК на ДКМС и други обществени-ци, кооператори и пионери. Колоната спира и по стар славянски обичай девойки в национални носии поднасят на гостите хляб и сол. Пионери ги приветствуват с цветя и пионерски връзки. Кратко запознаване и отново на път. Сега той е по-кратък. Първата среща на пратениците на великата съветска страна с трудещите се от нашия окръг става в ТКЗС—Нова Черна.

Пионерски поздрав на скъпите гости.

След сърдечното българско „добре дошли" председателят на стопанството Станьо Друмев посреща гостите, запознава ги с характера на кооперативa и с успехите на кооператорите. Това е единственото ТКЗС в окръга с толкова много поливни площи. Не без гордост той разказва, че стопанството има 58 физически трактора и много други съоръжения, които носят предимно съветска марка. От 25-те камиона, които имат, 15 са произведени в съветските автомобилни заводи. Около 15 000 декара са засети с пшеница от съветския сорт „Безостая-1", защото засега у нас няма друг сорт по-високодобивен от този. Слънчогледът, който отглеждат, също е предимно от съветски сортове. Другарят Друмев разказва какво е съотношението между културите, които отглеждат, какви са средните добиви, за себестойността на продукцията и за възнаграждението на кооператорите.

Гостите проявиха особен интерес към производството на люцерново семе, към начина, по кой то кооператорите се снабдяват с тухли за строителство на собствени жилища. Размениха мисли около възнаграждението на специалистите, за работата на фурните в селата, правиха съпоставки между средните добиви и себестойността на продукцията у тях и у нас.

Накрая др. Бубновский благодари за гостоприемното посрещане. „Когато излязохме от Ургени, мислехме, че вече сме на чужда земя, но когато стигнахме България, ние се почувствувахме като у нас". Бил е и друг път в България и добре познава българското гостоприемство. Той запозна присъствуващите на срещата с икономиката на Хмелницка област и направи съпоставки между някои от постиженията на новочерненските кооператори и тези на колхозниците от Хмелницка област. След като представи членовете на делегацията на участниците в срещата, той благодари още веднъж за топлото посрещане и подари на ТКЗС — Нова Черна малък бюст на великия пролетарски писател Николай Островски, който е живял и творил и в тяхната област.

Но темите за разговор не свършиха на официалната среща. Та нима може брат на брата да каже за час всичко, което го вълнува. Много мисли, много мнения и пожелания бяха разменени и по време на обеда, който новочерненци организираха.

Другарите В. Максимов и Н. Бубновский вдигнаха тостове за по-нататъшното процъфтяване на българо-съветската дружба, за укрепването и разширяването на връзките между Хмелницка област и Силистренски окръг.

Между другите подаръци новочерненци поднесоха на скъпите гости и едно от първите тазгодишни агнета.

Първият ден от пребиваването на съветската делегация в нашия окръг завърши, а нейните членове са вече наши добри приятели. Само въпросът кой кого обича повече, дали българите — русите или русите — българите, остана неразрешен.

Днес делегацията ще се запознае с града ни и ще има среща с бюрото на ОК на БКП и ИК на ОНС.

Д. ГОСПОДИНОВА

Сърдечен поздрав.

ПЛАН ЗА ТЕМАТА ИЛИ ПЛАН НА ТЕМАТА

ПРАВИЛНО подработеният план на лекцията, изнесена в учебното звено, е от изключително голямо значение за нейната качественост и ефективност, за доброто провеждане на занятието и усвояването на материала. Планът на лекцията — това е формата, а дотолкова, доколкото от плана зависи самото съдържание, то в него се съдържат и основните моменти на проблемите, които трябва да се развият и изучат. Планът дава съответна прегледност, стройност и структура на изнасяния материал. Неговото изработване не представлява особена трудност при положение, че пропагандистът добре познава своята материя, огледал е добре структурата на разработената в учебника тема, обмислил е хубаво проблемите и въпросите, поставени в примерната програма. Самата примерна програма показва в какъв обем и в каква последователност следва да се разгледат въпросите, както и тяхното подреждане в лекцията — основни, неосновни, отделни точки и т. н. След като огледа въпросите и подвъпросите на темата, развити в програмата, за да си състави план за изнасянето на лекцията, пропагандистът ще се възползува от дадената в нея структура на темата. Естествено той би могъл да внесе и нещо ново, да извърши прегрупиране на материала, но обикновено от това рядко става нужда. Проблемите от учебника са поставени и в програмата, следователно те ще бъдат проблемите и въпросите в самия план на лекцията.

При всички случаи пропагандистът предварително има плана на лекцията в съзнанието, в главата си, а в отделни случаи и като специална разработка на разгърнат план, план-тезис и т. н. По същия план той изнася темата, от него се ръководи и него дава на слушателите за усвояването на материала. В едни случаи той предварително съобщава плана на слушателите. В други случаи го съобщава накрая, което е неправилно, а в трети случаи въобще не го съобщава.

Как ще постъпи в случая пропагандистът зависи от това в каква форма ръководи учебното звено, какъв е характерът на самата беседа, каква е подготовката на слушателите и пр. Винаги обаче той следва да даде на слушателите си плана на темата с изключение на случаите, когато беседата се изнася в най-популярна лектория. Тогава даването на плана откъсва вниманието на слушателите, спъва нормалното темпо на излагането на материала и се явява пречка за качеството на лекцията. В една значителна част от учебните звена на пропагандистите използуват така наречения школски метод, като предварително диктуват на слушателите си плана на темата, която предстои да изнесат. Тук се прави обаче основна грешка, тъй като учителят дава плана на учениците предварително написан на черната дъска за пестене на време. Но той разглежда отделните проблеми последователно в цялостната система на урока, без да им диктува отделен план. Обратно, пропагандистът губи значително време за предварително диктуване на план, което би могло да бъде

В помощ на пропагандиста

оползотворено в изясняването на самите проблеми.

Пропагандистът е длъжен да цени времето на слушателите и да не го разхищава с повтаряне на въпросите, точките, подточките и пр., а при предварителното им продиктуване именно това се получава. Пропагандистът И. П. поставя темата, започва диктуването на основните въпроси, подвъпроси, точки, подточки и пр., като при записването им изминават 15 минути, а това е една трета от цялото занятие. Пропагандистът Д. С. диктува план с 25 въпроси, подвъпроси и точки. Време за записване 17 минути при 45 минути занятие. Особено характерно в това отношение е занятието с пропагандиста Х. Т. Той поставя темата, диктува плана — три основни въпроса, 12 подвъпроса и 36 точки. За записването са отишли близо 25 минути. Следва едно преповтаряне на плана от още 25 минути и лекцията е изнесена.

Случаите не са масово явление и не бива да се мисли, че пропагандистът обикновено диктува план от 30-40 точки за време от 15-20 минути, но дори и 5 минути за тази цел са време, което неоправдано се изразходва. По-голяма част обаче от пропагандистите диктуват къде-помалък, къде по-голям план в началото на лекцията и въпросът е именно такъв — следва ли да се диктува планът предварително на слушателите или не. С други думи план за темата или план на темата? Планът за темата не е нужен на слушателите, нужен е планът на темата, а това пропагандистът би могъл да разреши в процеса на самото изложение на материала. Той спокойно би могъл да продиктува темата, да съобщи първия основен въпрос и наблегне върху записването му, ако е необходимо може да съобщи и други те един или два (най-много) основни въпроса, като обаче предупреди слушателите да не записват. Пристъпва към разглеждането на първия основен въпрос, развива го подробно, дава изчерпателен отговор на поставените проблеми, без да се занимава със специално диктуване на отделните точки, подточки и пр. При положение, че слушателите добре познават неговата метода сами ще си записват въпросите и подвъпросите, щом те биват умело поставени в самото изложение. Едва след като развие първия основен въпрос и изчерпи засегнатите в него проблеми, извеждайки из него следващия основен въпрос, пропагандистът го продиктува на слушателите и по същия начин, както и първия въпрос, продължава да го развива системно и последователно

Продиктуването на плана не отделно, а в самото изложение има това преимущество, че дава много по-голяма стойност и прегледност на материала. В този случай всички бележки, водени от слушателите, попадат при съответните въпроси, подвъпроси, точки и т. н. и им дават възможност за много по-лесно ориентиране при изучаването на проблемите.

Планът не е самоцел, не е план за себе си, а план за структурата на лекцията, който следва да улесни слушателя. Той групира материала, осигурява последователност в изложението, насочва при работата над книгата. Планът не бива да бъде план за лекцията, а план на лекцията. Той следва да бъде вплетен в тъканта на самата лекция в самото изложение на материала Диктуването предварително на самостоятелен, извън самата лекция план, е допустимо само в изключителни случаи и то при положение, че става въпрос само за няколко точки. Във всички други случаи това е неправилно. Последователното поставяне на въпросите и даването на отговорите по тях в самото изложение — ето планът на лекцията.

Л. ВАСИЛЕВ

За да ражда повече земята

БЛИЗОСТТА на р. Дунав и разпростряла се попино-гарванска низина от много години вълнуват хората за превръщането и от никому не полезно блато в плодородни ниви.

Убедени в силите си, въоръжени със съвременна техника, през последните три години кооператорите водиха упорита борба за довършване на подготвителната работа и пристъпва не към напояване и обработка на богатата земя.

Най-напред започна строеж на помпена станция в местността „Долна балта". С общи усилия кооператори, работници и инженери през това лято успешно завършиха строежа и монтажа на машините. Така станцията бе подготвена за пробна експлоатация.

Очакваният ден дойде. Заредиха се напрегнати часове и минути. Изчезна умората. Второ денонощие сънят не спохождаше очите. Ще мине ли всичко благополучно?. Ще издържат ли машините необходимото натоварване? Тези и много други въпроси вълнуваха всеки, който бе дал своя труд за нейното изграждане.

Изтече и последната минута на четиридесет и осмия час, а машините си работеха все така безупречно, като че ли искаха да кажата на онези, които се вълнуват — Не бойте се...

За да се избегнат каквито и да са евентуалности, станцията е снабдена с автоматични самоизключващи и включващи прибори, доставени от ГДР, а останалите машини са наше родно производство. Максималният дебит на станцията е 2 400 литра в минута.

Преди да бе завършен обектът, решен бе и въпросът за хората, които ще обслужват машините. За да се подготвят, бяха изпратени на едногодишен курс в гр. Видин комсомолците Васил Тодоров и Никола Великов.

През първия етап станцията ще напоява попино-гарванската низина, за целта на което вече са прекарани 16 000 метра напоителни канали. Голям дял за това има бригадата на Велико Кюшелиев, която си изпълнява плана по 150 на сто. В момента се правят последните изпитания на напоителните канали.

С построяването на подемната станция до 1970 на територията на кооперативното стопанство в с. Попина ще се напояват 8 000 декара площ. Това ще даде възможност да се увеличат добивите от зърнените храни и се разширят площите на зеленчукопроизводството. А с това ще се укрепи и икономиката на стопанството.

Илия РАВАЛИЕВ

Участници в Петхилядния събор от Силистренски окръг се любуват на необятните морски ширини. Зад тях се виждат модерни хотели и почивни станции от курортния комплекс „Златни пясъци" край Варна.

Снимка: Гаро МАЗЛОМЯН

Изучават икономиката на ТКЗС

В СЕЛО Ножарево с голям успех работи кръжокът по „Икономика на селското стопанство". В него вземат активно участие над 25 кооператори и кооператорки — членове на БКП и други масови организации. Те редовно и с желание се събират в читалището, където участъковият агроном Исмаил Алишев увлекателно, с много примери ги запознава с различни въпроси, свързани с икономиката на селското стопанство, като: зърнения проблем, фондовете на ТКЗС, увеличаването на добивите от селското стопанство и др.

Добрата предварителна подготовка на пропагандиста привлича все повече участници в кръжока, които изучават с интерес преподавания материал. Засега най-активно участие в работата на кръжока вземат кооператорите Руфад Ахмедов, Хилми Османов, Ахмед Алиосманов и др.

Немалка помощ в работата на кръжока оказва партийният секретар др. Расим Шукриев. Той е винаги с хората и всякога е готов да помогне, където те срещат затруднение.

Ахмед ДЕМИРЕВ

Работата не стихва

МАКАР че настъпи зимният сезон, работата на бригадата в с. Варненци не стихва. Трактористите Иван Игнатов, Тодор Крумов, Марин Друмев и Тодор Цанов със своите дизели преорават нови площи от извършената напролетна дълбока оран, които са заплевени.

Свободните механизатори извършват ремонт на машините, които ще участвуват в пролетната кампания. В бригадния стан е оживено и шумно. Младите хора, неуморни и сръчни, подготвят прикачния инвентар.

Не почиват и полевъдите. Сега те подхранват есенните култури с амониева селитра. Ръководени от специалистите, те се стремят да извършат тази задача според изискванията на агротехниката. На ден се подхранват по 500—600 дка пшеница и ечемик.

Марийка ХРИСТОВА

Тютюнът е преработен

КООПЕРАТОРИТЕ от с. Богданци с бригадир Иван Тотев завършиха обработката на тютюна.

Отначало работата не беше спорна. Зимните дни са къси. Докато започнат в късното утро, и глоку-виж се стъмнило. Затова звеноводите Георги Станчев и Генчо Иванов предложиха вечер да се елпезира и денкира тютюнът. Тази организация на работа даде положителни резултати. Всяка вечер кооператорите сортираха тютюневите листа до късно. В кратък срок бяха преработени 50 000 низи. Досега на дръкавата са продадени 16 т тютюн. Останалата продукция е готова за продан.

Г. ДИМИТРОВ

Пътническият кораб по линията Русе — Силистра пътува отново

ПОРАДИ недостиг на големи пътнически кораби параходство „Българско речно плаване" бе преустановило обслужването на линията Русе — Силистра. Това вложи превоза на пътници и товари от окръжния център към вътрешността на страната. От името на силистренското гражданство бяха направени постъпки пред параходството за възстановяване на движението. Молбата бе удовлетворена и на 2 декември в пристанище Силистра акустира след първия си рейс луксозният кораб „Георги Димитров".

Корабът тръгва от пристанище Русе всеки понеделник, сряда и петък в 8 часа преди обяд, а от Силистра във вторник, четвъртък и събота в 6 часа сутринта. Пътуването по река Дунав с луксозните пътнически кораби е сигурно, защото те са снабдени с уреди, които им осигуряват движение в мъгла и нощно време.

Предприятията от град Силистра имат възможност да изпращат вече повече товари по воден път, което им спестява транспортни разходи. Ръководствата на масовите организации могат да организират екскурзии до Русе и обратно.

Пътуването с кораба „Георги Димитров" по река Дунав е приятно и евтино, затова трудещите се от града ни могат да го използуват за пътувания и излети. Всяка събота агенцията на БРП в Силистра издава излетни билети до Русе с връщане в понеделник.

Р. ГАНЕВ

Заслужено носят името на големия поет

ЕДНА от седемте бригади в цех „Ракита" на промкомбинат „Камъшит" в Силистра е бригадата „Никола Йонков Вапцаров". Двадесет и четири членният колектив се ръководи от Тонка Митева, подпомагана от профгрупорга Петранка Енчева. Всички работници помнят деня 29 април 1964 година, когато единодушно решиха Вапцаров да бъде техен патрон. Тогава, в тържествения момент, те обещаха, че ще бъдат едни измежду първите в изпълнението на производствения план. Повече от две години изминаха, но пътят на бригадата се осея с непрекъснати победи. Последната и най-значителната постигнаха през тази година. В чест на Деветия конгрес на БКП бригадата изпълни предсрочно годишния си план и към 7 декември, рождената дата на поета, вече имаше надпланова продукция за 15 000 лева.

Този ден беше празник за бригадата. В чест на патрона те бяха решили да работят ударно и вместо 145 лева дневна изработка достигнаха 323 лева, или 178 лева над плана. Със своето майсторство и упорит труд се отличи работничката Кула Георгиева. Тя даде продукция за 22 лева вместо за 6,04 лева, колкото е дневната й норма. Не останаха по-назад от нея и работничките Василка Митанова, Гана Балушева, Янка Вълкова, Еленка Шербанова и други.

След свършване на работното време всички членове на бригадата посетиха колективно филма „Човек без паспорт".

Еленка ТОДОРОВА

От изправността на автотранспорта до голяма степен зависи успешното изпълнение на стопанските задачи. Шофьорите от кооперативното стопанство в с. Кайнарджа тази година с успех изпълниха своите задължения. Вместо 2 700 000 тонкилометра те извършиха 3 000 000.

НА СНИМКАТА: Автомонтьорите под ръководството на главния майстор Петър Апостолов внимателно ремонтират двигателите на колите, за да бъдат винаги изправни.

Комунистическият младежки съюз и работата му сред младежта

Част от научното съобщение на др. Димо Чокоев, изнесено на научната сесия, посветена на 70-годишнината на Силистренската партийна организация

В СИЛИСТРЕНСКИ окръг развитието на младежкото комунистическо движение се появява под въздействието и развитието на младежкото движение в България. Като възпитаници на БРСДП (тесни социалисти) партийните членове от нашия край отрано се заемат с формирането на младежкото комунистическо движение.

По лични спомени на някои другари от нашия край се вижда, че още в началото на 1919 година се възстановява партийната организация в Силистра и се изграждат младежки кръжоци, които по-късно, през 1921—1922 г., са с точно определен състав. В училище вземат участие в марксическите кръжоци Иван Сарафов, починал, Борис Македонов, Злати Еников, Нако Наков, Борис Драгоев. Кръжокът е ръководен от Иван Сарафов, а младежката дейност в града — от Димитър Върбанов, Георги Хотинов, Дачо Войков и Георги Кара георгиев. Твърде скоро обаче това ръководство се разпада, затова че някои от членовете му се изселват от Силистра.

През 1923 година ръководител на младежки кръжок става Борис Манолов. В този кръжок се изучава Комунистическият манифест от Маркс и Енгелс. В него участвуват Янко Манолов, Кирил Обретенов, Величко Ганчев, обущарските работници Ламби и Кирчо. Твърде скоро кръжокът се сдобива с богата литература— произведения на Енгелс, Благоев, Бебел, Бакалов и др.

През март или април 1924 г. идва по организационна работа в Силистра Георги Кроснев. Партийното ръководство, възглавявано от Коста Стоев, Йордан Сарафов и Георги Хотинов, решава да се проведе младежка конференция. Един събота ден в лозето на Борис Манолов се събират около 30 младежи, пред които Георги Кроснев излиза с апел да се организират и започнат борба за победата на комунизма. След тоя апел се пристъпва към избиране на ръководство на комсомолската организация. За секретар на организацията е избран Борис Манолов, касиер — Желю Чанков, членове — Георги Иванов (Гогата) и Стоян Георгиев, първият по професия шивач, а вторият — коларожелезар. Така избраното ръководство след няколко месеца упорита работа образува групи, кръжоци, основава се спортната организация „Приятели на природата" (Приетени натури), където играят Васил Димов (Цикото), Стоян Георгиев и други младежи занаятчии и ученици. Дружеството се оглавява от Дачо Войков. Комсомолът организира по това време екскурзии по сборове, излети до околностите на града, честуване на открито 1 май. Разнообразява се работата за сближението на учащата се работническа младеж.

Скоро обаче се случва беда— в полицията попада Стоян Георгиев, на името на който идва материал от гр. Толбухин (Добрич). Полицията залавя материала и задържа Стоян Георгиев, арестувани са и Георги Хотинов, Борис Манолов, Наков, Кирил Обретенов и други участници в конференцията. Завежда се съдебно дирене. В провала е замесен и Георги Кроснев, но полицията не успява да го задържи. По не доказаност полицията бива принудена да ги освободи, но засилва терора (по спомени на Борис Манолов и Георги Хотинов).

На 1 май 1930 година комсомолците в гимназията (българската частна гимназия) демонстративно напускат училище и заедно с други работници от града организират честуването на 1 май в лозето на Никола Ненов Цонев. Там се изнася доклад за значението на 1 май, рецитират се стихове от Смирненски, Ботев и др. Още на другия ден всички ученици биват викани в дирекцията и им се намалява поведението, а Никола Тодоров (Заремата) бива отстранен от училище. В знак на протест учениците обявяват стачка и дирекцията бива принудена да възвърне Никола Тодоров.

На 1 май 1931 година младежите поставят червено знаме на джамията в центъра на града, като към него окачват една кутия с надпис: „Опасно за живота". Полицията беснее, че не успява веднага да смъкне знамето.

Давайки една приблизителна таблица за комунистическите прояви от 1930-1936 г. жандармерията изброява, че в окръга на 30 май 1931 г. са намерени разпространени манифести в селата Попина и Гарван, че през септември 1931 г. са хванати материали в Марин Станев — с. В. Левски, през декември 1931 г. са разпространени материали за Димитър Дончев, през януари 1932 г. в Реджията в три момчета са намерени материали и брошури, през март 1932 г. в с. П. Кралево са разпространени и заловени в Димо Русев манифести и т. н. Списъкът продължава с имената на Димитър Василев от Попина, Дидина, Виктория, Цветана от гр. Силистра, Христо Славов, Илия М. Славов и Стойчо в с. Калипетрово и много други от селата Алфатар, Бабук, Казимир, Сребърна и др.

На път за областната конференция на КМС в гр. Толбухин на 24 март 1934 г. са заловени от жандармите Слави Русев от с. Сребърна, Петър Д. Стайков от с. Бабук, Димо Хр. Чокоев от гр. Силистра, Влайко Мешинов от с. Каралий, в които са намерени резолюциите на окръжната партийна и комсомолската конференция.

Успоредно с комсомолската организация се разраства и укрепва добруджанската национал-революционна организация. Терорът обаче расте.

„През м. декември тая година — пише в. „Народна дума" — са били арестувани 10-15 селяни от Силистренски окръг под предлог, че са участвували в банда. Една част от тях са освободили, а петимата убиват. Анкетата впоследствие показва, че те са били убити само затова, че са участвували в последните избори в опозицията. Жертва на тоя терор са младежът Гатю Пенчев, 23-годишен от с. Хаджилар, Панко Ангелов, 28 г. от с. Асваткьой, Марко Цонев, 21 г. от с. Юсуфлар и др..."

„Самоволно от местните власти в 12 часа вечерта — сигнали зира в. „Народна дума" — бе арестуван Димитър Тодоров от с. Кайнарджа. На 6 август тая година в с. Топчий (Стрелково) шефът на Бейбунар прави обиск на Ангел Великов Купринков, Борис Купринков и на 70-годишния Панайот Добрев, затова че са получавали в. „Народна дума". По такъв повод е бил арестуван Никола Лалев от Бейбунар.

Група младежи от гр. Силистра излизат с декларация против кървавите злодеяния в с. Богданово, Толбухинско. Между другото младежите пишат: „Това, което научихме за станалото в с. Богданово на 29 март тая година, препълни нашите младежки души с възмущение. Животът на няколко невинни селяка ни покруси и топла човешка кръв наново обагри събуденото от зимна дрямка добруджанско поле. Докога съвременните плебеи ще проливат кръвта си, за да угодят на съвременните патриции" (из вестник „Народна дума").

Въпреки терора и насилието над българското население и жестоката социална неправда Комсомолът и национал-революционното движение възмъжават. Силно се разраства синдикалното движение. Образувани са синдикати на обущарите, шивачите, общите работници. През това време е организирана стачката в Реджията — 1932 година.

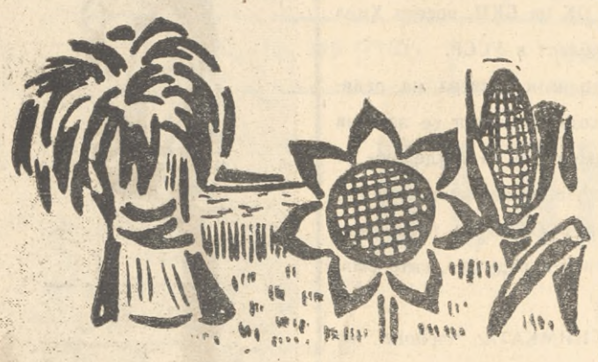
(Следва)

Към историята на Силистренската партийна организация

ТКЗС „Георги Димитров“ — с. Ситово

Поздравяваме ви по случай

НОВАТА 1967 ГОДИНА

скъпи кооператори, механизатори, животновъди и специалисти. Нека все така неотклонно да следваме мъдрата политика на славната ни Комунистическа партия, гаранция за бъдещи успехи, за мирен и щастлив живот.

Общински партиен комитет

Управителен съвет на ТКЗС

ТКЗС „ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ“ — ПАИСИЕВО

Весело посрещане на НОВАТА 1967 ГОДИНА

пожелават общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството на всички кооператори, механизатори и специалисти.

Нека с още по-голяма енергия и ентусиазъм заработим за претворяване в живо дело историческите решения на Деветия конгрес на БКП, за пълно осъществяване на мероприятията, предвидени в плана за петата петилетка — петилетка на щастливото ни комунистическо бъдеще.

ТКЗС „Ленин“ — Главиница

Да бъде плодотворна и мирна новата 1967 година!

Общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС пожелават на кооператорите, механизаторите и специалистите приятна новогодишна наздравица.

Нека с нови сили и енергия продължим борбата за плодородие и висока продуктивност.

ДИП „Керамична фабрика“ — Силистра

Най-сърдечни привети и благопожелания на трудолюбивия колектив от предприятието и многобройните клиенти по случай

НОВАТА ГОДИНА

Да вдигнем наздравица, скъпи другари, за успехите ни в труда през следконгресната година, за нашите мирни и честити дни, за лично щастие и благоденствие.

От партийния комитет, административното ръководство, профкомитета и комитета на ДКМС

ДПЗХ „ПЪРВИ МАЙ“ — Силистра

Партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС поздравяват с

новата 1967 година

всички свои работници и служители и им желаят нови успехи в труда и личния живот.

Ръководството на предприятието честити новогодишния празник и на всички кооператори от окръга, които със своя труд осигуряват хляба на хората.

ТПК „ДОБРУДЖАНКА“ — СИЛИСТРА

Партийното бюро и управителният съвет на кооперацията по случай НОВОГОДИШНИЯ ПРАЗНИК най-сърдечно поздравяват членовете на колектива и многобройните клиенти от града и окръга.

Те приканват своя дружен колектив на още по-упорита работа през следващата петилетка, за да даде кооперацията своя дял в изпълнението решенията на Деветия партиен конгрес.

ТКЗС „Димитър Благоев“ — с. Попина

Кооператори от полевъдството, животновъдството, овощарството, лозарството и страничните предприятия,

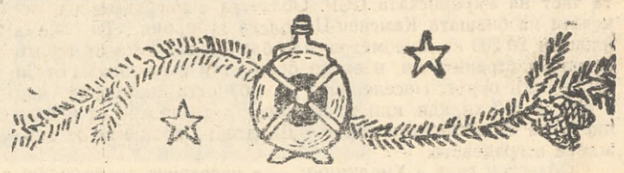
честита новата 1967 година!

Желаем ви здраве, сили и нови, още по-големи успехи в борбата за повече и по-евтина селскостопанска продукция.

Общински комитет на БКП и управителен съвет на ТКЗС

ТРУДОВО КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО — с. СМИЛЕЦ

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА

кооператори, механизатори, специалисти, девойки и младежи! Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството ви пожелават още по-всеотдайна работа през следващата година за успех в труда и личния живот.

ТКЗС „Добруджа“ — Зафирово

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството поздравяват с

НОВАТА 1967 ГОДИНА

трудолюбивите кооператори, механизатори, животновъди и служители.

Нека през втората година от петата петилетка да дадем още по-голям принос в процъфтяването на скъпата ни родина!

Пристанище--Силистра

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА

скъпи докери, механизатори, складови работници, служители, моряци, механици и капитани от БРП. Ръководството на пристанището ви пожелава приятна новогодишна наздравица и още по-големи успехи в труда и лично щастие в семейния живот.

ТКЗС „МИР“ — с. ДОБРОТИЦА

Слава на труда ви, кооператори, механизатори, животновъди и специалисти! Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството с чувство на уважение и признателност ви поздравяват с

новата 1967 година

и ви пожелават крепко здраве и сили. Нека през новата година се развее още по-силно знамето на съревнованието за повече и по-евтина селскостопанска продукция.

Да е сладка новогодишната наздравица!

ДИП „ДОБРУДЖА“ — Силистра

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства на ДИП „Добруджа“ — Силистра с радост приветствуват неуморния колектив на предприятието по случай

НОВАТА 1967 ГОДИНА

Те благодарят на всички за положения труд и усилия в социалистическото съревнование. Призовават дружния колектив на предприятието на още по-упорита работа за достойно изпълнение на решенията на Деветия партиен конгрес.

ТКЗС „Път към комунизма“ — Сокол

По случай НОВАТА ГОДИНА общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството поздравяват кооператорите, механизаторите и специалистите.

Нека развеем още по-високо знамето на социалистическото съревнование по кооперативните ниви и фермите, за да постигнем още по-големи успехи в осигуряването на повече и по-евтина селскостопанска продукция.

Сладка наздравица, другари!

ТКЗС „ЛЕНИН“ — с. МЕЖДЕН

Общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС честитят

НОВАТА 1967 ГОДИНА

на всички селскостопански труженици от района на стопанството, пожелават им крепко здраве и нови победи в производствената дейност.

Драги кооператори, механизатори, животновъди, издигайте още по-високо знамето на социалистическото съревнование — гаранция за преизпълнение на стопанските планове.

ПРИЯТНА НАЗДРАВИЦА!

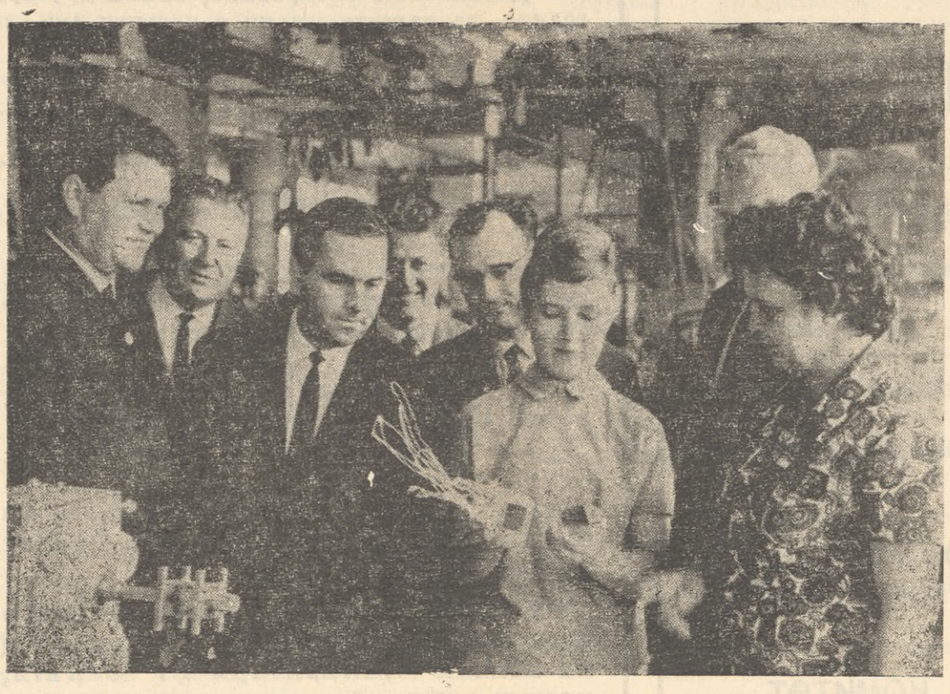
ХМЕЛНИЦКА ОБЛАСТ — ПРОЦЪФТЯВАЩ КРАЙ НА БРАТСКА УКРАИНА

ХМЕЛНИЦКА ОБЛАСТ е разположена в северозападната част на Украинската ССР. Областта е изградена на основата на бившата Каменец-Подолска губерния. Тя заема площ от 20 200 кв. километра, или близо една пета от територията на страната ни, и около осем пъти е по-голяма от Силистренски окръг. Населението на областта наброява над 1 млн. и 750 хиляди, или точно десет пъти повече от населението на Силистренски окръг. Двадесет процента от него живее в градовете.

Областен град е Хмелницки — с население около 90 000 жители. До 1954 година той се е наричал Проскуров, а после е прекръстен на името на прочутия украински пълководец и деец Богдан Хмелницки. В областта има 43 града. Втори по големина след областния е Каменец-Подолск с 43 000 души, следван от Шепетовка и др.

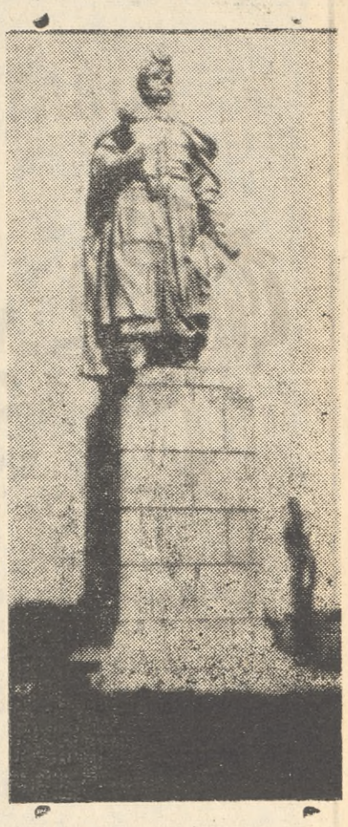
Релефът на областта е равнинен, т. е. прилича на нашия. Климатът е умерено-континентален. На юг почвата е предимно деградиран чернозем, а на север почвите са глинесто-песъчливи или песъчливи.

През месец август т. г. петчлен на делегация от Силистренски окръг под ръководството на др. Вельо Максимов, първи секретар на ОК на БКП, посети Хмелницка област в УССР.

Делегацията гостува на редица колхози, заводи и се запозна с постиженията на трудещите се от областта. Съветските хора посрещнаха българските представители топло и радушно, като свои братя.

НА СНИМКАТА: Членове от българската делегация — Милка Гинева, Яким Петков и Димитър Михайлов — на посещение в трансформаторния завод в гр. Хмелницки.

НА СНИМКАТА: Паметникът на Богдан Хмелницки в областния град.

По пътя на индустриализацията

ОБЛАСТТА има аграрно-промишлен характер. Развита е предимно хранително-вкусовата промишленост, а в последно време се развива и машиностроенето.

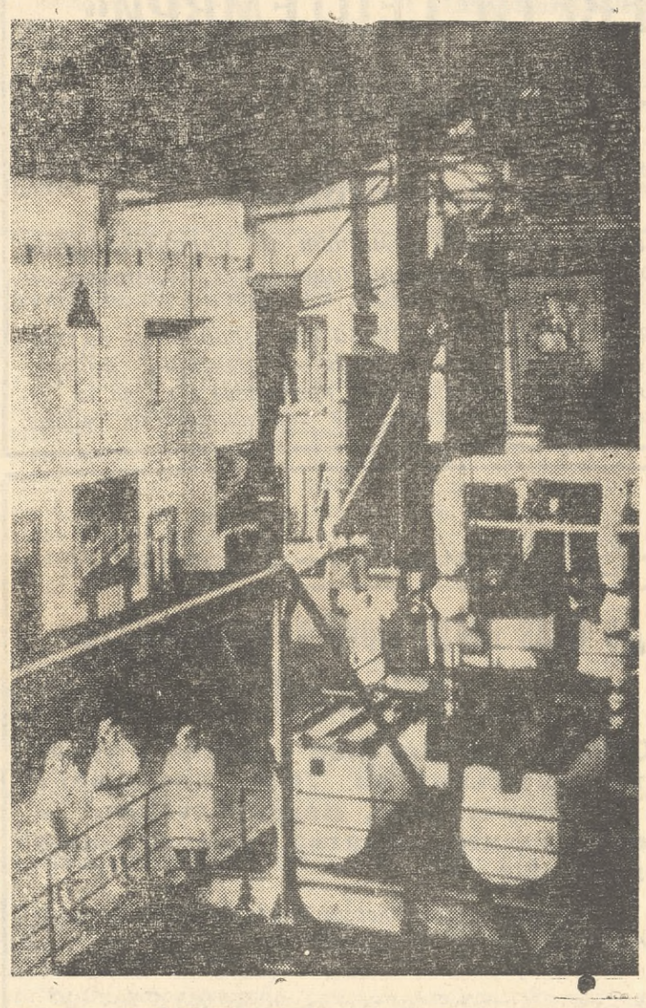
В областта има 15 захарни завода. В гр. Хмелницки е построен трансформаторен завод, както и модерен хлебозавод, в с. Понинка, Шепетовски район — голям хартиен комбинат, в Городовцкия район — млекозавод и захарен завод, в Кросиловски район — битов комбинат, в Каменец-Подолск — приборостроителен завод.

В заводите прави впечатление високата механизация и автоматизация на производството.

Работническите колективи са съставени изключително от млади хора. 85 на сто от работниците в трансформаторния завод са комсомолци. Девойките с успех овладяват някои мъжки професии като стругарство, шлосерство, монтьорство и др.

Особено подчертан е стремежът на младите хора да се учат и да повишават своята квалификация. Така например в приборостроителния завод в Каменец-Подолск, където почти всички работници са младежи, 60 на сто от тях се учат във вечерни училища и във висши учебни заведения.

Редица големи заводи, като хартиения комбинат в село Понинка, захарния завод в Городов, разполагат със собствени културни домове, училища, детски домове и ясли, жилищни постройки и др.

НА СНИМКАТА: Цех от захарния завод в Хмелницки.

В Хмелницка област през последното десетилетие голямо развитие получи строителството. Бяха създадени много заводи за производство на железобетонни конструкции и други строителни материали, което улесни бързото възстановяване на градовете от разрушенията на немските нашественици и създаде условия за пълно преобразяване на този край.

През годините на съветската власт най-големият град на областта — Хмелницки, стана крупен промишлен център с повече от 40 предприятия. След войната градът бързо се благоустрои. Сега квартирите на неговите жители са модерни и газифицирани.

Каменец-Подолск е също така добре благоустроен град, с високо развито металообработване и машиностроене.

СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО — ОСНОВЕН ОТРАСЪЛ

СЕЛСКОТО стопанство в областта заема основен дял в производството и определя характера на икономиката. Има условия за отглеждане на голям брой култури и наред със зърнените се отглеждат много зеленчуци, плодове, захарно цвекло и др. Общо в областта има изградени 548 колхоза и 16 совхоза. Има много сортоизпитателни участъци, опитни станции и два специализирани совхоза за отглеждане на лекарствени растения, които непосредствено са подчинени на Министерството на народното здраве.

В селскостопанския институт на Каменец-Подолск.

Основната зърнена култура е пшеницата. Тя заема 4.5 млн. декара обработваема земя, като зърно се получава по 240 килограма от декар. Най-високи добиви се получават от „Мироновска 808", тъй като този сорт е устойчив на жълта ръжда, от която „Безостая—1" просто загива.

Основната техническа култура в областта е захарното цвекло, което заема площ от 1 млн. и 600 хиляди декара и дава по 2 500—3 000 кг средно от декар. Културата на земеделието при отглеждането на цвеклото е много висока. Площите са добре обработени, сеят се еднокълновн семена от собствено производство.

Освен това в областта се сеят ечемик, царевица, грах, просо.

В Хмелницка област има 700 000 декара овощни градини — главно ябълки и сливи — предимно млади насаждения. От декар се получават по 800 килограма ябълки.

Броят на едрия рогат добитък достига до 500 000 глави, в това число 200 000 крави. Броят на свинете е около 500 000. Има също така птици и овце.

Хмелницка област предава на държавата над 560 000 тона зърно, 80 000 тона месо в живо тегло, 300 000 тона мляко, 125 млн. яйца, 130 хиляди тона картофи, над 4 млн. тона захарно цвекло и др. селскостопански произведения.

В настоящия момент усилено се работи по специализацията и концентрацията както в растениевъдството, така и в животновъдството. Много се прави за внедряване на техническия прогрес в селското стопанство чрез по-широка механизация и химизация при отглеждането на културите и животните. В областта има 16 000 физически трактора, 3 000 зърнокомбайна и над 3 000 автомобила. Пълната електрификация ще завърши през 1970 година.

Широко място е дадено на новия съветски доилен агрегат „Дъга", който е на световно равнище.

При разпределението на доходите в колхозите много средства се заделят за увеличаване на фондовете за обществено натрупване. Фонд „Неделим" в различните колхози е от 22 до 25 процента, а всички фондове надхвърлят 30 на сто. Заделянето на много фондове дава възможност наред с укрепването на материално-техническата база на колхозите да се решават и редица социално-културни мероприятия, което за нас представлява особен интерес.

Колхозите активно участвуват в издръжката на детски ясли, детски градини, училища и др. необходими заведения. Възрастните колхозници получават пенсия от държавата в зависимост от заработените човекодни до 40 рубли на месец. Укрепналите социални фондове дават възможност колхозниците да се ползуват със същите привилегии, с които се ползуват осигурените работници по Кодекса на труда.

Държавното предприятие „Селхозтехника" се занимава с ремонта на тракторите, комбайните и другите машини в колхозите, монтира и поддържа механизацията във фермите, снабдява колхозите с торове, препарати и строителни материали.

Град Хмелницки — улица „25 октомври".

Механизирано доене.

НА СНИМКАТА: Занимания в Двореца на пионерите в Хмелницки.

ПЪРВОСТЕПЕННА ГРИЖА

В ОБЛАСТТА има 300 000 учащи се и 20 000 учители. А броят на училищата е 276, в това число и 16 техникума. В град Хмелницки има машинно-строителен техникум. В Каменец-Подолск има висш селскостопански институт с три факултета: агрономически, зоотехнически, механизация и електрификация на селското стопанство. В същия град има и педагогически институт.

За подрастващите в областта са изградени 1 160 детски градини за 86 000 деца. Във всички селища на областта работят 60 000 специалисти с висше и средно образование. Книжното богатство е съхранено в 1 400 библиотеки. А три музея предлагат на зрителите експонати от далечната и близка история. Забележителни са музеите в Каменец-Подолск и в гр. Шепетовка, свързани с делото на Николай Островски.

Силно впечатление прави фактът, че обучението на учащите се е поставено на много високо ниво. Създадена е солидна материална база от кабинети, занимални и физкултурни салони във всички училища. Голяма част от помагалата и пособията са направени от самите ученици, а други са закупени със средствата на държавата, колхозите и предприятията.

Образователната система е така организирана, че учащите се получават не само специална подготовка, но и много добра идейно-политическа подготовка. С възпитанието на младото поколение се занимава цялата общественост. Създадени са най-различни форми за връзка на училището със семейството.

Ето и един типичен пример: в кравефермата „Старая ужице" родителите, които имат деца в училище, със специално табло са информирани за предметите, изучавани в училище, за успеха на децата си. И обратно — в класната стая има табло на най-добрите родители-първенци в производството. По този начин взаимно си въздействуват за повишаване на успеха и производствените показатели.

Навсякъде има много ускорено строителство за културни цели. Строят се модерни културни домове с помощта на колхозите, населението и държавата. В Хмелницки е построен нов парк от 700 декара преди всичко с доброволния труд на трудещите се и средства от предприятията.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 148 (1161) | Събота, 24 декември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СКЪПИ БЪЛГАРСКИ БРАТЯ!

Делегацията на трудещите се от Хмелницка област, която гостува на ваша земя, желае на трудещите се от Силистренски окръг големи успехи през новата 1967 година за процъфтяването на Родината ви по пътя на социалистическото строителство.

Желаем ви крепко здраве, наши български братя!

Нека вечно живее и крепне българо-съветската дружба!

Н. Бубновский
Л. Кулпинский
В. Коломиец
А. Лесовой
А. Заровний
С. Хмиз

ВЪЛНУВАЩИ СРЕЩИ И РАЗГОВОРИ

Обиколката на съветската делегация из окръга

СРЕЩА С БЮРОТО НА ОК НА БКП И ИЗПЪЛКОМА НА ОНС

ВТОРИЯТ ден от пребиваването на съветските гости в нашия окръг започна със срещи с Бюрото на ОК на БКП и Изпълнителния комитет на ОНС.

Първият секретар на Окръжния комитет на БКП др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ направи географска справка за нашия окръг, разказа за икономическото му развитие, за перспективите през петата петилетка, за някои нови предприятия, постиженията и нерешените въпроси в областта на селското стопанство. Другарят Максимов подчерта, че над 95 процента от техниката, която оперативните и държавните стопанства използват, са произведени в Съветския съюз. Той запозна гостите и с някои въпроси от областта на образованието, на културата и здравеопазването в окръга. Изясни принципите на изграждане и задачите на партийните организации и характера на другите масови организации в България.

Дружески разговори

От името на делегацията ръководителят й др. НИКИТА БУБНОВСКИЙ благодари за поканата да посетят нашия окръг, за подробната информация, която др. Максимов направи, и за това, че ще се създадат условия за съревнование между Хмелницка област и Силистренски окръг. Предаде приветствията на Хмелницкия областен комитет на Комунистическата партия на Украйна и на всички трудещи се от областта до трудещите се от Силистренски окръг. Другарят Бубновский запозна присъствуващите на срещата с Хмелницка област. До последната седемлетка — каза той — главният отрасъл е селското стопанство. То разполага с 19 000 трактора, приравнени към 15 конски сили, с 6 000 комбайна и 10 000 товарни автомобили. Специализацията се извършва общо за областта, по райони и по колхози в зависимост от условията, които създават най-добри предпоставки за развитието на една или друга култура, за отглеждането на един или друг вид животни.

Сега бързо се развива промишлеността. Главният дял от общия обем на продукцията се пада на хранително-вкусовата промишленост. Петнадесетте захарни завода всяко денонощие произвеждат 5 000 тона захар и дават 10 на сто от общото количество захар, което се произвежда в цяла Украйна.

Гостът разказа и за другите области от живота на нашите приятели. Особено внимание обръщат на битовото обслужване на населението. Във всички градове и в много села има битови комбинати. Поставили са си задача до края на тази петилетка комбинати да има във всички села. Той разказа за партийната организация, за Ленинския комсомол.

В знак на искрена дружба др. Бубновский поднесе подаръци на всички присъствуващи на срещата.

В ЗАВОДА ЗА ОРГАНИЗАЦИОННА ТЕХНИКА

КЪМ 11 ЧАСА съветските гости, придружавани от другарите Вельо Максимов, Сава Шиваров и други ръководители на Окръга, посетиха Завода за организационна техника. Още на портала те бяха посрещнати с букети цветя от девойки в национални носии. След това директорът на предприятието Димитър Димитров и партийният секретар Йовчо Симеонов ги разведоха из цеховете. Пред съветската делегация бе демонстрирана работата на няколко машини — производство на завода. Гостите проявиха най-голям интерес към електронния калкулатор „Елка". След това всички се събраха в кабинета на директора, където той ги запозна с характера и перспективите на завода. При създалата се сърдечна обстановка първият секретар на Областния комитет на Комунистическата партия на Украйна в гр. Хмелницки Никита Бубновский подари на предприятието за спомен красив сувенир — порцеланова ваза. Домакините също подариха на всеки от съветските гости по една емблема на завода, в проспектите на която са отбелязани производствата на предприятието.

В цеховете на Оргатехника

НЕЗАБРАВИМ ДЕН ЗА КАЙНАРДЖАНЦИ

СЛЕД ОБЯД съветската делегация и ръководителите на окръга потеглиха към с. Кайнарджа. Въпреки завалелия сняг в центъра на селото се бяха събрали много кооператори и учащи се. Отново топло посрещане — пионери окачиха пионерски връзки на гостите и ръководителите на окръга. Другарят Вельо Максимов представи гостите на кайнарджанци, след което кооператори те бяха приветствувани от секретаря на Областния съвет на депутатите на трудещите се в гр. Хмелницки др. Леонид Кулпинский. Председателят на кооперативното стопанство Георги Георгиев благодари за хубавите думи и пожела на гостите приятно прекарване в Кайнарджа.

Делегацията на Хмелницка област посети най-напред историческата чешма, където е сключен мирният договор между Русия и Турция през 1774 година. Сътрудничката от Окръжния музей Стефка Ангелова разказа за това историческо събитие и за чешмата-паметник. Вторият обект бе новото училище в селото. Пратениците от Хмелницка област останаха възхитени от просторния физкултурен салон, учебната работилница, кабинета по руски език... В учителската стая директорката на основното училище Петранка Цолова ги запозна с историята и сегашната дейност в училището, а председателят на ТКЗС Георги Георгиев — с историята и перспективите на кооперативното стопанство. На гостите направи приятно впечатление фактът, че всички трактори и други машини в стопанството са съветски. Те проявиха особен интерес към дейността на специалистите в стопанството. Накрая другарят Никита Бубновский благодари за топлото посрещане на делегацията от населението на с. Кайнарджа и изрази възхищението си от големите успехи в учебното дело и селското стопанство. От името на делегацията той подари на училището малък бюст на техния земляк — писателя Николай Островски.

Най-добре се представиха кайнарджанци в читалищния салон. Пред гостите и стотици кооператори и учащи се бе изнесена богата литературно-музикална програма. Тържеството бе открито от секретаря на общинския партиен комитет Димитър Вълчев. Той изрази голямата радост на кооператорите, служителите и учащите се от района във връзка с гостуването на съветската делегация и горещите братски чувства, които изпитват кайнарджанци към съветските народи и КПСС. Словото му бе прекъснато от възгласи „Вечна дружба". След това се заредиха изпълнителите на програмата. Когато показаха своето изкуство битовият оркестър и самодейният танцов състав, съветските гости не издържаха и в залата се чуха възгласи „молодци".

Пионерски поздрав

След кратко, но възторжено приветствие другарят Леонид Кулпинский подари на кооперативното стопанство за спомен статуетка, изразяваща танц на украински самодейци. Той отбеляза, че ако кайнарджанските самодейци се явят на съветска сцена, ще се наложи да изпълняват песните и танците си по десетина пъти. Неговото приветствие също бе прекъснато от възгласи „КПСС—КПСС".

Като добри домакини кайнарджанци дадоха и богата вечеря на съветските гости. В много сърдечна атмосфера, при която пяха и танцуваха всички, секретарят на общинския партиен комитет Димитър Вълчев подари от името на цялото население на всички гости-мъже по един добруджански джамадан (елек), а на Вера Коломиец — шарена престилка. Веселбата продължи до късно. Гостите приеха предложението на кайнарджанци да се създадат връзки за обмяна на опит между ТКЗС и училището с колхоз и училище от Хмелницка област.

В ДИП „ЛИПА"

ВЧЕРАШНИЯТ ден на делегацията от Хмелницка област премина в сърдечни срещи с трудещи се от силистренски промишлени предприятия.

В ДИП „Липа" делегацията бе горещо посрещната от партийните, профсъюзните и административните ръководители. Директорът Иван Димитранов разказа за успехите на предприятието, особено през последните години, като подчерта, че 80 на сто от продукцията се изнася в Съветския съюз. Високото качество на мебелите им осигурява добър прием от съветските трудещи се. Гостите проявиха голям интерес към асортимента на готовата продукция, качеството, себестойността и особено силно се заинтересуваха от приложението на новата система на стопанско ръководство. Другарят Александър Лесовой — първи секретар на Каменец-Подолския градски комитет на Комунистическата партия на Украйна, разказа за работата на мебелните предприятия от Хмелницка област. В областта съществуват пет мебелни предприятия, които изработват главно мебели за домашно обзавеждане. Основната задача пред колективите им е осигуряването на високо качество.

В „КАМЪШИТ"

ПОСЕЩЕНИЕТО в промкомбинат „Камъшит" се превърна в сърдечна манифестация на българо-съветската дружба. Във всички цехове работническите преустановяваха работа и с възгласи за вечна дружба топло приветствуваха скъпите съветски гости. Със сърдечното българско „добре дошли" те изразиха любовта на силистренци към Съветския съюз, към КПСС, към съветските хора.

СЛЕД ОБЯД гостите с интерес разгледаха римската гробница.

В ЗММ

СЪРДЕЧНО бе посрещането и в Завода за металорежещи машини. Директорът Яким Петков запозна гостите с производствения процес и с характера на производството. Той изтъкна, че създаването му за срок по-малък от две години бе възможно само при голямата съветска помощ, изразена в доставката на модерни и високоефективни машини. Голям интерес предизвика сред гостите демонстрацията с хидравлична ножовка и пробното изпитване на лентоотрезната машина „ОЛ—251".

ВЧЕРА съветските гости посетиха също ТКЗС Айдемир, Селскостопанския техникум и ДСС Силистра.

Помощта на истинския брат няма цена

Представител на редакцията се срещна с директора на Завода за металорежещи машини Яким Петков и го помоли да разкаже за помощта, която им оказват съветските братя.

ВЪПРОС: Другарю Петков, бихте ли ни казали в какво се изразява помощта на съветските братя към вашия завод?

ОТГОВОР: Трудно е да се измери неоценимата помощ на съветските братя за нашия завод. Трябва да изтъкна преди всичко, че той е оборудван изключително с машини, доставени от съвет ски машиностроителни заводи. Досега за закупуване на машини сме изразходвали 780 000 лева. Само машините, доставени от Съветския съюз, възлизат на 500 000 лева. Това недвусмислено показва, че нашият завод е получил и получава неимоверно голяма подкрепа и съдействие от съветските братя. Основната част от машините са доставени от машиностроителните заводи в Минск, Ленинград, гр. Горки и др. 14-те машини, получени от съветските заводи, са решаващи за нашето производство. Всички в завода са предоволни от качеството и работата на съветските машини.

ВЪПРОС: С кои съветски заводи поддържате връзки?

ОТГОВОР: Нашият колектив е в дружески отношения с машиностроителния завод в град Минск. По време на XXIII конгрес на КПСС ние написахме писмо до минските машиностроители и им благодарихме от сърце за хубавите машини, които ни изпращат. Благодарили сме и на останалите съветски заводи, които ни снабдяват с машини. Голяма беше радостта ни, когато получихме отговор от минските машиностроители. Това беше голямо събитие за целия колектив на завода, просто празник.

ВЪПРОС: Посещавали ли сте съветската страна?

ОТГОВОР: Досега съм бил два пъти в Съветския съюз. Престоят ми в съветската страна е изключително радостно събитие в моя живот. Като инженер бях на специализация в машиностроителния завод за комбайни в Ростов на Дон. Тогава научих много неща от съветските другари и останах крайно благодарен от това, което видях. Съветските хора са сърдечни, добри другари и братя. Тази година бях включен в състава на делегацията от нашия окръг, която гостува в Хмелницка област. И този път имах възможността да се запозная с успехите на много колективи от областта. Особено голямо впечатление ми направи посещението на завода за трансформатори в гр. Хмелницки. Този завод произвежда трансформатори, които са на световно равнище. Тук видях един съвременно обзаведен завод, снабден с електронноизчислителна техника.

ВЪПРОС: Какво бихте добавили още?

ОТГОВОР: Нашият завод усвои производството на хидравлична ножовка, чийто първоначален проект е изработен от съвет ски машиностроители. Освен това литературата, с която разполагаме в областта на металорежещите машини, е съветска. Ние постоянно се учим от опита на съветските машиностроители. В близките години вероятно някои от нашите машини ще бъдат изнасяни и в СССР. Не само аз, а и всички работници в завода сме безкрайно благодарни на съветските братя, които ни снабдяват с толкова хубави машини и от сърце се радваме на все по-тесните връзки на дружба и взаимопомощ, установявани между народите на нашите две страни.

ЗА ПО-АКТИВЕН И ЕФИКАСЕН НАРОДЕН КОНТРОЛ

По решение на бюрото на Окръжния комитет на Партията на 20 т. м. в Силистра се проведе окръжно съвещание по въпросите на държавния и народен контрол. На него присъствуваха другарите АЛИ РАФИЕВ — член на ЦК на БКП и заведущ отдел на ЦК на БКП, ДИМИТЪР СТОИЧКОВ — член на ЦК на БКП и заместник-председател на Комитета за държавен контрол, ВЕЛЬО МАКСИМОВ — първи секретар на ОК на БКП, САВА ШИВАРОВ — председател на ОНС, ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, НИКОЛА НИКОЛОВ и ХРИСТОФОР ИВАНОВ — секретари на ОК на БКП, БОЯН МИХНЕВ — председател на ОК на Отечествения фронт и член на бюрото на ОК на БКП, АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ — председател на Съвета на ръководството на БЗНС, всички членове на Инспекцията за държавен контрол, секретарите на общинските и заводски комитети на Партията, стопански ръководители и представители на комисиите за народен контрол.

Съвещанието беше ръководено от др. Вельо Максимов.

Доклад за дейността на Инспекцията за държавен контрол и на комисиите за народен контрол в окръга, за дейността през 1966 година изнесе началникът на Инспекцията другарят АНГЕЛ ДИМИТРОВ. Той подчерта голямата роля, която има да играят органите на държавния и народен контрол за успешното изпълнение решенията на IX конгрес на БКП. Сега в окръга съществуват 230 комисии за народен контрол, в които са включени 2 074 народни контрольори. Извършени са 1 875 проверки в 2 900 обекти.

Масова проверка беше извършена от Инспекцията за държавен контрол и от комисиите за народен контрол през месец февруари по въпросите на готовността на предприятията и стопанствата за изпълнение на годишния план. В резултат на проверката бяха набелязани редица конкретни решения. В извършената след това — през месец юни проверка по изпълнението на тези решения се оказа, че много от предприятията и стопанствата са ги привели в изпълнение, в резултат на което бяха постигнати значителни успехи в изпълнението на годишния план. Благодарение на намесата на органите за държавния и народен контрол са предотвратени разхищения и са установени щети за десетки хиляди лева.

Най-активна дейност разгърнаха комисиите за народен контрол в ДИП „Липа" с председател Георги Стоев, в завод „Хром" с председател Дургут Кезимов, в ТПК „Метал" с председател Иван Кунев, в с. Старо село с председател Илия Денев, в с. Срацимир с председател Пеньо Йоргов и много други.

В доклада бяха посочени комисии, които не са разгърнали своята дейност. Такива са комисиите в ДМЗ „Стомана", ТПК „Дунав", „Булгарплод-Нектар", ДАП —Силистра, промкомбинат „Текстил", ДЗС—Окорш и други.

Накрая др. Димитров се спря на предстоящите задачи, които има да решават органите на държавния и народен контрол за изпълнение решенията на IX конгрес на Партията.

След доклада станаха оживени разисквания. Другарите Илия Денев, председател на комисия за народен контрол в с. Старо село, Пеньо Йоргов, председател на комисия в с. Срацимир, Никола Караиванов, председател на градската комисия в Тутракан и Алекси Милев, председател на комисия в Дулово, говориха за опита на техните комисии.

Другарят Димитър Драгнев — член на градската комисия в град Силистра, се спря на работата на комисията за подобрение на работата в търговията и осигуряване на повече и по-разнообразни стоки за нуждите на населението. Георги Пехливански — секретар на общинския партиен комитет в с. Алфатар, говори за работата на комитета и на първичните партийни организации с комисиите за народен контрол, а Недко Христов—секретар на партийната организация в ДИП „Липа", за работата на тяхната организация със съответната комисия. Изказаха се и други представители на комисии за народен контрол.

Другарят Христофор Иванов в своето изказване подчерта необходимостта за по-активна дейност на комисиите за народен контрол. Народният контрол да се обляга на широк актив. През изтеклия период органите на държавния и народен контрол извършиха много проверки и помогнаха много за изпълнение на задачите. Същевременно не може да се гледа безразлично на тези партийни и стопански ръководители, които подценяват ролята на народния контрол и не съдействуват за активизиране на неговата дейност. Другарят Иванов се спря също така на въпроса за даване на по-голяма гласност на резултатите от извършените проверки.

Другарят Димитър Стоичков отбеляза, че настоящото съвещание ще изиграе немалка роля за по-нататъшното укрепване на органите на държавния и народен контрол. През отчетния период народните контрольори извършиха голяма дейност и дадоха своя принос за по-нататъшното развитие на нашата икономика. От името на Комитета за държавен контрол той благодари на всички контрольори за тяхната активна и самоотвержена дейност през изтеклата година. Той се спря на въпроса за квалификацията на контрольорите. Те трябва основно да изучат решенията на IX конгрес на Партията и да подпомогнат тяхното изпълнение. Дейността на комисиите през следващата година трябва да се насочи към подобряване качеството на продукцията, борбата за икономии, повишаване производителността на труда, правилното приложение на новата система на планиране и ръководство и други въпроси, свързани с успешното изпълнение на производствените планове.

Накрая бяха наградени проявили се контрольори от Инспекцията за държавен контрол с различни награди. С това работата на съвещанието завърши.

Андрей АНДРЕЕВ
Емил ПРАХОВ

НОВА ПРЕМИЕРА В СИЛИСТРА

Довечера народният театър при ОНС ще представи пред гражданството от Силистра втората си за сезона премиера — „Вълчи времена".

Една драматична действителност от тридесетте години е пресъздал в силната си, изпълнена с остри конфликти пиеса, писателят Илия Волен.

Режисьор на постановката е Георги Калимеров. Художник — Тодор Чапкънов.

Колективът на театъра е вложил всички сили, за да се получи един внушителен спектакъл.

ДРУЖБА ОТ ВЕКОВЕ ЗА ВЕКОВЕ

РУСКИТЕ ОРЛИ НА ДУНАВА

„Вот два сокола слетели с отцовского золото го престола поискат го рода Тмутаракани...“

Из „Слово о полку Игореве“

Когато вдъхновеният певец на реждал в старинен лад слово за похода на Игор Святославич срещу града Тмутаракан на про лива между Азовско и Черно море, били изминали два века от похода на далечния му пред шественик Светослав, руски княз, от Киев до Малък Преславец и Дръстър на Дунава. Тога ва още не е бил роден и древният руски народен поет Боян, чиито ю пръста се спускали като десет сокола над стадо лебеди върху струните, а мисълта му се носе ла като сив вълк по земята, като орел под облаците. И не са могли древните славянски певци да възпеят похода на Светослав до България, но сам Светослав, пленен от красотата и богатство то на тази страна, заявил на май ка си:

„Не ми е приятно да живея в Киев. Искам да живея в Пресла вец на Дунава!.. Там се сгичат всички блага: от гърците тъкани, злато, вино и овощия различни, от чехите и угрите сребро и ко не, а от русите кожи, восък, мед и роби.“

Не пазят ли мълчаливите висо чини около Малък Преславец да лечен спомен за това славно вре ме? Не шепнат ли липовите гори възторжените светославови ду ми?

Пред омразата срещу визан тийските завоеватели българите посрещнали руския княз като ос вободител и съюзник и с мъка се разделили с дружините му, когато напускали Преславец и Дръстър. Не им се искало и на светославовите войни да напуснат богатата и красива България. Дали още тогава част от Тмуго раканските дружини не са оста нали на десния бряг на Дунава в града, който и досега се нари ча Тутракан? Или тмутораканци са идвали да помагат на Асенов ци и тогава са останали да живе ят в старата римска крепост Трансмариска?

Тайна, забулена от мрака на вековете.

А вековете са носели превра тна съдба на земите от днешния Силистренски окръг. Страшните татарски орди, плячкосали земи те от Волга до Дунав, са обсаж дали селския цар Ивайло в Дръс тър. После османските орди зав ладели Силистра и Тутракан, плъзнали на север по Днепър и Дон. Но там, в степите край Волга, се надигнала руската сил а и вярата в могъщия Дядо Иван расла в сърцата на българ ите. И когато в 1711 година Пе тър Велики воювал с Турция, в Силистренско започнали вълне ния, възторжен израз на които дал неспокойният силистренец Партений Павлов, провикнал се в одата си за руския цар:

„Радвай се ти руски орльо дво еглави!“

Радвали се силистренци на щастието си да срещнат руски те орли, дошли на брегoвете на Дунава с непобедимите полкове на Румянцев през войната от 1768 г. Сред тях бил и орелът на орлите, войнът на войните Су воров—млад генерал в началото на своята военна кариера. Не мо жел той да чака ходовете на дип ломацията и в нетърпението си твърдял, че при умение и с мал ко сили може да се извършат велики дела. И доказал. През нощта на 17. V. 1773 г. премина л Дунава с шепа храбреци и превзел тутраканската крепост. В разгара на сражението едно турско оръдие се пръснало и едно парче ударило Суворов в кра ка, но не му попречило да рапор тува на главнокомандуващия с крилатите думи:

„Слава богу, слава Вам!
Тортукай взят и я там.“

Храбрецът останал куц за цял живот, но победата и славата го поели на крилата си. Легендата разказва, че разгневеният Румян цев го арестувал за самоволната победа, но Екатерина резолирала: „Победителят не се съди!“ Върн ал му Румянцев сабята. „Сега аз ви заповядвам да превземете Тутракан“. И Суворов пак го превзел на 17 юни 1773 г. А на 2 юни следващата 1774 г. в зна менитата битка при Козлуджа (днес Суворово) изтръгнал с щик упорството на великия ве зир, като разгромил с 8 000 бой ци 40-хилядната армия на Абдур Резак паша и принудил везира Мухсин Заде да подпише без от лагане под диктовката на Румян цев Кючук-Кайнарджанския мир.

На 15 юли 1774 година малко то селце Кайнарджа осъмнало под барабанния бой и пушечни те салюти на руската армия. Го ре на равнината в лагера на ге нерал Румянцев се подписвал историческият мирен договор. В палатката на главнокомандува щия влезли тур ките посланици Нишанджи Ресми Ахмед Ефенди и Рейс Ефенди Ибрахим Мюниб, които носели подписания вече от великия везир Мусин Заде в Шу мен договор на турски и италиански език. Очаквали ги генерал Румянцев, граф Обресков и ге нерал поручик Репнин. След оби чайните приветствия турците изл езли да чакат в другата палат ка, докато Румянцев подписва договора на руски и италиански. Когато церемонията се извършвала, 101 залпа от оръдия та на главната артилерия възвес тили края на войната.

Малкото селце Кайнарджа, Си листренско, влязло завинаги в историята, Генерал Румянцев до кладвал, че мирът бил сключен „без всякакви министериални об реди“ и руските орли си тръг нали с победата на север. А след тях и първите преселници от българските села. Останала надеждата за близка свобода, но сена от волните хайдути, които напълнили горите и очаквали рус ката сила пак да се появи. Тя не закъсняла.

През 1787 г. турците започна ли война и Суворов отново доле тял с орлите си на Дунава. От турската армия масово дезиртир али. Анархията в Отоманската империя растяла застрашително, а хайдушките български дружини прераствали в отряди на недовол ните селяни, които воювали с централната власт ту на страна та на разбунтуваните аяни, ту в състава на кърджалийските дру жини. Две десетилетия тия сти хийни бунтовници се мятали меж ду отчаяните грабежи и смътни те надежди за свобода и равен ство, докато най-после през след ващата руско-турска война от 1806 до 1812 година по-голямата част от тях се вляла в редовете на руската армия и образувала „Българската земска войска“ под ръководството на другия гениа лен пълководец, Кутузов.

Борис ИЛИЕВ

Отчети и избори в Комсомола

Повече активност, повече творчество!

Годишното отчетно-изборно съ брание на първо комсомолско дружество при Окръжния народен съвет се състоя неотдавна. Докладът на дружествения коми тет, прочетен от секретаря Свето слав Русев, не беше критичен. Всъщност не беше направена и оценка на работата на дружест вото, а само характеристика за изпълнението на служебните за дължения на комсомолците. От четено бе, че много от хубавите замисли са провалени. Обаче не беше посочено кои са причините за това.

Изказванията ставаха много мудно. Комсомолците се страху ваха да критикуват, защото са ми те не посещаваха редовно ор ганизираните мероприятия. Те по сочиха, че дружественият коми тет е организирал малко меропри ятия, членовете на дружеството почти не се познават. В дру жеството има голямо текучество. Изказалите се задоволяваха да казват, че „другарите трябва да направят нещо“. Но кои са тези другари? Нима не сте вие и вси чки останали членове на друже ството?

Стана ясно, че опитите на дру жествения комитет понякога да организира нещо, са се провали ли, защото членовете не са се от зовавали.

Встъпвайки в редовете на Ди митровския Комсомол, младите хора дават доброволно тържест вено обещание пред организаци ята, че ще изпълняват всички възложени им поръчения. Голя ма част от младежта проявява творчество и активност в работа та. Но не са малко и онези чле ве на ДКМС, които не участвуват дейно в живота на дружест вото, не изпълняват решенията на организацията. Мнозина си спомнят за членството си в Ком сомола, когато трябва да напи шат своята автобиография. или да платят членския си внос.

Често се питам защо някои комсомолци си спомнят за Ком сомола, когато им е нужен? За що се смята, че Комсомолът тря бва само да дава нещо на свои те членове, без те да са дали не що за него?

Може би вече е настъпил мо ментът да се приложи Уставът на Комсомола най-строго към оне зи негови членове, които не при знават комсомолската дисципли на, не изпълняват както трябва задълженията си към организа цията. Не бива вече да търпим в дружествата да членуват и оне зи, които на дело са доказали, че им е чужда работата на Ком сомола. Всякакво изчакване вре ди. Членуването в ДКМС е доб роволно. Той е политическа орга низация и трябва да държи за издигането на активността, за повишаването на творчеството в работата.

Й. ТОДОРОВ

Семинар сред природата

Традиция стана семинарите за обучение на курсистите-актив висти по комсомолска линия в Селскостопанския техникум — Силистра да се провеждат в ня коя от туристическите хижи. По този начин учениците имат въз можност не само да се запознаят с редица интересни въпроси от комсомолската работа, но и да спортуват на открито, да разгле дат исторически обекти.

Такъв семинар с ученическия актив от техникума се състоя през този месец в местността „Па мук кулак“. В продължение на два дни курсистите изслушаха лекции от представители на Градския комитет на Комсомола и прекараха приятно сред приро дата.

Хубаво ще бъде, ако се орга низират и „пътуващи“ семинари.

Димитър МАРИНОВ

Пропагандистът Мехмед Ос манов от с. Златоклас ръково ди школа за комунистическо възпитание. Той така изнася лекциите си, че участниците в учебното звено го слушат с голям интерес.

НА СНИМКАТА: Мехмед Османов подготвя новата лек ция.

Ще се изпълни ли планът за яйцата?

Такъв въпрос стои сега пред ръководството на кооперативното стопанство в с. Алеково. На него може да се отговори много кратко — да или не. Но за да не сгрешим, нека да не бързаме да си отговорим с лаконичния отго вор. Силата на фактите е изпита но доказателство и ние ще си послужим с тях.

Алековското кооперативно сто панство има достатъчно много животни. Определено място сред тях заемат птиците. Нека се спрем на резултатите на птице фермата в централното село.

За подмяна на основното пти че стадо тази година в с. Бистра са отгледани на лагер и то доб ре около 5 000 ярки. След като старите кокошки бяха продадени на държавата, на тяхно място в птичарника не по-късно от ок томври е трябвало да се преместят ярките. Това обаче не станало така. Оттук започват и несполуките. Необходимо е било главно то внимание да се насочи към подготовката на птичарника за приемането на младите птици.

Къде е бил зоотехникът? По това време е бил в стопанството, но доколко е проявил интерес към своето задължение, личи от резултатите. По-късно напуска стопанството. Така кооперативът остава без зоотехник и досега. Поради липса на такъв специа лист задачите се изпълняват от ветеринарния лекар др. Аристо тел Арнаудов, който е в стопан ството едва от половин година.

Опразненото от старите птици помещение въпреки настоявания та на лекаря е трябвало да чака дълго време, за да бъде приведе но в ред и започне настаняването на младите ярки. Малко или мно го това продължило до 15 ноем ври.

По мнение на лекаря и гледач ките Марийка Гичева и Жека Ра дева снижената носливост е ре зултат на това, че ярките са от късни пилета, излюпени през ме сеците март и юни. С това можем да се съгласим, но тяхното телес но състояние е отлично, пък и носливостта, докато са били на лагер, е по-голяма отсега. Значи не е в това бедата.

— Сега фермата разполага с всички необходими храни и смески за птиците — заявява ве теринарният лекар — и те ги по лучават в исканите дажби. Въоб ще всичко е в ред.

Ако това е така, защо тогава при сравнително топлата зима се получават средно по 500-600 яйца на ден от 5 000 кокошки?

Колкото и да не разбира човек от птицевъдство, не е трудно да се убеди ,че това не е случайно явление и че все пак има причи ни. Нека си припомним един от решаващите фактори — хигиена та, тя и сега не отговаря на изис кванията на една ферма. Не се дава редовно дрождирана храна. Не работи бъркачката и всичко се меси и разнася с ръце, тъй като механизацията въобще не работи. В единия край на поме щенията са монтирани поилките — легнали кофи, поставени вър ху изкопан трап, покрит с мрежа, в който изобилствува влага и т. н. А на всичко отгоре липсва и зоо техник. Съществуващите недос татъци не могат да не се отра зят на крайния резултат — нос ливостта.

— Ние ще направим всичко, за да изпълним и преизпълним го дишния си план за яйцата — за явява ветеринарният лекар.

Това е хубаво, но какво говорят цифрите. При план 492 000 яйца до 7 декември фермата има ше отчетени 488 000 бройки. Фак тът, че до края на годината има още няколко дни, действува ус покояващо на ръководството, но не трябва да забравяме, че не идва лято, а студени зимни дни. И в крайна сметка, това ли тряб ваше да даде алековската фер ма? На последния въпрос ще предоставим да си отговорят са ми животновъдният бригадир др. Колю Христов и ръководството на стопанството.

Иван ПЕЙЧЕВ

Все по-голямо участие взе мат самолетите от селскостопанската авиация при провеждане на различни задачи в кооперативите. За улеснение на работа и запазване на из куствените торове и препара ти в съседство с площадките се строят навеси.

НА СНИМКАТА: Строител ни работници от селата Го леш и Добруджанка полагат основите за навеса при самоле тната площадка на стопанст вото.

НОВИ КНИГИ

Резолюция на Деветия кон грес на Българската комунистическа партия по отчета на Цен тралния комитет на Партията. Изд. БКП. 100 000. 38 стр. 0.08 лв.

Директиви на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия по петгодишния план за развитието на народното стопанство на България през 1966—70 г. Изд. БКП. 100 000. 0.09 лв.

Комунистическият младежки съюз и работата му сред младежта

Част от научното съобщение на др. Димо Чокоев, изнесено на научната сесия, посветена на 70-годишнината на Силистренската партийна организация

Обявяват стачка обущарските работници Богдан Тодоров, Стоян Коцев и др., които работеха при крайно лоши условия. Води се борба за увеличаване на надни ците, намаляване на работния ден, за човешки обноски.

Младежите не остават настра на и от изборните борби и бор бите, които се водят около бъл гарското общество, читалището и дамското дружество. През то зи период от време израстват ка то ръководители на младежкото движение Никола Ненов Цонев, Пенчо Илиев, Атанас Генов, Асен Чапкънов, Йордан Петров, Иван Радев Неделчев, Екатери на Войкова, Райна Събева, Ди дина, Виктория, Екатерина, Со фия, Ана Манолова, Цветана, Ке ра Дончева и много други. Чрез Билял Дурмазов непосредствено след 1932 година се привличат към младежкия съюз на работа и турци. Комсомолската органи зация прави героични усилия да излезе из тесните рамки на дъл боката нелегалност и левосектант ството, като намира други форми за масова работа. Комсомолът се обръща все повече с лице към читалищата, спортните организа ции, синдикатите и други масо ви организации. Изгражда се ком сомолска организация в Реджия та — най-крупното предприятие по онова време в нашия град. Води се борба за ежедневните искания на работниците и пр. Вбесена от някои успехи на ор ганизацията, полицията аресту ва през 1931 г. някои другари, ме жду които Пенчо Илиев—секре тар на Комсомола, и Йордан Пе тров. От казармата е докаран Никола Ненов (Цонката) и др. Тия арести съвпадат и с прова ла и убийството на Димитър Дон чев—Доктора, по повод на което също са извършени арести в гра да и селата. По решение на ок ръжния комитет партийната ор ганизация излиза с открито пис мо в знак на протест против тия арести. Писмото се подписва от Борис Манолов и Кирил Божа нов. Това писмо призовава граж даните за образуване на обще градски комитет в защита на правата на човека. Писмото изиг рава своята положителна роля — част от арестуваните биват ос вободени, въпреки че подписали те го се подлагат на преслед вания.

Важно място в работата на пар тийната организация и Комсомо ла е честването на забележи телните дати — 1 май, 1 август, 26 август, 7 ноември и други.

На 7 ноември 1932 год. се ор ганизира манифестация, на която говори Жельо Чанков. В нея вземат участие много от нашите младежи. Такива манифестации се провеждат и през 1933 и 1934 година на пазара.

Периодът 1930—1933 г., който съвпада със световната капита листическа криза, се отрази силно и върху румънската чокойска власт. Той е важен период за развитието на Партията, Добруд жанската революционна организа ция, Добруджанската младежка национал-революционна органи зация и Комсомола, които укреп ват и разширяват мрежата си в повечето села от окръга. По това време израснаха организациите в с. Бабук, Сребърна, Ветрен, Си това, Срацимир, Добротица, Но ва Попина, Попина, Гарван, П. Кралево, Главан, Кутловица, Стрелково, Кайнарджа, Светос лав, Бейбунар, Куртбунар и още някои други. Това е период, когато Партията и Комсомолът, ДРО и младежката ДРО укреп ват своите организации, избис трят своята стратегия и тактика, създават тесни връзки с масите, разширяват по всички насоки своето влияние, привличат мно го младежи в работата на Комсо мола и младежката национал-ре волюционна организация.

Особено много се разраства комсомолската организация в ча сната българска гимназия. Във всяка паралелка на горните кла сове има изградени комсомолски ядки и групи на МДРО. Извън организациите младежите се бро ят на пръсти. Голямо е влия нието на комсомолската организа ция сред долните класове, които по време на стачката вземат съ що живо участие. В училището има изградено училищно комсо молско ръководство и ръководст ва на младежката ДРО. Секрета рите на тия ръководства са чле нове на окръжното ръководство на Комсомола и на младежката ДРО в Силистра. По това време се разгарят остри борби в бъл гарското общество и училищно то настоятелство. Това дава отра жение и върху работата в учи лището. Положението става не търпимо по някои порядки. Зато ва по решение на училищното комсомолско ръководство и окръ жната партийна организация на 7 октомври 1932 година е обявена ученическа стачка, която трае до м. декември 1932 г. Стачката се обявява против високите учи лищни такси, за народни учите ли, за хигиенични условия в учи лището и др. Участвуват 240-250 ученика. За ръководство на стач ката е избран стачен комитет, в който влизат учениците Коста Маринов Атанасов, Димитър Кал чев, Димо Хр. Чокоев и др. Стач ният комитет изготвя предвари телно исканията на учениците. За оратор е определен Димитър Калчев, на писани са плакати и издадено обръщение към родителите и гражданите. Стачният комитет мобилизира учениците за стачка та. Поставени са стачни постове. В деня на стачката пред дирекци ята се поставят исканията на учениците. След митинга на уч лищната площадка всички учени ци отиват пред девическата гим назия, откъдето се разпръсват.

Стачката трае близо два меся ца. Напълно тя не успява в ис канията си пред ръководството на гимназията, но е школа за Пар тията, за комсомолската и нацио нал-революционна младежка орга низация. С нея е разобличена местната буржоазия, влиянието на ведеристката банда като аген тура на румънската и българска та буржоазни държави. С помощ та на тоя актив, организирал ста чката по време на ученичеството, по-късно закрепват комсомолските организации в селата на окръга.

На юдския пленум на ЦК на РКП бе поставена задачата да се засили още повече работата в синдикатите, работата с жени те, като особено място се предос тавя на работата на Партията с Комсомола и национал-революци онното движение. На базата на писмото на Балканския револю ционен център ЦК на ДРО през м. август 1932 г. свиква разшире но съвещание с представителите на революционните окръзи. На това съвещание революционните организации правят завой в ра ботата си. Между другото в окръ жно № 8 от 1933 г. на ЦК на ДРО се казва: „ЦК, преценявайки поло жението на организацията, реши: всички групи и организации на ДРО да продължават в живота на организацията набелязаните от разширеното съвещание за вои, с най-усилен темп и рево люционна енергия, като органи зират борбата на масите в защи та на техните непосредствени ин тереси и срещу всички форми на национално подтисничество. За тази цел да се използуват и най-дребните прояви на това подтис ничество: ангарии, произвола на шефовете, на селските и градски чорбаджии и тузове национални предатели, на попове, даскали и др. народни изедници, грабежа на земята от местното население посредством разбойническата ко масация, бирническите екзеку ции, терора на властта, вилнеени ята на разните колонисти и др. въпроси, около които може и трябва да се извикат на борба най-широките добруджански ма си без оглед на политическите им убеждения и партийна прина длежност. Да се вземе твърд курс за проникване в тъй наре чената БКО и други легални ин ституции, музикални дружества, спортни организации, популярни банки, кооперации — там, където има компактни маси и т. н.“

На базата на тия постановки през февруари 1934 г. в гр. Сили стра се провежда партийната и комсомолска конференция. В ра ботата на конференцията участ вуват Иванка Сарийска, член на областния комитет на младе жта от гр. Кюстенджа, и Стоян Казака, член на областния ко митет на Партията — по него време нелегален функционер в нашия край. Доклад за работа та на Комсомола и комсомолска та организация в окръга прави Димо Чокоев, секретар на окръ жния комитет на Комсомола. На конференцията присъствуват де легати от Бабук, Ситово, Сребъ рна и П. Кралево — всичко към 15 младежи от града и окръга. Конференцията се проведе в ло зето на Чокоев. Окръжната орга низация на Комсомола обсъжда дейността си, работата на младе жите в национал-революционното движение, работата в спортните организации, училищата, читали щата и др., където се развиват борбите на нашата младеж, око ло беззаконията на местната власт. Конференцията излиза с резолюция за организиран отпор срещу надигащата се реакция и самовластие на цинцарските бан ди. Тя изнася на показ разигра лите се събития в с. П. Крале во, Бабук, Сребърна и Ситово и насочва вниманието на организа цията за организиране отпор сре щу надигащата се реакция. Като се посочват грешките, допуснати в работата на окръжния комитет на Комсомола и комсомолската организация, конференцията ре шава да направи завой в своята работа, като насочва своето вни мание най-вече към масовизира не на организацията и използва не на легалните организации за работа. Затова Комунистическата партия, Комсомолската организа ция и младежката добруджанска национал-революционна организа ция непосредствено след конфе ренцията организират отпор сре щу беззаконията и самоволията на властниците и чорбаджиите. Оказва отпор партийната органи зация и Комсомолът в с. Сребър на, където местните властници са направили някои нарушения с общинските имоти. Това дава по вод да се мобилизират селяните, които набират пред себе си чер дата и унищожават посевите в незаконно заграбените мери и пасища. Акцията се увенчава с успех.

Подобни акции са извършени в Ситово, Бабук, Кайнарджа и мно го други села. За да се пренесе работата на Комсомола в легал ните организации, открива се чи талище и се обзавежда библиоте ка в с. Попина по времето, кога то е секретар на местна та комсомолска организация Ве лико Радуканов. Живо участие в това читалище вземат ученици те от с. Попина, бившите учени ци от гимназията — Силистра и селската младеж. Те изнасят бе седи, организират четения и от ръка на ръка се пренасят забра нени книги от Максим Горки, Ро мен Ролан, Смирненски и др. По всяко време младежите се нами рат в читалището.

Към историята на Силистренската партийна организация

На завидно място стои и рабо тата в сребърското читалище. Там е създадена и спортна орга низация, която узаконява свой устав. Откриват се читалища в селата Бръчма, Българка, П. Кралево, Срацимир и др., къде то младежите имат възможност да се опознаят и организират селските борби. Младежката ор ганизация от гр. Силистра насоч ва работата си в читалище „До ростол“. Няма член на Комсомо ла и на младежката ДРО да не е член на читалището. Въпреки маневрите, които прави на вре мето си читалищното ръководст во, чрез нашата фракция в него ние успяваме все пак да запи шем и масовизираме организация та. В читалището се организират четения на реферати, сказки и беседи. Тук събираме комсомол ците, младежите на ДРО и без партийни, за да беседваме с тях и водим легална борба против буржоазно-чокойската власт. През тия години младежите от селата пренасят работата на Комсомола в читалището.

ДСП „МЛЕКОПРЕРАБОТВАНЕ“ — СИЛИСТРА

На целия колектив от предприятието, на неуморните животновъди от окръга и на многобройните клиенти партийният комитет и административното ръководство честитят

НОВАТА 1967 ГОДИНА

Граждани и гости на Силистра! Търсете и винаги предпочитайте висококачествените млечни произведения на предприятието: овче и краве сирене, кисело мляко, разхладителни плодови млека, сметанов сладолед. Тяхната консумация е сигурна гаранция за вашето здраве и дълголетие, за вашата трудоспособност.

Нека новата година ни донесе нови трудови успехи, скъпи другари!

ТКЗС „VII КОНГРЕС“ — СЕКУЛОВО

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството поздравяват с

НОВАТА 1967 ГОДИНА

всички кооператори, механизатори, специалисти и техните семейства и им пожелават бодрост и здраве, за да продължат с нови сили борбата за повече и по-евтина селскостопанска продукция.

Полевъди, животновъди и механизатори, да превърнем в дело решенията на Деветия конгрес на БКП, които чертаят светли перспективи за щастие и благоденствие през петата петилетка!

Да е сладка новогодишната ни наздравица!

ТКЗС „Път към комунизма“ — Дулово

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА

драги кооператори, механизатори и специалисти. Градският комитет на БКП и управителният съвет на стопанството ви приветствуват с постигнатите в чест на Деветия конгрес на БКП успехи.

Нека през новата година заработим с още по-голям ентусиазъм за получаване на високи добиви в полевъдството и висока продуктивност в животновъдството.

ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан

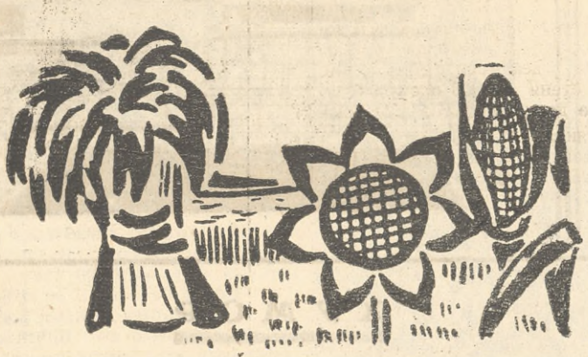
На трудолюбивия колектив предприятието, на първенците, ударниците и рационализаторите, на многобройните клиенти, на кооператорите, механизаторите и управителните съвети на ТКЗС

ЧЕСТИТА НОВАТА 1967 ГОДИНА

Другари, на още по-упорита работа през петата петилетка за достойно изпълнение решенията на Деветия конгрес на БКП.

Приятна да е новогодишната наздравица, скъпи производственици!

ТКЗС „Христо Ботев“ — с. Иширково

С голяма признателност благодарим на всички кооператори, специалисти, механизатори и комсомолци, които с жар се трудиха по кооперативните поля за увеличаване на селскостопанската продукция. Общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС пожелават на всички по случай

НОВАТА 1967 ГОДИНА

още по-ползотворна работа за изпълнение решенията, взети на Деветия конгрес на нашата славна Партия.

ГТП „Градска търговия“ — Силистра

На бригадите за комунистически труд, на ударниците и първенците в съревнованието

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА

Благодарим ви, скъпи другарки и другари, че със сърце и душа участвувате в благородното социалистическо съревнование за изпълнението на плана на предприятието. Нека винаги подобряваме културата на обслужването в работата по внедряването на прогресивните търговски почини „Купувачът има право“ и „Всеки търговски работник консултант“.

Граждани и гости на Силистра! По случай новогодишните празници посетете добре обзаведените ни магазини, където винаги ще намерите желаните от вас артикули и направите своя подарък.

От партийния комитет и административното ръководство, профкомитета и ДКМС.

СП „Комунални услуги“ — Силистра

Честит новогодишен празник

другари и другарки от СП „Комунални услуги“, многобройни клиенти. Партийният комитет, администрацията, профкомитетът и ДКМС ви пожелават още по-успорна работа през следващата година, много щастие в личния и обществен живот. Нека и през годините на петата петилетка бъдем за пример в труда и задоволяваме все по-добре комуналните потребности на трудещите се от нашия град.

ТПК „Дунав“ — Силистра

Партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС отправят искрени благопожелания и приветствия по случай

новата 1967 година

на дружния и работлив колектив, който с достойнство изпълни годишния план на кооперацията.

На многобройните си клиенти от града и окръга ръководството пожелава нови успехи в труда през следващата година.

ТКЗС „Девети септември“ — с. Айдемир

честита нова година

драги кооператорки и кооператори.

По случай празника общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството ви поздравяват най-сърдечно вас, майсторите на високи добиви, и ви пожелават още по-големи успехи в работата и личния живот.

ТКЗС „Димитър Докчев“ — с. Кайнарджа

Кооператори и кооператорки, механизатори и специалисти, комсомолци и комсомолки, общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството ви приветствуват по случай

новата 1967 година

и ви пожелават крепко здраве, щастие и нови успехи в борбата за осъществяване на делото решенията на Деветия партиен конгрес.

ГОСТУВА НИ ЛАДА

МОДНА ЛИНИЯ 1966 — 1967 година

МОДНАТА линия е построена върху два силуета:

1. ПОЛУВТАЛЕН — женствен, с меки заоблени рамена. Талията е маркирана на естественото й място чрез леко вталяване или колан; ханшът е подчертан и от средата му надолу полите се разширяват слабо или богато чрез веревно скрояване на плата, вмъкнати парчета и плисета.

2. ПРАВ СИЛУЕТ — спортен, подходящ за фигури с еднаква ширина на раменете и ханша. Ръкавите са прикачени точно на рамото, откъдето дрехата се спуща право надолу, като опира в ханша. Мястото на талията в някои случаи (при много високи фигури) се маркира с колан, който се преминава през гайки и точно повтаря ширината на облеклото. По същия начин може да се постави колан малко под мястото на талията.

Детайли на модното облекло:

ЯКИ: високи прави тип „пулоер", високи обърнати, открехнати, укроени; яка-ревер; оформено деколте по врата.

КОЛАНИ: тегелирани тесни, с гайки или преминаващи през катарами.

ДЖОБОВЕ: вътрешни — в конструктивните шевове, филетки и външни джобове.

Декоративни елементи: групи от тегели, подчертаващи конструктивните шевове, тонални биета.

Дължина на полите: до 20 години — над коляното.

до 40 години — средата на коляното

над 40 години — под коляното.

Дължина на жакетите: до средата на ханша, като при вталения силует от колана се създава впечатление за скъсяване на жакета.

Платове: гладки, със сложна структура, с диагонална тъкан (тип габардин), рипсени, двулицеви (едноцветни и в комбинация с каре и пепит).

Вълнени клокета и вълнена щампа.

Летни тъкани: поплин, лен, шлиферен плат, памучна щампа и коприни — естествена и изкуствена, клокета, пикета и рипс.

Модни цветове: 1. От светлорозовия през червения до тъмен виолет.

2. Сините цветове от светли до наситени.

3. От светлозеления до тъмнозеления.

4. От пясъчножълтия до тъмнокафявия.

5. Класическите бял и черен цветове.

Шапки: от филц, плат, кожа или трикотаж. Шапки по обем, повтарящи формата на главата.

Барети: с коланче, ток, тюрбан и шапки с прибрана към дъното периферия. Триъгълните корпи изместват понякога шапките, като се завързват най-разнообразно.

Чанти: малки на вид, но с голяма вместимост. Дръжките са твърди — единични или двойни (към чантите тип „кондукторски"). При спортните чанти се използуват декоративни сарашки тегели.

Обувки: в дамските всекидневни обувки, върхът е заоблен или пресечен, а токът нисък, широк и изнесен назад.

При официалните обувки върхът е също заоблен, но издължен, токът е по-тънък и също изнесен назад.

Чорапи: в цвета на кожата, цветни, дантелени, плетени от вълна.

МЯСТОТО НА ТЕЛЕВИЗОРА

И най-съвършеният телевизор няма да се окаже достатъчно добър, ако е така поставен в помещението, че се закрива от мебелите или е зле осветен. В сравнение с радиоапарата той има по-големи и по-специални изисквания. Стаята с телевизор се превръща в своеобразен малък киносалон, в който осветление и места за сядане трябва да бъдат съответно пригодени за целта. Светлината не бива да пречи на екрана и да дава отблясъци върху заобления му повърхност, това налага поставянето на апарата с гръб към прозорците или странично от тях. Фонът на телевизора е също от значение. Точно зад апарата се поставя малка лампа с мека светлина, която да създава бледа рамка около него.

Ето още няколко правила, които допринасят за доброто гледане:

Местата на зрителите да бъдат достатъчно отдалечени от апарата. Най-доброто разстояние е между 2 и 3 метра при телевизори с 35-сантиметров екран, 2,5 до 3,5 метра при 45-сантиметров екран и 3 до 4 метра при 55-сантиметров екран. Следователно разстоянието между зрителя и апарата трябва да бъде 6-8 пъти по-голямо от размера на екрана.

Апаратът да се постави на добра височина: ако зрителите седят по-изправени, той да бъде приблизително на височината на погледа, ако гледат облегнати на зад, да бъде поставен по-високо.

Да не се седи много встрани от екрана. Ъгълът, образуван от погледа и екрана, да не бъде по-малък от 45°.

Да не се гледа продължително време ярко осветен екран.

Сравнително големите размери на повечето телевизори, претенциозната им външност и вниманието, с което трябва да бъдат обслужвани, често ни карат да ги считаме за най-важната мебел в нашето жилище. Все пак телевизорът служи за забавление и културни занимания, а не е средство за впечатляване на гостите.

арх. Емил ДИМЧЕВ

ЕДНА СТЕНА В ДНЕВНАТА

МЕБЕЛИТЕ са подвижни. Масата, столовете, дори и канапето в дневната — всички те могат да бъдат размествани в стаята според нуждите на нейните обитатели.

Помещенията в съвременното жилище са по-малки. Всяко кътче трябва да бъде използувано най-рационално. Затова се налага мебелите да са не само удобни, но и да бъдат по възможност многостранно използувани. А колкото мебелът е по-лек и подвижен, толкова той е и по-практичен и може да служи за различни цели. Един пример: най-удобното място на масата за хранене е в ъгъла или до шкафа за прибори. Преместена до прозореца, тя служи на децата за подготовка на уроците им, а при семейни тържества тя е в средата на стаята, подредена за празнична трапеза.

Най-подвижни са столовете. Те могат да бъдат размествани из цялата стая — около масата, до стената или пред камината.

И все пак не всички мебели са подвижни. Шкафовете и канапето рядко променят местата си, нито могат да бъдат многостранно използувани. Понякога именно това пречи дневната да служи пълноценно и като спалня. Защото на канапе не се спи удобно, а обикновеното легло не може да се преобрази лесно в канапе. Тромавите „легла-кушетки" не задоволяват с вида си и не подхождат на съвременно обзаведена дневна.

Едно добро решение е комбинирането на сгъваемото легло с други мебели, чието набавяне може да стане постепенно според материалните възможности на семейството. Това са библиотечните рафтове, различните шкафове, поставката за радиоапарата или телевизора, домашният бар и други.

В нашия пример всички тези мебели са прикрепени към една от стените на дневната. Когато те са затворени, стената представлява шкаф от пода до тавана.

Прибраното в шкафа легло се отваря напред, като стъпва върху пода с две метални крачета. Завивките се изваждат от затворената ниша под него. През деня след поставянето на твърдите облегала леглото се използува като удобно канапе.

Масата е окачена на стената и при храненето се спуска пред канапето. До леглото са подредени отваряемите шкаф-бар и дъска за писане. Шкафовете под тях са за бельо и други принадлежности. Над барчето и писалищния шкаф на удобна височина са подредени в ниши книгите.

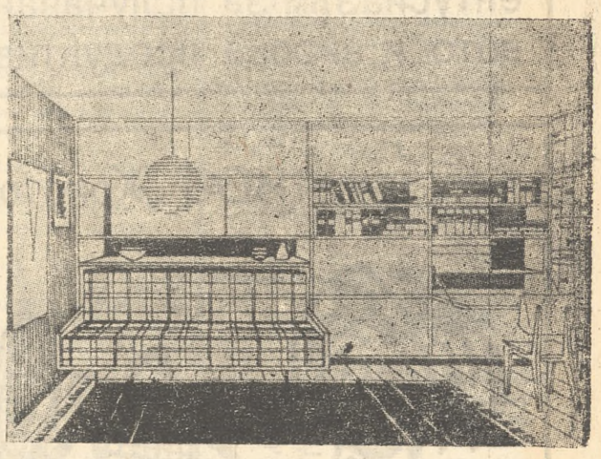
Най-горният ред шкафове, евентуално с плъзгащи вратички, служат добре за прибиране на рядко употребявани предмети.

Всички шкафове, както и самото легло, са отделно, но така оразмерени, че да подхождат един към друг при най-различни начини на подреждане, ако набавянето им става на етапи.

Този начин на обзавеждане дава възможност за най-правилно последователно използуване на дневната — за работа, хранене и спане. При прибиране на всички отваряеми части се освобождава голяма площ от стаята, което я прави по-просторна, придава й по-спретнат вид и улеснява почистването й.

Показаният универсален крайстенен шкаф може да бъде изпълнен от ръчно или фабрично изготвени пресовани плоскости, светло фурнировани. При желание за цветни ефекти някои плоскости могат да бъдат покрити с нитроцелулозен лак, разбира се, след грижлива преценка на тоновете, тъй като те дълго време ще предопределят цветовете на стени, завеси и постелки.

Цв. КОЛАНДЖИЕВ, Ем. ДИМЧЕВ
архитекти

За новогодишната вечер

Салата от мозък. Налейте в малка тенджера 4-5 чаши вода и я поставете на огъня. Прибавете сол и чер пипер на вкус, 1 супена лъжица оцет и щом възври, сложете 1 морков, 1 резен целина и 1 мозък, предварително обелен и очистен. След като ври мозъкът на тих огън около 1/2 час, дръпнете тенджерата от огъня и поставете мозъка в бульона, докато изстине. Нарежете го на кубчета колкото малък орех. Поставете го в чиния за салата, а върху него нарежете резенчета от твърдо сварени яйца и няколко маслинки. Полейте салатата с 3 супени лъжици олио и лимонов сок или оцет на вкус и поръсете с чер пипер или ситно нарязан магданоз. Наоколо наредете колелца или пръчици от кисели краставички.

ХУМОР

ПЪЛНОЛЕТНА

Било късно след полунощ у дома на един известен писател. Той изглеждал изтощен и изморен от усилената напоследък работа върху неговия последен роман.

„Милия, ще дойдеш ли да си легнеш?"

„Не", промърморил той. „Стигнал съм до момента, когато девойката е още в лапите на разбойника. Трябва да я отърва, а това е най-трудното."

„На колко години е девойката?" попитала жена му.

„На 23", отвърнал писателят.

„Тогава, за Бога, загаси лампата и ела да си легнеш. Тя е пълнолетна и достатъчно възрастна да се погрижи сама за себе си".

* * *

Крал Едуард VII бил отстъпчив дядо, но не позволявал на децата да го прекъсват, когато той говори. На един обед малката му внучка, която седяла до него, поискала да му каже нещо в момента, когато салатата му е била сервирана. Той й се скарал и продължил да говори и яде. Детето го гледало нетърпеливо и поискало наново да му каже нещо, но било принудено наново да замълчи. Когато кралят завършил изказването си, се обърнал към внучката си и я попитал: „А сега, мило дете, кажи това, което искаше да ми кажеш."

„Много е късно сега", казала малката принцеса. „Аз се опитах да ти кажа, че в твоята салата имаше един червей."

* * *

Съпругът: „Тези сладки са чудесни! Откъде взе рецептата — От журнала ли?"

Съпругата: „Не, снощи на концерта. Една другарка я продиктува на другарката, която седеше до нея, когато свиреха петата симфония".

Събрал: Иван МИШКОВ

ЗАПАСЯВАНЕ

Пред всеки магазин за връзки
бързо се нарежда,
разбрал, че в този свят със
връзки всичко се урежда
Митко БРЪЗИЦОВ

Да спим добре — това е изкуство

Къде да поставим леглото? Разбира се, не пред самия прозорец. През нощта, дори и през зимата, оставяйте прозореца отворен или полуотворен, без да се страхувате, че нощният студ ще ви попречи да спите. За децата, както и за възрастните с добро здраве, най-доброто легло е твърдото, но удобно, с леко повдигната възглавница, така че вратът да прави широко отворен ъгъл към гръбначния стълб. Добре е, ако краката са поставени малко по-високо, отколкото главата — особено за хора с разширени вени или със смутена кръвна циркулация на долните крайници. Обратно, старците, болните с някакви сърдечни увреждания трябва да спят подулегнали, с по-висока възглавница не само под главата, но и под гърба.

Нощното бельо, ушито в удобна кройка, също помага за добрия сън. Необходимо е преди всичко да се съблече напълно дневното бельо и да се облече пижама или нощница, свободно падаща по тялото, без стегнати колани и презрамки.

Ето и едно просто правило: яжте малко, за да спите много. Лека вечер, поне час и половина преди лягане, ще ви позволи да извлечете най-голяма полза от съня. Забравете за чая, кафето, алкохола и тютюна още преди вечерята — подгответе своевременно нервната си система за предстоящия сън.

А този вреден навик да се чете в леглото? Забравете го! Вместо това след вечеря направете половинчасова разходка на чист въздух. Ако имате възможност, вземете един душ за 10-15 минути и веднага след това легнете, без да мислите за преживените неприятности, които ще срещнете може би и на другия ден в работата си. Чувствувате ли приятна отмала, която обхваща тялото и замъглява очите ви? Клепачите сами се затварят... Лека нощ...

д-р Юлий ТОШЕВ

Във всяка книжка на списание „ЛАДА" през 1967 година читателите ще намерят модели за елегантно и удобно облекло за всички случаи, интересно художествено четиво, педагогически и здравни съвети, кулинарни рецепти, новини от чужбина и хумор.

КОЙ?

ПРИКЛЮЧЕНОКА ПОВЕСТ

П. БАГРЯК

4

— Не си струва да се съжалява за това, Честер — каза меко той. — Един материал повече, един по-малко. За вас още всичко е занапред. Послушайте моя съвет. — В гласа на Хейс отново зазвучаха твърди нотки. — Вървете да почивате и се постарайте да забравите цялата тази история.

Фред дойде малко на себе си едва на стълбата.

„Не, положително днес е невероятен ден — помисли той.— В края на краищата всичко се обърна не така лошо. Но защо все пак е снет материалът? И откъде накъде моето здраве заинтересува шефа? Какво значи всичко това? Изглежда, че просто искат за известно време да ме отстранят оттук. Интересно е да се знае дали Мелани също е получил подобно предложение?"

Той потърси дребния фоторепортьор в малката станчка зад бюфета, където Мелани правеше магии над своите фотоленти. Италианецът се беше навел над масата. Многочислените казанчета и ванички бяха отместени настрана, а на образувалото се свободно пространство на акуратни пачки бяха разпределени кларкови банкноти. Като плюнчеше често пръст, италианецът старателно преброяваше една от пачките.

— Пасианс ли хвърляш? — осведоми се Фред. — Двеста и пет десет ли са?

Мелани го погледна удивено.

— Откъде знаеш?

— **И отпуска за две седмици?**

Италианецът кимна мълчаливо.

Честер седна на свободния стол и каза, като гледаше право в очите фоторепортьора:

— Ето какво, Чезаре. Цялата тази история не ми харесва. Тук нещо не е така... Празна работа...

— Не зная... — измърмори Мелани.

— Не искам да се чувствувам глупак — продължи Честер. — Трябва да изясня в що се състои работата. Къде е твоята фотолента?

— Казах ти вече, тя се оказа осветена.

— Осветена?! Не е остроумно. Измисли нещо по-просто.

Мелани мълчеше.

— Ти сам ли я проявява? — попита Фред.

— Не, фотолентата взеха в централната лаборатория.

— А кога се изясни, че тя е осветена?

— Скоро след като ти си замина в къщи.

— Фотолентата в тебе ли е?

— Не, не ми я върнаха.

— Така — Фред стана. — Ето какво, Чезаре, да вървим.

— Къде?

— Там... там, където бяхме през нощта. Искам още един път да бъда там.

— Кой ще ни пусне? — възрази Мелани.

— Е, както искаш. Ще отида сам.

Мелани скочи.

— Послушай, Фред! Послушай ме, не се намесвай в тази история. **Нима те засяга това?** В края на краищата получихме хонорара си.

— Струва ми се само — усмихна се Фред, — че той е прекалено голям.

— Какво е лошото тук? — не разбра Мелани.

— Е, добре! — Честер го тупна по рамото. — Вземи моя хонорар и ми дай твоя характер... Временно, старче!

В будката при входа на института неочаквано го пуснаха, щом като показа редакционното си удостоверение. Фред премина хола, изкачи се бързо на втория етаж и намери познатата врата.

И тук, стоейки пред вратата и без да я отваря, той изведнъж не че разбра — за това у него нямаше никакви основания, — по-скоро интуитивно почувствува, че ей сега ще се случи нещо невероятно. Това усещане беше така остро, че Фред почувствува неприятна хладина в кръста.

И той дори не се учуди, когато, отваряйки вратата и влизайки в кабинета, видя, че насреща му иззад масата се изправя професор Милер...

„СПИ СПОКОЙНО, ПРИЯТЕЛЮ!"

— Гард, обясни ми в края на краищата какво се е случило!

Инспекторът погледна журналиста, но не забеляза нищо, освен обърквание по лицето му.

— Успокой се, Фредерик. Работата не заслужава да се вълнуваш така.

Фред избухна:

— Десет минути аз, като глупак, стоях пред Милер, без да зная какво да му кажа. Пред същия Милер, чийто труп видях със собствените си очи през нощта. А ти казваш — успокой се! Какво значи всичко това?

Гард се усмихна.

— Съвсем нищо! Не вярвай всякога на очите си. Никакво убийство не е имало. Присънил ти се е сън.

Фред стана рязко и като се наклони към невъзмутимото лице на Гард, каза бавно, отсичайки всяка дума:

— Не ме смятай за идиот. Преди един час видях двете дупки от куршум в кабинета на Милер. Убийството е станало!

Инспекторът се намръщи недоволно.

— Не викай — каза той. — Имаш болно въображение. Необходимо ти е да починеш. Твърде много работиш.

Без да пита, Честер взе цигара от масата, всмукна и се приближи до прозореца. Той дълго гледа мигащата реклама на бира. От ярко червена бутилка се лееше фойерверк от светлини с цвета на дъгата. Те играеха по лицето на Фред и Гард, наблюдаващ внимателно репортьора, забеляза как се изглаждат бръчките на лицето му.

— Ти казваш същото, което ми каза и Хейс — успокои се, проговори Честер. — Ние сме приятели с теб, познаваме се един друг почти от десет години. Но ти ми каза същото, което каза и Хейс. Защо?

— Фред, да носиш главата си на раменете ли искаш, или под мишницата? — попита Гард.

—Покажи ми протокола на убийството — неочаквано прекъсна детектива Честер.

(Следва)

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 149 (1162) | Вторник, 27 декември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Промишлените предприятия в окръга изпълниха годишния план

Работниците от промишлеността в Силистренски окръг се включиха активно в разгорялото се социалистическо съревнование за изпълнение на плана и обещанията и за осигуряване високо качество на продукцията. Големи успехи в това отношение зарегистрираха те в чест на историческия Девети конгрес на Българската комунистическа партия, когато по-голямата част от предприятията рапортуваха предсрочно изпълнение на единадесетмесечния план.

На 23 декември промишлеността в окръга отчете изпълнението на производствения план за 1966 година. Произведена е продукция за 65 159 000 лева, а по предварителни данни до края на годината планът ще бъде преизпълнен с 2 543 000 лева. През годината силен тласък получи машиностроенето. В сравнение с 1965 година сега са произведени машини в повече за 6 894 000 лева.

Първи изпълниха годишните си планове ТПК „Добруджанка", ДМЗ „Стомана", завод „Хром", ДИП „Добруджа" и др.

Сега работниците от Силистренски окръг се подготвят за ритмично изпълнение на задачите през новата 1967 година

ПРЕДСРОЧНО

Достойно ще посрещне новата 1967 година колективът на „Наркоop" — Дулово. В чест на 18 декември, празника на търговските работници, той изпълни предсрочно годишния си план по стокооборота в търговията на дребно и в общественото хранене. Голям успех постигна и в изкупуването на селскостопански произведения, където планът е преизпълнен с 228 тона.

Реализирането на икономии на труд и средства е била една от основните задачи на магазинерите и доставчиците. В резултат на това разходите на 100 лева стокооборот са снижени на 4,26 лева, като е постигната икономия от 4 000 лева.

Първенци на кооперацията са Пенка Кунева — изпълнила годишния си план 120 на сто, Али Садъков и Наджия Сюлейманова — със 170 на сто изпълнение, и други.

До края на годината търговците от „Наркоop" — Дулово ще преизпълнят плана за стокооборота с 25 000 лева

М. МИРОВ

ЗАТРОГВАЩИ СРЕЩИ НА ДРУЖБАТА И ПРИЯТЕЛСТВОТО

Гостуването на делегацията от Хмелницка област

В СЪБОТА продължи обикалката на скъпите гости от Съветска Украйна из окръга. Преди обед пратениците на трудещите се от Хмелницка област, придружени от първия секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов и председателя на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, гостуваха на кооператорите от село Иширково.

Традиционно посрещане на гостите в с. Иширково

В центъра на селото множество нетърпеливи кооператори и пионери с алени връзки очакваха отрано делегацията. Посрещането се превърна във вълнуващ митинг на дружбата и приятелството. Девойки, облечени в национални носии, по стар славянски обичай поднесоха на гостите хляб и сол. Пионери вързаха червени връзки на членовете на делегацията. Секретарят на общинския партиен комитет Марин Петрушев приветства пратениците на великата съветска земя. Пожела им крепко здраве и дълъг живот и да се чувствуват като у дома си. На приветствието отговори Леонид Кулпинский, секретар на изпълнителния комитет на Областния съвет на депутатите на трудещите се в гр. Хмелницки

След това делегацията и ръководители от окръга и селото се отправиха към паметника на съветските летци край с. Брадвари. Членовете на делегацията поднесоха голям венец от свежи цветя. Секретарят на общинския партиен комитет Марин Петрушев разказа за подвига на съветските летци и за ентусиазма на жителите от района на общината при построяването на паметника.

Делегацията посети фурната на потребителната кооперация в с. Иширково и се запозна с работата по приготвяването на хляб за кооператорите.

Гостите разгледаха класните стаи и учебните работилници в училището. Особена радост им достави посещението на детската градина. Един малчуган рецитира стихотворение за Ленин. Затова той заслужи прегръдките на гостите. На срещата с учителския колектив делегацията се запозна с устройството на учебното дело в селото.

Гостите имаха среща и с ръководството на общинския партиен комитет и управителния съвет на стопанството. Председателят на ТКЗС Георги Колев говори за структурата на кооператива, за техниката, която почти изцяло носи съветска марка, за перспективите на стопанството. Председателят на колхоз „Маяк" от Полонския район на Хмелницка област Андрей Заровний се интересува за организацията на работата. Първият секретар на Хмелницкия областен комитет на КП на Украйна Никита Бубновский помоли да му разкажат как е устроена работата на първичните партийни организации в района на стопанството.

Преди да напуснат село Иширково, гостите се отбиха в дома на кооператора Станко Иванов Райчев и разгледаха уредбата на къщата. Другарят Бубновский покани кооператора Райчев да му гостува през идната година.

Др. Бубновский говори пред общо събрание в с. Ситово

КЪСНО след обед делегацията от Хмелницка област пристигна в с. Ситово. На три-четири километра от селото кооператори и пионери бяха дошли да посрещнат гостите. След сърдечното посрещане пионери завързаха алени връзки на гостите. Разнесе се бодра пионерска песен. Делегацията се отби в ремонтната работилница на стопанството и се запозна с работата по ремонта на машините.

В административната сграда на стопанството се състоя среща на актива на стопанството и общинския партиен комитет. Председателят на ТКЗС Тодор Димитров, който бе член на нашата делегация, която посети през лятото Хмелницка област, разказа за отраслите, които са застъпени в стопанството. Спря се и на някои социално-културни мероприятия, осъществявани от стопанството.

Вечерта в салона на читалището се състоя Вечер на българо-съветската дружба, организирана от общинския партиен комитет и останалите масово-политически организации в селото. Слово за животворната българо-съветска дружба произнесе секретарят на общинския партиен комитет Стоян Кыров. Той представи на присъствуващите членовете на делегацията и говори за голямото значение на дружбата и приятелството между нашия народ и съветските народи.

На събранието-митинг говори ръководителят на делегацията Никита Бубновский. Неговото слово често бе прекъсвано от радостни възгласи и аплодисменти, отправени към КПСС и съветските народи. Другарят Бубновский съобщи, че е имал възможността да се запознае с работата на Ситовското стопанство. Поздрави кооператорите за неуморния им труд за възхода на кооперативния строй и им поднесе поздравите на колхозниците от Хмелницка област. Председателят на колхоз „Маяк" Андрей Заровний поздрави ситовските кооператори и разказа накратко за успехите на колхоз „Маяк". Той предложи колхозът, който ръководи, и Ситовският кооператив да подпишат договор за съревнование не за една година, а за цяла петилетка. Пожела първенци да бъдат и кооператорите и колхозниците.

От името на масово-политическите организации на членовете на делегацията бяха връчени скромни подаръци. Гостите благодариха от сърце. После самодейци при читалището и училището изнесоха богата литературно-музикална програма.

В НЕДЕЛЯ съветската делегация се запозна със забележителностите на гр. Варна, а вечерашния ден тя прекара в гр. София, посети мавзолея на Г. Димитров и положи венец.

Венец пред паметника на съветските летци край с. Брадвари

Добри успехи на един млад колектив

Едно от най-младите предприятия в Силистренски окръг е промишлено-комуналното предприятие в село Алфатар. Макар че има само двегодишно съществуване, то вече извършва над два десет дейности. Бързо се разраснаха дърводелството, бъчварството, строителството, водоснабдяването, добре работят банята и дарекът.

Колективът на предприятието се включи активно в социалистическото съревнование по случай Деветия конгрес на БКП. Трудовата надпревара не стихна и в следконгресните дни. Работниците от всички отдели имаха стремеж да бъдат първи и да заслужат уважението на алфатарци. Така в съревнованието се изковаха успехите. При обещание 105 на сто изпълнение на плана, колективът изпълни през единадесетте месеца 144 на сто, като вместо 82 000 лева той реализира приходи за 119 000 лева. От началото на годината до края на месец ноември осигури надпланова печалба от 4 200 лева.

Най-активна трудова дейност развиха дърводелската работилница с отговорник Димитър Кръстев, която има преизпълнение на плана с 13 000 лева. Не е по-назад и бъчварската работилница. Тя преизпълни плана с 4 700 лева и дава висококачествена работа. За пример на останалите работници служи опитният майстор-бъчвар Георги Колев.

Съвсем нова дейност е водоснабдяването. Въпреки това малобройният колектив постигна значителни успехи. Водопроводната мрежа в селото се увеличава много бързо. Кооператорите познават прецизната работа на водопроводчиците Иван Белев и Петър Вълев. Техните групи досега са поставили над 6 километра етернитови тръби и са направили повече от 300 водопроводни инсталации по домовете.

Ценна битова придобивка е модерната баня, към която е обзаведен бръснаро-фризьорски салон. Служителите на предприятието и тук се справят добре.

Наближава новата 1967 година. Колективът на промишлено-комуналното предприятие ще я посрещне с изпълнени задължения и с готовност за преодоляване на трудностите, за ритмично изпълнение на новите задачи.

Михаил ГАВАЗОВ

Високи добиви от цвеклото

Кооператорите от с. Главан получиха незапомнени високи добиви от цвекло. Разбира се, добрите резултати не дойдоха случайно. Цвеклото бе засято навреме. С много грижи полевъдите го разредиха и окопаха.

Въпреки лошите условия всички се включиха в изваждането и превозването на продукцията. Дори възрастни кооператори като Михаил Керанов, Мома Колева, Иван Георгиев и др. излизаха редовно на работа.

Резултатите, които постигнаха кооператорите от с. Главан, са неочаквани. От 22 дка те получиха 182 тона цвекло. Хората от звеното на Иван Гроздев, които обработиха 16 дка от тази култура, постигнаха по 9 300 кг цвекло от декар.

Иван МАРИНОВ

Висока носливост от птиците

Птицевъдите от с. Главиница постигнаха големи успехи. От 8 000 носачки те получиха 1 150 000 яйца.

Какво помогна на Тодор Калчев и Пенчо Георгиев да реализират висока носливост от отгледаните от тях птици?

Преди всичко навременното комплектуване на стадото през миналата есен. Яйчарките бяха настанени в добре ремонтиран и дезинфекциран птичарник. Осигуре на им беше необходимата храна, грижливо подготвена от птицевъдите. Всичко това спомогна годишният план от 885 000 яйца да се преизпълни с 265 000.

И сега стопаните от Главиница се погрижиха отрано за създаване благоприятни условия за презимуване на птиците и осигуряване на висока носливост през студените месеци. Възрастните кокошки бяха бракувани и продадени на изкупвателните организации. В добре подготвените помещения бяха настанени отново 8 000 млади птици. Те са обезпаразитени. Негодните ярки са продадени. Направено е необходимото за набавяне на смески и минерални добавки.

Всички грижи, които птицевъдите и специалистите полагат за птиците в главинишката ферма, ще помогнат и през тази година планът за яйцата да се преизпълни. Да се получи още по-висока носливост от всяка птица.

Минчо ДОЧЕВ

Магазин — красавец

Голяма част от жителите на окръжния ни град вече знаят новината за откриването на специален магазин за сувенири. Няколко седмици вече той привлича вниманието на стари и млади. Бляскавите му витрини са отрупани с всевъзможни стоки. Оригиналното архитектурно разположение на залата, стелажите са умело използвани от художниците-аранжьори към Градска търговия. Цели тълпи деца и възрастни се спират в единия ъгъл на магазина, където е оформен етюдът „Зелената полянка". Уместната и с вкус оформена декорация създава у зрителя истинско удоволствие.

Сега, когато магазинът е в действие, когато неведнаж сме минавали покрай витрините му, когато сме били обслужени от бързия и енергичен персонал, с право можем да възкликнем: „Това е хубава новогодишна инициатива на Градска търговия".

Ето какво са писали клиентите в специалната тетрадка за впечатления, която е поставена на красива масичка до оригинални фотьойли:

...12 декември — Днес посетихме новия магазин за сувенири. Останахме с отлични впечатления от наредбата и обслужването на Добранка Тодорова, Гинка Христова и Маргарита Стоянова. Нека този магазин не бъде единствен в града ни...

...13 декември — Колективно влязохме в магазина за сувенири. Тук има възможност да се направи добър избор и да се купи най-подходящата стока, от която се нуждаем...

...13 декември — Магазинът прави добро впечатление с аранжьорното си оформление, с рафтовете, но едно е забравено — да се продават сувенири и за юноши. Всичките стоки, които виждаме тук, са само за малки деца, но не и за нас, които сме вече в горните класове. Не трябва ли да се помисли по този въпрос?...

...Хубави са керамичните изделия, които се продават тук. Детският кът „Зелената полянка" напомня на действителен. Обаче лошо впечатление прави фактът, че не всички стоки, които са изложени зад витринките, се продават. Нима ще се пазят за следващата Нова година?

Всеки посетител е изказал различно мнение, но в основата на всички впечатления не е мъчно да се открие възторгът на гражданството, че в края на годината Силистра има един хубав подарък — магазина за сувенири.

Страничките на книгата за впечатления са много. Тук не е възможно да се публикуват всички мнения и пожелания. Важното е, че от този месец нататък родителите няма да се лутат от магазин на магазин, за да търсят играчки на децата си, а ще застават зад бляскавите витрини на този нов красавец на Силистра, облят в луминисцент на светлина.

Р. РУСЕВ

Първите купувачи

По предложение на Народна потребителна кооперация на слепите в София на улица Г. Димитров в гр. Силистра е открит нов магазин за продажба на тек стил и трикотаж. Освен стоката, която ще се носи от различните предприятия на страната, ще се доставя и вносна, представяща интерес за многобройните купувачи. Такива магазини има открити над 80 в страната.

На 26 т. м. преди обяд ръководителят на магазина др. Тодор Колев и щандистката Ганка Петрова посрещнаха първите клиенти.

Най-важната задача сега за кооператорите от звеното на Господин Димитров от III производствен участък на ТКЗС — Алфатар е подготовката и продаването на тютюна. Те влагат всички сили за нейното бързо завършване. Всеки ден 12-те човека от звеното елпезират и денкират по 360 кили.

Овчарска радост

Не! Не можем да разберем ние, какво значи овчарска радост. Мъжка, сурова е радостта на овчаря. Сурова като средата, в която той работи. Завали. Само той наметнат с мушамата си стои на открито до стадото си. За овчаря няма зной. И по чистия непокътнат сняг в зимното утро първите стъпки са неговите.

И днес декемврийското утро е хладно, мъгливо. Над гутраканските кооперативни кошари прелитат снежинки. Някои от тях са полепнали по гъстите вежди на овчаря, по миглите му. Да ги избърше ли? — Кой се сеща за това...

— Гледай, близначета! Колко са хубави!

Погледите на двамата овчари Васил Арабаджиев и Петър Георгиев се срещат пълни с радост, мълчалива, мъжка радост. После и двамата се заемат да „настанят" агънцата. За миг сядат да си починат. Над тях се сипят едри парцали сняг.

Малко са още агънцата във фермата, но половината от тях са близнета. Радват им се и Костадин Петков, и Димитър Пустов. Рано ще се оагнят овцете. Много радост ще нахлуе в кошарите още в първите дни на Новата година.

Викентий ДУКАНОВ

Хора край крепостта

Когато доставяха първите строителни съоръжения, старинната крепост „Меджиди табия“ се криеше в гъсти облаци есенна мъгла, сива и мрачна. Зеленият мъх беше нашарил дебелите каменни зидове, сводовете зееха безмълвни както толкова години досега. Всичко в природата сякаш беше започнало своеобразен сън, но мъжете разбудиха тази странна идилия. Дълбоки бяха първите коловози на камионите, които пъхтяха изморено под товара на камъните, тухлите и баластрата. След ден, два зидарските чуквета екливо подеха своята неравна песен, докато на хоризонта се бялнаха първите редове от каменните зидове на новия строеж.

Междувременно ноември изтегляше последните си дни, студовете ставаха все по-хапливи, вятърът като раздразнено псе връхлиташе върху хората, желаейки да ги отстрани от пътя си — идваше прословутата дунавска зима. Тук на върха, над самия град, мразът беше най-непоносим. Пръстите премръзваха, ставаха безчувствени въпреки ръкавиците, водата в бъркалата замръзваше и лопатите не можеха да я разбият. Двете бригади — на Иван Желев Иванов и Генчо Иорданов, застанаха срещу стихията. Не излагаха за пръв път лицата си на ветровете — знаеха, че човешката воля винаги побеждава, затова не отстъпиха и този път. След привършване на изкопните работи по канализацията на обекта те започнаха строежа на първата сервизна сграда от комплекса, който ще представлява телевизионната кула. На помощ се притече и бригадата на Димо Христов. В основите наляха първите количества бетон, а когато започна реденето на тухлите, обектът растеше с часове, не с дни. Ето вече е почти завършен първият етаж, но работата не спира. Извозването на материали и зидането продължава. Редом с крепостта, която раята е градила, съпътствувана от плясъка на бича, сега свободни хора градят по новому. На върха на крепостта „Меджиди табия“ край гр. Силистра ще извиси исполинската си снага телевизионната кула, придобивка, за която толкова години гражданите от града само мечтаеха.

Работата ще продължава през цялата зима въпреки неблагоприятното време. Ето бригадирът Иван Желев е разпределил хората си според нуждите на строежа. Долу край основите са опитните бетонджии. Скрипците час по час простенват пронизително и след малко тухлите или бетонът се озовават на ръба, където са зидарите.

Само след броени дни ще започне функционирането на кулата. Но не само това е радващото — след привършване на строителните работи местността „Меджиди табия“ ще се прояви още по-ярко със своите прелести. Тя ще се очертае като най-забележителен туристически обект, ще мами гражданите през свободните им дни. Във връзка с това и за обслужване на персонала кооперация „Метал“ е монтирала вече един от своите най-големи павилиони. Този миниатюрен, подвижен ресторант е снабден с всички изисквания за една съвременна кухня и за културно обслужване с голям потенциал.

Междувременно каменната настилка на пътя от с. Калипетрово до самата табия ще бъде подновена, защото вследствие пренасянето на тежките строителни материали и лошите атмосферни влияния е почти разрушена. След предвидения ремонт тя ще бъде асфалтирана. По този начин до самата местност ще може да се достига не чрез уморително изкачване по стръмнината, а даже и с автотранспортни средства.

Р. МИХАЙЛОВ

Комсомолците — на старт

Общинският комитет на Комсомола в с. Нова Черна проведе неотдавна разширено съвещание със секретарите на дружествата и груповите отговорници. Обсъдени и приети бяха мероприятия, които общинският комитет и дружествата на ДКМС трябва да осъществят във връзка с решенията на Деветия конгрес на Партията.

Предвижда се да бъдат поканени делегати на Деветия конгрес на Партията, които да разяснят неговите решения пред комсомолците по дружества, бригади и ферми. Приеха се също мероприятия във връзка с подготовката и посрещането на XI конгрес на ДКМС, като се посочиха някои слабости при изпълнение решенията на X конгрес на ДКМС.

Николай НЕДЕВ

Кооператорите от с. Краново трябва да завършат навреме елпезирането на тютюневите низи. В тяхна помощ се притекоха и пионерите от училището. Само за половин ден малките помощници елпезираха стотици низи златист тютюн.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЗЪРНЕНИЯТ ПРОБЛЕМ — ОСНОВНА ЗАДАЧА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

Залог за бъдещото плодородие

Ако видите землището на ТКЗС — Малък Преславец, сърцето ви ще се изпълни с радост пред вида на гъстите есенници. Едва ли другаде в Силистренски окръг има по-хубави пшеници. И не може да бъде иначе, защото кооператорите от това стопанство съумяха навреме да засеят всички есенници, да завършат тази важна за дача още в края на октомври, пред всички останали стопанства в окръга.

Освен навременната сеитба решителна дума за доброто състояние на посевите имат правилната подготовка на почвата, торенето, първокласните семена.

Особено грижливо са обработени тук 2 000 дка земя, освободена от слънчоглед и царевица. По 5 обработки са били необходими, за да се разрушат буците и се създаде подходящо легло за семената. Всички площи са наторени пред сеитбено с по 20 кг суперфосфат на декар. Извършено е и присеитбено торене, при което всеки декар земя оторе получил по 10 кг супер фосфат. След поникването на растенията всички посеви са подхранени с по 15 кг амониева селитра на декар. Сега под специален навес се съхранява останалото количество амониева селитра, достатъчна за пролетното подхранване на пшеницата и ечемика. Самото торене се извършва ръчно и с тороразпръсквачки, чиято производителност достига до 400—500 кг на ден.

По отношение на сортовия състав на семената: сто процента от пшеницата е от сорта „Безостая—1“. Ечемикът е засят в смес с пшеница „Сан—Пасторе“. Всички семена са окачествени първа класа.

Сега пшеницата е вече братила. Всяко растение има по 3—4 добре развити братя. Отличното състояние на посевите е сигурен залог за постигане на планираните добиви през 1967 година. А те не са малки. От 8 551 дка пшеница кооператорите от ТКЗС — Малък Преславец са обещали да получат по 350 кг зърно средно от декар. Обстоятелството, че през това лято в бригадата на Димитър Кулев механизаторите получиха по 403 кг средно от 1 000 дка пшеница, вдъхва вяра в хората. То им подсказва, че и тяхната земя може да ражда изобилно зърно, стига да е обработена така, както изисква агротехниката.

Механизаторите от комплексните звена, които сами обработиха царевицата през това лято, получиха по 400 кг зърно от декар при план 320 килограма. През пролетта те ще засеят 3 000 дка от тази култура. За да надхвърлят отново плановия дибив, те подготвят почвата отсега. Дълбоката оран на стърнищата бе завършена на 26 август. Сега тя отново се преорава, за да се унищожат поникналите плевели и да се влагозапаси земята.

Добрата, навременна обработка на почвата, големите грижи, които кооператорите полагат за есенните култури, са залог за бъдещото плодородие в ТКЗС — Малък Преславец.

Мария ТРИФОНОВА

Подготовката на селскостопанския инвентар сега е една от най-важните задачи в кооперативните стопанства. От това, как той ще бъде ремонтиран, до голяма степен ще зависят резултатите през следващата година.

НА СНИМКАТА: Механизаторите от I бригада на с. Кайнарджа с бригаден механик Енчо Солаков ремонтират култиваторите на бригадата.

Просветната година в Отечествения фронт

Лекциите се посрещат с голям интерес

Трета низова организация към Десети квартален комитет на Отечествения фронт в Силистра обръща все по-голямо внимание на просветната работа. При формирането на просветното звено се спази указанието на Националния съвет на Отечествения фронт. Предварително се състоя разговор с членовете на организацията и се взеха предвид желанията и интересите на слушателите. Подбрани са и много добри лектори и докладчици за занятията на просветното звено.

Председателката Елена Менахемова и отговорничката по просветната работа Петранка Няголова положиха много старание и труд, за да преминат на високо ниво първите две занимания на просветното звено. Двете лекции бяха изнесени от Росица Желкова, преподавателка по български език и литература във Втора гимназия. Първата лекция на др. Желкова бе на тема: „Достойнството на жената сред обществото“. Второто занимание бе посветено на достойнството на жената в семейството. Лекторката изнесе лекциите си много добре и слушателите останаха доволни.

Членовете на организацията бяха запознати и с решенията на Деветия партиен конгрес. Пред тях за работата и решенията на Конгреса на българските комунисти говори активната боркиня против фашизма и капитализма Мария Русева, гост на Деветия конгрес на Партията.

На едно от занятията на звеното бе изнесена кратка програма. Бяха изпълнени стихове и разкази. Пред участниците за предстоящия конгрес на Отечествения фронт говори секретарката на ГК на Отечествения фронт Стоянка Парушева. Тя призова присъствуващите да заработят по-активно и посрещнат с достойни дела 25-годишнината от основаването на Отечествения фронт.

Политико-просветната работа в трета низова организация към Десети квартален комитет на Отечествения фронт в Силистра постоянно се подобрява, тъй като ръководството й полага големи грижи и старание.

Веселина ДИМИТРОВА

Искри от огнището

Задната врата на ковашкото отделение бе отворена. Надникнах през нея: ковачът Курти Иванов стоварил още няколко чука върху гаснещото синкаво желязо и се изправи запотен срещу влезлия при него шофьор на автобус.

— Ковач да не си в автомобилно предприятие — каза той. — Работата тук няма свършване.

Той избърса с ръкав чернилката по лицето си и отиде да види какво става с ресорите, които се нагряваха в нафтовата пещ.

Ресорите бяха готови. Курти стисна единия от тях с големите клещи и предпазливо го мушна в казана с нафта. Горещият метал, попаднал в студената течност, изсъска и образува кафяви мехури на повърхността й.

— По този начин стоманата се калява най-лесно — поясни Курти, не поглеждайки към мен. — Но и колкото и да е твърда, пак не издържа по тези лоши пътища.

И той заобяснява на шофьора как ден не минавало да не му стоварят по десетина счупени ресори в ковашкото отделение. По това той съдеше и за състоянието на пътищата.

— Казвам им аз на шофьорите да карат по-внимателно — продължи той, — не че не им казвам, но кой ти слуша . . .

Шофьорът мълчеше. Курти за ключи сърдито:

— Но. . . не са виновни моментата: по пътищата трапища колкото щеш. . .

Той нямаше предвид хубавите пътища.

Един монтьор отвори вътрешната врата и забърза към шмиргела, монтиран до прозореца. Курти го изгледа, затаил дъх, па се наведе над огнището, разрови с нещо загасналите въглища и пусна електрическото духало. По ръцете му се посипаха рой искри. Той пъхна под въглищата някакво желязо, а монтьорът с коженото яке завъртя шмиргела. Понесе се шум.

— При нас е винаги шумно — рече Курти. — На две смени работим и пак като си легна, главата ми по цяла нощ бучи.

Отнякъде пристигнаха и другите двама ковачи — Коста Владимиров и Йордан Стоянов. Били са при автобусите, поправяли нещо по седалките. Коста се заинтересува дали ще могат да смогнат до обяд с подготовката на ресорите за чакащите за ремонт автобуси, а бай Йордан, който трябваше да почива след обяд, грабна количката за дървени въглища и отиде да я напълни. След малко се върна, тикайки с мъка количката.

— Рекох да ви помогна, преди да си отида — усмихна се привет ливо той.

Заговорих ги. Те изправиха гърбове за малко. От Коста и Курти разбрах, че работят като ковачи в предприятието още от основаването му, а бай Йордан е сравнително нов човек в ковашкото отделение. Те и тримата обаче са висококвалифицирани като ковачи. Коста и Курти са набори и от едно село при това. И по ръст си приличат — ниски и набити, с яки мишци. Грабнат ли чуковете, замахнат ли — огън изскача под тях. Нагорещеният метал без съпротивление се подчинява на волята им, изтеглен в желаната форма.

Мъглата се бе разредила пред прозореца незабелязано.

Никола НАНЕВ

НА СЪВЕТСКА ЗЕМЯ

През август тази година делегация на Силистренски окръг, водена от първия секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, посети Хмелницка област на Украинската съветска социалистическа република. В делегацията имах щастието да участвувам и аз.

Навярно всеки българин изпитва голямо вълнение при стъпване на съветска земя, каквото изпитах и аз. Може би и затова, че за пръв път посещавах съветската страна. С жадни очи наблюдавах необятната шир. Пейзажът на Украйна не е особено различен от добруджанския, с малка може би разлика в чудесно обработените колхозни поля.

Срещата с нашите все още непознати приятели от Хмелницка област стана в гр. Винница. Чувството на смущение, както при всяка първа среща, беше бързо преодоляно от горещите братски прегръдки на съветските другари.

На границата между Винишка и Хмелницка област председателят на Областния съвет и група девойки в украинска носия посрещнаха делегацията ни с хляб и сол, като скъпи пратеници на нашата страна. След почивката, която ни беше осигурена в Партийния дом, нашата делегация се срещна с Изпълкома и бюрото на Областния комитет на Комунистическата партия на Украйна в гр. Хмелницки. Започнаха посещения на заводи, райони, колхози и совхози.

Невъзможно е с думи да се опишат или предадат вълненията и чувствата, които изпитахме по време на осемдневния ни престой в братската съветска страна. Аз ще се опитам да разкажа на нашите читатели за прекрасната съветска жена, която за нас, българките, е била и ще бъде винаги пример за подражание.

В първия завод, който посетихме, има над 3 500 работници, от които близо 1 000 са жени, предимно млади. Преди десетина години те са започнали да строят за вода, учили са в заводското училище и днес повечето от тях са челни работници. Една от тях, Таня, за високи трудови успехи и обществена дейност е избрана за депутат във Върховния съвет на СССР. Много други са партийни секретарки, комсомолски ръководителки, инженери, ръководители на смени. . .

Мащабите на съветските заводи са огромни, там се строи с голяма перспектива. Но не само мащабите са онова, което безкрайно много ги отличава от нашите заводи, а високата култура на работното място. Почти всички заводи, които посетихме, са построени с много светлина и още по-много цветя. Там, където работят жени, това особено проличава. Високите фикуси с чисти листа, с басмени калъфки на сакските създават впечатление, че не се намираш в завод, а в голям, уютен дом, където зад машините сръчните ръце на съветските работнички творят чудеса.

На втория ден новите ми приятелки Наталия Дмитриевна от Каменец—Подолския райком и Марта Ивановна, директорка на областния музей в Хмелницки, ме придружаваха при посещението ни в Подолския район. Навсякъде — и в селскостопанския институт, и в ботаническата градина, и в завода за приборостроене, съветската жена достойно заема своето място като лекарка, професор, инженер, като активна строителка на социализма и комунизма.

При посещението ни в совхоза за медицински растения в с. Старо Ожице стана спонтанен митинг, на който стотици жени, намиращи се по това време в селото, просто „обсадиха“ колите ни и др. Максимов беше принуден да произнесе първото си руско слово, което беше прието с голяма радост и възторг от ужичани. Трудно ни беше да задържим сълзите на очите си от горещата проява на братство между българи и украинци, изразена така непринудено.

Иска ми се да не отмина и един малък епизод. Поради задръстване на площада от множеството посрещачи не е могла да стигне навреме до болницата една линейка и украинката Таисия ражда третата си дъщеря в линейката. Достига новината и до нас и ние с др. Яким Петков набързо уредихме посещение на родилката със съответни подаръци и поздравления от името на нашата делегация. Попитахме майката дали желае да постави на детето си българско име и тя с радост се съгласи да нарече дъщеря си София. По този случай пред болницата стана още един митинг на украинско-българската дружба, който завърши с пожелание на сватбата на малката София пак да се срещнем.

През следващите дни с моята нова приятелка Ана Михайловна, завеждащ отдел „Пропаганда“ при Дунаевския райком, посетих ме няколко колхоза. Както у нас, и на полето, и в животновъдството работят предимно жени. Особено впечатление прави поря дъкът в краве фермите, където у ръководители, и изпълнители са жени. Там, разбира се, процесите са механизирани, но чистотата и редът са женско дело. Към всяка ферма има много добре уредени клубове на животновъда с телевизор, здравен пункт, щанд със стоки без продавач и др. За всичко това се грижат жените.

Всички колхозни села са добре благоустроени с високи, необходими за културния живот в селото сгради. Строителството се извършва изключително от колхозите. Знаех от прочетени съветски книги за отношението на съветския гражданин към клуба. Това обаче, което видяхме, надмина моята представа. Уредбата на културните домове, мащабите, поддържането са несравними с нашите културни домове. Там тези сгради са обезателно с два-три салона, всеки от които побира от 500 до 800 души. В културния дом има „Стая на щастието“ — за сключване на граждански брак при тържествена обстановка. Повечето от директорите на културните домове са жени.

Особено впечатление ни направи такъв факт. В с. Макою се състоя голям митинг, на който др. Д. Михайлов произнесе на руски слово. По площада ни посрещнаха много колхозници. В салона обаче влязоха първо жените и за мъжете място почти не остана.

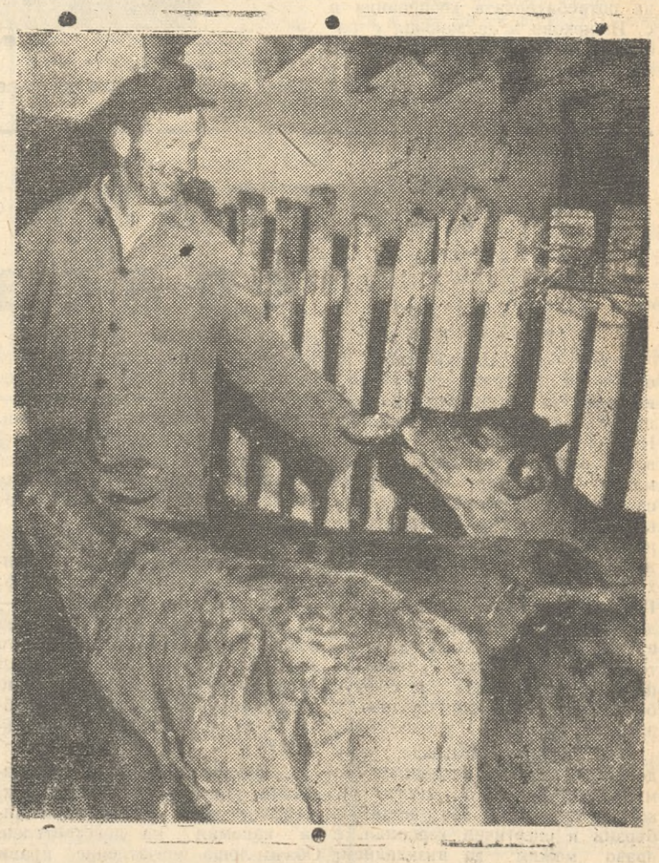
В същия район посетихме и няколко училища. Имаше с какво да ни се похвалят съветските учители, има и на какво да позавидят нашите учители. Съветските държавни органи не жалят средства за учебното дело. Материалната му база е богата. Почти всеки колхоз поддържа и училище интернат — десетилетка. Но и съветските учители, 95 на сто от които са жени, правят всичко за обучението и възпитанието на подрастващите. Прави особено впечатление уредбата на класните стаи и коридорите. Всичко в тях насочва, възпитава.

За мен едно беше непонятно — как е могъл съветският народ, особено съветската жена, която като никоя друга в историята на човечеството беше и войник, и в колхоза, и във фабриката, да излекува жестоките рани от войната. Районът, който ние посетихме, е най-близо до полската граница и още от първите дни на войната е бил нападнат, а при изтеглянето си фашистите са го доразрушили. От пепелищата сега са израснали нови градове, нови села. И трите мои нови приятелки, които ме придружаваха — Наталия, Марта и Галя — са били изпратени по време на войната от далечни краища на необятната съветска земя да помогнат на пострадала Украйна при възстановяването й от разрушенията. Съветските жени заемат най-отговорни постове.

Работата с жените в Украйна се оглавява от жен-съвети при областните и районните комитети на Партията и се извършва пряко от местните и районните съвети. Задачите не са много различни от нашите и ние намерихме лесно допир по интересуващите ни въпроси. Там Партията е разрешила много от специфичните въпроси, а и съветските жени сами са се справили с много от тях, с които ние сега тепърва се сблъскваме.

Много се радвам, че делегацията на Хмелницка област върна нашата визита и аз имах възможност отново да видя моите украински приятели.

Милка ГИНЕВА

От това какви са грижите за малките телета, до голяма степен зависят по-нататъшните резултати в животновъдството. Това добре разбира телчарят от кооперативното стопанство в с. Малък Преславец — Тодор Янков. Затова при телетата до 6 месеца, които той гледа тази година, получи над плана 2 600 кг прираст.

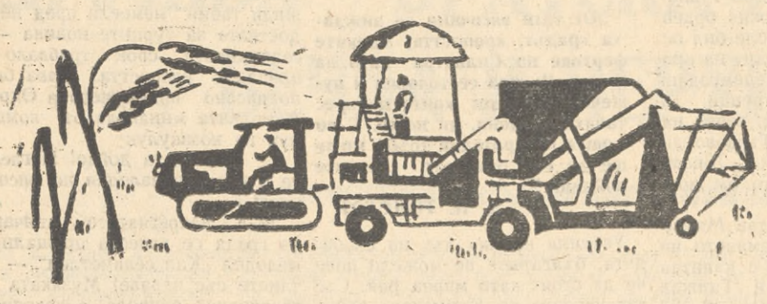
НА СНИМКАТА: Тодор Янков сред малките телета.

ДЗС „ЯНКО ЗАБУНОВ“

Партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС поздравяват с радост неуморния колектив от стопанството и кооператорите от района по случай

Новата 1967 година

На прекрасните работници от полевъдството и механизаторите, на неуморните животновъди, на специалистите и техните семейства ръководството пожелава бодро здраве, успехи в труда и лично благополучие.

Призоваваме дружния колектив на стопанството на още по-упорита работа през следващата година за изпълнение и преизпълнение на мероприятията, залегнали в плана през петата петилетка, чертаеща прекрасни перспективи на нашия обществен и личен живот.

ДИП „Терма“ — Тутракан

ЧЕСТИТА И РАДОСТНА ДА БЪДЕ

Новата 1967 година

Заводският партиен комитет, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС при предприятието приветствуват по случай новогодишните празници всички свои работници, служители, клиенти и приятели на завода.

Драги производственици, на упорита работа за изпълнение и преизпълнение на плановите показатели на предприятието, за достоен отклик на решенията на Деветия конгрес на БКП!

ТКЗС „Христо Ботев“ — Тутракан

Градският комитет на БКП и управителният съвет на ТКЗС „Христо Ботев“ честитят

Новата 1967 година

на всички селскостопански труженици от района на кооператива и им пожелават крепко здраве, лично благополучие и нови успехи в изпълнението на директивите на Деветия конгрес на героичната БКП.

Скъпи кооператори, да издигаме все по-високо знамето на социалистическото съревнование, да следваме неотклонно мъдрата политика на ЦК на БКП — гаранция на процъфтяването на кооперативния строй, за личното ни и обществено добруване, за нашето прекрасно комунистическо бъдеще!

ТКЗС „Димитър Благоев“ — Чернолик

„Наричаме ви мирни дни—а рог ни призовава пак за настъпление. Напред е комунизма—връх висок, достоен връх за нашето вдъхновение“.

За постиженията ви в съревнованието, скъпи кооператори и кооператорки, механизатори, специалисти, комсомолки и комсомолци, общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС най-горещо ви поздравяват по случай

Новата 1967 година

Призовават вас, майстори на високите добиви, да издигнете още по-високо знамето на социалистическото съревнование през следващата година, за да изпълним с чест историческите решения на Деветия конгрес на любимата БКП.

ДЗС — ОКОРШ

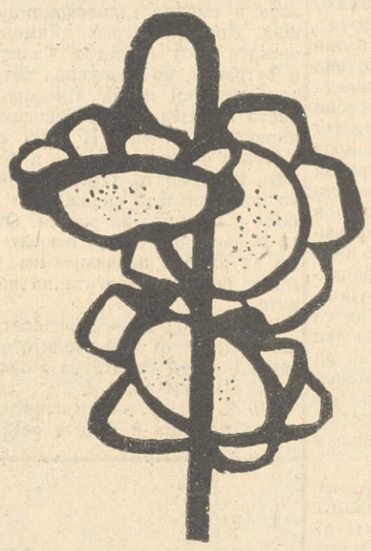
Партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС честитят от все сърце **НОВОГОДИШНИЯ ПРАЗНИК НА СВОЯ СПЛОТЕН, боек и ентусиазиран колектив.**

Като благодарност за изпълнението на годишния план на стопанството стискаме горещо ръцете на всички работници, специалисти и служители, а така също и на кооператорите от района на ДЗС и ги призоваваме на още по-упорита работа през 1967 година за достойно изпълнение на показателите, залегнали в петгодишния народостопански план. Приятна наздравица, скъпи другари!

ДЗС „РОДОПА“ — НОВА ЧЕРНА

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА

скъпи работници, механизатори, животновъди, специалисти и помагачи от района на стопанството. Партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и комсомолският комитет приветствуват целия колектив, който с

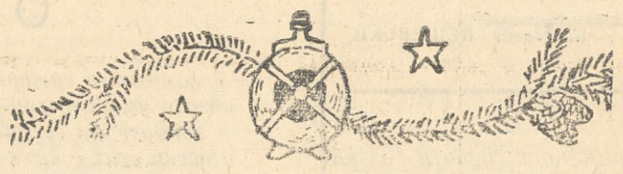
достойнство изпълни годишната си производствена програма, и му пожелават още по-големи трудови победи през следващата година — гаранция за превръщане в живо дело решенията на Деветия конгрес на БКП.

ПРИЯТНА НАЗДРАВИЦА,

ДРУГАРИ!

ТКЗС „ДОЧО МИХАЙЛОВ“ — БАБУК

НОВАТА 1967 ГОДИНА кооператорите, механизаторите, животновъдите, комсомолците и комсомолките от ТКЗС „Дочо Михайлов“ посрещат с изпълнени планове по всички показатели в растениевъдството и животновъдството.

С чувство на благодарност общинският партиен комитет, управителният съвет на кооператива, ръководствата на БЗНС и Комсомола честитят на воговшния празник на своите труженици и ги призовават на още по-упорита работа през следващата стопанска година, за да може и бабукския кооператив да заеме почетно място в социалистическото съревнование при изпълнението на директивите на Деветия конгрес на БКП.

ТКЗС „ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ“ — СРАЦИМИР

Чест и слава вам, кооператорки и кооператори, механизатори, селскостопански специалисти, комсомолки и комсомолци от района на ТКЗС село Срацимир.

Общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС, ръководствата на БЗНС и ДКМС ви изказват най-сърдечна благодарност за всеотдайния труд, който вложихте при изпълнението на плановете на стопанството през тази година. Като ви честитим НОВАТА ГОДИНА, ние ви пожелаваме, скъпи кооператори, да работите все така упорито през годините на петата петилетка, за да дадем на родината повече зърно и животинска продукция, за да изпълним с чест решенията на славната БКП.

ТКЗС „Георги Димитров“ — Окорш

Весело празнуване на

НОВАТА ГОДИНА

скъпи кооператори, механизатори, специалисти, комсомолки и комсомолци!

Общинският партиен комитет и управителният съвет на кооперативното стопанство

ви поздравяват най-искрено по случай изпълнението на годишния план на кооператива.

Призоваваме ви на още по ентусиазиран труд през следващата година, за да може и нашият кооператив да заеме достойно място в изпълнението на решенията на Деветия партиен конгрес.

ЗАБРАВЕНО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Движението за комунистически труд се оказа подходяща форма за възпитанието на трудещите се в комунистически дух. Работниците от ДИП „Липа", сред които то намери благоприятна почва за развитие, всяка година отчитат високи производствени успехи. Съзнателното им отношение към труда и обществените задължения осигуряват здрава трудова дисциплина, ритмично изпълнение на плана и високо качество на изделията. Предприятието е едно от най-добрите измежду мебелните предприятия в страната. Същото може да се каже и за колективите на ДИП „Добруджа", промкомбинат „Камъшит", ДИП „Дунав" и други.

Работата на тези предприятия е добре позната на стопанските и профсъюзните ръководители и е учудващ фактът, че примерът им не се използува навсякъде, че все още има предприятия и организации, в които движението за комунистически труд стои на заден план, без привърженици и подкрепа. Именно това бе показано на пленума на Окръжния комитет на профсъюза на строителните работници, който се проведе на 22 декември т. г. На него присъствуваха бригадири, председатели на профкомитети и профорганизации, производствени и директори на предприятия. Още в доклада, прочетен от другаря Йовчо Николов, председател на ОК на профсъюза на строителните работници и секретар на ОСПС, прозвуча недостатъчното развитие на движението за комунистически труд в шестте предприятия от строителната промишленост. Наистина, бяха посочени имена на отделни бригади, които са постигнали високи производствени успехи, където се изучава челният опит и където колективите представляват задружно семейство. Но народът казва „една лястовичка пролет не прави". Изнесените данни показаха, че такива бригади са единици и че съществуват благодарение инициативността на бригадирите или пък на самите работници. Общо в шестте предприятия в движението са включени само 18 бригади с 294 участника. Шест бригади са получили званието „Бригада за комунистически труд". В движението участвуват едва 25 на сто от работниците и служителите. В доклада се посочва, че известна част от бригадите участвуват формално в движението. Някои от тях не са поели обещание за преизпълнение на плановете нито за годината, нито в чест на големите празници, нито в чест на Деветия конгрес на БКП, не живеят колективен живот, не се учат, не четат колективно книги, не водят дневниците на бригадата и т. н.

Може би незадоволителното състояние на движението за комунистически труд в предприятията от строителната промишленост или формалното отношение на отговорните работници към него бяха причина в началото да няма желаещи да се изкажат. И може би пак те бяха причина след десетминутно мълчание да започнат изказвания, в които членовете на пленума разказаха с болка за работата в бригадите, строителните обекти и предприятията.

Спиро Недев от Окръжно пътно управление заяви пред пленума, че той не чувствува да е бригадир на бригада за комунистически труд. „Единственото нещо, което правим — каза той, — е да изпълняваме производствените си задачи. Но това е наше пряко задължение и преизпълнението на плановете не винаги е показател в работата на движението за комунистически труд". Той каза, че в Окръжно пътно управление се отдава малко значение на движението. За бригадите, приели да работят по условията, се интересуват (профсъюзът и администрацията) само в края на тримесечията, когато трябва да се отчете съревнованието или пък да се даде сведение в Окръжния комитет на профсъюза. Подобно бе изказването и на Петър Илиев и Борис Караиванов от Стройрайона. Те посочиха, че на строителните обекти не са създадени условия за работа при зимна обстановка, а камо ли да са създадени условия за нормална дейност на бригадите за комунистически труд. Липсват стаи, липсват маси, столове, печки и т. н.

Почти всички изказали се изтъкнаха, че административните ръководители и профсъюзните ръководства са забравили своите задължения и не оказват помощ на бригадите за комунистически труд по онези въпроси, които не може да се разрешат само със силите на самите бригади. По профсъюзна линия не е правена преценка на работата на движението за комунистически труд.

Така се изказаха хората от бригадите — бригадирите и производствениците. Техните думи бяха обвинение срещу формализма и бездушието към движението за комунистически труд, те бяха обвинение срещу онези, които са забравили своите задължения.

Благовест ПЕШЕВСКИ

КОРЕНИ НА ДРУЖБАТА

„Генерал Турчанинов да запише всички доброволци в българска команда съгласно техния живот и традиции и да си изберат началници със звание по тяхно желание."

Из заповед на КУТУЗОВ

Когато през 1811 г. бъдещият победител на Наполеон бил назначен за главнокомандуващ, побързал да поправи грешката на предшественика си. Той наредил отново да се сформират във военни команди хилядите български доброволци, които още в началото на войната се стекли към руската армия и още през миналата пролет генерал Багратион бил организирал.

„Българска земска войска" със свой печат и герб.

Четири храбри бойни полкове. Генерал Багратион бил не само храбър, но и умен. Това проличало в операцията около Силистра през есента на 1809 г. Тя започнала с обсадата на града на 11 септември и завършила на 10 октомври със знаменитото сражение при Татарица, в което с 4 500 души разбил 20-хилядната армия, командувана от трима паши, измежду които и полякът на турска служба Пехливан паша. Генерал Багратион оценил бойните и морални качества на българските бунтовници, но цар Александър не обичал самоинициативата и сменил главнокомандуващия. Дошлият граф Каменски превзел през пролетта Силистра и Тутракан, но разпуснал четирите български полка. Свободолюбието им изглеждало недисциплираност за графа. И ето сега Кутузов отново ги взема в редовете на армията. Отново грейнала помръкналата надежда за свобода с помощта на русите. Отсега и завинаги те ще воюват рамо до рамо и подвизите им ще бъдат безчет в книгата на победите.

30. VI. 1811 г. — „Тридесет души българи от най-смелите" разузнали с бой силите на Иликлиоглу в Силистра.

10. X. 1811 г. — незначителен отряд конница и пехота разбили войската на Али паша и превзели Тутракан, а сина на пашата със свитата му пленили.

11. X. 1811 г.—донският полковник Луковкин минал Дунава под Силистра с 4 батальона пехота и конница, а 138 българи минали над Силистра и бързо се прибли жили към Тутраканската порта под огън и викове. Българинът Христо пръв се изкачил на крепостната стена и след два часа и половина турците побегнали през Шуменската порта. Силистра бил превзет за втори път през тази война.

Януари 1812 г. — по заповед на Кутузов при Силистра минал Дунава по леда един от четирите отряда, които трябвало да тревожат турците и да ги принудят да сключат мир. Кутузов бързал, защото Наполеон готвел поход към Москва. След сключването на мира в Букурещ фелдмаршалът заминал да отбранява родината си.Заедно с него заминали да се сражават срещу императора-завоевател и много от дружините на „Българската земска войска."

* * *

„Други ден заминавам и аз за класическата страна, класическа за Русия, Литва и Унгария... България, отечеството на Баян, славянския Осиян, отечеството на свещения за нас език."

„В 1830 година моята болест ме застави да прекарам в Силистра по-дълго."

Юрий И. Венелин

Великата Отечествена война прогонила Наполеон от Русия. На Балканите българите чакали помощ от север. „Бедните българи, които и сега още изпълват България, Румелия, Македония, част от Тесалия и Албания... Ни то една душа не въздъхна за българите. Всички са ги забрави ли... В бога е надеждата им и във великия руски цар и неговите добри руси."

Всички били забравили българите. И един украински русин, Юрий Иванович Венелин, се заел да напомни на света за тях.

По това време полковете на Дибич Забалкански вече били стигнали до Одрин. Войната била прошумяла с победния ход на руските солдати през Силистрен ско. Силистра бил превзет с шурм на 12. VI. 1829 г. Котленедо извода: „Вътрешното влечение на човека към човека е посилно у балканските славяни, от колкото у поляците, словаците и русите, или изобщо северните народи".

Написал Венелин вдъхновени книги за българите. Те събудили родолюбието на младите, жадни за знания синове на поробения народ и потеглили мнозина към Москва, славянската столица на надеждата, за да се върнат после като апостоли и духовни водачи. И издигнал българският народ в сърцето си неръкотворен паметник на Закарпатския русин, а край Силистра завърналите се бежанци основали „Волната" — квартал на волните свободолюбиви българи.

* * *

„От тези височини се виждаха градът, крепостта, малките фортове на Силистра като на длан. Чуваха се топовни и пушечни изстрели, които не преставаха ни денем, ни нощем. С помощта на зрителна тръба може ше да се различат турските войници."

Л. Н. ТОЛСТОЙ

Усетили волния лъх на свободата, българите не можели повече да стоят като мирна рая. Със започването на Кримската война освободителите пак дошли от север на Дунава. Настъпил преломен момент в българското национално освободително движение.

На 12 декември 1853 г. русите превзели Тутракан. През юни същата година генерал Паскевич обсадил Силистра. Великият сърцеведец Л. Н. Толстой като офицер наблюдавал с тръба военните действия. „Странно удоволствие е да гледаш как хората се убиват един друг". Четиридесет хиляди руски войници обсаждали крепостта. Четири хиляди български доброволци, разделени на три от ряда, отблъсквали наоколо турските шайки, вършели разузнавания, разнасяли прокламацията на генерал Паскевич. Особено активни били селяните от Бабук и Бръчма. Само на тях преводникът при щаба на ген. Коцебу, българинът на руска служба Ив. Кишелски, раздал 735 пушки. До като руската армия стягала обръча на обсадата, българските дружини ловели обозите и пощата на турците и строели укрепления. Те молили ген. Лидерс да нахлуят на юг в България, но главно командуващият Паскевич не разрешавал. Той подготвял щурма на крепостта. Но щурмът се отменил. Снели обсадата и армията отстъпила на север да отбранява Севастопол. Кервани бежанци от ново тръгнали след обозите. От Силистренско се изселили отново 60 000 души.

На 10 февруари ст. ст. 1878 г. страшните бойници на Силистренското кале и топовете на „Меджиди табия" немеели пред нерадостната за турците новина — в седемдневен срок трябвало да предадат крепостта. Така било подписано примирието в Одрин. А мълвата минавала от комшулук на комшулук:

— Свободата дойде! Погледнете руската кавалерия по височините!

И в напрегнатото мълчание на града се понесла прощалната мелодия „Кал селяметлен" — Останете със здраве! Музиката на гарнизона свирела, а походната колона на двадесетхилядния аскер се проточила за последен път през Тутраканската „чаир капия" към Шумен. А през тежката „Варуш капия" на другия ден влезли руските богатири. Военната музика свирела „Шуми Марица". Църковните камбани ехтели. По стар славянски обичай силистренци посрещали с хляб и сол своите освободители.

— Добре дошли, братя руси! Да е честита свободата ни!

Борис ИЛИЕВ

НОВИ СТИХОВЕ

НЕ РАЗКАЗВАЙ

Да не парят сълзите солени
и далечните чужди очи,
ти върви — не разказвай за мене,
за минутите къси мълчи.

Ти върви. Тая бяла пътека
ще затвори вратите към мен.
Не минавай от тука. Далеко
ще извий моят път уморен.

Ти върви и... не спомняй ме с лошо —
ще те галят две топли очи.
. . . . . .
Само никому нищо не казвай,
за минутите къси — мълчи.

ОТКРОВЕНИЕ

В самотните среднощни часове,
когато уморено спи градът,
в гърдите ми се раждат стихове
и всеки стих е кръв от мойта плът.

и всеки стих — прегръдка и тъга,
сълза горчива и солена;
и песен, литнала в нощта,
надежда, обич и съмнение.

Анелия ГАНЕВА

Тютюнът е бич по-страшен от холерата

„Всеки 20 минути един жител на Великобритания умира от рак в белия дроб" — е заявил в Камарата на общините лейбъристкият депутат д-р Джон Дънуудн. Той е представил проекторезолюция, с която поканил правителството да вземе решителни мерки срещу рака в белия дроб, предизвикван от цигарите.

Лейбъристкият водач цитира следните статистически данни:

— Близо 300 000 души ще умрат от рак в белия дроб през идущата година във Великобритания, срещу 10 000 преди 20 години.

— Британското съкровище получава един милиард лири стерлинги годишен доход от данъка върху тютюна.

— Само за реклама на цигарите през 1966 година са изразходвани 36 милиона лири стерлинги, срещу 3,5 милиона през 1955 година.

Доктор Дънууди окачестви пушенето като „безпрецедентен бич, много по-ужасен от епидемии като холерата". Той предложи да се ограничи рекламата на тютюна, да се проведе разяснителна дейност, най-вече сред младежта, и да се насърчат изследванията върху белодробния рак.

В часовете по практика

Напрегнато, но разнообразно е ежедневието на курсистите от ПТУ по машиностроене „Димитър Ганев" в Силистра. За тях са интересни и теоретическите лекции, но най-радостни са те в часовете по практика. Тогава те са стругари и шлосери, електротехници и заварчици, леяри и шлайфисти. Училището е един малък завод, който има годишен производствен план за изработка на предмети и съоръжения на стойност 18 000 лева. Тук се изработват вентилатори за ковашки огнища, от които при план 50 досега са направени 15. Ще бъдат произведени и 200 менгемета, 140 металически цветарници, 2 000 чука, дърводелски стяги и пр. Досега от началото на учебната година са изработени предмети общо на стойност над 4 000 лева.

Н. НИКОЛОВ

Обучението по български език и литература е едно от най-важните в горния курс. Затова преподавателката Димка Радева с такава загриженост работи в кабинета по български език към общежитието за средношколци в Силистра.

Отблизо и далеч

ПРЕЗ 1954 година в света е имало 90 милиона телефона. Днес броят им е нараснал на 170 милиона. Предполага се, че до края на столетието по цялото земно кълбо ще има около 600 милиона телефона.

В НЮ ЙОРК под земята е поставен специален контейнер, който съдържа 70 000 документа, заснети на микрофилм. Контейнерът трябва да бъде отворен след 5 000 години. По такъв начин нашите потомци ще получат достоверни сведения за живота в наши дни.

СЪВЕТСКИЯТ СЪЮЗ предлага на международния пазар нов електронен уред. С негова помощ могат да се раздробяват бъбречни камъни. Това е прост, преносим и сигурен уред, който посредством електрически импулси по повърхността на камъните предизвиква тяхното разпадане на дребни песъчинки за 15 секунди.

В СССР заменят парните локомотиви с електрически толкова бързо, че след 3-4 години парни локомотиви там въобще няма да съществуват.

ЕГИПЕТСКИ АРХЕОЛОЗИ са открили два гроба със запазени стенописни рисунки и релефи. Предполага се, че те са отпреди 5 000 години. Специалистите смятат, че в единия от гробовете се намира тялото на древноегипетския строител Имхотен, обявен по-късно за бог.

Известен е преди всичко със строежа на първата стъпаловидна пирамида на великия владетел Джозер, по ел властта през 2 980 год. преди новата ера.

В ЯПОНИЯ вече работят автомати, които продават билети за 37 гари. След натискане на копче автоматът посочва цената на билета за дете или възрастен, а след поискането на парите, които той проверява по електронен път, се получава билетът и рестото.

ТИРАЖЕН ЛИСТ

на изтеглените печалби на 20.XII. 1966 г. в Прага от международната предметна лотария на журналистическата солидарност 1966 година.

Лека кола „Волга"
1 279 817, 1 592 805, 2 002 525
Лека кола „Москвич 408"
378 421, 2 007 014, 2 257 713, 2 294 915, 2 302 266, 2 491 941, 2 697 458, 2 888 426, 3 010 563
Лека кола „Вартбург 1 000"
272 531, 1 042 520, 1 505 828, 2 199 005, 2 849 091
Лека кола „Шкода 1 000 МБ"
1 504 031, 2 027 413, 2 705 032
Лека кола „Трабант 601"
1 063 154, 1 160 449, 1 486 906 1 669 119, 2 474 615, 2 552 822, 2 683 225
Мотоциклет „МЗ—125"
119 429, 392 546, 395 293, 660 845, 813 944, 904 549, 1 132 294, 1 448 265, 1 678 938, 1 830 177 2 224 922, 2 330 155, 2 848 201, 2 914 223, 1 638 633
Комплект кожи за дамско кожено палто
436 997, 490 482, 490 550, 1 064 617, 1 571 087, 2 113 404, 3 039 297
Престой в Международния дом на журналистите в Балатон — 20 дни
240 530, 244 899, 271 496, 543 671, 894 531, 921 182, 1 264 256, 1 458 525, 2 409 872, 2 580 097
Екскурзия в СССР — 12 дни, със самолет
792 184, 993 851, 2 300 744, 2 343 427, 2 422 643, 2 522 643, 2 663 936, 2 817 146, 2 976 581 2 622 643
Престой в Карлови Вари — 14 дни, пътуване със самолет
189 462, 793 870, 1 828 050, 2 763 812, 2 958 258

Печалби за всички билети, завършващи със следните пет цифри:

Престой в Международния дом на журналистите във Варна — 20 дни, пътуване със самолет
00 585, 51 069
Фотоапарат „Зенит—ЗМ"
44 694, 86 204
Транзисторов приемател „Спидола"
85 565
Ръчен дамски часовник „Заря"
03 351, 23 885
Електрическа машинка за бръснене „Харков"
76 171
Комплект за ядене
42 781
Комплект кожи за палто
07 783, 17 229, 38 703, 85 667
Кожен куфар
11 840, 88 713
Покривка (одеяло) от камилска вълна
16 468, 68 995, 90 995, 98 402, 98 942
Кожена яка (азиатски мармот)
11 512, 44 630, 44 687, 98 688

Печалби за всички билети, завършващи със следните четири цифри:

Транзисторов приемател „Селга"
0884
Транзисторов приемател „Космос"
1232
Мъжки ръчен часовник „Полет"
4566
Будилник
5671
Гердан-янтар
2571, 8472
Концертна китара
8643
Електрически часовник за маса
5023
Сребърни копчета за маншети
2064
Електрическа машинка за кафе
6750, 6799
Електрическа ютия с регулатор
5423, 5566
Електрическа тенджера
0151, 1139, 6618
Електрическа грейка
0455, 4196, 7891, 9039

Печалби за всички билети, завършващи със следните три цифри:

Електрически чайник 919
Трицветни химикалки 208
Едноцветна химикалка 141

Печалбите ще се раздават от 31 януари до 31 март 1967 г. в Съюза на българските журналисти — София, ул. „Граф Игнатиев" №4, тел. 9-03-86.

КОЙ?

приключенска повест П. БАГРЯК 5

— Няма никакъв протокол. — Гард се запъна, приближи се до Фред и го прегърна приятелски през рамото. — Аз се привързах към тебе, ние сме приятели. Ето защо те моля: забрави, каквото е било. Представи си, че се е извършила обикновена тренировка на полицията. Още една проверка, каквито у нас, сам знаеш, стават.

Телефонът иззвъня. Гард вдигна слушалката.

— Да... да... веднага тръгвам.

— Какво е това? — оживи се Фред.

— На Селенджер-авеню станало сбиване, двама са изпратени в болницата, един е убит. Ще вървим ли?

— Не, аз съм вече в отпуска.

... Валеше дребен, неприятен дъжд. Фред вдигна яката на шлифера и тръгна бавно навън от полицейския участък. „По дяволите и Милер!"—помисли той. Неочаквано някой го удари по рамото, той се обърна и видя разтегналото се от усмивка лице на Конда. От него лъхаше на евтино вино.

— Привет, Честер! Защо си тъжен? Ще отидем ли да повдигнем настроението?

— Не ми се иска. И на тебе ти стига за днес.

— Ама, ти какво — запротестира Конда. — Изпих само една чашка, а при моята работа това е дреболия!

Конда работеше в моргата на полицейския участък и убеждаваше всички, че покойниците не могат да понасят трезви хора. Те обичат жизнерадостни хора, а не мижитурки, които гнусливо ги хвърлят на скамейката и гледат да офейкат от моргата. А Конда може сърдечно да поприказва с всеки от своите подопечни, е, разбира се, пийнал преди това една или друга чашка.

— Да се отбием за минутка. — Конда хвана Фред за ръкава и го повлече в съседната кръчмичка. — Не се инати, скоро ще бъда на работа, а не съм във форма.

Фред поръча две чаши вино. Пиха. Келнерът донесе още.

Конда бърбореше, без да спира.

— Предай на своя приятел, фотографа — каза той, — че порядъчните хора не постъпват така. Отпечатя снимката, а къде са десетте кларка? Няма ги. Аз му въведох пълен ред, завих своите подопечни с чаршафи, до несох лампа, а той сега и носа си не показва. И портретът ми е посредствен. Неясен. Би могъл да се постарае твоят фотограф, не е хубаво...

— Ето, вземи. — Фред подаде на Конда десеткларкова банкнота. — Мелани помоли да ти я предам — излъга той.

Конда грабна парите и бързо ги скри.

—Това е друго нещо — измърмори той. — Вие, журналистите, сте приличен народ. С вас може да има работа човек.

Собственикът на фирмата „Спи спокойно, приятелю!" се ползуваше с всеобщо уважение. Миналата година Бирк напечата в един от сутрешните вестници шест статии под заглавие „Защо ние погребваме вечер?" Бирк доказваше, че погребването с факли в ръце при залеза на деня най-много отговаря на тайнството на извършващото се, когато индивидът сменява един свят с друг". Статиите предизвикаха спорове и фирмата на Бирк започна да процъфтява.

Честер се бе срещал с Бирк няколко пъти. Той писа репортажи от неговото гробище, печатаха ги два пъти на първа страница с великолепни снимки на Мелани. Помни ли го Бирк?

Бирк никога нищо не забравя ше. Фред се убеди в това, едва набра номера на телефона и чу гласа на секретарката на Бирк: „Шефът ще ви приеме по всяко удобно на вас време. За ведущия репортьор на криминалната хроника той никога не е зает".

Кантората се намираше до входа на гробището: изящен котедж от стъкло и алуминий на фона на черните корони на дърветата. Бирк посрещна Честер на входа.

— Моля, седнете! — Той показа на Фред кресло. — Валери — обърна се той след това към секретарката, — моля ви вино и коняк.

Фред се огледа. В средата на кабинета малка маса и четири стола. Масата покрита с черно кадифе. „За заседания" — реши Честер. На стената насреща окачени няколко снимки, сред тях—познати, онези, които прави Мелани. В ъгъла на кабинета бюро, а редом с него две кресла. На едно от тях седна Фред.

(Следва)

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 150 (1163) | Четвъртък, 29 декември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДРУЖБА — БРАТСКА И СЪРДЕЧНА, ВЕЧНА И НЕРУШИМА!

Тържествено събрание-митинг в Силистра

Снощи в салона на Народния театър в Силистра се състоя тържествено събрание-митинг на българо-съветската дружба по случай гостуването на делегацията на трудещите се от Хмелницка област, организирано от Окръжния и Градския комитети на Партията, Окръжния и Градския народни съвети, Окръжния и Градския комитети на Отечествения фронт и Окръжния комитет за българо-съветска дружба. Когато скъпите гости и официалните лица влязоха в салона присъствуващите ги аплодираха бурно и навред се разнесоха възгласи, отправени към КПСС и съветските народи.

След като ръкоплясканията утихнаха за малко, духова музика изпълни националните химни на Съветския съюз и Народна Република България. После членовете на делегацията и официалните лица заеха места в деловия президиум, между които бяха първият секретар на Окръжния комитет на Партията ВЕЛЬО МАКСИМОВ, членовете на бюрото на ОК на БКП САВА ШИВАРОВ, ХРИСТОФОР ИВАНОВ, НИКОЛА НИКОЛОВ, ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, ШАКИР ШАКИРОВ, БОЯН МИХНЕВ, ГЕОРГИ КАРДАШЕВ и МИКО НИКОЛОВ, председателят на ОК на борците против фашизма и капитализма АСЕН ЧАПКЪНОВ, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ, заместник-председателите на ОНС ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ, КРЪСТЬО АТАНАСОВ и ИВАН ПЕТРОВ, секретарят на ОК на ДКМС ЙОРДАН ТАНКОВ, заместник-председателят на ГНС ФИЛИП КУБАДИНОВ и други обществени.

Събранието бе открито и ръководено от другаря Сава Шиваров. Слово за значението на българо-съветската дружба за нашия народ и за тясното сътрудничество между народите на двете страни произнесе първият секретар на ОК на БКП Вельо Максимов. Другарят Максимов съобщи на присъствуващите, че от осем дни в нашия окръг гостува делегация на трудещите се от Хмелницка област на Украинската ССР, водена от др. НИКИТА БУБНОВСКИЙ, кандидат-член на ЦК на КПСС, член на ЦК на КП на Украйна, депутат във Върховния съвет на СССР и първи секретар на Областния комитет на Комунистическата партия в Хмелницка област.

През това лято, каза другарят Максимов, делегация от нашия окръг гостува на трудещите се от Хмелницка област и бе много радушно приета. Ние се запознахме с опита и постиженията на областта в промишлеността, селското стопанство, културата и др. Навсякъде ни приемаха като братя, като пратеници на българския народ. Ние още един път се убедихме, че нашата дружба е братска, нерушима и вечна като живия живот. Сред братята украинци се чувствувахме като в родна земя. Безпределна е обичта, любовта и приятелството между нашите народи. Корените на българо-съветската дружба водят началото си още от дълбока древност. Нашите народи днес живеят в дружното семейство на социалистическите страни. Тясно сътрудничество е установено и между нашите две партии. БКП винаги е следвала неотклонно пътя на КПСС. Безкористна е помощта на славната КПСС и съветската държава за икономическото и културното ни издигане. По-нататък др. Максимов говори за бъдещите връзки, които ще се установят между Хмелницка област и Силистренски окръг.

От името на ОК на БКП и ИК на ОНС др. Максимов прочете приветствено обръщение до трудещите се от Хмелницка област. След това той поднесе подаръци от ОК на БКП на Областния комитет на КП на Украйна в град Хмелницки — бюст на Г. Димитров, 14 тома от неговите съчинения и костюм от добруджанска народна носия.

Скъпите гости бяха поздравени от Антон Александров, работник в ДМЗ „Стомана“, който поднесе скромен подарък на делегацията от работническия колектив на завода. Приветствие поднесе и пионерката Светла Здравкова, ученичка в училище „Кирил и Методий“. Представители на завод „Хром“, промкомбинат „Текстил“ и ТПК „Добруджанка“ връчиха подаръци за спомен.

На приветствията отговори ръководителят на делегацията др. Бубновский. Той благодари за сърдечния прием от страна на ОК на БКП и ИК на ОНС, от колективите на посетените предприятия, кооперативни стопанства, училища, културни институти. Поздрави присъствуващите от името на трудещите се от Хмелницка област. Разказа за успехите на областта през тази година в промишлеността, селското стопанство и строителството. Говори за големите задачи на трудещите се в областта във връзка с 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция.

Др. Бубновский говори за голямата и сърдечната дружба между българския и съветския народ, между двете комунистически партии. Тази дружба ще се развива постоянно, като в бъдеще ще се засили размяната на делегации от заводи, ТКЗС, училища и др. от Хмелницка област и Силистренски окръг. Съкровеното желание на нашите народи, каза накрая в речта си др. Бубновский, е да живеят и творят винаги в мир и дружба. Той връчи подаръци от името на трудещите се от Хмелницка област — художествено изработена ваза с образа на Ленин, малка скулптура на Богдан Хмелницки, албум със снимки от областта. Др. Максимов благодари сърдечно за подаръците и пожела нови, още по-големи успехи на трудещите се от областта.

Представителният хор „Седянка“ при читалище „Доростол“ и ансамбълът за добруджански песни и танци при Профсъюзния дом на културата изнесоха богата литературно-музикална програма.

Събранието-митинг се превърна във вълнуваща манифестация на нерушимата българо-съветска дружба, манифестация на приятелството и взаимопомощта между двата славянски народа.

Крепне и процъфтява нашата дружба

Представител на редакцията на в. „Силистренска трибуна“ се срещна с ръководителя на делегацията на трудещите се от Хмелницка област, кандидат-члена на ЦК на КПСС, член на ЦК на Украинската комунистическа партия, герой на социалистическия труд и първи секретар на Областния комитет на Партията в гр. Хмелницки др. Никита Бубновский и го помоли да отговори на няколко наши въпроса.

ВЪПРОС: Какви са вашите впечатления от Силистренски окръг и от нашата страна?

ОТГОВОР: Трудно е да изразя впечатленията си от вашия окръг и страната ви. Недостатъчна е дори думата прекрасни. Където и да бяхме, ние чувствувахме топлотата, голямата любов, която може да изпитва човек само към брат. Искрено чувство, изразено от страна на ръководителите, интелигенцията, работниците, кооператорите и учащите се, бе ярка демонстрация на голямото единство и любов към съветския народ.

Не може човек да бъде безразличен, да не се радва от сърце, когато със собствените си очи види големия напредък на социалистическа България. Ние най-искрено споделяме радостта на трудолюбивия български народ, включително и трудещите се от вашия окръг, затова че за невероятно кратък исторически срок превърна изостанала България в напреднала в икономическо отношение страна.

В посетените от нас кооперативни стопанства ние видяхме висока организация на труда. С разбиране организирана икономика, накратко, стопанства с прекрасни перспективи.

Ние бяхме и в много промишлени предприятия. Особено силни впечатления ни направи високата организация на труда в завода за организационна техника. Това предприятие е младо, но продукцията, която то ще произвежда, има голямо стопанско значение, затова и перспективата му е голяма.

Запознахме се също така и със съвсем младия завод за металорежещи машини. Не може човек да не изпитва задоволство, кога то наблюдава със собствените си очи как бързо то се развива и какви прекрасни са неговите перспективи.

Прекрасни впечатления имаме от посещението ни в ДИП „Липа“. Тук ние се запознахме не само с правилната организация на труда, но и с отличната механизация на производството. Особен интерес представлява за нас правилното сушене на детайлите, а това е решаващо за качеството на продукцията.

Голям успех за града е създаването на промкомбинат „Камъшит“. Това предприятие, изградено на основата на местни суровини, има не само голямо икономическо значение, но дава прекрасни възможности да се заема голям брой работна ръка и то преди всичко жени.

В кравефермата на кооперативното стопанство в с. Айдемирние се запознахме с храненето и отглеждането на кравите. Искрено да си признаем, за такава организация в животновъдството, за такова добро физическо състояние на кравите и такъв висок млеконадой много наши стопанства могат да мечтаят.

Много и прекрасни са още нашите впечатления, които с няколко думи не могат да се кажат.

ВЪПРОС: Как според вас ще се развиват по-нататък връзките между Хмелницка област и Силистренски окръг за процъфтяването на българо-съветската дружба и какъв положителен опит би могъл да бъде обменен?

ОТГОВОР: Бъдещите наши връзки ще се развиват по много пътища. Главното ще бъде взаимният обмен и запознаването с опита. Това ще става не само посредством представителни делегации. В бъдеще ще си обменят делегации и отделни предприятия, кооперативни стопанства, културни и учебни заведения. Това ще ни помогне не само да укрепваме нашата икономика, но и да процъфтява нашата нерушима съветско-българска дружба. Ние не знаем нито една страна, която с такава почит да се отнася към историята, свързваща ни със Съветския съюз, както България. За това говорят безбройните паметници, включително и този край с. Брадвари, посветен на загиналите съветски летци.

В бъдеще ние смятаме да изучим българския метод за откритото печене на тухли и жилищното строителство на село. Този прекрасен опит ние широко ще внедрим в нашето колхозно жилищно строителство.

Ще се поучим от опита за производството на някои семена като люцерна и зеленчуци.

ВЪПРОС: Какво бихте пожелали на трудещите се от Силистренски окръг пред новата година?

ОТГОВОР: Нашето пожелание е през следващата 1967 година трудещите се на окръга да завоюват още по-големи успехи във всички отрасли на стопанството.

Да се развива и крепне нашата дружба.

Желаем от все сърце на всички щастие в личния живот и успехи в труда.

Нека крепне дружбата между нашите народи в името на мира и комунизма.

В музикално-драматичния театър в гр. Хмелницки е уреден щанд за български издания.

Трудът не спира

Отдавна приключи стопанската година за градинарите от село Тарван. Мина повече от месец, откакто и последните зеленчуци бяха прибрани и изнесени на пазара. С това обаче работата в зеленчуковата градина не спря. Напротив, тя продължи с неотслабващ темп.

Не бяха прибрани още последните тонове продукция, когато градинарите се замислиха по подготовката за новата стопанска година. Наистина, планът още не е утвърден и те не знаят от коя култура колко декара ще заемат, но това не им пречи да се готвят усърдно за работа.

Най-напред, под ръководството на бригадира Йордан Петров, те започнаха почистването на парниците. Изкопаният тор се извозваше от каруцарите на бригадата и складираше, за да бъде използуван отново при зареждането на парниците. Към средата на декември изпълнението на тази задача приключи.

Предстои изораването на зеленчуковата градина. За да бъде по-голямо плодородието на почвата през следващата година, градинарите решиха да наторят със суперфосфат цялата площ. В изпълнението на това мероприятие се са заангажирани повечето от кооператорите на четирите зеленчукопроизводни звена. Те разхвърлят по 80 кг суперфосфат на декар.

На животновъдите е наредено да превозват и струпват в зеленчуковата градина необходимия оборски тор за биотопливо.

Градинарите ще извършат и всичко друго, което е необходимо, за да се подготвят образцово и да може още в първите дни на януари да започнат зареждането и засяването на парниците.

М. ТОДОРОВ

РАДОСТНИ УСПЕХИ

С чувство на радост и удовлетворение посрещат Новата година работниците от асфалтовата база в гр. Дулово. Те изпълниха предсрочно годишния си план още на 20 декември, като отляха последните метра асфалт за тазгодишния строителен сезон.

През първата година на петата петилетка всички бригади бяха на своя трудов пост. Техниката бе поддържана винаги в изправно състояние, което обезпечи ритмична работа на всички участъци. Работниците Маню Манев и Георги Ганев, които работят на смесителя и изпълняват трудовите си норми 180 на сто, са наградени за пети път от Главното управление на пътищата. Каменотрошачната система, управлявана от Георги Георгиев и Антон Лазаров, завърши строителния сезон с изпълнение на плана 300 процента.

С голям ентусиазъм и усърдие се трудиха и шестте бригади по добив на камък. Те добиха 80 000 кубически метра строителен материал и осигуриха непрекъсната работа на обектите. Първенството сред каменарските бригади завоюва бригадата на Хаккъ Халидов от кариерата при с. Златоклас. Тя изпълни годишния си план 180 на сто, следвана от каменарите на Ахмед Аптулов. Не остават от тях и работниците, ръководени от бригадира Кадир Алибашев, които осигуриха качествена асфалтова настилка.

Благодарение на дружната работа на колектива, асфалтовата база в Дулово прибави към пътната мрежа на окръга още 40 километра асфалтирани пътища, 30 километра шосета с двойна обработка и 34 километра освежени стари асфалтови пътища. Базата построи много площадки в кооперативните стопанства и асфалтира стотици метра градски и селски улици.

През последните дни на месец декември каменарите продължават работата по добиване на строителни материали, а механизаторите ремонтират машините, за да могат още през ранната пролет да започнат приготовляването на асфалта и асфалтирането на пътищата.

Михаил ТОМОВ

Още в началото на декември радостта спохади овчаря Елен Еленов от с. Попина. В неговото стадо се родиха първите агнета. Това е сигурен залог, че добрият овчар, който през изтеклата година бе първенец на фермата, отново ще се нареди на едно от челните места.

Огново край парниците

Още не стихнала работата по прибиране на последните късни зеленчуци и в градината на село Преславци отново е оживено. Хората на звеновода Сюлейман Челиков започнаха почистването на парниците. Те превозват и оборски тор за зареждането им.

През лятото и есента градинарите постигнаха добри резултати. Те получиха надпланов добив от доматите, пипера, зелето и др. Ранната подготовка за зеленчуково производството ще им донесе нови успехи.

Най-редовно работят около парниците кооператорите Хаса Юсеинов, Мехмед Рушидов, Мустафа Назиров и др.

Трудолюбиви кооператори

Кооператорите от с. Варненци получиха надпланов добив от тютюна. Вместо по 140 кг те постигнаха по 230-240 кг от декар.

Сега всички се включват активно в елпезенето на тютюна, 65 на сто от който е вече продаден на държавата.

Трудолюбивите кооператори работят така, че до края на годината да завършат с преработката и продажбата на последния килограм продукция.

Марийка ХРИСТОВА

Партийната просвета — на висотата на конгресните решения

Оценката на Деветия конгрес на БКП за всестранния подем на идеологическия фронт в периода след Осмия конгрес напълно отговаря на извършеното в областта на партийната просвета и за Силистренската окръжна партийна организация. В сравнение с миналите години политическото обучение на комунистите и активa е значително по-добре организирано. Взети са под внимание указанията на ЦК на Партията за създаване на степенуваност, системност и последователност на обучението в системата на политическата просвета. Подобри се съставът на пропагандистите и на участниците в учебните звена, методическото и идейно-теоретическото равнище на занятията, цялостната организация на партийната просвета. Сега пропагандирането на марксизма-ленинизма е много по-гъвкаво по форма, по-богато по идейност и по-разнообразно по съдържание.

Решенията на Деветия конгрес поставят пред партийните органи и организации изискването да се продължи по-нататъшната работа по изграждането на марксистко-ленинския мироглед, превръщащ се постепенно в мироглед на целия народ. Задачата на Партията, се казва в отчета на ЦК на БКП, изнесен пред Конгреса от др. Тодор Живков, е да „осигурява този процес, като разнообразява раздичните форми за пропагандиране на нашата революционна теория“. За изпълнението на тази задача е необходимо да се повиши на теоретическото равнище на пропагандистката работа, да се свързва тя тясно с конгресните решения, с нуждите на теорията и практиката на социалистическото строителство, да се поставя в крак с научните постижения. В школите, семинарите и конференциите да се включват повече елементи на научно-изследователска дейност.

Конгресът постави задачата да се подобри и патриотичното възпитание на трудещите се и особено на младежта чрез тясно свързване изучаването на историческата наука с конкретното проучване на революционната борба. В учебните звена да се разкриват революционното минало на нашия народ, борбите на Партията и трудещите се за по-щастливо бъдеще, да се изтъква национална гордост на нашия народ и в същото време да се подчертават неговите интернационални традиции. Преподаването на дисциплините, разясняването на проблемите да бъде тясно свързано с борбата срещу буржоазната идеология и отживелиците в бита и съзнанието, против отстъпления от класовите позиции на пролетариата и идеологическата агресия на империализма. В звената по икономиките и някои от останалите дисциплини поставените проблеми да се разглеждат във връзка с новата система на планиране и ръководство на народното стопанство, с развитието на техническия прогрес и с най-новите постижения на частните науки.

Усъвършенстването на партийното ръководство, повишаването на неговата роля и издигането му до степента на научно ръководство е едно от важните изисквания за успеха на по-нататъшната партийна пропаганда.

Бързото отстраняване на допуснатите слабости, изразяващи се в слабия интерес към идейно-теоретичното съдържание, ефективността и действеността на занятието, недиференцираността на методиката за отделните форми, недостатъчната подготвеност на пропагандистите, срещащия се все още шаблон и формализъм в занятията на някои звена е важна задача, произтичаща от решенията на Деветия конгрес.

По-нататъшната работа в партийната просвета ще протича всецяло в светлината на решенията на Деветия конгрес, които ще служат през следващите години като ръководство за действие. Тяхното изучаване във всички учебни звена в системата на партийната просвета ще започне от началото на януари.

Окръжният комитет на Партията ще организира семинар за оказване на методическа и теоретическа помощ на пропагандистите по изучаването на конгресните материали.

Общинските партийни комитети и първичните партийни организации ще осигуряват литературата, учебните и методически помагала, консултации с пропагандистите и др. Те ще снабдят пропагандистите с разработени нагледни материали за развитието на ТКЗС и предприятията през петилетката, както и с материалите за Конгреса и петгодишния план, публикувани в ежедневния печат, партийните органи „Ново време“, „Политическа просвета“, „Партиен живот“, свитъка от нагледни материали по петгодишния народностопански план и др.

Решенията на Деветия конгрес са основа за нов подем на социалистическото строителство, идеологията, културата и народното благосъстояние. Тяхното изучаване не бива да бъде повторение на цифрите и фактите в документите на Конгреса, а да разкрива дълбоконаучния характер на неговите решения и ролята им в по-нататъшното развитие на нашата страна. Чрез тяхното изучаване следва да се поставят новите проблеми, произтичащи от задачите, които Конгресът постави за разрешение от комунистите и трудещите се. Всичко това трябва да способствува за мобилизирането на силите, творческата енергия, заложбите и талантите на народа за изпълнението на стопанските планове, за претворяване в живо дело конгресните решения.

На работа за задълбочено, всестранно и творческо изучаване решенията на Деветия партиен конгрес. Постоянно да подобряваме марксистко-ленинската подготовка на комунистите и трудещите се.

Зимата е в своето начало, но механизаторите от с. Суходол усилено се готвят за пролетната сеитба. Те вече привършват ремонта на прикачния инвентар, след което трижливо ще подготвят и тракторите.

НА СНИМКАТА: Механизаторите в момент на работа.

Окръжно търговско предприятие — Силистра —

На своите служители и на многобройните си клиенти от целия окръг

партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства

на предприятието честитят от сърце

НОВАТА ГОДИНА

и им пожелават крепко здраве, много щастие и нови трудови постижения.

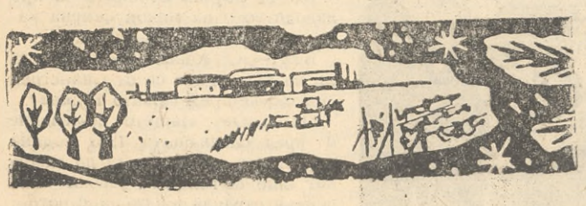
За новогодишния празник търговските работници предлагат на клиентите богат асортимент от висококачествени стоки.

Управителният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС

в ТКЗС с. Средище

по случай

НОВОГОДИШНИЯ ПРАЗНИК

сърдечно приветствуват

кооператорите и кооператорките, служителите и селскостопанските специалисти от района на кооператива. От все сърце им желаят здраве и нови успехи в борбата за изпълнение на поставените от Партията задачи през новата петилетка.

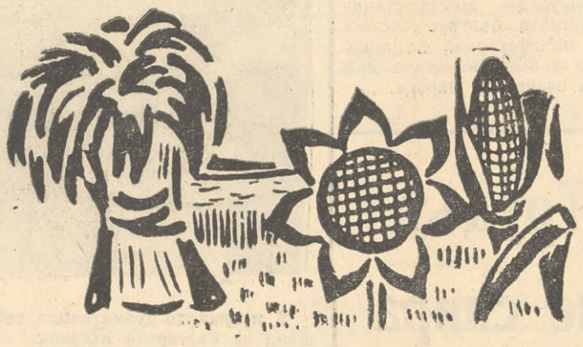
Нека с настъпването на Новата 1967 година заработим с още по-голям ентусиазъм за преуспяването на нашия кооператив.

Весела наздравица, скъпи другари!

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. ГОЛЕШ

Стопанското, партийното и комсомолското ръководства изпращат

НОВОГОДИШНИ ПРИВЕТИ

на всички кооператорки и кооператори, специалисти, механизатори и служители от стопанството. От сърце им желаят весело прекарване на Новата година. Нека все така всеотдайно се трудят за претворяване в дела поставените пред кооперативата ни задачи.

ГОРСКО СТОПАНСТВО — Дулово

Да ви е честита

НОВАТА 1967 ГОДИНА

скъпи другари работници, служители и кооператори от района на дуловското горско стопанство!

Партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС най-сърдечно ви поздравяват вас, красителите на добруджанската шир, и ви пожелават нови успехи в благородното дело да превърнем родния край в край-градина. Нека се множат успехите ви в труда, нека бъдете винаги бодри и здрави, за да може и нашият колектив да изпълни своите задължения, предвидени в петгодишния народностопански план!

ГТП „ЗДРАВА ХРАНА" —СИЛИСТРА

Бюрото на партийната организация и администрацията поздравяват по случай

новата

година

работниците и техните семейства, а така също и многобройните клиенти, като им пожелават още по-големи успехи в труда и личния живот.

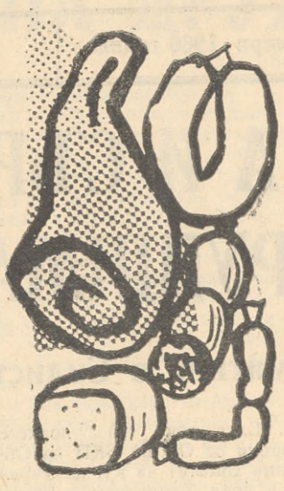
ДА Е ЧЕСТИТА НОВАТА ГОДИНА!

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства на

ДСП „Родопа"-- Силистра

честитят

Новата 1966 година

на всички свои служители и на кооператорите и кооператорките от окръга.

Нека новата година ни донесе още по-големи успехи в развитието на животновъдството, за да бъдат все по-богати новогодишните трапези!

Трудово кооперативно земеделско стопанство — с. Калипетрово

Общинският комитет на БКП, управителният съвет на стопанството и комитетът на ДКМС от все сърце честитят на трудолюбивите кооператори, специалисти и механизатори

НОВАТА 1967 ГОДИНА

Нека тя да ни донесе още по-големи успехи в борбата за по-високи добиви от растениевъдството и по-висока продуктивност от животновъдството. Нека влее нови сили в голямата ни борба за претворяване в дела решенията на IX конгрес на славната БКП.

НАЗДРАВЕ, ДРУГАРИ!

Окръжен съюз на ТПК — Силистра

честити новата 1967 година

на своите работници и клиенти

Пожелаваме Ви нови успехи през Новата година, скъпи другари.

ОТП „ПЕЧАТНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ"

честити Новата година

на своите служители и на многобройните разпространители и любители на книгата в окръга и им пожелава нови успехи в живота и нови радости, които ще им донесе *хубавата книга!*

ПАРТИЙНИЯТ КОМИТЕТ, ПРОФКОМИТЕТЪТ И АДМИНИСТРАТИВНОТО РЪКОВОДСТВО ПРИ ОП „КИНЕФИКАЦИЯ"

поздравяват киноработниците и киноврителите от окръга с НОВАТА 1967 ГОДИНА, като им пожелават нови, още по-големи творчески успехи, добро здраве и дълголетие.

Нека и през следващата година да останат верни на любовта си към киното!

ТРАНСПРЕД -- Силистра

Партийното, административното и профсъюзното ръководства

ЧЕСТИТЯТ

НОВАТА 1967 ГОДИНА

на всички работници, служители и многобройни клиенти.

Нека Новата година носи на всички успехи в изпълнение решенията на Деветия конгрес.

ТРУДОВО КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО с. Белица

ДА Е ЧЕСТИТА

НОВАТА 1967 ГОДИНА

Сърдечна благодарност на целия задружен колектив, кооператори, механизатори, селскостопански специалисти, младежи и девойки за положения труд през старата година.

Общинският партиен комитет, управителният съвет и комитетът на ДКМС желаят на всички крепко здраве и нови успехи по пътя на кооперативния строй.

ТРУДОВО КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО с. Алеково

На високодобивниците от полевъдството, на животновъдите и механизаторите, на специалистите и всичките семейства от кооператива

ЧЕСТИТА

НОВАТА 1967 ГОДИНА

Общинският партиен комитет, управителният съвет и комитетът на ДКМС

отправят към всички благопожелания за крепко здраве и много успехи по пътя, начертан от нашата родна БКП през новата петилетка.

ВЕСЕЛО ПРЕКАРВАНЕ!

ДЪРЖАВНО АВТОМОБИЛНО ПРЕДПРИЯТИЕ
—Силистра—

Партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС

ЧЕСТИТЯТ

НОВАТА 1967 ГОДИНА

на многохилядниците, ударниците, служителите и многобройните клиенти от цялата страна. Пожелават весело прекарване на новогодишните празници и на добрите съседи от ДАП — Русе, Толбухин, Разград и Варна.

Скъпи водачи от товарния, автобусния и лекия превоз! Благодарение на вашия всеотдаен труд зад воланите нашето предприятие с чест изпълни годишния си план и реализира 3 700 000 лева за народното стопанство. Ние ви приканваме на още по-ентусиазиран труд за достойно изпълнение на решенията на Деветия конгрес на БКП, за бърз и акуратен транспорт.

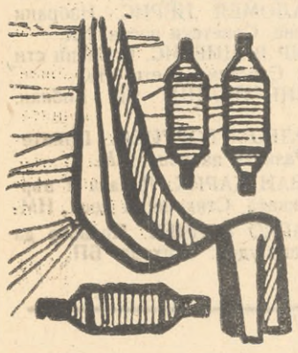
РП „Оргатехника“ — Силистра
Честит новогодишен празник

другари производственици, инженери, техници, служители и клиенти!

Заводският партиен комитет, административното ръководство, профкомитетът и комитетът на ДКМС стискат крепко десниците ви и ви благодарят от сърце за доблестното изпълнение на производствената програма на завода през тази година.

Нека през годините на петата петилетка издигаме все по-високо знамето на социалистическото съревнование за процъфтяването на родната промишленост, за довеждане на качеството на нашата продукция на световно ниво.

ПРОМКОМБИНАТ „ТЕКСТИЛ“ — Силистра

Партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС при промишлен комбинат „Текстил“ ЧЕСТИТЯТ

НОВАТА 1967 ГОДИНА

на всички свои работници и служители, на многобройните си клиенти от града и окръга и им пожелават крепко здраве и нови трудови победи през петата петилетка, чертаеща светлото бъдеще на нашия народ.

Да е сладка искрящата ви наздравица, скъпи производственици и клиенти!

ПРОМКОМБИНАТ „ТРАНСМАРИСКА“ — Тутракан

НОВОГОДИШЕН ПРИВЕТ

скъпи производственици от промкомбината!

Партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС

ви желаят крепко здраве, щастие и успехи през следващата година на петата петилетка.

Нека през новата 1967 година заработим с още по-голям ентусиазъм, нека усвоим нови производи, които да задоволят потребностите на трудещите се от района и страната!

ТКЗС „Ленин“ — Старо село

честита

НОВАТА ГОДИНА

кооператори, механизатори, младежи и девойки, специалисти!

Хвала и признателност на вашата безпределна обич към делото на кооперативния строй, на вашия благодатен труд, които с ентусиазъм влагате при изпълнението на грандиозните стопански задачи на кооператива.

Пожелаваме ви през годините на петата петилетка нови дръзновени дела по кооперативните поля и ферми — гаранция за процъфтяването на нашия кооператив, за общото ни щастие и благополучие!

ДСП „Булгарплод—Нектар“ — Силистра

Сърдечни привети и най-добри благопожелания по случай НОВА ГОДИНА изпраща партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС до всички свои работници и служители до кооператорите, механизаторите и специалистите-зеленчукопроизводители от ТКЗС на окръга.

Весело посрещане на новогодишните празници предприятието пожелава и на многобройните си клиенти от града и окръга.

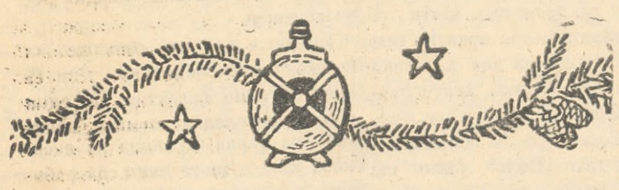
През следващата година пожелаваме на колектива нови трудови завоевания във всестранното и културно обслужване на гражданите, достойно изпълнение на историческите решения на Деветия конгрес на БКП.

ТКЗС „Йордан Петров“—Алфатар

По случай

НОВАТА ГОДИНА

общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС

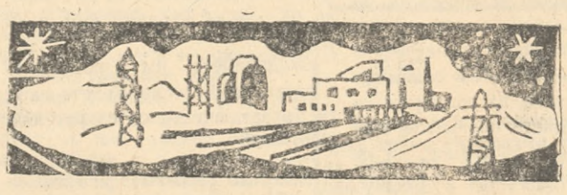
изпращат пламенни поздрави и сърдечни благопожелания на неуморните кооператори, механизатори, специалисти, девойки и младежи.

Другари кооператори! Нека бъде сладка новогодишната ви трудова наздравица! Нека през годините на петата петилетка завоюваме по-големи победи в борбата за високи добиви от растениевъдството и по-голяма продуктивност от животновъдството.

Честит празник на всички!

Завод за металорежещи машини — Силистра

Заводският партиен комитет, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС приветствуват с НОВАТА 1967 ГОДИНА своя неуморен колектив и му пожелават през годините на петата петилетка нови творчески успехи в изпълнението на големите задачи, които стоят пред завода.

Да е сладка наздравицата ви, скъпи производственици и уважаеми клиенти!

ОТП „ТОПЛИВО“ — Силистра

Партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС

приветствуват своя колектив—работници и служители ПО СЛУЧАЙ

НОВАТА 1967 ГОДИНА

На многобройните клиенти от града и окръга пожелаваме весело посрещане на празника и нови трудови успехи в работата.

ДСО „СТРОИТЕЛЕН РАЙОН“—Силистра

На майсторите строители и техните помагачи, които превръщат нашия град в модерен окръжен център

ЧЕСТИТИМ ОТ СЪРЦЕ

НОВАТА ГОДИНА

На тях, семействата им и трудещите се от нашия град пожелаваме крепко здраве и нови трудови победи през следващата година.

От партийния комитет и административното ръководство

РТС — ДУЛОВО

Партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС приветствуват с НОВАТА ГОДИНА всички свои работници и служители, механизаторите и кооператорите от района.

Пожелават на своя колектив нови успехи в труда, радост и щастие в семействата. Да е сладка наздравицата ви, скъпи работници!

ГРАДСКИ ПРОМКОМБИНАТ—ДУЛОВО

Партийната организация, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства честитят на своя трудолюбив колектив

НОВАТА 1967 ГОДИНА

Като благодари на производствениците за постигнатите успехи в изпълнението на годишния план, ръководството на предприятието призовава своя дисциплиниран колектив да се включи още по-активно в социалистическото съревнование, за да може през следващата година да преизпълним плановите си задачи и откликнем достойно на решенията на Деветия партиен конгрес.

ДМЗ „Стоманa“ — Силистра

Заводският партиен комитет, дирекционният съвет, заводският профкомитет и заводският комитет на Комсомола поздравяват всички работници, инженери и техници по случай

НОВАТА ГОДИНА

и им пожелават крепко здраве, радост и щастие.

Да напрегнем всички сили и енергия за превръщане в дела решенията на Деветия партиен конгрес!

През новата година да завоюваме още по-големи успехи в приложението на новата система на ръководство на народното стопанство.

Да е весела, благодатна и щастлива за всички новата 1967 година!

Промишлен комбинат „Текстил“ — Силистра

Партийното бюро, дирекционният съвет, профкомитетът и комитетът на ДКМС честитят

Новата 1967 година

на целия колектив на комбината и на многобройните си клиенти от града и окръга.

Нека Новата година ни донесе повече щастие и радост в личния и семейния живот!

ОБЯВА

Държавно минно предприятие „Д. Благоев“, рудник с. Каолиново, Шуменски окръг,

ТЪРСИ

правоспособни огняри за парни котли с налягане до 13 атмосфери и нагревна повърхност 160 кв. м.

Заплащане по тарифния указател.

Постъпване веднага.

Нови книги

КИРИЛ ХРИСТОВ. Съчинения в пет тома. Том — I. Лирика. БП.

ЯРОСЛАВ ХАШЕК. Ушите на свети Мартин. Превод от чешки.

САЛОМЕЯ НЕРИС. Избрани стихове. Съветски поети. НК.

ОЯР ВАЦИЕТИС. Избрани стихове. Съветски поети. НК.

ЕЛИН ПЕЛИН. Ян Бибиан. БП.

КОЛЬО ГЕОРГИЕВ. Приятели. Разкази за деца. НМ.

ИВАН КАРИК. Луната и въртележката. Стихове за деца. НМ.

МАРКО ГАНЧЕВ. Правото да бъдеш буден. Стихове. БП.

НОВОГОДИШНА РАДОСТ

Като чуден кът от зимна приказка е сега детската гради на „Герман Титов“. Струва ти се, че зад всяка врата наднича незнаен вълшебник, разпръснал навред снежинки, гирлянди от скреж, ясни звездици. От светлите, просторни занимални долитат весели песни. Акордеонът води децата в игривия ритъм на танците. Голямата, кичеста елха става все по-красива. Играчките от куклення кът недоумяват:

— Какво става с нашите батковци и каки, че нито за минутка не идват при нас?

Почакайте, почакайте, кукли и мечета! Починете си, камион чета! Стойте мирно, кубчета и колеленца! Сега дечицата се готвят за големия Новогодишен празник. Скоро при тях ще дойде Дядо Мраз! Ах, този Дядо Мраз! Дали е прочел вече писмата на всички? И ще донесе ли той на Валю голяма кола, на Росен пушка, а на Митко хей такъв чудесен кран?

Другарката Веска Чешмеджиева е при най-малките:

— Дечица, знаете ли кой ми се обади тази сутрин по телефона?

—Дядо Мраз!... Дядо Мраз!

— Дядо Мраз! Каза ми, че е вече готов да пристигне в детската градина. И писмото ни получил. И подаръците приготвил. Но ние готови ли сме да го посрещнем? Я да чуя песничката за топлите ръкавички!

Изведнъж всички ръчички се издигат и като крилца на току-що излюпени пиленца се размахват във въздуха.

„Моите ръчички
имат ръкавички...“

Децата обичат да пеят. И колко мило трептят нежните гласчета! Нежни като снежинките, които ще натрупат пързалки за техните шейни.

А Чавдарчо? Той протяга ръчица, върху която е „кацнала“ пухкавата снежинка, и декламира в нейна чест с такава неподправена детска обич, с такова умиление. Нали снежинките ще натрупат пъртина, по която ще пристигне Дядо Мраз с бързите елени!

Една след друга се менят песните, стиховете. Децата от групата на др. Недялка Митева подготвят танца на куклите. Ванчето, Светла, Дорито и Милена са толкова хубави в белите балетни роклички! Не може да не ги хареса Дядо Мраз. Да не поседне при тях. Да не ги погледа. Да се порадва и на скокливите зайчета, и на малките снежни топчици. Та дечицата от всички групи танцуват така хубаво! Толкова са мили и очарователни всички. И после, доволен, че са умни и послушни, да развърже големия чувал и заедно с джуджетата да разда де подарък на всяко детенце.

...И Дядо Мраз дойде. Дойде най-напред при децата от целодневната градина „Герман Титов“, защото те са добри, послушни. Той надари всички. Донесе на всички много радост. Веселбата беше обща...

Стефанка СТАНЕВА

С МНОГО ТОПЛОТА

ИМА ДНИ, които отминават и се забравят, има дни, които завинаги остават в сърцата на хората. За оня слънчев ден на 1962 годи на с гордост ще си спомнят телефонистките от бригада „Осми конгрес“ при Окръжната станция на съобщенията. Ще си спомнят, а навярно ще разказват и на децата си.

На този ден бригадата бе удостоена със званието „Бригада за комунистически труд“. Оттогава работата им започна с нов темп, с голям ентусиазъм. В отношенията им се появи топлина, сърдечност, другарство. Уважават и се учат от опита на старшите между тях. Митанка Петришка е посветила 22 години от своя живот на тази професия. Иванка Павлова — 18 години. Дългогодишната им служба помогна да намерят верните средства за изграждането на един добър и сплотен колектив. И успяха. За бригада „Осми конгрес“ може да се кажат само хубави неща. Заедно воюват за изпълнение на обещанията, заедно се борят за изпълнение на всички мероприятия, за летнали в плановете им. Всеки член от колектива има лично обещание — да изпълнява план-нормата в проценти, да поддържа работното си място образцово, да бъде вежлив с абонатите, да не влиза в пререкания с колектива. Стремят се да изпълняват дадените обещания, а всяко тримесечие на всяка една поотделно се отчита постижението. И те — по стиженията — са винаги радващи. И как няма да са, когато на лицата им винаги греят приветливи усмивки, когато за всички клиенти имат хубави думи и човешко отношение.

— Ало, говорите ли моля!

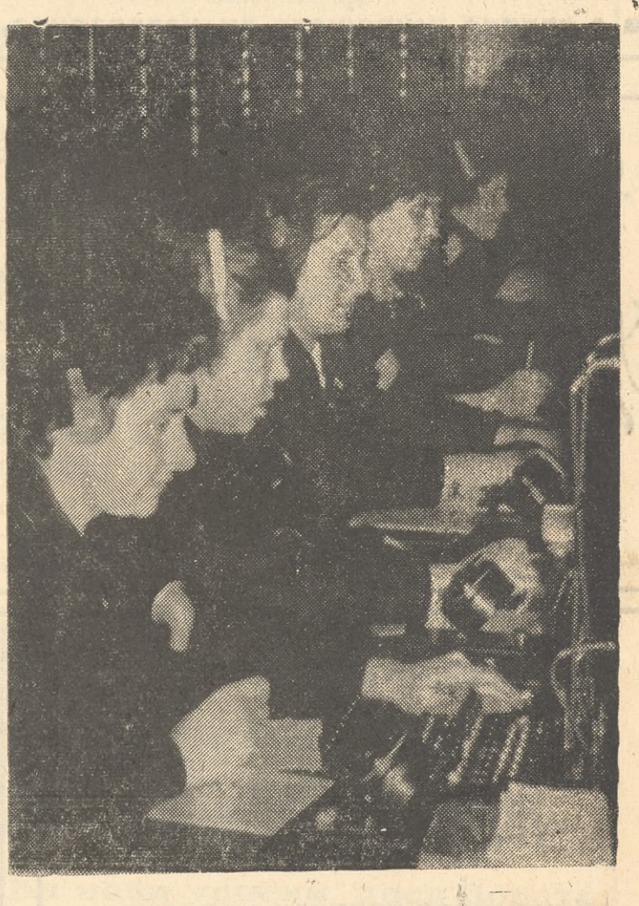
— Кажете... готово!

И тя — усмивката — не слиза от лицето. Топлина, много топли на има в думите им, топлина, която по телефона те предават на хората. Вежливост — ето това е характерната черта на телефонистките.

Естествен резултат от тяхната учтивост е редовното изпълнение на плана. При месечен план по приходите 6 900 лв., те имат изпълнение 7 672 лв., или изпълнението за месеца е 111 на сто. Тези цифри най-красноречиво говорят за техните дела. Дела, които са възнаградени — две от тях са завоювали званието „Ударник на комунистическия труд“, четири са носителки на значката на Министерството на пощите, но най-голямата награда е благодарността на абонатите, тя ги окриля, с нея те вървят към нови успехи.

Ежедневието им е изпълнено с много напрежение, ръцете вина ги бързат, винаги са старателни, внимателни.

А когато работният ден завърши, за тях започва изпълнението на мероприятията, които са запланували предварително. Те са за едно на поход, на кино, театър, концерт. Водят редовно дневника си. В него намират място хубави мисли за прочетени книги, за гледан спектакъл, за приятно прекарване на рожден ден, на всяка страница има снимки, които най-ясно говорят за живота на бригадата. Готвят се за обсъждането на книгата „Воля“, която ще обсъдят заедно с др. Стоян Лазаров — приятел на бригадата. По сещават исторически места. Наскоро посетиха гроба на Сеул Авербух, където др. Чокоев им разказа за живота на младия революционер.

Трудно е да се разкаже за всичко, което обединява тези 15 жени в един колектив. Но едно е ясно, те следват думите, написани на първа страница на дневника им: „Да се учим, да работим и живеем по комунистически“.

Радка АНАСТАСОВА

КОЙ?

ПРИКЛЮЧЕНСКА ПОВЕСТ П. БАГРЯК 6

Бирк се разположи насреща.

— Много отдавна не сме се виждали — каза той. — Вашият вестник съвсем ме забрави. И аз, най-сетне, се радвам, че отново сте при мене.

— Дойдох по особена лична работа — мрачно забеляза Фред.

— Тя не се отнася до вестника.

— Боже мой, това няма никакво значение!—Бирк се усмихна широко, ослепявайки събеседника си с големи като у певец зъби. — Вие направихте толкова много за моята фирма, че аз съм готов да ви услужа.

Влезе Валери и внесе на поднос две чашки, коняк „Наполеон“ и бутилка „Фраскати“.

— Шефе — каза тя, — мисис Бирк телефонира, моли да ви свържа.

— Разрешавате ли? — попита Фред Бирк.

Журналистът кимна мълчаливо, давайки си вид, че работата, по която е дошел, не е бърза. Бирк взе слушалката.

— Драга, днес ще се забавя около тридесет и пет минути. Сложи децата да спят и тръгвай за операта. Аз ще мога да дойда едва към третото действие, ще трябва още да се преоблека.

Фред, гледайки собственика на фирмата „Спи спокойно, приятелю!“, започна да се дразни. Неговите безукорни светски маниери (Бирк беше приет във висшето общество), елегантният черен костюм във френска кройка и, на края, грижливо гледаните бели ръце, сливащи се с колосаната риза, го дразнеха. На Честер изведнъж му се поиска да стане и да си отиде. Но Бирк, като поговори с жена си, седна насреща и започна да се усмихва толкова добродушно, че Фред не се помръдна от място и събрал сили, колкото може по-равнодушно каза:

— Моята работа е... дребна. Необходимо ми е да хвърля поглед на стареца просяк, който е погребан вчера.

Бирк кимна разбиращо глава.

— Една минута — каза той, вдигна слушалката и извика по селектора управляващия седми участък. — Донесете ми документите на вчерашния клиент. Да, да, анкетата и резултатите от обработката. — Бирк постави слушалката и като се обърна към Фред, предложи: — Опитайте „Наполеона“, аз го предпочитам пред останалите.

— А как е с моята работа? — попита Фред.

— Моля ви да почакате няколко минути.

На селектора се запали червеникаво око.

— Извинете — отново се извини Бирк. Той приближи микрофона по-близо към себе си: — Слушам.

— Шефе, при клиент номер 4725 — чу Фред — дойде жена му, а репродукторът не работи. Извикахме радиомеханик, но той ще дойде едва след половин час. Какво да правим?

— Кой обслужва клиента?

— Лермен.

— Глобете го с десет кларка. Ако се повтори подобно нещо — уволнете го. Пред жената на клиента се извинете и дайте музика от съседния участък, така четя да се чува, разбира се.

— Още един въпрос, шефе. Клиентът е обичал Моцарт и Щраус. Кой от тях да предадем?

— Днес е облачно. Дайте Моцарт.

Светлината на селектора угасна.

— Бирк — каза Честер, — харесва ли ви да работите тук?

— Безусловно. Имам бизнес, който не носи загуба, и освен това нима може да се намери по-спокойно място? Преди десет години, след завършването на Кембридж, работих две години в една от най-големите клиники на Лондон. Но там вече е неспокойно. Нашият клиент пък е тих, благоразумен.

— Да, може би сте прав.

Появи се Валери и постави на масата черна папка. Фред прочете: „Клиент №24657. Доставен на 24 септември 1965 година. Участък №7“.

Бирк разтвори папката и бързо прочете анкетата.

— Скъпоценности няма, златни зъби също — каза той на Фред. — Какво ви интересува в този клиент?

— Искам просто да го видя.

— Странно. — Бирк втренчено погледна Честер. — Много странно... Е какво пък, мили Фред, аз вече дадох разпореждане за разравяне. Но това е противозаконно, защото само полицаите могат да безпокоят нашите клиенти...

— Разрешете да отида там — нетърпеливо каза Фред.

— Една малка подробност — спря го собственикът на фирмата. — В коя банка да представя сметката?

— Предпочитам да платя в наличност.

— Това напълно ни задоволява. И така, непосредствено за разкопаването — 6 кларка и 25 лема и за риска — както е известно, сред деловите хора той се заплаща — 150 кларка. Всичко 156 кларка и 25 лема.

„Бандит“ — изпсува в себе си Фред, но бързо извади парите и ги постави на масата.

Когато заедно с Бирк се приближиха до седми участък, работниците вече бяха завършили работа. Бирк освети с фенер гроба, след това ковчега, покрит с влажни буци глина.

— Отворете капака! — заповяда той.

Един от служителите се спусна долу и открехна капака. Фред се отдръпна: той видя лицето на професор Милер.

4. В НАВЕЧЕРИЕТО НА РЕШЕНИЕТО

Гард поправи възглавничката за сядане, дръпна нагоре панталона, за да не се мачка така много ръбът, седна и беше вече готов да се заеме с обичайните криминални дела, когато се почука на вратата.

Без да вижда още човека, по характера на чукането Гард определи, че посетителят е развълнуван, нервничи и че следващите минути ще бъдат неспокойни. Ето защо лицето му прие любезно съсредоточено изражение.

— Влезте!

Влезе Фред Честер.

Те не бяха се виждали три седмици и Гард не знаеше какво е правил по това време журналистът, бил ли е той въобще в града, но не се учуди на неговото неочаквано пристигане, защото от давна вече се беше отучил да се учудва: пречеше на работата.

(Следва)

Мирна, щастлива и плодоносна да бъде и 1967 година!

Измина 1966 г.—година на упорит труд. Тя донесе на трудещите се от Силистренски окръг много успехи и радости. 1966 година бе съпроводена с много събития, но най-важно от тях бе Деветият конгрес на славната БКП, който начерта още по-светли перспективи за бъдещето на страната ни и окръга.

Ние сме в навечерието на 1967 година. Тя ни обещава още по-големи успехи в строителството на социализма.

Окръжният комитет на БКП, Окръжният народен съвет поздравяват най-сърдечно трудещите се от окръга с големите успехи, постигнати през 1966 година, и им пожелават 1967 година да бъде мирна, щастлива и още по-плодоносна.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 151 (1164) | Събота, 31 декември 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

РАДОСТНА РАВНОСМЕТКА, СВЕТЛИ ПЕРСПЕКТИВИ

САВА ШИВАРОВ
председател на Окръжния народен съвет

Прелистена е още една страница от човешката история — измина 1966 година. Ще искри пак руйното вино на новогодишните трапези, ще се вдигат наздравици за постигнатите успехи, за щастие и сполука през новата година. Това е празник на човешкия размисъл, на равносметката. И хубава е тази равносметка. Изтеклата години на беше богата на събития, на успехи. Тя беше широка, твърда крачка на нашия народ в строителството на социализма. В световен мащаб бяха завоювани нови позиции за делото на мира от народите. В навечерието на празника съветските хора поднесоха на човечеството нов чудесен подарък — осъществено бе меко кацане на лунната повърхност на „Луна—13".

За българския народ 1966 година беше първата от петата петилетка. Деветият конгрес на Българската комунистическа партия разкри пред нас нови, светли перспективи и ни вдъхнови за още по-големи трудови дела, за изграждане на прекрасното бъдеще на социалистическата ни Родина.

Заедно с целия наш народ и трудещите се от Силистренски окръг ще празнуват Нова година с чувство на изпълнен дълг. Под ръководството на Окръжния комитет на Партията те постигнаха нови успехи. Промишлените предприятия с чест изпълниха годишните си планове и дадоха обща продукция за 67 702 000 лева. Работническите колективи активно се включиха в борбата за увеличаване производителността на труда, за подобряване качеството и снижаване себестойността на продукцията.

Има за какво да се вдигат тостове и на кооперативните трапези. През изтеклата година в окръга са произведени над 149 хил. тона пшеница, 57 хил. тона царевица, 68 108 тона захарно цвекло. Изкупени са 49 715 000 яйца, 9 719 тона месо, 37 125 тона мляко.

Благодарение на непрекъснатите грижи на Българската комунистическа партия за повишаване жизненото равнище на народа, в резултат на постигнатите производствени успехи значително се подобри материалното и културното благосъстояние на трудещите се. Повишиха се заплатите на по-голяма част от работниците, а останалите ще бъдат зарадвани след 1 януари. Стокооборотът на глава от населението средно за окръга през изтеклата година достигна 343 лева. Продадени са над 750 хладилника, 2 400 електрически перални, 600 телевизора и др.

Очевидни са успехите в областта на просветата. Открихса се 8 основни и начални училища, 4 общежития, 2 детски градини и 1 промишлено училище по машиностроене. Подобри се материалната база, което се отразява благоприятно върху обучението и трудовото възпитание на подрастващото поколение.

С повишаване на материалното благосъстояние на населението растат и неговите културни потребности. През изтеклата година се откриха 7 нови читалищни дома и 11 киносалона.

За всекиго става ясно, че няма сили, които да спрат нашата страна от победния път към социализма и комунизма. Непоклатима основа за това е правилната генерална линия на Априлския пленум и решенията на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия.

Само преди десетина дни бяха одобрени от Народното събрание народностопанският план и бюджетът на страната за 1967 година, които се явяват допълнение на конгресните решения. Цифрите и показателите на плана и бюджета са още едно ярко доказателство за правилната генерална линия на нашата Партия.

Силистренски окръг получи своите конкретни задачи за промишлеността, търговията, строителството, транспорта и селското стопанство през новата 1967 година. Предстои те да станат достояние на всички трудещи се, да станат тяхно решение, да се превърнат в тяхна мисъл, в тяхна благородна цел. В промишлеността се предвижда нарастване с 10,4 на сто спрямо 1966 година, в търговията — с 8,6 на сто, в строителството — с 26 на сто и т. н.

Пред нашите кооператори се поставят още по-големи задачи. Те трябва да получат по 320 кг пшеница от декар. Ло план общият обем на селскостопанската продукция е предвидено да нарасне с 3,7 на сто спрямо 1966 година, а в отраслите „Растениевъдство" — с 1,6 на сто и „Животновъдство" — с 10,8 на сто. Трябва да се осигури предвиденото хлебно и фуражно зърно, да се произведат повече зеленчуци за нуждите на населението. Това налага управителните съвети на ТКЗС да разработят конкретни мероприятия за изпълнение решенията на Деветия конгрес на БКП в областта на растениевъдството и животновъдството.

Пред нас е първата следконгресна година. В центъра на вниманието на окръжната партийна организация и всички трудещи се ще стоят решенията на Деветия конгрес на нашата славна Партия.

Окриляни от постиженията на великия Съветски съюз и КПСС, от решенията на Деветия конгрес на БКП, трудещите се от Силистренски окръг навлизат в новата година с бодра и уверена стъпка. Те имат достатъчно опит и са в състояние да изпълнят поставените от Партията и правителството задачи.

Нека новата 1967 година бъде още по-щастлива и плодоносна в социалистическото строителство, в борбата за мир в света, в борбата за комунизъм.

ДВАНАДЕСЕТ БЕЗ ПЕТ!

Може да вали едър сняг, или снежинки-конфети, но среднощното небе да е чисто и студено синьо, украсено с бакърената обица на луната... може да препускат луди хали, или въздухът да е спокоен и застинал като водите на високопланинско езеро. И е все едно дали си в някоя топла стая сред най-близките си, или капка в човешкото море, събрано под гипсовите сводове на тържествените зали. Дали разчупваш домашната пита с късметите, или над раменете ти се сипят снежинки-конфети...

Часовникът показва дванадесет без пет!

Ще отекнат салютите, върховете на планините ще открокат ярко плещите си от синкаво сребро и в шеметния си бяг старата и вечна земя ще навлезе в новогодишен кръговрат.

Човечеството — трупно и напрегнато, тревожно и зарадвано — ще навлезе в една нова година от втората половина на паметния двадесети век! Новогодишната нощ е пълна с упования и надежди, макар че приба вя още една сурмичка бяла коса върху слепоочията.

И ти неволно си мислиш: как во ни донесе тази, която си отива? Какво се крие сега, когато тече последното й денонощие? Беше ли тя едно разочарование или една надежда? Или едното и другото?

За света тя бе наистина една тежка година, доколкото тъмните сили на войната не стихнаха в своите нечовешки набези над мирни градове и села във Виетнам. Но тя донесе и много вездрост благодарение мъдрата външна политика на Съветския съюз. Посещенията на Де Гол в Съветския съюз и на Косигин във Франция с оптимистичния си завършек внесоха приятно раз ведряване на световния хори зонт. Топлият прием, който френ ският народ и неговите държавници оказаха на българския министър-председател Тодор Живков, показа от своя страна нарасналия авторитет на България на европейската арена. Човек изпитва истинска гордост при мисълта за тази изключително успешна мисия — дори и най-консервативните издания на западния свят признаха идването „на мода на България".

У нас влязоха в строя нови производствени мощности. Трудещите се получиха значителни увеличения на заплатите. Изключителна манифестация на народното единство и на успешната икономическа и културна политика на Партията бе Деветият конгрес. От неговата трибуна прозвучаха гласовете на работните хора, които знаят не само да правят революции, но и да строят разумно своето настояще и бъдеще. Десетките гости от всички краища на планетата стиснаха братски ръцете на българските комунисти и им пожелаха нови успехи по пътя към комунизма.

Стрелката бавно, но неотменно преминава последните пет минути на старата година. Ние сме й благодарни. За нас тя беше като тежка и обилна жетва след напрегнат, упорит труд. И ние гледаме с облекчение хода на тази стрелка и ръцете ни посягат към пълните чаши. Няма нищо по-приятно от краткия отдих след достойно изпълнен дълг.

Колко остава до разминаването на годишните кръгове?

Впрочем човекът винаги е имал време за мечти...

Какво ще ни донесе новата? Какво ще ни донесат идните нови години? Не сме ли ние най-щастливите! Ония, които направиха скоростта на века бавна за стремежите си! Ония, които ще слязат първи на луната от хилядите мечтаещи човешки поколения. А може би сме онова при звано поколение, което ще отпразнува претопяването на оръжията в плугове и подписването на вечния световен мир!

Остават секунди. Според крилатите думи на поета, след миг ръцете ни ще хванат чашите като камбани и над света ще се разнесе празничният звън на новогодишното тържество. Петте минути на равносметката и на новите мечти изтекоха...

Къде са стаканите на моите съселяни от Горна Липница, които срещат Новата година в залите на своя нов читалищен дом? Искам да здрависам баташкия миньор, героя на социалистическия труд Иван Андреев, с когото през тази пролет ме срещна журналистическия дълг и за когото завинаги ще запазя един светъл и сърдечен спомен! Искам да бъда при краварите от Ново село и при химиците от Бургас. Сред комбайнерите от Генерал Тошево и при нефтяниците от Шабла и Плевен. Да гледам как сиянията на салюти те трептят по върхарите на Рила и как се отразяват по водите на Дунава и Черно море.

Петата минута изтече!

В студения въздух отекват празничните салюти. Тяхното ехо се слива със звъна на чашите и тържествените звуци на музиките и оркестрите.

Още малко и зад раменете ни ще застанат веселите сурвакарчета с румени бузи и хитри очи, за да ни кажат своя наивен и вълнуващ благослов за бъдеще то:

Сурва, сурва година,
весела година...
златен клас на нива!
Сурва нова година,
голям грозд на лоза!
Сурва весела година,
пълна кесия на шия!

Хайде да ни е честита Новата 1967 година!

До нова среща, приятели!

Твърде бързо изминаха дните, през които съветските гости бяха при нас. На 29 декември се сбогувахме и ги изпратихме, но вече не като хора, които са ни гостували, а като наши близки, като родни братя.

Девет дни прекараха те в нашия окръг. Посетиха кооперативни стопанства и промишлени предприятия, срещнаха се с много хора и навсякъде техен спътник беше нашата обич, нашата любов, нашата признателност към великата страна на Ленин, живителния извор на успехите ни по пътя към комунизма.

Раздяла! Трудно е с тази дума да се изразят чувствата, които ни вълнуваха при изпращането. Тя не е подходяща, защото след посещението на делегацията, водена от др. Н. С. Бубновский, връзките между Хмелницка област и Силистренски окръг няма да прекъснат. Напротив, те ще станат по-здрави и по-широки. Ще бъдат посветени на най-благородната цел — съревнование за постигане на по-големи успехи, по-голямо благоденствие на трудещите се от Хмелницка област и Силистренски окръг.

До нови срещи, скъпи наши съветски приятели!

ДО СЕКРЕТАРЯ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ ДР. ВЕЛЬО МАКСИМОВ

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ ДР. САВА ШИВАРОВ

Скъпи другари, сърдечно поздравяваме вас и всички трудещи се от Силистренски окръг с настъпващата 1967 година. От все сърце ви желаем крепко здраве, много щастие и нови големи успехи в социалистическото строителство.

Нека крепне навеки съветско-българската дружба и дружбата на всички народи, строящи социализма.

Секретар на Хмелницкия областен комитет на Комунистическата партия на Украйна М. МЕХЕДА

Председател на Изпълкома на Хмелницкия областен съвет на депутатите на трудещите се И. ЛЕВЧЕНКО.

Пристигна Дядо Мраз

Едно момиченце прекосява града. Бърза, а не му спори. Мъчно се върви с тези високи лачени обувки. С тази тясна дантелена пола. Гражданите се спират любопитно, взират се в шапката му с необичайна книжна виолетка. За къде бърза интересното момиче?

На площада пред Окръжния народен съвет са се събрали вече неговите другарчета. Веселите палячовци пъстреят с чудните си дрешки. Гъбките перят алени чадърчета. Изведнъж се разнася тържествен зов на фанфари. Рецитатори декламират. Всички деца запяват песничка за Дядо Мраз.

Чу ли ги добрият старец? Или пътят му минава през белия ни, празничен град? Ето го! Той пристига в кола, украсена с борови клонки. Отдалече се червенее мантията му. Брадата му е снежно бяла. Дядо Мраз приветствува сърдечно децата. Най-малките граждани на Силистра протягат към него ръчици, учудени, радостни.

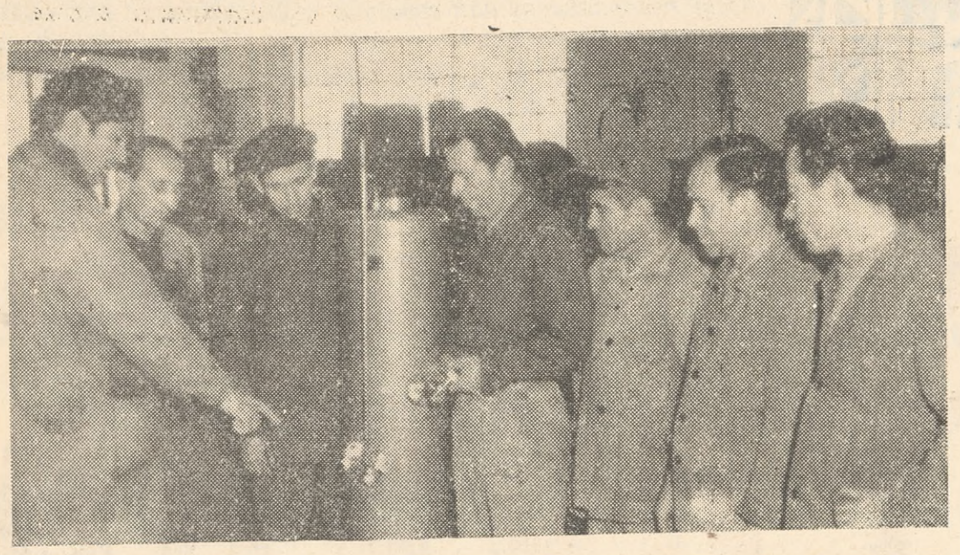
Силистра — новооткритият магазин за подаръци и сувенири.

Комунистите пред празника

ВСЪЩНОСТ петдесетте комунисти от завод „Хром“ в Силистра за пръв път ще вдигнат ново годишни наздравици в отделно предприятие. На 31 декември минала година заводът беше обявен като самостоятелен, но... имаше само бъдеще. Сега е изминала вече една година, през която от партийната организация, от отделните комунисти зависеше много как ще посрещне целият колектив новогодишния празник.

И не само това. Годината изми на под знака на голямото политическо събитие в нашата страна — Деветия конгрес на Партията. Тези две обстоятелства налагаха трудовият колектив на завода да подобрява непрекъснато производството. А без съдържателна и целенасочена партийно-политическа работа това беше немислимо да се осъществи.

Довечера работниците ще се съберат да посрещнат заедно Нова година. Нека искрящото вино в чашите, нека се вдигат наздравиците една след друга.

Комунистите от групата на Йордан Иванов разглеждат току-що произведен бойлер.

Хората заслужиха това!

В деня, когато се откриваше партийният конгрес, работниците и работничките от завод „Хром“ изпълниха предсрочно годишния си производствен план. А и следтова ентусиазмът и темпът на производството не намаляха. Партийната организация свика специално събрание, на което бе обсъден въпросът какви мерки трябва да се вземат, за да бъде проведена за народното стопанство колкото се може повече свръхпланова продукция. Тъй като се оказа невъзможно завод „Стомана“ да достави на предприятието предвидените за декември печки, спираше се производството на 800 бойлера. При това положение се налагаше групата за нестандартно оборудване да изработи още през декември предвидените за януари 20 маси от неръждаема ламарина, да се произведат също така 2 000 вместо 1 500 бензинови лампи и т. н. В изпълнението на тази задача партийната организация и административното ръководство разчитаха особено много на груповите майстори Радко Виденов и Петър Райчев, бригадира Димитър Недялков и други комунисти, които щяха да развеят високо знамето на съревнованието и да поведат останалите работници.

И те, комунистите, целият трудов колектив, удържаха думата си. По предварителни изчисления заводът е произвел свръхпланова продукция за близо 300 000 лева.

С чувство на изпълнен дълг ще празнуват и носителят на орден „Георги Димитров“ — рационализаторът Петър Дечев, и работникът в никелажното отделение Георги Вълчев, изпълнявал трудовата си норма средно 180 на сто, и стругарката Стояна Иванова, която работи и едновременно учи в Техникума по механотехника, и много други членове на партийната организация.

Активното участие в производството не е единствената заслуга на комунистите. Постоянна грижа на партийната организация е движението за комунистически труд. Бригадата за комунистически труд на Борис Йовчев, член на Партията, е между най-добрите в завода. Когато работникът Георги Станев заболя, членовете на тази бригада му направиха две посещения — в болницата и в къщи. Пак те събраха пари и ги изпратиха на войника Атанас Курдов — бивш работник в бригадата. Такива примери могат да се посочат и в другите бригади.

От ден на ден все по-лек и производителен става трудът на работниците, все повече се подобряват битовите им условия. В края на миналата година почти във всички помещения на завода бе прокарано парно отопление, поставиха се тази година и аспирации на запрашените места. Дворът на предприятието, който по-рано беше в много лошо състояние, се асфалтира. Хората с радост участвуваха в осъществяването на тази придобивка с доброволен труд. Приновата система на ръководство на народното стопанство, която се прилага вече в завода, се появи тенденция заплатите на работниците постоянно да растат.

Още по-светли са перспективите през новата петилетка. До 1970 година е предвидено общата продукция на завода да достигне годишно пет милиона лева, или двойно повече отсега. Хората разбират правилната икономическа политика на Партията и посрещат всеки празник с големи трудови успехи. Начело в този устрем са комунистите — най-възторжените строители на новия живот.

Димо ИВАНОВ

Радост, стоплена от труда

1

Когато помолих председателя на Айдемирския кооператив да посочи кой е най-добрият доярот средата на комунистите, той се изненада. Не му бе лесно веднага да каже, въпреки че отлично познава работата на доячите-комунисти. След като помисли малко, каза:

— Ами, кого да ви посоча... Всички комунисти, които работят в кравефермата, са много добри доячи. Струва ми се, че ще е хубаво да се пише за Начо Хаджиев. Сигурно и тая година ще е първенец на фермата. Заслужава! От дълги години е дояч.

2

Щом пристигнахме в стопанския двор на кооператива, отбихме се и до един от краварниците. Съзряхме един човек да

очиства обора на кравите. Попитахме го:

— Извинете, тука ли е доярът Начо Хаджиев?

Човекът, който в момента почистваше обора, изправи снага и рече:

— Аз съм Начо Хаджиев. Ако ви трябвам за нещо, почакайте ме малко отвън. Ще свърша метенето и ще дойда при вас.

След като почисти обора, Начо Хаджиев се приближи до нас. Стеснително подаде ръка за поздрав. Запита ни защо го дирим. Като разбра какви ни са намеренията, свъси големите си черни вежди:

— Та аз ли съм най-добрият дояч? Вярно е, дето казвате, че от дълги години съм в кравефермата. Но мисля, че има и от мене по-добри.

3

Начо Хаджиев дълго ни разказва за себе си и за работата си. Още от малък обикнал животните. Години наред преди да стане кооператор, пасял овцете на баща си. В първите години след като станал член на кооператива, работел на полето. През 1958 година пожелал да отиде на работа в кравефермата. Вече осем години подред е дояч на кооперативни крави.

— Отначало ми беше доста трудно. Ако не ме беше срам, щях да напусна. Но след като размислих малко, реших да остана на завинаги в кравефермата. Та нали комунистът не трябва да се плаши от трудностите! Сега мъчно бих се разделил с работата си във фермата. Обичам кравите. Пък и те ме познават. Дори по стъпките и гласа.

Още през първата година Начо Хаджиев се наредил на едно от челните места сред доячите на стопанството. Неведнъж е награждаван от управителния съвет на ТКЗС за завоюваните големи резултати. През лятото на тази година комунистът Начо Хаджиев получи „Народен орден на труда“ — златен за високите постижения през 1965 година. Това бе най-голямото признание за дългогодишната му работа за възхода на кооперативната кравеферма.

Начо Хаджиев се грижи за 22 породисти крави. Планът му за тази година е да получи 66 тона мляко. Само за единадесет месеца успя да надои 74 тона мляко. Това му дава основание да вярва, че до края на декември ще надои средно по 3 800 литра мляко от крава. Този успех е резултат и на голямото му трудолюбие и усърдие.

Изтичащата година бе радостна за Начо Хаджиев. През нея той за първи път започна да работи с доилен агрегат, който го улеснява много в доенето. Доилната техника дава възможност на доячите да си отпочиват по-добре. Често през свободното време Начо Хаджиев се навърта във фермата, наглежда животните, проверява дали всичко е в ред.

4

Когато човек, който за пръв път посети кравефермата в село Айдемир, и се отбие при Начо Хаджиев, не може да не се удиви на изключителната работоспособност на този тих и скромен труженик. Та той целият е отдаден на любимата си професия, учи се от опита на другите доячи. Старае се да получава, колкото се може по-голяма продукция, за да се увеличават благата на стопанството.

Рядко са онези хора, които от дават толкова години от своя труд за напредъка на общественото животновъдство, старателно и упорито вървят по пътя на големите победи. За да е човек годинц наред все на челно място, необходимо е не само труд, а и много воля, издръжливост, себеотрицание. Всички тези благородни качества са притежание на комуниста Начо Хаджиев.

Вълчс РАДЕВ

Членката на Партията Петранка Лазарова е ръководителка на бригада за комунистически труд в отдел „Дамски поръчки“ на ТПК „ДУНАВ“. Тя е пример за подражание и в производството, и в обществото.

НА СНИМКАТА: Бригадирката Петранка Лазарова проверява качеството на ушитата дреха от Дида Стоянова.

Новогодишната украса е готова

Пионерите от пети „б“ клас на училище „Стефан Караджа“ в гр. Тутракан решиха да изпратят старата година с още една хубава проява.

— Да съберем старо желязо и с парите да купим украшения за Нова година и саксии с цветя, та по-хубава украса от нашата да няма в нито един от ряд! — предложи отрядната пред седателка Димитричка Сулай.

Така и сториха. Влязоха във връзка с някои предприятия в града. С голяма готовност се отзова на молбата им ръководството на „Винпром“. С негово разрешение пионерите събраха от двора на предприятието повече от 600 кг старо желязо предадоха го на „Вторични суровини“ и получиха сумата 20 лева.

В знак на благодарност пионерският отряд подготви хубава програма от песни и стихове и я изнесе пред работниците от „Винпром“. Най-хубаво пяха Магдалена Бучкова и Бончо Желев. След това домакините ги почерпиха с безалкохолно вино.

Как хубаво се нареди всичко! И на народното стопанство помогнаха пионерите, като събраха и предадоха на предприятието „Вторични суровини“ старо желязо, и цветя и украшения си купиха за новогодишния празник.

Викентий ДУКАНОВ

Блага Димитрова

Среща със себе си

Само крачка назад през годините,
за да срещна самата себе си
като своя по-малка сестра.
Аз се сепвам — така си приличаме
и все пак сме съвсем различни.
Тя е много по-млада от мен.
Във косите й — южния вятър,
във главата й — странни неща.

Как от грешките да я предвардя
и заблудите да я спестя?
Все задъхана, бърза към стръмното,
става рано във утрини сиви,
вечер късно в леглото чете.
Чуй сестра си по-стара и патила!
Не пропущай най-кратката пролет!
Но не слуша съвета ми тя.

Непозната за нея съм, чужда.
Мойта тъжна насмешка не вижда,
а се труди за мен ден и нощ.
Приобщава ме тя към далечното
и грижливо отглежда словата,
със които боравя сега.
Как изстрадва тя моите знания,
за да има какво да забравям.

С аскетизъм и пот ме създава,
за да има какво да руша.
Знам, на нея дължа аз себе си.
А пък аз съм безсилна за нея
да направя и най-малък жест.
Поне в мрака да я придружа.
И за всичко вместо благодарност
ѝ упреквам през рамо: — Глупачко,
за какво пропиля пролетта?

С ДРУЖНИ УСИЛИЯ

БИЛИ ли сте в Дулово преди Девети септември? Ако не сте били, не можете да имате ясна представа за ръста на това малко градче през годините на народната власт. Наистина Дулово и сега е един от най-малките градове не само в окръга, но и в страната. А знаете ли какво беше преди? Макар че дълги години — и през румънско време, и през годините на фашистката власт—беше околийски център, Дулово с нищо не превишаваше едно по-голямо селце, с ниски схлупени къщурки, тесни и кални улици, без вода и електричество. А сега? Нима това е същото градче? С основание се чудят бившите жители на града, които след дълги години отново го посещават.

С дружните усилия на градския народен съвет, обществените и отечественофронтовските организации и с помощта на кооперативното стопанство и упоритя труд на гражданите коренно се измени обликът на града през последните години. Тук всяка година се строят стотици нови хигиенични частни домове, обществени и държавни сгради, шосират се и се асфалтират улици, разширяват се електрификацията и водоснабдяването. И всичко това се извършва за подобряване условията за живот на гражданите, за осигуряване на щастливо бъдеще на техните деца. Чудно ли е тогава, че в голямото строителство по благоустрояването на града активно участие вземат и самите граждани? Та нали всичко това се извършва за тях самите, за техните деца?

Ето защо и тази година с голям ентусиазъм посрещнаха трудещите се от града строителната програма на съвета. Тя се обсъди най-напред на сесия на съвета, след това на събрания на низовите организации на Отечествения фронт. Много и ценни предложения направиха гражданите и в тези събрания. А дългът на съвета беше да ги осъществи. Сега се намираме пред новата година. Идва денят, когато избраниците на народа ще дадат отчет пред своите избиратели за извършената работа. И трябва да отбележим, че тук и тази година съветът има какво да отчете пред гражданите. По линията на самооблагането и доброволен труд през годината са направени 3 000 кв. м тротоари за 14 500 лева, поставени са бордюри на 2 500 метра, нивелирана, шосирана и асфалтирана е главната улица, за което са похарчени близо 70 000 лева, за разширяване на електрическата мрежа са похарчени над 9 000 лева.

Но само това ли е? Пак през тази година завърши строителството на жилищен блок с 18 апартамента и модерен магазин, нов модерен склад на „Зърнени храни“, нов цех в РТС, лятно кино за 600 зрители, нова голяма триетажна сграда на цеха на промкомбинат „Камъшит“ магазин и пивница на „Наркоп“, цех за циментови изделия на промкомбината и др. Само през тази година със собствени средства кооператорите си построиха над 500 нови хигиенични къщи.

Немалко е извършено и по озеленяването. Кой не се радва сега на парка в центъра на града, където трудещите имат идеални условия за почивка? Кой не се възхищава от хубавата алея по улицата към градския стадион? А розите пред културния дом и главната улица?

Извършеното досега по благоустрояването на града не е малко. Но това не задоволява нито ръководителите, нито самите граждани. Тук хората живеят с амбицията да постигнат нови още по-големи успехи в това отношение. И няма съмнение че те ще постигнат тая благородна цел.

Хъкк РУФИЕВ

Нашият фоторепортаж

МЛАДОСТТА НЕ ЗНАЕ ПОКОЙ

И зимните дни за алфатарските комсомолци са изпълнени с труд и напрежение. Те са всекидневно на своя пост, грудят се неуморно.

За механизаторите Георги Иванов и Кольо Петров сега най-голямото задължение е да ремонтират комбайна и го подготвят за работа през лятото на идущата година (снимката долу вляво).

Младите полевъдки Стойка Пъдарска, Димитра Йорданова и Еленка Дичева от квартал Попово с голямо старание приготвят тютюн за продан (снимката горе вдясно).

Марин Иванов и Бранимир Славов отскоро работят като дърводелци в промишлено-комуналното предприятие в Алфатар. Винаги се отличават с голямо трудолюбие и обич към професията. Служат за пример.

(Снимката долу вдясно).

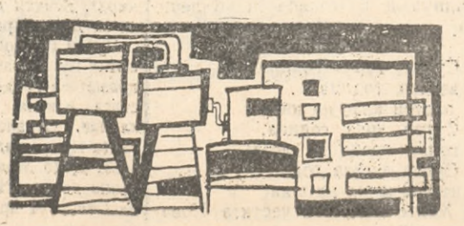

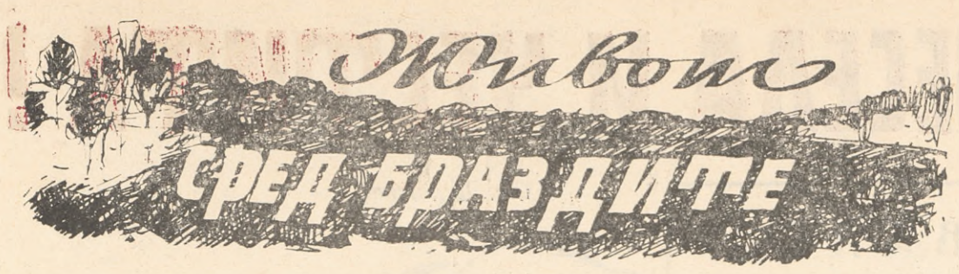

До късно светели прозорците на селската ковачница. А в ранното утро пак те първи проблясвали с палавите искрици на ковашкото огнище. Край него шетало, неврътно дете, с прилепнали от сладък сън ресници. После в ковачницата пристигали калфите и майстор Георги. Строг човек бил майсторът. Под чорбаджийския му поглед 14-годишният Димитър цял ден не подгъвал крак. Черни струйки пот браздели детските бузи, слепяли рошавите, гъсти коси. Лишено от детство, книги и волни игри, момчето учело ковашкия занаят. Впрочем науката на майстора достигнала до него след трите дълги чирашки години, прекарани около опушения ковашки мех. Чак тогава поверили на Димитър чука, наковалнята и големите ковашки клещи.

Димитър станал калфа, но си останал бедняк през десетте години на работа ту при един, ту при друг селски майстор. Едва когато в с. Главиница се образувала Машинно-тракторна станция за младия човек настанало ново време. След краткия курс за механизатори Димитър яхнал дизела и за него започнал живот напрегнат, но съдържателен и интересен.

Петнадесет години Димитър Лалев осъмва сред браздите. Лъскавият, плодороден черозем, толкова роден и близък, владее всяка частица на селяшкото му сърце. Така го познават всички — отдаден на земята и машините, с които тук оре, тук прибира тежък плод, тук боботи край ухаещите на зелено силажни ями.

Трудът на дългогодишния механизатор е спорен, защото той умее сам да поправи много от повредите на машината, без да чака намесата на монтьорите от ремонтната работилница. Това пести и време, и средства. Трупат се икономии за стопанството. Само през изтеклата година Лалев е икономисал 587 лв. от смазочни и горивни материали, от резервни части. Добре поддържаната машина работи безупречно, без ненужни почивки.

В стопанството получават и беларуси и други по-леки машини. С тях по-лесно се работи, но Лалев не се отказва от дизелите. Вече 3 такива машини са обуздали яките му селяшки ръце. И тракторите му се подчиняват, макар че Димитър е винаги на най-трудните обекти. През изминалото лято пак той работи край силажните ями. Заедно с другаря си Симеон Ненчев силажираше в петте села на кооператива. А край ямите е нужно голямо умение и издръжливост. И най-важното: тук не трябва да се допуска никаква грешка. Иначе и авария може да се случи, и силажът да не се притъпче както трябва.

Ръководителите на стопанството вярват на дългогодишния тракторист. Вярват в неговото трудолюбие, майсторство и доброта. Вярват му и всички хора от Главиница, защото Димитър Лалев е не само добър механизатор, но отличен другар и баща. Шега ли е? Четири синове и дъщери е отгледал трактористът. Големият — Христо е поел вече бащиния занаят. Наскоро и той ще запори черозема. Голямата му дъщеря е завършила селскостопанския техникум в гр. Русе, а двете близначета са ученици в шести клас. Димитър и тях ще изучи. Не му липсват нито сили, нито умение. А то иначе как би могъл да извърши само за една година работа, която се равнява на 28 148 дка мека оран? Да получава средно за всеки месец по 140 лв. и да бъде все така жизнерадостен и пъргав?

... От Окръжната конференция на първенците-механизатори, която се състоя неотдавна в Силистра, Димитър Лалев си отиде не само със скъп подарък и грамота. Той отнесе в сърцето си още една голяма обич. Обичта към Партията, към оная всезнаеща и справедлива голяма сестра, за която не остава чужд трудовият подвиг и на най-обикновения, скромен и тих работник от родното село. За нея, за хубавия, щастлив живот ще бъде първата новогодишна наздравица на добрия механизатор. Ще му пожелаят тогава негови те близки и другари сили и още по-големи успехи през настъпващата 1967 година.

Стефанка СТАНЕВА

СИЛИСТРА ПРЕД НОВА ГОДИНА

Човекът зад волана

Автобусът спря пред самата автостанция. От него слязоха кондукторката и шофьорът и се отправиха към стаята на ръководител-движение.

—Събранието ще се състои ли? — обърна се шофьорът към секретарката на комсомолското дружество Стоянка Денева, едно слабичко момиче с рядка и късо подстригана коса.

— На всяка цена! — бе отговорът ѝ.

— Тогава ще почакам — рече Йордан Стоянов, взе един стол и седна с лице към прозореца. От покривите на съседните сгради се спускаха ледени висулки. Дърветата зъзнеха в новата си премяна.

Йордан се замисли. Миналата година през зимата не беше шофьор на автобус, а на товарен автомобил марка „Чепел". Една заран се яви много рано в предприятието.

— Тръгваш на дълъг път, приготви се — съобщи му дежурният диспечер.

Пътищата бяха заледени. Камък се пукаше от студ.

— Ти си луд! — наобиколиха го колегите му, млади шофьори, но с дългогодишен опит. В такава зима тръгва ли се на път с автомобил? Не можа ли да откажеш — упрекнаха го те.

— Ще изпълня нареждането на дежурния диспечер! — отсече Йордан. — Ако всички откажат да заминат, как ще изпълни плана си предприятието?

Отиде при автомобила си, обле че шубата и започна да се стяга. Наля топла вода в радиатора, провери мотора, гумите...

Пътят за Русе бе безлюден и хлъзгав. Равнината пушеше. Севернякът виеше като разярен вълк. По височините моторът едва издържаше, но не спря. Автомобилът, управляван от силните ръце на комсомолеца Йордан Стоянов, уверено завладяваше километрите, намаляваше разстоянието. Появяваха се и се губеха светлини, като сребърни полюлеи край кабината бягаха дърветата. Трудно бе, но изпълни нареждането на дежурния диспечер.

Друг път черни пътища се налагаше да мине, чупливи материали да вози. Но винаги най-точно изпълняваше задачата си. За проявена съзнателна дисциплина и високи трудови качества като шофьор Йордан Стоянов е удостоен със званието „Ударник на комунистическия труд". Награждаван е не веднъж с предметни награди.

Трудно е да се каже как стана Йордан шофьор. И другото — дали неговата трудова характеристика започва като шофьор. Той работи известно време и на полето, в родното си село Слатина, преди да постъпи в Държавна автомобилна школа в Русе. Опит на шофьор той добива в казармата, а майсторство в Държавно автомобилно предприятие в Силистра.

Пътниците, пътуващи за Айдемир или от Айдемир за Силистра, са имали възможност неведнъж да почувствуват неговото внимание и вежливост към тях, неговата точност. И вероятно са си казвали: „Възпитан, приятен човек!" Всъщност, това е най-вярната характеристика за Йордан Стоянов. Тя се съпровожда през всичкото време на неговата смяна и не е необходимо да бъде потвърждавана често.

Никола НАНЕВ

ЕЖЕДНЕВИЕТО НА ПТИЦЕВЪДКИТЕ

Дълга е декемврийската нощ. Като че ли няма край. През лятото в този час слънцето вече изплува над хоризонта и оживление обхваща селото. Но сега тишината се нарушава само от воя на есенния вятър. Спокойно и безлюдно е и в стопанския двор на с. Сребърна. Като че ли живо тът е замрял в студената нощ.

Но ето че към четири часа в едното крило на големия птичарник светва прозорец. Малко след него в насрещното крило светва и друг. Това означава, че за птицевъдките работният ден вече започва. Само след няколко минути тъмнината около двете крила на птичарника се разсейва и меката светлина, изливаща от всички прозорци, се разлива по засипания със сняг двор.

Щом лампите светнат, помещенията на птичарника се изпълват с обичайния всекидневен шум. С разперени криле кокошките излитат от кацалата и се спускат към хранилките, които две чевръсти жени бързат да заредят с храна. Това са дежурните, които са спали тук. Днес те са Янка и Марина. А утре ще бъдат техните другарки Гана и Петкана.

Едва след като заредят последните хранилки, двете жени поспират за малко да отдъхнат. Тази, която е свършила по-рано, отива при другата да се видят и разменят по някоя дума, да си помогнат в нещо, ако трябва. А след това започва отново работа. Сега трябва да осигурят прясна вода за птиците. Ако денят е студен, те я загряват и така я подават на кокошките.

Към седем часа идват и останалите две птицевъдки. С това работният ден започва нормалния си ход. Започва изпълнението на всекидневните задължения — забърквание на мека храна, донасяне на цвекло, залагане на фуражите в определен час, събиране на снесените яйца. Когато денят е топъл, към 10 часа те пускат птиците навън. В цялата тази работа има някакво еднообразие, но то не омръзва на четирите жени. Те виждат, че техният труд е плодотворен, че усилията им не отиват напразно. За това най-добре говори високата носливост, постигната през месец декември. От зачислените им 8 000 носачки трудолюбивите птицевъдки всеки ден събират по 2 500-2 600 яйца. Или носливостта във фермата минава 30 процента.

Най-дългогодишна от птицевъдките е Петкана Калушева. Във фермата тя работи вече четири години. Янка Гецова е птицевъдка от две години. Останалите две другарки — Гина Великова и Марина Иванова, постъпиха за пръв път във ферма та през тази година. Те нямаха необходимия опит, не познаваха добре работата. Но двете по-стари птицевъдки им предадоха своя опит.

Четирите другарки поеха новите ярки преди повече от месец. Те бяха докарани от лагера добре отгледани. Това зарадва птицевъдките, които решиха да се грижат за тях така, че те да проявят напълно своите продуктивни възможности и фермата да преизпълни плана си през следващата година.

Не бяха нужни много големи усилия, за да се постигне висока носливост. Трябваше само да се изпълнява точно това, което изискваха специалистите. Да се спазва дневният режим, добре да се подготвя храната, да се води борба с влагата. Но най-важното беше да се осигури дълъг светлинен ден за кокошките. Особено важи това през зимата, когато дните са къси и тъмнината подтиска носливостта. Затова птицевъдките решиха всяка нощ по две от тях да дежурят и да поддържат светлината до 10 часа вечерта и да я пускат от 4 часа сутринта.

Най-приятни за птицевъдките са часовете в края на зимния ден. Тогава, привършили с другите работи, те се прибират в стаите. Огънят весело бумти в печките, а навън свири зимният вятър. Седнали край топлите печки, те броят, сортират и подреждат добитите през деня яйца. Доволни и радостни са, ако днес са получени повече яйца от вчера. Значи работата отива добре. Но ако са по-малко, в тях се появява известна тревога. Тогава те обсъждат своята дейност, търсят причините и обмислят какво трябва да се направи, за да се повиши отново носливостта.

... Един по един се изнизаха декемврийските дни. И ето, от новата година ни делят вече само часове. Отново лампите в птичарника светват и започва обикновеният трудов ден. Така ще бъде и утре, в деня на самия празник. И четирите птицевъдки ще бъдат тук, изпълнявайки своите всекидневни задължения. Само настроението им ще бъде друго, празнично. Новата година те посрещат с вълнение, с чувство, че тя ще им донесе нещо ново, нещо по-хубаво в живота и труда. И старата година им донесе успех — висока носливост, каквато не е постигана през зимните месеци в Сребърския кооператив. Но през новата те ще положат всички усилия, за да преизпълнят своя план, да получат повече яйца, отколкото е предвидено, и да се наредят между първенците на окръга.

Емил ПРАХОВ

Трудолюбие

Човекът е човек тогава,
когато е на път!..
(Пеньо Пенев)

Той дойде в залата на ОНС на право от работа. Дойде, за да сподели с другарите си, с колегите от другите кооперативни стопанства разковничето на своите успехи. А имаше за какво да го похвалят те. За по-малко от година той бе извършил със своя „Зил" 290 000 тонкилометра, а това е изключителен успех. Ето сега например превозва тютюн за Дулово, а обратно носи изкуствени торове или фуражни смески. Стремежът му е винаги да пътува с пълен камион. Това е първата тайна на неговите постижения и не на последно място—изключителното трудолюбие на тридесетгодишния шофьор Димитър Харалнов от ТКЗС — Кайнарджа.

Неговият жизнен път е път на човек, влюбен в машините. Още като шестнадесетгодишен младеж той застана зад волана. Четири години бе тракторист в кооперативното стопанство. Хвалеха го за неговото усърдие и трудолюбие. Награждаваха го за качествената му работа.

Димитър и сега си спомня 12 май 1955 година. Деветнадесетгодишен беше, но заслужи да бъде в редиците на комунистите. После дойде казармата — млади ят комунист стана танкист. Десетмесечната школа завърши успешно и стана командир на танк. Така неусетно, в напрегната служба минаха войнишките години.

Любовта към родния край вър на закаления танкист в любимото село Кайнарджа. Грамадния танк замени с познатия трктор и отново се заредиха — оран, сеитба, бранување, торене... През 1960 година ръководството на стопанството го изпрати на шестмесечен курс за шофьори. И нали е бил танкист и тракторист, лесно усвои тайните на шофьорската професия. Вече 6 години Димитър уверено стои зад волана, отначало на „Ифа", а сега на „Зил-130". Нова машина е и затова той я гледа като своя. От януари до 1 ноември т. г. заработи с нея 257 000 тонкилометра и в чест на IX конгрес на БКП изпълни годишния си план. След това над плана направи още 33 000 тонкилометра. Ръководството на стопанството високо оцени работата му и го изпрати на 15-дневна екскурзия в СССР. През топлите октомврийски дни той видя Кишинев, Киев, Москва, Ленинград..

Неговото трудолюбие е отново възнаградено. През 1966 година зае първо място сред шофьорите в стопанствата и ДЗС в окръга. За големия му успех на съвещанието на механизаторите-първенци, освен похвалите, той бе награден с транзистор, похвална грамота на ЦК на профсъюза на работниците от селското стопанство, а името му ще бъде вписано в книгата на трудовата слава на ОК на профсъюза.

Доволен от постигнатите успехи, Димитър достойно ще застане на новогодишната трапеза. Те, успехите, са искри, които топлят сърцето, разпалват усмивката. Затова новогодишната му наздравица ще бъде завладяваща, зовяща към нови трудови дела.

Недю НЕДЕВ

С ПЕСЕНТА НА СТАНОВЕТЕ

Още една година се прибавя към богатата биография на колектива на ДИП „Добруджа" — Силистра. Дванадесет месеца производствениците от трите смени се преборваха с трудностите и умората. Колко делници и колко празници прави това, не е мъчно да се пресметне. Имаше дни равни на седмици, имаше седмици равни на месеци, защото тук работата не се измерва с времето, което си прекарал пред тъкачния стан или край белите, пеещи вретена. За големите дела се иска по-голяма мярка. Дойде краят на годината. В счетоводствата затракаха отривисто и неуморно сметачните машини. Впрочем този момент се очакваше с трепет. Всичко преминаваше през умния мозък на тракащите машини. И ето окончателния резултат — за дванадесет месеца са изтъкани 7 400 000 метра док. с 250 000 метра повече от предвидения годишен план. Казваме често, че цифрите са безсилни да предадат истинската величина на дадено понятие, в този случай обаче е сгъ нало точно обратното. Тук цифрите са много красноречиви. Та нали казахме, че за големите дела е нужна голяма мярка. А в ДИП „Добруджа". — Силистра нищо не се върши в малък мащаб. Ежедневно тук се навиват грамадни количества платове. Изпразват се и се зареждат с вътък стотици хиляди вретена. Докът, изработен в Силистра, шевствува вече по много задгранични страни в света. При това положение въпросът за качеството не би трябвало да се оставя на заден план, защото получаването даже и на една рекламация би уронило внезапно нарасналия престиж на предприятието и продукцията му. В това отношение биографията на ДИП „Добруджа" може да се нарече с пълно спокойствие неопетнена. Трите смени сами следят безупречния ход на тъкането, машините са нови, а работниците — старателни и внимателни.

Ето производствениците от „Червена смяна" например, които приключиха годишната си програма още по средата на месеца, не са давали никога лоша работа. Същото е положението и със секцията на Нури Мустафов.

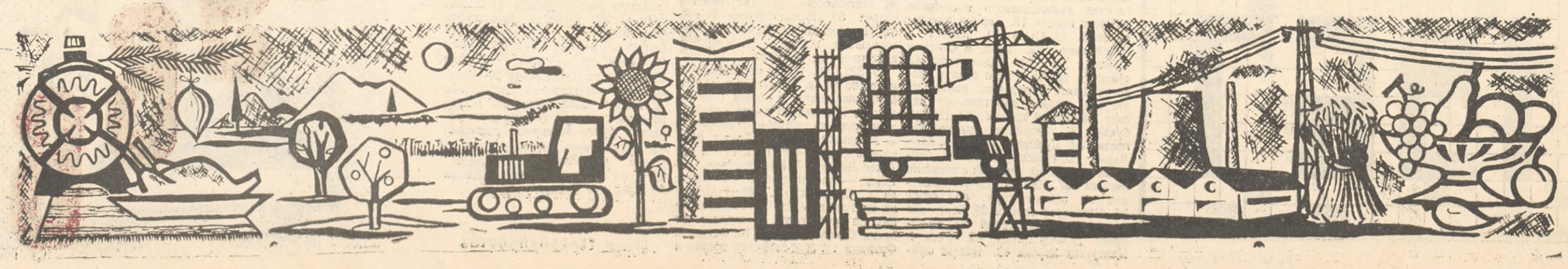
... Дванадесет месеца... Сметачните машини сметнаха какво представляват те в производствено отношение — знае се колко плат е изтъкан, колко икономии са направени, колко съревнования са спечелени. С тази календарна мярка мерим времето, изчисляваме производството, но с нея не можем да мерим ръста на душевния облик на хората, които ежедневно прекарват по осем часа между нетърпимия шум на станове. Когато дойдоха тук първите дни след монтирането на машините, опит в тъкането имаха съвсем малко хора. Тогава преди четири-пет години не знаеха още елементарните работи в тъкачеството, а сега имената им могат да се прочетат върху диаграмите за отчитане на съревнованието между смените.

В дните пред Конгреса на Партията тъкачките от Силистра нямаха равни на себе си. И този път на помощ им дойде пословичното трудолюбие. Становете сякаш измениха на своя традиционен ход. Като че и машините бяха разбрали, че става нещо необичайно, сякаш и желязото се стопляше от пламъка на хората в сините работни дрехи...

Тези дни няма да се забравят никога. Тихо и незабелязано се раждаше една победа, която после не можеше да се измери с нищо. Нейната цена се знаеше от всички, нейното име се изговаряше гордо. „Победихме трудностите. Дадената дума изпълнихме така, както повелява дългът ни..."

... Когато звъннат кристалните чаши край новогодишните трапези, машините на „Зелената" смяна на Гарабет Бедросян ще са тъкущо заглъхнали. Тъкачките последни ще затворят вратите на предприятието и стъпките им ще заглъхнат в притихналите цехове. Когато си бил до последния момент на работното място, когато си отстоял на повика на дълга, това, ние хората, наричаме — себеотрицание. Това е именно новото им качество, което не може да се измери с календарното време.

Р. ШИМАБЕЕВ

ДА НИ Е ВЕСЕЛА И ЧЕСТИТА!

НОВОГОДИШЕН ВАЛС

Аз не умея да танцувам валс,
не ме научи никое момиче.
Но в оня пръв новогодишен час,
когато всички на земята се обичат,
когато музика
ще гръмне над света
и цялата земя
ще бъде весел дансинг,
ще затанцуват в мене,
мислите, кръвта,
понесени във вихъра на валса.
Ще се прегръщам с дунавски лози,
ще се издигна с пеещия вятър,
ще спра сред заснежените бразди,
дочул гласа на семената,
които зреят, викат под снега —
и този вик е радостен, ликуващ!
Аз ще протегна влюбено ръка,
за да прегърна моя кът край Дунав,
във който Радостта дойде на власт
над сълзите, над мъката предишна.
Със Добруджа аз ще танцувам валс
във този първи час новогодишен!

Симеон МАНОЛОВ

Ст. Димитров

Защо ме будиш посред нощ, бе?

Седем снежни човеци

(ФЕЙЛЕТОН)

— ДРУГАРИ, дайте да разчупим шаблона в нашата работа!— нададе глас Нушка на профгрупното събрание във връзка с подготовката на тържественото отпразнуване на Новата година.

— Какво имаш предвид, Нушке? — обади се другарят Началник. (Той е единствен мъж между нас, седемте негови подчинени-момичета, и се обръща към нас на малките имена).

— Имам предвид това, другарю Началник, че досега празнувахме Нова година все заедно. Предлагам този път да я посрещнем по домовете си — самостоятелно. Нека веднъж Дядо Мраз ни завари в къщи!

— Другари-и-и-и-и-и, — викна Елеонора — това е грубо нарушение на най-висшия принцип в нашата работа — колективността, провъзгласен още от класиците, том 17, стр. 429, ред 8 отдолу-нагоре. — Елеонора пропусна да уточни от кой именно класик е написан поменатият том. Те, двете с Нушка, не се обичаха, защото бяха, така да се каже, съперници — и двете бяха влюбени в другаря Началник, който, макар и женен, е доста симпатичен. Лично аз не съм влюбена в него, но в името на работата се старая да печеля благоразположението му. Затова когато се стигна до гласуване чие предложение да се приеме — Нушкиното или Елеонориното, аз бях единодушна с другаря Началник — гласувах за Нушкиното „индивидуалистично", както го нарече Елеонора, предложение. Другите колежки бяха „въздържали се" и Нушка победи — реши се да посрещнем Новата година самостоятелно, по домовете си.

Както споменах вече, аз държа на шефското благоразположение. Намислих да направя един жест, с който да трогна до дъното на душата другаря Началник и да ударя ножа на колежките си. Реших точно в 24 часа нула, нула да отида в дома на другаря Началник, да го поздравя, да му честитя, да му пожелая нещо мило, да се чукна с него. Освен това в 24 нула, нула — мига, когато се разминават старата и Новата година, хората се целуват... Голям нож ще бъде за колежките!

Така си мислех, но излезе съвсем друго.

Когато останаха 5 минути до старта на Новата година, аз и приятелят ми взехме една бутилка шампанско и — „Напред към шефа!"

Природата отлично хармонираше на моето повишено настроение — над къщите и градините тихо валяха едри парцали сняг — бели като канцеларски бланки... като бланката, която може би само с един завъртян подпис на другаря Началник щеше да се превърне в заповед за повишение — след този мой жест. Но когато стигнахме дома на шефа, пред бутона на звънеца стояха моите шест колежки. Умрях си от мъка. Но напразно. Шефът го нямаше в къщи. Любезната му съпруга ни покани, каза ни да го почакаме, щял да дойде скоро.

Седнахме около елхата, без да се поглеждаме. Кипяхме от яд ед на към друга.

Минаваше вече 1 часът нула, нула, а другарят Началник не идваше. Тогава неговата съпруга ни съобщи причината за отсъствието му — отишъл да поздрави Началника на Окръжното управление.

Тръгнахме си, без да го дочакаме. Снегът продължаваше да вали на парцали — бели като канцеларски бланки... Пред входа на жилищния блок стояха седем снежни човеци — нашите приятели.

МОНИКА

ПЕТ МИНУТИ!..

Последните пет минути преди Новата година. Всички ги очакваме сияещи. Танците спират, местата около масите се заемат, подаръците се подготвят за поднасяне, децата затаяват дъх в очакване на Дядо Мраз, прехвърлят се в ума приветствените слова, съпрузите и влюбените се подготвят за новогодишната целувка. Защото другите ако не се помнят, тя се помни. Пет минути на нетърпеливо очакване, минути, в които се премислят най-искрените и най-топлите думи, за да се кажат на любими, на съпруги и съпруги, на колеги и приятели. Минути на малки и големи равносметки пред съвестта на всички ни, минути без лъжа, минути на откровение.

Петте минути са като пет големи истини, за които сме воювали през изтичащата година, като пет справедливи обвинения, ако сме се страхували да воюваме, като пет неизпълнени обещания пред самите нас, като пет твърди убеждения, че сме правили необходимото. Необходимото, за да бъдат другите доволни от нас (а не ние от себе си), необходимото, за да имаме правото да се радваме с радостта на всички, за да имаме силата да срещаме чистите очи на децата и щастливите очи на влюбените.

Пет минути като пет страшни въпросителни! Като пет непревзимаеми крепости...

Бяхме ли честни? Казвахме ли винаги истината, такава каквато е? Премълчавахме ли я и защо? Правехме ли сделки през изтеклата година със съвестта си, чакахме ли другите да кажат парливите истини?

Бяхме ли смели? И докъде ни стигаше смелостта? Само до затворения кръг на приятелите ли?

Бяхме ли верни на себе си? На голямата идея, на най-чистата и велика истина в името на хората? Колко други убедихме в нея? И колко разколебахме? Какви са нашите усилия, за да сте ни близка и скъпа на други хора около нас?

Справедливи, умни и добри ли бяхме към всички, с които в без крайните часове и минути на отиващата си вече година сме се срещали? Ставаше ли тяхната съдба и наша? Живеехме ли с болките и радостите на хората, на поколението, от което сме, живеехме ли с тревожния дух на епохата?

Щастливи ли бяхме през всички тези неброени минути на миналата година? А другите бяха ли щастливи с нас? И ще бъдат ли още по-щастливи през идващата година?

Петте минути вече изтичат, чашите се вдигат, устните се протягат. . . А въпросите остават. Новата година да ги реши!

Николай ЗЛАТЕВ

СУРВА, СУРВА ГОДИНА

НОВОГОДИШНА ЗАРЪКА

Пристигна Дядо Мраз в гората млада
и на елите стройни заповяда:
— Веднага всяко ваше клонче
да се превърне в бързоного конче,
да хукне през полета и баири
и детските градини да подири
навред из нашата родина
преди да дойде Новата година.
Да спре. Да тропне весело с копита
и през ключалката да пита:
„Живеят ли дечица тук добри?
Научиха ли детски песни и игри?"
Отвърнат ли му с дружен вик, отново
да стане кончето-дръвче елхово.
При тях да влезе, да го украсят,
да им пошушне: „Вече е на път
и скоро, милички деца, при вас
с подаръци ще дойде Дядо Мраз"

Мария ЙОСИФОВА

ЛИСАНА

Стъмни се в Балкана
и стана лисана,
облече кожуха,
че хладно е — духа.
Нарами торбата
и право в селата
да хване петленца
за своите лисенца...
Но нашият Шаро
лежи край дувара.
Прислушва се в мрака
и крадлата чака...

Методи БАХЧЕВАНОВ

ТЕЛЕГРАМА

Бърза телеграма
днес получи мама:
„Няма сняг, ни лед.
Тръгвам с вертолет".

— Кой ще дойде, мамо,
с вертолет у нас?
Ех, не скривай само,
че е Дядо Мраз!

Той е щедър, хубав,
веселяк голям,
и подарък чуден
ще ми носи, знам!

Ст. СТАНЕВА

Непослушко

Грей, елхичке, в своя ъгъл,
смей се — колко съм се лъгал,
че добрият Дядо Мраз
щял да дойде пак у нас.

Как ще дойде! Баба рече —
непослушен, лош съм вече,
а пък на децата лоши,
той подаръци не носи.

И защо съм непослушен! . .
Вече ми дойде до гуша,
като почне да изрежда
и под вежди да поглежда.

Първо — зорлем те облякох,
второ — не закуси мляко,
третото — из котарака
не отряза ли мустака?

Грей, елхичке, в своя ъгъл,
колко много съм се лъгал.
Миличка, елхичке,
срещай Дядо Мраз самичка!

Минчо ДИМИТРОВ

ДВЕ СНЕЖИНКИ

В ТИХИЯ декемврийски ден снегът вали над дърветата и покривите и изглежда безкраен. Едно момиче и едно момче подтичват весело по бялата улица. Поради снега отдалеч не може да се разбере коя от двете побелели фигурки е момчето и коя — момичето. Те се настигат, махат с ръце, отново се разделят, после пак се приближават на една целувка разстояние.

Под падащия сняг те самите приличат на две снежинки, зарея ни в безкрая.

Но в този безкрай има една пощенска кутия, препълнена с писма. Момичето изважда от джоба си един син плик и се мъчи да го напъха в кутията.

— За кого е писмото? — пита момчето, готово да се разсърди.

— За едно хубаво момче. Но ние сме само приятели — нищо страшно няма — смее се момичето.

— Сигурно честитка за Нова година...

— Точно така — честитка с едни смешни мечета.

— Сигурно се целувате...

— Да— прошепва смирено момичето.

— Благодаря ти за откровеността! — „Нищо страшно няма"... Знам ги аз тия работи! — вика силно момчето и тръгва в обратна посока. Стига до пощенската кутия и забелязва, че крайчецът на синия плик стърчи отвън. Изтегля плика и прочита адреса. Писмото е за самия него! Да, да, за него е! Напъхва набързо плика в кутията, затичва се, настига момичето и те отново се зареят в безкрая на тихо падащия сняг като две малки снежинки.

ПОСРЕЩАНЕ

Танцувайте, снежинки!
Вълшебнико, свири!
Край пъстрата елхица
децата събери!

Че само след минутка
ще дойде Дядо Мраз,
със Новата година
навън го срещнах аз!

Поспрете!
Чуйте!
Чуйте!
Звънчетата звънят!
Пред детската градина
елените стоят!

Танцувайте снежинки!
Дечица от сърце
със Дядо Мраз да тропнем
най-весело хорце!

Ст. СТАНЕВА

Редакцията на вестник „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" честити НОВАТА 1967 ГОДИНА

на своите сътрудници, кореспонденти, дописници и читатели, на всички трудещи се в окръга.

Нека тя им донесе много творчески успехи и щастие в личния им живот.

Новогодишна среща

Снощи срещнах Дядо Мраз.

—Май подрани този път, Дядо Мраз? — запитах го.

— Ех, остави се. Излиза ли се на глава с такава опърничава бабичка като моята. Сключихме и ние с нея съревнование за направа на повече, по-хубави и по-качествени подаръци. И което е право, право си е: здравата пора ботихме през годината, че я виж колко народ ме очаква. Напълнихме цялата къща с изделията на нашето ДПП, което ще рече домашно производство на подаръци. Подадох молба да ми отпуснат повечко жилищна площ, но ми отговориха, че ще помислят, ще видят, имало жилищна криза и пр. и пр. И баба ме изгони отрано да пласирам производството. Пък и друго има: закъса горката в съревнованието, та гледа да навакса, доде то ме няма. Ама не ще ме излъже. Нали им професионално ръководство — ще прецени.

— А сега накъде?

— При спортистите. Много ги обичам. Едно време, като бях млад, ехе-е-е... колко съм тичал по топ ката. Та от тях ще започна. Решили са да посрещнат Новата година заедно и по-рано, че утре вечер ще празнували в семеен, приятелски, интимен и т. н. кръгове и... с вино. Ще дойдеш ли?

Шейната ни изтърси пред голяма сграда, от която долитаха смях, музика, песни. Влязохме.

— Дядо Мраз... Дядо Мраз е пак при нас... — изпя някакво гласче и скоро изгубих спътника си, отнесен от буйния водовъртеж на веселите ловидни девойки.

Останах сам. С чувала. Никой не ме забелязва, нито едно момиче. Гледай го ти дъртакът му с дъртак! Привлече ги като с магнит.

— Тази година съм доволен от мнозина от вас. Разнесохте славата на силистренския спорт из цялата страна. Затуй съм ви приготвил хубави подаръци. Ще започна със спорт номер едно за града и окръга — баскетбола. Я направете път на най-малките, на пионерките. Най-малки са, но успехите им са най-големи: на републиканския турнир на градовете — II място; на турнира по училища — I място; на Прегледа на спортната младост в Плевен — пак първи. Почнах вече да забравям колко пъти са били първенци. Ето ви подаръците — хубави като побе дите ви. А сега бягайте да спи те, за да пораснете, че я вижте вашите каки.

И Дядо Мраз покани с ръка при себе си девойките от представителния отбор на „Доростол".

— Класирахте се първи в зоната, а на квалификационния турнир за влизане в „А" РБГ в Търговище само сантиметрите не ви достигнаха. Височинката ви е все още малка. А иначе всичко си имате — и спортен дух, и не изчерпаема енергия, и воля за победа... Но третото място тук и петото на фестивала в Плевен не са за подценяване. Момче, вади подаръците и не зяпай по момичетата

Сконфузих се, макар че не съм дип от срамежливите.

— Ами вие, девойчета, с какво ще ме зарадвате.

— Ние сме от баскетболния отбор на Селскостопанския техникум — отговори едно стройно черноока момиче. — Тази година станахме републикански първенец на селските училища.

— Добре, добре. Получавайте! подарък. А сега идва ред на...

Тук Дядо Мраз се запъна, затършува из джобовете на кожуха си, извади очила и голям оръфан тефтер и продължи:

—...на борците. За първи път в „А" група и 7-мо място не е малко. Трябва да ви дръп на ушите, задето занемарихте накрая подготовката си и се изложихте. Но тъй като тупахте поляците и тук, и у тях шест пъти, заслужавате да ви стисна юначните десници... Ох-ох... по-полека...

Разсмяхме се, като видяхме как Дядо Мраз подскочи на един крак и едва не настъпи брадата си.

— Ей, с вас шега не бива — изстена той. — Предпочитам нещо по-нежно, по-грациозно като... като... гимнастички! Я да видя какво сте направили пък вие през годината.

— И нашите успехи не са малки — отговори бързо една от тях — В състезанията по дружества на втори разряд се класирахме първи в републиката. Първо място в страната имаме и в първенството по школи. И колко много призови индивидуални места.

— А ето, че тук има едно познато от миналата година име — Лениранка Добрева. За нея ще трябва май да изпразна целия чувал. Записал съм си първи места на 800 м за девойки в първенството по школи, в турнира на сп. „Младеж", първо място на републиканския крос, трето — на 800 м в турнира за наградите на в. „Народна младеж".

И добрият старец продължи да раздава щедро своите подаръци. Като се поумори малко, ме попита:

— Остана ли нещо в чувала?

—Само някакви книжки и гири.

—Извади ги. Те са за футболистите на „Доростол". Създадоха ми много грижи тези момчета. Играеха ли у дома — печелека. И аз почвах подаръците за тях. Но излезеха ли навън — все по три-четири голчета донасяха. И зарязвах всичко. Но ето им тези книжки, от тях ще се научат как да играят на чужд терен, на тактика, тъй да се каже. Пък омръзне ли им да четат, ето им гири, че и във физическата подготовка куцаха.

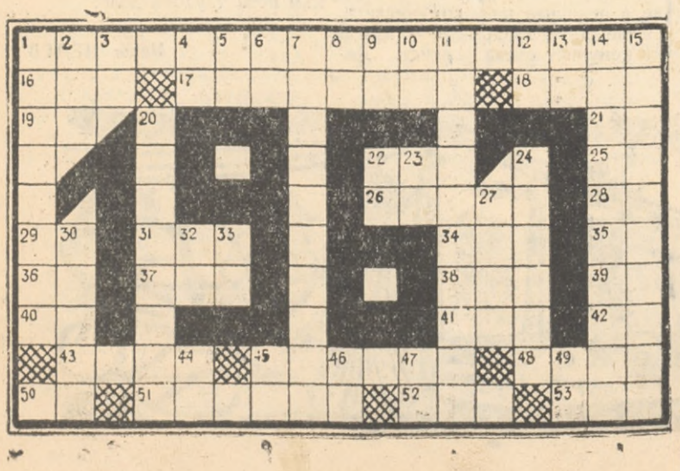
— Ами за другите спортисти, Дядо Мраз?

— За кои? За боксьорите, плувците и волейболистите ли? Ако се потрудят през новата година като колегите си, идущата зима ще има и за тях подаръци. А сега да вървим.

Излязохме навън. Зад гърба ни остана празничното веселие. Студът защипа бузите, а игривият и мразовит вятър разигра безброй снежинки пред лицето ми — сякаш поздрав от идващата с бързи крачки Нова година.

ВЕНЦИ

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Традиционен новогодишен поздрав 16. Голяма река в Средна Азия 17. Издава се всяка година и влиза в сила веднага след тържественото посрещане на Нова година 18. Термин в математиката 19. Съюз 21. Кантон в Швейцария 22. Град в Северна Франция 25 Нов модел съветски самолети 26. Чрез него чуваме новогодишните пожелания, които ни отправят нашите приятели от цял свят 28. Птичи крясък 29. Немска буква 31. Форма на лирическата поезия 34. Древното име на р. Амудария 35. Немски физик 36. Собственото име на известен китайски писател 37. Най-съкровеното желание на всички хора по света 38. Шахматен термин 39. Бенгалски поет 40. Омиров герой 41. Сръбският „Хитър Петър" 42. Река в Централна Европа 43. Част от официално дамско облекло — може да служи и за новогодишния бал! 45. Виден френски писател и философ от епохата на Просвещението 48. Металически къс със спирален разрез 50. Първата детска сричка 51. Новогодишно пожелание 52. Новогодишен подарък 53. Най-хубавият месец от годината.

ОТВЕСНО: 1. Тях редакционният колектив на в. „Силистренска трибуна" поздравява с новата 1967 година 2. Иглолистно дърво, служещо за направа на новогодишната елха 3. Музикална нота 4. Река в Башкирска ССР 5 Съюз 6. Герой на Джек Лондон 7. Наш писател, сатирик — дългогодишен сътрудник на „Стършел" 8. Местоимение на шопски диалект 9. Инициалите на наш просветител и писател от преди Освобождението 10. Река във Франция 11. Най-големият оперен и балетен театър във Франция 12. Инициалите на един от най-известните наши поети 13. Популярно корейско име 14. Година, която трае само един ден! 15. Подписки за печатни издания, набирани в навечерието на всяка нова година 20. Най-желаният гост на децата за Новата година 22. Френски литературен седмичник 23. Древноегипетско божество 24. Известен футболист от отбора на „Левски" — София 27. Летец от митологията 30. Начало на новогодишно пожелание 32. Река в Шотландия 33. Мярка за повърхнина 44. Инициали на известен бълг. театрален режисьор 45. Град в североизточната част на Судан 46. Украински писател 47. Град в Североизточна Швеция 49. Град във Великобритания.

Георги КАРАПАНАЙОТОВ

